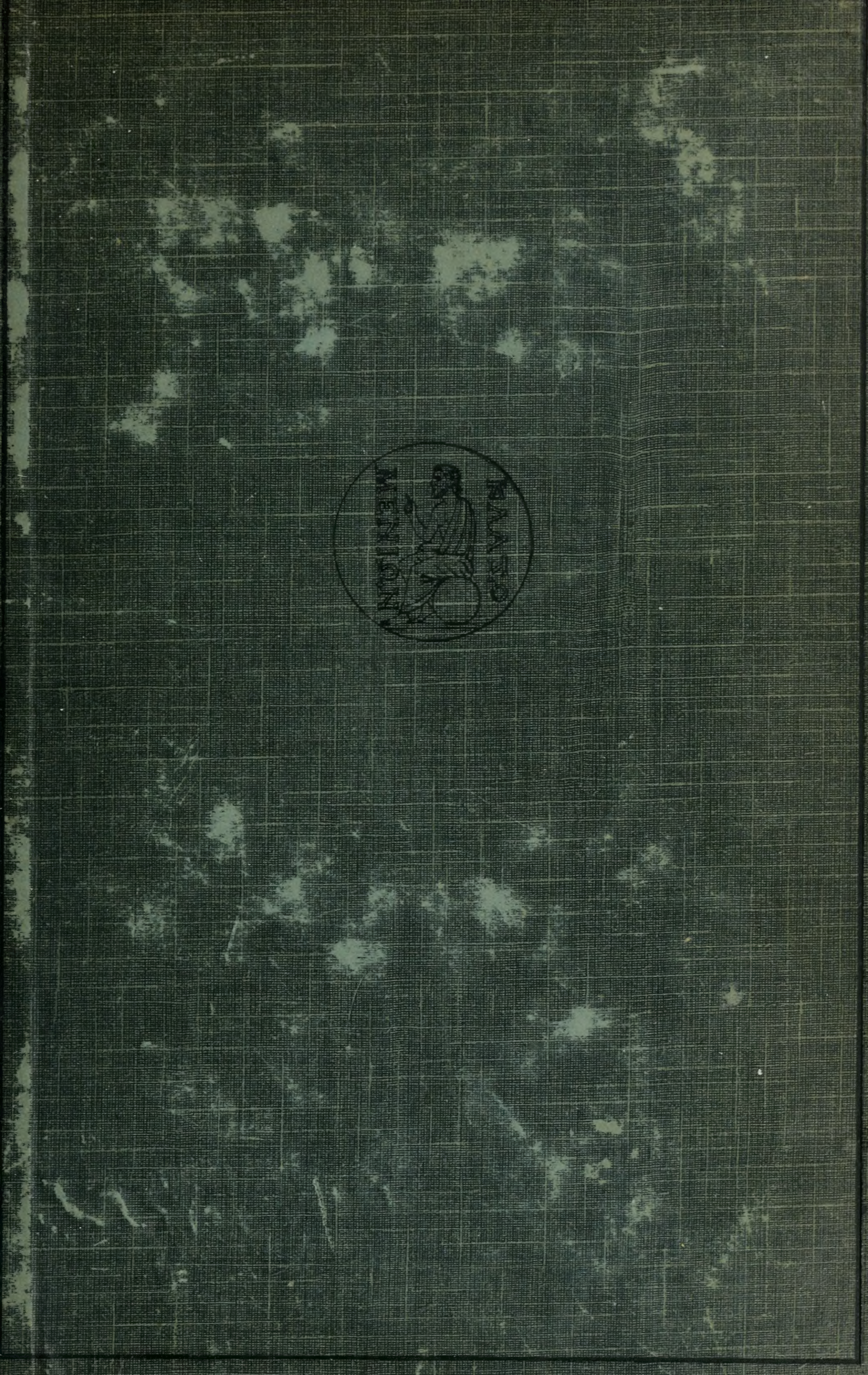
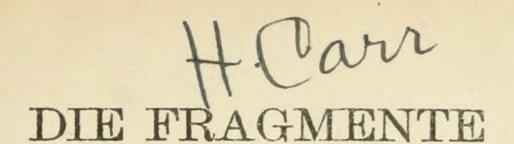

DIE FRAGMENTE

DER

VORSOKRATIKER

GRIECHISCH UND DEUTSCH

VON

HERMANN DIELS

ZWEITE AUFLAGE

ZWEITER BAND

ZWEITE HÄLFTE

WORTINDEX

VERFASST

VON

WALTHER KRANZ

NEBST EINEM NACHTRAG ZUM GANZEN WERK

VON HERMANN DIELS

BERLIN

WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG

1910

VORREDE.

In der Vorbemerkung zur ersten Hälfte dieses Bandes hatte ich bereits mitteilen können, daß die Ausarbeitung des letzten Teiles des von mir in Aussicht genommenen Wortindex, auf Beschluß der Baseler Philologenversammlung, die das Weidmannsche Stipendium dieser Arbeit zuwandte, Herrn Schulamtskandidaten W. Kranz in Berlin übertragen worden sei. Herr Kranz hat die überaus schwierige Aufgabe mit Eifer ergriffen, mit stets wachsender Umsicht und Selbständigkeit durchgeführt und unter Zurücksetzung eigner wissenschaftlicher Aufgaben mit nie ermattender Hingabe durch mehr als zwei Jahre so gefördert, daß nunmehr als Abschluß des ganzen Werkes ein stattlicher Band von selbständigem Werte vorliegt, für dessen Herstellung die Benutzer meiner Sammlung dem Verfasser nicht geringern Dank schulden als der Herausgeber. Die Philologie nicht minder wie die Philosophie wird es freudig begrüßen, daß nunmehr das begriffliche Denken der hellenischen Frühzeit

votiva pateat veluti descripta tabella.

Hermann Diels.

Dieses Wörterbuch verzeichnet das sprachliche Material der vorsokratischen Philosophen und gibt zugleich den Inhalt ihrer Lehre, in Einzelbegriffe aufgelöst, wieder. Die Bedeutung der alten Fragmente für die Geschichte der griechischen Sprache verlangte, daß in der Regel kein Wort übergangen wurde; sind einmal nicht alle Stellen angeführt, so trägt das betreffende Stichwort (etwa Partikel, Präposition, Pronomen) nach dem Vorgang des Thesaurus Linguae Latinae das Andreaskreuz. Dies gilt auch für die Stücke des Anhangs (S. 469—648); nur die Auswahl aus Epicharm, dessen Wörter sich in Kaibels Index zu den Comici I vollständiger verzeichnet finden, ferner Gorgias' Helene, von der nur eine Probe abgedruckt ist, und Ions und Kritias' elegische und tragische Fragmente, die sprachlich in anderen Zusammenhang gehören, haben eine freiere Bearbeitung gestattet: von ihnen sind nur die in Beziehung zur vorsokratischen Philosophie stehenden Wörter aufgenommen worden. Was den Inhalt betrifft, so ist gleichfalls alles Wesentliche und nur dies verzeichnet; die Terminologie, die für die Philosophie der Vorsokratiker von Bedeutung ist, wurde besonders berücksichtigt, nicht aber die der doxographischen Litteratur selbst, wie sie die unter A abgedruckten Berichte geben: sie liegt im Index der Doxographi Graeci bearbeitet vor, den dieses Buch nach der einen Seite ergänzen will.

Die Anordnung der Stellen ist (nach dem Muster von Bonitz' Aristotelesindex) so getroffen worden, daß das formal Interessante dem inhaltlich Wichtigen vorangestellt wurde. Stets ist darauf Wert gelegt, durch die Gliederung einen inneren Zusammenhang herzustellen; erst in zweiter Linie waren die Wortformen für die Ordnung bestimmend. Umfangreiche Artikel wie z. B. ἀήρ, πῦρ, ψυχή sind inhaltlich nach der theophrastischen Disposition gegliedert worden.

Daß ein Wortindex mehr Fehler enthält als man nach dem Aufwand an Mühe, den er gekostet hat, denken möchte, liegt in seiner Natur: an nachbessernder Arbeit soll es nicht fehlen. Wenn dieser aber nun endlich doch abgeschlossen vorliegt, so verdanke ich das nicht zum mindesten der ehrenden Mitarbeit und dem nie versagenden Rat des Herausgebers dieses Werkes, der Manuskript und Korrekturbogen einer kritischen Durchsicht unterzog.

Charlottenburg, Ostern 1910.

Walther Kranz.

NACHTRAG ZUM GANZEN WERK*).

I. BAND.

S. X, 8 l. Scheune.

3, 14. 34. 270, 22. Das Fragm. aus Kallimachos' Iamben läßt sich jetzt nach Pap. Oxyrh. VII 33 korrekter und vollständiger herstellen. Ich gebe als vorläufigen Versuch folgende Herstellung des Ganzen:

fr. 94 Schneid. ἔπλευσεν ἐς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θάλητος, ὅς τ᾽ ἦν τἆλλα δεξιὸς γνώμη
P. O. 119 καὶ τῆς ἁμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
120 τοὺς ἀστερίσκους, ᾗ πλέουσι Φοίνικες.
εὗρεν δ᾽ ὁ προυσέληνο⟨ς⟩ αἰσίῳ σίττῃ
ἐν τοῦ Διδυμέος τὸν γέρ⟨ο⟩ντα κωνήῳ
ξύοντα τὴν γῆν καὶ γράφοντα τὸ σχῆμα,
τοὔξεῦρ᾽ ὁ Φρὺξ Εὔφορβ⟨ος⟩, ὅστις ἀνθρώπων
125 τρίγωνα καὶ σκ⟨αληνὰ⟩ πρῶτος ἔγραψε
καὶ κύκλον ἕλ⟨ικα⟩ κἠδίδαξε νηστεύειν
τῶν ἐμπνεόντων· οἱ ⟨δ᾽⟩ ἄ⟨ρ᾽⟩ οὐχ ὑπήκουσαν,
οὐ πάντες, ἀλλ᾽ οὓς εἶχεν οὕτερος δαίμων
πρὸς δή ⟨μ⟩ιν ὧδ᾽ ἔφησε ⟨παῖς Βαθύκληος⟩·
130 ʿἐκεῖνο τοὐλόχρυσον ἓξ ⟨μνεῶν ἄγγος⟩
οὑμὸ⟨ς⟩ πατὴρ ἐφεῖτο τοῦ ⟨χρεὼν ἄγχι⟩
δοῦ⟨ν᾽ ὅσ⟩τις ὑμέων τῶν σο⟨φῶν ὀνήιστος⟩
τῶν ἑπτά· κἠγώ σοι δίδωμ᾽ ⟨ἀριστῆον⟩.᾽
Θάλης δὲ τῷ σκίπωνι τοὖδα⟨φος ψήσας⟩
135 ⟨καὶ τ⟩ὴν ὑπήνην τἠτέρῃ ⟨λαβὼν χειρὶ⟩
ἐξεῖ⟨π⟩ε· τὴν δόσιν μὲν ⟨ο⟩ὐ⟨κ ἔγωγ᾽ ἄξω⟩,
σὺ δ᾽ ε⟨ἰ τοκ⟩εῶνος μὴ λό⟨γους ἀτιμάζεις,⟩
Βίης . . . .

Das Fragm. erzählt, wie Thyrion, der Sohn des Arkaders Bathykles, seines Vaters Weisung folgend den Weisesten ausfindig zu machen sucht, dem der Becher bestimmt ist: 121 προυσέληνος = ᾿Αρκάς (zuerst von Hippys v. Rhegion so bezeichnet), aus προσϝέληνος, also richtig ionisch (wie νοῦσος aus νόσϝος nach W. Schulze). Zu σίττῃ gibt der Pap. das Scholion ὄρνεον. — 124 Man faßt Εὔφορβος als Synonymum von Pythagoras. Aber die Chronologie! Vielleicht schreibt Kallim. bereits der Inkarnation des Pythagoras, die zur Zeit des trojanischen Kriegs lebte, die Erfindung des pythagoreischen Lehrsatzes zu, der doch wohl in 123 gemeint ist. — 125 καὶ steht jetzt fest, ist also, um einen Sinn zu ermöglichen, als »auch« zu fassen. Nicht bloß gleichseitige (ἰσόπλευρα) und gleichschenklige

---

*) Die »Berichtigungen und Zusätze« von I und II 1 sind hier zur Bequemlichkeit des Lesers eingereiht. Die Nachträge zu den Anmerkungen II 649 ff. sind zu den Textstellen des ersten Bandes mit der Bezeichnung (Anm.) gleich zugefügt.

(ἰσοσκελῆ), sondern auch ungleichseitige (σκαληνά) konstruierte er. — 126 Diodor. X 6, 4 (Exc. Const. ed. Boissevain IV 293, 32) gibt καὶ κύκλον ἑπταμήκη δίδαξε νηστεύειν, Pap. καικυκλονέπ. Ich nehme an, daß Pap. wie Exc. die Korruptel ἑπτα (dessen Sinn mir völlig dunkel ist) darbieten, wozu Diod. aus der ersten Silbe von κῆδίδαξε (so schrieb Schneider) ⟨μή⟩κη machte. Meine Vermutung ἕλ⟨ικα⟩ beruht auf der übergeschriebenen Korrektur des Pap. und dem auf ἑ dort gesetzten Akut, der jedenfalls zu ἑπτά oder ἑπταμήκη nicht paßt. — 127 Auch hier halte ich οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν (Niebuhr) gegen die neue Lesung τῶν ἐμπνεόντων ε⟨ἶπεν· οἱ δ' ὑπήκουσαν⟩ aufrecht, da ε vor der Lücke als unsicher bezeichnet ist und der Sinn die Negation vor ὑπήκουσαν zu erfordern scheint. Diodor gibt οἱ τάδ' οὐδ' ὑπήκουσαν. — 129—131 beispielsweise von mir ergänzt. — 132 vgl. Vorsokr. S. 4, 25. — 134 ψήσας schrieb ich statt πλήξας, da zum Zorn keine Veranlassung. Der Weise glättet den Boden mit dem Stock, um die geometrischen Figuren, die als Zeichen der σοφία gedeutet werden könnten, zu vernichten. — 135 Der Griff in den Bart Zeichen der Verlegenheit? — 136 Sehr unsichere Ergänzung. Von οὐ scheint das υ nach Hunt möglich. — 137 τοκεῶνος (*parentis*) vgl. S. 664 zu 73, 3. Wegen der Überlieferung συδ' ε . . . εῶνοσμηλό und der Cäsur ist die Ergänzungsmöglichkeit sehr beschränkt. Man findet hoffentlich besseres. Βίης] Hyperionismus.

4, 1 (Anm.) vgl. Thiele *Neue Jahrb. f. Ph.* 1908, 395.

5, 12 l. ληφθῆναι.

7, 20 vgl. 11 B 19 22 (Anm.) vgl. jetzt F. Boll in Pauly-Wissowa *Realencyclop.* VI 2337 ff. und F. Cumont *Comment les Grecs connurent les tables lunaires des chaldéens* im Florilegium de Vogüé 159 ff.

8, 3 l. τὴν 36 δέ.

10, 16 interpungiere τὰς 'ἴσας' ὁμοίας προσειρηκέναι. Das Wort ἴσος war archaisch für das genauere ὅμοιος gebraucht. Über diesen oft verkannten Sprachgebrauch s. Vahlen z. Poet.[3] 269. Es lag also Proklos (auch Eudem?) eine mathem. Schrift des Thales vor. S. M. Schmidt *Kulturh. Beitr.* I 47. 49.

42 l. I 10, 25.

12, 35 vgl. A 28.

13, 16 l. ἐναντιότητας.

15, 39 Aët. II 11, 5 (über die οὐσία des οὐρανός) ist neben der ursprünglicheren Fassung des Theophr. Excerptes S. 13, 35 überflüssig.

16, 10 πρηστῆρος zu sperren als Wort des Anaximandros. Eine solche Blasebalgröhre (αὐλὸς ἐκ χαλκείου) erwähnt Hipp. de artic. 47 (II 181, 14 Kühlew.) und 77 (235, 14) 40 zuzufügen Theo Smyrn. p. 198, 18 Hiller (Eudem. fr. 94 Spengel) Ἀναξίμανδρος δὲ ὅτι ἡ γῆ μετέωρος· καὶ κινεῖται περὶ τὸ τοῦ κόσμου μέσον. Stelle mißverstanden oder verderbt; κεῖται Montucla. S. Zeller I[5] 227[1].

17, 32 Ἡσιόδου] fr. 158 Rzach 33 Die Notiz des Apollodoros ἐν Νεῶν καταλόγωι (Schol. Dionys. Thr. p. 183, 9 Hilgard, fehlt FHG I), Anaximandros von Milet habe übereinstimmend mit seinen Landsleuten Dionysios [FHG II 5 fr. 1] und Hekataios [FHG I 29 fr. 361] die Einführung des phönikischen Alphabets dem Danaos zugeschrieben, bezieht sich vermutlich auf den jüngeren Anaximander [FHG II 67].

19, 34 περιφορὰν] vgl. Nachtrag zu S. 83, 18.

22, 1 Zur Chronologie d. Pythag. vgl. Laqueur *Herm.* 42. 530 34 l. τούτου 39 zu n. 4 vgl. Raeder *Rh. Mus.* 63, 508 46 l. τοὺς παῖδας.

23, 13 l. 55 A 33 27 μνημονεύεται . . . vgl. II 585, 10 29 (Anm.) zuzufügen ἀναλόγον*: ἀναλόγων Fabricius: ἀλόγων Hdss. 31 ⟨νέος⟩.

24, 20 l. τὰς αὐτῶι.

27, 12 l. 32 A 4^a und c. 34.

35, 11 vgl. Laqueur *Herm.* 42, 530.

37, 997^b 23 ich vermute jetzt μηδ' ἐξ ὁμοίου τὸ γιγνόμενον γίγνεσθαι (d. h. καὶ ἐκ μὴ ὁμοίου vgl. Bonitz *Ind. Arist.* 539^a 21, vgl. 11 A 31 (40, 35).

42, 39 sc. τοὺς ἀστέρας γίνεσθαι.

46, 30 l. 'im Wettkampfe der Männer'.

49, 2 γεννᾶσθαι] wäre im epischen Verse unmöglich vgl. W. Ribbeck *Rh. Mus.* 33, 456.

50, 16 statt Sylburgs Konjektur οὔτε . . . οὔτε ist die Lesart der Hds. οὔ τι . . . οὐδέ herzustellen vgl. οὐδέ Index II 2 Sp. 446, 22ff.

51, 6 (Anm.) die Varianten der Hdss. sind nach Nicoles 2. Ausg. d. Genfer Schol. zu Φ folgende: V. 8 θαλάσσῃ 10 πόντοιο 11 αἱ (statt αἰθέρος) 23 περὶ πάντων 'über das All' (?) Kranz vgl. Sp. 472, 48.

52, 8 l. τεοις.

54, 14 (Anm.) l. Clem. βαύσωνος 18 'hierher gehört § 6 (S. 55, 6. 7) σημεῖον — βασιλείας' Kranz.

56, 11 (Anm.) zu tilgen 44 l. αὐτὸν ἔφασαν.

58, 38 l. ἰπνῶι 45 zuzufügen 10^a Ar. Phys. Γ 5 205^a 3 ὥσπερ 'H. φησιν ἅπαντα γίνεσθαί ποτε πῦρ. Das Präsens γίνεσθαι, weil die Weltverbrennung in regelmäßigem Wechsel stattfindet. Vgl. A 13. Gegen die ἐκπύρωσις spricht dies ebensowenig als Plutarch de def. orac. 12 p. 415 F ὁρῶ τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὥσπερ τὰ Ἡρακλείτου καὶ Ὀρφέως ἐπινεμομένην ἔπη οὕτω καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ ξυνάπτουσαν. Die natürliche Wortfolge Ὀρφέως ἔπη οὕτω καὶ τὰ Ἡσιόδου ἐπινεμομένην καὶ ξυνάπτουσαν wegen des Hiats umgestellt.

59, 31 nach γὰρ ist ᾱ zuzufügen.

60, 46 αὖ τὸν*: αὐτὸν Hds.

61, 16 (Anm.) l. vgl. B 110—30; zur Erklärung d. λόγος vgl. * *Die Anfänge der Philologie bei den Griechen*, *Neue Jahrb. f. Ph.* 1910, 2; eine andere Deutung versucht Kranz unter λόγος Sp. 354, 37ff.

66, 8 die erwähnte Interpunktion von E. Schwartz ζῶν δέ· ἅπτεται scheint mir jetzt evident.

69, 15 (Anm.) παλίντονος ἁρμονίη λύρης bezog auf die Saite vor Wilam. schon Campbell Theaetet^2 p. 244 Burnet *Early philos.*^{2} p. 184[1].

70, 36 statt 'Des Krempels' ist vermutlich 'Der Schraube' (nämlich der Walkerpresse, bei Archilochos fr. 169 ἶπος) zu setzen. »Über den κοχλίας s. Schol. Oribas. IV 538, 15 Dar. und Heliodor das. 347« H. Schöne.

71, 3 (Anm.) ⟨τῆς⟩ * 17 (Anm.) vgl. die wichtige Parallele 12 A 16 (60, 16) 19 vgl. S. 60, 17 und Hippol. V 21 (Schultz *Archiv f. G. d. Ph.* N. F. XV (1909) 210). Danach bezieht sich ἑκάστου auf θυμιώματος. Über ὀνομάζεται s. Löw *Archiv* N. F. XVI (1910) S. 89.

73, 14 τέρψιν καὶ θάνατον Kranz 19 l. ἀνθρώπειον 35 *Anderswo aber sagt er* (kursive Schrift).

74, 6 ἀρχηγός 11 ἡ Ἡρακλείτου ἀνάπαυλα ἐν τῆι φυγῆι auch Plot. IV 8, 5, ein Mysterienausdruck, wie aus dem Zusammenhang hervorgeht. Subjekt zu ἀναπαύεται ist natürlich das ätherische Feuer.

76, 14 vgl. *Pap. greco-eg.* ed. Comparetti-Vitelli II n. 115 fr. 1, 1 p. 37.

77, 1 (Anm.) ἀοιδοῖσιν ἕπεσθαι Clem. paraphr.: αἰδοῦς ἠπιόων τε Procl.: verb. * 3 l. Bias 73^a 3 ζ.

78, 7 (Anm.) vgl. Hippokr. Epid. VI 5, 2 (V 314 L.) Galen. XVII B 246ff. 17 οὖρος αἰθρίου Διός] obgleich ich den Südpol (ὁ νότιος πόλος) schon bei dem heraklitisierenden Verf. de victu nachweisen kann (II 38. VI 532, 5 L.), scheint mir doch jetzt der Ausdruck auf den Berg Olympos zu gehen. Vgl. * *Herakleit.*^{2} S. 45.

79, 2 'Ἑρμόδωρον. Über ihn als Gesetzgeber vgl. Wilamowitz *Nordionische Inschr.* (Abh. d. B. Ak. 1909) 71[1]

7 Quelle ist Porphyrios vgl. Procl. r. p. II 107, 6 16 Zuretti teilt in *Miscellanea Salinas* (Palermo 1907) p. 218 ein neues Heraklitfragment mit: 125a. TZETZES ad Aristoph. Plut. 88 (Ambros., Paris.) τυφλὸν δὲ τὸν Πλοῦτον ποιεῖ ... ὡς οὐκ ἀρετῆς κακίας δὲ παραιτίου [sc. τοῦ πλούτου]. ὅθεν καὶ Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος ἀρώμενος Ἐφεσίοις, οὐκ ἐπευχόμενος· μὴ ἐπιλίποι ὑμῖν [l. ὑμᾶς*] πλοῦτος, ἔφη, Ἐφέσιοι, ἵν' ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι. *Möge es euch nie an Reichtum fehlen, Ephesier, auf daß eure Verlotterung sich deutlich zeigen könne* 20 Loew's Erklärungsversuch (*Archiv f. G. d. P.* N. F. XVI (1910) S. 90) bleibt mir unverständlich.

80, 13 (Anm.) vgl. Di Pauli *Archiv f. G. d. P.* N. F. XII (1906) 504 ff. 37 ἐποιήσατο] 'maßte er sich als eigne Weisheit an' (nach Burnet *Early philos.*[2] 147).

81, 8 Das Pseudoherakliteum [fr. 139] veröffentlicht Boll in *Coll. Catal. codd. astrol.* VII 106, 8—107, 4.

82, 10 (Anm.) vgl. Fredrich a. a. O. S. 92.

83, 18 l. αἱ δὲ ⟨ὡς⟩ πρὸς τὴν ἔξω περιφορὰν πρὸς τὸν περιέχοντα πάγον . . . περαίνουσα ⟨πρὸς τὰς ἑτέρας, ἡλίου δύναμιν⟩, τὸ θερμότατον κτλ.

85, 15 ἀγνωσίη (V) ist vermutlich falsch. Es ist mit M ἀγωνίη als Anfang von c. 24 zu setzen.

86, 18 l. V 8, 48 (II 358, 12 Stähl.) 21 l. καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα 30 l. ἀνικήτοις (Druckf.) 42 für περιχωρέοντα spricht 46 B 12.

87, 15 l. αὐτοῖς.

89, 1 (Anm. Z. 9) l. Dionysios Über Epicharms Gnomen s. jetzt Wilamowitz *Berl. Klassikertexte* V 2 S. 124 5 ff. s. d. kritische Ausgabe d. Platovita in *Juvenes dum sumus* (Aufsätze v. Mitgl. d. Basl. kl. phil. Semin.) Basel 1907.

90, 6 (V. 10) ἕτερον εἴη κα τόδ' ⟨ἀ⟩εὶ τῶ Basileenses a. O. 8 (V. 12) κατά ⟨γα τοῦτον⟩ τὸν λόγον Bas. 33 (V. 2) die Bestreitung der Lücke durch die Bas. ist mißglückt, da aus V. 1 der V. 3 ἄνθρωπος οὖν κτλ. in dieser Form unter keinen Umständen abgeleitet werden kann. Bei der Polemik gegen meinen Ergänzungsvorschlag ist übersehen, daß πρᾶγμα in der damaligen Logik »Gegenstand der Anschauung« oder »der Aussage« bedeuten kann, vgl. Plato rep. V 476 A ὁ οὖν καλὰ μὲν πράγματα νομίζων, αὐτὸ δὲ κάλλος μήτε νομίζων κτλ. vgl. auch Index (II 2) Sp. 516, 47. Daß der Mensch so gut wie das Flötenspiel in dieser Beziehung ein πρᾶγμα ist, leuchtet ein, und Arist., der den platonischen Gebrauch anerkennt (s. Steinthal *Gesch. d. Spr.*[1] 204. Bonitz *Ind. Ar.* 629b 3), sagt Top. A 5. 102a 18 ἴδιον δ' ἐστὶν ὃ μὴ δηλοῖ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μόνῳ δ' ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος οἷον ἴδιον ἀνθρώπου τὸ γραμματικῆς εἶναι δεκτικόν. Die scherzhafte Sophistik in dem Trugschlusse liegt auf der Hand.

91, 4 (V. 6) καὶ περί ⟨γα⟩ Kaibel: ⟨κα⟩ καὶ περὶ * (1. Aufl.), was die Bas. aufnehmen 10 (V. 12) οὔ κ' αὐτὸς εἴη χά τέχνα Bas.

92, 14 (V. 4) πορφυροῦν auch P (nach Bas.); daher δούς κα πορφυροῦν gut Basil.

93, 7 (Anm.) l. *mortuum* 15 statt Rhet. A 15 l. Metaphys. Γ 5. 1010a 5.

98, 12 l. *Strato.*

100, 27 zuzufügen (vgl. ISIDOR. Orig. I 39, 1 *Fabulas poetae a fando nominaverunt, quia non sunt res factae, sed tantummodo loquendo fictae. Quae ideo sunt inductae, ut ficto animalium mutorum inter se colloquio imago quaedam hominum vitae nosceretur. Has primus invenisse traditur Alcmon Crotoniensis, appellanturque Aesopicae, quod is apud Phrygas in hac re polluit.* Konfusion einer Heurematasliste, die φυσικόν übersah?). Vgl. Thiele *Neue Jahrb. f. Ph.* 1908, 394[2].

102, 7 l. ὀρέοντος 31 αὐτὴν [n. τὴν ψυχήν].

103, 1 ἀνθεῖν zu sperren als Wort des Alkm.

105, 11 zuzufügen Eustath. z. Hom. p. 610, 28 Ἴκκος ὅπερ ἐστὶ κύριον ὄνομα σοφοῦ ἰατροῦ Ῥηγίνου, ἐξ οὗ παροιμία 'τὸ δεῖπνον Ἴκκου' διὰ τὸ εὐτελὲς τῆς ἐκείνου ζωῆς. Ders. z. Dion. Per. 376 (Exc. aus Steph. Byz.) ὅθεν Ἴ. ἦν ὁ Ταραντῖνος ἰατρός, ὃς ἐπὶ βίου εὐτελείαι εἰς παροιμίαν κεῖται τὴν λέγουσαν 'Ἴκκου δεῖπνον' ἐπὶ τῶν ἀπερίττως δειπνούντων. Das Plus gegen Steph. stammt nicht aus vollständigerem Exemplar [Cohn *Pauly-Wissow.* VI 1457, 18], sondern aus dem Parömienkorpus [Kurtz *Philol. Suppl.* VI 311].

111, 38 l. Diog. VIII 48 41 ἀφεστῶσαν [näml. τὴν γῆν].

115, 19 (Anm.) l. der B 8, 1 ausschließt.

119, 11 v. 14 (Anm.) vgl. Theophr. char. 5, 2 ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι.

121, 36 genauer: 'Denn sie haben ihre Ansicht dahin festgelegt zwei Formen zu benennen'. Vgl. V. 39.

127, 4 κόσμους εἶναι ⟨ἀπείρους⟩ Kranz.

128, 13 (Anm.) Ἀζώτιοι E. Schwartz: Αἰγύπτιοι Cobet.

129, 35 κατὰ τὸ εἶδος Kranz.

130, 3 l. [I p. 53 Arnim] 39 zuzufügen Isocr. 10, 3 (= 76 B 1 S. 552, 4).

149, 11 ἔστιν ἃ ἐγένετο νῦν καὶ ⟨ἀεὶ⟩ ἔσται Kranz vgl. Index ἀεί Sp. 10, 5.

157, 22 23] l. 25.

159, 4 l. σφαιροειδές.

167, 36 δὲ τοῖς umdrehen.

168, 39 l. ἀνομοίοις.

175, 4 l. κάρτα.

179, 7 οὐδ' ἀπολήγει Kranz. Vgl. Index οὔτε Sp. 453, 10.

183, 17 l. ἄχρις.

186, 2 wörtlich: 'der in der Schwebe befindliche Streit noch zurückhielt'. Statt μετάρσιον wäre verständlicher und metrisch möglich μετάρσια 8 ζωρότερος als Gegensatz von ἄκρατος οἶνος bei Philumenus de venenatis animal. ed. Wellmann c. 2, 2. 4, 1 (*Corp. Medic. Gr.* X 1, 1).

189, 1 1] l. VIII 3, 1.

192, 6 l. ἐγίνετο.

194, 28 die Verse bezog ich wegen Plut. auf die Physik, Karsten u. a. wegen Theophr. (2, 27) auf das goldene Zeitalter, also zu B 128.

201, 7 emendiere ἐρύκηι und beziehe ἀμφὶ — δυσήχεος zum folgenden ἄκρα κρατύνων (dies letztere sah Pearson *Class. Rev.* 21. 202).

202, 6 statt ζώονθ' verm. ὀσμᾶθ' Pearson *Class. Rev.* 23, 50.

203, 11 vgl. Herodot. VII 46, 3 Z. 25 Hude; Hipp. de morb. s. 17 (Nestle).

207, 21 l. Πλάτων [rep. X 617 B].

208, 13 λοιπὸν] l. λιπὼν [so die Hds.] 21 l. ὧδε ⟨λιπὼν Διὸς οἶκον⟩ [erg. *].

215, 14 (Anm.) vgl. Stengel *Berl. phil. Woch.* 1907, 1247.

217, 23 der Sprichwortvers αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἃ [τὰ Cobet] μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι bei Suid. s. v. αὐτίκα (vgl. Liban. ep. 30 Boissonade Anecd. II 413 f.) gehört vielleicht in die Physik d. Empedokles.

221, 19 φασίν. Den Zusatz des Suidas οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους hat Bentley als törichte Ausdeutung des Ar. Schol. erwiesen.

225, 24 l. τοὺς 38 'Ἀτλαντικὸν' πέλαγος, οἱ δὲ Ὠκεανὸν προσαγορεύουσιν. Die Vervollständigung des Textes beruht auf Nicoles Sonderausgabe von Φ (Genf 1891 p. 5) 39 l. ἔχειν τὴν δύναμιν 41 statt ὃς l. ὡς 42 l. ⟨καὶ⟩.

226, 2 l. μέρος ὕδωρ Ὠκεανὸν 20 l. 12 B 40.

232, 6 (Anm.) F. Rudio *Bericht. d. Simpl. über die Quadraturen des Antiphon und des Hippokrates*, gr. u. d. Lpz. 1907. Ders. *Bibl. Math.* III F. VIII 13 über Aristoph. Vög. 1005 als Anspielung auf die Quadratur d. Kreises.

234, 2 zuzufügen 1a. Plato Phaedon 61 E (= S. 245, 24).

235, 8 THEOLOG.] l. NICOMACHUS.

236, 26 über die Benennung der Dreiecksseiten nach Göttern vgl. Boll *Neue Jahrb. f. Ph.* 1908, 119.

237, 8 l. II 6, 5 43 μείζοσι ⟨δὲ⟩ Kranz.

239, 28 l. DIOG. VIII 55 — 38 statt 'Begrenzendem' l. 'Begrenzten' (ebenso 241 u. s. f.). Die intransitive Bedeutung findet sich nicht nur bei zeitgenössischen Dichtern, sondern auch bei dem Verf. de victu 1, 10 (*Vorsokr.* I, 83, 17. 19).

240, 5 (26) ἔργα = 'Äcker'. Die 'begrenzten' sind die von allen Seiten von den ὅροι der Nachbarn geschiedenen, die 'unbegrenzten' die von Naturdingen wie Felsen, Meer usw. begrenzten 6 l. αὐτῶν ἐκ περαινόντων.

241, 4 der Dialekt erforderte θείαν γα.

247, 7 l. πλὴν 19 διαμενεῖ Kranz 22 ἐξ ἀρχιδίου ist als moderner Ausdruck nicht zu beanstanden. Vgl. Collitz 5149 (Kret. Inschr.) 43 l. der veränderliche.

255, 23 l. ,βις 24 l. ,αϡμδ.

256, 6 τῆς διὰ πέντε Kranz (vgl. Z. 3 m. Anm.).

264, 9 (Anm.) vgl. Schulte *Archytae qui ferebantur De motionibus universalibus et De oppositis libellorum reliquiae* Marb. Diss. 1906.

266, 19 l. φιλοσοφίαι.

268, 7 zuzufügen 3. Iambl. in Nicom. S. 116, 1; s. S. 700 (Anm. z. 268, 6).

269, 2 l. Λύκων [286, 9] 26 l. Μελάνιππος [292, 17].

270, 22 vgl. Nachtr. zu **3**, 14.

272, 6 (Anm.) zu μορυχώτερον vgl. Prächter *Herm.* 42, 647.

273, 47 ich vermute: ἀναπέμπειν τινὰς ἔστιν εὑρεῖν καὶ (*sogar*) βουθυτεῖν λέγοντας κτλ. Über die Sache vgl. C. I. G. III n. 5235 p. 541 (ägypt. Inschr.), Vogt *Bibliotheca math.* (Teubn.) III F. IX 16 ff. An Eudem als Quelle ist nicht zu zweifeln. Die Erzählung muß wegen des βουθυτεῖν, das den späteren Pythagoreern ein Greuel war, alt sein.

276, 29 σα] l. ἴσα.

279, 23 (Anm.) Κρόνου δάκρυον verm. Stanley.

280, 9 l. ἔστι.

284, 1 ἄνδρες] ἄνδρες SMA: οἱ ἄ. aus Bruxell. Hense 4 καλὰ καὶ σύμφορα, ἡ δ' ἀ. κ. ἀ αἰσχρά τε καὶ ἀσύμφορα nach den Hdss. herzustellen.

300, 23 l. [S. 294, 26, richtiger 297, 40].

305, 9 ἀξίαν] αἰτίαν Bywater.

306, 23 (Anm.) über die Klepsydra H. Schoene Markellinos' Pulslehre (*Festschr. z. 49. Vers. D. Philol.* Bas. 1907) S. 453.

309, 4 l. πρηστῆρα.

310, 2 l. λιμνάζοντος.

311, 44 l. οἱονεὶ.

312, 19 l. τῆς.

315, 25 'Gerüche'] ἡδονὰς umfaßt auch die Geschmacksempfindungen vgl. Index ἡδονή Sp. 262, 30.

318, 9 l. ἑωυτοῦ.

321, 12 l. [GALEN.] vgl. Bräutigam *de Hipp. Epid. VI comment.* (Königsb. 1908) p. 68.

322, 12 nach γὰρ ist τῶν ausgefallen. Vgl. c. 63, 3.

324, 6 (Anm.) l. A 1 S. 323, 15.

325, 14 zuzufügen als n. 16a: SENECA Quaest. nat. VI 12, 1. 2 *Archelaus antiquitatis diligens ait ita: 'venti in concava terrarum deferuntur; deinde, ubi iam omnia spatia plena sunt et in quantum aër potuit densatus est, is qui supervenit spiritus priorem premit et elidit ac frequentibus plagis primo cogit, deinde proturbat; tunc ille quaerens locum omnes angustias dimovet et claustra sua conatur effringere: sic evenit, ut terrae spiritu luctante et fugam quaerente moveantur. itaque cum terrae motus futurus est, praecedit aëris tranquillitas et quies, videlicet quia vis spiritus quae concitare ventos solet, in inferna sede retinetur.*

326, 5 über Metrodors Mythendeutung vgl. Nestle *Philol.* 67, 502.

327, 28 l. Ἰδαῖος ὁ Ἱμεραῖος.

330, 35 Erklärung der Senecastelle gibt O. Gilbert *Archiv f. G. d. Ph.* N. F. XIV (1908) 427.

333, 9 l. 30. Aët. V 20, 5.

336, 9 ⟨ἐν⟩ ἀλλήλοις Kranz.

346, 22 l. γίγνεσθαι.

350, 13 (Anm.) warum der auf abderitischen Münzen vorkommende Beamtenname ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ nicht mit v. Sallet für die Chronologie des Philosophen verwendet werden darf, zeigt H. v. Fritze *Nomisma* III (1909) 23f.

358, 9 l. [55 B 298b.

362, 23 vgl. Iambl. V. P. 14.

366, 13 Cic. Ac. pr. II 37, 121 *ecce tibi e transverso Lampsacenus Strato, qui det isti deo immunitatem magni quidem muneris ..., negat opera deorum se uti ad fabricandum mundum. quaecumque sint, docet omnia effecta esse natura, nec ut ille* [Demokrit] *qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani. somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis. ipse* (Strato) *autem singulas* etc.

367, 40 zuzufügen als n. 93a: Senec. nat. qu. V, 2 *D. ait: 'cum in angusto inani multa sint corpuscula, quae ille atomos vocat, sequi ventum. at contra quietum et placidum aëris statum esse, cum in multo inani pauca sunt corpuscula. nam quemadmodum in foro aut vico, quamdiu paucitas est, sine tumultu ambulatur, ubi turba in angustum concurrit, aliorum in aliis incidentium rixa fit: sic in hoc quo circumdati sumus spatio, cum exiguum locum multa corpora impleverint, necesse est alia aliis incidant et impellant ac repellantur implicenturque et comprimantur, ex quibus nascitur ventus, cum illa quae colluctabantur, incubuere et diu fluctuata ac dubia inclinavere se. at ubi in magna laxitate corpora pauca versantur, nec arietare possunt nec impelli'.*

374, 13 [καὶ] τὸ φῶς Kranz.

375, 32 l. (63).

386, 15 ὑπέρ τε δύναμιν αἱρεσθαι Linke *Philol.* 68, 574 21 l. II 130 [II 184, 10 Stähl.].

394, 8 (Anm.) μῶ auch auf delischen Inschr. s. III v. Chr. *B. C. H.* 29, 483.

395, 9 vgl. Steinthal *Gesch. d. Sprachw.*[2] 176 ff.

396, 7 Kaiserzeit [genauer nach J. Heeg s. II—III] 15 ff. vgl. M. Wellmann *Herm.* 43, 27.

397, 34 'über alles'] 'des Alls' Kranz vgl. πάντα Sp. 473, 12.

399, 22 l. μωμεομένων.

400, 37 'guten Verfassung'] eher 'Gewandtheit' vgl. Siefert *Plutarchs Schr.* Π. εὐθυμίης Naumb. 1908 S. 26.

406, 22 l. S. 3, 4. 22.

410, 16 l. 57 B 2 21 zuzufügen 144a Photius Lex. A S. 106, 23 Reitzenst. ἀ ν α β ή σ ο μ α ι Δημόκριτος: ἐπανεξελεύσομαι ἐξ ἀρχῆς.

412, 21 (Anm.) Heiberg hält ἐπιπέδωι als stehende mathem. Formel fest.

415, 11 (Anm.) l. ⟨λέγω⟩.

417, 7 (Anm. zu ἀνακηδής) die Analogien sind ἀνάεδνος (Hom.), ἀνάελπτος und ἀνάπνευστος (Hes.), ἀνάγνωστος (Callim.), ἀνάπταιστος (Suid.). Vgl. jetzt Fränkel *Zeitschr. für vergl. Spr.* NF. 42, 235 31 l. unnütz.

419, 4 l. οὖν οὐκ.

421, 29 'diesen Spruch'] genauer 'diese Einsicht'.

422, 21 'Leiden'] vielmehr 'Fehler'.

426, 21 l. 'den einzigen Fleck nicht treffen' 23 l. 'schwierig den einen Fleck zu treffen'.

431, 27 'mehr Ruhe'] genauer 'mehr Anteil an Ruhe'.

432, 20 l. τοὺς 26 'Anspruch auf'] genauer 'Anteil an ... hat der zu beanspruchen'. Dies wie die vorhergehenden Berichtigungen der Übersetzung nach Nestle *Philol.* 67, 545.

433, 1 οὐδενὶ γὰρ ἄλλωι ἔοικεν ἢ ἑαυτῶι] vgl. Hippokr. de aëre aqu. loc. 19 (I 61, 8. 62, 4 Kühlew.) 2 αὖ] οὐ A

ist falsche Notiz Gaisfords; es fehlt wie in den anderen Hdss. (s. Hense IV 211, 11). αὖ ist also zu streichen und der Satz mit Hense als ungeheilt zu bezeichnen.

435, 5 l. ζώιοισι (so MA).

438, 31 'des menschlichen Elends'] vielmehr 'ihres bösen Lebenswandels'.

439, 9 (Anm.) vgl. jetzt Smend *Z. f. altt. Wiss.* Beih. XIII 57 ff. Der neue Papyrusfund des altaramäischen Achikar (s. V v. Chr.) ist für die Frage der Echtheit ohne Belang, da niemand Demokrit zum Übersetzer orientalischer Gnomik wird machen wollen 26 l. Damasc. II 154, 17.

445, 4 statt μὴ τὰ emendiere μήτε 37 statt φιλίας (vgl. φίλοι ebend.): εὐπραξίας Kranz.

447, 11 (Anm.) andere Konjekturen bei Kock *Rh. Mus.* 43, 605; Tucker *Classical Quarterly* II 189 32 l. 2—6 vgl. Wilamow. *S. Ber. d. Berl. Ak.* 1901 p. 5.

453, 11 ff. Anm. gehört zu Metrodoros 28 l. S. 326, 26.

455, 40 l. καὶ.

457, 11 l. Ἀλεξάνδρου.

460, 5 l. δὲ ἀγάλματα καὶ τεμένη.

II. BAND 1. HÄLFTE.

470, 10 Δωδεκαετηρίδας] vgl. Jos. Heeg *Die angeblichen Orphischen* Ἔργα καὶ Ἡμέραι Würzb. Diss. (Münch. 1907) p. 11 ff.

471, 29 zuzufügen 9ª. OXYRCH. PAP. VI ed. Grenfell u. Hunt p. 37. Hypsipyle col. 3, 8

μέσωι δὲ παρ' ἱστῶι
Ἀσιὰς ἔλεγον ἰήϊον
Θρῆισσ' ἐβόα κίθαρις Ὀρφέως
μακροπόλων πιτύλων ἐρέτηισι κελεύσματα μελπομένα, τότε μὲν ταχύπλουν τότε δ' εἰλατίνας ἀνάπαυμα πλάτας.

9ᵇ. Hypsip. fr. 64 col. 2 (V. 1619 ff., ebenda S. 71) Euneos:

Ὀρφεύς με καὶ τόνδ' ἤγαγ' εἰς Θράικης τόπον.

Hypsipyle:

τίνα πατέρι πότε χάριν ἀθλίωι
τιθέμενος; ἔνεπέ μοι, τέκνον.

Euenos:

μοῦσάν με κιθάρας Ἀσιάδος διδάσκεται,
τοῦτον δ' ἐς Ἄρεως ὅπλ' ἐκόσμησεν μάχης.

476, 11 ff. Revision des Archetypus V(enetus) durch W. Kroll (briefliche Mitteil.): 14 ὁ fehlt V 15 ἐνίστησιν verm. Kroll 27 ὁ fehlt V 29 δή τίς] δέ τίς V: ⟨τοιά⟩δε τίς Kroll 36 ὡς νοῦν steht als Korrektur am Rande in V, ist also ohne Klammern zu setzen.

477, 6 πρῶτος V 10 ἀγήρατον V 15 τριπλῆν γονὴν so V 16 νοτερὸν V (vgl. p. 318, 15).

483, 2 zuzufügen 1ª. HARPOCR. Μουσαῖος . . . περὶ δὲ Μουσαίου Ἀριστόξενος ἐν τοῖς Πραξιδαμαντίοις [FHG II 284 fr. 51] φησίν ὅτι οἱ μὲν ἐκ Θράικης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος. εἰρήκασι δὲ περὶ αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Γλαῦκος [FHG II 23 fr. 1].

485, 13 (Anm.) l. Marckscheffel.

486, 20 l. VII 66 22 statt ὅτι l. ὅτε.

487, 17 l. *filias*.

495, 15 nach Τάρταρον zuzufügen: οἶμαι τὴν τρίτην ἀρχήν, ὥς τινα μικτὴν ἐκ τῶν δυεῖν συγκραθεῖσαν ἐξ ὧν δύο Τι⟨τᾶ⟩νας (so Kroll), ὧν κτλ.

497, 7 statt TZETZ. ist dessen Quelle SCHOL. SOPHOCL. O. C. 42 zu nennen und Z. 9 γήματο — ἀγκυλόμητις als Interpolation der Ed. Roman. mit Scheer Lycophr. II p. V zu tilgen.

500, 34 (Anm.) l. Heyne aus d. Schol. z. Nicand. Ther. 15 (p. 5, 32 Keil).

501, 10 (Anm.) statt Olivieri l. Heyne.

503, 14 l. Λακαδαιμονίοις.

507, 7 Hermias fügt zu: ζηλοτυπία τοίνυν τῶν γερόντων πρὸς ἀλλήλους,

was mir Scherz des Verf. zu sein schien

20 (Anm.) über Ζάς vgl. Ehlert *Zur indogerm. Sprachgesch.* (Progr. Königsb.) 1910 S. 43.

508, 12 (Anm.) Blass schrieb mir am 21. Mai 1899 dazu: »Nach χαῖρέ τε (so!) καὶ ist Rest C, also C, Є, O, nicht H. Dazu fehlt der Raum. Dann Υ, was kein Ρ nach den Formen dieser Hds. sein kann; aber wohl Υ wie in ΑΥΤΩ I 15. Also doch wohl σύνισθι«.

514, 5 [FHG II 349].

520, 8 (Anm.). Die Identifizierung des Sosiadas mit Σωτάδης des Clemens ist unmöglich nach dem Fund der klein-as. Inschrift. *Journ. of Hell. Stud.* XXVII 62 n. 3. Vgl. * *Berl. Sitz. Ber.* 1907, 457. Hense *Berl. ph. Wochenschr.* 1907, 765.

521, 14 l. δὰν (= δὴ ἄν).

537, 30 ἔχω [εἰδέναι] oder ἔχω εἰπεῖν bereits Richards *Class. Rev.* 1902, 396. Doch vgl. Luc. dial. mer. 9 Schluß ἔχοιτε εἰδέναι. Also übersetze: '*vermag ich nicht wissenschaftlich festzustellen*'.

542, 15 l. Αἰδῶ.

543, 21 Den modernen Bemühungen ein Echo Protagoreischer Gedanken bei Herodot finden zu wollen, stehe ich skeptisch gegenüber. Doch ist die Berührung, die Herod. III 108 mit Plato Prot. 321 B zeigt (Nestle Progr. von Schönthal 1908 n. 766 S. 16, gleichzeitig Dickermann *De argumentis quibusdam e structura hominis et animalium petitis* Hal. 1909 S. 78. 87), in der Tat merkwürdig. Vgl. * *N. Jahrb.* XXV 14[1].

547, 6 Athen. XI 505 D λέγεται δὲ ὡς καὶ ὁ Γ. αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ὁμώνυμον αὑτῶι διάλογον πρὸς τοὺς συνήθεις ἔφη· 'ὡς καλῶς οἶδε Πλάτων ἰαμβίζειν'.

548, 2 ἑτέρου] etwa ἑταίρου = παιδικῶν oder ἑταίρας nach Dio Chrys. 32, 90? *.

553, 25 die Echtheit des Palamedes und der Helena gut verteidigt von Nestle *Philol.* 67, 560. Palamedes in Platons Kriton benutzt n. Parmentier *Mélanges Havet* p. 337.

564, 1 statt [Sokr.] l. [Antisth.] vgl. S. 580, 16 — 25 l. Ἕλλησι.

566, 13 (Anm.) l. τοῦδε.

567, 15 (Anm.) vgl. Rabe *Rh. Mus.* 64, 583[1].

572, 12 l. 397 c.

575, 28 l. ὅ.

577, 11 ὡς] ὧι Pearson *Class. Rev.* 23, 48.

580, 23 δικαστὴν] weitere Konjekturen von Richards *Class. Rev.* 15, 298; von Pearson ebend. 23, 49.

584, 24 l. S. 3, 29.

585, 25 Herodot hängt von Hippias so wenig ab als Isokr. antid. 18 (was Nestle *Philol.* 67, 568 behauptet).

586, 9 vgl. J. Wackernagel *Beitr. z. gr. Akzent* (Basler Progr. 1893) S. 9 ff. 15 (Anm.) zur Hibehrede vgl. Crönert *Herm.* 44, 508.

591, 15 (Anm. letzte Zeile) l. B 7.

592, 12 l. [φύσιος] vgl. * *Neue Jahrb. f. Ph.* XXV (1910) 7.

593, 1 (Anm.) l. 18 B 8, 32. 33.

597, 16 vgl. E. Jacoby *De A.* Περὶ ὁμονοίας *libro* Berl. Diss. 1908 und W. Altwegg *De A. q. d. sophista I de l.* Π. ὁμον. Basler Diss. 1908. Die These des letzteren, A. sei ein von Eur. bereits in der Alkestis benutzter Autor, dreht das Sachverhältnis um.

601, 22 ἄλλος] ἄλλου E. Jacoby.

604, 13 *eidem*] *aeque idem* der Überlieferung näher H. Schoene   18 zuzufügen 81a. Melampus Περὶ παλμῶν n. 18 [* *Beitr. z. Zuckungsl.* (Abh. d. Berl. Ak. 1908 S. 22. 27] ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἅλληται, κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἀντιφῶντα ἐχθροὺς ὑποχειρίους ἕξει. ἄγει δὲ καὶ ἀποδήμους. (19) ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἅλληται, ἐπίκτησιν πάντως δηλοῖ, κατὰ δὲ Ἀντιφῶντα πρᾶξιν καὶ ὑγείαν, δούλωι ἐπιβουλήν, χήραι ἀποδημίαν. Es ist zweifelhaft, ob das Zitat nicht fingiert ist wie Phemonoe.

618, 6 V. 5—9 vollständiger ediert aus dem Vatic. 2228 von H. Rabe *Rh. Mus.* 63, 115

'οὐδεὶς ὄκνος πάντ' ἐκκαλύψασθαι λόγον.
ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν (δὲ) πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός.
ἐμῆι γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνῆι πρὸς λέχος 5
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν, Εὐρυσθέως
ἀρχαῖς ὑπείκων, ὅς μ' ἔπεμψ' Ἅιδου κύνα
ἄγειν κελεύων ζῶντα πρὸς Μυκηνίδας
πύλας, ἰδεῖν μὲν οὐ θέλων, ἆθλον δέ μοι 10
ἀνήνυτον τὸν δῶκεν ἐξηνυκέναι.
τοιόνδ' ἰχνεύων πρᾶγος Εὐρώπης κύκλωι
Ἀσίας τε πάσης ἐς μυχοὺς ἐλήλυθα'.

625, 4 ὁπλιτῶν statt οἰκετῶν ist nur Försters Druckfehler, verb. in dessen 15 Ausgabe des Lib. II 568, 8 p. 537[4].

627, 6 ἐλεύθερον 'unverschuldet' Pearson *Class. Rev.* 23, 49.

629, 23 zum Anonym. Iambl. vgl. Nestle *Philol.* 67, 575.

631, 26 der Zwischensatz p. 98, 12—17 ist durchaus Iamblichisch, wie die 5 für ihn bezeichnende Plato- und Aristotelesimitation (τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν = νόμον Legg. IV 714 A, φιλοσοφεῖν ἀληθινῶς, ἡ τελειοτάτη ζωή) erweist 27 gegen Bitterauf (*Philol.* 68, 504[13]) 10 bemerke ich, daß εἴη εἰ sich mit dem überlieferten εἴτις Zug für Zug deckt und für τις kein Platz ist.

632, 19 κάκιστον und [καὶ ἡ] ἀμαθία Brinkmann *Rh. Mus.* 63, 621 22 [ἀντὶ] 15 Brinkmann.

637, 22 l. αἵ γα.

748[a] Androtion steht falsch im Reg. II S. 807.

II. BAND 2. HÄLFTE (WORTINDEX).

Sp. **4**, 18 Μηδὲν ἄγαν] zuzufüg.: Chilon 1 A 1 (7, 4) vgl. οὐδείς.

22, 27 zuzufüg.: Verhältnis zu πῦρ s. d.

34, 45 l. 621, 8.

73, 32 zuzufüg.: vgl. auch 50 (328, 16).

76, 34 zuzufüg.: vgl. Idaios (327, 37).

79, 30 zuzufüg.: σύνοδος τῶν τεθνεώτων Pythagor. C 2 (279, 28). 25

82, 2 zuzufüg.: *non essem salvus nisi istae perissent* Anaxag. A 31 (299, 29).

134, 3 statt 24 (109, 27) l. 23 (109, 5).

149, 17 zuzufüg.: τοὺς παῖδας ἐν γράμμασι καὶ τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν ἀσκεῖσθαι Pythagor. D 4 (283, 45). 30

152, 44 ff. δαίς, δαΐφρων gehört 20 hinter δαίμων (Sp. 153).

204, 15 zuzufüg.: γεννᾶν κατὰ ἔκκρισιν τὴν ἀπὸ ἀπείρου v. Anaximandr. 50 (328, 15).

205, 45 zuzufüg.: ἐπιτηδειότατον 25 Krit. B 34 (623, 25).

230, 39 einzufüg.: ἐπιπλανᾶσθαι. ἐπεπλανησάμην [Demokr.] B 299 (439, 18).

291, 38 zuzufüg.: Anaxag. A 45 (303, 15) — 40 τρίχες = φύλλα, πτερά, λεπίδες Emped. B 82, 1 (195, 31). 30

429, 28 zuzufüg.: τάδε ἀεὶ πάρεσθ' ὁμοῖα Epich. B 1, 2 (89, 17).

DIE VIGNETTE S. III

ist nach drei Exemplaren des Berliner Münzkabinetts unter Leitung des Herrn Dr. von Fritze gezeichnet. Sie stellt Anaxagoras in dem ersten der beiden I 299 (46 A 27) beschriebenen Typen der klazomenischen Münzen dar.

WORTINDEX

ZEICHENERKLÄRUNG.

Die Zahlen vor der Klammer bedeuten die Nummern der Berichte (A) oder der Fragmente (B) oder der Imitationen (C), die innerhalb der Klammer die Seitenzahl.

Fettdruck der Zeilenzahl einer Stelle z. B. Xenophan. B 1, 1 (44, **16**) bedeutet wörtliches Fragment.

Fragezeichen hinter dem Autor bedeutet unsicheres Fragment.

Eckige Klammern z. B. [Herakl.] bedeuten unechtes Fragment.

Runde Klammern z. B. (Herakl.) bedeuten Imitation.

× vor dem Stichwort bedeutet, daß nicht alle Stellen der worttreuen Fragmente verzeichnet sind.

* (nur in wichtigeren Fällen gesetzt) bedeutet Konjektur.

ff. ist selten gesetzt; jede Stelle ist in ihrem Zusammenhang nachzulesen.

Pythag. bedeutet Pythagoras.

Pythagor. bedeutet Pythagoreer.

ἀβέβαιος. τύχη Demokr. B 176 (417, **15**).
ἄβιος = πολὺν βίον κεκτημένος Antiph. B 43 (597, **11**. **13**).
ἀβουλίη des Menschen Demokr. B 119 (407, **24**).
ἁβροσύνη. ἁβροσύνας μαθόντες Xenophan. B 3, 1 (46, **16**).
ἀγαθός. πύκτης ἀγαθός Xenophan. B 2, 15 (46, 7) ἀγαθὸν λόγον Emped. B 131, 4 (212, **4**) (ἄρχοντες) πάνυ ἀγαθοί Demokr. B 266 (433, **1**) οὐκ ἀγ. μάρτυς Krit. B 44 (626, **29**) — ἀγαθῆς σοφίης Xenophan. B 2, 14 (46, **6**) πρῆξις ἀγαθή opp. φαύλη Demokr. B 177 (418, **1**) ψυχῆς ἀγαθῆς B 247 (429, **2**) — ἀγαθῶν ἔργων Emped. B 112, 2 (205, **9**) — κρείττων *besser* s. d. — τέχνη μέγ' ἀμείνων Mus. B 4 (485, **1**) ψυχὴν ἀμείνω τιθέναι Demokr. B 187 (419, **20**) ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη Herakl. B 118 (78, **13**) λόγους ἀρίστους opp. τὰ αἴσχιστα Demokr. B 53ª (400, **11**) — ἡγήσασθαι ἀρίστη (ἀταρπιτός) Parm. (?) B 20 (125, **16**) — ἀγαθόν (ἐστι) m. Inf. Xenophan. B 1, 24 (45, **12**) Demokr. B 61 (401, **7**) ἄμεινον m. Inf. Herakl. B 110 (77, **17**) (κρύπτειν) B 95 (76, **1**) Demokr. B 277 (434, **14**) κρέσσον κρύπτειν Herakl. B 109 (77, **14**) vgl. κρείττων — βέλτιον πρήσσει τε καὶ διάγει Demokr. B 191 (421, **9**) βέλτερον m. Inf. B 114 (406, **12**), βέλτιστος τὸ σῶμα Krit. B 32 (623, **10**) ἄριστον m. Inf. Demokr. B 189 (420, **3**).

τὸ ἀγαθόν im Verhältnis zu κακόν. Vgl. Sp. 3, 10. 38 ff. ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἀρχαί Pythagor. Alkm. 45 B 5 (271, 27. 34) τὸ ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου (τὸ κακὸν τοῦ ἀπείρου) B 7 (272, 3) τὸ δεξιὸν ἀγαθόν B 30 (276, 47) — κακὸν ἀγαθόν (ἐποίησεν ἡδύ) Herakl. B 111 (77, **18**) ἀγ. καὶ κακὸν (νόσοι) ἕν B 58 (70, **14**) ἀγ. καὶ ἀληθὲς πᾶσι τὠυτόν opp. ἡδύ Demokr. B 69 (402, **1**) aber ἀφ' ὧν τἀγαθά, ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τὰ κακά B 172 (416, **18**) κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται κτλ., τοῖς ἀγ. χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακὰ . . . *ἀλκῆι B 173 (416, **24**) σοφός, ὃς . . . ὧι φαίνεται καὶ ἔστι κακά, . . ποιήσηι ἀγαθὰ φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι Protag. A 21ª (532, **34**) ἀγαθά: ὠφέλιμα A 22 (533, **15**) τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν A 21 (532, **23**. **27** vgl. aber Demokr. B 177 S. 418, **1**) Protag. C 2 (542, **31**) δισσοὶ λόγοι περὶ τῶ ἀγ. καὶ τῶ κακῶ Dialex. 83, 1 (635, 20) — κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ Demokr. B 93 (404, **6**) coni. δίκαιον, opp. ἄδικον καὶ κακόν B 261 (431, **21**) διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται opp. κακά B 108 (405, **17**) μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ἐμάνημεν Thrasym. B 1 (577, **7**) θέλει τὰ κακίω ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων Antiph. B 58 (601, **26**).

(τὸ) ἀγαθόν, (τὰ) ἀγαθά absol. τἀγαθὸν καθ' αὑτὸ Epich. (?) B 3 (91, **5**) ὁ μαθὼν τἀγ. ebend. τὸ τέλειον ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος κρέσσον Demokr. B 295 (438, **6**) ἀγ. παντὸς ἡγεμόνα B 302 (446, **16**) — ἀγαθά B 255 (430, **15**) ψυχῆς ἀγαθά opp. σκήνεος B 37 (399, **1**) νεότητος opp. γήραος B 294 (438, **4**) ἐπιθυμητὴν τῶν καλῶν καὶ ἀγ. Dialex. 83, 1 (630, 4) εἰς ἀγαθὰ καὶ νόμιμα χρη-

σθαι τῶι ἀγαθῶι 83, 3 (631, 8) τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ὑβρίζειν ποιεῖ Thrasym. B 1 (577, 6) — ἐλπίδες οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν Antiph. B 58 (601, 19) παντέλεια τῶν ἀγαθῶν (εὐεστώ) τέλος Diotim. A 1 (466, 5) — τῶι θεῶι (opp. ἄνθρωποι) καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ κ. δίκαια Herakl. B 102 (76, 21) τῶν πόνων πωλοῦσιν τἀγάθ' οἱ θεοί Epich. B 36 (95, 13) οἱ θεοὶ διδοῦσι τἀγαθά, nicht τὰ κακά Demokr. B 175 (417, 11) anders Pythagor. D 2 (283, 10) ὅτι ἂν ἀγαθὸν πράσσηις, θεοὺς . . . αἰτιῶ Bias 73a 3 (523, 9) ὅτωι ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούλεται ἀγαθὰ διδόναι ... Antiph. B 54 (600, 28) — ἐν τῆι τῶν ἀγαθῶν συστοιχίαι τὸ ἓν Pythagor. B 6 (272, 2) vgl. Sp. 1, 37 f. — ἐξευρίσκουσιν ἄμεινον Xenophan. B 18, 2 (49, 18) μάνθανε τὸ ἄμεινον Thales 73a 3 (522, 7) — μέτρον ἄριστον Kleobul. 73a 3 (520, 11) τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον Pherekyd. A 7 (506, 27) τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῆι εἶναι Pythagor. B 11 (272, 35) ἄριστον εὐδαιμονία C 4 (280, 20 vgl. 27) τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν . . . τὴν δικαιοσύνην Thrasym. B 8 (579, 2).

ὁ ἀγαθός. Περὶ ἀνδρὸς ἀγ. καὶ εὐδαίμονος Tit. [Archyt.] S. 264, 10 τὸ γενέσθαι ἀγαθόν (Herakl.) B 135 (80, 27) ἄνδρα ἀγ. φαίνεσθαι Hippias A 2 (579, 18) πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια Demokr. B 35 (398, 22) γινώσκειν ἀγαθοῦ B 229 (426, 7) μωμεωμένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον B 48 (399, 22) ἀγαθὸν εἶναι χρὴ ἢ μιμεῖσθαι B 39 (399, 5) — ὀλίγοι ἀγαθοί (οἱ πολλοὶ κακοί) Herakl. B 104 (77, 3) μιμεῖσθαι τοὺς ἀγ. opp. τοὺς κακούς Demokr. B 79 (402, 20) φθονεῖν τοῖς ἀγαθοῖς opp. κακοῖς Hippias B 16 (585, 21) πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοί ἢ ἀπὸ φύσιος Demokr. B 242 (428, 3) = ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγ. Krit. B 9 (616, 17) ἡ τῶν ἀγ. ἔρις (Demokr.) B 302 (446, 8) — οἱ ἄριστοι opp. οἱ πολλοί Herakl. B 29 (66, 17) εἷς μύριοι, ἐὰν ἄριστος ἧι B 49 (69, 5) ἄριστος Ἀχιλλεύς Hippias A 10 (581, 22).

ἀγαθοφανής. ἀγαθοφανέες coni. κίβδηλοι Demokr. B 82 (403, 5).

ἀγάλλεσθαι. χαίτηισιν ἀγαλλόμενοι Xenophan. B 3, 5 (46, 20).

ἄγαλμα. ἀγάλμασιν εὔχονται Herakl. B 5 (62, 17) ähnl. B 128 (80, 11) εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο Emped. B 128, 4 (210, 30) Διὸς μὲν ἀγάλματα, ἑαυτῶν δὲ ἀναθήματα Gorg. B 6 (557, 26) (ὀνόματα) ἀγάλματα φωνήεντα τῶν θεῶν (?) Demokr. B 142 (410, 5) vgl. Pythag. 55 B 26 (395, 14).

ἀγαλματοποιία Hippias A 2 (579, 13).

ἄγαν. ἡ . . ἄγαν χρημάτων συναγωγή Demokr. B 222 (425, 3) φρονῶν ἄγαν Krit. B 25 (621, 6) Μηδὲν ἄγαν (*nihil nimis*) c. 73a 2 (519, 30. 520, 3 vgl. 520, 5 Anm.) Solon (521, 5) Chilon 81 B 7 (616, 8. 11).

ἀγαπᾶν opp. δεδιέναι Thrasym. B 1 (577, 3).

ἀγαπῶ (?) Demokr. B 271 (433, 14 vgl. Anm.).

ἀγγεῖον. τὴν γῆν ὥσπερ ἀγγεῖον τῶν φυομένων ὑπολαμβάνοντες Aegypt. 60 B 7 (460, 33). musikalisch abgestimmte Gefäße Hippas. 13 (31, 31 ff.) ἀγγεῖα des Körpers Emped. A 74 (165, 23) 79 (166, 28) διαιρουμένων τῶν ἐν τῆι σαρκὶ ἀγγ. Philol. A 27 (239, 11) συμπεπλεγμένων ἀγγείων (Demokr.) C 5 (448, 42) vgl. σῦριγξ, φλέψ.

ἄγγελος. θεῶν πάντων (Ἶρις) Akusil. B 5 (513, 16) γλῶσσα, ψυχῆς ἄγγελος (Demokr.) C 5 (448, 26).

ἄγγος. οὐδ' . . ἐς ἄγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται Emped. B 100, 12 (201, 1) ἄγγεα Λυδὴ χεὶρ εὗρε Krit. B 6 (615, 15).

ἄγειν. ἀλλ' ἄγ' Emped. B 4, 9 (174, 18) 17, 14 (178, 11) 21, 1 (180, 15) εἰ δ' ἄγε Parm. B 4, 1 (116, 19) Emped. B 38, 1 (186, 20) νῦν δ' ἄγε B 62, 1 (191, 17).

φρέν' εἰς ἐλπίδα ἄγειν Krit. B 6, 16 (615, 25) ἧι ὁδὸς ἄγει Herakl. B 71 (72, 19) βῆσαν ἄγουσαι Parm. B 1, 2 (114, 8) (οὐρανὸν) ἄγουσ' ἐπέδησεν

Ἀνάγκη B 10, 6 (123, 1) φῦλον . . ἄγουσα . . καμασήνων Emped. B 74 (194, 4) ἄξεις ἐξ Ἀίδαο . . . μένος ἀνδρός B 111, 9 (204, 20) τὸ κινεόμενον ὡς τὸ κινέον ἄγει διατιθέναι [Philol.] B 21 (248, 1) ἄγοι = ἡγοῖτο Antiph. B 44 (597, 15) — λύπας ἄγεσθαι B 49 (598, 20) passiv. ἀνὴρ ἄγεται ὑπὸ παιδός Herakl. B 117 (78, 10) ὅπως ἄξεται εὖ (ἡ πόλις) Demokr. B 252 (429, 16 vgl. 18) τὸν ἐς τὸ δέον ἡγμένον B 181 (418, 16).

ἀγέλαστος. Herakl. B 92 (75, 14).

ἀγένητος. θεός Thal. A 1 (5, 44) κόσμος Xenophan. Parm. Meliss. 11 A 37 (42, 37 vgl. 111, 4) Okkel. 3 (264, 25) (τὸ ὄν) ἀγένητον ἐὸν καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν Parm. B 8, 3 (118, 40) τὸ ἀγένητον τοῦ ὄντος ἔδειξε Meliss. B 1 (143, 4) B 8 (147, 5) vgl. A 20 (137; 974ᵇ 22 u. ö.) τὸ πᾶν γενητὸν ἀγένητον Herakl. B 50 (69, 11) ἀγένητον Parm. A 7 (107, 13) 8 (107, 21) 23 (109, 4) Meliss. A 10 (142, 12) ἀγένητα: στοιχεῖα Emped. B 7 (175, 11) ὁμοιομερῆ Anaxag. A 41 (300, 45) χρόνος Demokr. A 71 (364, 44) coni. oft ἄφθαρτος, ἀίδιος. Vgl. γίγνεσθαι.

ἀγήρως. ἄπειρον Anaximandr. 11 (14, 1) χρόνον ἀγήραον Orph. B 13 (477, 10).

ἀγής. κύκλον (ἄνακτος = ἡλίου) Emped. B 47 (188, 26).

ἀγιστεία. τὰς ἀγ. τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσπούδασε v. Pythag. 4 (22, 41) vgl. θυσία, ἱερόν.

ἀγκιστροειδής. ἄτομος Leuk. (Demokr.) A 23 (347, 20) Demokr. A 37 (359, 23).

ἄγκος (σελήνης) Demokr. A 90 (367, 13).

ἀγκυλόμητις. Κρόνος Epim. B 19 (497, 9).

ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης (ὁ ὀμφαλός) Demokr. B 148 (411, 11).

ἀγλαοφῶτις *herba* [Demokr.] B 300, 2 (440, 14).

ἀγλωττία Antiph. B 97 (605, 25).

ἀγνεία v. Pythag. 9 (24, 39).

ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα Demokr. B 80 (403, 2) — τοῖς ἀνομοίοις (opp. φρονεῖν) Emped. A 86 (168, 39) — τῷ ἀπορουμένῳ . . καὶ ἀγνοουμένῳ Philol. B 11 (243, 9).

ἁγνός. ὀδμήν Xenophan. B 1, 7 (44, 22).

ἀγνύναι. *ἀγνυμένας τὰς μορφὰς τῶν σχημάτων Demokr. A 135 (378, 36). Vgl. καταγνύναι.

ἀγνωμοσύνη Demokr. B 175 (417, 14) Antiph. B 104 (606, 4).

ἀγνώμων = ἀγνοῶν Antiph. B 106¹ (606, 8) — πλανᾶται ἀγνώμονα, συγγνώμονα δὲ ἀλλήλοισι . . . Hippokr. 12 C 1 (82, 4) opp. γνώμην ἔχοντα (83, 27).

ἀγνωσίη (?) opp. γνῶσις Hippokr. 12 C 1 (85, 15) Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) vgl. Nachtr.

ἄγνωστος καὶ πᾶσι γνωστός (λίθος) [Demokr.] B 300, 18 (444, 30).

ἀγορεύειν opp. σιωπᾶν Thrasym. B 1 (576, 20).

ἀγορή. εἰς ἀγορήν *Markt* Xenophan. B 3, 3 (46, 18).

ἄγριος ὄμβρος Mus. B 22 (488, 27) — ἄγριον opp. ἥμερον Entstehung Hippon. A 19 (225, 22. 25).

ἀγροικός. μικρὸν ἀγροικότεροι Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος Aristot. 20 A 7 (141, 14).

ἀγρότερος. θηρῶν ἀγροτέρων Emped. B 9, 2 (175, 21).

ἀγύμναστος. οὐκ ἀγυμνάστωι φρενὶ Krit. B 21 (619, 22).

ἄγχειν. *ἄγχουσ' αὐτὸν (sc. τ. λέοντα) ⟨ἲς . . . βίης Ἡρακληείης⟩ Epim. B 2 (494, 24).

ἀγχιβασίη Herakl. B 122 (79, 5).

ἀγών. ἐν ἀγῶνι (ἀνδρῶν) Xenophan. B 2, 18 (46, 10) plur. B 2, 7 (45, 20) προεδρία ἐν ἀγῶσι Vit. Herakl. A 2 (57, 3) ἐκ τῶν ἀγώνων (sc. τῶν ῥαψωιδικῶν) ἐκβάλλεσθαι Herakl. B 42 (68, 13) ἀγῶνες ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίνεσθαι Antiph. B 49 (599, 1) τῶι τῶν Πυθίων ἀγῶνι Krit. B 51 (628, 3) γυμνικοί, μωσικοί, πολεμικοί Dialex. 1, 6 (636, 18) ἀγ. μωσικᾶς

7, 4 (647, 2) διὰ λόγων ἀγῶνας Gorg. B 11 (559, 5) — übertragen ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστὴν καὶ φροντίδος Demokr. B 275 (434, 7) μέγας ἀγ. γάμος Antiph. B 49 (598, **15**).

ἀγωνίη opp. γράμματα, μουσική Demokr. B 179 (418, 8). Vgl. Nachtr. zu 12 C 23. 24 (85, 15. 16).

ἀγωνίζειν. ἀγωνίζονται ἀλλήλοις Demokr. B 279 (435, **17**).

ἀγώνισμα Gorg. B 8 (558, 7).

ἀγωνιστικὴ περὶ λόγους Platon 73b 2 (525, 3).

ἀδαήμων (μῦθος) Emped. B 62, 3 (191, **19**).

ἀδαής. νύκτ' ἀδαῆ Parm. B 8,59 (122, 3).

ἀδαμάντινος (opp. σάρκινος) ἀνήρ Anonym. Iambl. 82,6 (633,4) 7,15 (635,12).

ἀδέητος = μηδενὸς δεόμενος (θεός) Antiph. B 10 (593, **1**).

ἀδελφεός. μαθήματα, τα τοῦ ὄντος πρώτιστα δύο εἴδεα (ἀριθμός u. μέγεθος) Archyt. B 1 (258, **12**).

ἀδελφή (Ὠκεανοῦ) Akusil. B 21 (515, **15**).

ἀδελφός Plur. (θεῶν) Orph. B 8 (475, **13**).

ἀδέσποτος. λύπην Demokr. B 290 (437, **15**).

ἄδηλος. ἄδηλον εἰ Demokr. B 295 (438, **6**) — τοῦ ἀδ. coni. μέλλοντος (ἀγαθοῦ) B 295 (438, 7) ἄδηλα coni. ἄπειρα, ἀφανῆ Philol. B 11 (243, 7) coni. ἄπιστα Gorg. B 11 (559, 4) ὄψις τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα Anaxag. B 21a (322, **12** zitiert von Diokles v. Karystos Doxogr. 441a 17) danach τῆς τῶν ἀδήλων καταλήψεως τὰ φαινόμενα (κριτήριον) Demokr. A 111 (370, 31) = Diotim. 3 (466, 8) vgl. ἀφανής. ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνωι λογισμῶι Anaxag. (Demokr. Stoik.) A 66 (306, 7) ἤτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον Demokr. A 112 (370, 39).

ἀδηλότης (sc. θεῶν) Protag. B 4 (537, **32**).

ἀδημοσύνη. ψυχῆς ἀδημοσύνην Demokr. B 212 (423, **20**).

ἀδιαίρετος. opp. διαιρετόν Herakl. B 50 (69, 11) εἰ ἀδιαίρετον τὸ ἕν, οὐθὲν ἂν εἴη Zenon A 21 (130, 12) ἀδιαίρετον τὸ ὄν Meliss. B 10 (149, 5) vgl. διαιρεῖν — ἀδιαίρετα σώματα (καὶ τὸ κενὸν ἀρχαί) Ekphant. 1 (265, 30) 2 (265, 38) ähnlich (= ἄτομα) Leuk. (Emped.) A 7 (344, 34 ff.) 9 (345, 13) 13 (345, 40) **14** (346, 10) 15 (346, 21) u. ö. Demokr. A 49 (361, 35) 60 (363, 6) 101 (369, 25) u. ö. ἀδιαίρετοι σφαῖραι A 104 (369, 38) ebenso τὰ ἀδιαίρετα (πλήρες A 3) καὶ τὸ κενὸν (ἀρχαί) Metrod. v. Ch. A 2 (451, 4).

ἀδιάστατον Antiph. B 24 (595, **20. 21**).

ἀδικεῖν. ἣν ... μήτε κλέπτηι μήτε ἀδικῆι Demokr. B 253 (430, **4** vgl. 5) ἀδικέοντα, θέλοντα ἀδικεῖν (ζῶια) B 257 (431, **2. 3**) — Doxographisches. ἀδικεῖν δικαίως Hippokr. 12 C 1,24 (85, 16) κανὼν καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ὁ λογισμός) Archyt. B 3 (262, **18** ff.) (γυναῖκα) ὡς ἥκιστα δεῖν ἀδικεῖν Pythagor. C 5 (281, 18) καλὸν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν Demokr. B 38 (399, **3**) ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος B 45 (399, **16**) ἀγαθὸν ... τὸ μηδὲ ἐθέλειν (ἀδικεῖν) B 61 (401, **7**) ἐχθρὸς ... ὁ βουλόμενος (ἀδικεῖν) B 89 (403, 20) μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν B 217 (424, **12**) ὃς ἂν παρὰ νόμον ἀπολύηι ..., ἀδικεῖ B 262 (432, **4**) ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας B 266 (432, **20**. 433, **3. 4**) ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν χρή B 261 (431, **19**) ἐπιτηδειότατος πρὸς φιλίαν ὁ πλεῖστα ἀδικεῖσθαι δυνάμενος [Demokr.] B 302 (446, 11) ἀδικούμενος διαλλάσσου Xilon 73a 3 (521, 30) γνώμηι ἱκανὸς ... ἥκιστα ἂν ... ἀδικηθείης Krit. B 45 (626, **4**).

ἀδικία. ἀδικίαν μισεῖν, εὐσέβειαν φυλάσσειν Kleobul. 73a 3 (520, 14) διδόναι δίκην καὶ τίσιν τῆς ἀδικίας Anaximandr. 9 (13, 8) = ἀριθμός (5) Pythagor. B 22 (274, 41 vgl. Anm.) = τὰ χρὴ ἐόντα παρατρέπεσθαι opp. δίκη Demokr. B 256 (430, **19**) ἀδικίης τέρμα B 215 (424, **7**) ἐξ ἀδικίης χρήματα πορίζειν B 78 (402, **18**) τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου B 181 (418, **16**) ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀμύνασθαι B 193 (421. **15**).

ἄδικος. ἄδικον καὶ κακόν opp. δίκαιον καὶ ἀγαθόν Demokr. B 261 (431, 21) ἄδικον = τὸ ἐναντίον τῆς φύσεως A 166 (383, 38) ἡ ῥητορικὴ πειθοῦς δημιουργὸς πιστευτικῆς περὶ τὸ δίκαιον καὶ ἄδικον Gorg. A 28 (551, 7) δίκαιον καὶ ἄδικον φύσει 21 B 135 (213, 2) Περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου δισσοὶ λόγοι Dialex. 3 (641, 4) — ἄδικος φθόνος opp. δίκαιος Hippias B 16 (585, 21) — ἀδίκως δυστυχούντων, εὐτυχούντων Gorg. B 6 (557, 20. 21) vgl. δίκαιος, ἀδικεῖν.

ἀδινός. ἀδινῇσιν ὑπὸ πραπίδεσσιν ἐρείσας Emped. B 110, 1 (203, 34).

ἄδιψος. coni. ἄλιμα Epimen. A 5 (493, 3).

ἀδόκιμος (opp. δόκιμος) ἀνήρ Demokr. B 68 (401, 20).

ἀδυνασία Antiph. B 83 (604, 24).

ἀδυνατεῖν. ἀδυνατεῖ δ' οὐδὲν θεός Epich. Gn. 23 (94, 10).

ἀδύνατος. σιγᾶν ἀδ. Epich. Gn. 29 (94, 23) ἀδύνατον m. Inf. Philol. B 6 (241, 9) Archyt. B 3 (262, 11) ἀδύνατοι opp. ἐφικταί (ἐλπίδες) Demokr. B 58 (400, 21) μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα Xilon 73ª 3 (521, 28).

ἄδυτον. Φερσεφόνης ἀδύτων [Emped.] B 156, 4 (218, 7).

ἀεθλεύειν. ἀεθλεύων Xenophan. B 2, 21 (46, 13).

ˣἀεί. αἰέν Xenophan. B 1, 24 (45, 12) Emped. B 17, 13 (178, 10) = 26, 12 (183, 9) αἰεὶ . . . ἔσται, ὅπηι . . τις αἰὲν ἐρείδηι B 12, 3 (176, 29) ἠνεκὲς αἰέν B 17, 35 (179, 12) ὅσσον δ' αἰὲν . . ., τόσον αἰέν . . . B 35, 12 (186, 5) αἰεί Xenophan. B 26, 1 (50, 22) Parm. B 15 (124, 10) Emped. B 108, 1 (203, 11) vgl. Z. 34 Mus. B 4 (485, 1) *αἰεί Demokr. B 174 (417, 5) — ἀεί. Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί Epim. B 1 (493, 30) ὅμοιον ἅπαξ τε εἰπεῖν καὶ ἀεὶ λέγειν Zenon B 1 (133, 10) ἐς ἀεί [Pilol.] B 21 (248, 9).

λόγου ὄντος ἀεί (oder ἀεὶ ἀξύνετοι γίγνονται) Herakl. B 1 (61, 31) (κόσμος) ἦν ἀεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ B 30 (66, 21) ἀεὶ τάδ' ἦν (τὰ πάντα) Epich. B 1, 6 (89, 21) ἀεὶ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων Zenon B 3 (135, 1) ἀεὶ ἦν ὅτι ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται Meliss. B 1 (143, 5) vgl. B 2 (143, 10. 14. 144, 1) 3 (144, 6) 7 (145, 16) 8 (147, 16) danach ἔστιν . . . νῦν καὶ ⟨ἀεὶ⟩ ἔσται [Meliss.] B 11 (149, 11) *Kranz* — ἀεὶ ὤν (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, 9) τοῦ ἀεὶ θέοντος . . τοῦ ἀεὶ μεταβάλλοντος [Philol.] B 21 (248, 5. 6) ἀεί ἐστι μεῖζον (ἔλασσον) Anaxag. B 3 (314, 17. 18) πάντα ἴσα ἀεί B 5 (316, 7) ἀ⟨εί⟩ ἐστι (νοῦς) B 14 (320, 6) τοῦ ἀεὶ οὐκ ἀξιοῖ ἀρχὴν ζητεῖν Aristot. v. Demokr. A 65 (364, 8) ἀεὶ μέλλειν B 81 (403, 3) ἀεί τι διαλογίζεσθαι καλόν B 112 (406, 5) ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι B 227 (425, 20) — ἀεὶ κινούμενα Leuk. A 10 (345, 23) vgl. ἀεικίνητος.

ἀείδειν. ἢ λέγοντες ἢ ἀείδοντες Archyt. B 1 (259, 14) — οἱ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν ἀείδουσιν, κἢν πεπνυμένην ἀείδωσιν . . . Anaxarch. B 1 (458, 5).

ἀειδής. τὸ ἀειδές opp. ἐμφανές Aufenthalt der Seelen Parm. B 13 (124, 1) vgl. Ἅιδης.

ἀειεστώ (vgl. εὐεστώ) Antiph. B 22 (595, 14).

ἀείζωος. πῦρ ἀείζωον Herakl. A 14ª (59, 24) B 30 (66, 21) — ἀείζωον (*planta sedum*) Bolos 55 B 300, 3 (440, 29) vgl. Plin. XVIII, 17.

ἀειζώων. ἀειζώοντα (besser ἀεὶ ζώοντα) κεραυνόν Kleanthes heraklitis. 12 C 4 (86, 31).

ἀεικίνητος. τὸ πᾶν Hippas. 1 (29, 24) 7 (30, 46) — ἀεικίνητα coni. ἄπειρα, ἐλάχιστα (ἀρχαί) Leukipp. A 17 (346, 35) — ἀεικίνατον opp. ἀειπαθές *stets bewegend* [Philol.] B 21 (248, 2). Vgl. κινεῖν, κίνησις.

ἀειπαθής. opp. ἀεικίνατον [Philol.] B 21 (248, 2).

ἀείρειν. πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας σφάζει Emped. B 137, 1 (213, 34).

ἀείφυλλον erkl. Menest. 5 (219, 44).

ἀέναος. κλέος ἀέναον Herakl. B 29 (66, 17) παγὰν ἀενάου φύσεως Pytha-

gor. B 15 (273, 28) ἡλίου βίον ἀέναον Hippokr. d. vict. 51 C 2 (341, 1) περί τ' ἀενάωι ῥεύματι πλήρης (Χρόνος) Krit. B 18,1 (618, 31) εὐλογίαν ἀέναον καὶ ἀεὶ ζῶσαν An. Iambl. 82,5 (632, 22).

ἀέξειν. σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει coni. ἐπιμείζονα ποιεῖ Demokr. B 211 (423, 16) μῆτις ἀέξεται Emped. B 106 (202, 25).

ἀέριος. Αἰτίαι ἀέριοι Tit. Demokr. A 33 (357, 31) = B 11^{c} (389, 29) πῦρ ἠέριον Hippokr. 12 C 1 (83, 14). — ψυχὴ ἀερία Anaximen. A 23 (20, 43). Vgl. ἀήρ, ἀερώδης.

ἀερώδης. ψυχή Anaximen. Anaximandr. Anaxag. Archel. Diog. 2, 29 (17, 17) u. ö. — τοῦ ⟨ἀερώδους⟩ διαχωρισμός (θάνατος) Emped. A 85 (167, 48) — (οὐρανὸν) τὸ πυρῶδες καὶ τὸ ἀερῶδες ἐν ἑκατέρωι τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα Emped. A 51 (161, 41) — τὸ ἀερ. opp. αἰθέριον μέρος Entstehung von βροντή Anaxag. A 84 (309, 1) v. ἀναπνοή (= ἀήρ) Emped. A 74 (165, 23ff.) v. θάνατος Diog. A 29 (332, 43) τὸ ἀ. (= ἀήρ) μέρος τοῦ κόσμου Aegypt. 60 B 7 (460, 26). Vgl. ἀήρ.

ἀετός. ἀετός u. χελώνη Demokr. A 68 (364, 26) τοῦ ἀ. τὰ ὀστᾶ μέλανα B 22 (394, 20) τρία μὲν τίκτει (ὠιά) . . . Mus. B 3 (484, 23) *aquila* als Traumbild Antiph. B 80 (604, 12). — Sternbild Demokr. B 14, 3 (391, 14).

ἀηδία. γλῶσσα ἡδονῆς καὶ ἀηδίης Hippokr. 12 C 1 (85, 13) ἡδοναὶ . . . τίκτουσιν ἀηδίας Demokr. B 71 (402, 5).

ἀηδών. τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνος, ἐν ὠιδῆι κατὰ μίμησιν (μαθηταί) Demokr. B 154 (412, 18).

ἀήθης. συγγίνεσθαι ἀήθεα Emped. B 22, 8 (181, 21).

ἀῆναι. ἀνέμων . . . ἀέντων Emped. B 84, 4 (196, 32).

ἀήρ. ἡ ἀήρ Anaxag. (?) A 92 (310, 46 vgl. Anm.) — ἠέρος Emped. B 17, 18 (178, 15) ἠέρα Demokr. B 30 (397, 20) C 5 (448, 3) — coni. αἰθήρ Anaxag. B 1 (313, 34) 2 (314, 4) 12 (319, 4) parodierend Platon 46 A 47 (304, 6) — dist. αἰθήρ Anaximen. A 8 (19, 14) Parm. A 37 (111, 14) Anaxag. A 70 (307, 15) Emped. A 33 (159, 13. 16 wo αἰθήρ = πῦρ) B 38 (187, 1. 2) A 49 (161, 21? 30. 32) Metrod. v. L. 4 (326, 23) — αἰθήρ und ἀήρ wechselnd Emped. A 30 (158, 28) vgl. B 53 (189, 16. 20) Anaxag. (Aristot.) A 89 (309, 33) Hippokr. 51 C 3 (341, 18) — ἀήρ für αἰθήρ (?) Emped. B 100, 13 (201, 2) coni. πνεῦμα Anaximen. B 2 (21, 19) = πνεῦμα Emped. B 100, 15. 21 (210, 5. 10) dist. Hippokr. 51 C 2 (340, 29 ff.). Vgl. αἰθήρ.

Element. ἀρχή Anaximen. A 4 (18, 7) B 2 (21, 15) ἀὴρ ἄπειρος A 1 (17, 37 vgl. Anm.) 7 (18, 31) *infinitus* A 9 (19, 17 vgl. Z. 20. 24) ἄπειρος, ὡρισμένος A 6 (18, 23) ἐγγύς . . . τοῦ ἀσωμάτου . . ., ἀνάγκη αὐτὸν ἄπειρον εἶναι καὶ πλούσιον [Anaximen.] B 3 (21, 30) ὑποκειμένη φύσις . . . ἄπειρος, ὡρισμένη Anaximen. A 5 (18, 12) — τὸ πᾶν A 8 (19, 12) στοιχεῖον 20 A 5 (139; 975^{b} 24) — στοιχεῖον Emped. A 1 (153, 31) (*anima*) A 21 (156, 33) 28 (158, 6) 33 (159, 11) 37 (160, 6) φύσει καὶ τύχηι εἶναι A 48 (161, 9) (αἰθήρ) A 30 (158, 28) ἠέρος ἄπλετον ὕψος B 17, 18 (178, 15) vgl. αἰθήρ — πῦρ, γῆ, ἀὴρ τὰ ὄντα Ion A 6 (221, 31) πῦρ καὶ ἀὴρ ἀρχαί Oinop. 5 (230, 8) οὐκ ἐνδέχεται (τὸ ἄπειρον) λέγειν ἀρχήν, ἀλλ' ἐκεῖνο ὧι συμβέβηκεν, τὸν ἀέρα ἢ τὸ ἄρτιον Aristot. 45 B 29 (276, 35) — πάντων ἀρχὴν καὶ στοιχεῖον (ungenau) Archel. A 7 (324, 36. 38) Anaximen. Idaios Himeraios Diog. Archel. 50 (327, 29) — πρῶτον στοιχεῖον πυρὸς μὲν πυκνότερον, ἀέρος δὲ λεπτότερον, ὕδατος μὲν λεπτότερον, ἀέρος δὲ πυκνότερον· ὃ περιέχειν πάντας τοὺς οὐρανούς, ἄπειρον ὂν Idaios (?) (327, 33) — στοιχεῖον Diog. 50 (327, 43) 51 A 1 (328, 26) 4 (328, 40) ἀὴρ ἄπειρος A 6 (329, 21) ebenso ἀρχή A 7 (329, 26) vgl. B 3 (335, 12) B 6 (337, 1) πάντων λεπτομερέστατον εἶναι καὶ ἀρχὴν A 20 (332, 8)

τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἀέρα ... ἄπειρον εἶναι καὶ ἀίδιον A 5 (329, 12 ff.) *rerum materiem* A 8 (329, 39) — μεταξὺ πυρὸς καὶ ἀέρος τὸ στοιχεῖον τίθεσθαι A 5 (329, 17) vgl. A 4 (328, 41) c. 50 (328, 9) — (ἀήρ) ἐν παντὶ ἐνεῖναι καὶ ἔστιν οὐδὲ ἓν ὅ τι μὴ μετέχει τούτου B 5 (335, 23) ἀίδιον καὶ ἀθάνατον σῶμα B 7 (339, 17) μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀίδιόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ πολλὰ εἰδός B 8 (339, 20) vgl. Sp. 13, 18 — (ἀέρος φύσις) οἷον πανσπερμία πάντων τῶν στοιχείων (?) Leuk. A 15 (346, 28).

Gott. Γῆ δ' οὐδ' Ἀὴρ οὐδ' Οὐρανὸς ἦν Orph. A 12 (472, 9) Ἀὴρ καὶ Νὺξ ἀρχαί Epimen. B 5 (495, 14. 17) — ἀὴρ θεός Anaximen. A 10 (19, 19) ἀέρα καὶ νοῦν τὸν θεόν Archel. A 12 (325, 6) ἀὴρ θεός Diog. A 8 (329, 33) ὁ ἐντὸς ἀὴρ αἰσθάνεται μικρὸν ὢν μόριον τοῦ θεοῦ A 19 (331, 28) ὑπὸ τούτου πάντας κυβερνᾶσθαι καὶ πάντων κρατεῖν B 5 (335, 20) τῶν πάντων δυναστής C 2 (340, 29) = Ζεύς (bei Homer) A 8 (329, 33) C 2 (341, 9) 4 (341, 23) νὴ τὸν Ἀέρα c. 74 C 3 (543, 8) gegen Diog. ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐνταῦθα οὗ νῦν ἠέρα καλέομεν .. 'πάντα ⟨φασὶν⟩ Ζεὺς μυθεῖται .... καὶ βασιλεὺς οὗτος τῶν πάντων' Demokr. B 30 (397, 20) *Iupiter quem Graeci vocant aerem; qui ventus est et nubes* etc. Epich. Enni 53 (97, 25) — Ἥρα Vit. Parm. A 20 (108, 30) = 21 A 23 (157, 14) — Ἀϊδωνεύς Emped. A 1 (153, 33) 33 (159, 17. 26) B 6 (175, 9) Ἥρη φερέσβιος A 33 (159, 13 vgl. Anm. 159, 10) Νήστιδος αἴγλης (μέρη) = ἓν μὲν ἀέρος, ἓν δὲ ὕδατος (?) B 96 (199, 18) Ἀλέξανδρος b. Homer Metrod. v. L. 4 (326, 23) Ἥρα Theagen. 2 (511, 24) vgl. oben Z. 24 und Sp. 14, 16 Ἀθηνᾶ Aegypter 60 B 7 (460, 36).

Kosmos, Meteora. σφαῖραν περιφυῆναι τῶι περὶ τὴν γῆν ἀέρι Anaximandr. 10 (13, 36) — ἀραίωσις und πύκνωσις, Verwandlungsformen Anaximen. A 5 (18, 13) 6 (18, 24) 7 (18, 35) 8 (19, 12) 9 (19, 17) ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει B 2 (21, 18) — (ὕδωρ) ἀναθυμιώμενον ἀέρα ἀποτελεῖσθαι Herakl. A 5 (58, 17 anders 58, 20) vgl. Emped. A 49 (161, 32) Anaxag. A 45 (303, 21) ἀὴρ ζῆι τὸν πυρὸς θάνατον, ὕδωρ ζῆι τὸν ἀέρος θάνατον B 76 (73, 8) ἀὴρ μεῖγμα πυρὸς καὶ γῆς Parm. A 35 (110, 46) γῆς ἀπόκρισις A 37 (111, 12) — εἰ .. ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ, εἶναι χρὴ τοιοῦτον, οἷόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν Meliss. B 8 (147, 10) — ἀπόκρισις Emped. A 30 (158, 30) 49 (161, 21. 30) vgl. 53 (162, 11) ὑγρὸς ἀὴρ Τιτὰν ἠδ' αἰθήρ B 38, 3 (187, 1) ἔτι .. οὐρανὸν ἔκρυπτεν ἀήρ ... (?) B 154 (217, 2) — ἐκ τοῦ ὀκταέδρου τὸν ἀέρα γεγονέναι Pythag. 32 A 15 (237, 10) φθορὰ τοῦ κόσμου ... περιστροφῆι τοῦ ἀέρος Philol. A 18 (237, 34) ἀὴρ (τᾶς σφαίρας σῶμα) B 12 (244, 1) — πάντα ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ κατεῖχε ... Anaxag. B 1 (313, 34) ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος B 2 (314, 4) ὁ ἀήρ τε καὶ ὁ αἰθὴρ οἱ ἀποκρινόμενοι: περιχώρησις B 12 (319, 4) Lage im All A 1 (294, 1) ἀέρας ... αἰτιώμενος (εἰς τὸ διακοσμεῖν) A 47 (304, 5) ἐκ πυρὸς ἀήρ, ἐξ ἀέρος ὕδωρ A 45 (303, 13) ἐξ ὕδατος πομφολυγίζοντος ἀήρ (303, 21) ἔστι τι (ὁ ἀήρ) A 68 (306, 21) ἀὴρ πυκνὸν καὶ παχύ dist. αἰθήρ A 70 (307, 15) = 55 A 135 (375, 4) — Entstehung aus ὕδωρ Archel. A 1 (323, 20) 4 (324, 8) (γῆ) ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περιφορᾶς κρατεῖται A 1 (323, 20) — πυκνούμενος καὶ ἀραιούμενος γεννητικὸς τῶν κόσμων Diog. A 1 (328, 26) 5 (329, 13) Entstehung (?) A 9 (329, 40) εἰ ... γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀὴρ ... εἰ τούτων τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτέρου, .. οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο οὔτε ... B 2 (334, 11) gegen Emped., vgl. auch oben Z. 10 ff. — Entstehung Leuk. A 17 (346, 36) 24 (347, 35 ff.) Demokr. A 1 (352, 27) — μέρος τῶν ὅλων Aegypt.

60 B 7 (460, 22. 26. 36) — *aerias temptasse domos* v. Archyt. A 3 (251, 17) οὐρανὸς ἐξ ἀέρος συμπαγέντος ὑπὸ πυρὸς κρυσταλλοειδῶς (*aerem glaciatum*) Emped. A 51 (161, 40) — ἐν καθαρωτέρωι ἀέρι φέρεσθαι (τὸν ἥλιον) Herakl. A 12 (59, 10) τοῦ ἀέρος εἴξαντος τῆι τοῦ ἡλίου ὁρμῆι ἐπικλιθῆναι τὰς ἄρκτους Emped. A 58 (162, 35) — ἀνταπώσει τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἀέρος τροπὴν ἡλίου γίγνεσθαι Anaxag. A 72 (307, 21) (τ. ἀέρα) τῆς ἡμέρας σίζειν ... θερμαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου A 74 (307, 40) — (ἥλιον) τὸν ἀέρα ποιῆσαι διαφανῆ Archel. A 4 (324, 14) — Entstehung der τροπαί Diog. (?) A 9 (329, 45) πυρὶ (ἡλίωι) πνεῦμα (ἀήρ) τροφή C 2 (340, 39) — (ἥλιον) ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν ἀέρα Demokr. A 135 (374, 15) — (ἥλιον) ἀέρος τρύγα Metrod. A 20 (452, 20) (ἥλιος) πῦρ ἐπινεμόμενον τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα Antiph. B 26 (595, 30) — σελήνη συμμιγὴς ἐξ ἀέρος καὶ πυρός Parm. A 37 (111, 14) σελήνη ἀὴρ συνεστραμμένος... Emped. A 60 (162, 41. 43) — (ἄστρα) περιληφθέντα ὑπὸ ἀέρος Anaximandr. 11 (14, 9) πιλήματα ἀέρος 18 (15, 37) Entstehung d. τροπαί Anaximen. A 15 (20, 5) vgl. oben Z. 16 — ἄστρα Entstehung bei d. πρώτη διάκρισις Emped. A 53 (162, 11) vgl. Archel. A 4 (324, 12) (ἀήρ) συμπεριλαμβάνων τὰ ἄστρα . . . τὴν νῦν περιφορὰν αὐτῶν μετέωρον ἐφύλαττε Leuk. A 24 (347, 36) — γῆν ἐπ' ἀέρος ὀχουμένην Anaximen. A 6 (18, 27) (καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα) A 7 (18, 40) 20 (20, 34) vgl. ἀὴρ γῆς ὄχημα Diog. C 2 (314, 5. 7 vgl. Z. 13) τὸν ἀέρα ἰσχυρότατον ὄντα φέρειν ἐποχουμένην τὴν γῆν Anaxag. A 42 (301, 33) — ἐπιπωματίζειν τὸν ἀέρα τὸν κάτωθεν Anaximen. A 20 (20, 29) vgl. (γῆν) ἀνεχομένην ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος, ὃν ἐπιπωματίζει . . . Anaximen. Anaxag. Demokr. 46 A 88 (309, 28) — γῆν μὴ κατὰ πᾶν μέρος περιέχεσθαι ὑπὸ ἀέρος Xenophan. A 32 (41, 20) ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς τὴν γῆν συμπαγῆναι A 47 (43, 34) γαίης πεῖρας . . . *ἠέρι προσπλάζον B 28, 2 (51, 3) ἄπειρον τὸ βάθος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος 20 A 5 (140; 976ᵃ 33) — τὴν γῆν τοῦ πυκνοῦ καταρρυέντος ἀέρος γεγονέναι Parm. A 22 (109, 1) — ἀέρας τε καὶ γέας πλείστας εἶδον [Demokr.] B 299 (439, 13) — (νύξ) = μικτὸν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός (ἡμισφαίριον) Emped. A 30 (158, 33) ἡμισφαιρίωι τῶι τοῦ ἀέρος τοῦ θερμομιγοῦς πεπληρωμένωι A 56 (162, 21) σκοτεινὸς ὁ ἀὴρ 'νυκτὸς ἐρημαίης . .' B 49 (189, 1) — ἄνεμος Entstehung Anaximandr. 11 (14, 17) 24 (16, 32) Anaximen. A 19 (20, 25) Emped. A 65 (163, 10) ἀὴρ νεφεληγερέτης B 149 (216, 7) νηνεμία erkl. Archyt. A 22 (257, 6) ἄνεμος Anaxag. A 42 (302, 8) Hippokr. 51 C 2 (340, 31) ἀὴρ χειμέριος γίνεται Demokr. B 14, 3 (391, 12) ἐτησίαι Metrod. v. Ch. A 18 (452, 13) — Entstehung v. νέφη ... Anaximen. A 17 (20, 13) ἶρις A 18 (20, 19) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 15) ὑετοὺς κατὰ ἀέρος τροπὴν ἀποτελεῖσθαι Aegypt. 60 B 6 (460, 8) ὅταν γένωνται ἐν τῶι ἀέρι ὄμβροι καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις Antiph. B 29 (596, 8) — σεισμός Anaximandr. 28 (17, 11) Anaxag. A 42 (302, 10) (αἰθήρ) A 89 (309, 33) Metrod. v. Ch. A 21 (452, 27) — πρὸς τοὺς ὑπὸ ἀέρος ἑλώδους βεβλαμμένους [Demokr.] B 300, 11 (442, 21) ἡ κατὰ τὸν ἀέρα ἀνωμαλία C 7 (449, 20).

Mensch, Seele. ἄνθρωπος Anaximen. A 22 (20, 41) οἷον ἡ ψυχὴ .. ἀὴρ οὖσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει B 2 (21, 17) ἀὴρ ὧι φρονοῦμεν (Anaximen. Diog.) 21 A 76 (165, 43) ψυχὴν εἶναι τὰ ἐν τῶι ἀέρι ξύσματα ἢ τὸ ταῦτα κινοῦν Pythagor. B 40 (279, 9) vgl. ἐν τῶι ἀέρι πολὺν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων ἃ καλεῖ νοῦν καὶ ψυχήν Demokr. A 106 (370, 9) τὸ ζῆν, φρονεῖν, τὰς αἰσθήσεις τῶι ἀέρι ἀνάπτει Diog. A 19 (331, 4 ff.) B 3 (335, 12) ἄνθρωποι

καὶ τὰ ἄλλα ζῶια . . ζώει τῶι ἀέρι B 4 (335, 14) vgl. B 5 (336, 16) A 29 (332, 40) πάντων τῶν ζώιων ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστιν, ἀὴρ θερμότερος μὲν τοῦ ἔξω, τοῦ μέντοι παρὰ τῶι ἡλίωι πολλὸν ψυχρότερος B 5 (336, 6) vgl. A 20 (332, 7) C 1 (340, 16) (ἀήρ) = ψυχὴ καὶ νόησις B 4 (335, 15) πολλοὶ τρόποι καὶ . . τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ νοήσιος B 5 (336, 1 ff.) vgl. B 6 (336, 19) ἀὴρ νοῦς βροτῶν C 2 (341, 9) τ. ζῶια μετέχειν τοῦ νοητοῦ καὶ ἀέρος A 30 (333, 10) vgl. A 19 (331, 41) C 3 (341, 16) Ursache von ἡδονή und λύπη A 19 (331, 30) von λήθη (332, 3) — ἀήρ im Auge Emped. A 86 (168, 12. 24) = feuchte Nachtluft opp. φῶς am Tage (168, 26) Spiegelbildentstehung A 88 (171, 32) vgl. Diog. A 19 (331, 11. 25 ff.) ἑτεροιώσιες . . . ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι B 5 (336, 5) — τυποῦσθαι (τὸν ἀέρα) συστελλόμενον ὑπὸ τοῦ ὁρωμένου καὶ τοῦ ὁρῶντος Demokr. A 135 (373, 29) ἀπομάττεται ὥσπερ κηρός (373, 43) τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος αἰτιᾶται πρὸς τὸ φαίνεσθαι μέλαν (378, 47 vgl. 377, 39) ἀήρ Träger d. ἐνύπνια A 77 (365, 45) μεστός (εἰδώλων) 78 (366, 7) vgl. ὁκόσα ἀνὰ τὸν ἠέρα πλάζει ἡμέας ἰνδαλμοῖσι διαλλάσσοντα C 5 (448, 3). — φωνή (ἠχώ) Entstehung Anaxag. A 106 (312, 19) Archel. A 1 (323, 23) Demokr. A 128 (372, 23) 55 A 135 (375, 6) — ἀκοή Entstehung Alkm. A 5 (101, 19) Emped. A 86 (168, 29. 31) Kleidem. 2 (327, 5) Diog. A 19 (331, 9. 23) 21 (332, 14) Demokr. A 135 (374, 24) — ὄσφρησις Entstehung Anaxag. A 92 (310, 41 ff.) Kleidem. 2 (327, 5) Diog. A 19 (331, 5. 16) — ὄνυχες Entstehung Emped. A 78 (166, 6) — ἀναπνοή und ἐκπνοή Entstehung B 100 (200, 10) vgl. αἰθήρ.

Verschiedenes. (δένδρεα) ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν... κατ' ἠέρα πάντ' ἐνιαυτόν Emped. B 78 (194, 29) vgl. Hippon A 19 (225, 24) ἀέρα πάντων ἔχειν σπέρματα Anaxag. A 117 (313, 18) — ἰχθῦς ἕλκειν τὸν ἀέρα ὡς ἐνόντος ἐν τῶι ὕδατι ἀέρος Diog. A 31 (333, 15) C 2 (341, 3) vgl. Anaxag. A 115 (313, 15) — κέρατα Entstehung Demokr. A 153 (381, 27) κλέψυδρα: ἀέρος ὄγκος (wechselnd m. αἰθήρ) Emped. B 100, 13 (201, 2) vgl. Anaxag. A 68 (306, 22) 69 (306, 23) — αἱ (τοῦ λίθου) ἀπόρροιαι τὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ σιδήρου πόροις ἀπωθοῦσι καὶ κινοῦσι τὸν ἐπιπωματίζοντα αὐτούς Emped. A 89 (171, 38) — τοῖς ἰσχυρῶς φερομένοις (βέλεσι) μᾶλλον ὑπακούει ὁ ἀήρ Archyt. B 1 (259, 18) — (Schallwirkung) ψοφεῖ τῆς κέγχρου ὁτιοῦν μέρος (Zenon) Aristot. 19 A 29 (132, 26) — Vgl. πνεῦμα, αἰθήρ.

ἀθαμβίη Demokr. A 169 (384, 11) B 4 (386, 29) 215 (424, 7) vgl. ἀθαυμαστία.

ἄθαμβος. σοφίη Demokr. B 216 (424, 8).

ἀθάνατος opp. θνητός. ὅσα θνητοῖσι ἀθάνατοι ἔνειμαν Mus. B 7 (485, 14) Μοῖραι ἀθάνατοι Epimen. B 19 (497, 11) σημείῳ ἀθανάτου Μνήμης Herakl. (?) B 126a (79, 22) ἀθανάτοισι ἡνιόχοισι Parm. B 1, 24 (115, 6) — τὸ ἄπειρον Anaximandr. 15 (14, 42) θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι (Elemente) Emped. B 35, 14 (186, 7) (ἀήρ) ἀθάνατον (σῶμα) coni. ἀίδιον Diog. B 7 (339, 17) 8 (339, 21) ψυχή Thal. A 1 (3, 23) 2 (7, 1) (τὴν ψυχὴν) ἐοικέναι τοῖς ἀθανάτοις (sc. ἄστροις) Alkm. A 12 (102, 25) ὁ πόθος ἀθ. οὐκ ἐν ἀθανάτοις σώμασι ζῆι Gorg. B 6 (557, 33) θνατά, οὐκ ἀθ. φρονεῖν Epich. Gn. 20 (94, 2) αἱ ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθ. Periandr. 73a 3 (523, 17) — ἀθάνατοι θνητοί und umgek. Herakl. B 62 (71, 1) ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁμέστιοι (ἄνθρωποι) Emped. B 147, 1 (216, 1) τοὺς ἀνθρώπους ἔσεσθαι ἀθ. Magier 60 B 6 (459, 35) vgl. B 7 (460, 41) τὸν (sc. Ἵππωνα) ἀθανάτοισι θεοῖσιν ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα [Hipp.] B 2 (226, 16) vgl. θεός, δαίμων.

ἀθαυμαστία. ὑμνεῖ (d. i. ἀθαμβίην) v. Demokr. A 168 (384, 2).

ἀθεμίστιος. ἔργα Xenophan. B 12, 1 (48, 18).
ἄθεος v. Hippon 1 A 13 (9, 17) 26 A 4.6 (223, 32. 39) 8 (224, 3. 4) 9 (224, 6) B 2 (226, 14) v. Theodor. 74 A 12 (530, 21).
ἀθέσφατος coni. ἱερή (φρήν) Emped. B 134, 4 (212, 24).
ἀθεώρητος = ἀθέατος Antiph. B 67 (602, 28).
Ἀθηνᾶ. Ἀθηνᾶς τὸ τρίγωνον Philol. A 14 (236, 47) τὸν ἀέρα προσαγορεῦσαι Ἀθηνᾶν Aegypt. 60 B 7 (460, 36) bei Homer φύσεως ὑπόστασις Metrod. v. L. 3 (326, 14) τέχνη 6 (326, 34) bei Homer = φρόνησις Theag. 3 (511, 25) Τριτογένεια Tit. (= φρόνησις) Demokr. A 33 (357, 15) = B 1^b (385, 25. 386, 2). Vgl. Reg. II.
ἄθικτος καὶ ὄψει καὶ ψαύσει Hippokr. 12 C 1 (83, 21).
ἀθλητής. Angriff dagegen nach Xenophan. (11 B 2) Eurip. 11 C 2 (53, 25).
ἆθλον. δεινὸν ἄεθλον Xenophan. B 2, 5 (45, 18) ἆθλα ποιεῖσθαι τῶν ὅπλων Gorg. A 1 (514, 24) — coni. τιμαί Antiph. B 49 (599, 3) ἆθλον opp. κόλασμα Krit. B 25, 3 (620, 24).
ἀθρεῖν. ἄθρει πάσηι παλάμηι, πῆι δῆλον ἕκαστον Emped. B 4, 9 (174, 18) ἀθρεῖ . . . ἐνάντιον ἀγέα κύκλον B 47 (188, 26) ζωῆς μέρος *ἀθρήσαντες B 2, 3 (173, 20).
ἀθροίζειν. ζωῆς . . μέρος ἀθροίσαντες (? ἀθρήσαντες Scalig.) Emped. B 2, 3 (173, 20) — τὸν ἥλιον ἐκ μικρῶν πυριδίων ἀθροιζομένων Xenophan. A 33 (41, 28) ἀθροίζεσθαι Leuk. A 10 (345, 25) 24 (347, 25) vgl. ἀθροισμός.
ἀθροισμός Emped. A 30 (158, 34) Leuk. A 24 (348, 8).
ἀθρόος. (τὸν περὶ ἐγκέφαλον ἀέρα) ἄθρουν εἶναι καὶ σύμμετρον τῆι ὀσμῆι Diog. A 19 (331, 6) ἀθρόον . . εἰσιέναι τὴν φωνήν Demokr. A 135 (374, 33) ἄθρουν opp. τὸ εἰς μακρὰ διανενημένον (375, 36).
ἀθυμεῖν. ἀθυμοῦσιν Antiph. B 102 (605, 32).
ἄθυρμα. παίδων ἀθύρματα τὰ ἀνθρώπινα δοξάσματα Herakl. B 70 (72, 17).
ἀθῷος Demokr. B 257 (431, 3) 260 (431, 16).
αἱ m. Opt., Hauptsatz Fut. Archyt. B 1 (259, 10) dafür αἰ δέ κα (259, 12) αἴ κα m. Konj., Hauptsatz Fut. B 1 (260, 14. 15). Vgl. εἰ.
αἶα. ἐκ . . αἴης Emped. B 21, 6 (180, 20) αἴης λάσιον μένος B 27, 2 (183, 23) vgl. γῆ.
αἰγίοχος. Διὸς . . δόμοι αἰγιόχοιο Emped. B 142, 1 (215, 7) Erklärung (Mus.) B 8 (486, 1).
αἴγλη. Νήστιδος αἴγλης Emped. B 96, 2 (199, 18).
Αἰγοκέρως Sternbild Demokr. B 14, 3 (391, 17) Epim. B 24 (498, 7).
αἰδεῖσθαι. πατέρα Kleobul. 73^{a}3 (520, 11) ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδ. Demokr. B 179 (418, 9) μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ . . . ἑωυτὸν μάλιστα αἰδ. B 264 (432, 9. 11).
ἀίδηλος. ἠελίοιο λαμπάδος ἔργ' ἀίδηλα Parm. B 10, 3 (122, 23) πῦρ ἀίδηλον Emped. B 109, 2 (203, 20).
Ἅιδης. ἐξ Ἅιδου καὶ Αἰθέρος τὰ πάντα 67 B 14 (486, 28). — Εἰς Ἅιδου κατάβασις Tit. Pythag. 5 (28, 15) vgl. 66 (470, 1. 11. 17) — ὡυτὸς Ἀίδης καὶ Διόνυσος Herakl. B 15 (65, 2) αἱ ψυχαὶ ὀσμῶνται καθ' ἅιδην B 98 (76, 7 vgl. *Diels Heraklit.*[2] S. 40 Anm.) Ἀίδης σκότος und φάος Hippokr. 12 C 1 (81, 16) τριγώνου γωνία Ἅιδου Philol. A 14 (236, 30 vgl. 237, 4) τὴν χθονίην ὅλην συνέχει ζωήν (236, 33) — ἡ ἐν ἅιδου κρίσις Pythagor. C 4 (281, 9) — πανταχόθεν ὁμοία ἡ εἰς ἅιδου κατάβασις Anaxag. A 1 (294, 21) 34^a (300, 12) — Περὶ τῶν ἐν Ἅιδου Tit. Protag. A 1 (527, 2) vgl. (539, 13 Anm.) Demokr. A 33 (357, 14) B 0^c (384, 29) B 1 (384, 35) C 2 (447, 35) — ζῆν ἐθέλουσι δείματι ἀίδεω Demokr. B 199 (422, 9) — Vgl. Reg. II.
ἀίδιος. τὸ ἐκ τοῦ ἀιδίου γόνιμον Ana-

ximandr. 10 (13, 35) τὸ ἄπειρον coni. ἀγήρω 11 (14, 1) τὸ πᾶν opp. γενητόν Xenophan. A 36 (42, 24) τὸ πᾶν Parm. A 7 (107, 11) coni. ἀκίνητον A 22 (108, 43) coni. ἀγένητον, οὐ γενόμενον A 23 (109, 4. 7) vgl. Metrod. v. Ch. A 4 (451, 11) τὸ ἕν coni. ἄπειρον Zenon Meliss. 19 A 30 (132, 39 = 142, 27) vgl. 21 A 32 (159, 5) — ἀρχήν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε ἀίδιον οὔτε ἄπειρον Meliss. B 4 (144, 10) (τὸ ὂν) ἀίδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον B 7 (145, 3) vgl. A 5 (136; 974a 1 ff. 137; 974b 7 ff.) εἰ μὴ ἐγένετο, ἔστιν δέ, ἀίδιον ἂν εἴη (138; 975a 36) *hoc quod esset infinitum . . . et fuisse semper et fore* A 9 (142, 5) ἁ ἐστὼ τῶν πραγμάτων ἀίδιος ἔσσα Philol. B 6 (241, 3) — (τὸ ὄν) ἀίδιον ἢ γενητὸν ἢ ἀίδιον καὶ γενητόν Gorg. B 3 (552, 31) — τὰ μὲν γενόμενα, τὰ δ' ἀίδια Emped. 20 A 5 (138; 975a 38) — θεός Xenophan. A 1 (34, 19) κόσμος coni. ἀγένητος, ἄφθαρτος Xenophan. Parm. Meliss. 11 A 37 (42, 37 vgl. S. 111, 4 u. ö.) κόσμον ἐνέργειαν ἀίδιον θεῶ [Philol.] B 21 (248, 7) θεῶν ψήφισμα παλαιόν, ἀίδιον Emped. B 115, 2 (207, 8) χρόνος Demokr. A 71 (364, 45) — (ἀήρ) ἀίδιον καὶ ἀθάνατον (σῶμα) Diog. B 8 (339, 17. 20) vgl. A 5 (329, 12) — κίνησις Anaximandr. 9 (13, 13) 11 (14, 4) 12 (14, 22) 17 (15, 37) vgl. Anaximen. A 5 (18, 15) opp. φθαρτή Herakl. A 6 (58, 26) — τὴν σελήνην καὶ τὰ ὑπὲρ ταύτην ἔχειν ἀίδιον φύσιν Alkm. A 1 (100, 23) — τὸ δυνάμει ὡς ὂν χρὴ τιθέναι ἐπὶ τῶν ἀιδίων Archyt. A 24 (257, 22). Vgl. ἀεί.

αἰδοῖον. ὕμνεον ᾆσμα αἰδοίοισιν Herakl. B 15 (65, 1) αἰδοῖον σπέρματος καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος (ἀρχά), (σαμαίνει, τὰν ξυναπάντων (ἀρχάν) Philol. B 13 (247, 15. 17).

αἰδοῖος. ξείνων αἰδοῖοι λιμένες Emped. B 112, 3 (205, 10).

Ἀϊδωνεύς = ἀήρ Emped. A 1 (153, 33) 33 (159, 17. 26) = γῆ (159, 14 vgl. 159, 10 Anm.) B 6, 2 (175, 9). Vgl. Reg. II.

αἰδώς *Respekt* Demokr. B 179 (418, 9) αἰδοῦς ἔζευκται πέδαις Krit. B 20 (619, 20) — Αἰδώς Protag. C 1 (542, 15 ff.).

ἀΐειν. ἀΐων Xenophan. B 7, 5 (47, 23).

αἴθειν. ἄξων αἰθόμενος Parm. B 1, 7 (114, 13) πυρὸς . . αἰθομένοιο Emped. B 84, 2 (196, 30).

αἰθέριος. τὸ αἰθέριον σῶμα (?) Herakl. A 8 (58, 34) — φλογὸς αἰθέριον πῦρ opp. νύκτ' ἀδαῆ Parm. B 8, 56 (121, 17) εἴσῃ δ' αἰθερίαν φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα B 10, 1 (122, 21) αἰθέριαι (!) πύλαι B 1, 13 (114, 19) αἰθέριον μένος πόντονδε διώκει (δαίμονας) Emped. B 115, 9 (207, 15) αἰθερία γῆ (σελήνη) Pythagor. B 37 (278, 36) — αἰθέριον μέρος (θερμόν) opp. ἀερῶδες (ψυχρόν) Anaxag. A 84 (309, 1) *aetherium calorem inesse* (*in semine*) A 109 (312, 29) τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Eurip. 46 A 112 (313, 1) — ἐν αἰθερίωι ῥύμβωι πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Krit. B 19, 1 (619, 8). Vgl. αἰθήρ.

αἰθήρ. Verhältnis zu ἀήρ s. d. und unt. Z. 44 ff. — ὀνομάζει αἰθέρα ἀντὶ πυρός v. Anaxag. A 73 (307, 35) 84 (308, 45) vgl. Emped. A 33 (159, 13. 16).

Gott. Αἰθήρ Orpheus B 12 (476, 31 vgl. 476, 36 Anm.) B 13 (477, 16) Mus. B 14 (486, 28. 29) Akusil. B 1 (512, 25) 3 (513, 11) Ζεύς = αἰθήρ (τὸ ποιοῦν) Pherekyd. A 9 (507, 5) vgl. Eurip. 46 A 112 (312, 39) Emped. A 33 (159, 13. 16) = Ἀγαμέμνων Metrod. v. L. 4 (326, 20. 22) vgl. 3 (326, 17).

Element. αἰθέρα αἰθὴρ (αὔξει) Emped. B 37 (186, 18) ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἠελίου τε κιρναμένων B 71, 2 (193, 17) αἰθέρι παμφανόωντι (in αἷμα u. σάρξ) B 98, 2 (199, 32) αἰθέρι αἰθέρα δῖον (ὀπώπαμεν) Emped. B 109, 2 (203, 20). Emped. selbst gebraucht zur Bezeichnung des Elements nur einmal ἀήρ (B 17, 18 S. 178, 15), sonst stets αἰθήρ (ἀήρ außerdem nur B 38 S. 187, 1 und (?)

B 100, 13 S. 201, 2) vgl. damit Emped. A 30 (158, 28) 49 (161, 20. 30). Weiterer Gebrauch unten Z. 13 ff. — ὁ τᾶς σφαίρας ὁλκάς, πέμπτον (σῶμα) Philol. B 12 (244, 10).

Kosmos. Entstehung Anaximen. A 8 (19, 14) αἰθὴρ ἄπειρος Xenophan. A 47 (43, 30) αἰθέρος ὄμβριον ὕδωρ B 30, 4 (51, 11) — αἰθ. ἀνωτάτω Parm. A 37 (111, 4) τὰ ἐν αἰθέρι πάντα σήματα B 10, 1 (122, 21) αἰθὴρ ξυνός Entstehung B 11, 2 (123, 6) — οὐρανός Entstehung aus αἰθήρ Emped. A 49 (161, 21 ff. 32) κατὰ φῶτα μιγέντ' εἰς αἰθέρ' ἵ(κωνται) (Elemente) B 9, 1 (175, 20) Τιτὰν . . αἰθὴρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα 38, 4 (187, 2) nicht δαψιλός B 39, 1 (187, 4) οὕτω συνέκυρσε θέων τοτέ, πολλάκι δ' ἄλλως B 53 (189, 23) μακρῇσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις B 54 (189, 25) αἰθήρ bei ἀναπνοή und κλέψυδρα B 100, 5 ff. (200, 19) dafür ἀήρ(?) B 100, 13 (201, 2) αἰθέρος ῥεῦμα B 100, 24 (201, 13) ῥεύματα . . . τά τ' αἰθέρι ναιήσονται B 111, 8 (204, 19) αἰθέρος ἔμβαλε δίναις B 115, 11 (207, 17) τὸ πάντων νόμιμον διὰ . . εὐρυμέδοντος αἰθέρος . . τέταται . . . B 135 (213, 17) — ἀέρας τε καὶ αἰθέρας αἰτιώμενος (εἰς τὸ διακοσμεῖν) v. Anaxag. A 47 (304, 7) dist. ἀήρ A 70 (307, 15) = 55 A 135 (375, 4) ὁ περικείμενος: οὐσία, περιδίνησις A 71 (307, 16) Entstehung v. ἀστραπή, βροντή A 84 (308, 45 ff.) vgl. Sp. 22, 27 v. σεισμός A 89 (309, 33) πάντα ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ κατεῖχε ἀμφότερα ἄπειρα ἐόντα B 1 (313, 34) ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος B 2 (314, 4) ὁ ἀὴρ καὶ ὁ αἰθὴρ οἱ ἀποκρινόμενοι (περιχώρησις) B 12 (319, 4) τὸ ἀραιὸν . . . ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος (opp. ἡ γῆ) B 15 (320, 14) — (εἰς τὸν ἥλιον) ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἀκτῖνες ἐναποστηρίζονται Diog. A 13 (330, 9) τὸ θερμόν = αἰθήρ Hippokr. 51 C 3 (341, 18) — κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι (τὰς τῶν ἀνατρεχόντων ἀστέρων φαντασίας) Mus. B 17 (487, 10).

αἰθρία. διόβλητον οὐδέν ⟨οἷον μὴ τὸ⟩ παρ' αἰθρίης στέγειν . . . σέλας Demokr. B 152 (412, 2).

αἴθριος. οὖρος αἰθρίου Διός Herakl. B 120 (78, 17).

αἰθροβάτης Ἀβάριδος ἐπώνυμον 21 A 13 (155, 7).

αἷμα. αἵματι μαινόμενοι Herakl. B 5 (62, 14) Bestandteile Emped. B 98, 5 (200, 2) παχύ, λεπτόν Entstehung Philol. A 27 (239, 10) ἐν . . . τῆι τροφῆι μόρια αἵματος γεννητικά Anaxag. A 46 (303, 33) τοῖς σιτίοις παρέσπαρται A 104 (312, 11) — τὸ χορηγὸν αἵματος = ἧπαρ [Demokr.] C 6 (448, 31) αἷμα = ψυχή Emped. A 4 (154, 26) vgl. Krit. A 23 (613, 3. 7) αἷμα περικάρδιον = νόημα B 105, 3 (202, 19) αἵματος ἐν πελάγεσσι ebend. (202, 17) vgl. 14 A 1 (102, 16) = 21 A 76 (165, 43) A 86 (168, 42) τὸ ἡγεμονικὸν ἐν αἵματι A 30 (158, 39) vgl. A 97 (172, 44. 46) ὀξύτης τῆς τοῦ αἵματος φορᾶς A 86 (169, 3) — (αἷμα) . . . πύον ἔπλετο λευκόν B 68 (193, 7) αἵματος τηκομένου Entstehung v. ἱδρώς und δάκρυον A 78 (166, 8) — αἷμα (τερέν) bei ἀναπνοή und ἐκπνοή Emped. B 100, 6 ff. (200, 20 vgl. Z. 5 ff.) αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυίων B 100, 22 (201, 11) ἀναχωρήσει τοῦ αἵματος εἰς τὰς αἱμόρρους φλέβας ὕπνον γίνεσθαι Alkm. A 18 (103, 16) — Entstehung v. ἡδονή und λύπη Diog. A 19 (331, 31) — σπέρμα = αἷμα ἀφρῶδες B 6 (339, 10) vgl. (337, 4) A 24 (332, 23) Parm. (?) A 18 (124, 30) — ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα Akusil. B 37 (517, 26).

αἱματικός. ὕλη αἱματικὴ καὶ πνευματική Nahrung des Embryo Emped. A 79 (166, 28).

αἱματόεις. Δῆρις Emped. B 122, 2 (209, 10).

αἱμόρρους. φλέβες Alkm. A 18 (103, 16).

αἱμύλος. coni. σπουδαιόμυθος Demokr. B 104 (405, 7).
αἰνεῖν *loben* Xenophan. B 1, 19 (45, 7).
αἰνιγματώδης. -ωδῶς ἀποφαίνεσθαι τὰς γνώμας v. d. παλαιοί 18 A 19 (108, 22) -ώδη (ἔγραψε) v. Epimen. A 2 (491, 13) -ώδης παράδοσις v. Pherekyd. A 12 (507, 16).
αἰνικτής von Heraklit Timon 12 A 1 (55, 4).
αἰνός. ⟨αἰνῆς Ἑ⟩κ⟨άτ⟩ης Emped. B 142, 2 (215, 8).
αἴξ. ἀναπνεῖν κατὰ τὰ ὦτα Alkm. A 7 (101, 33) Αἴξ (*Capella*) Sternbild Mus. B 8 (485, 16. 19) Epim. B 21 (497, 20) 24 (498, 14) Demokr. B 14, 4 (391, 34).
αἰολόδωρος. Ἐρινύες Epimen. B 19 (497, 11).
αἰολόχρως. νύξ Krit. B 19, 4 (619, 11).
αἱρεῖν. χεῖρα δὲ χειρὶ .. ἕλεν Parm. B 1, 23 (115, 5) — πατέρ' υἱὸς ἑλών Emped. B 137, 5 (214, 2) αἱρεῦνται ἓν ἀντία πάντων B 29 (66, 16) ὑπέρ τε δύναμιν αἱρεῖσθαι καὶ φύσιν Demokr. B 3 (386, 16) ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἱρεόμενος τὰ θειότερα αἱρέεται B 37 (399, 1. 2) ἡδονὴν αἱρεῖσθαι B 207 (423, 8) σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν Herakl. B 9 (63, 7) — passiv. ἐπὶ τούτωι ἡιρέθη (ὁ ἄρχων) ὡς B 265 (432, 18). Vgl. αἱρετός.
αἴρειν. καπνοῖο δίκην ἀρθέντες Emped. B 2, 4 (173, 21) — νίκην, προεδρίαν ἄροιτο Xenophan. B 2, 1. 7 (45, 14. 20) σκέλος ἤραο B 6, 1 (47, 11).
αἵρεσις. Ἰλίου Dialex. 1, 9 (636, 27) vgl. ἅλωσις. αἱρέσεως καὶ φυγῆς τὰ πάθη (κριτήρια) Diotim. 3 (466, 11).
αἱρετός. ἡ .. πενίη τῆς ... εὐδαιμονίης ... αἱρετωτέρη Demokr. B 251 (429, 14).
αἶσα. ἐν μέρει αἴσης Emped. B 26, 2 (182, 24) — φλογὸς αἶσα Parm. B 12, 2 (123, 19) ὕδατος .. καὶ ἴδεος αἶσαν ἔχοντες Emped. B 62, 5 (191, 21) νώματος αἶσαν B 110, 10 (204, 9).
αἰσθάνεσθαι. οὐκ αἰσθάνονται τὰ αὐτὰ πράττοντες Thrasym. B 1 (577, 15) — ἐν τῆι ψαύσει αἰσθάνεσθαι coni. ὁρῆν, ἀκούειν, ὀδμᾶσθαι, γεύεσθαι Demokr. B 11 (389, 22) = φρονεῖν Parm. A 46 (112, 15) Emped. B 106 (202, 21) vgl. 14 A 5 (101, 16) συγκεχρῆσθαι τῆι 'τοῦ αἰσθέσθαι' φωνῆι κατὰ 'τῆς γνώμης' Hippokr. 81 B 39 (625, 21) dist. φρονεῖν Alkm. A 5 (101, 16) opp. ξυνίησι B 1a (103, 26) ἃ τῶι ἄλλωι σώματι αἰσθάνεται dist. ἃ τῆι γνώμηι γιγνώσκει Krit. B 39 (625, 26) — τὸν νεκρὸν ψυχροῦ, σιωπῆς αἰσθάνεσθαι Parm. A 46 (112, 19, vgl. Demokr. A 117 (371, 24) Entstehung v. ὑγρότης Hippon A 11 (224, 26) ὑπάρχειν διὰ τὴν τοῦ αἵματος φύσιν Krit. A 23 (613, 4). Vgl. αἴσθησις.
αἰσθητός. τὰ ὄντα εἶναι τὰ αἰσθητὰ μόνον Parm. A 24 (109, 17) οὐδὲν παρὰ τὰ αἰσθητά Hippon A 9 (224, 7) vgl. Pythagor. B 22 (274, 26) 23 (275, 1) αἰσθητὸν οὐθὲν ἔσται μὴ αἰσθανόμενον Protag. A 17 (532, 6) οὔτε τὸν περὶ τῶν αἰσθητῶν λόγον πάντηι παρελίμπανον 35a 5 (264, 36) — ἠπόρει διὰ τὸ τῶν αἰσθητῶν ἕκαστον κατηγορικῶς τε πολλὰ λέγεσθαι καὶ μερισμῶι (opp. τὴν στιγμήν) Zenon A 21 (130, 18) ἁπάντων τῶν αἰσθ. ἀεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης οὐκ οὔσης Kratyl. 3 (342, 4) — διττὴ ἡ διακόσμησις: νοερά, αἰσθητή Anaxag. B 14 (320, 4) — αἰσθητὰ νόμωι = δόξηι καὶ πάθεσι τοῖς ἡμετέροις Leukipp. Demokr. Diog. 51 A 23 (332, 19) = Leukipp. A 32 (349, 4) πάντα (τὰ αἰσθητὰ) πάθη τῆς αἰσθήσεως, οὐδενὸς εἶναι φύσιν Demokr. A 135 (375, 12. 33 ff. opp. Platon) vgl. A 119 (371, 40) τὸ αἰσθ. πρὸς ἄλλο καὶ ἐν ἄλλοις, τὸ σχῆμα καθ' αὑτό (376, 39) ἐκ τῆς συνόδου τῶν ἀτόμων ἁπάσας τὰς αἰσθητὰς ποιότητας, φύσει οὐδὲν εἶναι λευκόν .. A 49 (361, 19) μηδὲν ὑποκεῖσθαι φύσει αἰσθητόν, τῶν ... ἀτόμων πάσης αἰσθητῆς ποιότητος ἔρημον ἐχουσῶν φύσιν A 59 (363, 2) vgl. A 135 (377, 4) B 9 (388, 21) πάντα τὰ αἰσθητὰ ἁπτὰ ποιεῖ A 119

(371, 37) — μέγεθος σχῆμα δύναμιν, ἐξ ὧν τὰ αἰσθ. Ekphant. 1 (265, 31) — ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας Pythagor. B 9 (272, 21) vgl. B 10 — χρόα = ἀπορροὴ .. ὄψει σύμμετρος καὶ αἰσθητός Gorg. B 4 (556, 2) vgl. αἴσθησις.

αἴσθησις. Περὶ νοῦ καὶ αἰσθάσιος Tit. [Archyt.] S. 264, 10 Περὶ αἰσθησίων Tit. Demokr. A 33 (357, 24) = B 5[f] (387, 30) — τὰ ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθησιν Archyt. B 1 (259, 8).

Wesen und Wert. καρδία ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος (ἀρχά) opp. νόου Philol. B 13 (244, 14) ψυχή = νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἴσθησις Pythagor. B 15 (273, 30) τὰς αἰσθήσεις ψευδεῖς Xenophan. A 32 (41, 13) Xenophan. ... Zenon 11 A 49 (43, 46) Pythag. Emped. Xenophan. (44, 3) Parm. A 49 (112, 31) Anaxag. Demokr. 46 A 96 (311, 20) (Demokr.) Metrod. v. Ch. (Protag.) A 22 (452, 30) vgl. A 23 (452, 34) — αἴσθησις ἄπιστον opp. λόγος Herakl. A 16 (59, 42) αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς opp. λόγος Parm. A 1 (106, 4) τὰς αἰσθ. ἐκβάλλει ἐκ τῆς ἀληθείας A 22 (108, 46) (μὴ) νωμᾶν ὄμμα ... ἀκουὴν καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγωι B 1, 36 (115, 18) πολλὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν φαντάζεσθαι opp. λόγος Meliss. A 5 (137; 974[b] 6) vgl. A 8 (142, 2) 14 (142, 31) B 8 (148, 1 ff.) — στεινωποὶ παλάμαι ... Emped. B 2 (173, 18 vgl. Z. 11) aber τὸ δι' ἑκάστης αἰσθήσεως λαμβανόμενον πιστὸν .. τοῦ λόγου τούτων ἐπιστατοῦντος B 4 (174, 12) vgl. A 86 (168, 40) *angustos sensus* (= στεινωποὶ παλάμαι), *inbecillos animos* (= πολλὰ δὲ δείλ' ἔμπαια, τά τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας), *brevia curricula vitae* (= παῦρον ζωῆς μέρος ἀθρήσαντες ὠκύμοροι ... ἀπέπταν) Cicero v. Emped. Demokr. Anaxag. A 95 (311, 19) ὑπ' ἀφαυρότητος αὐτῶν οὐ δυνατοί ἐσμεν κρίνειν τἀληθές Anaxag. B 21 (320, 4) — ἔχειν λόγους, οἵτινες πρὸς τὴν αἴσθησιν ὁμολογούμενα λέγοντες οὐκ ἀναιρήσουσι οὔτε γένεσιν κτλ. Leuk. A 7 (344, 19) τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθές (Demokr.) A 112 (370, 40) vgl. A 113 (370, 47) ὁτὲ μὲν ἀναιρεῖ τὰ φαινόμενα ... καίπερ ὑπεσχημένος ταῖς αἰσθήσεσι τὸ κράτος τῆς πίστεως ἀναθεῖναι B 9 (388, 15 ff.) τὰς αἰσθ. λεγούσας πρὸς τὴν διάνοιαν· 'τάλαινα φρήν, παρ' ἡμῶν λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις;' B 125 (408, 18) δύο γνώσεις, τὴν μὲν διὰ τῶν αἰσθήσεων (σκοτίην), τὴν δὲ διὰ τῆς διανοίας (γνησίην) B 11 (389, 12) daher *sensus tenebricosi* B 165 (415, 19) Relativität A 112 (370, 35) 130 (372, 46) 134 (373, 18) 135 (375, 40. 376, 42) — (ὁ ἀριθμὸς) καττὰν ψυχὰν ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα Philol. B 11 (243, 12) αἰσθ. = ἐπιστήμη Herakliteer 53, 3 (342, 29) — ψυχὴν μηδὲν παρὰ τὰς αἰσθήσεις Protag. A 1 (525, 25) ἀλλοιοῦσθαι παρά τε ἡλικίας καὶ παρὰ τὰς ἄλλας κατασκευὰς τῶν σωμάτων A 14 (531, 15) vgl. Demokr. oben Z. 15 ff. τὰ ὑποπίπτοντα ταῖς αἰσθ. ἔστι πράγματα, τὰ δὲ μὴ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἴδεσι τῆς οὐσίας A 16 (532, 3) αἴσθ. = φαντασία B 1 (536, 27) οὐδὲν διαφέρειν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῆι αἰσθήσει φαινόμενον (Demokr.) Protag. 55 A 113 (370, 48) ἕκαστον ὑπὸ τῆς ἰδίας αἰσθήσεως ὀφείλει κρίνεσθαι Gorg. B 3 (554, 27) — ἐπιθυμία ὄρεξις αἰσθήσεως ἢ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι Pythagor. D 8 (288, 20. 290, 5) αἴσθησις ... τὸ ἐὸν καὶ τὸ ἐσόμενον προορεομένη Demokr. C 4 (447, 42) — αἰσθήσεις d. φυτά (?) Protag. A 21[a] (533, 4).

Zahl, Entstehung. δι' ἑπτὰ σχημάτων αἱ αἰσθήσεις ἀνθρώπωι Hippokr. 12 C 1 (85, 12) — πλείους αἰσθήσεις τῶν αἰσθητῶν Demokr. A 115 (371, 15) πλείους τῶν πέντε A 116 (371, 20) — τῶι ὁμοίωι Parm. Emped. τῶι ἐναντίωι Anaxag. Herakl. 18 A 46 (112, 8) = 21 A 86 (168, 4) = 46 A 92 (310, 18) δόξειεν ἂν τῶι ὁμοίωι Diog. A 19 (331, 4) οὐ διορίζει πότερα

τοῖς ἐναντίοις ἢ τοῖς ὁμοίοις (τῶι ἀλλοιοῦσθαι, τῶι πάσχειν) Demokr. A 135 (373, 20) — πάσας αἰσθ. πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Alkm. A 5 (101, 25) vgl. *cerebrum unde omnes sunt sensus* Anaxag. A 18 (312, 28) — πόρους δι' ὧν αἱ αἰσθ. Alkm. A 5 (101, 26, παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων Parm. (?) Emped. Anaxag. Demokr. 18 A 47 (112, 25) Porenlehre Emped. A 86 (168, 8 ff.) 87 (171, 14) Demokr. A 135 (377, 37. 378, 40 ff.) — *sine (corpore) non potest uti sensibus (anima)* [Philol.] B 22 (248, 25) — αἰσθήσεις τῶι ἀέρι ἀνάπτει Diog. A 19 (331, 4) — ἑτεροιώσιες τοῦ σώματος, Entstehung durch εἴδωλα Leukipp. A 30 (348, 45. 47) — αἰσθήσεις τινὰς ἢ μετ' αἰσθήσεως τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην Emped. Anaxag. (?) 21 A 86 (169, 41) πᾶσα μετὰ λύπης Anaxag. (169, 47) 46 A 92 (310, 31) μετὰ πόνου A 94 (311, 15) vgl. Demokr. oben Z. 2. Vgl. φαίνεσθαι, φαντασία, ἀλήθεια.

αἰσθητήριον. κατὰ τὸ μέγεθος (τῶν αἰσθητηρίων) τὴν αἴσθησιν Anaxag. A 92 (310, 36) αἰσθητηρίων πάθη (Demokr.) A 135 (377, 18).

αἰσθητικός. τὸν θεὸν εἶναι ... πᾶσι τοῖς μορίοις αἰσθητικόν Xenophan. A 33 (41, 27) — πόροι αἰσθητικοί Herakl. A 16 (60, 12) (τὰ νεκρὰ) ἀεὶ διαφανῶς τινος ... αἰσθητικοῦ μετέχει Demokr. A 117 (371, 23) αἰσθητικώτερα τὰ μείζω ζῶια Anaxag. A 92 (310, 35).

αἰσθητός s. αἰσθάνεσθαι.

αἴσιμος. ὕδωρ Emped. B 100, 15. 21 (201, 4. 10).

ἆισμα. ὕμνεον ἆισμα αἰδοίοισιν Herakl. B 15 (65, 1).

ἀίσσειν. οὐ .. ἀπὸ νώτοιο δύο κλάδοι ἀίσσονται (πόδες, γοῦνα, μήδεα) Emped. B 29, 1 (184, 11) = 134, 2 (212, 22).

αἰσχρός. Αἰσχρή opp. Καλλιστώ Emped. B 122, 3 (209, 11) αἰσχρός opp. καλός Bias 73ᵃ 3 (523, 1) — πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχρος ... Herakl. B 82 (74, 7) — moralisch: τὸ δίκαιον καὶ τὸ αἰσχρὸν νόμωι Archel. A 1 (323, 16) = A 2 (323, 31) vgl. καλὸν καὶ αἰσχρόν: δισσοὶ λόγοι Dialex. 2,1 (638, 1) vgl. besonders 2, 19 (640, 4) — αἰσχρὸν ... ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα Demokr. B 80 (403, 1) — κέρδος αἰσχρόν Periand. 73ᵃ 3 (533, 16) ζημίαν αἱροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν Chilon 73ᵃ 3 (521, 24) vgl. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ ζητοῦσι Krit. B 15, 7 (617, 8) ὅστις τῶν αἰσχρῶν ἢ τῶν κακῶν μὴ .. ἐπεθύμησε ..., οὐκ ἔστι σώφρων Antiph. B 59 (601, 28) ἑωυτὸν αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχρὰ ἔρδοντα Demokr. B 84 (403, 11) μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασιν B 43 (399, 12) τὰ αἰσχρὰ χρήματα αὐτόματα καρποῦται opp. τὰ καλά B 182 (419, 3) — γλώσσας λύουσιν εἰς αἰσχροὺς μύθους Krit. B 6, 10 (615, 19) — αἰσχρῶς ἔσπειρας, κακῶς ἐθέρισας Gorg. B 16 (560, 22) — τὸ ἔτι αἴσχιον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλε Krit. B 44 (626, 28) δρῶντες τὰ αἴσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσι Demokr. B 53ᵃ (400, 11).

αἰσχύνεσθαι. ἑωυτὸν αἰσχύνεσθαι χρεὼν Demokr. B 84 (403, 10) μάθε ... σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι B 244 (428, 12) ... ὅπως αἰσχύνωνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται Chilon 73ᵃ 3 (521, 26) — *herba aeschynomene* Apollod. 55 B 300, 2 (440, 18) = 61, 3 (462, 29).

Αἰσώπειος. ἐπιθυμίη ... τῆι Αἰσωπείηι κυνὶ ἰκέλη γινομένη Demokr. B 224 (425, 12) vgl. Reg. I (S. 737).

αἰτεῖν. ὑγιείην εὐχῆισι παρὰ θεῶν αἰτέονται Demokr. B 234 (426, 18).

αἰτία. αἰτίη ἁμαρτίης Demokr. B 83 (403, 9) ἐπιβουλῆς καὶ κακίας .. ὑποσχήσει τὰς αἰτίας Thrasym. B 1 (577, 1) αἰτίην ἔχουσι μωρίης Anaxarch. B 1 (458, 6) — τὸ ἄπειρον τὴν πᾶσαν αἰτίαν ἔχειν τῆς τοῦ παντὸς γενέσεώς τε καὶ φθορᾶς Anaximandr. 10 (13, 29) — ἡμῖν μὲν αὐτόματοι, αἰτίηι δ' οὐκ αὐτόματοι ... Hippokr. 12 C 2 (85, 40)

ἀνάγκη = αἰτία χρηστικὴ τῶν ἀρχῶν Emped. A 45 (160, 45) vgl. auch A 30 (158, 28) — αἰτία δυναμικωτέρα [Philol.] B 21 (247, 17) τὴν ἐλλείπουσαν αἰτίαν ἀνεπλήρωσε von Anaxag. A 41 (300, 43 vgl. 301, 12) ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνωι λογισμῶι Anaxag. Demokr. Stoik. 46 A 66 (306, 7) — μηδεμίαν ἀρχὴν ἔχειν τὰς αἰτίας τῶν νῦν γιγνομένων Demokr. A 39 (359, 46) Αἰτίαι οὐράνιαι usw. Tit. A 33 (357, 31) = B 11^{b} ff. (389, 28) Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν ... (358, 5) = B 26^{e} (396, 14) vgl. A 150^{a} (380, 37) — = ἀρχαί Aristot. 45 B 8 (272, 2) 22 (274, 27 ff.) θερμὸν καὶ ὑγρόν Archel. A 1 (323, 15) u. ö. τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενὸν πρῶται αἰτίαι Metrod. A 3 (451, 8). — Vgl. αἴτιος.

αἰτιᾶσθαι. τὸν χρώμενον αἰτιασάμενος Demokr. B 159 (414, 5).

αἰτιολογία Demokr. B 118 (407, 9).

αἴτιος. αἴτιον ποιητικὸν ἓν κοινὸν τὴν ἐν μέσωι πάντων ἱδρυμένην καὶ πάσης γενέσεως αἰτίαν δαίμονα τίθησιν Parm. B 13 (123, 16) — τὸ ποιοῦν αἴτιον (opp. ὕλη) nicht aufgen., vgl. *Doxograph.* S. 711. — τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὂν αἴτια τοῖς γιγνομένοις Leukipp. A 8 (345, 6) αἴτια = ἄτομοι Metrod. A 6 (451, 27). Vgl. αἰτία.

αἶψα Emped. B 35, 14 (186, 7).

αἰών. φθορὰν καὶ γένεσιν ἐξ ἀπείρου αἰῶνος Anaximandr. 10 (13, 32) κίνησιν ἐξ αἰῶνος Anaximen. A 6 (18, 25) (ὁ κόσμος) διαμένει τὸν ἄπειρον αἰῶνα [Philol.] B 21 (247, 17) ἦν ἐξ αἰῶνος καὶ εἰς αἰῶνα διαμενεῖ (so *Kranz*) (247, 19 vgl. 248, 1) Atombewegung διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος Demokr. A 49 (361, 30) — ἄσπετος αἰών Emped. B 16, 2 (177, 18) — (κόσμον) γεννᾶσθαι καὶ ἐκπυροῦσθαι κατά τινας περιόδους ἐναλλὰξ τὸν σύμπαντα αἰῶνα Herakl. A 1 (55, 20. Zitat?) ὡς πρὸς τὸν ξύμπαντα αἰῶνα Hipparch. 55 C 7 (449, 6 (τὸ πᾶν) λόγον αἰῶνα Herakl. B 50 (69, 12) αἰὼν παῖς παίζων B 52 (69, 17) vgl. 12 C 5 (86, 42. 43) — *Lebenszeit* γίγνονται καὶ οὔ σφισιν ἔμπεδος αἰών Emped. B 17, 11 (178, 8) des Menschen πάντα δι' αἰῶνος παρέσονται B 110, 3 (204, 2) δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν B 129, 6 (211, 19) vgl. οἷον βίου λαχόντες αἰῶνα (καρποῦσθε) B 154 (216, 27) αἰῶνος ἀμερθείς (empedokleisch?) B 158 (218, 18).

αἰώνιος. τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς [Philol.] B 23 (249, 2).

ἀκαιρία. Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν Demokr. A 33 (358, 5) = B 26^{e} (396, 14) — εἶδος ἐπιθυμίας φαύλης Pythagor. D 8 (290, 9) vgl. πάντα καιρῶι μὲν καλά, ἀκαιρίαι δὲ αἰσχρά Dialex. 2, 20 (640, 8).

ἄκαιρος. ἡδοναί Demokr. B 71 (402, 5).

ἀκαλλώπιστος. ἀκαλλώπιστα coni. ἀγέλαστα, ἀμύριστα Herakl. B 92 (75, 14) — εἶδος τῆς ἀπαγγελίας Vit. Parm. A 18 (108, 15).

ἀκάμας. Χρόνος Krit. B 18 (618, 31) ἠελίου ἀκάμαντος var. lect. Emped. B 115, 11 (207, 17) ἀνέμων B 111, 3 (204, 14).

ἄκανθα. παρὰ τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν Diog. B 6 (337, 12 vgl. Z. 18) — ἐν ξυνῶι ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἔνεισι Demokr. B 151 (411, 28).

ἀκανθώδης. φλοιοί Anaximandr. 30 (17, 19).

ἀκαρῆ = μικρὸν ἢ οὐδέν Antiph. B 87 (604, 30 vgl. S. 573, 1).

ἄκαρπα Entstehung Hippon A 19 (225, 23).

ἀκατάληπτος. τὰ πάντα Xenophan. A 1 (34, 24) — τὸ ὄν Gorg. B 3 (552, 18 ff.) = ἄγνωστον καὶ ἀνεπινόητον (554, 3).

ἀκαταληψία Xenophan. A 33 (41, 23).

ἀκαταπληξία τέλος Nausiphan. B 2 (465, 41) = 55 B 4 (386, 28).

ἀκαταπόνατος [Philol.] B 21 (247, 16).

ἄκατος. φορτηγοὺς ἀκάτους Krit. B 2 (614, 12).

ἀκεῖν. ἰατρικὴ ... νόσους ἀκέεται Demokr. B 31 (397, 24).

ἀκεστική. ἐν ὑφαντικῆι καὶ ἀκεστικῆι Demokr. B 154 (412, 17).
ἀκήδεια. ἀκηδείῃσι νόοιο (δάπτοντες) Emped. B 136, 2 (213, 29).
ἀκίνητος. τὸ πᾶν Xenophan. A 36 (42, 24) Parm. A 8 (107, 21) 22 (108, 43) 23 (109, 8) 25 (109, 25) 29 (110, 19) (τὸ ἐὸν) **ἀκίνητον** B 8, 26. 38 (120, 5. 17) vgl. Parm. Zenon 19 A 15 (129, 37) θεός Parm. A 31 (110, 27) vgl. Meliss. A 13 (142, 28) — τὸ πᾶν Meliss. A 1 (135, 24) 8 (141, 20) τὸ ἕν A 5 (136; 974ᵃ 15. 140; 976ᵇ 12 ff.) vgl. A 8 (141, 23) zu B 6 (147, 40) Emped. A 32 (159, 5) vgl. auch 45 B 5 (271, 48) — ἀκίνητοι κατὰ κύκλον Elemente (= Götter? vgl. Z. 10) Emped. B 17, 13 (178, 10) = 26, 12 (183, 9) — (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, 10) — τὴν φερομένην ὀιστόν Zenon A 27 (131, 47) ἀκινήτοις ὑπὸ χερσίν 12 C 4 (86, 30) Druckfehler: lies ἀνικήτοις vgl. Nachtrag. — Vgl. κίνησις, κινεῖν.
ἀκμή. βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι Emped. B 20, 3 (180, 6).
ἀκοή. Allgem. ὅσων ὄψις ἀκοὴ μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω Herakl. B 55 (69, 28) ὅρασις ἀληθινωτέρα ἀκοῆς B 101ᵃ (76, 18) — μηδέ σ' ἔθος ... βιάσθω, νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσσαν ἀκουήν Parm. B 1, 35 (115, 17) — μὴ ... ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουὴν ἢ ἀκοὴν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης Emped. B 4, 10 (174, 19) — ἀκοή zur σκοτίη γνῶσις gehörend Demokr. B 11 (389, 18).
Entstehung. Hippokr. 12 C 1 (85, 12) ἀκούειν Alkm. A 5 (101, 17) 6 (101, 29) 11 (102, 18) — Emped. A 86 (168, 29 vgl. 170, 31) 87 (171, 16) 93 (172, 25) (ἀκοὴ) κώδων, σάρκινος ὄζος B 99 (200, 4) — οὐ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων Archyt. B 1 (259, 5) — ἀκούειν erkl. Anaxag. A 92 (310, 29. 39) Diog. A 19 (331, 9. 20) 21 (332, 14) B 5 (336, 16) Demokr. A 135 (374, 24) — ἀκοαί Organe Kleidem. 2 (327, 5. 9). — Vgl. ἀκούειν.

ἀκοινώνητα Antiph. B 93ᵃ (605, 18).
ἀκόλαστος. ἦθος Krit. B 6, 13 (615, 22).
ἀκολουθεῖν. ἀκολουθοῦσιν (ταῖς ἡδοναῖς) λῦπαι Antiph. B 49 (598, 25).
ἀκόλουθος. τἀκόλουθον coni. τὸ ὁμολογούμενον in der Logik Nausiphan. B 2 (465, 12) ἀκόλουθα Antiph. B 84 (604, 25).
ἄκος. ἄκεα (ψυχῆς) Herakl. B 68 (72, 9).
ἀκούειν. absolut οὖλος ἀκούει (θεός) Xenophan. B 24 (50, 18) vgl. A 32 (41, 19) νοῦς ὁρῆι καὶ νοῦς ἀκούει· τἆλλα κωφά Epich. Gn. 12 (93, 9) δαίμων ... νόωι τ' ἀκούων καὶ βλέπων Krit. B 25, 18 (621, 6) — καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον Herakl. B 1 (61, 32) ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν B 19 (65, 13) ἀκούσαντες κωφοῖσιν ἐοίκασιν B 34 (67, 14) οὐκ ἀκούουσιν ὥσπερ ἀκούοιεν B 128 (?) (80, 11) εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας Gorg. B 11 (559, 15) — εἰ ὀρθῶς ὁρῶμεν καὶ ἀκούομεν Meliss. B 8 (147, 13 vgl. 17) — πάντα τῶι αὐτῶι καὶ ζῆι καὶ ὁρᾶι καὶ ἀκούει Diog. B 5 (336, 16) vgl. C 3 (341, 16) ἀκούειν (ἐπ' ἔλαττον) Demokr. B 11 (389, 21) εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν Antiph. B 63 (602, 19) m. Objekt οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Herakl. B 50 (69, 12) ὧν θέμις ἐστὶν ... ἀκούειν Emped. B 4, 4 (174, 13) τῶ φθεγξαμένω ... ἀκούσαιμες Archyt. B 1 (260, 5) ⟨ἑτέρων ἀρχόντων⟩ τῆς πόλεως ἀκούειν Thrasym. B 1 (576, 23) — ὁκόσων λόγους ἤκουσα ... Herakl. B 108 (77, 11) κόμισαι μῦθον ἀκούσας Parm. B 4, 1 (116, 19) κόσμον .. ἐπέων ἀκούων B 8, 52 (121, 13) ῥιζώματα ἄκουε Emped. B 6, 1 (175, 8) λόγου στόλον B 17, 26 (179, 3) μῦθον ἀκούσας B 23, 11 (182, 9) πάντα λέγειν μηδὲν ἐθέλειν ἀκούειν Demokr. B 86 (403, 15) ἄκουε πολλά Bias 73ᵃ 3 (523, 6) — πᾶν τὸ λεχθὲν ... ἀκούσεται Krit. B 25, 20 (681, 8) — ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε (*heißt*) πρὸς δαίμονος Herakl. B 79 (73, 21) — εὖ, κακῶς ἀκούειν. διὰ τί σφόδρα ἀγανακτεῖ

κακῶς ἀκούων; Emped. A 20 (156, 26) κακῶς ἀκούειν Demokr. B 253 (430, 3) coni. πάσχειν τι (430, 5) vgl. B 265 (432, 17; τι zu erg.? *Kranz*) κρεῖττον κακῶς ἀκ. ἢ τῶν σῶν ποιημάτων ἀκούειν Protag. A 25 (534, 17) εὖ ἀκούειν Antiph. B 49 (599, 8) Doxographie s. ἀκοή.

ἀκούσιος. πόνων opp. ἑκούσιοι Demokr. B 240 (427, 21).

ἄκουσμα. ἀκούσματα Pythagor. C 279, 18, C 4 (280, 9 ff.).

ἀκουσματικός. opp. μαθηματικοί Hippas. 2 (29, 31 ff.) vgl. 10 (31, 14) ἡ τῶν ἀκ. φιλοσοφία Pythagor. C 4 (280, 9).

ἀκουστικός v. Pythagor. D 1 (282, 5).

ἀκρασία βλαβερόν Thales 73a 3 (522, 6) opp. εὐεξία Pythagor. D 8 (289, 19) — ἀκρασίηι τἀναντία πρήσσοντες (τῆι ὑγιείηι) Demokr. B 234 (426, 19) ἀκρ. βρώσιος . . . Dialex. 1, 3 (636, 6).

ἄκρατος. πυρὸς ἀκρήτοιο Parm. B 12, 1 (123, 18) σμύρνης ἀκρήτου Emped. B 128, 6 (210, 32) ταύρων ἀκρήτοισι φόνοις B 128, 8 (211, 2) — τὰ βόρεια ἄκρατα Demokr. A 96 (367, 48).

ἀκρίβεια (νόμου) Gorg. B 6 (557, 15).

ἀκριβής. ἀκριβέστεροι μάρτυρες Herakl. B 101a (76, 19).

ἀκριβολογία v. Prodik. A 9 (564, 26).

ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Krit. B 19, 4 (619, 11) φῦλα Parm. B 6, 7 (117, 20).

ἀκριτόχειρος. εἰλίποδα Emped. B 60 (190, 24).

ἀκρόασις. 'νηπενθεῖς' v. Antiph. (Rhamn.) A 6 (590, 31).

ἀκροατής (τῶν ἔξωθεν) d. Pythagor. Epich. A 4 (87, 31).

ἄκρον. σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν Emped. B 4, 8 (174, 17) ἄκρα ἰσθμοῖο B 100, 19 (201, 8) ἄκρα πόλεος B 112, 2 (205, 9) — ἄκρα (τὰ τοῖς βραχίοσι προσηρτημένα) Demokr. C 5 (449, 1).

ἄκρος. *παρ' ἄκρην ⟨νύσσαν ἐλαυνομένη⟩ Emped. B 46 (188, 23) — (ἡ φλὲψ) σχίζεται ἄκρα Diog. B 6 (337, 21) übertr. ἄκρον ἰατρὸν . . . κρύπτει κρημνὸς ἄκρος [Emped.] B 157 (218, 9. 10).

ἀκρόπολις Menod. B 4 (453, 26).

ἀκτή. (*Holunder*) γλαυκῆς κόκκος .. ἀκτῆς Emped. B 93 (198, 17).

'Ακτινογραφίη Tit. Demokr. A 33 (357, 41) = B 15b (393, 14).

ἀκτίς. φῶς . . . λάμπεσκεν . . . ἀτείρεσιν ἀκτίνεσσιν Emped. B 84, 6 (196, 34) (εἰς τὸν ἥλιον) ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἀκτῖνες ἐναποστηρίζονται Diog. A 13 (330, 10) — Sehtheorie Hipparchs schon bei Parm. A 48 (112, 25) vgl. Emped. A 90 (172, 4) *radii oculis profecti* Archyt. A 25 (257, 30) — τὴν ἔμφασιν ὁ ἥλιος ποιεῖ [καὶ del. *Kranz*] τὸ φῶς ὥσπερ ⟨ἀκτῖνα⟩ ἐπιφέρων Demokr. A 135 (374, 14).

ἀλᾶσθαι. περὶ γαῖαν ἀλώμενον (Mond) Parm. B 14 (124, 6) ἀλάλησθαι (ἀπὸ μακάρων) Emped. B 115, 6 (207, 12).

*ἀλαῶπις. νυκτός Emped. B 49 (189, 3).

ἀλγεῖν. οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (145, 5. 15 ff.) οὐδ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναιτο (146, 3) περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι ὠυτὸς λόγος τῶι ἀλγέοντι (146, 5) vgl. die Paraphrase ebend. — ἀφαιροῦντες καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν opp. ἥδονται Antiph. B 53 (600, 4).

ἀλγηδών erkl. Emped. A 95 (172, 36. 41).

ἀλγινόεις. πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν Xenophan. B 2, 4 (45, 17).

ἀλγύνειν. ὁκόσα . . . βίον ἀλγύνει Demokr. B 223 (425, 8).

ἀλέα. (ἥλιον) διηθοῦντα πρὸς ἡμᾶς τό τε φῶς καὶ τὴν ἀλέαν Philol. A 19 (237, 38) — ἐν ἀλέαι opp. ἐν κρυμῶι Demokr. A 152 (381, 15).

ἀλεγίζειν. ἀλεγίζει Mus. B 3 (484, 26).

ἀλεγύνειν. ἀλεγύνατο δαῖτα Emped. B 137, 4 (214, 1).

ἄλειμμα vgl. τροφή [Demokr.] B 302 (446, 13).

ἀλεκτορίς Epich. B 4 (91, 29).

ἀλεκτρύαινα (Protag.) C 3 (543, 7).

ἀλεκτρυών. μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ Pythagor. C 3 (279, 39) λευκὸν μὴ θύειν C 4 (280, 42) aber vgl. 4, 9 (24, 44) — *cur ante lucem galli canant* Demokr. A 158 (382, 21).

ἀλέκτωρ (Protag.) C 3 (543, 7).
ἀλεξανέμας vgl. κωλυσανέμας v. Emped. A 13 (155, 6).
ἀλεξίλογος. γράμματα Krit. B 2 (614, **10** vgl. 613, **31**).
ἀλήθεια. βωμὸς Ἀληθείας Vit. Anaxag. A 24 (298, 42) Ἀλήθεια καὶ Δίκη Epim. B 1 (494, 18) ναοὶ Ἀπάτης καὶ Ἀληθείας 80 A 7 (590, 34) vgl. Reg. II — θεράπευε ἀλήθειαν Pittak. 73ᵃ 3 (522, 19) ὁ ἀρετὴν τιμῶν πρώτην ἀλήθειαν τιμᾶι [Demokr.] B 302 (446, 15) φθόνος ἕλκος ἀληθείας (446, 21) — λόγος τέχνηι γραφείς, οὐκ ἀληθείαι λεχθείς Gorg. B 11 (559, 7) ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Krit. B 16, 8 (617, 14. 618, 9) ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλ. λόγωι B 25, 26 (621, 14).

Doxographie. θεὸς οἶδε τὴν ἀλήθειαν Xenoph. A 24 (36, 14) opp. δόξα Parm. A 1 (106, 1) 7 (107, 13) 22 (108, 44) Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμὲς ἦτορ opp. βροτῶν δόξας B 1, 29 (115, 11) (Πειθὼ) Ἀληθείηι ὀπηδεῖ B 4, 4 (116, 22) νόημα ἀμφὶς ἀληθείης opp. δόξας βροτείας B 8, 51 (121, 12) — ἐφ' ὅσον ἱκνεῖται ὁ ἀνθρώπινος λόγος ληπτὴν ὑπάρχειν Emped. B 2, 8 (173, 16) ἀληθείη πάρα μύθοις μάλα δ' ἀργαλέη ... ἀνδράσι B 114, 1 (206, 2) Ἀληθείης πεδίον 21 C 1 (218, 25) — ἁ ἀλήθεια ... σύμφυτον τᾶι τῶ ἀριθμῶ γενεᾶι opp. ψεῦδος Philol. B 11 (244, 5) — οὐδὲν διαφέρειν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῆι αἰσθήσει φαινόμενον Demokr. A 113 (370, 48) μηθὲν μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου τυγχάνειν τῆς ἀληθείας A 135 (376, 43) dagegen γίνεσθαι ἕκαστον καὶ εἶναι κατ' ἀλήθειαν (377, 3) vgl. (376, 41) προσμαρτυρῶν (τῆι γνησίηι γνώσει) τὸ πιστὸν εἰς ἀληθείας κρίσιν, τὴν δὲ διὰ τῶν αἰσθήσεων σκοτίην ὀνομάζει ἀφαιρούμενος αὐτῆς τὸ πρὸς διάγνωσιν τοῦ ἀληθοῦς ἀπλανές B 11 (389, 14) vgl. τοῦ νοῦ περὶ τ. ἀλήθειαν ἔχοντος opp. αἴσθησις A 113 (371, 3) ἐν βυθῶι ἡ ἀλήθεια B 117 (407, 4) Ἀλήθεια ἢ Καταβάλλοντες Tit. Protag. B 1 (536, 11. 537, 1) vgl. A 21ᵃ (532, 30) 24 (534, 9) τῶν πρός τι τὴν ἀλήθειαν εἶναι B 1 (536, 9) — Περὶ τῆς ἀληθείας Tit. Antiph. A 2 (587, 27 ff.) B 1 ff. (591, 12) vgl. A 7 (590, 34) (τὰν) ἀλάθειαν τῶν πραγμάτων ἐπίστασθαι Dialex. 8, 1 (647, 13) 8, 12 (648, 9). Vgl. ἀληθής.
ἀληθεύειν def. Herakl. A 16 (60, 30) — μὴ ψεύδου, ἀλλ' ἀλήθευε Solon 73ᵃ 3 (521, 8).
ἀληθής. σοφίη ἀληθέα λέγειν Herakl. B 112 (77, 20) πίστις ἀληθής Parm. B 1, 30 (115, 12) B 8, 28 (120, 7) ὁδός B 8, 17 (119, 14) ὄνομ' ἔσται, ὅσσα .. κατέθεντο πεποιθότες ... εἶναι ἀληθῆ B 8, 39 (120, 18) — ὅσα φασὶν εἶναι ἀληθῆ Meliss. B 8 (147, 12) οὐ .. ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθῆ ἦν (148, 14) — ὑπ' ἀφαυρότητος (τῶν αἰσθήσεων) οὐ δυνατοί ἐσμεν κρίνειν τἀληθές Anaxag. B 21 (322, 5) — τἀληθὲς ἐν τῶι φαίνεσθαι Leuk. (Demokr.) A 9 (345, 17) ἀλ. τὸ φαινόμενον Demokr. A 101 (369, 18) 112 (370, 40) (Protag.) A 113 (370, 47 ff.) aber ἀλ. οὐδὲν ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον A 112 (370, 39) daher *esse verum plane negat* B 165 (415, 18) πᾶσαν φαντασίαν οὐκ εἶναι ἀληθῆ Demokr. (Plat.) gegen Protag. A 114 (371, 10) ἀλ. μόνα τὰ νοητά Demokr. (Plat.) A 59 (363, 1) μηδὲν ἀλ. ἐκτὸς τῶν πρώτων στοιχείων Leuk. (Demokr.) A 32 (349, 6) πᾶσι τωὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀλ., ἡδὺ δὲ ἄλλωι ἄλλο B 69 (402, 2 gleichf. gegen Protag.) — ἀληθῆ πάντα Protag. A 1 (525, 26) βελτίω τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων ἀληθέστερα δὲ οὐδέν A 21ᵃ (533, 2) ἀλ. πάσας τὰς φαντασίας (καὶ δόξας) A 15 (531, 31) B 1 (536, 8) — περὶ τῶ ψεύδεος καὶ τῶ ἀλαθέος δισσοὶ λόγοι Dialex. 4 (643, 4 ff.) — τὸ ἀλ. καὶ ψευδὲς ἐν δόξηι [Pherekyd.] B 14 (510, 21) — τί ἀληθέστατον; ὅτι πονηροὶ οἱ ἄνθρωποι Pythagor. C 4 (280, 21). — Vgl. ἀλήθεια, φαίνεσθαι.
ἀληθινός. τοῦ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδέν Meliss. B 8 (148, 16) — μὴ εἶναι ἀληθινὴν τῶν ὄντων λαβεῖν γνῶ-

σιν Ekphant. 1 (265, 29) τὸ ἀλ. καὶ πιθανόν bei Krit. A 19 (612, 20) ἀνθρώπων ἀληθινῶν Herakl. (?) B 133 (80, 23).

ἀληθομυθέειν χρεών Demokr. B 225 (425, 13).

ἀληθόμυθος. opp. πολύλογον Demokr. B 44 (399, 14).

ἀλήτης coni. φυγάς Emped. B 115, 13 (207, 19).

ἀλίγκιος. εἴδεα πᾶσιν ἀλίγκια Emped. B 23, 5 (182, 3).

ἄλιμος. δύναμις Epim. A 5 (492, 29) φάρμακα (493, 2).

ἅλιμος. τρώγοντες ἅλιμα (Pythagor.) E 1 (291, 38).

ἅλις ὁ παρελθὼν χρόνος Thrasym. B 1 (577, 1) *ἅλις ἠμύσουσι πόλιν Mus. B 22 (488, 20).

ἀλίζειν. ἀλισθείς (ἥλιος) Emped. B 41 (187, 13).

ἄλκαρ (κακῶν καὶ γήραος) Emped. B 111, 1 (204, 12).

ἀλκή. χρῆσθαι ... *ἀλκῆι *zur Abwehr* Demokr. B 173 (417, 4).

ἀλκυονίς. Plur. Demokr. B 14, 3 (391, 22) 14, 7 (392, 21).

×ἀλλά. οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Herakl. B 50 (69, 12) — m. Imperat. Emped. B 4, 1 (174, 10) ἀλλ' ἄγε B 4, 9 (174, 18) 17, 14 (178, 11) 21, 1 (180, 15) abbrechend B 113, 1 (205, 21) — ἀλλὰ μὰν Archyt. B 1 (260, 3. 6. 11. 13) ἀλλὰ καί, οὔτε aufnehmend, Anaxag. B 3 (314, 17) μέγα μὲν οὔ, ἀλλ' ὥστε ... Diog. B 5 (336, 10).

ἀλλάσσειν. τόπον ἀλλάσσειν Parm. B 8, 41 (121, 2) μορφὴν ἀλλάξαντα Emped. B 137, 1 (213, 34) — ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει (= διαλλάσσοντα) B 17, 6 (178, 3) = 26, 11 (183, 8).

ἀλλαχοῦ Hippias B 6 (584, 19).

ἄλλῃ s. ἄλλος.

ἀλληγορία. ἀλληγορίαι πάντα εἰρῆσθαι νομίζοντες (οἱ ἀπὸ τῆς λέξεως) (Theag.) 2 (511, 15 ff.) — ἀλληγορίαι rhet. Gorg. A 2 (545, 16).

ἀλληλοτυπία τῶν πρώτων σωμάτων Demokr. (?) A 47 (361, 8).

ἀλλήλων. masc. ἀμύνειν ἀλλήλοισι Demokr. B 255 (430, 14) ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν B 279 (435, 17) ὅμοιον τοῦτο τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώιων ἐστίν, ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων ⟨ἐν? *Kranz*⟩ ἀλλήλοις Diog. B 5 (336, 9) ἀλλήλους ἀπατεύειν Xenophan. B 11, 3 (48, 15) 12, 2 (48, 19) δάπτοντες Emped. B 136, 2 (213, 29) πρὸς ἀλλήλους Thrasym. B 1 (577, 5. 12. 13 vgl. 15) neutr. ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων Parm. B 8, 56 (121, 17) δι' ἀλλήλων θέοντα Emped. B 17, 34 (179, 11) = 21, 13 (181, 4) = 26, 3 (182, 25) ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι B 22, 6 (181, 19) οὐ κεχώρισται ἀλλήλων Anaxag. B 8 (317, 7) — διδόναι δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας Anaximandr. 9 (13, 8) ἀλλήλοισι ποθεῖται Emped. B 21, 8 (180, 22) ἀπαντιάξαντα ἀλλάλοις συμπέτηι Archyt. B 1 (258, 16) μίσγεσθαι ἀλλήλοις Diog. B 2 (334, 14) ὁμολογεῖ ἀλλήλοις Meliss. B 8 (148, 9) ἀλλήλοις ἔστερκται ὁμοιωθέντα Emped. B 22, 4 (181, 17) ποτάγορα ἀλλάλοις Philol. B 11 (243, 13) σπερμάτων οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις Anaxag. B 4 (315, 22) (ζῶια) οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα Diog. B 5 (336, 19) — ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα Meliss. B 6 (144, 24) φθίνει εἰς ἄλληλα Emped. B 26, 2 (182, 24) γενηθείσας πλαγᾶς τινῶν ποτ' ἄλλαλα Archyt. B 1 (258, 15).

ἀλλογνώς. ἀλλογνῶτι χιτῶνι Emped. B 126 (210, 6).

ἀλλοειδής. ζῶια Anaximandr. 10 (13, 39).

ἄλλοθεν Emped. B 23, 9 (182, 7) ἄλλοθεν ἄλλα B 35, 6 (185, 32) ἄλλοθέν ποθεν Hippon B 1 (226, 6).

ἀλλοῖος. ἀλλοῖοι μετέφυν, τὸ φρονεῖν ἀλλοῖα παρίσταται Emped. B 108, 1. 2 (203, 11. 12) ἀλλοίων B 110, 6 (204, 5) ἄλλοτε ἀλλοῖα Diog. B 2 (334, 19).

ἀλλοιοῦν. ἀλλοιοῦται ὅκωσπερ ⟨πῦρ⟩ (ὁ θεός) Herakl. B 67 (71, 17) τὸ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι = ἀλλοιοῦσθαι

Anaxag. A 52 (304, 41) vgl. B 17 (320, 26) — ἀλλοιοῦσθαι Entstehung Demokr. A 58 (362, 47) τὸ αἰσθάνεσθαι ⟨τῶι⟩ ἀλλοιοῦσθαι, τὸ ἀλλ. τῶι πάσχειν A 135 (373, 21 ff.) πάντα πάθη τῆς αἰσθήσεως ἀλλοιουμένης (375, 34) — τὸ ὅμοιον οὐκ ἀλλοιοῦται τῶι ὁμοίωι Theophr. 21 A 86 (171, 2). Vgl. ἀλλοίωσις.

ἀλλοιωπός. γίγνεται ἀλλοιωπά Emped. B 21, 14 (181, 5).

ἀλλοίωσις. οἱ ἄνθρακες κατ' ἀλλοίωσιν διάπυροι γίνονται Herakl. A 16 (60, 17) — def. Meliss. A 5 (141; 976^{b} 31 vgl. 977^{a} 2) — ἀλλοίωσιν ἀναιρεῖ Emped. A 41 (160, 22) vgl. Emped. (Anaxag. Demokr.) A 44 (160, 44) Demokr. A 49 (361, 36) 57 (362, 36) πᾶσαν ἀλλοίωσιν διὰ πόρων Leuk. A 7 (344, 30) τάξει καὶ θέσει ἀλλοίωσιν ποιοῦσιν A 9 (345, 15) vgl. A 10 (345, 24) — ἐν ἀλλοιώσει γίνεσθαι τὸ φρονεῖν Emped. A 86 (171, 1) τὸ φρονεῖν κατὰ τὴν ἀλλ. (ἀρχαιοτάτη δόξα) 55 A 135 (377, 14) vgl. ἀλλοφρονεῖν. — αἴσθησιν = ἀλλοίωσιν Demokr. A 112 (370, 40) τὸ σχῆμα μεταπῖπτον ἐργάζεσθαι καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλοίωσιν A 135 (375, 36) πῶς ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀλλ. γίνεται vermißt bei D. Theophr. (377, 21).

×ἄλλος. τιμῆς ἄλλης ἄλλο μέδει Emped. B 17, 28 (179, 5) ἄλλος ἐξ ἄλλου δέχεται B 115, 12 (207, 18) ἄλλω πρὸς ἄλλο Philol. B 11 (243, 11) ἄλλωι ἄλλο Demokr. B 69 (402, 2) ἄλλωι πρὸς ἄλλο B 270 (433, 13) ἄλλωι ἀλλαχοῦ Hippias B 6 (584, 19) — ἄλλα μὲν — ἄλλα δέ Mus. B 5 (485, 5) ἄλλος ohne korresp. Glied Xenophan. B 1, 3 (44, 18) τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δέ ... Emped. B 23, 4 (182, 2) ταῦτά τε — ἄλλα τε πολλά B 110, 4 (204, 3) τά τε ἄλλα καὶ ὅτι Antiph. B 54 (600, 17) τᾶν μὲν *ἀλλᾶν τεχνῶν ἀτὰρ καὶ Archyt. B 4 (263, 5) οὐδὲν ἄλλο ἤ Demokr. B 235 (427, 9) vgl. B 266 (433, 1) οὐδὲν ἄλλο πάρεξ Parm. B 8, 37 (120, 16) — ἢ θεσμὸς ἢ ἄλλο τι Demokr. B 266 (433, 5) — abundierend ἄνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα *θηρῶν Emped. B 26, 4 (183, 1) αἷμα ... καὶ ἄλλης εἴδεα σαρκός B 98, 5 (200, 2).

Doxographie. Wechsel: τὺ δὴ κἀγὼ χθὲς ἄλλοι καί νυν ἄλλοι Epich. B 2 (90, 7) — εἰ μὴ ἓν εἴη (τὸ ἐόν), περανεῖ πρὸς ἄλλο Meliss. B 5 (144, 13) — ἕτερος τῶν ἄλλων (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, 10) — 'ἄλλο' τὴν ὕλην καλεῖν Pythag. 35 A 13 (253, 37) — μαθόντα παρ' ἄλλω ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα ... ἐπιστάμονα γενέσθαι Archyt. B 3 (262, *8. 8) — μᾶλλον τῶν ἄλλων σαυτὸν αἰσχύνεσθαι Demokr. B 244 (428, 11) ἀμελέοντας τῶν ἑωυτῶν ἄλλα πρήσσειν B 253 (430, 2).

ἄλληι. ἄλλοτε ἄλληι Xenoph. B 26, 2 (50, 23) ἄλληι τε καὶ μετ' ἄλλων Herakl. B 121 (79, 14) opp. παρ' ἡμῖν Anaxag. B 4 (315, 16).

ἄλλως ἄλλο αὔξεται Herakl. B 126^{b} (?) (80, 4) opp. οὕτω Emped. B 53 (189, 23) ἄλλως δ' οὐ Demokr. B 250 (429, 11) ἄλλως τε καί Antiph. B 49 (598, 23) — *vergeblich* Herakl. B 5 (62, 14).

ἄλλοτε. ἄλλοτε ἄλληι Xenophan. B 26, 2 (50, 23) ἀλλ. ἄλλα Emped. B 17, 35 (179, 12) ἄλλοτε μὲν — ἄλλ. δ' αὖ B 17, 7. 8 (178, 4. 5) = 26, 5. 6 (183, 2. 3) ἄλλοτε μὲν — ἀλλ. δ' αὖτε B 20, 2. 4 (180, 5. 7) ἄλλοτε ἀλλοῖα Diog. B 2 (334, 19).

ἀλλότριος. φῶς (Mond) Parm. B 14 (124, 6) = Emped. B 45 (188, 18) ἀλλότριος κόσμος opp. ἀρετή Anon. Iambl. c. 82, 4 (632, 13) — τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον μίσει Xilon 73^{a} 3 (521, 23).

ἀλλοτριοθν passiv. Emped. A 95 (172, 37).

ἀλλοφρονεῖν. "Ἕκτωρ κεῖτ' ἀλλοφρονέων' καλῶς ποιῆσαι τὸν Ὅμηρον Demokr. A 101 (369, 19) vgl. A 135 (374, 45).

ἁλμυρὸς χυλός erklärt Anaxag. A 92 (310, 27) Demokr. A 99^{a} (368, 47) 129 (372, 35) 135 (376, 10).

ἁλμυρότης θαλάσσης erkl. Xenophan. A 33 (41,31) Metrod. v. Ch. (41,32 vgl. S. 310, 3. 452, 15) Anaxag. A 90 (310,1) Diog. A 51 (330, 30) Demokr. A 99a (368, 35) 100 (369, 3).
ἀλογεῖν. δίκης ἀλογῆι Demokr. B 174 (417, 7).
ἀλογία coni. ἀσυμμετρία Hippas. 8, 4 (30, 18).
ἀλογιστίη Demokr. B 289 (437, 13).
ἄλογος. τᾶς τῶ ἀπείρω καὶ ἀνοήτω καὶ ἀλόγω φύσιος τὸ ψεῦδος . . . ἐστίν Philol. B 11 (244, 8) — φύσει τινὶ ἀλόγωι διοικεῖσθαι τὸν κόσμον Leuk. A 22 (347, 17) οὐδὲν ζῷιον ἄλογον Parm. (Emp. Demokr.) A 45 (112, 6) πλείους αἰσθήσεις περὶ τὰ ἄλογα ζῷια... Demokr. A 116 (371, 20, ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων (= *Tiere*, syn. ζῷια) B 164 (414, 24) ἡμῖν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλογα τῶν ζώιων (Pythagor. Emped.) B 136 (213, 22) — ἄλογος κατὰ φύσιν ὁ ἄνθρωπος Herakl. A 16 (60, 19. 35) τὸ ἄλογον καθ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον opp. τὸ λογικόν Demokr. (?) Epikur 55 A 105 (369, 44) — Περὶ ἀλόγων γραμμῶν καὶ ναστῶν Demokr. A 33 (357, 39) = B 11p (390, 14) ἄλογοι . . . ἐλπίδες B 292 (437, 22). Vgl. ζῷιον.
*ἄλογχος Demokr. B 14, 3 (391, 18 vgl. Anm.) vgl. εὔλογχος.
ἀλοίτης. θάνατον . . . ἀλοίτην Emped. B 10 (176, 13).
ἄλοξ. πυκιναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν . . τέρθρα Emped. B 100, 3 (200, 17).
ἀλουσία Pythagor. E 1 (292, 27) 3 (293, 11).
ἅλς ἐπάγη ῥιπῇισιν ἐωσμένος ἠελίοιο Emped. B 56 (139, 29) vgl. Pythagor. C 3 (280, 4) — εἰς ἅλα πίπτει Kleostrat. B 1 (502, 19) ἁλὸς ταμίαι Krit. B 2 (614, 12) vgl. θάλασσα.
ἄλσος (Ἀφροδίτης) Parm. (?) B 20 (125, 17).
ἀλύειν. χαλεπῇισιν ἀλύοντες κακότησιν Emped. B 145, 1 (215, 21).
ἁλυκίς (θαλάττης) Anaxag. A 90 (310, 3).

ἀλυπία. ἀλυπίας τέχνη Antiph. A 6 (590, 22).
ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας Emped. B 34 (185, 9) — ἄλφιτα ἐπιπάσας Vit. Herakl. A 3b (57, 32).
ἅλωσις Ἰλίου Demokr. B 5 (387, 15) vgl. αἵρεσις.
*ἅμα. τοῖσιν ἅμα . . . ἵκωμαι . . . ἅμ' ἕπονται Emped. B 112, 7. 8 (205, 14. 15) ἅμα καὶ Demokr. B 181 (418, 19) ἅμα μέν B 229 (435, 15).
ἀμαθής. πάντων ἀμαθής Demokr. B 169 (416, 11) ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος opp. τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες B 185 (419, 15) παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι B 227 (425, 22) ἀμαθῆ opp. πολυμαθῆ Kleobul. 73a 3 (520, 13).
ἀμαθία. ἀμαθίην ἄμεινον κρύπτειν Herakl. B 95 (75, 1) vgl. κρύπτειν ἀμαθίην κρέσσον B 109 (77, 14) ἀμαθίη τοῦ κρέσσονος Demokr. B 83 (403, 9).
ἀμαξιτός. πειθοῦς ἀμαξιτός Emped. B 133, 3 (212, 12) κατ' ἀμαξιτόν Parm. B 1, 21 (115, 3).
ἀμαλδύνειν. ἀμαλδύνουσιν opp. ὀρέγονται Demokr. B 202 (422, 16).
ἁμαρτάνειν m. Genet. Demokr. B 228 (426, 4) Antiph. B 58 (601, 13) absol. Demokr. B 253 (430, 6) λάθρηι ἁμαρτέειν B 181 (418, 15) τῶν ἡμαρτημένων opp. εὖ πεποιημένων B 265 (432, 13) — *quicunque minus delinquit, optimus vir* Epich. Gn. 46 (96, 23) — καὶ τοὺς μέλλοντας (ἁμαρτάνειν) κώλυε Periand. 73a 3 (524, 3).
(ἁμαρτεῖν). ἁμαρτήσας = ὁμαρτήσας (?) ⟨Νείκεϊ⟩ Emped. B 115, 4 (207, 10).
ἁμάρτημα. ἀπέχεσθαι ἁμαρτημάτων Demokr. B 41 (399, 10) τὰ οἰκήϊα opp. τὰ ὀθνεῖα B 60 (401, 3).
ἁμαρτία. ἁμαρτίης αἰτίη Demokr. B 83 (403, 9).
ἀμαρτυρήτως (-ους) Antiph. B 93b (605, 19).
ἀμαυρίσκειν. λόγος πρῆξιν ἀμαυρίσκει Demokr. B 177 (418, 1).
ἀμαυρός. σελήνην ἀμαυροτέραν φαί-

νεσθαι Herakl. A 12 (59, 11) σῶμα ἀμαυρότερον Krit. B 6, 10 (615, 19).
ἀμαυροῦν. τὰς ὄψεις . . . ἀμαυροῦσθαι Emped. A 86 (169, 24) v. σελήνη, πῦρ Antiph. B 27 (595, 35. 36).
ἄμβη Demokr. B 29 (397, 11).
ἀμβλύνειν. ἀμβλύνουσι μερίμνας Emped. B 2, 2 (173, 19) = 110, 7 (204, 6).
ἀμβλυωπεῖν Emped. A 86 (168, 22) ähnl. A 91 (172, 13).
ἄμβλωμα Antiph. B 38 (597, 2).
ἀμβλωπός (ἀχλύς) Krit. B 6, 11 (615, 20).
ἀμβροσία erkl. Demokr. B 25 (395, 5).
ἄμβροτος. θεός Emped. B 112, 4 (205, 11) ἄμβροτε Μοῦσα B 131, 1 (212, 1) ὁρμή (Φιλότητος) B 35, 13 (186, 6) ἄμβροτα die Himmelskörper (Kristalllinsen?) des Emped. B 21, 4 (180, 18).
ἄμβων Plur. Krit. B 34 (624, 1. 8. 11).
ἀμείβειν. *εἶδε' ἀμείβων Emped. B 125 (209, 28) med. Hippokr. heraklitis. 12 C 1 (81, 13) Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 42) — vgl. διαμείβειν — med. *antworten* ⟨ἀμείβεται⟩ Pherekyd. B 2 (508, 14).
ἄμεικτος. ἄμεικτα Emped. B 35, 8 (186, 1).
ἀμειψικοσμίη Demokr. B 138 (409, 22).
ἀμειψιρυσμεῖν Demokr. B 139 (409, 24).
ἀμειψιρυσμίη. Περὶ ἀμειψιρυσμιῶν Demokr. A 33 (357, 27) = B 8a (388, 13) ἐν ἀμειψιρυσμίῃς C 5 (448, 4).
ἀμελεῖν. ἀμελέοντας τῶν ἑωυτῶν Demokr. B 253 (430, 2 vgl. 3. 5).
ἀμέλεια (τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος) Demokr. B 159 (414, 3).
ἀμεμφής. Φιλότητος ἀμεμφέος Emped. B 35, 13 (186, 6) (οὐ) ἀμεμφέως . . . ἐξέστηκεν B 35, 9 (186, 2).
ἀμέρδειν. αἰῶνος ἀμερθείς Emped. (?) B 158 (218, 13).
ἀμερής. ἀνάγκη τι μέγεθος ἀμερὲς εἶναι Zenon A 22 (130, 41) τὸ ἀμερές bei Leuk. Demokr. und Epik. 54 A 13 (345, 42) περὶ τὰ ἀμερῆ ἵστασθαι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομήν Demokr. A 48 (361, 15).

ἀμετάβλητος. τὸ πᾶν Anaximandr. 1 (11, 39) Demokr. A 39 (359, 44) — θεός Xenophan. A 35 (42, 3. 21) vgl. A 34 (41, 42) — τὸ μὲν (τοῦ κόσμου) ἀμετάβλατον (syn. ἀμετάβολον) τὸ δὲ μεταβάλλον [Philol.] B 21 (247, 23).
ἀμετάβολος. ἀμετάβολον = ἀμετάβλατον [Philol.] B 21 (247, 22).
ἀμέτρητος. ἀμέτρητα opp. μέτριος Demokr. B 285 (437, 1).
ἄμετρος. τὸ ὄν (= ἄπειρον) Meliss. A 5 (136; 974a 14) ἀμέτροισι πότοις Krit. B 6, 28 (616, 6) — ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν Demokr. B 70 (402, 8) κείσεται οὐκ ἀμέτρως Krit. B 4 (614, 26). Vgl. μέτρον.
ἀμήτωρ Νίκη, Παρθένος, ὁ ἑπτὰ ἀριθμός Philol. (?) B 20 (246, 21. 247, 2. 8) Γαίας υἱὲ τῆς ἀμήτορος (Krit.) B 24 (620, 3).
ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι Emped. B 12, 1 (176, 27).
ἀμηχανίη Parm. B 6, 5 (117, 18) Protag. B 9 (540, 8) plur. Demokr. B 285 (436, 23).
ἀμιγής. ἐν διαυγεῖ καὶ ἀμιγεῖ κεῖσθαι τὸν ἥλιον Herakl. A 1 (55, 37) νοῦν μόνον ἀμιγῆ τῶν ὄντων Anaxag. A 55 (305, 3) 56 (305, 6) 100 (311, 41) — οὐδὲν σχῆμα . . . ἀμιγὲς τοῖς ἄλλοις Demokr. A 135 (376, 21) σχήματα ἀμιγέστερα (377, 34).
ἅμιλλα. φιλοσόφων λόγων ἁμίλλας Gorg. B 11 (559, 8).
ἀμμιμνήσκειν s. ἀναμιμνήσκειν.
*Ἀμμοσκοπία Tit. Orph. A 1 (470, 5).
ἀμνίον Emped. B 70 (193, 14).
ἀμοιβαδόν Parm. B 1, 19 (115, 1).
ἀμοιβαῖος. (χρόνος) ἀμοιβαῖος πλατέος παρ' ἐλήλαται ὅρκου Emped. B 30, 3 (184, 20).
ἀμοιβή. βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν Demokr. B 96 (404, 12) ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι B 92 (404, 4).
ἀμοιβός. κληῖδας ἀμοιβούς Parm. B 1, 14 (114, 20).
ἀμοργός. ἀνέμων λαμπτῆρας ἀμοργούς Emped. B 84, 3 (196, 31).

ἄμορφος. λίμναισιν ἄμορφα Emped.(?) B 154 (217, 8) — τὸν πολύμορφον καὶ ἄμορφον (ἀφροσέληνον) [Demokr.] B 300, 18 (444, 30).

ἄμουσος. φῦλον ἄμουσον ... καμασήνων Emped. B 74 (194, 4).

ἄμπελος. τραγᾶν, ῥεῖν erkl. Kleidem. 6 (327, 25) — χρυσῆ ἀμπ. Akusil. B 34 (517, 6).

ἀμπλακία. ἀμπλακίῃσιν φόνωι ... γυῖα μιήνῃ Emped. B 115, 3 (207, 9).

ἀμύνειν m. Dativ Demokr. B 255 (430, 14) 266 (433, 5) ἀμύνασθαι (ἀδικίην) Demokr. B 193 (421, 15).

ἀμύριστος. ἀμύριστα Herakl. B 92 (75, 15).

ἀμυχή. ἀμυχαὶ ἐν ταῖς φιλίαις Pythagor. D 9 (290, 35).

×ἀμφί. ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἅσσα λέγω περὶ πάντων Xenophan. B 34, 2 (51, 23) ἀμφὶ τέχνης ... εὖ δεδαῶτε Emped. B 23, 2 (181, 26) ἀ. θεῶν ... λόγον ἐμφαίνοντι B 131, 4 (212, 4) — πεπαρμένοι ⟨ἀμφὶ μόγοισιν⟩ B 112, 12 (205, 19) — ἐρύκει ἀμφὶ πύλας B 100, 19 (201, 8).

ἀμφίβροτος. ἀμφιβρότην χθόνα (= σῶμα) Emped. B 148 (216, 9).

*ἀμφιδητιοι(?) Demokr. B 130 (409, 13 s. Anm.).

ἀμφιέπειν. ταννυχίδας ἀμφιέπωσιν Krit. B 1 (613, 21).

ἀμφινά(ι)ω. ὕδατος ἀμφιναέντος Emped. B 84, 10 (197, 2).

ἀμφιπολεύειν. μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει (ἥλιος) Emped. B 41 (187, 13).

ἀμφίπολος. Ἐννοσιγαίου Mus. B 11 (486, 17) ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο Xenophan.(?) B 42 (52, 24).

ἀμφιπρόσωπος. coni. ἀμφίστερνα Emped. B 61, 1 (191, 10).

ἀμφὶς ἔχει δώματα (μολπή) Xenophan. B 1, 12 (44, 27) ἀμφὶς ἔχει *hält auseinander* (*umfängt? Kranz*) Parm. B 1, 12 (114, 18) οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα B 10, 5 (122, 25) ἀμφὶς ἐέργει B 8, 31 (120, 10) — ἀμφὶς ἀληθείης (νόημα) B 8, 51 (121, 12).

ἀμφισβητεῖν dist. ἐρίζειν Prodik. A 13 (565, 15).

ἀμφίστερνος. coni. ἀμφιπρόσωπα Emped. B 61, 1 (191, 10).

ἀμφιτιθέναι. ἀμφιτιθεῖ στεφάνους Xenophan. B 1, 2 (44, 17).

ἀμφιχορεύειν. ἄστρων ὄχλος ἀμφιχορεύει Krit. B 19, 5 (619, 12).

ἀμφοτερόβλεπτος Timon von Xenophan. A 35 (42, 7).

ἀμφοτερόγλωσσος Timon von Zenon A 1 (126, 14) vgl. A 15 (129, 29).

ἀμφότερος. ἀμφοτέρων ὄψ Emped. B 88 (197, 18) ἀήρ τε καὶ αἰθήρ, ἀμφότερα ἄπειρα ἐόντα Anaxag. B 1 (314, 1) ἀμφοτέρων, ὕδατός τε καὶ ἴδεος B 62, 5 (191, 21) τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησε Antiph. B 54 (600, 30).

ἀμφοτέρωθεν Parm. B 1, 8 (114, 14).

×ἄν. Im Nebensatz mit Konj. ἔστ' ἄν Xenoph. B 6, 4 (47, 14) Emped. B *42, 2 (187, 28) ⟨εὖτ'⟩ ἂν B 112, 7 (205, 14) ἕως ἄν Diog. B 6 (339, 8) ὅκως ἄν Demokr. B 191 (420, 18) 285 (436, 23) — häufig nach Relativen, Pronom. indef. — nach ὡς m. Part. Demokr. B 164 (415, 8) — πάντα ἐστίν, ὃ ἄν τις νοήσαι Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18 anders 55 B 143 S. 410, 14) — für ὅταν Diog. B 6 (339, 1) = ἐάν Demokr. B 149 (411, 18) Antiph. B 56 (601, 7) — im Nachsatz doppelt Krit. B 40 (626, 4) ὅταν ... τις πράγματος κἂν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ... ποιήσηται ... Antiph. B 60 (602, 3) Optativ mit ἄν ersetzt ἀναγκαῖόν ἐστι Meliss. B 1 (143, 6) χρή B 8 (148, 18) δεῖ B 9 (149, 2) das Futur. B 5 (144, 13) *7 (145, 9) — ληιστὴν πάντα κτείνων τις ἀθῷιος ἂν εἴη *sollte sein*(?) Demokr. B 260 (431, 16) Indikat. mit ἄν ersetzt Indikat. Hippon B 1 (226, 5) — ἄν mit Indikat. iterativ(?) Antiph. B 58 (601, 21 Anm.).

Stellung: in Neben- und Hauptsatz gewöhnlich an zweiter Stelle, bezw. hinter der Negation, γάρ, δέ, μέν (vgl. auch καὶ οὕτως ἂν Zenon B 2 S. 134, 2 Anaxag. B 6 S. 316, 11

B 17 S. 312, 3); beachtenswert: ἐὸν δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο Parm. B 8, 33 (120, **12**) ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθείη Meliss. B 7 (145, **14**) ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο (146, 3) ἀπογινομένου γάρ τευ ἂν ἀλγέοι (146, **1**) καὶ ἂν ἐκώλυεν Anaxag. B 12 (318, **11**) anderseits: ἕνεκα τῶν ἄλλων εὐφρόνη ἂν ἦν Herakl. B 99 (76, 9) ἀναιδέστατ' εἴργαστ' *ἄν B 15 (65, 2) ... οὔτε τέγεοι ... τέρποι ἂν (?) (zweite Stelle im Vers) Emped. B 142, 2 (215, 8) οἵωι τις ἂν Antiph. B 62 (602, **14**) vgl. B 53 (600, **3**) freier in der Wortstellung Melissos (vgl. oben Z. 3 ff.) B 6 (144, **23**. **24**) auffallend (Demokr.) B *111 (406, 3) *179 (418, 7) *172 (416, **19**) 233 (426, **15**) Anhang unberücksichtigt. Vgl. δέ Stellung.

×ἀνά. ἀν τὸ μέσον Xenophan. B 1, 11 (44, **26**) ἀν βρότεων μελέων ... ὄγκον Emped. B 20, 1 (180, 4) ἀν λειμῶνα B 121, 4 (209, 2) — βληστρίζοντες ... ἀν' Ἑλλάδα γῆν Xenophan. B 8, 2 (48, 4) ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεος Emped. B 112, 2 (205, 9) ἀνὰ τὴν πορείαν Demokr. B 126 (408, **27**) — ἀνὰ λόγον Archyt. B 2 (261, **15**) Hippokr. v. Ch. 4 (232, 10) vgl. z. B. Aristot. 45 B 27 (276, 12 ff.).

ἀναβαίνειν. ἀναβήσομαι Demokr. B 144ª (Nachtr. S. 410, 21).

ἀνάβασις *Aufgang* Demokr. A 135 (378, 36) — Νείλου Anaxag. A 91 (310, 10) Demokr. A 99 (368, 27).

ἀναβιοῦν. τὴν περὶ τῶν ... ἀναβιούντων ἱστορίαν ἤθροισε v. Demokr. B 1 (384, 34) ἀναβιώσεσθαι κατὰ τοὺς Μάγους τοὺς ἀνθρώπους 60 B 6 (459, 34).

ἀναβλαστεῖν. ἀναβλαστοῦσι θεοί Emped. B 146, 3 (215, 28).

ἀναβλέπειν. ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς Antiph. B 50 (599, **20**).

ἀνάγειν. ἀνδρῶν ... ὅρπηκας ἀνήγαγε .. πῦρ Emped. B 62, 2 (191, **18**).

ἀναγκάζειν. πραγμάτων ἀναγκαζόντων Thrasym. B 1 (576, **20**) ἀναγκάζεται Demokr. B 191 (421, **3**).

ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖόν ἐστιν m. Inf. Meliss. B 1 (143, 6) τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι m. Inf. Demokr. B 278 (435, 8) — (τὴν μουσικὴν) μὴ ἀποκρῖναι τἀναγκαῖον B 144 (410, **20**) ... ἀμέτρητα ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοισι ταλαιπωρέηι B 285 (437, 2) αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι, αἱ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι Antiph. B 64 (602, **22**).

ἀνάγκη m. Inf. [Anaximen.] B 3 (21, **31**) Zenon B 1 (133, **6**. **12**) 3 (134, **15**) Meliss. B 7 (145, 7. 147, 2) Philol. B 2 (239, **35**) 6 (241, **12**) [Philol.] B 21 (248, 2) Demokr. B 253 (430, **6**) 262 (432, 4) 277 (435, **1**) Thrasym. B 1 (576, **26**. 577, **14**. **21**) Antiph. B 62 (602, **15**) — ἀνάγκαι ποιέω opp. ἑκών Epich. B 7 (92, **18**) ὥσπερ ἀνάγκη Parm. B 8, 16 (119, **13**).

κρατερὴ Ἀνάγκη Parm. B 8, 30 (120, 9) vgl. A 37 (111, 11) ἐπέδησεν Ἀνάγκη (οὐρανόν) B 10, 6 (123, **1**) Ἀνάγκης χρῆμα Emped. B 115, 1 (207, 7) (Χάρις) στυγέει δύστλητον Ἀνάγκην B 116 (207, **27**) κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας Eurip. 66 A 6 (471, 17) = Ἀδράστεια Orph. B 13 (477, 11) — ἀνάγκη ἰσχυρότατον Thal. A 1 (5, 46) πάντα κατ' ἀνάγκην (syn. εἱμαρμένη) Herakl. A 8 (58, 32) πάντα γίνεται δι' ἀνάγκην θείην Hippokr. 12 C 1 (81, 20 vgl. 82, 23 coni. βίη) πάντα κατ' ἀνάγκην (syn. εἱμαρμένη, δίκη, πρόνοια) Parm. (Demokr.) A 32 (110, 29) πάντα ἀνάγκηι καὶ ἁρμονίαι γίνεσθαι Philol. A 1 (233, 33) ἃ μὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην opp. εἱμαρμένη, προαίρεσις, τὸ αὐτόματον Anaxag. (Demokr. Stoik.) A 66 (306, 8) πάντα ἐκ λόγου τε καὶ ὑπ' ἀνάγκης (opp. μάτην) Leuk. B 2 (350, **6**) vgl. Demokr. A 1 (352, 31; = δίνη, vgl. Sp. 51, 6. 8) 37 (359, 25) 39 (359, 47) *omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret* Demokr. (Herakl. Emped. *Anaxag.) A 66 (364, 11) def. als ἀντιτυπία, φορά, πληγὴ τῆς ὕλης ebend. — ἀνάγκη τὸ ἕν Emped. A 32 (159, 5) def. als Φιλία u. Νεῖκος

A 45 (160, 47) vgl. A 48 (161, 15) — ἀνάγκη φύσιος (Ζεύς = ἀήρ) Eurip. 51 C 2 (341, 9) vgl. C 4 (341, 29) — κόσμου μεταβολὴ κατά τινα εἱμαρμένην ἀνάγκην Herakl. A 5 (58, 12) γενέσεις κόσμου . . . κατά τινα ἀνάγκην Leuk. A 1 (343, 27) vgl. A 10 (345, 28) (κίνησις) κατ' ἀνάγκην καὶ ὑπὸ δίνης Demokr. A 83 (366, 27) vgl. A 50 (361, 44) — νόμωι καὶ ἀνάγκηι opp. προτροπῆι, λόγου πειθοῖ Demokr. B 181 (418, 15) ὅρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκηισιν ἐόντες B 239 (427, 18) ξυγχωρεῖν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις B 289 (437, 14) τιμαὶ . . . πόνων καὶ ἱδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν Antiph. B 49 (599, 4).

ἀναγραφὴ Ὀλυμπιονικῶν Hipp. B 3 (584, 1).

ἀναδίπλωσις Gorg. A 2 (545, 17).

ἀναζωπυρεῖν (τοὺς ἀστέρας) καθάπερ τοὺς ἄνθρακας Xenophan. A 38 (42, 40).

ἀνάθημα Vit. Gorg. A 7. 8 (546, 28 ff.) — ἀναθήματα ποικίλλωσι Emped. B 23, 1 (181, 25) — Διὸς ἀγάλματα, ἑαυτῶν ἀναθήματα Gorg. B 6 (557, 27).

ἀναθρώισκειν. αναθρώισκηι (αἷμα) B 100, 8. 25 (200, 22. 201, 14).

ἀναθυμιᾶν. ψυχαὶ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιῶνται Herakl. B 12 (64, 13) vgl. ἀναθυμίασις, θυμιᾶν.

ἀναθυμίασις. ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης Herakl. A 1 (55, 28) Entstehung durch ἀήρ A 5 (58, 17) Ursache von Tages- und Jahreszeiten, Regen, Wind A 1 (55, 40) vgl. Metrod. v. Ch. A 18 (452, 11) — τροφαὶ τοῦ κόσμου Philol. A 18 (237, 35) Entstehung von ἥλιος Xenophan. A 40 (42, 47) τὰς λαμπρὰς ἀναθ. ἀποτελεῖν φλόγας (= ἄστρα) Herakl. A 1 (55, 33) τρέφεσθαι τοὺς ἀστέρας A 11 (59, 2) vgl. A 12 (59, 9) — ἀναθ., ἐξ ἧς τἆλλα συνίστησιν = ψυχή A 15 (59, 35) ἡ τοῦ κόσμου ψυχή = ἀναθ., verwandt ἡ ἐν τοῖς ζώιοις (59, 37) — ἀναθυμίασις αἰσθητική (ἡ ψυχή) B 12 (64, 9) vgl. *Diels Herakl.*[2] S. 20).

Ἀναίδεια Epim. A 7 (493, 13).

ἀναιδής. ἀναιδέστατα Herakl. B 15 (65, 1).

ἄναιμος. ζῶια (opp. ἔναιμα) Theophr. 21 A 86 (171, 3) ἄδηλα τὰ σπλάγχνα Demokr. A 148 (380, 23) — χλωρὰ καὶ ἄναιμα τὰ πράγματα Gorg. B 16 (560, 21).

ἀναιρεῖν. πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι Pythagor. C 3 (279, 35) ἄνδρα ἀργύριον ἀναιρούμενον Antiph. B 51 (600, 12) — ἄνθεα τιμῆς . . . ἀνελέσθαι Emped. B 4, 7 (174, 16).

ἀναίσθητος. ἡ ἀναίσθητος ἡ καρτερώτατος Thrasym. B 1 (576, 26) — τὸ εἰς μακρὰ διανενημένον ἀναίσθητον εἶναι Demokr. A 135 (375, 37).

ἀναίσιμος (δῆρις) Emped. B 27[a] (184, 1).

ἀνακαλυπτήριον. -α πρῶτον γενέσθαι Pherekyd. B 2 (508, 12).

*ἀνακηδής = ἀκηδής Demokr. B 174 (417, 7) ἀνακηδέες B 254 (430, 9) vgl. *Fränkel Zeitschr. f. vergl. Spr.* NF. 42, 235.

ἀνακλᾶν, ἀνάκλασις. Entstehung von ἥλιος Emped. A 56 (162, 22) B 44 (188, 9) vgl. Philol. A 19 (237, 40) — ἀνακλάσει τοῦ ἡλίου σελήνης φωτισμός Emped. B 42 (187, 21) — Entstehung von κομήτης Hippokr. v. Ch. Aischylos 5 (232, 19 ff.) v. γάλα 6 (232, 41 ff.) anders Pythagor. B 37[c] (278, 45) anders Anaxag. A 1 (294, 5) = A 42 (302, 5) v. ἶρις, παρήλια A 86 (309, 16) vgl. 45 B 37[c] (278, 47) φῶς ἅπτουσι τῆι ἀνακλάσει ἀπὸ τῶν λείων Gorg. B 5 (556, 8) v. ἠχώ Demokr. A 135 (374, 7).

ἀνάκλασις s. ἀνακλᾶν.

ἀνακολουθία coni. ἀναλογία (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 20).

ἀνακυκλοῦν. ἀνακυκλουμένων πάντων τῶν κόσμων Anaximandr. 10 (13, 32).

ἀνακώναμα (?) [Philol.] B 21 (248, 3 vgl. Anm.).

ἀναλαμβάνειν. πάλιν ἀναλαμβάνεται Herakl. B 31 (67, 8).

ἀναλγησία. ἀναλγησίης (ἔργον) opp. φρονήσιος Demokr. B 193 (421, 15).

ἀνάλγητος. τὸ ἓν coni. ἀνώδυνον Meliss. 20 A 5 (137; 974ᵃ 19).
ἀναλλοίωτος. τὸ πᾶν Meliss. A 1 (135, 24) — ἐξ ἀτόμων συστήματα ἀναλλοίωτα Demokr. A 1 (352, 28).
ἀναλογία. δύο μέσας ἀνὰ λόγον λαβεῖν ἐν συνεχεῖ ἀναλογίαι Hippokr. v. Ch. 4 (232, 10) — ἀναλ. (τῶν πέντε σχημάτων) coni. ἀνακολουθία (Speusipp nach) Philol. A 13 (235, 20) ἀναλογιῶν πρώτη (235, 45) — ἐν ταύται τᾶι ἀναλογίαι (ἀριθμητικά) syn. μέσα Archyt. B 2 (261, 17) (ἁρμονικά) (262, 1) vgl. Pythagor. 21 B 96 (199, 9) *superparticularis proportio* Archyt. A 19 (256, 24) — ἐν δέκα ἀναλογίαις τέτταρες κυβικοὶ ἀριθμοί Pythagor. B 16 (273, 32). Vgl. λόγος, μέση.
ἀναλοῦν. οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας Demokr. B 280 (436, 2) τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλοῦσθαι Herakl. A 5 (58, 18).
ἀνάλωμα (πολυτελέστατον): χρόνος Antiph. B 77 (603, 21).
ἀναμειγνύναι. ἀναμεμειγμένα λύπαις Antiph. B 51 (599, 25). Vgl. ἀναμίσγειν.
ἀναμιμνήισκειν. Πόθος ... δι᾽ ὄψιος ἀμμιμνήισκων Emped. B 64 (192, 16) — τοῖς ἀναμιμνησκομένοις τὴν ἀπορίαν εἶναι περὶ τὸ στῆθος Diog. A 19 (332, 5) ὅταν τευ ἀναμνησθῆι Demokr. B 174 (417, 9).
ἀναμίσγειν. ἀνεμίσγοντο λιταῖς ἀπειλαί, εὐχαῖς οἰμωγαί Gorg. B 27 (561, 36). Vgl. ἀναμειγνύναι.
ἄναμμα νοερὸν τὸ ἐκ θαλάττης (ἥλιον) Herakl. A 11 (59, 3) = Hekat. B 9 (461, 9) κισηροειδὲς ἀν. τὴν σελήνην Diog. A 14 (330, 12).
ἀνάμνησις Pythagor. D 1 (282, 23).
ἀναμφισβήτητος. ἀρχήν Diog. B 1 (334, 3).
ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς Herakl. B 93 (75, 17) ἄνακτος ... ἁγέα κύκλον (ἡλίου) Emped. B 47 (188, 26).
ἀνάξιος. μηδὲν ἀνάξιον πράττειν [Demokr.] B 302 (446, 3) ἀνάξιοι .. ἴωσι (ἐς τὰς τιμάς) Demokr. B 254 (430, 9).
ἀναπαύειν. ἀναπαύεσθαι (im Tode) Herakl. B 20 (65, 16) μεταβάλλον ἀναπαύεται (τὸ πῦρ) B 84 (74, 11).
ἀνάπαυσις. κάματος ἀνάπαυσιν (ἐποίησεν ἡδύ) Herakl. B 111 (77, 18).
ἀναπέμπειν. πῦρ ἀνέπεμπε Emped. B 62, 6 (191, 22).
ἀναπεταννύναι. ἀναπτάμεναι (πυλαί) Parm. B 1, 18 (114, 24) οὐρανοῦ ... ἀναπεπταμένου Emped. A 50 (161, 36).
ἀναπηδᾶν. ἀναπηδήσαντες εἰς ὕψος Krit. B 36 (624, 24).
ἀνάπηρα Antiph. B 38 (597, 3).
ἀναπλήρωσις Emped. A 95 (172, 36).
ἀναπνεῖν. (οὐρανῶι) ἀναπνέοντι τὸ κενόν Pythagor. B 30 (276, 38) ὧδε ἀναπνεῖ πάντα opp. ἐκπνεῖ Emped. B 100, 1 (200, 15) ἀναπνεῖν τὰς αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Alkm. A 7 (101, 32) πάντα, auch ἰχθῦς, ὀστρεῖα Anaxag. (Diog.) A 115 (313, 12) vgl. Diog. A 19 (331, 41) ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ἀναπνέοντα ζώει τῶι ἀέρι Diog. B 4 (335, 14) Entstehung v. ὀδμή s. ἀναπνοή.
ἀναπνοή. τοῦ πυρὸς ἀναπνοὴν τὸν ἥλιον καὶ τὸν γαλαξίαν κύκλον Parm. A 37 (111, 13) — τὸν θεῖον λόγον δι᾽ ἀναπνοῆς σπάσαντες νοεροὶ γινόμεθα Herakl. A 16 (60, 10 ff.) vgl. τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόντων Orph. B 11 (475, 35) anders Hippon A 10 (224, 12 ff.) vgl. auch Diog. A 19 (331, 41) — Erklärung Emped. B 100 (200, 9. 200, 15) ὅρος τοῦ ζῆν Leuk. A 28 (348, 26) κωλύειν ἐκθλίβεσθαι τὴν ψυχήν Demokr. A 106 (370, 4) ἀναπνοὴ τοῦ πρώτου ζώιου Emped. A 74 (165, 20) — Entstehung v. ὀδμή Alkm. A 8 (101, 35) Emped. A 86 (168, 32 vgl. 170, 34 ff.) 94 (172, 28) Anaxag. A 92 (310, 42) vgl. πνοία, ἀναπνεῖν.
ἀναποδίζειν. ἀναποδιζόμενα Antiph. B 18 (595, 3).
ἀναρχία. οὐδὲν μεῖζον κακὸν ἀναρχίας Pythagor. D 3 (283, 30) 4 (283, 40) = Antiph. B 61 (602, 9).

(446,23) – Entstehung. Definition (*ventorum flatus*) Thal. A 19 (10,1) Anaximandr. 11 (14, 16) 24 (16, 32) Anaximen. A 5 (18,13) 7 (18,37 ff.) 19 (20,25) (θάλασσα πηγὴ ἀνέμοιο) Xenophan. B 30, 1 (51, 8) (μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε) B 30, 5 (51,12) Epich. Enni 53 (97, 25. 98, 1) (Ἶρις ... ἄνεμον φέρει) Emped. B 50 (189, 6) Anaxag. A 1 (294, 7) 42 (302, 7) B 19 (321, 11) Metrod. v. Ch. A 18 (452,11) Bion 2 (466,20) im Kalender Demokr. B 14, 3 ff. (391, 9) — Entstehung v. ἀστραπαί Anaximandr. 11 (14, 19) v. βροντή Herakl. A 14 (59, 17) δούλευει ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις A 14ᵃ (59, 29) τί τὸ κινοῦν αὐτοὺς λοξὴν κίνησιν; Emped. A 64 (163, 13) ... ὑετῶν καὶ ἀνέμων καὶ εὐδιῶν (μέτρα εἶναι) Diog. B 3 (335, 8) — Entstehung v. Νείλου ἀνάβασις Thal. A 16 (9, 33 f.) Demokr. A 99 (368, 30) — ψυχὴν ... φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων Orph. B 11 (475, 35) — τρεῖς ἄνεμοι bei Hesiod. Akusil. B 30 (516, 16).

ἀνεξερεύνητος neutr. Herakl. B 18 (65, 11).

ἀνέξοιστος. τὸ ὄν coni. ἀνερμήνευτον Gorg. B 3 (552, 19. 554, 33 ff.).

ἀνεόρταστος. βίος Demokr. B 230 (426, 8).

*ἀνεπιστάμων Archyt. B 3 (262, 7).

ἀνεπιτήδειος neutr. Demokr. B 264 (432, 12).

ἀνερμήνευτος. τὸ ὄν coni. ἀνέξοιστον Gorg. B 3 (552, 19. 554, 33 ff.).

ἄνεσις *Ausgelassenheit* Herakl. (?) B 95 (76, 2).

×ἄνευ. οὐ .. ἄνευ τοῦ ἐόντος ... εὑρήσεις τὸ νοεῖν Parm. B 8, 35 (120, 4).

ἄνηβος. παιδὸς ἀνήβου opp. ἀνήρ Herakl. B 117 (78, 11) τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν καταλιπεῖν (opp. ἡβηδόν) B 121 (79, 1).

ἀνήκειν Antiph. B 19 (595, 6).

ἀνήκεστος neutr. Demokr. B 191 (421, 4) — ἀνηκέστους συμφοράς Antiph. B 58 (601, 20).

ἀνήνυστος. ἀνήνυστον coni. ἄπυστον m. Inf. Emped. B 12, 2 (176, 28).

ἀνήρ. Allgem. οὔτις ἀνήρ Xenophan. B 34, 1 (51, 22) σοφός Emped. B 15, 1 (177, 5) vgl. σοφὸς γνώμην ἀνήρ Krit. B 25 (620, 33) ἀνδρὶ σοφῶι πᾶσα γῆ βατή Demokr. B 247 (429, 1) φιλοσόφους ἄνδρας Herakl. B 35 (67, 17) φιλοσόφου ἀνδρός Prodik. B 6 (572, 4) ἀνὴρ περιώσια εἰδώς Emped. B 129, 1 (211, 14) δόκιμος καὶ ἀδόκιμος Demokr. B 68 (401, 20) — θνητός Emped. B 17, 26 (179, 3) ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον Antiph. B 54 (600, 11) — φίλου ἀνέρος ψυχή Xenophan. B 7, 4 (47, 22) γηρέντος B 9 (48, 8) καταφθιμένου μένος ἀνδρός Emped. B 111, 9 (204, 20) ἀ. ἀγαθοῦ ἄξια Demokr. B 35 (398, 22) — τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν Xenoph. B 6, 2 (47, 12) — ἄνδρα ὀνήιστον Herakl. B 121 (79, 2) ἐχθρόν, φίλον ἄνδρα Alkm. B 5 (104, 15) τὸν δεξιὸν ἄνδρα Anaxarch. B 1 (458, 2) — γράψαι ἅπερ ἄνερες Xenophan. B 15, 2 (49, 6) ἄνερες εὖ δεδαῶτε Emped. B 23, 2 (181, 26) — ἀνδρῶν αἰνεῖν τοῦτον Xenophan. B 1, 19 (45, 7) ῥώμης ... ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων B 2, 12 (46, 4) ἀνδρῶν ἐν ἀγῶνι B 2, 18 (46, 10) τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν B 22, 4 (50, 10) — ἐπιδερκτὰ ... ἀνδράσιν Emped. B 2, 7 (173, 24) ἀργαλέη ἀνδράσι (ἀληθείη) Emped. B 114, 3 (206, 4) τί ἀπῆν τοῖς ἀνδράσι ..., ὧν δεῖ ἀνδράσι προσεῖναι Gorg. B 6 (557, 9) — εὔφρονας ἄνδρας Xenophan. B 1, 13 (45, 1) οἷα κατ' ἄνδρας ... πέλονται Emped. B 110, 6 (204, 5). Vgl. ἄνθρωπος.

opp. παῖς. ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος opp. παῖς Herakl. B 79 (73, 21. 22) ἀνὴρ ἄγεται ὑπὸ παιδός B 117 (78, 10) opp. παῖδες, νεανίσκοι, πρεσβῦται Erziehung Pythagor. D 4 (283, 46) vgl. D 8 (287, 32 ff. 288, 6) παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν Demokr. B 70 (402, 3) vgl. ἀνδρὸς τὸ κρατέειν εὐλογίστου B 236 (427, 11). Vgl. παῖς.

opp. dist. γυνή. ἄνερες ἠδὲ γυναῖκες Emped. B 21, 10 (181, 1) vgl. B 112, 8 (205, 15) ἄνερες ἠδὲ γυναῖκες auf Gemälden B 23, 6 (182, 4) γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμοτέρας Parm. A 52 (112, 43) umgekehrt Emped. vgl. ἄρρην. *femina virque Veneris cum germina miscent* B 18 (124, 29) μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ' ἀνδρῶν, τῆι δὲ γυναικοφυῆ B 61, 3 (191, 12) Entstehung (ὅπως . . . ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν . . ὅρπηκας ἀνήγαγε . . . πῦρ) B 62 (191, 17) οἷόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον (191, 24) διέσπασται μελέων φύσις· ἡ μὲν ἀπ' ἀνδρὸς . . . B 63 (192, 11) μέλανες, ἀνδρωδέστεροι ἄνδρες, λαχνήεντες μᾶλλον B 67, 2 (193, 2) — ἕτεραι (φλέβες) τελευτῶσιν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι opp. γυναῖκες Diog. B 6 (339, 6) — ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις ἀνδρί Demokr. B 111 (406, 3) γυνὴ ἀνδρὸς ὀξυτέρη πρὸς κακοφραδμοσύνην B 273 (434, 1) — γάμος Antiph. B 49 (598, 13 ff. vgl. 599, 11) τᾶι μὲν ἑαυτῶ γυναικὶ συνίμεν καλόν, ἀλλοτρίαι δὲ αἴσχιστον Dialex. 2, 5 (638, 17) — λοῦσθαι ἐν παλαίστραι καλόν Dialex. 2, 3 (638, 14) κοσμεῖσθαι αἰσχρόν 2, 7 (638, 19). Vgl. γυνή.

ἀνθεῖν τὰ φυτὰ μέλλοντα σπέρμα φέρειν Alkm. A 15 (103, 1).

ἄνθιον = ἔαρ Orph. B 22 (482, 14).

ἄνθος. βωμὸς ἄνθεσιν πεπύκασται Xenophan. B 1, 11 (44, 26) ἄνθεος ὀσδόμενος (οἶνος) B 1, 6 (44, 21) — γήραος . . ἄνθος Demokr. B 294 (438, 4) ἄνθεα τιμῆς Emped. B 4, 6 (174, 15) ἀνθέων τρόπωι μαραίνοντι Hipparch. 55 C 7 (449, 13).

ἀνθοφόρος coni. ἀνανθῆ Entstehung Hippon A 19 (225, 23).

ἄνθραξ. ἀνωζωπυρεῖν (τοὺς ἀστέρας) καθάπερ τοὺς ἄνθρακας Xenophan. A 38 (42, 41) ἄνθρακες διάπυροι Herakl. A 16 (60, 17) — ἐρυθρότερον τῶν ξύλων Demokr. A 135 (377, 44).

ἀνθρώπειος. εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου Herakl. B 3 (62, 7) ἦθος ἀνθρ. B 78 (73, 19) νόμοι opp. θεῖος B 114, (78, 4) — τὰ ἀνθρωπήια πρήγματα Herakl. b. Lukian 12 C 5 (86, 36) τὰ ἀνθρωπήια opp. θειότερα Demokr. B 37 (399, 2).

ἀνθρωπικός. ἐν τοῖς ἀ. ἔργοις καὶ λόγοις Philol. B 11 (243, 19).

ἀνθρώπινος. θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω Philol. B 11 (243, 5) ἀνθρωπίνην γνῶσιν opp. θείαν B 6 (241, 4) ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρ. λογισμῶι Anaxag. (Demokr.) A 66 (306, 7) — ἀνθρ. φθόνον opp. θείαν νέμεσιν Gorg. B 6 (557, 12) ἀνθρ. θνητόν opp. ἔνθεον ἀρετήν (557, 13) — ἀνθρωπίνην βιοτήν Demokr. B 285 (436, 22) — θεοὶ οὐχ ὁρῶσι τὰ ἀνθρώπινα Thrasym. B 8 (579, 1) δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων Alkm. A 3 (100, 38) = 45 B 5 (271, 32) — τὰ προσπίπτοντα ἀνθρώπινα νομίζοντες Hipparch. 55 C 7 (449, 48).

ἄνθρωπος. ἀνθρώπων γενεὴ καὶ φῦλον Mus. B 5 (485, 6) φῦλ' ἀνθρώπων Hesiod. B 5 (500, 6) — καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποισι Emped. B 111, 7 (204, 18) — ἀνθρώπων . . . αἰώνεσσιν B 129, 6 (211, 19) ἀνθρ. ἐπιχθονίοισι B 146, 2 (215, 27) — καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην Antiph. B 33 (596, 24).

Definition, Entstehung. Περὶ ἀνθρώπου φύσεως Tit. Diog. A 4 (329, 4) Demokr. A 33 (357, 23) = B 5[d] (387, 27) C 5 (448, 7) ἄνθρωποι = θεοὶ θνητοί Herakl. C 5 (86, 44) φύσις ἀνδρῶν = ἀσκοὶ πεφυσιαμένοι Epich. Gn. 10 (93, 5) ὅ τί ἐστιν ἄνθρ. Emped. A 71 (164, 41) = μικρὸς κόσμος Demokr. B 34 (398, 12) ὃ πάντες ἴδμεν B 165 (415, 27) — ἀνθρώπου ἀριθμός Euryt. 2 (249, 16) 3 (249, 27) — πρῶτος Φορωνεύς Akusil. B 20 (515, 6) Deukalion und Pyrrha B 38 (517, 28) ἐκ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἐν ἰχθύσιν ἐγγενέσθαι τὸ πρῶτον ἀνθρώπους Anaximandr. 30 (17, 26) vgl. 10 (13, 39) 11 (14, 15) = ἀήρ Anaximen. A 22 (20, 41) — γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα Xenophan.

B 33 (51, 20) γένεσις ἐξ ἡλίου(?) Parm. A 1 (105, 35) aus γῆ A 51 (112, 35) Zenon A 1 (127, 5) *membra singula ex terra . . . passim edita . . . natos homines ex terra ut blitum* Emped. A 72 (165, 11) vgl. A 75 (165, 31) ausführlicher B 20 (180, 5 ff.) 21, 10 (181, 1) = 26, 4 (183, 1) 57–62 (189, 30 ff.) vgl. Pherekyd. A 5 (506, 1) Archel. A 1 (323, 22) 4 (324,18) (*vermiculorum modo effusos de terra*) Demokr. A 139 (379, 33) (Protag.) C 1 (541, 24) Eurip. 46 A 62 (305,43) 112 (312,41) vgl. γῆ. — ἀνθρ. τοὺς νῦν τοῖς πρώτοις συμβαλλομένους βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν A 77 (165, 48) Entstehung aus σπέρματα πάντων χρημάτων Anaxag. B 4 (315, 8) von πόλεις, ἔργα (οὐ παρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ) (315, 10) ἡγεμόνας νόμους τέχνας πόλεις συνέστησαν (324, 22) *ex aqua limoque esse procreatos* Demokr. A 139 (379, 28) — *semper humanum genus fuisse* Pythagor. 35a 2 (264, 19) — περὶ τῶν γενῶν τῶν τε ἡρώων καὶ τῶν ἀ. . . . ἥδιστα ἀκροῶνται Hippias A 11 (581, 31) Vernichtung durch Sintflut Xenophan. A 33 (41, 39).

Mensch und Tier. μόνον ξυνίησι (ἄνθρωπος) τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται Alkm. B 1a (103, 25) vgl. A 5 (101, 14) coni. ἄλλων ἔθνεα θηρῶν Emped. B 26, 4 (183, 1) ἀρίστην μετοίκησιν λέοντα γίνεσθαι B 127 (210, 11) ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀρθρώποισι προσηνῆ B 130, 1 (211, 21) opp. ζώιου, φυτοῦ Philol. B 13 (244, 16) Pythagor. D 8 (288, 8. 289, 10. 290, 16) διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν φρονιμώτατον εἶναι Anaxag. A 102 (312, 1) ἀ. καὶ τὰ ἄλλα ζῶια Anaxag. B 4 (315, 8) Diog. B 4 (335, 14) opp. ζώιων Diog. B 5 (336, 9) κτηνέων εὐγένεια opp. ἀνθρώπων Demokr. B 57 (400, 19) ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἑρπετέων ⟨νόμοι⟩ γεγράφαται, οὕτω καὶ κατὰ ἀ. χρεὼν ποιεῖν B 259 (431, 11) ἄ. ὅς φησι πάντων θηρίων θεειδέστατον γενέσθαι Antiph. B 48 (598, 10). Vgl. ζῶιον.

Mensch und Gott. τὸν ἀπ' ἀνθρώπων θεὸν ἐπλάσατο . . . von Xenophan. Timon 11 A 35 (42, 14) ἕν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος B 23, 1 (50, 15) ὁ νόμος (ἀνακαλυπτήρια) ἐγένετο καὶ θεοῖσι καὶ ἀ. Pherekyd. B 2 (508, 14) ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄ. Herakl. B 24 (66, 3) κόσμον . . . οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀ. ἐποίησε B 30 (66, 20) τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε, τοὺς δὲ ἄ. (πόλεμος) B 53 (69, 20) ἦθος ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δέ B 78 (71, 19) ἀ. ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος B 83 (74, 9) vgl. B 82 (74, 7) τῶι μὲν θεῶι καλὰ πάντα, ἄ. δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν, ἃ δὲ δίκαια B 102 (76, 21) τιμαὶ θεοὺς καὶ ἀ. καταδουλοῦνται (?) B 132 (80, 21) ὁ τἀνθρώπου (λογισμός) πέφυκεν ἀπὸ τοῦ θείου λόγου [Epich.] B 57 (98, 21 ff.) ἀνθρώπους τεκμαίρεσθαι (opp. θεοὶ σαφήνειαν ἔχοντι) Alkm. B 1 (103, 24) τοὺς ἀ. ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Philol. B 15 (245, 31) γελοῖον ποιοῦσιν ἀ. ἄλλοθεν ποθὲν ζητοῦντες τὸ εὖ ἢ παρὰ τῶν θεῶν Pythagor. D 2 (283, 5) μηδέποτε λήθην ἔχειν τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁσιότητος D 3 (283, 24 ff.) — τῶν λογίων ἀ. ὀλίγοι ἀνατείναντες τὰς χεῖρας, οὗ νῦν ἠέρα καλέομεν . . . Demokr. B 30 (397, 19) εἴδωλά τινα ἐμπελάζειν τοῖς ἀ. B 166 (415, 29) vgl. A 75 (365, 22) ὁκόσα κακὰ . . . οὔτε πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀ. δωροῦνται B 175 (417, 10. 13) ὑγιείην παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄ. B 234 (426, 18) θεοὺς . . . εἰς ἀνθρώπων ἰδέας . . . μεταβάλλοντας Aegypt. 60 B 7 (460, 38 ff.) — . . οὐ . . ἂν τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν παρεῖδον τὴν δικαιοσύνην (θεοὶ) Thrasym. B 8 (579, 1) — τιμαὶ καὶ ἆθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις Antiph. B 49 (599, 3). Vgl. die systematische Ordnung u. θεός.

Physiologisches, Psychologisches. ἄρχομαι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου Krit. B 32 (623, 10) μόνον τὸν ἄ. πολυχρονίου δεῖσθαι τιθηνήσεως Anaximandr. 10 (13, 40) ἄρχεσθαι τῆς τε-

λειότητος περὶ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα Herakl. A 18 (60, 41) — ὁ μὲν γὰρ αὔξεθ', ὁ δέ γα μὰν φθίνει Epich. B 2 (90, 8) βραχὺς ὁ βίος τοῦ ἀ. Protag. B 4 (537, 32) ἄ. ἐν εὐφρόνηι φάος ἅπτεται ἑαυτῶι ἀποσβεσθεὶς ὄψεις . . . Herakl. B 26 (66, 7) μένει ἀποθανόντας ἅσσα οὐκ ἔλπονται B 27 (66, 11) ἀπόλλυσθαι ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῶι τέλει προσάψαι Alkm. B 2 (103, 28) ἀνθρώπωι βέβαιον οὐδέν, εἰ μὴ τὸ καταθανεῖν γενομένωι Krit. B 49 (627, 25) ἀναβιώσεσθαι Magier 60 B 6 (459, 35) — ζώει ὁ αὐτὸς ἄ. καὶ οὐ ζώει Dialex. 5, 5 (644, 14ff.) — ἐγκέφαλος ⟨σαμαίνει⟩ τὰν ἀ. ἀρχάν, opp. ζώιου, φυτοῦ Philol. B 13 (244, 16) — θάλασσα ἀνθρώποις ἄποτον Herakl. B 61 (70, 21) ἄ. καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ζώει τῶι ἀέρι Diog. B 4 (335, 14) ὅμοιον τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώιων, ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ἀ. ἀλλήλοις B 5 (336, 9) φλέβες Lage B 6 (337, 10) *homines absolute pares* Demokr. A 81 (366, 20) ἄ. ἐξέσσυται ἐξ ἀνθρώπου παντὸς (?) B 124 (408, 11) ξυόμενοι ἄ. ἥδονται B 127 (409, 2) ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι B 278 (435, 3 vgl. Z. 10) — μὴ εἶναι λογικὸν τὸν ἄ., μόνον δὲ τὸ περιέχον Herakl. A 16 (60, 33. 35) τοῦ λόγου . . . ἀεὶ ἀξύνετοι γίγνονται ἄνθρωποι . . . τοὺς ἄλλους ἀ. λανθάνει ὁκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν . . . B 1 (61, 31. 62, 1) ἐξηπάτηνται οἱ ἄ. πρὸς τὴν γνῶσιν B 56 (70, 1) κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοί B 107 (77, 8) ἀνθρώποισι μέτεστι γινώσκειν ἑωυτοὺς καὶ φρονεῖν B 116 (78, 8) οἱ ἄ. ἐκ τῶν φανερῶν τὰ ἀφανέα σκέπτεσθαι οὐκ ἐπίστανται Hippokr. 12 C 1 (83, 23) — ὡς ἔχει· κρᾶσιν μελέων, τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται, τὸ αὐτὸ . . . φρονέει ἀνθρώποισι πᾶσιν Parm. B 16, 2. 3 (124, 13. 14) (αἵματος ἐν πελάγεσσι) νόημα . . κικλήσκεται ἀνθρώποισιν, αἷμα ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα Emped. B 105, 2. 3 (202, 18. 19) πρὸς παρεὸν . . μῆτις ἀέξεται ἀνθρώποισιν B 106 (202, 25) (ὀφθαλμοῖσιν, χερσίν) ἧιπερ μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἁμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει B 133, 3 (212, 12) νέα ἐφ' ἡμέρηι φρονέοντες Demokr. B 158 (413, 22). — Vgl. ψυχή, νοῦς. — γίγνωσκειν χρὴ ἄνθρωπον . . . ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται Demokr. B 6 (388, 6) ἀνθρώποις πᾶσι ταὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές B 69 (402, 1) πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος Protag. B 1 (536, 12. 17. 537, 1) vgl. A 14 (531, 8) 21a (532, 30) ἄ. βλὰξ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ Herakl. B 87 (74, 17) — γιγνώσκουσιν οἱ ἄ. εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῆι γνώμηι Krit. B 39 (625, 27) — πᾶσι ἀ. ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται . . . εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον Antiph. B 2 (592, 13) τυφλὸν τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος Epim. B 10 (496, 12) μαντική = ἀ. φρονίμου εἰκασμός Antiph. A 9 (591, 8).

Ethisches. ἀνθρώποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον Herakl. B 110 (77, 16) ἦθος ἀνθρώπωι δαίμων B 119 (78, 14) ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθός, οἷς δὲ καὶ κακός Epich. Gn. 17 (93, 19) — πρῶτον τῶν ἐν ἀνθρώποις παίδευσις Antiph. B 60 (602, 2) ἀεί τινα ἐπιστατείαν ὑπάρχειν δεῖν καὶ ἀρχήν Pythagor. D 8 (287, 46) vgl. D 3 (283, 19) u. ö. μηδὲν μεῖζον κακὸν ἀναρχίας D 3 (283, 30) = D 4 (283, 40) = Antiph. B 61 (602, 10) οἱ πρόσθεν ἄ. εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι ebend. — περὶ τῶν περὶ ἄνθρωπον παθῶν Pythagor. D 8 (288, 32) ποικιλώτατον τὸ ἀνθρώπινον γένος κατὰ τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν πλῆθος (288, 41). Im übrigen s. die Vorschriften über den Πυθαγορικὸς βίος unter den begrifflich engeren Stichwörtern — ἄ. κακοὶ ἀληθινῶν ἀντίδικοι (?) Herakl. B 133 (80, 23) πονηροὶ οἱ ἄ. Pythagor. C 4 (280, 21) ἄνθρωποι . . . πόθεν κακοὶ ὧδ' ἐγένεσθε (280, 24) vgl. οἱ πλεῖστοι ἄ. κακοί Bias 73a 3 (522, 22) — διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄ. Demokr. B 33 (398, 6) ἄνθρωποι ὀρθοσύνηι καὶ πολυφροσύνηι

(εὐδαιμονοῦσιν) B 40 (399, 8) ἄξιον ἀ. ὄντας ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς ὀλοφύρεσθαι B 107[a] (405, 15) ἄ. τύχης εἴδωλον ἐπλάσαντο B 119 (407, 23) πόνους διώκειν ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀ. B 157 (413, 18) ὁπότ' ἄ. βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν Antiph. (?) B 116 (606, 26) — ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται ... Demokr. B 173 (416, 23) ἀνθρώποις ἁρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι B 187 (419, 18) ἄριστον ἀνθρώπωι τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι B 189 (420, 3) ἀνθρώποισι εὐθυμίη γίνεται ... βίου συμμετρίηι B 191 (420, 9) ἀ. τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν B 203 (422, 17) ἔνιοι ... τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς ταλαιπωρέουσι B 297 (438, 12) ὁ νόμος βούλεται εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων B 248 (429, 4) συγγιγνώσκεσθαι τοὺς ἀ. οὐκ εὐπετές B 253 (430, 7) μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ B 264 (432, 9 f.) τῶν ἡμαρτημένων ἀ. μεμνέαται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων B 265 (432, 13) Περὶ τῶν οὐκ ὀρθῶς τοῖς ἀ. πρασσομένων Tit. Protag. A 1 (527, 2 = 539, 10) φθόνος Anonym. Iambl. 82, 2 (630, 14) — μέγας ἀγὼν γάμος ἀνθρώπωι Antiph. B 49 (598, 16) τί ἥδιον ἀνθρώπωι γυναικὸς καταθυμίας (598, 22).

Leben. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Krit. B 15, 8 (617, 9) ἀνθρώπων βίος Entwicklung, Erfindung v. νόμοι, θεοί B 25 (620, 22 ff.). — Vgl. Z. 13 ff., βίος.

οἱ ἄνθρωποι. ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα .. ἐστίν Xenophan. B 11, 1 (48, 14) νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια Herakl. B 14 (64, 21) ὄνομα ἄ. ἐπίσημον κατέθεντ' ἑκάστωι Parm. B 19, 3 (125, 9) ὅσα φασὶν οἱ ἄ. ἀληθῆ εἶναι Meliss. B 8 (147, 12) φύσις ... ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν Emped. B 8, 4 (175, 18) μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι B 128, 9 (211, 3) ἀὴρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀ. Diog. B 5 (335, 20) τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἀνθρώποις Anaxag. B 9 (317, 15) — εἷς ἐμοὶ ἄ. τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι οὐδείς Herakl. A 1 (56, 27) ἱστορίην ἤσκησα ἀ. μάλιστα πάντων [Herakl.] B 129 (80, 14) ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου Parm. B 1, 27 (115, 9) θνητῶν περίειμι .. πολυφθερέων ἀ. Emped. B 113, 2 (205, 22) — μαίνεσθαι ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα Herakl. B 5 (62, 16) ὁ θαυμάζων τοὺς ... μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀ. ... ἀεὶ ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται Demokr. B 191 (421, 2) δυσάνιος ὅστις ... ἐπὶ τοῖς μεγάλοις μᾶλλον (ἀνιᾶται) ἢ οἱ ἄλλοι ἄ. Krit. B 42 (626, 15). — ἀ. ... προελθεῖν ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς αὐτῶν (ἡμιόνων) συνήθειαν (Demokr.) A 151 (381, 1).

ἀνιᾶν. τὴν πόλιν ἀνιάσει Epimen. B 10 (496, 13) τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶι opp. εὐθυμεῖ Demokr. B 279 (435, 18) — οὔτε ἀλγεῖ οὔτ' ἀνιᾶται (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (145, 5 vgl. 146, 5) ἥδοντ' ἠδ' ἀνιῶνται Emped. B 107, 2 (203, 3) ἤν τι πάθηι (τὰ ἔκγονα), ἀνιᾶται (τὰ ζῶια) Demokr. B 278 (435, 9) ἐπὶ τοῖς σμικροῖς (μεγάλοις) ἀνιᾶται Krit. B 42 (626, 14) ἀνιηθέντι opp. εὐθυμηθέντι Demokr. B 189 (420, 4).

ἀνιαρός. ἀργία Thales 73[1] 3 (522, 5) ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον Demokr. B 243 (428, 9).

ἀνιέναι. οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε δίκη Parm. B 8, 14 (119, 11) intr. ἔξω τί κως ἢ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες Demokr. B 179 (418, 7) — ἀνεῖσθαι (τοὺς πλανήτας) opp. συνδεδέσθαι Emped. A 54 (162, 13).

ἀνιερωστί Herakl. B 14 (64, 22).

ἄνισος. ἐπιφάνειαι, κύκλοι opp. ἴσαι (*inkongruent*) Demokr. B 155 (412, 22. 23. 413, 2) ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἄνισα ἀφαιρεθῆι, τὰ λοιπὰ ἔσται ἄνισα Archyt. A 17 (256, 12).

ἀνιστάναι. τὴν ἰκμάδα ἀνίστασθαι (ἐκ γῆς) Anaximen. A 7 (18, 43).

ἀνίσχειν v. Gestirnen Demokr. B 14, 3 (391, 12. 26) 14, 7 (391, 45).

ἀνοήμων. ἀνοήμονες Demokr. B 197 (422, 8) B 199—202. 204—206 (ebend.).
ἀνόητος. ὁδόν coni. ἀνώνυμον Parm. B 8, 17 (119, 14) ἀνοήτῳ φύσιος coni. ἀπείρῳ, ἀλόγῳ Philol. B 11 (244, 8) κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀν. ἢ ἄρχειν Demokr. B 75 (402, 12) φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος B 237 (427, 12).
ἄνοια dist. μανία Kleobul. 73ª 3 (520, 18) = ὕλη Anaxag. A 15 (297, 11) ξὺν ἀνοίηι opp. νοῦς Demokr. B 282 (436, 11).
ἀνοίγειν. ἂν σαυτὸν ἀνοίξηις Demokr. B 149 (411, 18).
ἄνοιξις (opp. ἐπίφραξις, πόρων) Anaximandr. 11 (14, 12).
ἀνομβρία bildl. Antiph. B 60 (602, 8).
ἀνομία. τὴν ἀν. τοῖς νόμοις κατέσβεσε Krit. B 25 (622, 4) opp. εὐνομία Anonym. Iambl. 82, 6 (632, 30) 7 (633, 17 ff.) 7, 7 (634, 13 ff.) u. ö. Vgl. νόμος.
ἀνόμοιος. τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀν. Zenon A 13 (129, 15) ἀνόμοια opp. ὅμοια dist. μὴ ὁμόφυλα μηδὲ *ἰσολαχῆ Philol. B 6 (241, 12) ἀνόμοια opp. ὅμοια bei Zahlenverhältnissen Archyt. A 17 (256, 9 ff.) τοῖς ἀνομοίως διακειμένοις ἀνόμοια φαίνεσθαι Demokr. A 135 (376, 42).
ἀνομοιότης (γονέων) erklärt Emped. A 81 (167, 7).
ἀνομοιοῦν opp. ὁμοιοῦν Hippokr. 12 C 2 (85, 32).
ἀνόπαιον Emped. B 51 (189, 11).
ἀνορούειν. ἐς τιμὰς ἀνόρουσε (Νεῖκος) Emped. B 30, 2 (184, 19).
ἄνοσος. τὸ ἕν coni. ὑγιές Meliss. A 5 (137; 974ª 19).
ἀνταγωνιστής Plur. Dialex. 2, 7 (638, 22).
ἀνταμοιβή πυρὸς τὰ πάντα Herakl. B 90 (75, 4).
ἀντανάκλασις πυρός = ἥλιος Emped. A 30 (158, 35).
ἀντάπωσις τοῦ ἀέρος Anaxag. A 72 (307, 20).
ἀνταύγεια ἡλίου Emped. A 56 (162, 20. 25) vgl. Philol. A 19 (237, 37) Ursache d. ἔκλειψις σελήνης Pythagor. B 36 (277, 47).

ἀνταυγεῖν. ἀνταυγεῖ πρὸς Ὄλυμπον (ἥλιος) Emped. B 44 (188, 11) τῶι διαφανεῖ (des Auges) ἀνταυγεῖ τὸ φῶς ... τούτωι οὖν ὁρῆι τῶι ἀνταυγέοντι Hippokr. 14 A 10 (102, 8).
ἄντεσθαι. ἄντομαι Emped. B 4, 4 (174, 13).
ἀντηχεῖν (τὸν ἀέρα) opp. ἠχεῖν Alkm. A 5 (101, 19).
ἀντιᾶν. ψύχεος ἀντιάσαντα Emped. B 65, 2 (192, 21).
ἀντίδικος. ἀληθινῶν ἀντίδικοι Herakl. (?) B 133 (80, 23).
ἀντίθεσις. καθάπερ ἀ. τινα ποιοῦσιν τῆς ἀορίστου δυάδος ... Pythagor. B 14 (273, 5) — ἀντιθέσεις ὀνομάτων Gorg. 77 A 9 (564, 24). Vgl. ἀντιτιθέναι.
ἀντιθρώσκειν. αἵματος ... *ἀντιθορόντος Emped. B 105, 1 (202, 17).
ἀντιλάμπειν. ἀντιλάμπον τῶι ἡλίωι (Ἶρις) Anaxag. B 19 (321, 9).
ἀντιλογεῖν. ἀντιλογεόμενος Demokr. B 85 (403, 12) -ούμενοι Antiph. B 98 (605, 26).
ἀντιλογία v. Zenon A 4 (127, 32) Ἀντιλογιῶν ᾱ β̄ Tit. Protag. A 1 (527, 4 = 538, 1) dafür Ἀντιλογικοί B 5 (538, 5. 7).
ἀντίξους. τὸ ἀντ. συμφέρον Herakl. B 8 (63, 3).
ἀντίος. ἀντίαν φοράν Archyt. B 1 (258, 17) ἀντίον τῆς ἄρκτου Herakl. B 120 (78, 17) ἐν ἀντίᾳ πάντων B 29 (66, 16) τἀντία Parm. B 8, 55. 58 (121, 16. 122, 3).
ἀντιπάθεια. Περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀ. Bolos 55 B 300, 1 ff. (440, 3. 6 u. ö.).
ἀντίπαλος. αὐλῶν ἀντίπαλον Krit. B 1 (613, 17).
ἀντιπάσχειν. τὸ δίκαιον = τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλωι Pythagor. B 4 (271, 11).
ἀντιστηρίζειν. ἀντιστηριζόντων coni. ἐπεισιόντων Demokr. B 9 (388, 26).
ἀντιτιθέναι. ἀντίθετον (ἐπίπεδον γῆς) Anaximandr. 11 (14, 17) Περὶ τῶν ἀντικειμένων Tit. [Archyt.] S. 264, 10 — ἀντίθετα Pythagor. E 2 (292, 44) Gorg. A 4 (546, 7) 30 (551, 12) *contrariis relata contraria* A 32 (551, 20).

ἀντιτυπία ὕλης (= ἀνάγκη) Demokr. A 66 (364, 14).
ἀντίτυπος. ἀὴρ Anaximen. A 15 (20,6).
ἀντιφαίνειν Alkm. A 5 (101, 24).
ἀντίφασις Protag. A 19 (532, 11).
ἀντίφραξις Pythagor. B 36 (277, 47).
ἀντιφράττειν pass. (σελήνη) (Anaxag.) A 77 (308, 20).
ἀντίχθων Philol. A 16 (237, 18) 17 (237, 28) Hiket. 2 (265, 26) Pythagor. B 4 (270, 47) 36 (277, 48) 37 (278, 8. 22. 27. 36) 38 (278, 40).
ἄντρον ὑπόστεγον Emped. B 120 (208, 24) *niger . . color . . . cavernosis . . spectatur in antris* B 94, 2 (198, 25) allegorisch Pherekyd. B 6 (509, 26 anders 28).
ἀνύβριστος. ἀνυβρίστως Demokr. B 73 (402, 8).
ἀνύειν. οὐ . . . ἀνυστόν Parm. B 4, 7 (116, 25) m. Inf. Anaxag. B 5 (316, 6) Meliss. B 2 (144, 1) 7 (145, 10. 146, 11) ὡς ἀνυστὸν κάλλιστα Diog. B 3 (335, 10) μάλιστα τῶν ἀνυστῶν Demokr. B 279 (435, 14).
ἀνυπέρθετος. ἀνυπέρθετον m. Dativ Demokr. B 275 (434, 8) ἀνυπερθέτω [Philol.] B 21 (247, 20).
ἄνω. γαίης . . τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται Xenophan. B 28, 1 (51, 2) ἀνωτέρω Diog. B 6 (337, 13. 18) ἀνωτάτω τὸν ἥλιον Anaximandr. 11 (14, 13) (Metrod. v. Ch.) 18 (15, 41) ἀνωτάτω αἰθὴρ Parm. A 37 (111, 14) πῦρ Philol. A 16 (237, 16) ἄνω (ἀριστερόν) am Himmel Pythagor. B 30 (276, 47) 31 (277, 9 ff.) — ἀέρα ἄνω φέρεσθαι opp. γῆ Archel. A 4 (324, 8) τὰ κουφότατα τὴν ἄνω τάξιν λαβόντα τὸν ἥλιον ἀποτελέσαι Diog. A 6 (329, 25) — ἄνω ὁμοῦ καὶ κύκλωι (περιέρχεται γναφείου περιστροφή) Herakl. B 59 (70, 17) ἄνω κάτω ὁδός B 60 (70, 19) A 1 (55, 24) vgl. Hippokr. 12 C 1 (81, 13. 82, 17 ff. 84, 16. 32) C 2 (86, 12) Luk. 12 C 5 (86, 41) τὰ ἄνω τοῦ μέσου ὑπεναντίως κείμενα τοῖς κάτω Philol. B 17 (246, 8) — ἄνω τε καὶ κάτω Krit. B 22, 3 (619, 28).
ἄνωγα Parm. B 6, 2 (117, 15).
ἀνωδυνίη. εἰς ἀνωδ. Protag. B 9 (540, 4).
ἀνώδυνος. τὸ ἕν coni. ἀνάλγητον Meliss. A 5 (137; 974^a 19).
ἀνώλεθρος. τὸ ἄπειρον coni. ἀθάνατον Anaximandr. 15 (14, 42) τὸ ἐόν coni. ἀγένητον Parm. B 8, 3 (118, 40).
ἀνώμαλος. βροντὴν ἐκ συγκρίματος ἀνωμάλου Demokr. A 93 (367, 33) vgl. Anaxag. A 77 (308, 12) τὸν σίδηρον ἀνωμάλως συγκεῖσθαι Demokr. A 135 (375, 29).
ἀνώνυμος. ὁδόν syn. ἀνόητον Parm. B 8, 17 (119, 14) πολυώνυμον καὶ ἀνώνυμον [Demokr.] B 300, 18 (444, 31).
ἀνωφελής. ἀνωφελέας (ἁβροσύνας) Xenophan. B 3, 1 (46, 16) -έα Demokr. B 175 (417, 12).
ἄξιος Xenophan. B 2, 11 (46, 3) σεαυτὸν ἄξιον παρασκεύαζε τῶν γονέων Periandr. 73^a 3 (523, 19) ἄ. ἐκβάλλεσθαι Herakl. B 42 (68, 13) μηδὲν *ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν B 58 (70, 12) ζῆν οὐκ ἄξιος Demokr. B 99 (404, 17) ἄξιον Ἐφεσίοις ἀπάγξασθαι Herakl. B 121 (78, 20) ἄξιον ἀνθρώπους ὄντας . . . μὴ γελᾶν Demokr. B 107^a (405, 15) πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια B 35 (398, 22) σοφίη . . . ἀξίη πάντων B 216 (424, 8) φυγῆς. δεσμῶν ἄξια, θωιῆς ἄξιοι B 262 (432, 1. 2) ὁ [τιμᾶς] ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων ⟨τοῖς ἀξιωτάτοις⟩ B 263 (432, 6. 7).
ἀξιοῦν. ἀξιώσαντα καὶ ἀξιωθέντα Antiph. B 49 (598, 18) ἀξιώσει m. Inf. Gorg. B 21 (561, 15).
ἀξίωμα Pythagor. D 5 (284, 15).
ἀξυνεσίη opp. ξύνεσις Demokr. B 183 (419, 9).
ἀξύνετος. ἀξύνετοι Herakl. B 34 (67, 14) λόγου ἀξύνετοι B 1 (61, 31) ἀ. σωφρονέουσι Demokr. B 54 (400, 13) ἀξυνέτων opp. ὀρθὰ φρονεόντων B 58 (400, 21) opp. ξυνετοῦ (φιλίη) B 98 (404, 15) ἄλογοι τῶν ἀ. αἱ ἐλπίδες B 292 (437, 22) τοὺς ἀ. οἱ ἐπαινέοντες Demokr. B 113 (406, 10).
ἄξων Parm. B 1, 6 (114, 12) ἄξονας am

Tor B 1, 19 (115, 1) πέρας ἄξονος = πόλος: οἱ νεώτεροι 81 B 18 (618, 28).
ἀοιδή. κόσμον ἀοιδῆς Orph. B 1 (473, 25) Περὶ ἀοιδῆς Tit. Demokr. A 33 (358, 1) = B 25ᵃ (395, 7) — ἐστ' ἂν ἀοιδάων ἦι γένος Ἑλλαδικῶν Xenophan. B 6, 4 (47, 14).
ἀοιδός. δήμων ἀοιδοῖσι Herakl. B 104 (77, 1).
ἄοπτος. ἄοπτα = οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι Antiph. B 4 (592, 19) 7 (592, 27).
ἀόρατος. σώματα Anaximen. A 14 (19, 36) Anaxag. A 42 (301, 41).
ἀόριστος φύσις Anaximandr. 9ᵃ (13, 24) opp. ὡρισμένη 3 A 5 (18, 11) *infinitus aer* Anaximen. A 9. 10 (19, 17. 20) ἀ. δυάς Pythagor. 33, 2 (249, 18) 45 B 14 (273, 5) 15 (273, 14) vgl. τὸ ὅμοιον ἀόριστον Theophr. gegen Emped. A 86 (170, 16) τὸ ἀόριστον ἐπὶ τὴν κίνησιν ἐπιφέρουσιν Pythagor. B 32 (277, 14) τὸ ἀ. Prinzip Anaxag. A 61 (305, 34).
ἀπάγχειν. ἀπάγξασθαι Herakl. B 121 (79, 1).
ἀπάθεια τῶν πρώτων σωμάτων Leuk. A 13 (345, 41). Vgl. ἀπαθής.
ἀπαθής. νοῦς Anaxag. A 56 (305, 5) ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα (ἄτομα) Demokr. A 1 (352, 28) vgl. Leuk. A 13 (345, 41) 14 (346, 10) — ἀπαθῆ = τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Antiph. B 5 (592, 21).
ἀπαί s. ἀπό.
ἀπαιδευσία βαρύ Thales 73ᵃ 3 (522, 6) ἀπαιδευσίην (ψυχῆς) Demokr. B 212 (423, 20).
ἀπαΐσσειν. ἀπαΐξηι . . αἷμα Emped. B 100, 6 (200, 20) ἀπαΐξειε (ἐπ. Hdss.) B 100, 23 (210, 12).
ἀπαιτεῖν. οὐκ ⟨ἀπαιτοῦσιν ὥσπερ⟩ ἀπαιτοῖεν Herakl. (?) B 128 (80, 13) τρόπαια ὕμνους (θρήνους) ἀπαιτεῖ Gorg. A 1 (544, 34).
ἀπάλαμνον Antiph. B 85 (604, 27).
ἀπαλίας. ἐρίφοις γαλαθηνοῖς τοῖς λεγομένοις ἀπαλίαις Pythag. 9 (24, 45).
ἀπαλλάττειν. ἀπαλλαχθῆι (ἀήρ) Diog. B 4 (335, 17) ἄνθρωπος ἐτεῆς ἀπήλλακται Demokr. B 6 (388, 7).
ἁπαλός. ἁπαλῆι περὶ ποίηι Emped. B 101, 2 (202, 6) γλῶττα Diog. A 19 (331, 13. 34) vgl. Alkm. A 5 (101, 22).
ἀπανδόκευτος (ὁδός) Demokr. B 230 (426, 9).
ἀπάνευθε πόνοιο Xenophan. B 25 (50, 20).
ἀπαντιάζειν. ἀπαντιάζοντα (-ιάξαντα) m. Dativ Archyt. B 1 (258, 17. 18).
ἅπαξ opp. ἀεί Zenon B 1 (133, 10).
ἀπαράσκευος. ἀπαρασκεύηι γνώμηι Antiph. B 3 (592, 16) ἀπαρασκεύαστον d. Rhamnusier (592, 17).
ἀπαρτιλογία Antiph. B 99 (605, 27).
ἀπαρχή τῆς σοφίας Sieben Weise A 2 (519, 28).
ἀπατᾶν. ὁ ἀπατήσας δικαιότερος τοῦ μὴ ἀπατήσαντος κτλ. Gorg. B 23 (561, 23).
ἀπατεύειν (ἀλλήλους) Xenophan. B 11, 3 (48, 15) 12, 2 (48, 19).
ἀπατεών. ἀπατεῶνος ἔργον Demokr. B 63 (401, 10).
ἀπάτη (φαντασίας) v. Parm. Timon 18 A 1 (106, 8) μή σ' ἀπάτη φρένα καινύτω Emped. B 23, 9 (182, 7) ἀπάτας τε γοούς τε Emped. (?) B 154ᵃ (217, 20) ἀπ. d. τραγωιδία Gorg. B 23 (561, 22) — ναοὶ Ἀπάτης καὶ Ἀληθείας (Antiph.) A 7 (590, 34).
ἀπατηλός. κόσμον ἀπατηλὸν Parm. B 8, 52 (121, 13) λόγου στόλον οοκ ἀπατηλόν Emped. B 17, 26 (179, 3).
ἀπάτητον Demokr. B 131 (409, 14).
ἄπαυστος. τὸ ἐόν coni. ἄναρχον Parm. B 8, 27 (120, 6).
ἀπειθαρχία Antiph. B 72 (603, 7).
ἀπειλεῖν. μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις Solon 73ᵃ 3 (521, 19).
ἀπειλή. ἀνεμίσγοντο λιταῖς ἀπειλαί Gorg. B 27 (561, 37).
ἀπεῖναι (παρεόντας) Herakl. B 34 (67, 15) ἀπήν opp. προσεῖναι Gorg. B 6 (557, 9) — ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν Parm. B 1, 27 (115, 9) ἀπεόντα νόωι παρεόντα B 2, 1 (116, 7) τῶν

ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ παρεόντα ἀμαλδύνουσι Demokr. B 202 (422, 14) ἐπ᾽ ἀποῦσι καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις ... θρασύνεται, τὸ δ᾽ ἔργον ἂν παρῆι, ὀκνεῖ Antiph. B 56 (601, 5).

ἀπείργειν. νόμος ἀπείργει Demokr. B 259 (431, 13) οἱ νόμοι ἀπεῖργον Krit. B 25 (620, 31).

ἄπειρος. I. unendlich. Definition. τί ἐστι (Anaximandr.) 14 (14, 30) def. Xenophan. A 28 (37; 977^b 5) vgl. Meliss. A 5 (136; 974^a 9) B 4 (144, 10) 7 (147, 38) Aristot. 2, 15 (14, 36) ἄπειρον κατὰ πλῆθος opp. κατὰ μέγεθος 3 A 5 (18, 16) τὸ κατὰ μέγεθος Zenon B 1 (133, 4) τὸ κατὰ πλῆθος B 3 (135, 4) vgl. ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα Anaxag. B 1 (313, 32) ἀτόμους ἀπείρους καὶ κατὰ μέγεθος καὶ κατὰ πλῆθος Demokr. A 1 (352, 26) anders Leuk. A 15 (346, 18) διχῶς λέγεται καὶ τὸ μῆκος καὶ ὁ χρόνος ἄπειρον Aristot. gegen Zenon A 25 (131, 29).

τὸ ἄπειρον, (τὰ) ἄπειρα absolut. τὸ ἄπειρον Prinzip Anaximandr. 1 (11, 38) 9 (13, 3) 10 (13, 29) 11 (14, 3) 14 (14, 26) 16 (15, 12) 17 (15, 24) φύσιν τινὰ τοῦ ἀ. 10 (13, 43) *infinitatem naturae* 13 (14, 24) ungenau 3 A 5 (18, 10) *principia infinita* Anaximandr. 17 (15, 20) ἀπ. ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρον 15 (14, 42) — ἀδύνατον ἐν πεπερασμένωι χρόνωι ἀπείρων ἅψασθαι Zenon A 22 (130, 41) vgl. μὴ ἐνδέχεσθαι τὰ ἄπειρα διελθεῖν ἢ ἅψασθαι A 25 (131, 28) εἰς ἄπειρον πρόεισι A 24 (131, 16) μεγάλα ὥστε ἄπειρα εἶναι B 1 (133, 14) μέγεθος ἔχει ἕκαστον τῶν πολλῶν καὶ ἀπείρων B 2 (134, 7) διὰ τὴν ἐπ᾽ ἄπειρον τομήν (134, 8) vgl. Pythagor. B 28 (276, 29) μὴ εἰς ἄπειρον τομὴν εἶναι Demokr. A 13 (345, 38) 48 (361, 16) τὴν ἐπ᾽ ἄπειρον τομὴν ἀναιρεῖ Antiph. B 13 (594, 19) — τὸ ἅπαντα εἶναι καὶ λέγεσθαι τῶι ἀπείρωι προσάπτει Meliss. A 5 (138; 975^a 30) *hoc quod esset infinitum ... et fuisse semper et fore* A 9 (142, 5) ἀπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ ἓν συνελογίσατο B 5 (144, 12) τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν, ἄπειρον, τὸ ἄπειρον ἕν, ἀκίνητον zu B 7 (147, 38) vgl. B 4 (144, 10) — τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον Prinzip. Philol. A 9 (234, 45) Pythagor. B 5 (271, 19) vgl. B 8 (272, 11) 22 (274, 29) 26 (275, 14) τὸ ὂν ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου Philol. B 3 (240, 9) vgl. ἁ φύσις .. ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων καὶ περαινόντων B 1 (239, 32) δεκὰς δεκτικὴ τοῦ ἀπείρου A 13 (236, 25) vgl. ἄνευ τούτας πάντ᾽ ἄπειρα coni. ἄδηλα ἀφανῆ B 11 (243, 7) τᾶς τῶ ἀπείρω κ. ἀνοήτω καὶ ἀλόγω φύσιος τὸ ψεῦδος B 11 (244, 2) τὸ ἄπ. = ἄρτιον Pythagor. B 5 (270, 14. 19) 28 (276, 20. 27) τὸ κακὸν τοῦ ἀπείρου B 7 (272, 3) = ἕν B 13 (272, 44 anders Platon) vgl. B 14 (273, 6) ἅμα οὐσίαν ποιοῦσι καὶ μερίζουσιν B 29 (276, 36) — ὅμοιον τὸ ἄπειρον Anaxag. 20 A 5 (139; 976^a 15) τῆι ἁφῆι συνεχὲς τὸ ἄπ. εἶναι (Demokr.) Anaxag. A 45 (303, 3) στηρίζειν αὐτὸ αὐτό A 50 (304, 31) ἡμῖν ἀπερίληπτον B 7 (316, 19) — κατὰ ἀποτομὴν ἐκ τοῦ ἀπ. Leuk. A 1 (343, 4) 24 (347, 47) vgl. A 33 (349, 10) τὸν τόπον προσαγορεύει ... τῶι ἀπ. Demokr. A 37 (359, 11) vgl. A 47 (361, 9) — προάγεσθαι εἰς ἄπειρον (ἐπιθυμίαι) Pythagor. D 8 (288, 33).

Eigenschaft des Prinzips u. ä. ἀρχὴν ἀέρα εἶπεν [καὶ τὸ] ἄπειρον Anaximen. A 1 (17, 37) vgl. 5 (18, 10. 23) 7 (18, 31) 10 (19, 20) [Anaximandr.] B 3 (21, 31) Archel. A 7 (324, 38) Diog. A 7 (329, 26) coni. ἀίδιον A 5 (329, 12) — (τὸ ὂν) οὔτε ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον Xenophan. A 31 (40, 36 ff.) *omne quod esset infinitum deum esse voluit* A 34 (41, 44) — μόνον τὸ ἓν ἄ. Zenon A 30 (132, 39) Meliss. A 13 (142, 27) εἰ πολλά ἐστι, τὰ αὐτὰ πεπερασμένα καὶ ἄπειρα Zenon B 3 (134, 13) εἰ πολλά ἐστιν, ἄπειρα τὰ ὄντα (135, 1) ἄπειρον τὸ ὂν Meliss. A 5 (S. 136; 974^a 9. S. 137; 974^b 8 ff. vgl. S. 138 ff.; 975^a 26 ff.) B 2 (143, 11) (τὸ

μέγεθος) B 3 (144, 6) 7 (145, 3) εἰ δύο εἴη, οὐκ ἂν δύναιτο ἄπειρα εἶναι B 6 (144, 24) vgl. die Paraphrase ebend. — εἰ ἄπειρόν ἐστι (τὸ ὄν), οὐδαμοῦ ἐστιν Gorg. B 3 (552, 36 ff.) — ἄπ. τὸ πλῆθος τῶν ὄντων: παλαιοὶ σοφισταί 25 A 6 (221, 28) = 76 B 1 (552, 6) ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα ... Philol. B 2 (239, 35 ff.) οὐδὲ τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται πάντων ἀπείρων ὄντων B 3 (240, 13) σχίζων τοὺς λόγους ... τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπ. καὶ τῶν περαινόντων B 11 (243, 15) — τὸ πλῆθος (τῶν πρώτων σωμάτων) ὡρισμένον καὶ οὐκ ἄπειρον (?) Ekphant. 1 (265, 32) — ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα Anaxag. B 1 (313, 33 ff.) ὁμοιομερῆ, ἀρχαί, στοιχεῖα 20 A 5 (137; 975ᵇ 18) 21 A 6 (154, 31) 21 A 46 (161, 5) 46 A 41 (300, 44. 301, 12) A 42 (301, 25) 43 (302, 19) 45 (303, 1. 6) 52 (304, 35) 60 (305, 24) σπερμάτων ἄπειρον πλῆθος B 4 (315, 21) νοῦς ἄπειρον B 12 (318, 6) vgl. A 48 (304, 18. 21) — ἀρχαί, ἄτομα, σχήματα Leuk. A 8 (345, 3) 9 (345, 13. 18) 10 (345, 23) 14 (346, 9) 15 (346, 18. 25) 17 (346, 35) 21 (347, 13) 28 (348, 20) Demokr. A 1 (352, 26) 37 (359, 9. 10) 38 (359, 40. 41) 57 (362, 30) Metrod. v. Ch. A 6 (451, 25) τὸ κενόν Leuk. A 14 (346, 12) 15 (346, 19) 16 (346, 31. 33) 21 (347, 13) Demokr. A 38 (359, 10) 56 (362, 25) vgl. A 47 (361, 9) — ἐξ ἀπείρου αἰῶνος Anaximandr. A 10 (13, 32) τὸν ἄπειρον αἰῶνα [Philol.] B 21 (247, 16) ἐξ ἀπείρου χρόνου Demokr. A 39 (359, 46) Χάος ἄπειρον Orph. B 13 (477, 16) — (θεὸς) ... ἄπειρος καὶ ἀδέητος Gorg. B 10 (593, 1) vgl. Sp. 74, 40.

Kosmos. ἄπειρον τὸ πᾶν Meliss. A 1 (135, 24) 5 (139; 975ᵇ 36) 10 (142, 11 ff.) 11 (142, 20) τὸ μὲν πᾶν ἄπειρον, τὸν δὲ κόσμον πεπεράνθαι Meliss. (Diog.) A 9 (142, 9) = 51 A 10 (330, 1) τὸ πᾶν Archel. A 1 (323, 25) τὰ πάντα Leuk. A 1 (342, 34) τὸ πᾶν (343, 1) Demokr. A 39 (359, 43) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 12) *infinitas locorum* Demokr. A 51 (362, 3) ἐν ἀπείρωι τὸ πᾶν Leuk. A 33 (349, 10) — τὸ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἄπειρον Pythagor. B 28 (276, 20) ἐπεισιέναι τῶι οὐρανῶι ἐκ τοῦ ἀπείρου πνεύματος (τὸ κενόν) B 30 (276, 38 vgl. Z. 43) — Beweis des ἄπειρον im Kosmos Archyt. A 24 257, 14) — ἄπειρος ὁ κόσμος Meliss. A 9 (142, 8) vgl. aber (142, 10) = 51 A 10 (330, 1) ἄπειρος κόσμος Demokr. A 166 (383, 36) — κόσμοι ἄπειροι Anaximandr. 14 (14, 28) 17 (15, 20. 28) οὐρανοί (15, 27) ἀπείρους κόσμους ἐν τῶι ἀπείρωι κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι Anaximandr. Anaximen. Archel. (= 47 A 13 S. 325, 8) Xenophan. (vgl. 11 A 1 S. 34, 15) Diog. (= 51 A 10 S. 329, 46 vgl. κόσμους ἀπείρους καὶ κενὸν ἄπειρον A 1 S. 328, 25. A 6 S. 329, 22) Leuk. (vgl. 54 A 21 S. 347, 12) Demokr. (vgl. 55 A 1 S. 352, 24. A 40 S. 360, 10. A 43 S. 360, 33. A 82 S. 366, 22) Metrod. v. Ch. (= 56 A 7 S. 451, 29 vgl. A 6 S. 451, 24) 2, 17 (15, 30 ff.) — ὅλος ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῶι πάντα (ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων) Philol. B 1 (239, 32) vgl. B 6 (241, 7) A 9 (235, 2) — ἀήρ τε καὶ αἰθήρ .., ἀμφότερα ἄπειρα ἐόντα Anaxag. B 1 (314, 1) τό γε περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος B 2 (314, 6) — τὸν ἥλιον εἰς ἄπειρον προϊέναι Xenophan. A 41ᵃ (43, 7) — γαίης πεῖρας ἐς ἄπειρον ἱκνεῖται B 28, 2 (51, 3) vgl. A 32 (41, 19) 47 (43, 25 ff.) ἄπ. τὸ βάθος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος 20 A 5 (140; 976ᵃ 32). Vgl. ἀπείρων.

Mensch. ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι (ἑτεροιώσιες) Diog. B 5 (336, 5) — ἀπ. τοὺς χυμούς Menest. 7 (220, 9) καὶ τὰ χρώματα καὶ τοὺς χυλούς Demokr. A 135 (378, 23). Vgl. ἀπείρων, ἀπέραντος.

II. unerfahren. ἀπείροισιν ἐοίκασιν Herakl. B 1 (61, 33) κακότητος

ἄπειροι Emped. B 112, 3 (205, 10) οὐκ ἄπειροι οὔτε ἐμφύτου ἄρεος κτλ. Gorg. B 6 (557, 27).

ἀπείρων. πάμπαν ἀπ. Σφαῖρος Emped. B 28, 1 (184, 3) γῆς βάθη nicht ἀπείρονα B 39, 1 (187, 4) gegen Xenophan. oben Sp. 76, 36 ff.

ἀπέραντος = ἄπειρος Anaximandr. 14 (14, 29).

ἀπεργάζεσθαι. γνωστὰ καὶ ποτάγορα . . . ἀπεργάζεται Philol. B 11 (243, 14) φθόνος στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται Demokr. B 245 (428, 20).

ἀπέρχεσθαι. ἀπῆλθες [Demokr.] B 115 (406, 17).

ἀπέχειν τοὺς κόσμους τὸ ἴσον ἀλλήλων Anaximandr. 17 (15, 33) τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Zenon B 1 (133, 7) φλέβες ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῆι Diog. B 6 (338, 20) δάφνης φύλλων ἄπο . . ἔχεσθαι Emped. B 140 (214, 18) κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι B 141 (214, 31) ἀπέχεσθαι τῶν κυάμων Pythagor. C 3 (279, 32) vgl. Kallimach. 4, 9 (25, 2) ἁμαρτημάτων Demokr. B 41 (399, 9).

ἀπιέναι. πρόσεισι καὶ ἄπεισι Herakl. B 91 (75, 12) τί ἀπῆν . . . τί προσῆν: Gorg. B 6 (557, 9) ἀπιέναι τὸ πῦρ διὰ τῶν πόρων B 5 (556, 15).

ἀπιστεῖν Emped. B 5, 1 (175, 4) Antiph. B 54 (600, 13).

ἀπιστία. τῶν θείων τὰ πολλὰ ἀπιστίηι διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι Herakl. B 86 (74, 16) ἀπιστίας εἵνεκα Krit. B 37 (624, 31).

ἄπιστος def. Herakl. A 16 (60, 24) ἀπίστους βεβαιωτάς A 23 (61, 26).

ἀπλανής. Περὶ τῶν ἀπλανῶν Tit. Anaximandr. 2 (12, 19) τῶν ἀ. ἀστέρων κύκλοι Stellung 11 (14, 14) 18 (15, 42) Demokr. A 40 (360, 17) 86 (366, 32) Licht Metrod. v. Ch. A 9 (451, 34) Diotim. 1 (466, 1) — τῶν ἀ. τὰ μὲν ἀκατονόμαστα καὶ ἀπερίληπτα Parm. A 40 (111, 28) τοὺς ἀ. συνδεδέσθαι τῶι κρυστάλλωι Emped. A 54 (162, 12) ⟨τὴν τῶν ἀ. σφαῖραν⟩ Stellung im All Philol. A 16 (237, 17) ἐν τῶι ἐσχάτωι οἷον τῶι ἀπλανεῖ οὐρανῶι Archyt. A 24 (257, 15) — Ἄτλας = ἀπλανὴς σφαῖρα (?) Krit. B 18, 5 (619, 2). Vgl. ἀστήρ.

ἄπλετος. ἠέρος ὕψος Emped. B 17, 18 (178, 15) ἀπλέτου αὐγῆς B 135, 2 (213, 18).

ἀπληστία Hipparch. 55 C 7 (450, 12. 13).

ἁπλοῦς. (τὸν νοῦν) μόνον τῶν ὄντων ἁπλοῦν coni. ἀμιγῆ, καθαρόν Anaxag. A 55 (305, 2) τὴν ἑρμηνείαν ἁπλῆν καὶ σεμνὴν (παρέχεσθαι) Diog. B 1 (334, 4) τὰ ἁπλᾶ (Demokr.) A 135 (377, 12) ἁ. χρώματα opp. μικτά (377, 25. 378, 1. 27) opp. σύνθετα (379, 11 vgl. 13).

ἄπνους Emped. A 1 (151, 21 ff.).

ἀπό. ἀπ᾿ ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν Parm. B 1, 27 (115, 9) nachgestellt B 1, 10 (114, 16) 1, 17 (114, 23) Emped. B 140 (214, 18) 141 (214, 31) 143 (215, 14) μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ᾿ (ὑπ᾿ Hdss.) ἀνδρῶν . . . B 61, 3 (191, 12) wechselnd mit ἀπαί B 29, 1 (184, 11) = 134, 2 (212, 22) — ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο Meliss. B 7 (146, 3) — ἀπὸ μόνης νεωτερίζει τῆς ἀσπίδος Krit. B 37 (624, 36).

ἀποβαίνειν. ἀποβήσεται τὰ ῥήματα (Thrasym.) A 4 (574, 12. 13).

ἀποβάλλειν. τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν v. Archilochos Krit. B 44 (626, 28).

ἀπογίνεσθαι opp. προσγίνεσθαι Zenon B 2 (133, 22 ff.) ἀπογινομένου τευ ἂν ἀλγέοι (τὸ ἐόν) ἢ προσγινομένου Meliss. B 7 (146, 1) vgl. A 5 (141; 997a 3) ἀπεγένετο = ἀπέθανε Antiph. B 86 (604, 28).

ἀπόγονος. ἐκ τῶν (τοῦ ἀέρος) απογόνων Anaximen. A 7 (18, 33).

ἀποδεικνύναι. ἀποδείξω Thrasym. B 1 (577, 13).

ἀπόδειξις. διὰ τῶν Κανόνων ἀντείρηκε (τῆι ἀποδείξει) Demokr. B 10b (389, 8) μετὰ ἀποδείξεως (mathem.) [Demokr.] B 299 (439, 15) ἀποδείξιας ἁ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ Archyt. B 4 (263, 8).

ἀποδέχεσθαι Demokr. B 74 (402, 10).

ἀποδημεῖν μηδ' ἀποδημοῦντα ἐπιστρέφεσθαι Pythagor. C 6 (281, 36).

ἀποδιδόναι. παραθήκας Demokr. B 265 (432, 15. 16) — οὐκ ἀποδιδοῦσιν ὥσπερ ⟨ἀποδιδοῖεν⟩ (*leisten*?) Herakl. (?) B 128 (80, 12) ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι Demokr. B 92 (404, 4) μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ . . . ἀποδῶι B 93 (404, 6).

ἀποδικάζειν. ἀποδικάσαι = ἀποψηφίσασθαι Krit. B 71 (629, 10).

ἀποδοκιμάζειν. φίλους . . . μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε Solon 73ª 3 (521, 10).

ἀποδωρεῖν. ἀποδωρεῖσθαι Krit. B 6 (615, 12).

ἀποθνήισκειν (πολὺν χρόνον) Demokr. B 160 (414, 12) ἀποθνήισκει καὶ ἡ νόησις ἐπιλείπει Diog. B 4 (335, 17) ἀποθανεῖν opp. τεθνακέναι Epich. Gn. 11 (93, 7) φειδόμενον κρεῖττον ἀποθανεῖν ἢ ζῶντα ἐνδεῖσθαι Periand. 73ª 3 (523, 19) ζῶν ἐπαινοῦ, ἀποθανὼν μακαρίζου (523, 20) ἀποθανόντα ἀναβιοῦν Demokr. B 1 (384, 34) ἀποθανόντων Protag. B 9 (540, 2) Gorg. B 6 (557, 32) ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἅσσα οὐκ ἔλπονται Herakl. B 27 (66, 11) φάος ἅπτεται . . . ἀποθανών, ζῶν δὲ (vgl. aber Nachtrag) ἅπτεται τεθνεῶτος B 26 (66, 8. 9) τὸν ἐκείνων βίον τεθνεῶτες B 62 (71, 2) ταὐτὸ ζῶν καὶ τεθνηκός B 88 (74, 19) τεθνηκός opp. ζῶον Meliss. B 8 (147, 11 vgl. 148, 3). Vgl. θνήισκειν, θνητός, βροτός.

ἀποικία (Αἰολική) Vit. Herakl. A 2 (56, 48) ἀποικίας διήιει v. Hippias A 2 (579, 15).

ἀποικισμός. τὸν εἰς Ἐλέαν Gedicht d. Xenophan. A 1 (34, 26).

ἄποιος. ἄτομοι Demokr. A 57 (362, 31. 37) vgl. A 59 (363, 3) τὰ στοιχεῖα A 25 (372, 13).

ἀποκαθιστάναι. ἀποκαθίσταντι [Philol.] B 21 (248, 12).

ἀπόκληρος. ἀχέων ἀπόκληροι Emped. B 147, 2 (216, 2).

ἀποκόπτειν. ἀποκέκοπται πελέκει Anaxag. B 8 (317, 7).

ἀποκρίνειν. *absondern.* (μουσικὴν) μὴ ἀποκρῖναι τἀναγκαῖον Demokr. B 144 (410, 20) — passiv. ἀποκρινθῶσι Emped. B 9, 4 (176, 1) — ἀποκρινομένων τῶν ἐναντίων Anaximandr. 9 (13, 12) τοὺς οὐρανοὺς ἀποκεκρίσθαι (ἐκ τοῦ ἀπείρου) 10 (13, 30) τὸ ἐκ τοῦ αἰδίου γόνιμον . . . ἀποκριθῆναι (13, 35) ἄστρα ἀποκριθέντα τοῦ κατὰ τὸν κόσμον πυρός 11 (14, 8) τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοῦ γαλαξίου κύκλον ἀποκριθῆναι Parm. A 43 (111, 36) — v. ἀήρ, πῦρ bei Kosmosbildung Emped. A 30 (158, 29) vgl. διακρίνειν. εὖτε δ' ἀποκρινθῶσι (Elemente) Emped. B 9, 4 (176, 1) — ἕως ἂν τοῖς μὲν ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν φωτὸς ἀποκριθῆι τὸ ὕδωρ, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος τὸ πῦρ (im Auge) Emped. A 86 (168, 26) — ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ ἀποκρίνονται Anaxag. B 2 (314, 5 vgl. 319, 4) (ἀπόκρισις) οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη B 4 (315, 15) πρὶν ἀποκριθῆναι ταῦτα (315, 17) τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι B 6 (316, 16) τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος B 7 (316, 20) οὕτω περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων B 9 (317, 13 vgl. 319, 5) coni. τὰ διακρινόμενα (opp. συμμισγόμενα) B 12 (318, 20) οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται . . . πλὴν νοῦ (319, 9) ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνατο, καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, πᾶν τοῦτο διεκρίθη B 13 (319, 21) νοῦς ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις B 14 (320, 8) ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνόν . . . B 12 (319, 5) ἀπὸ τούτων ἀποκρινομένων συμπήγνυται γῆ, ἐκ μὲν τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται . . . B 16 (320, 20) vgl. auch τῶν ψυχρῶν καὶ τῶν βαρέων ἀποκρινομένων τοῦ παντός A 12 (296, 39) — ἀρχὴν τῆς κινήσεως τὸ ἀποκρίνεσθαι ἀπ' ἀλλήλων τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν Archel. A 4 (323, 6) — προσκρινομένων καὶ ἀποκρινομένων τῶν πρώτων στοιχείων Demokr. A 58 (362, 47) δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι B 167 (416, 7) —

v. γόνος Parm. A 54 (113, 7) — ἀποκεκριμένη (γνῶσις) Demokr. B 11 (389, 19). Vgl. ἀπόκρισις, διακρίνειν.
med. *antworten* ἀποκρίνασθαι κατὰ βραχύ Protag. A 7 (529, 13) ἀφόβως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀποκρίνεσθαι Gorg. A 19 (549, 13) vgl. A 1a (545, 6) 20 (549, 25).

ἀπόκρισις. γῆς ἀπόκρισις ἀήρ Parm. A 37 (111, 12) ὕπνον σώματος γίνεσθαι ἀποκρίσει τοῦ λεπτομεροῦς Leuk. A 34 (349, 14) περὶ τῆς ἀποκρίσιος, ὅτι οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη Anaxag. B 4 (315, 15) ἔντερα λήψιος καὶ ἀποκρίσεως αἴτια (Demokr.) C 6 (448, 38) — Teil des λόγος (opp. ἐρώτησις) Protag. A 1 (526, 16) = ἀπολογία Antiph. B 115 (606, 24).

ἀποκρύπτειν. ἀποκρύπτουσι Πελειάδες Hesiod B 3 (499, 24) τὸ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν (σελήνην) Antiph. B 27 (595, 34).

ἀπόκρυφος. βιβλία 71 A 2 (505, 27).

ἀπόκρυψις μηνιαία (τῆς σελήνης) κατὰ σβέσιν Xenophan. A 43 (43, 14) anders erkl. Thal. Anaxag. 46 A 77 (308, 17).

ἀποκωλύειν. ἀπεκώλυε Anaxag. B 4 (315, 18).

ἀπολείπειν. ἀπολείπομεν opp. φερόμεν Herakl. B 56 (70, 5) ἀπέλειπε ποδῶν Emped. B 101, 2 (202, 6) κλέος ἀπολιπών Krit. B 44 (626, 30) — ἀπολείπει opp. γίνεται Diog. B 7 (339, 18).

ἀπόλειψις opp. γένεσις Emped. B 17, 3 (177, 29).

ἀπολήγειν. οὔτε . . . τι γίνεται οὔτ' ἀπολήγει Emped. B 17, 30 (179, 7) ἀπολήξει Xenophan. B 6, 3 (47, 13).

ἀπολλύναι (τοὺς ἀνθρώπους) Alkm. B 2 (103, 29) τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι Demokr. B 224 (425, 12) ἀπώλεσε (ἀπέλυσε Hdss.) dist. κατέφθειρε B 159 (414, 2) *verlor* B 272 (433, 17) pass. ἀπόλλυνται Demokr. B 228 (426, 2) οὔτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μεῖζον γίνοιτο . . . (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (145, 4) opp. γίνεσθαι (145, 7. 11. 13) B 8 (148, 17) = ἀλλοιοῦσθαι Anaxag. A 52 (304, 41) = διακρίνεσθαι (γίνεσθαι = συμμίσγεσθαι) B 17 (320, 26 ff.) — 'ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι' Demokr. B 23 (394, 22) ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο Meliss. B 7 (146, 3) ἀπολόμενον (ἀργύριον) Antiph. B 54 (600, 21) ἀπολωλέναι (600, 23).

Ἀπόλλων = ἥλιος (Parm. Emped.) 18 A 20 (108, 29) = 21 A 23 (157, 13) vgl. B 134 (212, 16). Vgl. Reg. II.

ἀπολύειν opp. καταψηφίζειν Demokr. B 262 (432, 3) ἀπολύῃ ebend. ἀπελύθη Antiph. B 111 (606, 17).

ἀπολογία. ἐν ἀπολογίας ἤθει Krit. A 1 (608, 9) — Ἀπολογία ὑπὲρ Παλαμήδους Tit. Gorg. B (558, 25).

ἀπολοφύρεσθαι. ἀπωλοφύρετο τὴν συμφοράν Antiph. B 54 (600, 19).

ἀπομίμησις γῆς Hippokr. 12 C 1 (83, 13).

ἀπονίζειν. πηλῶι ἀπονίζοιτο Herakl. B 5 (62, 15).

ἀποπάλλειν. (ἀτόμους) ἀποπάλλεσθαι Leuk. A 14 (346, 14) Demokr. A 49 (361, 30).

ἀποπίνειν. ἀποπίῃ Krit. B 33 (623, 21).

ἀποπνίγειν Vit. Herakl. A 1 (56, 5) ἀποπνιγῆσαι Demokr. B 172 (416, 21).

ἀποπέτεσθαι. ἀπέπταν Emped. B 2, 4 (173, 21).

ἀποπλάζειν. ἀποπλαχθέντα (sic) Emped. B 22, 3 (181, 16).

ἀπόπλανος Kratin. v. Pythagor. E 2 (292, 45).

ἀποπληξίη (ξυνουσίη) Demokr. B 32 (398, 1).

ἀποπλήττειν. ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν ἀέρα (τὸν ἥλιον) Demokr. A 135 (374, 15).

ἀποπτύειν. πόντος ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε . . . Emped. B 115, 10 (207, 16).

ἀπορεῖν. περὶ πάντων Xenophan. A 35 (42, 1) τοῦ ἀπορουμένω coni. ἀγνοουμένω Philol. B 11 (243, 9) — ἀπορέουσι οἰκείης χαρᾶς Demokr. B 293 (438, 2) ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι opp. εὐποροῦντα Kleobul. 73a 3 (521, 3).

ἀπόρημα. Ἀπορήματα Tit. Demokr. A 33 (357, 29) = B 11a (389, 25).

ἀπορία. τοῖς ἀναμιμνησκομένοις τὴν ἀπορίαν εἶναι περὶ τὸ στῆθος Diog. A 19 (332, 5) ἀπορίη ξυνὴ τῆς ἑκάστου χαλεπωτέρη Demokr. B 287 (437, 7) opp. κακία [Demokr.] B 302 (445, 36) διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν (v. Archiloch.) Krit. B 44 (626, 23).

ἄπορος. ἄπορον syn. ἀνεξερεύνητον Herakl. B 18 (65, 11) m. Inf. opp. εὔπορον Archyt. B 3 (262, 9) Demokr. B 106 (405, 12) ἐν ἀπόρωι ἐστίν m. Inf. B 8 (338, 12).

ἀπορραίειν. θυμὸν ἀπορραίσαντας Emped. B 128, 10 (211, 4) ἀπορραίσαντε B 137, 6 (214, 3).

ἀπορρεῖν, ἀπόρροια (ἀπορροή). πάντων ἀπορροαί, ὅσσ' ἐγένοντο Emped. B 89 (197, 20) danach ἅπαντος ἀεὶ γίνεσθαί τινα ἀπορροήν Demokr. A 135 (373, 30) und Gorg. B 4 (555, 31) aber μόνου δοκεῖ τῶν στοιχείων τοῦ πυρὸς ἀπορρεῖν Theophr. v. Emped. A 86 (170, 25 vgl. Z. 30) ἀπορρέον τὸ φῶς σῶμα ἐκ τοῦ φωτίζοντος A 57 (162, 32) Erklärung v. ὄψις und χρώματα Emped. A 86 (168, 16) 88 (171, 30) 90 (172, 6) 91 (172, 22 = Gorg. B 4 S. 556, 1) B 84 (196, 3. 23) Leuk. A 29 (343, 38 ff.) Demokr. A 135 (373, 29. 377, 37. 378, 43. 379, 3) δείκελον κατ' εἶδος ὁμοία τοῖς πράγμασιν ἀπορροή B 123 (408, 6) Erklärung v. ὀσμή Emped. A 86 (168, 34. 170, 27) B 101 (201, 20. 202, 2. 5) 55 A 135 (375, 7) Demokr. A 135 (379, 14) v. ἁφή, γεῦσις Emped. A 86 (168, 34. 170, 24) φθίσις διὰ τὴν ἀπ., ὧιπερ χρῆται κοινοτάτωι σημείωι (170, 26) Magnet und Eisen A 89 (171, 35) Demokr. A 165 (383, 18. 33).

ἀπόρρητος. ἐν τοῖς ἀπορρήτοις διαφυλάττεσθαι Pythagor. 7 (23, 3) λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ Periand. 73ª 3 (523, 22).

ἀπορροή s. ἀπορρεῖν.

ἀποσβεννύναι. πῦρ ἁπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα Herakl. B 30 (66, 22) ἀποσβεσθεὶς ὄψεις B 26 (66, 9) γένεσις ἀπέσβεσται Parm. B 8, 21 (119, 18).

ἀποσείειν. ἀπεσείσατο ... λέοντα Epimen. B 2 (494, 23).

ἀποσκνιφοῦν. ἀπεσκνίφωσε γαίης τόσσον (σελήνη) Emped. B 42, 2 (187, 28).

ἀπόσκοπος coni. ἀδαήμων (μῦθος) Emped. B 62, 3 (191, 19).

ἀποσπᾶν (ἄνθρωπος) ἀποσπᾶται bei ξυνουσίη Demokr. B 32 (398, 2). Vgl. ἀπόσπασμα.

ἀπόσπασμα ψυχῆς (τὸ σπέρμα) Leuk. Zenon 54 A 35 (349, 17).

ἀπόστασις. ὁμοία πάντων (γῆς) Anaximandr. 11 (14, 6) ἡλίου, ἄστρων Anaximen. A 7 (19, 1) δοκεῖν κυκλεῖσθαι (ἥλιον) διὰ τὴν ἀπόστασιν Xenophan. A 41ª (43, 8) διὰ τὸ μᾶκος τᾶς ἀφ' ἁμῶν ἀποστάσιος (ψόφων) Archyt. B 1 (259, 3) — ἀποστάσεών τε καὶ προσβολῶν (ἦρξε) v. Gorg. A 1 (544, 10).

ἀποστεγάζειν. ἀποστεγάσηι . . ῥόον Emped. B 100, 14 (201, 3) ἀπεστέγασεν οἱ αὐγάς (σελήνη) B 42, 1 (187, 27).

ἀποστέρησις Antiph. B 107 (606, 11).

ἀπόστημα (τῶν ἄστρων) Anaximandr. 19 (15, 47).

ἀποστρέφειν. φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης ἀδύτων [Emped.] B 156, 4 (218, 7) ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων Antiph. B 58 (601, 15) — παραστάτας ἀπεστραμμένους Demokr. A 142 (379, 41).

ἀποστροφή Gorg. A 2 (545, 18).

ἀπότακτος ἡμέρα Krit. B 6, 27 (616, 5).

ἀποτελεῖν. ἀποτελοῦντες (ῥύμην?) Gorg. B 6 (557, 19).

ἀποτέλεσμα. ὅπου τὰ αἴτια ἄπειρα ἐκεῖ καὶ τἀποτελέσματα Metrod. v. Ch. A 6 (451, 27).

ἀποτέμνειν. τοῦ προσθ' ἐόντος ἀποταμεῖν Epich. B 2 (90, 1) ἀποτμήξει (ὁ νοῦς) τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος Parm. B 2, 2 (116, 8).

ἀποτιθέναι. ἀπέθετο ὅποι δή (τὸ ἀργύριον) Antiph. B 54 (600, 14).

ἀποτομή (γῆς) Xenophan. A 41ª (43, 5) ἀπ. ἀπὸ τοῦ ἀπείρου Leuk. A 1 (343, 4).

24 (347, 46) — ἀπ. = *pars quae dimidio sit maior* Philol. A 26 (238, 32).
ἄποτος. (θάλασσα) opp. πότιμος Herakl. B 61 (70, 21).
ἀποτρέπειν. μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης Emped. B 4, 1 (174, 10).
ἀποτυποῦν Demokr. A 135 (373, 36 vgl. 37). Vgl. τυποῦν, ἐντυποῦν.
ἀποτυγχάνειν. ἀποτυχών opp. ἐπιτυχών Demokr. (?) B 272 (433, 17) wohl echt vgl. ἀποτυχίη.
ἀποτυχίη. *ἐν ἑκάστηι* ἀ. Demokr. B 243 (428, 8) ἀποτυχίην opp. ἐπιτυχίην B 275 (434, 8).
ἀπόφασις. Teil d. λόγος Alkid. 74 A 1 (526, 19) δι' ἀποφάσεων περαίνειν τὸ πᾶν v. Antiph. A 2 (588, 15) — Ἀποφάσεις Tit. Pythagor. D 1 ff. (282, 1 vgl. Anm.).
ἀποφατικῶς τὰ πολλὰ λέγειν v. Krit. A 19 (612, 17).
ἀποφέρειν. ἁ μὴ θέλει ἀπενέγκηται Antiph. B 58 (601, 13).
ἀποφθίνειν. ἀποφθίνει opp. φύει Mus. B 5 (485, 5).
ἀποφράττειν. ἀποφράξας (μέρος καλάμου) Archyt. B 1 (260, 14).
ἀποχάραξις. ἀποχαράξεις (d. κῶνος) Demokr. B 155 (412, 24).
ἀποχρῆναι. ἀπέχρη Thrasym. B 1 (576, 19).
ἀπραγεῖν. ἀπραγοῦντα μὴ ὀνείδιζε Pittakos 73a 3 (522, 13).
ἅπτειν. πυρὸς σέλας ἅψας Emped. B 84, 3 (196, 31) — φάος ἅπτεται Herakl. B 26 (66, 7) πῦρ ἁπτόμενον μέτρα (opp. ἀποσβεννύμενον) B 30 (66, 22) — ἅπτεσθαι κατὰ στοιχεῖον Petron (28, 29) ἅπτεται τεθνεῶτος (= ἔοικε τεθνεῶτι), εὕδοντος Herakl. B 26 (66, 9. 10) ἥψατο dist. ἐπεθύμησε (τῶν αἰσχρῶν, κακῶν) Antiph. B 59 (601, 28) ἀλεκτρυόνος (ἰχθύων) μὴ ἅπτεσθαι Pythagor. C 3 (279, 39. 41) — πάντα τὰ αἰσθητὰ ἁπτὰ ποιοῦσιν v. Demokr. A 119 (371, 37).
ἀπτερής. ἀπτερέως Parm. B 1, 17 (114, 23).
ἄπυστος ὄλεθρος Parm. B 8, 21 (119, 18) *ἄπυστον coni. ἀνήνυστον in. Inf. Emped. B 12, 2 (176, 28).
ἀπωθεῖν. ἀπῶσε πίστις Parm. B 8, 28 (120, 7) τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ . . . πυκνοῦν τὸν ἀέρα Demokr. A 135 (374, 15).
ἄρα. οὐδὲν ἄρ' εἰσίν Emped. B 15, 4 (177, 8) οὔτ' *ἄρ' τε B 17, 30 (179, 7) 142, 1 (215, 7) τόσον ἄρα B 108, 1 (203, 11) δῆλον τἄρα im Nachsatz Philol. B 2 (240, 4) γε ἄρα Demokr. B 191 (421, 9) ὡς ἄρα Antiph. B 54 (600, 11) οὐκ ἀγαθὸς ἄρα Krit. B 44 (626, 29).
ἀραιός (opp. πυκνός). τὸ ἀραιὸν καὶ χαλαρὸν θερμόν Anaximen. B 1 (21, 5) στεφάνας . . ἐκ τοῦ ἀ., ἐκ τοῦ πυκνοῦ Parm. A 37 (111, 6) ἥλιον ἀπὸ τοῦ ἀραιοτέρου μίγματος (ἀποκριθῆναι) ὃ δὴ θερμόν A 43 (111, 36) — πυκνὸν καὶ ἀρ. οὐκ ἂν εἴη (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (146, 10) τὸ ἀραιόν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ (146, 12) — ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνόν Anaxag. B 12 (319, 6) τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν . . . ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος B 15 (320, 12) — τοῦ παντὸς ἀραιοῦ γινομένου Diog. A 6 (329, 23) — ὧν μὲν μανὰ καὶ ἀραιὰ κεῖται τὰ στοιχεῖα . . . Emped. A 86 (168, 47) ἀραιότατα B 104 (202, 13).
ἀραιοῦν. ἀραιοῦσθαι (opp. πυκνοῦσθαι) v. ἀήρ Anaximen. A 5 (18, 13) 7 (18, 36. 43) 8 (19, 13) Diog. A 1 (328, 26) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 16).
ἀραίωμα Demokr. A 93 (367, 35).
ἀραίωσις opp. πύκνωσις Anaximen. A 6 (18, 24) 7 (18, 36) Herakl. A 1 (55, 18).
ἀραρίσκειν. (ἄξονας) ἀρηρότε Parm. B 1, 20 (115, 2) ἰδέῃσιν ἀρηρότα Emped. B 35, 17 (186, 10) κόλλῃσιν ἀρηρότα (ὀστέα) B 96, 4 (199, 20).
ἀράχνη. *aranea* Bild d. Seele Herakl. B 67a (72, 3) ἀράχνης ἐν ὑφαντικῆι καὶ ἀκεστικῆι (μαθηταί) Demokr. B 154 (412, 6).
ἀράχνιον περίττωμα Demokr. A 150 (380, 30).
ἀργαλέος. ἀργαλέη τέτυκται (ἀλήθεια)

Emped. B 114,2 (206,8) ἀργαλέας βιότοιο .. κελεύθους B 115,8 (207,14).

ἀργέστης. Ζεφύρου ἐπίθετον Akusil. B 30 (516,17).

ἀργής. Ζεύς Emped. B 6,2 (175,9) ἀργέτι .. αὐγῆι B 21,4 (180,18).

ἀργία. ἀνιαρόν Thal. 73a 3 (322,5) ψυχῆς Demokr. B 212 (423,20).

ἀργίς Orph. B 22 (482,15).

Ἀργοναυτικά Tit. Orph. A 1 (470,10).

ἀργός. μὴ ἴσθι Thal. 73a 3 (522,7) ὕλην Emped. A 47 (161,8) γαστέρες Epim. B 1 (493,30).

ἀργύριον Antiph. B 54 (600,12).

ἄργυρος. Περὶ ἀργύρου Tit. [Demokr.] B 300,15 (443,34) 300,16 (443,41) 300,17 (444,4).

ἀργύφεος. ὕδατος Emped. B 100,11 (200,25).

ἀρετή. μνημοσύνη καὶ τόνος ἀμφ' ἀρετῆς Xenophan. B 1,20 (45,8) τὸ φρονεῖν ἀρ. μεγίστη Herakl. B 112 (77,19) ἑνὸς ἑκάστου ἀρ. τριάς Ion B 1 (222,2) def. opp. σοφία Philol. A 16 (237,25) — Περὶ ἀνδραγαθίας ἢ Περὶ ἀρετῆς Tit. Demokr. A 33 (357,17) = B 2a (386,6) vgl. Περὶ ἀρετῶν Tit. Protag. A 1 (527,1) Περὶ φύσεως ἔρωτος ἢ ἀρετῶν (? vgl. ἔρως) Krit. B 42 (626,13) — ἔργα καὶ πρήξιας ἀρετῆς opp. λόγους Demokr. B 55 (400,14) μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει. τὸ αἰδεῖσθαι B 179 (418,8) κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν .. προτροπῆι χρώμενος ... B 181 (418,14) κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει B 220 (424,20) δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ... B 263 (432,5) — (νόμος) τοῖς πειθομένοισι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται B 248 (429,6) ὁ ἀρετὴν τιμῶν πρώτην ἀλήθειαν τιμᾶι [Demokr.] B 302 (446,15) μελέτη ἀρετῆς C 6 (448,14) — διδάσκαλος ἀρετῆς lehnt ab Gorg. A 21 (549,32) ὅ τί ποτε ἀρετὴν εἶναι B 4 (555,29) ἔνθεον ἀρετήν, ἀνθρώπινον τὸ θνητόν B 6 (557,13) — Ἀρετή: Κακία Protag. B 1 (567,9) 2 (567,17 ff.) vgl. ἀρετῆς οἰκεῖον, κακίας ἀλλότριον Kleobul. 73a 3 (520,13) — Erwerbung Anonym. Iambl. 82,1 (630,1) 2 (630,24. 31) 3 (631,13) 4 (631,29) opp. κακία 3 (631,22) opp. ἀλλότριος κόσμος 4 (632,13) nicht κράτος ἐπὶ τῆι πλεονεξίαι 6 (632,24) — αἱ διδακτόν Dialex. 6,1 (645,16) Plural ἀρεταὶ ἀθάνατοι opp. ἡδοναί Periand. 73a 3 (523,17) τὰς ἀρετὰς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀνάγειν Pythagor. B 4 (271,5) — τὸ ἀγώνισμα διττῶν ἀρετῶν δεῖται Gorg. B 8 (558,8) ἀρετὰς ἐξαριθμεῖ B 18 (560,30) 19 (561,1 ff.) vgl. Sp. 87,28 ff.

ἀρηίφατος. ἀρηιφάτους Herakl. B 24 (66,3) ἀρηίφατοι ψυχαί [Herakl.] B 136 (81,1).

ἄρης. ἐμφύτου ἄρεος Gorg. B 6 (557,28) (δρᾶμα) μεστὸν Ἄρεως B 24 (561,28). Vgl. Reg. II.

ἄρθμιος. ἔργα Emped. B 17,23 (178,20) ἄρθμια ... μερέεσσιν (Elemente) B 22,1 (181,14).

ἀρθριτικός Demokr. C 1,32 (447,29).

ἄρθρον. ἄρθρα τῶν φρενῶν Epich. Gn. 13 (93,11) (Φιλότης) θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις Emped. B 17,22 (178,19) *δύω δέει ἄρθρον* B 32 (184,26) φλέβες καὶ ἄρθρα bei ἔμβρυον Demokr. A 152 (381,16).

ἀριδείκετος. ἀριδείκετον Emped. B 20,1 (180,4).

ἀριθμητικός. Περὶ ἀριθμητικῆς Tit. Aristox. 45 B 2 (270,10) ἀριθμητικὴν ἀνεῦρον Aegypt. 60 B 6 (460,12) — ἀριθμητική (μεσότης) Hippas. 15 (32.10) ἀριθμητικά (μέσα) Archyt. B 2 (261,12. 14) — πάντας τοὺς ἀρ. καὶ ἁρμονικοὺς περιέχων λόγους (ὁ δέκα) Pythagor. 34,4 (250,15).

ἀριθμός. παρὰ τοῖς Φοίνιξιν ἀριθμῶν ἀκριβὴς γνῶσις 1 A 11 (8,32) διεπονεῖτο περὶ τοὺς ἀρ. Pythag. 8a (23,36) vgl. 45 B 2 (270,11) 3 (270,24) Πυθαγόραν μαθεῖν τὰ περὶ τοὺς ἀρ. παρὰ Αἰγυπτίων 29 A 7 (230,17) vgl. 45 B 2 (270,15) u. ἀριθμητικός — Περὶ Πυθαγορικῶν ἀρ. Tit. Speusipp. 32 A 13 (235,17) περὶ

ἀριθμῶν coni. γαμετρίας, σφαιρικᾶς (σαφῆ διάγνωσιν) Archyt. B 1 (258, 10) Ἀριθμοί Tit. Demokr. A 33 (357, 38) = B 11° (390, 13) — πάλιν τὰ αὐτὰ ἀριθμῶι 45 B 34 (277, 23).

Prinzip. πάντα τὰ γιγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι Philol. B 4 (240, 16) γνωμικὰ ἁ φύσις . . . καὶ ἡγεμονικά . . . B 11 (243, 8 vgl. Z. 11) ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ . . . ἀπεργάζεται (243, 12) ψεῦδος οὐδὲν δέχεται (244, 1) ψεῦδος οὐδαμῶς ἐς ἀρ. ἐπιπνεῖ (244, 4) ἁ ἀλήθεια οἰκεῖον τᾶι τῶ ἀρ. γενεᾶι (244, 6) vgl. ἀρ. σοφώτατον Pythagor. C 2 (279, 27) 4 (280, 19) — ἀρ. αἴτιοι τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι ὡς ὅροι οἷον αἱ στιγμαὶ τῶν μεγεθῶν Euryt. 3 (249, 25) — πάντα τὰ πράγματα ἀπεικάζων τοῖς ἀριθμοῖς Pythagor. 45 B 2 (271, 13) vgl. B 12 (272, 39) 13 (272, 43) 25 (275, 9) ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα B 4 (270, 32) vgl. B 5 (271, 12) 8 (272, 12) 10 (272, 27) 15 (273, 12) — πάντα τὰ ὄντα ἀριθμοὺς καὶ ἐξ ἀρ. angeblich Leuk. A 15 (346, 24) — λόγος ἀριθμῶν 45 B 2 (270, 14) ἁρμονίαι B 3 (270, 37) = συμμετρίαι B 15 (273, 12) τὶ τὸ εὖ ἐστι τὸ ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν . . . B 27 (275, 18 ff.) — ἀρχὴ μονάς B 2 (270, 16).

Arten. ὁ μαθηματικός B 9 (272, 20) 10 (272, 28) ἄρτιοι καὶ περισσοί B 2 (270, 17) vgl. B 5 (271, 20) Epich. B 2 (89, 22) εὐλόγιστον, περιττόν 45 B 27 (275, 19) τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ, τὸ ἴσον (276, 8. 14) τρία εἴδη: περισσόν, ἄρτιον, ἀρτιοπέριττον Philol. B 5 (240, 18) θεωρεῖν τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ καττὰν δύναμιν, ἅτις ἐστὶν ἐν τᾶι δεκάδι B 11 (243, 3) πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀρ. φύσιν (τὴν δεκάδα) 45 B 4 (270, 45) vgl. B 15 (273, 17) 16 (273, 33) 34, 4 (250 14) weiteres unter den Einzelzahlen (τριάς, ἑπτά, δέκα) — ἰσόπλευρος, ἐπίπεδος, ἑτερομήκης Theodor. 4 (233, 15) γραμμικοί, πολυγώνιοι, ἐπίπεδοι, στερεοί (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 17) τετράγωνοι, κύβοι καὶ ἴσοι, διπλάσιοι 45 B 27 (275, 30 ff.).

Anwendung. ἀριθμός = παράδειγμα πρῶτον κοσμοποιίας und κριτικὸν κοσμουργοῦ θεοῦ ὄργανον [Hippas.] 11 (31, 13 ff.) ἀρ. = τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς . . . συνοχήν [Philol.] B 23 (249, 1) ἀρ. ἄρρητον . . . τὸν θεόν Lysis 4 (213, 50) τοῦ μεγίστου τὴν παρὰ τὸν ἐγγυτάτω ὑπεροχήν Opsim. ebenda ἀρ. ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος Pythagor. B 22 (274, 39) οὐρανός = ἀρ. B 5 (271, 16) ἐξ ἀριθμῶν B 9 (272, 22) 38 (278, 48) — ἀρ. ζωογονικός, ψυχογονικός [Epim.] B 26 (498, 27) — ὁ βίος ἀνθρώποις λογισμοῦ κἀριθμοῦ δεῖται [Epich.] B 56 (98, 17) ἴδοις τὰν τῶ ἀρ. φύσιν καὶ τὰν δύναμιν . . . καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις Philol. B 11 (243, 18) *anima inditur corpori per numerum* [Philol.] B 22 (249, 1) ἀριθμὸς ἀνθρώπου, ἵππου Euryt. 2 (249, 16) 3 (249, 27) πυρός, ὕδατος, ἡλίου, σελήνης, ζώιων ἑκάστου κτλ. 45 B 27 (275, 25 ff.) — ἀριθμῶν πάθη: δικαιοσύνη, ψυχή, νοῦς, καιρός . . . γάμος Pythagor. B 4 (270, 35 ff.) vgl. B 22 (274, 37 ff.) — *superparticularis proportio scindi in aequa medio proportionaliter interposita (?) numero potest* Archyt. A 19 (256, 24 ff.) — τὸ εὖ διὰ πολλῶν ἀριθμῶν γίνεται Polykleit. B 2 (229, 26).

ἀριστερός. ἐπ' ἀριστερά Diog. B 6 (337, 12) ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς (auch 337, 25) εἰς τὰ ἀριστερά (337, 16) ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά (338, 12. 13) ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά (339, 9)

δεξιὸν καὶ ἀριστερόν (ἀρχαί) Pythagor. B 5 (271, 22) 31 (277, 4) ἀριστερὸν τοῦ οὐρανοῦ (= κακόν) B 30 (276, 45 ff.) οἱ ἐκεῖ ἐν τῶι ἀριστερῶι (μέρει τοῦ οὐρανοῦ) (277, 9. falsch 12) τὸ ἀριστερόν im Vers Pythagor. B 27 (275, 48). Vgl. δεξιός.

ἄρκευθος Mus. B 2 (481, 21) Menest. 5 (219, 39).

ἀρκεῖν. τὸ τοῖς τυχοῦσιν ἀρκεῖσθαι δισ-

τηρεῖ τᾶς πόλιος Herakl. A 3ᵇ (57, 33), τοῖς παρεοῦσιν ἀρκέεσθαι Demokr. B 191 (420, 15).

ἀρκτικός. κύκλος Herakl. B 120 (78, 16. 18).

ἄρκτος. ἡ μεγάλη Hesiod. B 6 (500, 7. 19) ἡ μικρά Thal. A 1 (3, 14) 3 (7, 8) δυώδεκα ἀστέρων 45 B 27 (275, 39) — ἠοῦς καὶ ἑσπέρας τέρματα ἡ ἄρκτος ... καὶ οὖρος αἰθρίου Διός Herakl. B 120 (78, 17) (ἑβδομὰς) διαιρεῖται κατὰ τὰς ἄρκτους Herakl.(?) B 126ᵃ (79, 22) ἄρκτοι = Ῥέας χεῖρες Pythagor. C 2 (279, 23) Ἄρκτοι (δίδυμοι) τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Krit. B 18, 3 (618, 33) — ἐπικλιθῆναι τὰς ἄρκτους Emped. A 58 (162, 36) ὑπολείπεσθαι (κομήτην) καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς νότον Hippokr. v. Ch. 5 (232, 23; vgl. 29 ff.) ἀνταπώσει τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἀέρος (τροπὴν ἡλίου γίγνεσθαι) Anaxag. A 72 (307, 21) τοὺς ἐτησίας πνεῖν τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις παχυθέντος ἀέρος Metrod. v. Ch. A 18 (452, 13) — πρὸς ἄρκτον τὴν γῆν ὑψηλήν Anaximen. A 14 (19, 43) *septentrionales exundant (humidis?)* Diog. A 18 (330, 43) τὰ πρὸς ἄρκτωι ἀεὶ νίφεσθαι ... Leuk. A 1 (343, 24) τῆς χιόνος ... ἀναλυομένης ... Demokr. A 99 (368, 28) — ταῖς ἄρκτοις ἄρρενα βλαστῆσαι Parm. A 53 (112, 47) τὰς θηλείας Emped. A 81 (167, 1) — *laudantibus caeli plagam septentrionalem* (für *vinea*) Demokr. B 27 (396, 22).

Ἀρκτοῦρος Anaxag. B 20 (322, 1) Demokr. B 14, 5 (391, 38).

ἅρμα τιταίνουσαι Parm. B 1, 5 (114, 11) ἅρμα καὶ ἵππους B 1, 21 (115, 3) πέμπε παρ' Εὐσεβίης ... ἅρμα Emped. B 4, 5 (174, 14) ἅρματος ὡς πέρι *χνοίη *ἑλίσσεται B 46 (188, 23) — *quadriga* im Traum Antiph. B 80 (604, 6).

ἁρμάτειος (τρόχος) Anaximandr. 21 (16, 9) 22 (16, 16).

ἁρματόεις. δίφρον Krit. B 2 (614, 11).

ἁρμόδιος. ἁρμόδιον m Inf. Demokr. B 187 (419, 18).

ἁρμόζειν (ἀριθμὸς) ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα Philol. B 11 (243, 12) τὸ ἁρμόττον coni. τὸ πρέπον Pythagor. D 5 (284, 27 — = ἐναρμόττειν Emped. A 86 (169, 28. 32) (Emped.) Gorg. B 4 (555, 34) = 21 A 92 (172, 19) — ἡρμόσθαι τὰ ὄντα Herakl. A 1 (55, 11) ἐκ τούτων (Elemente) πάντα πεπήγασιν ἁρμοσθέντα Emped. B 107, 1 (203, 2) ἁ φύσις ... ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων Philol. B 1 (239, 31 vgl. 240, 5) τὸ πρᾶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἕν B 7 (242, 10).

ἁρμονία. οὐ .. ἂν εἶναι ἁρμονίαν μὴ ὄντος ὀξέος καὶ βαρέος Herakl. A 22 (61, 18) ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν B 8 (63, 4) Theorie nach Herakl. B 10 (63, 18) παλίντροπος ἁρμ. ὥσπερ τόξου καὶ λύρης B 51 (69, 15) ἁρμ. ἀφανὴς φανερῆς κρείττων B 54 (69, 22) ἁρμονίης συντάξιες Hippokr. 12 C 1 (84, 24) — Ἁρμονίης πυκινῶι κρύφωι ἐστήρικται Σφαῖρος Emped. B 27, 3 (183, 24) Ἁρμονίης κόλλῃσιν ἀρήροτα (ὀστέα) B 96, 4 (199, 4. 20) vgl. ἁρμονίηι μείξαντε (φάρμακα) B 23, 4 (182, 2) Ἁρμ. θεμερῶπις B 122, 2 (209, 10) pythagoreisch: ἁρμ. = πολυμιγέων ἕνωσις καὶ δίχα φρονεόντων συμφρόνησις Philol. B 90 (242, 19) vgl. A 23 (238, 6) πάντα ἀνάγκηι καὶ ἁρμονίαι γενέσθαι A 1 (233, 33) ἀρχὰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς συμμετρίας, ἃς καὶ ἁρμονίας καλεῖ Pythagor. 45 B 15 (273, 13) περὶ φύσιος καὶ ἁρμονίας ὧδε ἔχει Philol. B 6 (241, 2) ψεῦδος οὐδὲν δέχεται (ἁρμ.) B 11 (244, 1) κάλλιστον: ἁρμονία Pythagor. C 4 (280, 20) ἁρμονίαι ἐν ἀριθμοῖς B 4 (270, 39) ἑπτὰ ἁρμονίαι B 27 (275, 35) — ἁρμονίης ὀρθῆς ἐχούσης συμφωνίας τρεῖς Hippokr. 12 C 1 (82, 26) εἰς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους Jon(?) B 5 (223, 6) ἁρμ. *Oktave* Philol. B 6 (241, 14. 242, 2) Φιλολάου ... ἄιδοντος 'τίνα ... ἁρμονίαν' Euryt. 1 (249, 10) τὰ περὶ ἁρμονίας Theodor. 4 (233, 10) vgl. Περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονίας Tit.

Demokr. A 33 (357, 44) = B 15ᶜ (393, 17) — τὸν κύβον . . . τὴν ἁρμονικὴν ποιοῦντα ἀναλογίαν ἁρμονίαν ἐκάλουν Pythagor. 21 B 96 (199, 9) τεκτρακτύς = ἁρμονία, ἐν ἧι αἱ σειρῆνες 45 C 4 (280, 17) ἁρμονία γεωμετρική Philol. A 24 (238, 11) — Kosmologie Philol. B 6 (241, 10 ff.) τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν Pythagor. B 4 (270, 40) ἁρμονία ἄστρων B 35 (277, 29) — ψυχή = ἁρμ. Philol. A 23 (238, 4. 6) Echekr. 4 (266, 35) Pythagor. B 41 (279, 13) *anima inditur corpori per . . . immortalem, incorporalem convenientiam* [Philol.] B 22 (248, 23) ὁπότερον (τῶν ἀρσένων καὶ θηλέων) ἂν τύχηι ἁρμονίης Hippokr. 12 C 1 (82, 34) — τὴν ⟨εὐδαιμονίαν⟩ ἁρμονίαν (καλεῖ) Demokr. A 167 (383, 44) — *Akzent.* Hippias A 11 (581, 28) 12 (582, 22) Dialex. 5, 11 (645, 4). Vgl. ἀριθμός.

ἁρμονικός. ὑπεναντία (μεσότης, μέσα) syn. ἁρμονική Hippas. 15 (32, 11) vgl. Archyt. B 2 (261, 14. 21 ff.) Philol. A 24 (238, 10) πάντας τοὺς ἀριθμητικοὺς καὶ τοὺς ἁρμονικοὺς περιέχων λόγους (ὁ δέκα) Pythagor. 34, 4 (250, 15) τὸν κύβον . . . τὴν ἁρμονικὴν ποιοῦντα ἁρμονίαν ἐκάλουν Pythagor. 21 B 96 (199, 9) Ἁρμονικός Tit. Archyt. B 1 (258, 1).

ἁρμόττειν s. ἁρμόζειν.

ἀροτήρ. βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων Emped. (?) B 154ᵇ, 2 (217, 23) vgl. Pythag. 9 (24, 47).

ἄρουρα Mus. B 5 (485, 4) καταφθινύθουσι ἀρούρας (ἄνεμοι) Emped. B 111, 4 (204, 15).

ἁρπαγὴ Κόρης Orph. B 15 (478, 16).

ἄρρην. ἄρρεν καὶ θῆλυ (ἀρχαί) Pythagor. B 5 (271, 23) = 14 A 3 (100, 33) Ἔρεβος τὴν ἄρρενα (ἀρχήν) Akusil. B 1 (512, 24) — οὐ . . ἂν εἶναι ζῶια ἄνευ θήλεος καὶ ἄρρενος Herakl. A 22 (61, 19) ἀρσένων καὶ θηλείων διότι ἑκατέρα γίνεται Hippokr. 12 C 1 (82, 33) — πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν und ἄρσεν θηλυτέρωι Parm. B 12, 5 (123, 22) πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἄρρενα βλαστῆσαι A 53 (112, 46) πρώτους πρὸς ἀνατολῆι καὶ μεσημβρίαι Emped. A 81 (166, 48) — ἐν τῶι δεξιῶι μέρει τῆς μήτρας κυίσκεσθαι (δεξιτέροισι κούρους) Parm. B 17 (124, 17) vgl. A 54 (113, 9 ff.) ähnlich Anaxag. A 1 (294, 10) 42 (302, 19) 107 (312, 24) anders Emped. A 81 (166, 39 ff.) wieder anders (wie Anaxag.) (167, 12) θᾶσσον διαμορφοῦται τὸ ἄρρεν A 83 (167, 40) ἐν τῶι ἄρρενι καὶ τῶι θήλει οἷον σύμβολον ἐνεῖναι, ὅλον δ' ἀπ' οὐδετέρου ἀπιέναι 'ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις' B 63 (192, 10) τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἐν τῆι κυήσει διαφέρειν B 65 (192, 18) ἐν θερμοτέρωι *τοκὰς ἄρρενος* ἔπλετο *γαστήρ B 67 (193, 1) Entstehung anders Hippon A 14 (224, 43 ff.) τὰ ὀστᾶ παρὰ τοῦ ἄρρενος A 13 (224, 41) *masculis corpus quattuor mensibus formari* Diog. A 26 (332, 32) οὐ κινεῖσθαι θᾶττον τοῦ θήλεος B 9 (340, 2) Entstehung Leuk. A 36 (349, 19) Demokr. A 143 (379, 42) — Zwitter, Konzeption Parm. B 18 (124, 29 ff.) Zwillinge Emped. A 81 (167, 23) — (δένδρα) διὰ συμμετρίας τῆς κράσεως τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον Emped. B 70 (164, 14) *sexum in (plantis) permixtum* (164, 33 vgl 35 f.) — κάλλιστον εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ u. umgekehrt Krit. B 48 (627, 19) — ἄρρενα (ὀνόματα) Protag. A 27 (535, 17).

ἀρρωστεῖν. οἱ ἀρρωστοῦντες Herakl. B 58 (70, 12 f.).

ἀρτηρία (dist. φλέψ) aus ἄρτος Anaxag. A 46 (303, 30) ἐν τῆι αὐτῆι γονῆι . . . καὶ φλέβας καὶ ἀρτηρίας . . B 10 (317, 21) ἀρτηριῶν κίνησις = φλεβοπαλίη Demokr. B 120 (407, 27).

ἀρτιοπέριττος. ἀρτιοπέριττον (εἶδος ἀριθμοῦ) Philol. B 5 (240, 20) τὸ ἕν Archyt. A 21 (257, 2).

ἄρτιος (opp. περιττός). ἄρτιον (ἀριθμόν) ποτθέμεν Epich. B 2 (89, 22) — ὁ ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἴδη, περισσὸν καὶ ἀ. Philol. B 5 (240, 19) (τὸν τέλειον ἀριθμὸν) ἄρτιον δεῖ εἶναι (Speu-

sipp. nach) Philol. A 13 (235, 30 f.). — ἄρτιοι ἀριθμοί: περισσοί Pythagor. B 2 (270, 17) περιττὸν καὶ ἄρτιον ἀρχαί B 5 (271, 20) vgl. B 22 (274, 30) τὸ ἄρτιον τὸ ἄπειρον B 5 (271, 14. 20) 28 (276, 20. 27) vgl. B 29 (276, 35) anders (276, 25) — τοῦ ἀρτίου γένεσις B 26 (275, 17) — adv. ἀρτίως λέλεκται Epich. Gn. 14 (93, 13).

ἄρτος. ξανθοί Xenophan. B 1, 9 (44, 24) — ἄρτον μὴ καταγνύειν Pythagor. C 3 (279, 43) 4 (281, 8) ἀπὸ ὁλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν C 6 (281, 22) ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρωι Alexis 45 E 1 (292, 12) ἄρτου πολλὰ καὶ ἀνόμοια γίνεται Anaxag. A 45 (303, 15. 22) vgl. A 46 (303, 30 ff.) τὸν ἄ. Δήμητραν νομισθῆναι Prodik. B 5 (571, 27).

ἀρτοφάγος. Αἰγύπτιοι Hekat. B 10 (461, 11).

ἀρύειν. χαλκῶι ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας Emped. B 138 (214, 6).

ἀρχαιολογία Hippias A 11 (581, 32).

ἀρχαῖος. καταστάσιος ἀρχαίης Demokr. B 278 (435, 5) τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται (Krit.) Anm. z. S. 622, 9 — ἀρχαῖοι Langlebigkeit Akusil. B 23 (515, 27).

ἄρχειν. *beginnen.* καινοῦ δαίμονος ἄρχει Antiph. B 49 (598, 15) ἦρξε γάμοιο Orph. B 2 (473, 31) οὗ ἂν ἄρξηι διαβεβαιοῦ Bias 73ª 3 (523, 3) ἤρξατο ἄν ποτε γενόμενον (τὸ ὄν) opp. ἐτελεύτησε Meliss. B 2 (143, 12. 14) ὁππόθεν ἄρξωμαι Parm. B 3, 2 (116, 13) τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον B 8, 10 (119, 7) λόγου παντὸς ἀρχόμενον Diog. B 1 (334, 2) ἀρξαμένους ἀπὸ νεότητος Protag. B 3 (537, 20) ἄρχομαι ἀπὸ γενετῆς Krit. B 32 (623, 10) ἄρξασθαι λέγειν (?) Parm. B 11 (123, 4) ἤρξατο περιχωρεῖν Anaxag. B 12 (318, 19) ἤρξατο ... κινεῖν B 13 (319, 20).

herrschen. τόκου καὶ μίξιος ἄρχει (δαίμων) Parm. B 12, 4 (123, 21) ἡγεμὼν καὶ ἄρχων ἁπάντων (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, 9) θεὸν πάντων ἄρχειν καὶ κρατεῖν Anaxag. A 48 (304, 17) — ἄρχειν φύσει οἰκήιον τῶι κρέσσονι Demokr. B 267 (433, 6) ἄρχων κόσμει σεαυτόν Thal. 73ª 3 (522, 9) νόμωι καὶ ἄρχοντι ... εἴκειν κόσμιον Demokr. B 47 (399, 20) (ὁ ἄρχων) οὐ .. εὑρέθη ὡς κακῶς ποιήσων, ἀλλ' ὡς εὖ B 265 (432, 17) τὸν ἄρχοντα δεῖ ἔχειν πρὸς μὲν τοὺς καιροὺς λογισμόν κτλ. [Demokr. B 302 (445, 42) — τοὺς ἄρχοντας ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρετοὺς εἶναι πάντας Hippodam. 1 (227, 34) οὐδεμία μηχανὴ ... μὴ ὡς οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας Demokr. B 266 (432, 20) τοὺς ἄρχοντας ... φιλανθρώπους δεῖν εἶναι, τοὺς ἀρχομένους φιλάρχοντας Pythagor. D 4 (283, 42) κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοισιν ἢ ἄρχειν Demokr. B 75 (402, 12) δεῖ τὸν ... μέλλοντα ἄρξειν ἑαυτοῦ πρῶτον ἄρχειν [Demokr.] B 302 (445, 44) vgl. ἄρχεσθαι μαθὼν ἄρχειν ἐπιστήσηι Solon 73ª 3 (521, 10) — τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι Herakl. B 84 (74, 12) χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χερείονος Demokr. B 49 (400, 1) ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις B 111 (406, 3) ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι Antiph. B 61 (602, 11). Vgl. ἀρχή.

ἀρχέτυπος ἥλιος Emped. A 56 (162, 18).

ἀρχή. *Anfang.* πρῶθ' ἡλικά τ' ἀρχήν Emped. B 38, 1 (186, 20) ἀρχάν *zuerst* (*überhaupt?*) Philol. B 3 (240, 12) *anfangs* opp. νῦν Anaxag. B 6 (316, 14) vgl. τὴν ἀρχήν B 12 (318, 18) — ἐξ ἀρχῆς Xenophan. B 10 (48, 11) Thrasym. B 1 (577, 17) ἐξ ἀρχ⟨ᾶς ἀ⟩ιδίου (?) [Philol.] B 21 (247, 22) vgl. Nachtrag ἀπ' ἀρχῆς Xenophan. B 18, 1 (49, 17) ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Antiph. B 61 (602, 11) Περὶ τῆς ἐν ἀρχῆι καταστάσεως Tit. Protag. A 1 (527, 1) — ⟨ἀρχὴ⟩ κινήσεως καὶ γενέσεως (δαίμων) Parm. A 37 (111, 10) τὰν ἀρχὰν τᾶς κινήσιός τε καὶ μεταβολᾶς [Philol.] B 21 (247, 20) im übrigen vgl. κίνησις, γένεσις. — ἀρχὴ καὶ πέρας ξυνὸν ἐπὶ κύκλου Herakl. B 103 (76, 23) ἡ αὐτὴ τελευτὴ καὶ ἀ. Hippokr. 12 C 2 (85, 36) ἀ. μεγάλη ἐς ἔσχατον μέρος ἀφικνεῖται (86, 5)

ἄπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἀ. τελευτῶσι (πλοκεῖς) 12 C 1 (84, 40) λύραν, ἣν ἁρμόζεται Ἀπόλλων πᾶσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβών Skythin. heraklitis. 12 C 3 (86, 16) — (οἱ ἄνθρωποι) οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῶι τέλει προσάψαι Alkm. B 2 (103, 28) θεὸς ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἔχων Orph. B 6 (474, 20 vgl. 28) τελευτή, μέσον, ἀρχὴ τὸν ἀριθμὸν ἔχει τὸν τοῦ παντός Pythagor. B 17 (273, 36) vgl. ἔχεις ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα Dialex. 6, 13 (646, 19) ὅταν . . τις πράγματος . . . τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται, εἰκὸς τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι Antiph. B 60 (602, 3) — τοῦ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἀρχή Aristot. 2, 15 (14, 37) ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν (τὸ ὄν), ἀλλ' ἄπειρόν ἐστι Meliss. B 2 (143, 10 ff.) vgl. A 10 (142, 13 ff.) zu B 1 (143, 38 ff.) zu B 7 (147, 38) ἀρχήν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε ἀίδιον οὔτε ἄπειρόν ἐστιν B 4 (144, 9) vgl. A 5 (136; 974ᵃ 10. 139; 975ᵇ 37 ff.) εἰ ἀίδιον τὸ ὄν, οὐκ ἔχει τινὰ ἀρχήν Gorg. B 3 (552, 34 ff.) μηδεμίαν ἀρχὴν ἔχειν τὰς αἰτίας τῶν νῦν γινομένων Demokr. A 39 (359, 45) τοῦ ἀεὶ οὐκ ἀξιοῖ ἀρχὴν ζητεῖν A 65 (364, 9) — ὑγιείας ἀρχή Philol. A 11 (235, 7) τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου Diog. B 1 (334, 3) wohl nicht *Prinzip* vgl. ἀρχὴ τοῦ λόγου Ion B 1 (222, 1) und λόγος — ἀρχὴ ζημίης Demokr. B 221 (425, 1) στάσιος B 245 (428, 20) πρήξιος B 269 (433, 10) Περὶ ἀρχῶν ἀστέρων Tit. [Herakl.] B 139 (81, 9).

Prinzip. ἀρχὴ τῶν ὄντων, τ. ὅλων, τοῦ παντός oft, τῶν ἁπλῶν σωμάτων 3 A 4 (18, 8) syn. στοιχεῖον oft, ἀρχὴ τῶν στοιχείων 1 A 3 (7, 10) κυρίως ἀρχαί opp. σωματικὰ στοιχεῖα 21 A 28 (158, 8) vgl. A 33 (159, 11) 46 A 41 (300, 43) 60 B 6 (459, 43) — *initium* (*rerum*) oft, *principia mundi* 13 A 49 (97, 9) — Erfinder d. Terminus ἀρχή Anaximandr. 9 (13, 4) 11 (14, 3) Περὶ ἀρχῶν Tit. [Thal.] B 2 (11, 15) Περὶ ἀρχᾶν [Archyt.] S. 264, 8.

ἀ. ἀπὸ τῆς Νυκτός Orph. (Homer) B 12 (476, 14 ff.) ἀντὶ τῆς μιᾶς τῶν ὅλων ἀρχῆς τὸν Χρόνον τιθέντες, ἀντὶ τοῖν δυεῖν Αἰθέρα καὶ Χάος (476, 30) ὕδωρ ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη (γῆ), τρίτη ἀρχὴ δράκων B 13 (477, 6 vgl. 477, 28) Χάος πρώτη ἀρχή Hesiod. (476, 21 anders Z. 24) 73 B 2 (513, 4) Akusil. B 1 (512, 24) 2 (513, 2) Ἔρεβος τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα (512, 24) Γῆν . . ἀρχὴν τῆς ὅλης γενεᾶς τῶν θεῶν 66 B 12 (476, 23) πρῶται ἀρχαὶ Ἀὴρ καὶ Νύξ Epim. B 5 (495, 14. 17) αἱ τρεῖς πρῶται ἀρχαί: Ζάς, Χρόνος, Χθονίη Pherekyd. A 8 (506, 29) 9 (507, 2. 5) 11 (507, 12) B 1 (507, 20) — ἀρχὴ Ὠκεανός Homer 57 A 24 (452, 36) vgl. 1 A 12 (9, 11) 66 A 12 (476, 16 ff.) 68 B 5 (495, 19) — ὕλη Aegypt. 60 B 6 (459, 43) — ὕδωρ Thal. A 1 (4, 8) 3 (7, 10) 12 (9, 4) 13 (9, 17) 23 (10, 43) 26 A 6 (223, 37) 71 A 5 (505, 30) τὸ ἄπειρον Anaximandr. 1 (11, 38) 9 (13, 3) 11 (13, 43. 14, 3) 14 (14, 27) τοῦ ὑγροῦ πρεσβυτέραν ἀρχὴν εἶναι τὴν ἀίδιον κίνησιν 12 (14, 22) Falsches 16 (15, 5) — ἀήρ Anaximen. A 1 (17, 37) (Diog.) A 4 (18, 8) 5 (18, 22) 7 (18, 31) B 3 (21, 28) (Diog.) 26 A 6 (223, 37) Diog. A 4 (329, 3. 6) 7 (329, 26) — ξηρὸν (γῆ) καὶ ὑγρόν (ὕδωρ) Xenophan. A 29 (40, 9) γῆ A 36 (42, 27) ἓν τὸ ὂν καὶ πᾶν A 31 (40, 25) — ἕν, κινούμενον, πεπερασμένον, πῦρ Hippas. A 7 (30, 40 ff.) Herakl. A 5 (58, 8 ff.) — *principia mundi aqua terra anima et sol* Epich. Enni 49 (97, 9) — ἐναντιότητες τυχοῦσαι Alkm. A 3 (100, 38) — πῦρ καὶ γῆ Parm. A 7 (107, 15) 23 (109, 5) 24 (109, 14) 34 (110, 44) 35 (110, 46) — μίαν ἀκίνητον ⟨καὶ⟩ ἄπειρον ἀρχὴν τὸ θεῖον Meliss. A 13 (142, 28) — διέθηκ' ἀρχὰς ἐπιδευέας ἄλλων Timon. v. Emped. A 1 (152, 16) τὰς κυρίως ἀρχὰς (opp. σωματικὰ στοιχεῖα) Φιλίαν καὶ Νεῖκος A 28 (158, 8) vgl. A 33 (159, 11) B 17 (177, 25) 18 (179, 14) u. ö. anders A 45 (160, 45) B 27

(183, 17) — ψυχρὸν τὸ ὕδωρ καὶ θερμὸν τὸ πῦρ Hippon A 3 (223, 27) 5 (223, 35) ὕδωρ allein A 4 (223, 33) 8 (224, 5) 10 (224, 14) τὸ ὑγρόν (ἁπλῶς) A 6 (223, 36) γῆ falsch (223, 38) — πῦρ καὶ ἀήρ Oinop. 5 (230, 8) — pythagoreisch πρώτη ἀρχὴ εἰς μέγεθος στιγμή . . . (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 19) ἓν ἀρχὰ πάντων Philol. B 8 (242, 13) ταὶ ἀρχαὶ (1, 2) ὑπᾶρχον οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλαι ἔσσαι B 6 (241, 8) τὰ μηχανικὰ ταῖς μαθηματικαῖς προσχρησάμενος ἀρχαῖς v. Archyt. A 1 (250, 40) ἀρχαὶ τὸ πέρας καὶ ἄπειρον Philol. A 9 (234, 45) 45 B 8 (272, 8) vgl. B 5 (271, 19) τὸ ἄπειρον B 28 (276, 16) 29 (276, 34. 36) ἀριθμοί (καὶ αἱ συμμετρίαι αἱ ἐν τούτοις) B 4 (270, 32 ff.) 5 (271. 12) 15 (273, 12) vgl. B 22 (274, 20) 38, 2 (265, 39) μονάς u. δυάς B 15 (273, 14) δέκα κατὰ συστοιχίαν λεγόμεναι B 5 (271, 17) — τὰς σωματικὰς (ὑλικὰς) ἀπείρους Anaxag. A 41 (300, 44. 301, 12) 42 (301, 25) 43 (302, 10) τὰς ὁμοιομερείας A 1 (293, 40) 45 (303, 6) 46 (303, 28. 37) νοῦν καὶ ὕλην A 42 (301, 24) νοῦς A 55 (305, 1) τό τε ἓν . . . καὶ θάτερον οἷον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὁρισθῆναι A 61 (305, 33) τὰς αὐτὰς ὥσπερ Ἀναξαγόρας (ἀπείρους, ἀνομογενεῖς ὁμοιομερείας) Archel. A 5 (324, 28) vgl. A 4 (324, 5) aber ἀέρα A 7 (324, 36. 38) ebenso wie Idaios (327, 29) θερμὸν καὶ ψυχρόν Archel. A 8 (324, 41) τὸ μεταξύ Idaios (?) (327, 31 ff.) Zusammenfassung der verschiedenen Theorien ebenda (327, 42) — τὰ ἀδιαίρετα σώματα καὶ τὸ κενόν Ekphant. 2 (265, 38) vgl. 1 (265, 30) ἀρχὴ κατὰ φύσιν ἥπερ ἐστίν Leuk. A 7 (344, 14) ἀτόμους A 1 (342, 39) 14 (346, 9) 17 (346, 35) τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενόν A 12 (345, 36) Demokr. A 38 (359, 33) ἀτόμους καὶ κενόν A 1 (352, 23) ὂν καὶ μὴ ὄν (πλῆρες, κενόν) A 44 (360, 40) ναστὰ καὶ κενά A 46 (360, 47) τὸ κοινὸν σῶμα πάντων ἐστὶν ἀρχή A 41 (360, 22) — ἀδιαίρετα καὶ κενόν Metrod. v. Ch. A 2 (451, 4) πλῆρες καὶ κενόν (ὄν, μὴ ὄν) A 3 (451, 7) B 1 (453, 12) — τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώιου τοῦ λογικοῦ Philol. B 13 (244, 11) τὰν ἀνθρώπω (ζώιου, φυτοῦ, ξυναπάντων) ἀρχάν (244, 16). Vgl. αἰτία, οὐσία, ὄν (s. εἶναι), στοιχεῖον.

Herrschaft. τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῆι εἶναι Pythagor. B 11 (272, 35) ἀρχὴ ἓν τῶν τιμιωτάτων D 5 (284, 28 ff.) vgl. D 8 (287, 46 ff.) χρὴ τὰς ἀρχὰς (οὐκ) ἀπὸ κλάρω γίνεσθαι Dialex. 7, 1 (646, 21).

ἀρχηγός (κοπίδων, ἡ ῥητορική) Herakl. B 81 (74, 6).

ἀρχίδιος. ἐξ ἀρχιδίου [Philol.] B 21 (247, 22) vgl. Nachtrag.

Ἀσάφεια Emped. B 122, 4 (209, 12).

ἀσαφής διὰ ποίησιν v. Parm. A 16 (108, 11) ἀσαφέστερον γράψαι v. Herakl. A 1 (55, 2).

ἀσεβεῖν. ὁμοίως ἀσεβοῦσιν οἱ γενέσθαι φάσκοντες τοὺς θεοὺς τοῖς ἀποθανεῖν λέγουσιν Xenophan. A 12 (35, 21).

ἀσέβημα plur. Hipparch. 55 C 7 (449, 15).

ἄσημος. Περὶ ἀσήμου ποιήσεως [Demokr.] B 300, 18 (444, 39).

ἀσθένεια. διὰ τὰν ἀσθένειαν τᾶς πλαγᾶς Archyt. B 1 (259, 2).

ἀσθενής. πνεῦμα opp. σφοδρόν Archyt. B 1 (260, 17) ἀσθενέος opp. ἰσχυρῶ (260, 3) εὐθηλέοντα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα Demokr. B 276 (434, 12) πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ . . . Antiph. B 51 (599, 25) ἀσθενέως Archyt. B 1 (259, 9. 11. 17. 18).

ἆσθμα Emped. A 86 (168, 33).

ἀσκαληρές (?) Demokr. B 132 (409, 15).

ἀσκεῖν. λόγους ἀσκέουσι Demokr. B 53a (400, 12) vgl. γυνὴ μὴ ἀσκείτω λόγον B 110 (406, 1) πολυνοΐην, οὐ πολυμαθίην ἀσκέειν B 65 (401, 14) ἱστορίην ἤσκησεν [Herakl.] B 129 (80, 14) ἀσκήσαντες . . . γνώμην ⟨καὶ ῥώμην⟩ Gorg. B 6 (557, 18) γόμφοις ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη . . . Emped. B 87 (197, 14) — ἀσκήσειας ὅπως Krit. B 40

(626, 3) — σκιεροῖς ἠσκημένα γυίοις Emped. B 61, 4 (191, 13) — ἀσκητοῖς χρίμασι Xenophan. B 3, 6 (46, 21).
ἀσκηθής. θεός Xenophan. (Timon) A 35 (42, 15).
ἄσκησις. ἐξ ἀσκήσιος opp. ἀπὸ φύσιος Demokr. B 242 (428, 3) φύσεως καὶ ἀσκήσεως διδασκαλία δεῖται Protag. B 3 (537, 19) vgl. B 11 (540, 12).
ἄσκοπος. ὄμμα Parm. B 1,35 (115, 17).
ἀσκός. ἀσκοὶ *πεφυσιαμένοι Epich. B 10 (93, 5) θᾶττον ἂν ἀσκὸν βαπτίσαι πλήρη πνεύματος ἢ . . . Zenon (?) A 18 (130, 1) στρεβλοῦντες τοὺς ἀ. καὶ δεικνύντες ὡς ἰσχυρὸς ὁ ἀήρ Anaxag. A 68 (306, 21).
ἄσπετος. *ἄσπετος αἰών Emped. B 16, 2 (177, 18) θνητῶν, ὅσσα γε δῆλα γεγάκασιν ἄσπετα B 23, 10 (182, 8).
ἀσπίς. τῆς ἀσπίδος τὴν πόρπακα (ἐξαιρεῖ) Krit. B 37 (624, 32) ἀπὸ μόνης νεωτερίζηι τῆς ἀ. (624, 35) τ. ἀσπίδα ἀπέβαλε (Archiloch.) B 44 (626, 28).
ἄστατος Iambl. 80 B 44ᵃ (597, 32).
Ἀστεμφής Emped. B 123, 2 (209, 20).
ἀστερόεις. οὐρανόν Orph. B 13 (478, 10) vgl. 17 (480, 14).
ἀστερωπός. ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέμας Krit. B 25, 33 (621, 21).
ἀστήρ. syn. ἄστρον Anaximen. A 7 (18, 42. 44); überhaupt in der doxographischen Überlieferung identisch — Περὶ ἀρχῶν ἀστέρων Tit. [Herakl.] B 139 (81, 9) Περὶ ἄστρων οὐρανίων (vgl. Ἀστρονομίη) Demokr. C 5 (448, 2).

Entstehung, Definition. Anaximandr. 10 (13, 38) vgl. 11 (14, 8) 18 (15, 37) ἐκ γῆς Anaximen. A 6 (18, 27) γεγονέναι τὰ ἄστρα ἐκ γῆς . . ., ἐκ δὲ τοῦ πυρὸς τοὺς ἀστέρας συνίστασθαι A 7 (18, 42 ff.) φύσις πυρίνη (ἄστρα) A 14 (19, 36) ἐκ νεφῶν Xenophan. A 32 (41, 21) 38 (42, 39) τὰς λαμπρὰς ἀναθυμιάσεις ἐν ταῖς σκάφαις ἀθροιζομένας ἀποτελεῖν φλόγας Herakl. A 1 (55, 33) πιλήματα πυρός A 11 (59, 1) = Parm. A 39 (111, 25) τρέφεσθαι ἐκ τῆς ἀπὸ γῆς ἀναθυμιάσεως A 11 (59, 12) — θεοὺς τοὺς ἀστέρας ἐμψύχους ὄντας Alkm. A 12 (102, 26 ff.) ἄστρων θερμὸν μένος Entstehung Parm. B 11, 3 (123, 7) — πύρινα, ἐκ τοῦ πυρώδους Emped. A 53 (162, 10) λιθώδη, πέτρα Anaxag. A 12 (296, 37) 42 (301, 40) τὸν αἰθέρα ἀναρπάσαντα πέτρους ἀπὸ τῆς γῆς ἠστερωκέναι A 71 (307, 18) nicht ζῶια A 79 (308, 24) = Leuk. B 1 (349, 28) Entstehung Archel. A 4 (324, 12) μύδρους διαπύρους τοὺς ἀστέρας A 15 (325, 12) vgl. λαμπρὸς ἀστέρος (?) μύδρος Krit. B 25, 35 (621, 23) u. μύδρος — κισηροειδῆ, διαπνοὰς τοῦ κόσμου, διάπυρα Diog. A 2 (330, 4) Entstehung Leuk. A 1 (342, 37. 343, 18) 10 (345, 27) 24 (347, 34) αὖραι ἀπὸ τῶν ἀ. (347, 40) πέτροι Demokr. A 85 (366, 31) τὴν γῆν πρότερον γενέσθαι A 40 (360, 16) Entstehung Metrod. v. Ch. A 4 (451, 18) τοὺς ἀστέρας πῦρ εἶναι καὶ τῆι τούτων κράσει τὰ ἐπὶ γῆς γίγνεσθαι Aegypt. 60 B 6 (460, 6) — ἀστέρες = μαρμαρυγαί Mus. B 17 (487, 10).

Stellung, Lage. ἐποχεῖσθαι τῶι ἀέρι Anaximen. A 7 (18, 41) ἥλων δίκην καταπεπηγέναι A 14 (19, 38) τάξις Anaximandr. 11 (14, 14) 18 (15, 42) Philol. A 16 (237, 15 ff.) 45 B 35 (277, 42. 44) Leuk. A 1 (343, 19) Demokr. A 40 (360, 17) 86 (366, 32) — πρώτου τὸν περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων (τ. ἀστέρων) λόγον εὑρηκότος v. Anaximandr. 19 (15, 46) ἀπόστασις Anaximen. A 7 (19, 1) Herakl. A 1 (55, 35) Anaxag. A 42 (301, 42) — αἱ πρὸς τὸν περιέχοντα πάγον, ἄστρων δύναμιν (περαίνουσαι, sc. περιόδοι) Hippokr. 12 C 1 (83, 19) — ἁρμονία Pythagor. B 35 (277, 29 ff.) — *siderum simulacra* Demokr. B 14, 1 (391, 1).

Licht. εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν Herakl. B 99 (76, 9) — Anaxag. A 12 (296, 37) Metrod. v. Ch. A 9 (451, 34) Diotim. 1 (466, 1) Antiph. B 27 (595, 36).

Bewegung. (τὸν οὐρανὸν) ἐπέδησεν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρων

Parm. B 10, 7 (123, 2) ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν (Orph.) B 16 (479, 35) περὶ τᾶς τῶν ἄστρων ταχυτᾶτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων ... σαφῆ διάγνωσιν Archyt. B 1 (258, 8) — κίνησις (*motus*) Thal. A 19 (10, 1) Anaximandr. 18 (15, 43) Anaximen. A 1 (17, 38) 13 (19, 34) 14 (19, 39) τροπαί A 15 (20, 6) ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις Xenophan. A 38 (42, 41) κινοῦνται ἀεί Alkm. A 12 (102, 26) (ἥλιος) ἐναντίον τοῖς ἄλλοις ἄστροις τὴν φορὰν ποιεῖται Oinop. 7 (230, 21) *stellas stare, terram moveri* Hiket. 1 (265, 21) ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς φέρεσθαι Anaxag. A 78 (308, 22) κατ' ἀρχὰς θολοειδῶς ἐνεχθῆναι, ὕστερον δὲ ἔγκλισιν λαβεῖν A 1 (294, 3) τὴν περιχώρησιν, ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος ... B 12 (319, 3) vgl. auch A 12 (296, 38) A 42 (301, 40) φορά Leuk. A 1 (343, 20) περιφορά A 24 (347, 37) Kreislauf (nach Lukrez) A 44 (366, 40) — ἔκ τινῶν ἀστέρων προεῖπεν ὄμβρον v. Demokr. A 17 (354, 46) — ἀποκαταστάσεις Hekat. B 5 (459, 25). Vgl. πλάνης, ἀπλανής, γάλα.

ἄστοργος. αἱ τῶν ὅλων ἀρχαί Emped. (?) B 27 (183, 16).

ἀστός. ἀστοί Gorg. B 6 (557, 31) ἀστοῖσιν Xenophan. B 2, 6 (45, 19).

ἀστραγαλίζειν κρεῖττον ἢ πολιτεύεσθαι Herakl. A 1 (54, 23).

ἀστραπή (-αί). dist. κεραυνός, πρηστήρ Entstehung Anaximandr. 19 (14, 18) 23 (16, 21) Anaximen. A 7 (19, 6) Xenophan. A 45 (43, 17) Herakl. A 14 (59, 18) Emped. A 63 (163, 8) Anaxag. A 1 (294, 8) 42 (302, 9) 84 (308, 46 ff.) Kleidem. 1 (326, 36) Diog. A 16 (330, 15) Demokr. A 93 (367, 34) B 14, 4 (391, 15) 14, 7 (392, 13) — ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας Krit. B 25, 31 (621, 19).

ἀστρολογεῖν. πρῶτος ἀστρολογῆσαι Thal. A 1 (3, 19) vgl. Herakl. B 38 (68, 5).

ἀστρολογία Thal. A 10 (8, 23) Ναυτικὴ ἀ. Tit. (Thal.) A 1 (3, 13) B 1 (11, 2) vgl. Phokos 69 (501, 21) Ἀστρολογία Tit. Kleostr. A 4 (502, 10) ἀ. ἀνεῦρον Aegypt. 60 B 6 (460, 11) Schüler der Aegypter Oenop. (vgl. auch A 9 S. 230, 28 A 13 S. 231, 14) und Demokr. 29 A 7 (230, 11 ff. der Chaldaeer Demokr. A 1 (350, 17) Περὶ τῆς Δημοκρίτου ἀστρολογίας Tit. Theophr. 55 A 34 (358, 33 vgl. 390, 17) *astrologiam ... penitus habere notas* Archyt. Philol. A 6 (234, 23). Vgl. ἀστρολόγος, ἀστρονομία.

ἀστρολογικός. σφαῖρα Gorg. A 17 (548, 29).

ἀστρολόγος v. Homer Herakl. B 104 (77, 5) v. Kleostr. A 2 (502, 4) v. Pherekyd. A 1 (504, 14) v. Oinop. 9 (230, 27) v. Bion 2 (466, 21) in Aegypten 29, 7 (230, 19) 55 A 40 (360, 7).

ἄστρον. syn. ἀστήρ Anaximen. A 7 (18, 42. 44) — εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν Herakl. B 99 (76, 9) οὐρανὸν ... πείρατ' ἔχειν ἄστρων Parm. B 10, 7 (123, 2) ἄστρων θερμὸν μένος B 11, 3 (123, 7) περὶ τᾶς τῶν ἄστρων ταχυτᾶτος ... Archyt. B 1 (258, 8) τὴν περιχώρησιν, ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος ... Anaxag. B 12 (319, 3) τὰ περὶ τὰ ἄστρα Hippias A 11 (581, 25) ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Krit. B 19, 4 (619, 12). Doxographisches s. ἀστήρ.

ἀστρονομεῖν 68ª A 1 (499, 6) ἀστρονομεῖσθαι 1 A 1 (5, 31).

Ἀστρονομία Tit. Orph A 1 (470, 5) Hesiod. B 1 (499, 18) (dafür *Astrologia*) B 4 (499, 26) vgl. B 5 (500, 1) Demokr. A 33 (357, 40) = B 11ʳ (390, 16) 13 (390, 23) 14, 5 (391, 38) ἀστρονομία lehrt Theodor. 4 (233, 10) Hippias 74 A 5 (528, 29) 79 A 2 (579, 12).

ἀστρονόμος. ὁ ἀληθῶς 68ª A 1 (499, 5) ἀγαθοί 70 A 1 (501, 26).

ἄστυ. μέγα Emped. B 112, 1 (205, 8) ἐς ἄστεα τηλεθάοντα B 112, 7 (205, 14).

ἀστυτίς = θρῖδαξ Lykos 2 (268, 13).

ἀστύτριψ Krit. B 72 (629, 13).
ἀσυλλόγιστος v. Meliss. und Parm. Aristot. 20 A 7 (141, 17) neutr. Pittakos 73a 3 (522, 16).
ἄσυλος. (τὸ ἐόν) πᾶν ἄσυλον Parm. B 8, 48 (121, 9).
ἀσυμμετρία opp. συμμετρία Hippas. 4 (30, 11. 18) Pythagor. D 4 (284, 4) D 8 (288, 4. 290, 9) Emped. A 86 (169, 36).
ἀσύμμετρος. κρᾶσις Emped. A 86 (169, 23) πόροι (169, 35).
ἀσύμφορος opp. σύμφορος Hippokr. 12 C 1 (82, 3) οὖρος ⟨τῶν συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων⟩ Demokr. B 4 (386, 25) vgl. B 188 (420, 1).
ἀσυμφυής. μόρια Emped. A 72 (165, 2).
ἀσύνδετος. ἀσυνδέτως (χωρίον) χωρίωι προσβαλεῖν v. Krit. A 1 (608, 12).
ἀσύνετος s. ἀξύνετος.
ἀσυνήθης. χῶρον Emped. B 118 (208, 11).
ἀσύνθετος und σύνθετος (ἀριθμός) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 32 ff.).
ἀσύντακτος. Ἀσύντακτα Tit. Demokr. A 33 (357, 31) = (389, 26).
ἀσφαλής. εὐλαβὴς γίνου καὶ ἀσφαλής Demokr. B 91 (404, 2) ἀσφαλὲς τὸ γινόμενον (συνιδεῖν) Pittak. 73a 3 (522, 17) οὐκ ἀσφαλέα κτήματα Demokr. B 77 (402, 16) ἡ εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλογκίης B 3 (386, 19).
ἄσφαλτος Demokr. A 99a (468, 42).
ἀσχημοσύνη Pythagor. D 8 (290, 9).
ἀσώματος. θεός Orph. B 13 (477, 18) τὸ ὄν Meliss. B 9 (149, 1) ἡ ἀσώματος ἐν μυχοῖς φύσις (Demokr.) C 6 (449, 2) ἐγγὺς ὁ ἀὴρ τοῦ ἀ. [Anaximen.] B 3 (21, 30).
ἄτακτος ἀνθρώπων βίος Krit. B 25, 1 (620, 22).
ἀτάλαντος. ἀτάλαντον ἁπάντηι (Νεῖκος) Emped. B 17, 19 (178, 16).
ἀταξία. περὶ τῶν γινομένων τὴν ἀ. τὴν ἀρετὴν (γίνεσθαι) opp. τὰ τεταγμένα τῶν μετεώρων Philol. A 16 (237, 24 vgl. Anm.) ἀ. ἀνέμων Demokr. B 14, 7 (392, 5).
ἀτάρ Parm. B 8, 58 (122, 2) Emped. B 109, 2 (203, 20) Meliss. B 8 (147, 8) Archyt. B 4 (263, 6).
ἀταραξία Demokr. A 167 (383, 45).
ἀτάρβητος. ἀταρβήτοισι προσώποις (ἥλιος) Emped. B 44 (188, 11).
ἀταρπιτός Parm. (?) B 20 (125, 15).
ἀταρπός. ἀταρπόν (διζήσιος) syn. ὁδός Parm. B 4, 6 (116, 24) πρὸς κέρδος ἀταρπός Emped. B 112, 9 (205, 16). Vgl. ἀτραπός.
×ἄτε m. part. Diog. B 5 (336, 12).
ἀτειρής. ἀτειρέι χαλκῶι Emped. B 143 (215, 14) ἀτειρεῖς (ἀθάνατοι) B 147, 2 (216, 2) ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν B 84, 6 (196, 34) ὄμματα ἀτειρέα B 86 (197, 12).
ἀτέλεστος. τὸ ἐόν *ohne zeitliches Ende* Parm. B 8, 4 (119, 1).
ἀτελεύτητος. τὸ ἐόν *ohne räumliches Ende* Parm. B 8, 32 (120, 11).
ἀτελής. πρήξιας Demokr. B 81 (403, 3).
ἀτενής. καταμαθεῖν ἀτενές Epich. B 4 (91, 21).
ἄτερ Demokr. B 223 (425, 7).
ἀτερπής. χῶρον Emped. B 121, 1 (208, 33) ἀτερπέστατα opp. ἐπιτερπέστατα Demokr. B 233 (426, 15).
ἀτερπίη opp. τέρψις Demokr. B 4 (386, 24) ἀτερπείη B 174 (417, 3). Vgl. ἀτερψίη.
ἀτερψίη opp. τέρψις Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) Demokr. B 188 (420, 2). Vgl. ἀτερπίη.
ἄτη. Ἄτης ἀν λειμῶνα Emped. B 121, 4 (209, 2) ἐγγύα πάρα δ' ἄτα Chilon 1 A 1 (7, 3) Thal. 73a A 3 (521, 32) vgl. A 2 (520, 4) ἐγγύα ἄτας θυγάτηρ Epich. Gn. 25 (94, 14) ἐκτὸς ἄτης βαίνειν Krit. B 49 (627, 26) ἀνδρείη τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει Demokr. B 213 (424, 1).
ἀτηρός. μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι Demokr. B 279 (435, 15).
ἄτιμος. coni. πολύτιμον (λίθον) [Demokr.] B 300, 18 (444, 29).
Ἀτλάντειος. πόλον Krit. B 18, 5 (619, 4 vgl. 618, 29).
Ἀτλαντικός. πέλαγος 26 B 1 (225, 33) vgl. Nachtrag.

ἀτμίς. Entstehung v. ὑετοί Anaximandr. 11 (14, 18) v. νέφη Xenophan. A 1 (34, 16) οὐ δύνασθαι τὰς ἀτμίδας ἕλκειν (τὴν γῆν) Kleidem. 5 (327, 20. 21) ἀμβροσίαν τὰς ἀτμίδας αἷς ὁ ἥλιος τρέφεται Demokr. B 25 (395, 5).

ἀτμός Anaximandr. 11 (14, 17) Hippokr. v. Ch. 5 (232, 38) Demokr. A 99 (368, 29).

ἄτομος (τὸ ἄτομον sc. σῶμα, ἡ ἄτομος sc. οὐσία?). τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιόν (Μώχου) 55 A 55 (362, 18) τῶι ἐκ τῆς διχοτομίας (λόγωι) ἄτομα ποιήσαντες μεγέθη v. Zenon A 22 (130, 45) ἀτόμους γραμμάς Xenokrates gegen Zenon A 22 (131, 2) — ἐκ τῶν ἀτόμων συνεστάναι τὸν κόσμον Ekphant. 4 (266, 3) — Prinzip (ἀρχαί, στοιχεῖα) Leuk. A 1 (342, 39) 5 (343, 39) 8 (345, 3) (ἄτομα) A 14 (346, 2) = B 1 (349, 31) (ἀτόμους) (346, 9) — Demokr. 46 A 45 (303, 5) 55 A 1 (352, 23 ff.) A 42 (360, 25) 51 (362, 3) vgl. Metrod. v. Ch. A 6 (451, 27) ἄτομα καὶ κενόν Leuk. A 32 (349, 6) Demokr. A 1 (352, 23 ff.) ἐτεῆι B 125 (408, 18) B 9 (388, 19) A 49 (361, 17) B 117 (407, 2) (τὰ ἄτομα) φύσιν ἐκάλουν B 168 (416, 9) A 58 (362, 41 ff.) — Beschreibung, Bewegung auch Leuk. A 1 (343, 5) 6 (344, 10) 9 (345, 12) 13 (345, 41) 14 (346, 9) 15 (346, 18) 16 (346, 23) Demokr. A 1 (352, 26 ff.) 37 (359, 9 ff.) 38 (359, 34 ff.) 43 (360, 30 ff.) 49 (361, 27) 50 (361, 42) 56 (362, 24) 57 ff. (362, 30 ff.) 132 (373, 12) Bewegung nach Epikur A 50 (361, 46) 51 (362, 2) Gewicht A 60 (363, 5) 61 (363, 25) 62 (363, 36) vgl. A 47 (361, 6) περιπαλάσσεσθαι B 168 (416, 9 = A 58 S. 362, 44) Kosmologie auch Leuk. A 1 (343, 3) A 21—24 (347, 12 ff.) Demokr. A 82 (366, 26) δυνατὸν εἶναι κοσμιαίαν ὑπάρχειν ἄτομον A 47 (361, 9) — Erklärung v. ψυχή Leuk. A 28 (348, 20) Entstehung d. αἰσθηταὶ ποιότητες Demokr. A 49 (361, 18 ff.) 59 (363, 3) B 9 (388, 17) 117 (407, 1) A 120 (371, 44) 124 (372, 10) — λίθος und σίδηρος A 165 (383, 20). Weiteres unter ἰδέα, ναστά, πλῆρες, ἀδιαίρετον, δέν, ὄν.

ἄτοπος. οὐδὲν ἄτοπον m. Inf. Archyt. B 1 (258, 5) οὐκ ἂν θαυμάσειεν εἴ τις ἄτοπος φανείη τοῖς πολλοῖς Anaxag. A 30 (299, 19) ἀτοπώτατον Demokr. B 155 (413, 2).

ἀτραπός. τελέειν ἀτραπόν (μύθων) Emped. B 24, 2 (182, 13). Vgl. ἀταρπός.

ἀτρεκής. οὐδὲν ἀτρεκές Demokr. B 9 (388, 25) οὐ μέντοι γε ἀτρεκέως γε ὅμοιον Diog. B 5 (336, 11).

ἀτρεμεῖν vom Gott des Xenophan. A 28 (37; 977b 17) v. ἐγκέφαλος Hippokr. 14 A 11 (102, 21).

ἀτρεμής. ⟨ἀτρεμῆ⟩ (θεόν) Xenophan. (Timon) A 35 (42, 15) ἀτρεμὲς ἦτορ Parm. B 1, 29 (115, 11) τὸ ἐόν B 8, 4 (119, 1).

ἀτρεμίζειν. (πῦρ) οὐδέποτε ἀτρεμίζον Hippokr. 12 C 1 (83, 22).

ἀττικίζειν v. Krit. A 1 (608, 9).

Ἀττικός. Ἀττικῆς γλώσσης κανών v. Lysias 81 A 18 (612, 11) und v. Krit. A 20 (612, 27).

ἀτυχεῖν. ἀτυχοῦσιν opp. εὐτυχοῦσιν Demokr. B 180 (418, 11) καὶ ἀνὴρ σπουδαῖος ἀτυχεῖ [Demokr.] B 302 (446, 6) ἀτυχῶν φρόνιμος ἴσθι Periand. 73a 3 (523, 18) φίλοις ἀτυχοῦσιν (523, 21).

ἀτυχής. ἀτυχεστάτους (αὐτοὺς λέγοντι) Hipparch. 55 C 7 (449, 37).

ἀτυχία. πῶς ἂν τις ῥᾶιστα φέροι Thal. A 1 (6, 6) ἐπὶ τὰς ἀτυχίας ταχέως (πορεύου, opp. τὰ δεῖπνα) Chilon 73a 3 (521, 21).

αὖ. τότε μέν, τὰ δ' αὖ Emped. B 9, 4 (176, 1) τοτὲ μὲν — τοτὲ δ' αὖ B 17, 2 (177, 28) = 17, 17 (178, 14) ὅθε μὲν — τότε δ' αὖ πάλιν B 100, 20 (201, 9) ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δ' αὖ B 17, 8 (178, 5) = 26, 6 (183, 3) ⟨δ' αὖ⟩ B 54 (189, 25) ὁ δ' *αὖ B 137, 3 (213, 36) ἐν δ' αὖ . . . Krit. B 48 (627, 20) μηδὲ αὖ Zenon B 2 (134, 4) αὖ Archyt.

B 4 (263, 8) *αὖ Demokr. B 266 (433, 2).

αὐαίνειν. ὑργὸν αὐαίνεται Herakl. B 126 (79, 17).

αὐγασμὸς ἡλίου Anaximen. A 18 (20, 16).

αὐγή. διά τ' ἀπλέτου αὐγῆς (d. Himmels) Emped. B 135, 2 (213, 18) ἄμβροτα ὅσσα ... ἀργέτι δεύεται αὐγῆι B 21, 4 (180, 18) αὐγὴ (ἡλίου) τύψασα σεληναίης κύκλον B 43 (188, 7) πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο Parm. B 15 (124, 10) ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγάς (sc. ἡλίωι) Emped. B 42, 1 (187, 27) ἐς αὐγὰς ἠελίου B 115, 10 (207, 16) τὴν ... διασπειρομένην πρὸς ἡμᾶς αὐγήν Philol. A 19 (237, 40) — bei Entstehung v. ἶρις Anaximen. A 7 (19, 8) 18 (20, 16 ff.) Pythagor. B 37c (278, 46) C 2 (279, 29) Metrod. v. Ch. A 17 (452, 6) ἀστέρας δεχομένους τὰς ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως αὐγάς Herakl. A 12 (59, 9) ἀστραπῆς Anaximen. A 7 (19, 7) — αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη ... Herakl. B 118 (78, 13).

αὐθάδης. αὐθάδες δίκαιον opp. πρᾶιον ἐπιεικές Gorg. B 6 (557, 14) αὐθάδεις πρὸς τὸ συμφέρον (557, 21).

αὖθι Parm. B 8, 30 (120, 9).

αὖθις Parm. B 3, 2 (116, 13) Emped. (?) B 154, 1 (217, 5) Demokr. B 235 (427, 9).

αὐλεῖν μανθάνειν v. Krit. A 15 (611, 29).

αὔλησις Epich. (?) B 3 (90, 32).

αὐλητής opp. αὔλησις Epich. (?) B 3 (91, 2) αὐλητὰς κιθαρίζει und umgek. Dialex. 7, 4 (647, 3).

αὐλητικός. ἡ αὐλητική Archyt. Philol. A 7 (234, 28).

αὐλιζόμενοι = κοιμώμενοι Antiph. B 68 (602, 32).

αὐλός. *Röhre* πρηστῆρος Anaximandr. 21 (16, 10) 22 (16, 18) *Hals* αὐλοῦ πορθμόν Emped. B 100, 10 (200, 24) *Flöte* Entstehung des ὀξύτερος und βαρύτερος ἄχος Archyt. B 1 (260, 6 ff.) Περὶ αὐλῶν Tit. Archyt. (?) (263, 20) *tibicinium* als Heilmittel [Demokr.] B 300, 7 (441, 9) βόμβυξ, ὀξυτάτη νεάτη Pythagor. B 27 (276, 1) — αὐλῶν ἀντίπαλον ('Ανακρείων) Krit. B 1 (613, 17).

αὐλώδης. πόρος Anaximandr. 11 (14, 10).

αὐξάνειν, αὔξειν. λόγος ἑαυτὸν αὔξων Herakl. B 115 (78, 7) αὔξει χθὼν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθήρ Emped. B 37 (186, 18) μάθη ... φρένας αὔξει B 17, 14 (178, 11) ὁμόνοιαν αὔξησεν λογισμὸς εὑρεθείς Archyt. B 3 (262, 12) αὔξει ... εἰς ἦθος ἕκαστον Emped. B 110, 4 (204, 3).

passiv. ἄλλως ἄλλο ἀεὶ αὔξεται πρὸς ὃ ἂν ἦι ἐλλιπές Herakl. (?) B 126b (80, 4) ὁ μὲν αὔξετ', ὁ δὲ ... φθίνει Epich. B 2 (90, 3) αὐξήσεται opp. ἔλαττον ἔσται Zenon B 2 (134, 4) ἐκ τῶν ὄντων πάντα αὔξεται Anaxag. A 46 (303, 33) αὐξάνεσθαι καὶ φθίνειν ... προσκρινομένων τῶν πρώτων στοιχείων Demokr. A 58 (362, 46) — πῆι πόθεν αὐξηθέν (τὸ ἐόν); Parm. B 8, 7 (119, 4) ἓν ηὐξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων Emped. B 17, 1 (177, 27) = 17, 16 (178, 13) αὔξεται ἐν μέρει αἴσης opp. φθίνει B 26, 2 (182, 24) — (κόσμους) τοὺς μὲν αὔξεσθαι opp. ἀκμάζειν, φθίνειν Demokr. A 40 (360, 13) τὴν γῆν A 96 (367, 48) (τὰ ζῶια) αὔξεσθαι διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ opp. τρέφεσθαι, μειοῦσθαι Emped. A 77 (165, 47) (τὰ δένδρα) A 70 (164, 15) — τὸ ἔμβρυον αὐξάνεταί τε καὶ τρέφεται Antiph. B 36 (596, 30) vgl. Emped. A 75 (165, 35) ψυχὴ ἐν ἀνθρώπωι αὔξεται Hippokr. 12 C 1 (82, 6) νόος (Demokr.) C 6 (448, 12) ὁ αὐξόμενος λόγος Epich. B 2 (90, 11). Vgl. ἀέξειν, αὔξησις.

αὔξη (opp.) φθορή) τῶι μέζονι ἀπὸ τοῦ ἐλάσσονος ... Hippokr. 12 C 1 (81, 24) — περισσὴ τοῖς καρποῖς καὶ τῆι αὔξηι (ἡ γῆ) Demokr. A 96 (368, 2).

αὔξησις (ψυχῆς) Hippokr. 12 C 1 (81, 37) ὁ περὶ αὐξήσεως λόγος Epich. B 2 (90, 9) vgl. oben Z. 37 — (= μίξις, αἴσθησις) τῆι συμμετρίαι τῶν πόρων Emped. A 86 (169, 12) διὰ τοῦ κενοῦ Leuk. A 7 (344, 32) 19 (347, 7).

αὖος. αὔη ψυχή (?) Herakl. B 118 (78, 18 vgl. Anm.).
αὔριον χθές, τὸ δὲ χθὲς αὔριον Skythin. heraklit. 12 C 3 (86, 26).
αὐστηρός. λέξις bei Thrasym. B 1 (576, 5).
×αὐτάρ nur Parm. und Emped.
αὐτάρκεια. ξενιτείη βίου αὐτάρκειαν διδάσκει Demokr. B 246 (428, 21) τέλος Hekat. 55 B 4 (386, 26) = 60 A 4 (458, 32) Hegesid. 79 A 1 (579, 7) Περὶ αὐταρκείας Alexis (?) 60 B 10 (461, 13) αὐταρκείηι τροφῆς (?) Demokr. B 209 (423, 12).
αὐτάρκης. φύσις opp. τύχη Demokr. B 176 (417, 16) αὐταρκέα opp. πολυτελέα (τράπεζαν) B 210 (423, 15).
αὔταυτος. *αὐταύτου Archyt. B 2 (261, 23) δι' *αὔταυτον B 3 (262, 8) αὐταυτό Philol. B 5 (240, 21).
αὖτε. νῦν αὖτε Xenophan. B 7, 1 (47, 18) Emped. B 131, 3 (212, 3) ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δ' αὖτε B 20, 4 (180, 7) δαὖτε = δὴ αὖτε Demokr. B 172 (416, 21). Vgl. αὖ.
αὐτή (σύριγγος) Parm. B 1, 6 (114, 12).
×αὐτίκα Mus. B 11 (486, 16) Demokr. B 172 (416, 20) u. ö.
αὖτις Herakl. B 40 (68, 10) Parm. B 12, 5 (123, 22).
αὐτογενής. συνοχήν [Philol.] B 23 (249, 2).
αὐτοκίνητος. ψυχή Alkm. A 12 (102, 31).
αὐτοκρατής. νοῦς αὐτοκρατές Anaxag. B 12 (318, 7).
αὐτόματος. αὐτόματα καρποῦται (τὰ αἰσχρὰ χρήματα) Demokr. B 182 (419, 4) — ἐγκλιθῆναί πως τὸν κόσμον ἐκ τοῦ αὐτομάτου Diog. Anaxag. A 67 (306, 13) τῶν κόσμων . . αἰτιῶνται τὸ αὐτόματον v. Demokr. A 69 (364, 29) ἃ δὲ κατὰ τὸ αὐτόματον εἶναι (opp. ἀνάγκη u. a.) Demokr. Anaxag. 46 A 66 (306, 9) χυλοὶ αὐτόματοι καὶ οὐκ αὐτ. Hippokr. 12 C 2 (85, 39).
×αὐτός. κατ' αὐτὸ τἀντία Parm. B 8, 58 (122, 2) — αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα Emped. B 17, 34 (179, 11) = 21, 13 (181, 4) = 26, 3 (182, 25) vgl. B 110, 4 (204, 3) — εἰ . . . εἴη, δεῖ αὐτὸ ἓν εἶναι· ἓν δὲ ὂν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν Meliss. B 9 (149, 2) — τὰ . . . ἀπαντιάζοντα αὐτὰ αὐτοῖς Archyt. B 1 (258, 17) οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε *αὐτῶν ποθ' αὑτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο Philol. B 11 (243, 10) — ψεῦδος οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ· πολέμιον γὰρ . . . τᾶι φύσει (sc. αὐτῶ) τὸ ψεῦδος Philol. B 11 (244, 5) — ὁ αὐτός m. Dativ [Philol.] B 21 (248, 11) Demokr. B 164 (415, 6) vgl. unten Z. 24 ff. — Stellung ἐν αὐτῶν στήθεσιν Parm. B 6, 5 (117, 18) ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν . . . καὶ ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Zenon B 1 (133, 7) σχίζεται αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρα Diog. B 6 (337, 20) . . . εἰς ἣν αἱ πλεῖσται ἐκ τῆς κεφαλῆς συνέχουσιν αὐτῆς (338, 16) — μίν gebrauchen außer Xenophan. Parm. Emped. Herakl. B 94 (75, 20) Protag. B 9 (540, 5)

Identität. ὡυτὸς 'Αίδης καὶ Διόνυσος Herakl. B 15 (65, 2) κόσμον τόνδε τὸν αὐτὸν ἁπάντων B 30 (66, 20) τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι B 84 (74, 12) ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν, εἶμέν τε καὶ οὐκ εἶμεν B 49a (69, 7) vgl. B 91 (75, 8) 88 (74, 19) A 8 (58, 29) Hippokr. 12 C 1 (85, 27) Parm. B 6, 8 (117, 22) οἱ αὐτοὶ ἐσέρπουσι καὶ ἐξέρπουσι καὶ οὐχ οἱ αὐτοί Hippokr. 12 C 1 (85, 26) τωὐτὸ τέρψις ἀτερψίη, γνῶσις ἀγνωσίη κτλ. Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) vgl. μία καὶ ἡ αὐτὴ (ὁδὸς γναφείωι) Herakl. B 59 (70, 18) ταὐτὰ ἐργαζόμενοι, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς νόσους Herakl. B 58 (70, 13) — ταὐτόν τ' ἐν ταὐτῶι τε μένον (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 29 (120, 8) vgl. ἐν ταὐτῶι μίμνει (θεός) Xenophan. B 26, 1 (50, 22) οὔποκ' ἐν ταὐτῶι μένει (ὁ μέν, ὁ δέ) Epich. B 2, 3. 9. 12 (89, 25 ff.) ἐν τῶι αὐτῶι δέ γε τούτωι Antiph. B 49 (598, 23) — τὸ αὐτὸ νοεῖν καὶ εἶναι Parm. B 5 (117, 7) ταὐτὸν νοεῖν καὶ οὕνεκεν

νόημα B 8, 34 (120, 13) τὸ αὐτὸ φρονέει πᾶσιν καὶ παντί B 16, 2 (124, 13) ἑωυτῶι πάντοσε τωὐτόν, τῶι δ' ἑτέρωι μὴ τωὐτόν (πῦρ) B 8, 57 (122, 1) ἕκαστον τῶν πολλῶν ἑαυτῶι ταὐτὸν καὶ ἐν Zenon B 2 (134, 10) — (τὸ) πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό Antiph. B 49 (599, 17) — παντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι Diog. B 2 (334, 9 ff.) — φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσιν τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀνόμοια . . . v. Zenon A 13 (129, 15) ἐναντία λέγειν . . . τὰ αὐτὰ πράττοντες Thrasym. B 1 (577, 15) — ἐκ τῶν αὐτῶν (vgl. Sp. 111, 48) γίνεσθαι τὰ διάφορα Emped. B 23 (181, 24) ταὐτὰ τρίχες, φύλλα . . . B 82, 1 (195, 31) — Vgl. ἑαυτοῦ unter ἐμαυτοῦ.

αὐτοτράπεζος. ἀθανάτοις αὐτοτράπεζοι Emped. B 147, 1 (216, 1).

αὐτοφυής. νοῦς Krit. B 19, 1 (619, 8).

αὐτόχθων. Αὐτόχθονες Tit. Pherekyd. (Athen.) A 2 (505, 4).

αὐτοχειρία. αυτοχειρίηι dist. κελεύων, ψήφωι Demokr. B 260 (431, 16).

αὔτως. ὡς δ' αὔτως Mus. B 5 (485, 4) Emped. B 20, 6 (180, 9) 22, 4 (181, 17) 100, 16. 22 (201, 5. 11) 137, 5 (214, 2).

αὐχαλέος. αὐχαλέοι Xenophan. B 3, 5 (46, 20).

αὐχήν. ἐν τῶι αὐχένι (φλέβες) Diog. B 6 (338, 10).

αὐχμηρός. αὐχμηραὶ νόσοι Emped. B 121, 3 (209, 1).

αὐχμός. ἐξ ἐπομβρίας αὐχμὸν ποιῆσαι Herakl. A 1 (54, 28) coni. ἐπομβρίας Hipparch. 55 C 7 (449, 19) θήσεις ἐξ ὄμβροιο . . καίριον αὐχμόν, ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεύματα Emped. B 111, 6. 7 (204, 17 f.) ἐν τοῖς αὐχμοῖς γίγνεσθαι τοὺς σεισμούς Anaximen. A 21 (20, 37).

ἀφαιρεῖν. μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον Zenon A 21 (130, 13. 19) vgl. 55 A 135 (378, 24) — Ζεὺς . . . διδοῖ καὶ ἀφαιρεῖται (πάντα) Demokr. B 30 (397, 22) σοφίη ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται B 31 (399, 25) οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται Antiph. B 60 (602, 9) ἀφαιροῦντες ἀλγοῦσιν ὥσπερ ἀπὸ σαρκῶν ἀφαιρούμενοι B 53 (600, 3) τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν B 54 (600, 29) — ἀφελόμενοι — ἐνεργασάμενοι Gorg. B 11 (559, 3).

ἀφαίρεσις opp. πρόσθεσις Hippokr. 12 C 1 (81, 37).

ἀφανής (ἁρμονίη) opp. φανερή Herakl. B 54 (69, 22) τὰ ἀ. τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου Solon 73a 3 (521, 15) ἐκ τῶν φανερῶν τὰ ἀφανέα σκέπτεσθαι οὐκ ἐπίστανται Hippokr. 12 C 1 (83, 23) περὶ τῶν ἀ. σαφήνειαν θεοὶ ἔχοντι Alkm. B 1 (103, 23) ἀφανῆ coni. ἄπειρα, ἄδηλα Philol. B 11 (243, 7) τὸ μὲν εἶναι ἀφανὲς μὴ τυχὸν τοῦ δοκεῖν und umgekehrt Gorg. B 26 (561, 34).

ἄφαντος. opp. δῆλος Epim. B 11 (496, 21) νυκτός Parm. B 9, 3 (122, 11).

ἄφαρ Emped. B 35, 6 (185, 32) 110, 8 (204, 7).

ἀφαυρός. βιοτὴν ἀφαυρήν τε . . καὶ ὀλιγοχρόνιον Demokr. B 285 (436, 22) ἀφαυρότερος (ἀνδρὸς γηρέντος) Xenophan. B 9 (48, 8).

ἀφαυρότης. ὑπ' ἀφαυρότητος (τῶν αἰσθήσεων) Anaxag. B 21 (322, 4).

ἀφεγγής. σῶμα opp. ὑελοειδές v. σελήνη Ion A 7 (221, 34).

ἀφειδής. ἀφειδῶς αἰτιασάμενος Demokr. B 159 (414, 5).

ἀφέλεια nicht b. Krit. A 19 (612, 25).

ἁφή Erklärung vermißt b. Emped. A 86 (168, 34 vgl. 170, 23) ἀποδίδωσι τὴν γνῶσιν τῶι τε ὁμοίωι καὶ τῆι ἁφῆι (169, 32) Erklärung Anaxag. A 92 (310, 25) vgl. auch 55 A 135 (375, 2) καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ἑκάστη ἁφή (Demokr.) A 119 (371, 39) vgl. A 135 (374, 30. 377, 22) Erklärung d. Qualitäten A 120 (371, 43) 135 (375, 20 ff. 376, 27 ff. 378, 29) αἱ γένεσεις καὶ αἱ διακρίσεις . . δύο τρόποι . . . διά τε τοῦ κενοῦ καὶ διὰ τῆς ἁφῆς Leuk A 7 (344, 43) — χειλέων ἁφή (Demokr.) C 6 (448, 22).

ἀφήκειν. ἀφήκοντος = διήκοντος Antiph. B 15 (594, 36).

ἄφθαρτος. κόσμος Xenophan. Parm. Meliss. 11 A 36 (42, 37) = 18 A 36 (111, 4) Okkel. 3 (264, 25) [Philol.] B 21 (247, 14. 16) — ψυχή Pythag. Anaxag. Diog. 46 A 93 (311, 7).
ἄφθιτος. δαίμων ἀφθίτωι θάλλων βίωι Krit. B 25, 17 (621, 5).
ἀφθονία. καρπῶν ἀφθονίῃσι Emped. B 78 (194, 29).
ἀφιέναι. ἆχον ἀφίησι (πνεῦμα) Archyt. B 1 (260, 9) ἀφιέντι (ῥόμβοι) (260, 13) ἀφήσει (κάλαμος) (216, 15) — ἀφιέμενα (βέλη) (259, 16).
ἀφικνεῖσθαι. ἀφικνεῖται ἐς τοσοῦτο ὥστε Herakl. B 108 (77, 12) ἐς γῆρας ἀφίξεται Demokr. B 295 (438, 6) ὁ Μῆδος ἀφίκετο Xenophan. B 22, 5 (50, 11) ὁππόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδε B 1, 17 (45, 5) εἰς ἔχθραν καὶ ταραχὰς ἀφικέσθαι Thrasym. B 1 (577, 5) θεὸς δοκεῖ . . . ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι Diog. B 5 (335, 22).
ἄφοβος. ἄφοβοι εἰς τοὺς ἀφόβους Gorg. B 6 (557, 24).
(ἀφορισμός) *conscribere non potuit* [Demokr.] B 307 (447, 2) Ἀφορισμοί Tit. Krit. B 39 (625, 25).
ἀφορμή. γυμνωθεῖσα ἀφορμῆς Antiph. B 14 (594, 23).
ἀφροδισιάζειν Pythagor. D 8 (290, 20) Dialex. 1, 16 (637, 24) τοῖς ἀφροδισιάζουσιν Demokr. B 127 (409, 3).
ἀφροδίσιος. ἀφροδισίων χρεία Pythagor. D 8 (289, 16 ff. 290, 23) ὑπερβεβληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ . . . ἀφροδισίοισιν Demokr. B 235 (427, 3) ἀσθενοῦντι κακόν, ὑγιαίνοντι . . . ἀγαθόν Dialex. 1, 2 (636, 5) vgl. 1, 16 (637, 24) — Erklärung des Namens Diog. A 24 (332, 26) Ἀφροδίτης = ἀφροδισίων Antiph. B 17 (595, 1).
Ἀφροδίτη Planet Anaximandr. 19 (16, 4) Demokr. A 92 (367, 26) — *Veneris germina* Parm. B 18, 1 (124, 29) Ἀφροδίτης = ἀφροδισίων Antiph. B 17 (595, 1). Vgl. Reg. II.
ἀφρὸς τοῦ αἵματος = σπέρμα Diog. A 24 (332, 24) vgl. ἀφρώδης.

ἀφροσέληνος [Demokr.] B 300, 18 (444, 31).
ἀφροσύνη. μὴ προσδέχου Bias 73ᵃ 3 (523, 4) ἀφροσύνης καὶ θράσεος πίμπλανται Demokr. B 254 (430, 10) — = Ἄρης (bei Homer) Theagen. 2 (511, 26).
ἀφρώδης. ἀφρῶδες (αἷμα) = σπέρμα Diog. B 6 (339, 13).
ἄφρων. τὸ ἄφρον ⟨τῆς ῥώμης⟩ opp. τὸ φρόνιμον τῆς γνώμης Gorg. B 6 (557, 23).
ἀφύη. τύπος *ἀφύης ἐν λίθωι Xenophan. A 33 (41, 36).
ἀφυὴς ἐς μάθησιν Demokr. B 85 (403, 13).
ἀφύσικος v. Parm. A 26 (109, 35).
ἀχάλκευτος. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν πέδαις Krit. B 20 (619, 20).
ἀχανής. χάσμ' ἀχανές Parm. B 1, 18 (114, 24).
ἀχαριστεῖν. ἀχαριστήσαντι Antiph. B 54 (600, 20).
ἄχθεσθαι. τράπεζα μέλιτος ἀχθομένη Xenophan. B 1, 10 (44, 25).
Ἀχιλλεὺς λόγος Zenon A 1 (127, 2) 26 (131, 37) ἥλιος Metrod. v. L. 4 (326, 23) vgl. 3 (326, 17). Vgl. Reg. II.
ἀχλὺς ἀμβλωπός Krit. B 6, 11 (615, 20).
ἄχος. δειλαίων Emped. B 145, 2 (215, 22) ἀνδρείων B 147, 2 (216, 2) — οὐδὲν οὕτω δεινόν, ὃ μὴ ἐξελεῖν τῆς γνώμης Antiph. (Rhamn.) A 6 (590, 31).
ἄχρειος. ἄχρειον μὴ εἶναι ἐν ἡμῖν Philol. A 28 (239, 21) χρήματα πορίζειν οὐκ ἀχρεῖον Demokr. B 78 (402, 17).
ἄχυρον Demokr. A 165 (383, 30).
ἄψυνθος Bolos (466, 29).
ἀψίς ἡλίου Anaximandr. 21 (16, 9) σελήνης 22 (16, 16).
ἄψυχος. τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς opp. ἔμψυχος Thal. A 1 (3, 30) vgl. A 3 (7, 9) — καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων (ὁμογενῆ ὁμογενέσι συναγελάζεται) opp. ζῶια, ἄλογα Demokr. B 164 (415, 1) — γεννᾶσθαι τὰ βρέφη ἄψυχα Diog. A 23 (332, 37). Vgl. ἔμψυχος.

βαθμοειδής. ἀποχαράξεις Demokr. B 155 (412, 24).
βάθος γῆς opp. πλάτος Anaximandr. 10 (13, 34) γῆς βάθη Emped. B 39, 1 (187, 4) erklärt 11 A 47 (43, 32) — μῆκος πλάτος βάθος = σῶμα Gorg. B 3 (553, 26) (βάθος ψυχῆς) Protag. (?) B 11 (540, 13) — βάθος des Parm. (Plato) A 5 (106, 35).
βαθύς. ὕδωρ Demokr. B 172 (416, 20) βαθύτερα φρέατα Hippon B 1 (226, 5) βαθυτέρα θάλασσα (226, 7) — βαθὺν λόγον Herakl. B 45 (68, 19).
βαίνειν. οὐκ ἐπαΐων ὅκη βαίνει Herakl. B 117 (78, 11) ἐκτὸς ἄτης βαίνειν Krit. B 49 (627, 26) ἐς ὁδὸν βῆσαν transit. Parm. B 1, 2 (114, 8) — σὺν δ' ἔβη ἐν φιλότητι Emped. B 21, 8 (180, 22) ὀξὺ . . ἐπ' ὀξὺ ἔβη B 90, 2 (198, 2) σὺν πατρίδι ἔβη Antiph. B 114 (606, 23) βατή (γῆ) Demokr. B 247 (429, 2) — τῶν σφαίρων ἐφ' ὧν ἕκαστος (ἀστὴρ) βέβηκε Anaximandr. 18 (15, 44).
βαιός. βαιά opp. τὰ πλεῖστα Demokr. B 119 (407, 24) — βαιότερον opp. πλεῖστον Parm. B 8, 45 (121, 6).
βακχεύειν Eurip. (Orph.) A 8 (471, 26).
βακχικός. Βακχικά Tit. Orph. A 1 (470, 1).
βάκχος. βάκχοις coni. λήναις, μύσταις Herakl. B 14 (64, 19) — ἐλάτης βάκχοι (= κλάδοι) Xenophan. B 17 (49, 15).
Βάκχαι Tit. Philol. B 17 (246, 5) 18 (246, 11) 19 (246, 18).
βαλάνειον. οὐκ ἐν β. λούεσθαι Pythagor. C 4 (280, 34).
βαλανοῦν. βαλανωτὸν ὀχῆα Parm. B 1, 16 (114, 22).
βαλβίς = ἀρχή Antiph. B 69 (602, 34 f.).
βάξις. εὐηκέα βάξιν Emped. B 112, 11 (205, 18).
βάπτειν. εὖτε . . . βάπτῃσι εἰς ὕδατος . . . δέμας Emped. B 100, 11 (200, 25).
βαπτίζειν. ἀσκὸν βαπτίσαι πλήρη πνεύματος Zenon (?) A 18 (130, 1).
βάρβαρος. βαρβάρους ψυχάς Herakl. B 107 (77, 9) β. συγγραφαί Hippias B 6 (584, 21) — βάρβαρος τὸ γένος v. Pythag. 8 (24, 9) δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάρωι Thrasym. B 2 (577, 30) Ἑλλάδα τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους v. Gorg. A 1 (544, 24. 29) τὰ κατὰ τῶν β. τρόπαια ὕμνους ἀπαιτεῖ (544, 33).
βάρος (dist. σχῆμα, μέγεθος) οὐκ ἔχειν τὰς ἀτόμους Demokr. A 47 (361, 7 ff.) *ponderibus et motibus ⟨omnia facta⟩* A 80 (366, 15) — κινεῖσθαι τὰ σώματα μήτε ὑπὸ βάρους μήτε πληγῆς Ekphant. 1 (265, 32).
βαρύνωτος. ἐν κόγχαισι . . βαρυνώτοις Emped. B 76, 1 (194, 16).
βαρύς opp. κοῦφος. Erklärung 55 A 135 (375, 5) τῶι βαρεῖ τὸ κοῦφον σύμμικτον εἶναι und umgekehrt Anaxag. B 10 (317, 27) βαρύτερον τὸ μεῖζον Demokr. A 60 (363, 5. 20) 135 (375, 20 ff. 376, 27 ff.) anders erklärt A 61 (363, 25) τὸ αὐτὸ βαρύτερον καὶ κουφότερον Dialex. 5, 3 (644, 10) τὸ κοῦφον τῶι βαρεῖ μάχεσθαι h. Homer Theag. 2 (511, 18) — τὰ βαρέα τὸν κάτω τόπον, ὡς τὴν γῆν, ἐπισχεῖν Anaxag. A 1 (293, 43) vgl. A 12 (296, 39) βαρὺ . . . ἀεὶ φέρεσθαι πρὸς τὸ μέσον Demokr. A 61 (363, 30) — τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὀδμήν Demokr. A 135 (379, 14).
  opp. ὀξύς. οὐκ ἂν εἶναι ἁρμονίαν μὴ ὄντος ὀξέος καὶ βαρέος Herakl. A 22 (61, 19) — τὴν βραδεῖαν (κίνησιν) βαρεῖαν (εἶναι) Archyt. A 19[a] (256, 41) = τὰ βραδέως καὶ ἀσθενῶς (ποτιπίπτοντα) βαρέα B 1 (259, 10) βαρὺς ψόφος, ἆχος, φωνή Entstehung (259, 10 ff.) βαρεῖς φθόγγοι (261, 1).
βαρύτης τῆς φωνῆς v. Prodik. A 1[a] (563, 5) 2 (563, 20).
βασανίζειν (Herakl.) B 58 (70, 11).
βάσανος Antiph. B 88 (604, 32).
βασιλεία d. Herakl. A 1 (55, 7) βασιληίη παιδός B 52 (69, 18) Περσῶν βασιλείαν Demokr. B 118 (407, 9) Περὶ βασιληίας Tit. Okkel. 4 (264, 29) Περὶ βασιλείας Tit. Anaxarch. A 1 (457, 35) 2 (458, 7).

βασίλεια. Κύπρις Emped. B 128, 3 (210, 29) χθονίων Orph. B 18 (480, 21 vgl. 20 Anm. 28) 19 (480, 33).

βασίλειον τῶν Ἰώνων (Herakl.) A 1 (57, 1).

βασιλεύειν. ἀμελεῖν τοῦ βασιλεύοντος im Gleichnis Pythagor. D 2 (283, 7).

βασιλεύς. βασιλεῖς ⟨μερ⟩όπων Mus. B 13 (486, 25) — πόλεμος πάντων βασιλεύς Herakl. B 53 (69, 20) Ζεὺς βασιλεύς Emped. B 128, 2 (210, 28) 'Ζεὺς . . . βασιλεὺς τῶν πάντων' Demokr. B 30 (397, 22) — βασιλεὺς ἢ τύραννος ἐξ ἀνομίας Anonym. Iambl. 82, 7, 13 (635, 3) τύραννοι = βασιλεῖς bei Homer Hippias B 9 (585, 1) — βασιλεῖς = ἱερεῖς bei Aegypt. Hekat. B 11 (461, 28) βασιλεῖς in Sparta Krit. B 37 (625, 7) — μέγας βασιλεύς Thrasym. B 4 (578, 8) βασ. ὁ μέγας — πτωχός Dialex. 1, 15 (637, 20).

βασιλικός (γένος) Tit. Herakl. A 1 (57, 3).

βασιλίς (καρδία) (Demokr.) C 6 (448, 29).

βασιλίσκος ὁ κινάδης [Demokr.] B 300, 7 (441, 15 vgl. Anm. 729).

βάσις der Pyramide (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 1 ff.) εἰ κῶνος τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν Demokr. B 155 (412, 21) ἰσοσκελοῦς Thal. A 20 (10, 16).

βάτραχος s. βρόταχος.

βαυβώ = κοιλία Emped. B 153 (216, 18) — Βαυβώ orph. Demeterh. 66 B 15a (479, 11. 13).

βαφικός. βαφικαὶ βίβλοι [Demokr.] B 300, 17 (444, 3).

βάψις χαλκοῦ Antiph. B 40 (597, 5).

βέβαιος. μηδὲν βέβαιον ὑπάρχειν τῆι φύσει Meliss. A 12 (142, 24) β. οὐδέν, εἰ μὴ τὸ καταθανεῖν γενομένωι . . . Krit. B 49 (627, 25) (ἡ φύσις) νικᾶι τῶι ἥσσονι καὶ βεβαίωι Demokr. B 176 (417, 16) — βεβαίως Parm. B 2, 1 (116, 7).

βεβαιωτής. ἀπίστους βεβαιωτὰς τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι Herakl. A 23 (61, 26).

βέβηλος. βέβηλοι Orph. B 7 (475, 4).

βελονοειδής. σχήματα Demokr. A 135 (378, 17).

βελονοπῶλαι Krit. B 70 (629, 8).

βέλος. ὥσπερ ἐπὶ βελῶν, τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφιέμενα πρόσω φέρεται κτλ. Archyt. B 1 (259, 16 ff.).

βένθος δίνης (ἐνέρτατον) Emped. B 35, 3 (185, 29) ὕδατος B 84, 10 (197, 2) βένθεα χαλκοῦ B 100, 16 (201, 5) *in fundo* B 94, 1 (198, 24).

βηλός. λάμπεσκεν κατὰ βηλόν (φῶς) Emped. B 84, 6 (196, 34).

βήσσειν. Περὶ . . . τῶν ἀπὸ νόσου βησσόντων Demokr. A 33 (358, 12) = B 299f (439, 28).

βία. ⟨ἴς . . . βίης Ἡρακλείης⟩ Epim. B 2 (494, 25) πρὸς βίαν Εὐρυσθέως (ἥκω) Krit. B 16 (618, 10) — ὑπὸ βίης ἀποκρίνεται (ζῶια) Hippokr. 12 C 1 (82, 8) τούτων . . . ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ ταχυτῆτος. βίην δὲ ἡ ταχυτὴς ποιεῖ Anaxag. B 9 (317, 13 f.) ὑπό τε τοῦ πνεύματος εἱλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας Antiph. B 29 (596, 11) — μαθητὰς ἀνθρώπους τῆς βίας (vgl. βιᾶσθαι) ταύτης (Demokr.) A 151 (381, 1) — βίαι μηδὲν πράττειν Kleobul. 73a 3 (520, 15) ἔργα μὴ πράσσειν βίαι Krit. B 25, 10 (620, 31) τὸ βίαι ῥέξαι τοῦτο δικαιότατον Dialex. 3, 11 (642, 11).

βιᾶσθαι. μηδέ σε βιάσθω Parm. B 1, 34 (115, 16) μηδέ σε . . . βιήσεται Emped. B 4, 6 (174, 15) — ὄνου ἵππον βιασαμένου (Demokr.) A 151 (380, 48) — πείσας λαβέ, μὴ βιασάμενος Bias 73a 3 (523, 8).

βινεῖν. πολλὰ β. δύνασθαι [Demokr.] B 300, 19 (445, 13).

βιομήχανος Antiph. B 41 (597, 7).

βιός. τῶι οὖν τόξωι ὄνομα βίος (= βιός) Herakl. B 48 (69, 2).

βίος. βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι Emped. B 20, 3 (180, 6) περὶρρηγμῖνι βίοιο B 20, 5 (180, 8) δαίμονες . . μακραίωνος λελάχασι βίοιο B 115, 5 (207, 11) δαίμων ἀφθίτωι θάλλων βίωι Krit. B 25, 17 (621, 5) — βίον ἔχειν *sein Auskommen haben* Epich. Gn. 45 (96, 13)

vgl. ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογήν Antiph. B 49 (599, 8 vgl. 14). τὸν ἐκείνων βίον τεθνεῶτες Herakl. B 62 (71, 2) ἐφόδιον μέγιστον εὐσεβὴς β. Epich. Gn. 18 (93, 21) βίος λογισμοῦ κἀριθμοῦ δεῖται [Epich.] B 56 (98, 17) — οἷον βίου λαχόντες αἰῶνα καρποῦσθε Emped. (?) B 154 (216, 27) vgl. (217, 1) θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχά (δεκάς) Philol. B 11 (243, 5) ζώιων βίου ἀριθμός Pythagor. B 27 (275, 29) — βίος ἀνώμαλος D 6 (285, 1) — τὴν θεωρίαν τοῦ βίου τέλος εἶναι καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν Anaxag. A 29 (299, 13) vgl. τέλος. — βίου σωτηρίη Demokr. B 43 (399, 12) οἷσιν ὁ τρόπος εὔτακτος, τούτοισι καὶ ὁ β. εὔτακτος B 61 (401, 6) κόσμος σκηνή, βίος πάροδος [Demokr.] B 115 (406, 16) κόσμος ἀλλοίωσις, β. ὑπόληψις (406, 18) τὰ πλεῖστα ἐν β. . . . ὀξυδερκείη κατιθύνει B 119 (407, 25) παρὰ πάντα τὸν β. ὧν ὠδύνηται (σῶμα) B 159 (413, 30) τῶν ταλαιπωρούντων τοὺς βίους θεωρέειν B 191 (420, 17 vgl. 421, 7) zitiert v. Hipparch. 55 C 7 (449, 47) ὁκόσα βίον ἀλγύνει B 223 (425, 8) συνειδήσει τῆς ἐν τῶι βίωι κακοπραγμοσύνης B 297 (438, 13) νόσος βίου (οἴκου, σκήνεος) B 288 (437, 9) Elend des Lebens Hipparch. 55 C 7 (449, 14 ff.) — εὐθυμίη βίου συμμετρίηι B 191 (420, 10) οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῶι βίωι διώσεαι (421, 11) vgl. Hipparch. C 7 (450, 2), βιοτὴ — ἄριστον τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι Demokr. B 189 (420, 3) vgl. Περὶ εὐθυμίας Hipparch. C 7 (449, 5 ff.) βίος ἀνεόρταστος ὁδὸς ἀπανδόκευτος B 230 (426, 8) ξενιτείη βίου αὐτάρκειαν διδάσκει B 246 (428, 21) ὁ νόμος βούλεται εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων B 248 (429, 4) ξυγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις B 289 (437, 14) — βίος παρεπιδημία Hipparch. 55 C 7 (449, 7) βραχύτατος (449, 6) βραχύς Protag. B 4 (537, 32) τὸ μῆκος τοῦ β. (ἔοικε) ἡμέραι μιᾶι Antiph. B 50 (599, 19) — δύο ὁδοί Prodik. B 2 (567, 20 ff.) προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν Antiph. B 49 (598, 13) εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ β. B 51 (599, 23) ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν οὐκ ἔστιν B 52 (599, 27) τὸν παρόντα β. οὐ ζῶσιν, ὡς ἕτερόν τινα . . . βιωσόμενοι B 53a (600, 7) anders Hipparch. 55 C 7 (450, 10) — (ἡ παίδευσις) θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου Antiph. B 60 (602, 8) — ἔρωτες . . . παντοῖοι βίου Krit. B 15, 1 (617, 2) ἀνθρώπων βίος (ἄτακτος, θηριώδης) Entwicklung Krit. B 25, 1 (620, 22 ff.) ὅθεν . . τοὺς φόβους . . . καὶ τὰς ὀνήσεις τῶι ταλαιπώρωι βίωι B 25, 30 (621, 18) — τὰ μὲν νόσου, τὰ δὲ βίου παύει (φάρμακα) Gorg. B 11 (559, 13) — μνάμα . . . χρήσιμον, ἐς τὰν σοφίαν τε καὶ ἐς τὸν βίον Dialex. 9, 1 (648, 15). Vgl. βιοτή, βίοτος, βιοῦν, ζῆν, ζωή.

βιοτή. ἀνοήμονες βιοῦσι οὐ τερπόμενοι βιοτῆι Demokr. B 200 (422, 11) τὸν τῆς β. χρόνον ἐν . . . φόβοις ταλαιπωρέουσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστέοντες χρόνου B 297 (438, 13) — γινώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην β. ἀφαυρήν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον πολλῆισι κῆρσι συμπεφυρμένην . . . B 285 (436, 22) — ἀνοήμονες οὐδέν' ἁνδάνουσιν ἐν ὅληι τῆι β. B 204 (422, 20). Vgl. βίος, βίοτος.

βίοτος. τὸ δὴ βίοτον καλέουσι Emped. B 15, 2 (177, 6) ἀργαλέας βιότοιο . . . κελεύθους B 115, 8 (207, 14) β. ἀνθρώπων πλάνη Krit. B 15, 8 (617, 9). Vgl. βίος, βιοτή.

βιοῦν. ὄφρα μέν τε βιῶσι Emped. B 15, 2 (177, 6) — πῶς ἄριστα βιώσαιμεν; Thal. A 1 (6, 7) βιοῦσιν οὐ τερπόμενοι βιοτῆι Demokr. B 200 (422, 10) ἐργαζόμενοι ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι B 227 (425, 20) παρασκευάζονται ὡς ἕτερον βίον βιωσόμενοι Antiph. B 53a (600, 8).

βλαβερός. neutr. opp. συμφέρον Demokr. B 237 (427, 13) βλαβερὸν ἀκρασία Thal. 73a 3 (522, 6) βλαβερά coni. κακά, ἀνωφελέα opp. τἀγαθά Demokr. B 175 (417, 12).

βλάβη opp. ὠφέλησις Diog. B 2 (334, 16).

βλὰξ ἄνθρωπος Herakl. B 87 (74, 17).

βλάπτειν. βλάπτει opp. ὠφελεῖ (πολυμαθίη) Anaxarch. B 1 (458, 1. 2) βλάπτουσι (μεγάλα) Demokr. B 113 (406, 10) passiv. οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται Antiph. B 54 (600, 27).

βλαστάνειν. βλαστάνουσι coni. θάλλουσι (πάντα) Philol. B 13 (244, 18) δένδρεα . . ἐβλάστησε, ἀνέρες, γυναῖκες κτλ. Emped. B 21, 10 (181, 1) κόρσαι . . . ἐβλάστησαν B 57, 1 (190, 7) πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἄρρενα βλαστῆσαι (dies Wort authentisch?) Parm. A 53 (112, 47).

βλάστησις opp. πέψις Menest. 4 (219, 32).

βλαστός opp. ῥίζα Emped. A 70 (164, 24).

βλασφημία. λόγου βλασφημίη Demokr. B 177 (418, 1).

βλέννα Prodik. B 4 (571, 8).

βλέπειν. τὸ . . . βλαβερὸν θεωρεῦσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει Demokr. B 237 (427, 14) βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν B 96 (404, 11) νόωι ἀκούων καὶ βλέπων (δαίμων) Krit. B 25, 18 (621, 6).

βληστρίζειν. βληστρίζοντες Xenophan. B 8, 2 (48, 4) εβλήστριζον Xenophan. (?) B 45 (53, 14).

(βλίτον) *blitum* Emped. A 72 (165, 14).

βοηθεῖν τοῖς φίλοις [Demokr.] B 302 (445, 36).

βόθρος. βόθροι allegor. Pherekyd. B 6 (509, 26).

βόμβυξ (αὐλοῦ) Pythagor. B 27 (276, 1).

βορά. σχέτλι' ἔργα βορᾶς Emped. B 139, 2 (214, 4).

βόρβορος. βορβόρωι χαίρεσθαι Herakl. B 13 (64, 15) *sues caeno lavari* B 37 (68, 2).

βορέας, βορρᾶς. βορέαι πρόδρομοι Demokr. B 14, 7 (392, 31) βορρᾶν πνεῖν B 14, 8 (392, 45). Vgl. Reg. II.

βόρειος (opp. νότιος). τα βόρεια ὑψωθῆναι Emped. A 58 (162, 36) πεπηγότων διὰ τὸ κατεψῦχθαι τοῖς κρυμοῖς Leuk. A 27 (348, 17) τὰ β. ἄκρατα Demokr. A 96 (367, 47).

βόσκημα. ἐν βοσκήμασιν coni. χρυσῶι Demokr. B 171 (416, 15).

βουβών (Demokr.) B 300, 10 (442, 13).

βουγενής. ἀνδρόπρωιρα Emped. B 61, 2 (191, 11).

βούκρανος. ἀνδροφυῆ Emped. B 61, 3 (191, 12).

βούλεσθαι dist. ἐπιθυμεῖν Prodik. A 14 (565, 28) παῖς οἷον ἂν βούληται Demokr. B 277 (434, 15) ὅτωι ἂν βούλωνται Krit. B 33 (623, 19) — m. Inf. βούλεσθαι εὑρεῖν Demokr. B 118 (407, 8) βούλεται ἐννοεῖσθαι Diog. B 3 (335, 9) ἀγαθὰ διδόναι Antiph. B 54 (600, 28) (βουλόμενος) σέο τοὺς γάμους εἶναι Pherekyd. B 2 (508, 11) τοῖς βουλομένοις (ἐξαμαρτάνειν) Thrasym. B 1 (576, 27) ἐβουλόμην (μετασχεῖν) (576, 17) — εἴ τινι βουλομένωι Demokr. B 173 (417, 3) — βούλεται opp. πράσσει B 68 (401, 21) ὁ βουλόμενος (ἀδικεῖν) opp. ὁ ἀδικῶν B 89 (403, 20) dafür ἐθέλειν B 62 (401, 8) βούλεται opp. δύναται B 248 (429, 4 vgl. 5) εἰπεῖν δυναίμην ἃ βούλομαι, βουλοίμην ἃ δεῖ Gorg. B 6 (557, 11) τὸν βουλόμενον opp. τὸν δυνάμενον B 8 (558, 11).

βουλεύειν. ἐάν . . . τι βουλεύηις κακόν Krit. B 21, 22 (621, 10).

βουλή. νόμος καὶ βουλὴ πείθεσθαι ἑνός Herakl. B 33 (67, 13).

βούπλευρον λάχανον Lykon 5 (268, 23).

βοῦς. ἀροτῆρος ἀπέχεσθαι Pythag. 9 (24, 47) βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων Emped. (?) B 154^{b} 2 (217, 23) εἰ χεῖρας ἔχον βόες . . . Xenophan. B 15, 1. 3 (49, 5. 7) *boves* Herakl. B 4 (62, 10) β. τομίαι und ἔνορχοι : κέρατα Demokr. A 154 (381, 37) vgl. A 155 (381, 44) Ἀράβιοι (382, 2) — βῶν λαβόντι αὐτῶι σφάξαι . . . (καλόν) Dialex. 2, 11 (639, 1).

βραδύς. τὸ βραδύτατον opp. τὸ τάχιστον im Ἀχιλλεὺς λόγος Zenon A 26 (131, 38) βραδέως opp. ταχύ Archyt. B 1 (259, 9) vgl. (260, 10. 261, 2).

βραχίων. βραχίονες εὔνιδες ὤμων Emped. B 57, 2 (190, 8) coni. σκέλη (Demokr.) C 6 (449, 1).

βραχυλογεῖν v. Krit. A 1 (608, 8).
βραχυλογία v. Gorg. A 20 (549, 29) *concinnitas* A 31 (551, 16).
βραχύτης coni. βάρος (τῆς ἑρμηνείας) v. Herakl. A 1 (55, 16).
βραχύς. βίος Protag. B 4 (537, 32) βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου (ἡδοναί) Demokr. B 235 (427, 4) τέρψις (427, 9) — βραχέα ῥήματα Sieben Weise 73a 2 (519, 27. 31) — κατὰ βραχὺ ἄλλωι ἀλλαχοῦ (εἴρηται) Hippias B 6 (584, 19).
βρέφος. Bildung Emped. A 81 (167, 10) ἀναπνοή A 74 (165, 21) ἀμνίον B 70 (193, 14) τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἑβδομάσιν B 153a (216, 19) γεννᾶσθαι ἄψυχα Diog. A 28 (332, 37) μήτρη μήτηρ βρεφέων (Demokr.) C 6 (448, 42) — τοὺς νῦν ἀνθρώπους βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν Emped. A 77 (166, 1). Vgl. ἔμβρυον.
βρέχειν. τὴν γῆν βρέχεσθαι Anaximen. A 21 (20, 35).
βρόγχος καὶ φάρυγξ Demokr. C 5 (448, 27).
βροντή. ἀπειλῆς ἕνεκα Pythagor. C 1 (279, 19) δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Krit. B 25, 33 (621, 21) — Erklärung (*tonitruum sonora miracula*) Thal. A 19 (10, 1) Anaximandr. 23 (16, 21) Anaximen. A 17 (20, 11) Herakl. A 14 (59, 17) Anaxag. A 1 (294, 8) 42 (302, 9) 84 (309, 47 ff.) Diog. A 16 (330, 14 ff.) Leuk. A 25 (348, 13) Demokr. A 93 (367, 33) Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47).
βρόταχος (= βάτραχος) Xenophan. B 40 (52, 15).
βρότειος. βροτείη μῆτις Emped. B 2, 9 (173, 26) δόξας βροτείας Parm. B 8, 51 (121, 12) κρούνωμα βρ. Emped. B 6, 3 (175, 10) βροτέωι χροΐ B 100, 17 (201, 6) βροτέων μελέων B 20, 1 (180, 4).
βροτός. θεὸς ἀντὶ βροτοῖο Orph. B 18 (480, 30) vgl. B 20 (481, 11) βροτοί Hesiod. B 1 (499, 20) Xenophan. B 14, 1 (49, 2) (εἰδότες οὐδέν) Parm. B 6, 4 (117, 17) 8, 39 (120, 18) Emped. B 15, 4 (177, 8) βροτῶν δόξας Parm. B 1, 30 (115, 12) γνώμη B 8, 61 (122, 5). Vgl. θνητός, ἄνθρωπος.

βροχή. βροχῆς ἐπικράτεια Demokr. B 14, 8 (392, 44).
βροχμώδης Demokr. B 133 (409, 16).
βρόχος ἀγκύλη Demokr. B 134 (409, 17).
βρῶσις. ἐπὶ βρώσεσιν καὶ πόσεσιν καὶ ἀφροδισίοισιν Demokr. B 235 (427, 3) danach (?) ἐπὶ βρώσιος καὶ πόσιος καὶ ἀφροδισίων Dialex. 1, 2 (636, 4).
βυθός. ἐν βυθῶι ἡ ἀλήθεια Demokr. B 117 (407, 4).
βύσσος. βύσσωι Emped. B 93 (198, 17).
βωμός Xenophan. B 1, 11 (44, 26) Emped. B 128, 8 (211, 2) ταὐτὸν διαιτητὴν καὶ βωμόν Archyt. A 12 (253, 30) βωμός = πῦρ ἐν μέσωι Philol. A 16 (237, 15).

γὰ s. γέ.
γαῖα s. γῆ.
γαίειν. Σφαῖρος μονίηι γαίων Emped. 27, 4 (183, 25) = 28, 2 (184, 4).
γάλα. ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν Emped. B 33 (185, 3) ὥσπερ γάλακτος ὀρρὸν τοῦ αἵματος ἐκκρούεσθαι τὸ δάκρυον A 78 (166, 25) Entstehung von πύον aus αἷμα B 68 (193, 7) ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ὠιοῖς λευκόν Anaxag. B 22 (322, 20) = Alkm. A 16 (103, 8) κάλλιστον εἰ ἐξ αὐτῶν θηλῶν ἐπισπῶιτό τις [Prodik.] B 11 (573, 6) ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον Orph. B 18 (480, 31) 20 (481, 11) — γάλα οὐράνιον Parm. B 11, 2 (123, 6). Im übrigen s. γαλαξίας.
γαλαξίας (κύκλος) Entstehung Parm. A 37 (111, 13) B 11, 2 (123, 6) Pythagor. Oinop. 10 (230, 37 ff.) Hippokr. v. Ch. 6 (232, 41) Pythagor. B 37c (278, 42) Anaxag. A 1 (294, 5) 42 (302, 5) (Demokr.) A 80 (308, 26) Demokr. A 91 (367, 15) Metrod. v. Ch. A 13 (451, 43) — Entstehung von ἥλιος und σελήνη Parm. A 43 (111, 35).
*γαλέα [Demokr.] B 300, 7 (441, 21 vgl. Anm.).
γαλεός Bild für die ursprüngliche Ent-

stehung der Lebewesen Anaximandr. 30 (17, 29).

γαλῆ. τίκτειν κατὰ τὸ στόμα Anaxag. A 114 (313, 10).

γαλήνη def. Archyt. A 22 (257, 7).

γαμβρός. γαμβροῦ ἐπιτυχών, ἀποτυχών Demokr. B 272 (433, 16).

γαμεῖν. γαμεῖ Τηθὺν Akusil. B 21 (515, 15) γήματο Εὐονύμην . . Κρόνος Epim. B 19 (497, 9) (ἡ Θαργηλία) πλείστοις ἐγήματο τῶν διασημοτάτων Hippias B 4 (584, 10) — γαμεῖν ἐκ τῶν ὁμοίων Kleobul. 73[a] 3, 18 (520, 20).

γάμος. Ὠκεανὸς . . . ἦρξε γάμοιο Orph. B 2 (473, 31) von Zeus und Chthonie Pherekyd. B 2 (508, 7. 9) σέο (d. i. Chthonie) τοὺς γάμους εἶναι (508, 11) — γ. διαιρεῖ τὸ ἓν καὶ ποιεῖ πολλά Emped. B 110 (203, 29) γ. ἀριθμός Pythagor. B 4 (271, 8) γάμον παραιτεῖται v. Demokr. A 170 (384, 15) γάμους εὐτελεῖς ποιοῦ Chilon 73[a] 3 (521, 21) πολλοὺς παρακαλεῖν ἵνα πολλοὶ συνειδῶσι Hekat. A 5 (458, 33 ff.) γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω Antiph. B 49 (598, 12) μέγας ἀγὼν γάμος ἀνθρώπωι (598, 15 ff.).

γαμψώνυξ Demokr. A 157 (382, 16).

*γάρ. εἰ μὴ γάρ Herakl. B 15 (64, 23) καὶ γάρ Anaxag. B 1 (313, 33) 2 (314, 4) Demokr. z. B. B 182 (419, 4) 265 (432, 14).

γαστήρ. *τοκὰς ἄρρενος γαστήρ* Emped. B 67, 1 (193, 1) τὴν γ. πέττουσαν B 61 (191, 3) — ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται Demokr. B 235 (427, 1) γαστέρες ἀργαί Epim. B 1 (493, 30).

*γέ (dor. γά). ὅ γε Emped. B 28, 1 (184, 3) 129, 5 (211, 18) ἥ γε B 114, 2 (206, 3) οἵ γε B 128, 4 (210, 30) — τῆι γε ὅπηι B 12, 3 (176, 29) — τό γε μὴ ἐόν Parm. B 4, 7 (116, 25) τό γε μηδέν Meliss. B 7 (146, 7) τό γε περιέχον Anaxag. B 2 (314, 6) vgl. B 3 (314, 16) 4 (315, 9) — ὅσσα γε Emped. B 23, 10 (182, 8) — οὐ μέντοι γε ἀτρεκέως γε ὅμοιον Diog. B 5 (336, 10) — ἐπεὶ δέ γε [Philol.] B 21 (247, 25) ἐν τῶι αὐτῶι δέ γε Antiph. B 49 (598, 23) — ταύτης γ' ἄρα . . τῆς γνώμης Demokr. B 191 (421, 9) ἐπωφελείης γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα B 278 (435, 6) — ὅ γα κάλαμος Archyt. B 1 (260, 13) καὶ πάντα γα μὰν Philol. B 4 (240, 15) ὅ γα μὰν ἀριθμός B 5 (240, 18) πλέον γα ἢ ὅτι (241, 4).

γελᾶν (ἐπί) opp. ὀλοφύρεσθαι Demokr. B 107[a] (405, 16) ἐγέλα πάντα v. Demokr. A 40 (360, 20). Vgl. γέλως.

(γελοῖος) *ridiculum* Herakl. (?) B 130 (80, 18).

γέλως. γέλωτος ἀξίων πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις Demokr. A 40 (360, 20) vgl. A 21 (355, 24 ff.) vgl. γελᾶν. σπουδὴν διαφθείρειν γέλωτι, γέλωτα σπουδῆι Gorg. B 12 (559, 22) μέτριον γέλωτα Krit. B 6, 17 (615, 26).

γέμμα (Buchstabe) Demokr. B 19 (394, 7).

γενεά. ἕκτηι ἐν γενεᾶι Orph. B 1 (473, 25) ἀνθρώπων γενεὴ καὶ φῦλον Mus. B 5 (485, 8) — γενεά, ἔτη τριάκοντα Herakl. A 19 (60, 44. 61, 3) τᾶι τῶ ἀριθμῶ γενεᾶι Philol. B 11 (244, 6).

γενεαλογία. Γενεαλογίαι Tit. Akusil A 2 (512, 9) B 1 ff. (512, 21).

γενεαλόγος v. Pherekyd. (Ath.) A 1 (504, 14).

γενέθλιος. Περὶ γενεθλίων Tit. [Demokr.] B 306 (446, 46).

γένειον Demokr. C 5 (448, 24).

γένεσις. allgemein. τῆς γενέσεως πατέρας Ὠκεανὸν καὶ Τηθὺν 1 A 12 (9, 11) γένεσις θεῶν s. θεός — opp. φθορά. ἐξ ὧν ἡ γένεσις . . ., καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεών Anaximandr. 9 (13, 7) Erklärung 10 (13, 30. 32) χρόνος ὡς ὡρισμένης τῆς γ. 11 (14, 2) ἵνα μηδὲν ἐλλείπηι ἡ γένεσις ἡ ὑφισταμένη 14 (14, 29. 34) vgl. 15 (14, 46) — nach der Sintflut πάλιν ἄρχεσθαι τῆς γενέσεως Xenophan. A 33 (41, 40) opp. ἐκπύρωσις Herakl. A 1 (55, 22) γένεσιν (κατὰ δόξαν) ἀποδιδόναι πειρᾶται τῶν ὄντων Parm. A 7 (107, 11) ἀνεῖλεν γ. καὶ

φθοράν A 25 (109, 18) 29 (110, 18) nach γένεσις ἀπέσβεσται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος B 8, 21 (119, 18) γ. καὶ ὄλεθρος τῆλε ἐπλάχθησαν B 8, 27 (120, 6) vgl. Paraphrase zu Meliss. B 1 (143, 29) τὴν γ. οὐ πρὸς οὐσίαν τοῖς ἀιδίοις καὶ τῶι ὄντι γίγνεσθαι Emped. 20 A 5 (138; 975^b 9) πότερον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσιν γ., οὐθὲν δεῖ διστάζειν Pythagor. B 26 (275, 12. 16) συγκρίσεις καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ φθορὰς οὐ κυρίως Emped. Anaxag. Demokr. 21 A 44 (160, 41) γ. κατὰ ἔκκρισιν γίνεσθαι Anaxag. A 45 (303, 19) B 13 (319, 17) διάκρισιν εἰσῆγεν ἀντὶ γ. B 10 (317, 19) γ. οὐκ ἀναιρεῖ Leuk. A 7 (344, 20 ff.) αἱ γ. καὶ αἱ διακρίσεις δύο τρόποι (344, 42) γ. καὶ φθορὰ διακρίσει καὶ συγκρίσει Leuk. (Demokr.) A 9 (345, 16) γένεσιν συνεχῶς οὖσαν A 10 (345, 23) λέγει τὴν γ. (= σύγκρισιν τῶν ἀτόμων, opp. διάκρισις) συλλήβδην περὶ τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ἁπάντων (Demokr.) A 37 (359, 28) ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐκ εἶναι γένεσιν A 57 (362, 35) — δοιὴ θνητων γένεσις δοιὴ δ' ἀπόλειψις Emped. B 17, 3 (177, 29) πρώτη ἀρχὴ εἰς μέγεθος στιγμή . . . (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 19) ὁ Διόνυσος τὴν ὑγρὰν καὶ θερμὴν ἐπιτροπεύει γένεσιν A 14 (236, 34) — αἴτιον νοῦς Anaxag. A 41 (301, 10. 12) 48 (304, 14) δύο αἰτίας γενέσεως, θερμὸν καὶ ὑγρόν Archel. A 1 (323, 15) — τὸ περίγειον μέρος ἐν ὧι τὰ τῆς φιλομεταβόλου γενέσεως Philol. A 16 (237, 23) vgl. τὸ μὲν (τοῦ κόσμου) νῶ καὶ ψυχᾶς *ἀνάκωμα, τὸ δὲ γενέσιος καὶ ψυχᾶς [Philol.] B 21 (248, 3) κόσμον ἐνέργειαν θεῶ τε καὶ γενέσιος (»*Kreatur*«) (248, 8).

im besonderen. κακίζων τὴν γένεσιν Herakl. B 20 (65, 14) γ. = θάνατος B 21 (65, 18) γένεσις ζώιων Xenophan. A 42 (43, 10) γ. ἀνθρώπων ἐξ ἡλίου Parm. A 1 (105, 35) vgl. B 10 (122, 18) τὰς πρώτας γ. τῶν ζώιων καὶ φυτῶν μηδαμῶς ὁλοκλήρους . . . Emped. A 72 (165, 1) οὐχ ἡ οὐσία ἕνεκα τῆς γενέσεως Aristot. gegen Emped. B 97 (199, 22) — Ὀφιονέως γένεσιν Pherekyd. A 11 (507, 13). Vgl. γίγνεσθαι, φθορά.

γενετή. ἐκ γενετῆς Xenophan. B 8, 3 (48, 5) ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου (ἄρχομαι) Krit. B 32 (623, **10**).

γενέτωρ (νεφέων) Xenophan. B 30, 5 (51, **12**).

γενητός s. γίγνεσθαι.

γέννα. γένναν (τοῦ ἐόντος) Parm. B 8, 6 (119, 3) ἥλικα γένναν (Elemente, *gleichgeschlachtet* = *gleichalt* vgl. ἀρχή) Emped. B 17, 27 (179, 4) — (ἃ) . . . διέχουσι μάλιστα γέννηι τε κρήσει τε B 22, 7 (181, 20) γένναν ἔοργε B 22, 9 (181, 22) σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἱκέσθαι B 110, 9 (204, 8).

γενναῖος. παίδευσιν Antiph. B 60 (602, 7).

γενναιότης. τρόπωι γενναιότητα (ἕξεις) Bias 73^a 3 (523, 11).

γεννᾶν. λήθη . . . θρασύτητα γεννᾶι Demokr. B 196 (422, 2) — τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασι Pherekyd. A 7 (506, 27) γενεάν, ἐν ὧι χρόνωι γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένον ὁ γεννήσας Herakl. A 19 (60, 44) τῶι γεννήσαντι πατέρι καὶ δημιουργῶι [Philol.] B 21 (248, 12) — γεννᾶσθαι πάντα κατὰ πύκνωσιν καὶ ἀραίωσιν Anaximen. A 6 (18. 24) *deum gigni* A 10 (19, 19) γεννᾶσθαι θεούς (im Trimeter) Xenophan. B 14, 1 (49, 2) λῆμμα τῶι γεννωμένωι καρπῶι καὶ μέλλοντι Demokr. B 148 (411, 13) γεννᾶσθαι in doxograph. Überlieferung häufig, vgl. *Doxograph.* S. 733.

γεννήεις. μήδεα Emped. B 29, 2 (184, 12).

γέννησις. διπλοῦν τῶν γ. χρόνον Emped. B 69 (193, 9) *plantae habent generationem* A 70 (164, 37) — αἰδοῖον . . . γεννήσιος (ἀρχὰν σαμαίνει) Philol. B 13 (244, **16**) περὶ γεννήσεως Vorschriften Pythagor. **D** 8 (289, 8) vgl. (290, 15).

γεννητικός. γεννητικὰ τοῦ πυρός Demokr. A 93 (367, 35).

γένος εἰμὶ Σελήνης Epim. B 2 (494, 22) παῖδες Ἀρίστωνος . . . γένος Krit. B 75 (629, 22) Μιλησία τὸ γένος Hippias B 4 (584, 8) — ἀοιδάων γ. Xenophan. B 6, 4 (47, 14) θηρῶν ἀγροτέρων γ. Emped. B 9, 2 (175, 21) θνητῶν γ. B 124, 1 (209, 25) — οὐσίαι — εἴδη — γένη [Demokr.] B 300, 18 (444, 36) τὰ γ. τῶν ὀνομάτων διῄρει Protag. A 27 (535, 16) vgl. A 28 (535, 20) C 3 (542, 36 ff.) γένη πόλεων (?) Hippias A 2 (579, 14) anders A 11 (581, 30) — οὐδὲν δίκαιον . . . ἐν τῶι νῦν γένει Krit. B 12 (616, 26).

γέρανος. γέρανοι γεράνοις (συναγελάζονται) Demokr. B 164 (414, 23).

γεραρός. τράπεζα Xenophan. B 1, 9 (44, 24).

γέρας. (Χθονίηι) Ζὰς γῆν γέρας διδοῖ Pherekyd. B 1 (507, 21).

γέρων. εὔχαρις Demokr. B 104 (405, 7) ὁ γέρων νέος ἐγένετο κτλ. B 295 (438, 5) γέροντα νουθετεῖν = νεκρὸν ἰατρεύειν [Demokr.] B 302 (445, 31) γέροντες ξηροὶ καὶ ἀναίσθητοι Hippon A 11 (224, 28) γερόντων ἀξυνεσίη opp. νέων ξύνεσις Demokr. B 183 (419, 8).

γεύεσθαι (ἐπ' ἔλαττον) Demokr. B 11 (389, 21).

γεῦσις Erklärung Emped. A 86 (168, 34) Anaxag. A 92 (310, 25) Diog. A 19 (331, 13) 22 (332, 16) τοὺς χυμοὺς πρὸς τὴν γεῦσιν ἀποδίδωσι Demokr. A 133 (373, 15) vgl. A 135 (377, 22) γεῦσις zur σκοτίη γνῶσις gehörig B 11 (389, 18). Vgl. χυμός, χυλός.

Γεωγραφίη Demokr. A 33 (357, 41) = B 14ᶜ (393, 3).

γεώδης. γεώδεις φύσεις ἐν τῶι τόπωι τῶν ἀστέρων Anaximen. A 7 (18, 45) σώματα συμπεριφερόμενα A 14 (19, 37) σελήνη Philol. A 20 (237, 42) Anaxag. A 77 (308, 12) γεῶδες im Wind Emped. A 64 (163, 14).

γεωμέτρης v. Theod. v. Kyr. (233, 7. 21). Vgl. γεωμετρία.

γεωμετρία d. Aegypter 60 B 6 (460, 11) Schüler Thal. A 1 (3, 31) 11 (8, 32) Pythag. Demokr. Oinop. 29 A 7 (230, 16) Demokr. A 1 (250, 25) — Mamerkos 4, 6ᵃ (23, 27) = Hippias B 12 (585, 11) γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν Anaximandr. 2 (12, 18) τὴν περὶ αὐτὴν φιλοσοφίαν εἰς σχῆμα παιδείας ἐλευθέρου μετέστησεν Pythag. 6ᵃ (23, 27) = 45 B 1 (269, 44) vgl. B 3 (270, 23) andere Geometer Anaxag. Oinop. Hippokr. v. Ch. Theodor. Platon Leodamas Archyt. Theait. (270, 1 ff. vgl. die Verweise daselbst) *geometriam . . . penitus habere notas* u. a. Archyt. und Philol. A 6 (234, 22) περὶ γαμετρίας coni. ἀριθμῶν, σφαιρικᾶς (σαφῆ διάγνωσιν παρέδωκαν) Archyt. B 1 (258, 10) ἃ ἐκλείπει ἁ γεωμετρία, ἀποδείξιας ἁ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ B 4 (263, 8) — Περὶ γεωμετρίης Tit. Demokr. A 33 (357, 38) = B 11ᵐ (390, 11) — γ. lehrt Hippias 74 A 5 (528, 29) vgl. 79 A 2 (579, 12) 11 (581, 25) B 12 (585, 11).

γεωμετρικός. *geometricam artem perspicaci sensu invenit* Thal. 71 A 5 (505, 33) (ἁ λογιστικὰ) τᾶς γεωμετρικᾶς ἐναργεστέρω πραγματεύεσθαι ἃ θέλει Archyt. B 4 (263, 6) Γεωμετρικῶν . . . Tit. Demokr. A 33 (357, 38) = B 11ⁿ (390, 12) Γεωμετρικόν (358, 6) Druckfehler vgl. Nachtr. κίνησιν ὀργανικὴν διαγράμματι γεωμετρικῶι προσήγαγε Archyt. A 1 (250, 41) τὸν τετραγωνισμὸν τὸν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλῦσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ Aristot. zu Hippokr. v. Ch. 3 (231, 38) = Antiph. B 13 (593, 14 ff.) — γεωμετρικὴ ἁρμονία Philol. A 24 (238, 11) vgl. Pythagor. B 15 (273, 14) γ. μεσότης Hippas. 15 (32, 11) (μέσα) Archyt. B 2 (261, 13. 18).

γεωργία. Περὶ γ. Tit. (Archyt.) A 1 (250, 33) *de re rustica* Demokr. Archyt. (?) S. 264, 5 vgl. 45 D 6 (285, 16 ff.) Περὶ γεωργίας ἢ Γεωργικόν Tit. (vgl. Nachtr.) Demokr. A 33 (358, 6) = B 26ᶠ (396, 15) γεωργία ἀγαθόν, κακόν Dialex. 1, 4 (636, 10) . . . τελετὰς τῶν γεωργίας καλῶν ἐξάπτει Prodik. B 5 (572, 1).

γεωργικός. Γεωργικόν Tit. Demokr. A 33 (358, 6) = B 26f (396, 15) vgl. Nachtr. Περὶ γεωργικῶν Tit. Androtion 80 B 118 (606, 30).

γεωργός. τοὺς σοφοὺς: ἰατρούς, γεωργούς Protag. A 21a (533, 3).

γῆ (γαῖα). Göttin. Γαῖ' εὐρύστερνος Entstehung Hesiod. 73 B 2 (513, 6) vgl. 20 A 5 (138; 975a 12) Γῆ οὐδ' Ἀὴρ οὐδ' Οὐρανὸς ἦν Orph. A 12 (472, 9. 17) Γῆν ... ἀρχὴν τῆς ὅλης γενεᾶς τῶν Θεῶν B 12 (476, 22. 24) Γῆ u. Οὐρανός (476, 36 Anm.) B 8 (475, 9) 13 (478, 2 ff.) 17 (480, 14) πρατογόνωι Γῆι ματρί Orph. B 21 (481, 16) Γαῖα μῆτερ Eurip. 46 A 20b (298, 24) A 112 (312, 39) vgl. unten Z. 44 *terra mater* (Epich.) B 52 (97, 17) μήτηρ Aegypt. 60 B 7 (460, 33) Χθονίηι ὄνομα ἐγένετο Γῆ, ἐπειδὴ αὐτῆι Ζὰς γῆν γέρας διδοῖ Pherekyd. B 1 (507, 21) vgl. A 8 (506, 29) 9 (507, 2. 5) 10 (507, 10) Γῆ auf dem φᾶρος B 2 (508, 9) — εἰ ἡ γῆ Θεός ἐστι, Θεός (εἰμί) [Epich.] B 64 (100, 5) — = Ἥρη Emped. A 1 (153, 33) 33 (159, 17. 25) B 6 (175, 9) = Ἀιδωνεύς A 33 (159, 14 vgl. 159, 10 Anm.) = Ἑλένη (bei Homer) Metrod. v. L. 4 (326, 23). Vgl. οὐρανός. Weiteres s. Reg. II.

Element. Ursprung des Lebens. οὐδεὶς ἠξίωσεν ὑποθέσθαι μόνην διὰ τὸ δυσαλλοίωτον 50 (327, 44) vgl. 51 A 5 (329, 18) — ἀρχαὶ ὕδωρ καὶ γῆ Orph. B 13 (477, 5) γῆ καὶ ὕδωρ πάντα Xenophan. B 29 (51, 5) γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα B 33 (51, 20) ἐκ γαίης πάντα, εἰς γῆν πάντα τελευτᾶι B 27 (50, 25) vgl. A 32 (41, 20) 33 (41, 30) 36 (42, 25) *terris gentis omnis peperit et resumit denuo* Epich. Enni 52 (97, 17) γᾶ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω Epich. Gn. 9 (93, 19) vgl. *terra corpus mentis ignis* Epich. Enni 48 (97, 7) τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eurip. 46 A 112 (312, 47) vgl. auch Orph. B 17 (480, 14) νεκρός = κόπρος = γῆ = Θεός [Epich.] B 64 (100, 5) vgl. unten Z. 27 ff. — πῦρ γῆ (φῶς, σκότος) στοιχεῖα Parm. A 1 (105, 33) 7 (107, 15) 24 (109, 27) 34 (110, 44) 25 A 6 (221, 31) γῆ (ψυχρόν) = μὴ ὄν Parm. A 24 (109, 15) 55 A 42 (360, 27) — viertes Element Epich. Enni 49 (97, 9) Emped. A 1 (153, 31) (*terra*) A 21 (156, 33) 28 (158, 6) 30 (158, 28) 33 (159, 11 ff.) 37 (160, 6) (φύσει καὶ τύχηι) A 48 (161, 9) (γαῖα) B 17, 18 (178, 15) ἐκ δ' αἴης προρέουσι θέλυμνά τε καὶ στερεωπά B 21, 6 (180, 20) ὕδατος, γαίης, αἰθέρος, ἠελίου κιρναμένων B 71, 2 (193, 17) γῆ in νεῦρα A 78 (166, 5) ὀστᾶ (166, 7) ἡ φλὸξ ἱλάειρα μινυνθαδίης τύχε γαίης B 85 (197, 7) γαίηι γαῖαν ὀπώπαμεν B 109, 1 (203, 19) vgl. A 86 (168, 12) χθών für γῆ B 37 (186, 18) 76, 3 (194, 18) 96, 1 (199, 17) 98, 1 (199, 31) 148 (216, 7) — πῦρ, γῆν, ἀέρα ὑπέθετο Ion A 6 (221, 31) — γῆς πολλῆς ἐνεούσης (in σύμμιξις πάντων χρημάτων) Anaxag. B 4 (315, 21) — ἀρχὴ τῶν ὅλων Archel. A 9 (324, 45) — dagegen: γῆ nicht Element Meliss. B 8 (147, 10) Diog. B 2 (334, 10) — Entstehung v. ζῶια, ἄνθρωποι, δένδρα aus γῆ Emped. A 70—75 (164, 70 ff.) vgl. B 57—62 (190, 7 ff.) *facta animalia decidentibus e caelo in terram seminibus* Anaxag. A 113 (313, 7) vgl. 112 (312, 41 f.) 62 (305, 41) Archel. A 1 (323, 21) 4 (324, 18) Pherek. A 5 (506, 1) Protag. C 1 (541, 24) Akus. B 28 (516, 8) τὴν γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φυομένων ὑπολαμβάνοντας μητέρα προσαγορεῦσαι Aegypt. 60 B 7 (460, 33) τὴν γῆν αὐτοῖσι φῦναι πολλά τε καὶ παντοῖα Anaxag. B 4 (315, 12) vgl. Sp. 138, 35 ff. γένεσις ἀνθρώπων ἐκ γῆς Zenon A 1 (127, 5) γῆς λαβέσθαι (τοὺς ἀνθρώπους) γενομένους ἱκανοὺς ἑαυτοῖς βοηθεῖν Anaximandr. 30 (17, 29) — γαίας τε καμίνου τ' ἔκγονον (κέραμον) Krit. B 2 (614, 13).

Entstehung. πρῶτον ὑγρόν Anaximandr. 27 (16, 41) vgl. Diog. A 17 (330, 22) aus ἀήρ über ὕδωρ Anaxi-

men. A 5 (18,14) vgl. A 6 (18,26) 7 (18, 39) 8 (19, 13) 9 (19, 17) ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς συμπαγῆναι Xenophan. A 47 (43,34) Entstehung aus πῦρ über ὕδωρ Herakl. A 1 (55, 26) 5 (58, 21) Θαλάσσης τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ Herakl. B 31 (67, 3) vgl. Herakliteer 53, 2 (342, 27) Verwechslung Herakl. A 5 (58,15) — πῶς γαῖα ... ὡρμήθησαν γίγνεσθαι Parm. B 11, 1 (123, 5) aus ἀήρ (?) A 22 (109,1) vgl. unten Z. 33 — οὐδ' αἴης λάσιον μένος (διείδεται) Emped. B 27, 2 (183, 23) ἐξ ὧν δηλ' ἐγένοντο ... γαῖά τε καὶ πόντος ... B 38, 3 (187, 1) διάκρισις A 49 (161, 24 ff.) αἰθὴρ μακρῆισι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις B 54 (189, 25) γῆς ἱδρῶτα θάλασσαν B 55 (189, 27) vgl. A 49 (161,32) 66 (163, 19 ff.) γῆ ὕβριστο ποταμῶν ἐκβολαῖς ... Emped. (?) B 154 (217, 7) empedokleisch auch (Orph.) B 16 (479, 31) — τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν ... συνεχώρησαν ἔνθα νῦν ⟨ἡ γῆ⟩ opp. τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος Anaxag. B 15 (320, 12) vgl. A 62 (305,39) ἐκ τῶν νεφέλων ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ τῆς γῆς λίθοι B 16 (320, 20 ff.) vgl. A 45 (303,13) τὸ ὕδωρ διὰ τῆς γῆς διηθούμενον ἁλμυρὸν γίνεται τῶι ἔχειν τὴν γῆν τοιούτους χυμοὺς ἐν αὐτῆι Anaxag. Metrod. v. Ch. A 90 (310, 6) — Entstehung aus ὕδωρ Archel. A 1 (323, 19) 4 (324, 8) — aus ἀήρ Diog. A 6 (329, 24) 9 (329, 43) vgl. 1 (328, 38) Austrocknung d. ἥλιος A 18 (330, 34) vgl. Archel. A 4 (324, 15) — γῆν τρύγα τοῦ ὕδατος Metrod. v. Ch. A 20 (452, 19) — aber: δοκεῖ ... ἐξ ὕδατος γῆ καὶ λίθος γίνεσθαι Meliss. B 8 (148, 8) οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φῦναι ... εἰ μὴ οὕτω συνίστατο ὥστε ταὐτὸ εἶναι Diog. B 2 (334, 16) — γῆ ἐκ κύβου Pythagor. 32 A 15 (237, 10) γῆ κύβος 21 B 96 (199, 8) — aus Atomen Leuk. A 1 (343, 13) (κάτω, wie Anaxag.) A 17 (346, 37) 24 (347, 38) Demokr. A 1 (352, 27) πρότερον τῶν ἄστρων γενέσθαι A 40 (360, 16) — οὐδὲ γὰρ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης Epim. B 11 (496, 20).

Vernichtung. κατ' ὀλίγον τὴν γῆν εἰς τὴν θάλασσαν χωρεῖν Xenophan. A 32 (41, 15) ὅταν κατενεχθεῖσα εἰς τὴν θάλατταν πηλός γένηται, εἶτα πάλιν ἄρχεσθαι τῆς γενέσεως A 33 (41, 40) — τὴν γῆν χεῖσθαι ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ γίνεσθαι Herakl. A 1 (55, 27) θάλασσα διαχέεται ... εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ (τὸ πῦρ) B 31 (67, 10) ὕδατος θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται B 36 (67, 19) ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον κτλ. B 76 (73, 7).

Kosmologie. γῆν μέσην κεῖσθαι (Thal.) 11 A 47 (43, 35) Anaximandr. 1 (11, 39) 2 (12, 18) Parm. A 1 (105, 33) Emped. Anaxag. A 88 (309, 27) (τὸν κάτω τόπον ἐπισχεῖν A 1 S. 293, 43 widerspricht nicht) Archel. A 4 (324, 10) — πρώτην Xenoph. A 47 (43, 35) — anders Philol. A 16 (237, 18) 17 (237, 29) Pythagor. B 37 (278, 5. 23 ff.) 37a (278, 38) — γᾶ (σφαίρας σῶμα) Philol. B 12 (244, 9) — ἐφ' ὕδατος Thal. A 12 (9, 4) 13 (9, 22) μετέωρον, μένειν Anaximandr. 11 (14, 5) 26 (16, 36) Anaximen. A 20 (20, 28) (Demokr.) Parm. A 44 (111, 41) Emped. A 67 (163, 36 ff.) vgl. A 35 (159, 40) 49 (161, 26) Anaxag. A 42 (301,32) Archel. A 4 (324, 9) ἀνεχομένην ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος Anaximen. Anaxag. Demokr. (309, 28) ἐποχεῖσθαι τῶι ἀέρι Anaximen. A 6 (18, 24) ἀήρ = γῆς ὄχημα Diog. C 2 (341, 5. 7. vgl. 13) vgl. A 1 (328, 28) — δοκεῖν ἠρεμεῖν Xenophan. A 47 (43, 31) κατ' ἀρχὰς πλάζεσθαι, πυκνωθεῖσαν καταστῆναι Demokr. A 95 (367, 45) aber ὀχεῖσθαι περὶ τὸ μέσον δινουμένην Leuk. A 1 (342, 38) κινεῖσθαι κατὰ κύκλον Philol. A 1 (233, 33) vgl. A 17 (237, 29) 21 (237, 46) Hiket. 1 (265, 20) Ekphant. 1 (265, 35) 5 (266, 6) 45 B 37 (278, 6 ff.) δύο, ταύτην καὶ τὴν ἀντίχθονα Hiket. 2 (265, 26) vgl. ἀντίχθων

— γῆς ἀπόκρισις ἀήρ Parm. A 37 (111, 12) — ἄστρα Bewegung Anaximen. A 1 (17, 38) 7 (18, 46) 14 (19, 40) Ursprung Anaximen. A 6 (18, 28) τρέφεσθαι ἐκ τῆς ἀπὸ γῆς ἀναθυμιάσεως Herakl. A 11 (59, 2) vgl. ἀναθυμίασις — ἥλιος ὑπεριέμενος γαῖάν τ' ἐπιθάλπων Xenophan. B 31 (51, 15) κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν τῆς γῆς ὑψηλοτέρων μερῶν Anaximen. A 7 (18, 48) Verhältnis zu ἥλιος, σελήνη Anaximandr. 21 (16, 9 ff.) 22 (16, 15) [Anaximandr.] 1 (12, 1) Emped. A 56 (162, 25) ἀφ' ἡμῶν ἀνάτασις A 50 (161, 34) Entfernung von ἥλιος, σελήνη A 61 (163, ᵒ) ἀφικνεῖσθαι πρότερον τὸ ἀπὸ ἡλίου φῶς εἰς τὸ μεταξύ, πρὶν ... ἐπὶ τὴν γῆν A 57 (162, 30) νύκτα γαῖα τίθησιν ὑφισταμένοιο φάεσσιν (sc. ἡλίου) B 48 (188, 31) ἐπικλιθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ οὕτως τὸν ἥλιον ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι φῶς Archel. A 4 (324, 14) — περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς (σελήνη) Parm. B 14 (124, 6) danach κυκλοτερὲς περὶ γαῖαν ἑλίσσεται ἀλλότριον φῶς Emped. B 45 (188, 13) ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης τόσσον ὅσον τ' εὖρος ... μήνης B 42, 2 (187, 28) αἰθερία γῆ = σελήνη Pythagor. B 37 (278, 37) τὸ μεταβάλλον ἀπὸ τᾶς σελήνας μέχρι τᾶς γᾶς [Philol.] B 21 (247, 25) ἔγκλισις Leuk. A 1 (343, 23) 27 (348, 15) Demokr. A. 96 (367, 48) vgl. κόσμος — ψυχὴν ... ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι Pherekyd. B 8 (510, 3) (δαίμονες) ἀναστρέφονται διοικοῦντες τὰ κατὰ τὴν γῆν Emped. A 31 (158, 43) πόντος ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε (δαίμονας), γαῖα ἐς αὐγὰς ἠελίου B 115, 10 (207, 16) *primus intellexit ostenditque caeli cum terris societatem* Demokr. A 17 (354, 36).

Gestalt u. ä. Anaximandr. 1 (11, 39) 10 (13 23) 11 (14, 6) 25 (16, 34) Anaximen. A 6 (18, 26) 7 (18, 40) 14 (19, 43) 20 (20, 27) Parm. A 1 (105, 33) 44 (111, 39) Anaxag. A 1 (294, 2) 42 (301, 32 ff.) 47 (303, 48) Demokr. Anaxag. A 87 (309, 20) Archel. A 1 (324, 15 ff.) Diog. A 1 (328, 28) Leuk. A 26 (348, 14) Demokr. A 94 (367, 41) B 15 (393, 10) — keine Erklärung Herakl. A 1 (55, 47) — γῆς πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὶν κάτω ἐς ἄπειρον ἱκνεῖται Xenophan. B 28 (51, 2) vgl. A 32 (41, 19) 33 (41, 29) 46 (43, 24) 47 (43, 35) 20 A 5 (140; 976ᵃ 32) dagegen Emped. B 39, 1 (187, 4) vgl. 11 A 47 (43, 32) — γῆς καὶ θαλάσσης περίμετρον Anaximandr. 1 (12, 6) Γῆς περίοδον 2 (12, 19) vgl. οἰκουμένη — τὸ περιέχον τὴν γῆν Ὠκέανον εἶναι φυσικοί 26 B 1 (226, 2).

Erdbeben. Thal. A 14 (9, 29) Anaximandr. 28 (17, 9 ff.) Anaximen. A 7 (19, 8) Anaxag. A 89 (309, 32) Demokr. A 97 (368, 3) 98 (368, 8) Metrod. v. Ch. A 21 (452, 22) (τὸ πῦρ) καῖον τὴν γῆν ... γρυπάνιον ποιεῖ Antiph. B 30 (596, 15) vgl. B 31 (596, 16) — πολλὰ ἔνερθε οὔδεος πυρὰ καίεται Emped. B 52 (189, 14) vgl. A 68 (163, 43).

Verschiedenes. πιστὸν γῆ ἄπιστον θάλασσα Pittak. 73ᵃ 3 (522, 17) (ἄνεμοι) ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι Emped. B 111, 3 (204, 14) ⟨πεσὼν κατὰ γαῖαν⟩ ἀναστρέφομαι B 119, 2 (208, 21) — ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες Antiph. B 47 (598, 5) — βρηστρίζοντες ... ἀν' Ἑλλάδα γῆν Xenophan. B 8, 2 (48, 4) ἀνδρὶ σοφῶι πᾶσα γῆ βατή Demokr. B 247 (429, 1) γῆν πλείστην ἐπεπλανησάμην [Demokr.] B 299 (439, 12 vgl. 13) — χρυσὸν οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι Herakl. B 22 (65, 21) — ἡ πεῖρα οὐδενὶ ξυμφέρει φυτῶι Menest. 6 (220, 4) *terrae cultus* Anaxag. B 20 (321, 14) τῆι γῆι οἵαν ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσηι, τοιαῦτα τὰ ἔκφορα Antiph. B 60 (602, 4). Vgl. αἶα, χθών.

γηγενής. Ἄργος Akusil. B 13 (514, 14).

γηθοσύνη. Γηθοσύνην = Φιλίην Emped. B 17, 24 (179, 1).

γήινος. τὴν σελήνην Anaxag. A 42 (302, 4).

γηραιός. νεὸν καὶ γ. ταὐτό Herakl. B 88 (74, 20).

γηραλέος Xenophan. B 1, 18 (45, 6).

γῆρας. γήραος ἄλκαρ Emped. B 111, 1 (204, 12) γῆρας ἡμέρας (Emped.?) B 152 (216, 14) ἔρανοι ἐν τῆι γήραι (τέκνα) Thal. 73ᵃ 3 (522, 4) ἐν τῆι γήραι σοφίαν (κτῆσαι) Bias 73ᵃ 3 (523, 10) γῆρας καὶ πᾶν τὸ μειούμενον ὅμοιον Pythagor. C 3 (280, 2) — ⟨ἀντὶ⟩ γήραος θάνατον δεδοικότες Demokr. B 205 (423, 2) γήραος σωφροσύνη ἄνθος B 294 (438, 4) ὁ νέος ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται B 295 (438, 6) γῆρας ὁλόκληρος πήρωσις B 296 (438, 8) λόγοι οἰκτρόγοοι ἐπὶ γῆρας Thrasym. 74 A 26 (535, 9) vgl. 78 B 6 (578, 18. 24) *nihil habeo quod accusem senectutem* Gorg. A 12 (548, 6) αἰτία τοῦ μακροῦ γ. A 13 (548, 10) vgl. A 11 (547, 34) γῆρας φοβεῖ Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 2) 5 (632, 19).

γηράσκειν ἐθέλουσιν Demokr. B 206 (423, 3) γηράσκει χρόνος Krit. B 26 (622, 10) φιλότης γηράσεται B 1 (613, 18) ἀνδρὸς γηρέντος Xenophan. B 9 (48, 8).

γηροτροφεῖν v. Pherekyd. A 2 (505, 16).

γηροτροφία = παιδοτροφία Antiph. B 66 (602, 27).

γιγγραΐνος. αὐλοί Xenophan. (?) B 44 (53, 5).

×γίγνεσθαι. ἔγεντ(ο) Parm. B 8, 20 (119, 17) γέντο Emped. B 98, 5 (200, 2) γενοίατο B 71, 3 (193, 18) ἐγενέσθην Orph. B 8 (475, 10) γενέσθωσαν Antiph. B 49 (599, 15) ἐγενήθην [Demokr.] B 299 (439, 17 vgl. Anm.) γενηθείσας Archyt. B 1 (258, 14) — ἐγείνατο Orph. B 13 (478, 8) — γεγάασιν Emped. B 71, 4 (193, 19) γεγᾶσι B 111, 1 (204, 12) γεγάκασιν (γεγάασιν Hdss.) B 23, 10 (182, 8) γεγενῆσθαι Antiph. B 58 (601, 16) Krit. B 31 (623, 1) γενητός s. Sp. 141, 20 — τοῦ λόγου ... ἀεὶ ἀξύνετοι γίγνονται Herakl. B 1 (61, 31) μόρους γενέσθαι = μόρους ἔχειν B 20 (65, 16) γενέσθαι ἐγερτί B 63 (71, 6) ... ὑπένερθε γένηται Emped. B 26, 7 (183, 4) ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι Anaxag. B 6 (316, 14) ἐφ' ἑτέροισι γίγνεσθαι Demokr. B 266 (433, 2) dafür ὑπ' ἐκείνους γ. (433, 4) γίγνεται m. Inf. B 253 (430, 4) γιγνωσκόμενον γενέσθαι Philol. B 6 (241, 6).

Begriff opp. ὄλλυσθαι. γεγονέναι πολλὰ ἐκ μὴ ὄντων z. B. Hesiod. 20 A 5 (138; 975ᵃ 11ᵇ 16) vgl. 137; 974ᵇ 12) 11 A 28 (37; 977ᵇ 22) πᾶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος Xeniad. (543, 25) — τὸ γιγνόμενον ἐξ ὄντος γίγνεσθαι Xenoph. (Meliss.) A 28 (37; 977ᵇ 22) οὐδὲν γίνεται οὐδὲ φθείρεται A 33 (41, 25) aber πᾶν τὸ γιγνόμενον φθαρτόν A 1 (34, 19) γίγνεσθαι οὐδὲν ἀλλὰ μόνον δοκεῖν ἡμῖν Parm. A 25 (109, 20) οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰσχὺς γίγνεσθαί τι ... οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε δίκη B 8, 13 (119, 10) πῶς δ' ἂν κε γένοιτο (τὸ ἐόν); εἰ γὰρ ἔγεντ' οὐκ ἔστι B 8, 19 (119, 16) βροτοὶ κατέθεντο ... γ. καὶ ὄλλυσθαι B 8, 40 (121, 1) — εἰ ἐγένετο, ἀναγκαῖόν ἐστι πρὶν γενέσθαι εἶναι μηδέν· εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενός Meliss. B 1 (143, 4 ff.) vgl. B 2 (143, 9 ff.) 7 (145, 8) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῆι ... ἑτεροῖον γίνοιτο, ὀλεῖται πᾶν (145, 9) vgl. d. Folg. bis (146, 4) B 8 (147, 15) ἢν μεταπέσηι τὸ μὲν ἐὸν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γέγονε (148, 17) δοκεῖ τὸ θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι .. ἐκ μὴ ζῶντος γίνεσθαι ... ἐξ ὕδατος γῆ καὶ λίθος γίνεσθαι (148, 1. 3. 8) — vgl. die Paraphrase (143, 30 ff.) A 5 (136; 974ᵃ 1. 137; 974ᵇ 12 ff.—975ᵇ) A 10 (142, 12 ff.) — οἱ (Elemente) δ' ὅτε κατὰ φῶτα μιγέντ' εἰς αἰθέρ' ἵ(κωνται) ... τότε μὲν τὸ ⟨λέγουσι⟩ γενέσθαι Emped. B 9, 3 (175, 22) νήπιοι ... οἳ δὴ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὸν ἐλπίζουσιν B 11, 2 (176, 19) ἔκ τε γὰρ οὐδάμ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι B 12, 1 (176, 27) πρὸς τοῖς (Elemente) οὔτ' ἄρ τέ τι γίνεται οὔτ' ἀπολήγει B 17, 30 (179, 7) vgl. 20 A 5 (138; 975ᵇ 1 ff.) — μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος Anaxag. A 45 (303, 11) 46 (303, 29) 52 (304, 36) B 10 (317, 18) = Diog. A 1 (328, 27) οὐδὲ γίνεται

οὐδὲ φθείρεταί τι τῶν ὁμοιομερῶν B 5 (316, 3) πῶς ἂν ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θρίξ . . . B 10 (317, 24) τὸ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν . . . γ. = συμμίσγεσθαι, ἀπόλλυσθαι = διακρίνεσθαι B 17 (320, 26 ff.) vgl. A 52 (304, 38. 41) 20 A. 5 (139; 975^b 18) — οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι . . ἕτερον τῶι ἑτέρωι, πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται Diog. B 5 (336, 11. 12) vgl. B 2 (334, 17) — κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὰ πάντα γίνεσθαι Leuk. A 33 (349, 10) γ. οὐδὲν ἕτερον ἐξ ἑτέρου τῶν πρώτων Demokr. A 41 (360, 21) vgl. A 42 (360, 25) 57 (362, 35) γ. καὶ φθείρεσθαι προσκρινομένων καὶ ἀποκρινομένων τῶν πρώτων σωμάτων A 58 (362, 47) — εἰ γέγονεν (τὸ ὄν), ἤτοι ἐξ ὄντος ἢ μὴ ὄντος γέγονεν . . . Gorg. B 3 (553, 11).
γενητός. γενητὸν ἀγένητον (τὸ πᾶν) Herakl. B 50 (69, 11) (τὸ ὂν) ἀίδιον ἢ γενητὸν ἢ ἀίδιον καὶ γενητόν Gorg. B 3 (552, 31 ff.) δεῖξαι μὴ πάντα γενητά Demokr. A 71 (364, 46) vgl. ἀγένητος — τὸ ἐκ . . . τοῦ μὲν ἀεὶ θέοντος θείου τοῦ δὲ ἀεὶ μεταβάλλοντος γενατοῦ = κόσμος [Philol.] B 21 (248, 6 vgl. 10) vgl. κόσμος.
opp. εἶναι. εἶναι οὐδέν, γίγνεσθαι πάντα: πολλοί 20 A 5 (138; 975^a 15) τὰ μὲν γενόμενα, τὰ δ' ἀίδια (Elemente) Emped. (138; 975^a 38) — τῆι μὲν γίγνονται (El.) καὶ οὔ σφισιν ἔμπεδος αἰών, ταύτηι δ' αἰὲν ἔασιν Emped. B 17, 11. 13 (178, 8. 10) = B 26, 10. 12 (183, 7. 9) — περὶ τῶν γινομένων τὴν ἀταξίαν τὴν ἀρετήν opp. τὰ μετέωρα Philol. A 16 (237, 24) αὐτὸ τοῦτο (ἀήρ) ἀίδιον . . ., τῶν δὲ τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀπολείπει Diog. B 7 (339, 17) — ἐξ οὗ (ἀήρ) τὰ γινόμενα καὶ τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐσόμενα γίνεσθαι Anaximen. A 7 (18, 31) ἐξ ἀπείρου χρόνου προκατέχεσθαι . . . τὰ γεγονότα καὶ ἐόντα καὶ ἐσόμενα Demokr. A 39 (359, 47) ἀδύνατον ἅπαντα γεγονέναι, τὸν χρόνον ἀγένητον Demokr. A 71 (364, 44. 46) — περὶ τῶν ἐσομένων οὐκ ἐμαντεύσατο ἀλλὰ περὶ τῶν γεγονότων Epim. B 4 (495, 9) — οὔτις ἐγένετο οὐδέ τις ἔσται Xenophan. B 34, 1 (51, 22) — γενέσθαι dist. εἶναι Prodik. A 14 (565, 30) ἐν τῶι γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῶι μέλλειν ἐνδέχεται ⟨καὶ τὸ μὴ⟩ γενέσθαι Antiph. B 58 (601, 16). Vgl. εἶναι.

Kosmos. ὅσα γίνοντ' ἠδὲ φύονται = γῆ καὶ ὕδωρ Xenophan. B 29 (51, 5) πάντα γίνεσθαι καθ' εἱμαρμένην Herakl. A 1 (55, 10) γινομένων πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε B 1 (61, 32) πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι B 8 (63, 4) vgl. B 80 (74, 1) συνεργοὺς τῶν ἐν τῶι κόσμωι γινομένων B 75 (73, 6) (θάλασσα) . . . ἢ γενέσθαι γῆ B 31 (67, 10) ψυχῆισι θάνατος ὕδωρ γενέσθαι . . . B 36 (67, 18. 19) — πῶς γαῖα καὶ ἥλιος . . . ὡρμήθησαν γίγνεσθαι Parm. B 11, 4 (123, 8) πάντα ἀνάγκηι καὶ ἁρμονίαι γίνεσθαι Philol. A 1 (233, 23) δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα, γαῖά τε καὶ πόντος . . . Emped. B 38, 2 (186, 21) δι' ἀλλήλων θέοντα (Elem.) γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα B 17, 35 (179, 12) ἀλλοιωπά B 21, 14 (181, 5) ἄλλοτε ἀλλοῖα Diog. B 2 (334, 19) — πῶς . . . εἴδη τε γενοίατο χροιά τε ὅσα νῦν γεγάασιν Emped. B 71, 3 (193, 18 f.) γνούς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσσ' ἐγένοντο B 89 (197, 20) — οὐδὲν χρῆμα μάτην γίνεται Leuk. B 2 (350, 5). Vgl. κόσμος.

Mensch. κατ' ἔκροιαν τούτου (ἀήρ) γινόμεθα [Anaximen.] B 3 (21, 31) γενόμενοι ζώειν ἐθέλουσι Herakl. B 20 (65, 15) Entstehung Emped. B 26, 4 (183, 1) 124 (209, 25) v. αἷμα B 98, 5 (200, 2) ὀστέα B 96, 3 (199, 19) Seelenwanderung B 117, 1 (208, 2) 127, 2 (210, 12) εἰς τί; Anaxag. A 1 (294, 17) vgl. A 30 (299, 21) βέβαιον οὐδὲν εἰ μὴ τὸ καταθανεῖν γενομένωι . . . Krit. B 49 (627, 25) — ἀνθρώποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον Herakl. B 110 (77, 16). Vgl. ἄνθρωπος — γένεσις, ἀγένητος.

γιγνώσκειν. ὅτι Herakl. B 108 (77, 12) Anaxag. B 5 (316, 5) Emped. (?) B 89 (197, 20) οὐ μόνον ... κα τούτωι γνοίημεν ἀλλὰ καὶ ὅκκα Archyt. B 1 (259, 18) ὡς .. κέλεται, γνῶθι Emped. B 5, 3 (175, 6) γιγνώσκειν m. Partiz. im Akk. Demokr. B 285 (436, 21) πολλοὶ ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν Antiph. B 65 (602, 24) ⟨ἃ⟩ γιγνώσκει εἰπεῖν Thrasym. B 1 (577, 9) γινώσκοντες (ταῦτα) Antiph. B 61 (602, 10) ῥάιστη γνωσθῆναι (πολιτεία) Thrasym. B 1 (577, 19).

γινώσκειν ἀγαθοῦ Demokr. B 229 (426, 7) (ἄνθρωπος) χρήιζων οὐ γινώσκει B 198 (422, 7) σοφίας τὸ πλίγμα γνῶναι Gorg. B 8 (558, 10) καιρὸν γνῶθι Pittak. 73ᵃ 3 (522, 11) γνῶθι σεαυτόν Thal. A 1 (6, 3. 37) 2 (7, 3) 3 (7, 12) Sieben Weise 2 (519, 30. 35. 36) 3 (520, 4. 5 Anm. 521, 18) χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι Thal. (522, 4 vgl. 521, 31 Anm.) 45 C 4 (280, 28) πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἑαυτοὺς καὶ φρονεῖν Herakl. B 116 (78, 8) — οὔτι γινώσκων θεούς, οἵ τινές εἰσι Herakl. B 5 (62, 18) οὐ μαθόντες γινώσκουσι opp. δοκέουσι B 17 (65, 8) δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει (?) B 28 (66, 13 vgl. Anm.) (Ἡσίοδος) ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν B 57 (70, 9) (τῶν θείων τὰ πολλὰ) διαφυγγάνει μὴ γιγνώσκεσθαι B 86 (74, 16) καταβαΰζουσιν ὧν ἂν μὴ γινώσκουσι B 97 (76, 6) — οὐ γνοίης τὸ μὴ ἐόν Parm. B 4, 7 (116, 25) — συμβαίνει μήτε ὁρᾶν τὰ ὄντα μήτε γινώσκειν Meliss. B 8 (148, 9) — οὐδὲ τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται πάντων ἀπείρων ὄντων Philol. B 3 (240, 13) πάντα τὰ γιγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἷόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου B 4 (240, 15 ff.) vgl. B 6 (241, 5) (ἀριθμὸς) πάντα γνωστὰ (ἀπεργάζεται) B 11 (243, 13) πάντα ἔγνω νοῦς Anaxag. B 12 (318, 20) vgl. A 55 (305, 3) — γιγνώσκειν χρὴ ἄνθρωπον ... ὅτι ἐτεῆς ἀπήλλακται Demokr. B 6 (388, 5) ἐτεῆι οἷον ἕκαστον γιγνώσκειν ἐν ἀπόρωι ἐστίν B 8 (388, 12) τάδε γνοὺς εἴσηι ἕν τι οὐδὲν ⟨ὂν⟩ αὐτῶι (sc. τῶι λόγωι) ... οὔτε ὧν γνώμηι γιγνώσκει ὁ μακρότατα γιγνώσκων Antiph. B 1 (591, 17 ff. vgl. 592, 6 ff.) — (διὰ τὸν ἀέρα) γινώσκειν τὴν ψυχήν Diog. A 20 (332, 9) ἃ τῆι γνώμηι γιγνώσκει dist. ἃ τῶι ἄλλωι σώματι αἰσθάνεται Krit. B 39 (625, 26) γιγνώσκουσιν .. εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῆι γνώμηι (625, 27) πολλοὺς (τῶν ψόφων) οὐκ εἶναι ... οἵους τε γινώσκεσθαι Archyt. B 1 (259, 2) — (ψυχὴν) ἔγνω Xenophan. B 7, 5 (47, 23) οὔτις με ἔγνωκε Demokr. B 116 (406, 27) — (λίθον) ἄγνωστον καὶ πᾶσι γνωστόν [Demokr.] B 300, 18 (444, 30).

γλαυκίσκος 55 C 1 (447, 15).

γλαυκός. γλαυκῆς ... ἀκτῆς Emped. B 93 (198, 17) Γλαῦκος und γλαυκός Dialex. 5, 11 (645, 5) γλαυκοὺς θεούς Xenophan. B 16, 2 (49, 12) — τὰ γλαυκὰ (ὄμματα) πυρώδη ... ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέπειν Emped. A 91 (172, 11).

γλαυκῶπις. μήνης Emped. B 42, 3 (187, 29).

γλαύξ. ὅτι μόνον μὴ τυφλὰ τίκτει, ἐν ταῖς σκοτομήνησιν ὁρᾶι Demokr. A 157 (382, 15).

γλισχρός Demokr. A 135 (376, 10).

γλυκύς. οἶνον Xenophan. B 22, 3 (50, 9) ὕδωρ B 1, 8 (44, 23) γλύσσονα σῦκα B 38, 2 (52, 11) γλυκύτατα ἰάματα Demokr. B 246 (428, 22) — τί γλυκύτερον (γυναικός) Antiph. B 49 (598, 22) — γλυκύ, πικρὸν ἐναντιότητες Alkm. A 3 (101, 1) = 45 B 5 (271, 34) γλυκὺ γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρουσε Emped. B 90, 1 (198, 1) τῶι ὀξεῖ τὸ γλυκύ (γνωρίζειν) Anaxag. A 92 (310, 28) νόμωι πικρόν, νόμωι γλυκύ Demokr. A 49 (361, 18) B 9 (388, 18) 125 (408, 17) σχῆμα A 129 (372, 31) 135 (376, 2) ὃ ἡμῖν γλυκύ, τοῦτ' ἄλλοις πικρόν A 130 (372, 46) 135 (375, 38. 376, 25. 35. 47) μέλι μήτε γλυκὺ μήτε πικρόν A 134 (373, 18) γλυκὺ οὐθὲν ἔσται μὴ αἰσθανόμενον

Protag. A 17 (532, 6) — τὸ γλυκὺ (θαλάσσης) erkl. Xenophan. A 46 (43, 20) τρόφιμον τῶν ἰχθύων Emped. (Demokr.) A 66 (163, 27. 34).

γλῶττα. Sprachwerkzeug. Emped. A 86 (169, 5. 171, 9) Diog. A 19 (331, 46) — μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης Emped. B 4, 1 (174, 10) διὰ πολλῶν . . γλώσσης ῥηθέντα B 39, 2 (187, 5) μὴ πάντα ἐπίτρεπε τῆι γλώσσηι Demokr. (?) B 298a (439, 2) λαλιῆς μήτηρ γλῶσσα C 5 (448, 26) γλῶσσαν εὔφημον κεκτῆσθαι Kleobul. 73a 3 (520, 13) ἡ γλ. μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ Chilon 73a 3 (521, 27) γλώττηι θρασύνεται Antiph. B 56 (601, 6) σφραγὶς ἡμετέρης γλ. Krit. B 5 (615, 3) γλώσσας λύουσιν εἰς αἰσχροὺς μύθους B 6 (615, 18) εἰς φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα (ἄγειν) B 6, 17 (615, 26) vgl. auch Gorg. B 28 (562, 10) — Περὶ . . . γλωσσέων (*Glossen*) Demokr. A 33 (358, 1) = B 20a (394, 13) — Sinneswerkzeug. γλ. διαγινώσκουσα τὸ γλυκὺ καὶ τὸ ὀξύ Hippokr. 12 C 1 (84, 32) ἡδονῆς καὶ ἀηδίας (85, 13) vgl. γλῶττα κριτικώτατον ἡδονῆς Diog. A 19 (331, 34) γλώττηι τοὺς χυμοὺς κρίνειν Alkm. A 5 (101, 20) (μὴ) νωμᾶν ὄμμα, ἀκουήν, γλῶσσαν Parm. B 1, 36 (115, 18) (μὴ) ἀκοὴν . . ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης (ἔχων πίστει) Emped. B 4, 10 (174, 19) γλ. σομφή Kleidem. 2 (327, 6) τὰς φλέβας ἁπάσας ἀνήκειν εἰς αὐτήν σημεῖα πλεῖστα τοῖς κάμνουσι ἐπ' αὐτῆς, τῶν ἄλλων ζώιων τὰ χρώματα μηνύειν (?) Diog. A 19 (331, 35 ff.) vgl. A 22 (332, 16) beides (Demokr.) C 6 (448, 26).

γναφεύς Handwerk mit Menschen verglichen Hippokr. 12 C 1 (84, 3).

γναφεῖον. γναφείωι ὁδὸς μία καὶ ἡ αὐτή (*Schraube*? vgl. Nachtr.) Herakl. B 59 (70, 15).

γνήσιος. γνώμη opp. σκοτίη Demokr. B 11 (388, 17. 18).

γνώμη. Begriff, Besitz. γνώμης δύο ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη Demokr. B 11 (389, 16) ὧν ὄψει ὁρᾶι . . . ὧν γνώμηι γιγνώσκει Antiph. B 1 (591, 18 vgl. 592, 4) μήτε ἃ τῶι ἄλλωι σώματι αἰσθάνεται μηδὲ ἃ τῆι γνώμηι γιγνώσκει Krit. B 39 (625, 26 vgl. das Vorherg.) γιγνώσκουσιν . . . εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῆι γνώμηι (625, 28) vgl. B 40 (626, 2. 6) συγκεχρῆσθαι τῆι τοῦ αἰσθέσθαι φωνῆι κατὰ τῆς γνώμης v. Hippokr., Stoik. (625, 18 ff.) — γνώμης τάχος εὐμετάβολον ποιοῦν τὴν τῆς δόξης πίστιν Gorg. B 11 (559, 8) — ὅσσα περ ζῆι, πάντα καὶ γνώμην ἔχει (syn. σοφά ἐστιν) Epich. B 4 (91, 19) ἦθος ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας (*Zwecke*, besser: *Einsichten* [so *Herakl.*[2] p. 37]) θεῖον δὲ ἔχει Herakl. B 78 (73, 19) vgl. ἐπίστασθαι γνώμην ὁτέη ἐκυβέρνησε πάντα B 41 (68, 12) und anderseits γμώμας ἤιδεε κάξέμαθεν Ion (?) B 4 (222, 31) γνώμην περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει (ὁ νοῦς) Anaxag. B 12 (318, 15) — κατέθεντο γνώμας ὀνομάζειν Parm. B 8, 53 (121, 14) βροτῶν γνώμη B 8, 61 (122, 5) — *Beschluß* γνώμη ἥ σε κατήγαγε (Ἀλκιβιάδην) ἐγὼ ταύτην . . . εἶπον Krit. B 5 (615, 1).

Wert u. ä. γνώμη κράτιστον Pythagor. C 4 (280, 20) ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς ἔχειν τὴν γνώμην Demokr. B 191 (420, 14) γνώμης (*Urteil*) κακοθιγίη B 223 (425, 9) vgl. γνώμης θάρσος B 215 (424, 6) γνώμηι δικαιοσύνην (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 12) οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίηι γνώμην Anaxarch. B 1 (458, 6) γνώμην ⟨καὶ ῥώμην⟩ (ἀσκήσαντες) Gorg. B 6 (557, 19) τῶι φρονίμωι τῆς γνώμης παύοντες τὸ ἄφρον ⟨τῆς ῥώμης⟩ (557, 23) ἄνευ γνώμης φιλονικοῦντες Thrasym. B 1 (577, 14) ἐπέκεινα τῆς ἡμετέρης γνώμης (577, 21) ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται εἰς ὑγίειαν . . . Antiph. B 2 (592, 14) ἀπαρασκεύωι γνώμηι B 3 (592, 16) ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης B 49 (599, 16) γνώμηι τε κτήσει τε (ὠφέλιμος, πόσις) Krit. B 6, 19 (615, 28) σοφὸς γνώμην ἀνήρ B 25, 12 (620, 33) —

Spruch 'Ἀξιοπίστου γνῶμαι Tit. Epich. B 8 ff. (92, 20) γνωμέων . . τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι Demokr. B 35 (398, 21) vgl. B 191 (421, 10) [Demokr.] B 302 (445, 25) — Περὶ διαφορῆς γνώμης (γνωμονικῆς?) ἢ Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης Tit. Demokr. A 33 (357, 37) = B 11[1] (390, 9).

γνωμικός. γνωμικὰ ά φύσις ά τῶ ἀριθμῶ Philol. B 11 (243, 8).

γνωμολογεῖν v. Epich. A 3 (87, 26) 4 (87, 36) vgl. 45 D 1 (282, 42).

γνωμολογία Polos 74 A 26 (535, 5) Antiph. B 44a (597, 19).

γνωμονικός. *gnomonicen invenit* Anaximen. A 14a (20, 1) *multas res organicas et gnomonicas . . . inventas reliquerunt* Archyt. Philol. A 6 (234, 26).

γνώμων Anaximandr. 1 (12, 3) 2 (12, 18) 4 (12, 24) (παρὰ Βαβυλωνίων) (12, 26) Anaximen. A 14a (20, 1) Oinop. 14 (231, 15) κατὰ γνώμονος φύσιν Philol. B 11 (243, 13) plur. Pythagor. B 28 (276, 23. 25).

γνωρίζειν. τὰ καλὰ γνωρίζουσι Demokr. B 56 (400, 16) ἢν μὴ γνωρίζῃς τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡγέο B 115 (406, 14) — ἀμιγῆ εἶναι (τὸν νοῦν) ἵνα κρατῆι, τοῦτο δ' ἔστι ἵνα γνωρίζῃ Anaxag. A 100 (311, 42) τὰ ὁμόφυλα μάλιστα ἕκαστον γνωρίζειν Demokr. A 135 (373, 36).

γνώριμος. εἶδος, δόξα Gorg. B 22 (559, 18).

γνῶσις. ἐξηπάτηνται . . . πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν Herakl. B 56 (70, 2) γνῶσις ἀγνωσίη Hippokr. 12 C 1 (85, 15 vgl. Nachtr.) Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) πᾶν τὸ ὂν ἔχειν γνῶσιν Parm. A 46 (112, 20) μὴ εἶναι γνῶσιν (θεῶν) Meliss. A 1 (135, 26) μὴ εἶναι ἀληθινὴν τῶν ὄντων λαβεῖν γ. Ekphant. 1 (265, 29) ά φύσις θείαν γε καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν Philol. B 6 (241, 4) Entstehung κατὰ τὸ ὑπερβάλλον θερμοῦ ἢ ψυχροῦ Parm. A 46 (112, 11) ἀποδίδωσι τῶι τε ὁμοίωι καὶ τῆι ἀφῆι Emped. A 86 (169, 31 vgl. 48) B 109 (203, 17).

γόμφος. γόμφοις am Tor Parm. B 1, 20 (115, 2) — γ. ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη Emped. B 87 (197, 14) γόμφοις συνηρμοσμένον (γένειον) (Demokr.) C 6 (448, 24).

γομφοῦν. ἐγόμφωσεν coni. ἔδησεν (ὀπὸς γάλα) Emped. B 33 (185, 8).

γονεύς. πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις Parm. A 54 (113, 6) Emped. A 81 (167, 6. 16) πῶς ἄλλοις γίνονται ὅμοιοι (167, 8) vgl. Anaxag. A 111 (312, 34) — γονέων ὑπήκοον εἶναι Pythagor. D 3 (283, 28) 4 (283, 36) ἡ πρὸς τοὺς γ. ὁμιλία D 5 (284, 18) γονέων μὴ λέγε δικαιότερα Solon 73a 3 (521, 9) κολακεύειν γονεῖς μὴ ὄκνει Thal. (522, 2) ἔρανοι τοῖς γονεῦσι (522, 3) σεαυτὸν ἄξιον παρασκεύαζε τῶν γονέων Periand. 73a 3 (523, 20) ἤδη τύ τι ἀγαθὸν ἐποίησαν Dialex. 1, 12 (637, 11) γονέας κατέσθοντι 2, 14 (639, 11) δίκαιον ἐξαπατᾶν τὼς γονέας 3, 2 (641, 14).

γονή. *Zeugung.* γονῆι [Philol.] B 21 (248, 11) (Demokr.) A 151 (381, 2). *Same.* οὐχ αἷμα Hippon 21 A 4 (154, 24) τὸ μεῖγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνὸν ἐκ μαλακῆς τῆς γονῆς οὔσης ἑκατέρας (Maulesel) Emped. B 92 (198, 8) εἰ ἡ γονὴ κρατήσειεν, ἄρρεν, εἰ δ' ἡ τροφή, θῆλυ Hippon (?) A 14 (224, 47) γίνεσθαι τὰ τέρατα διὰ τὸ δύο γονὰς συμπίπτειν Demokr. A 146 (380, 16).

γόνιμος. τὸ ἐκ τοῦ ἀιδίου γόνιμον Anaximandr. 10 (13, 35) διὰ τί τὰ ἑπταμηνιαῖα γόνιμα 21 A 75 (165, 31).

γόνος d. μήτρα Parm. A 54 (113, 7) γόνοι σπερματικοί Emped. A 81 (167, 7).

γόνυ. θοὰ γοῦνα Emped. B 29, 2 (184, 12) = 134, 3 (212, 23) (φλέβες) παρὰ τὸ γόνυ Diog. B 6 (338, 5).

γόος. γόους coni. ἀπάτας Emped. B 154a (217, 20).

γοργιάζειν 81 A 1 (607, 24).

γοῦν. οἱ γοῦν ἰατροί Herakl. B 58 (70, 11).

γράμμα. *Buchstabe.* Περὶ εὐφώνων καὶ

δυσφώνων γραμμάτων Tit. Demokr. A 33 (357, 45) = B 18b (394, 6) Φοίνικες εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα Krit. B 2 (614, 10) περὶ γραμμάτων δυνάμεως Hippias A 11 (581, 27) γραμμάτων ὀρθότης A 12 (582, 22) τὸ διάστημα ἐν τοῖς γράμμασιν Pythagor. B 27 (275, 48) — *Buch.* τὰ τοῦ Ζήνωνος 19 A 11 (128, 37) A 12 (128, 47 ff.) Περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἱερῶν γραμμάτων Demokr. A 33 (358, 10) = B 298b (439, 6) — *Lesen und Schreiben.* οὔτε γράμματ' ἂν μάθοιειν οὔτε μουσικήν ... B 179 (418, 7) μωσικὰ καὶ γράμματα Dialex. 2, 10 (638, 27) τ. διδασκάλως γράμματα διδάσκεν ... κιθαριστὰς κιθαρίζεν 6, 7 (646, 1).

γραμματικός. κριτικός v. Hekat. v. Abd. A 1 (458, 22) γραμματική def. Hippokr. 12 C 1 (85, 9) *subiectam grammaticen musicae* Archyt. A 19b (256, 43) ἡ περὶ τὸν ἑλληνισμὸν ἀρξαμένη ἀπὸ Θεαγένους 72, 1a (511, 8).

γραμμή. ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ (ποιήσει μεῖζον) Zenon A 21 (130, 16) ἀτόμους γραμμάς Xenokrat. gegen Zenon A 22 (131, 2) μῆκος, δυνάμεις Theodor. 4 (233, 16) τὰ β̄ (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 43 vgl. 47) vgl. γραμμῆς λόγος ὁ τῶν δύο Pythagor. B 25 (275, 9) τετρὰς ἐν στιγμῆς καὶ γραμμῆς διαστήματι καὶ πέρασι (236, 1) πρώτη πυραμίς (236, 10) δευτέρα ἀρχὴ εἰς μέγεθος (236, 19) — κυλινδρική u. ä. Archyt. A 14 (254, 1 ff.) καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος Eudox. 35 A 15 (254, 41 ff.) — γραμμὴ κάθετος u. ä. s. κάθετος u. ä. — τετραγωνίζουσαι Hippias (?) B 21 (586, 16. 17) — γραμμὴ οὐσία Pythagor. B 23 (274, 47) 24 (275, 4) b. κύκλος und τρίγωνον B 25 (275, 7) — Περὶ ἀλόγων γραμμῶν καὶ ναστῶν (?) Tit. Demokr. A 33 (357, 39) = B 11p (390, 14) γραμμέων συνθέσιος μετὰ ἀποδείξεως [Demokr.] B 299 (439, 15) — τὰς μὲν γραμμὰς ἀσφαλεστέρας ... ἔχειν δεῖ opp. τὰς πράξεις [Demokr.] B 302 (445, 41).

γραμμικὸς ἀριθμός (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 17. 43).

γραῦς. μὴ τὰ [l. μήτε] πολλὰ λαλεῖν μήτε πολλὰ πίνειν [Demokr.] B 300, 19 (445, 4).

γράφειν. *schreiben.* ποιητὴς ἅσσα μὲν ἂν γράφηι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ... Demokr. B 18 (394, 2) γράψας τοὔργον ἔδρασε Krit. B 5 (615, 3) γραφείς opp. λεχθείς Gorg. B 11 (559, 7) γεγράφαται Demokr. B 259 (431, 10) — *malen.* γράψαι χείρεσσι Xenophan. B 15, 2 (49, 6) vgl. ἔγραφον B 15, 4 (49, 8) γραπτοῖς ζώιοισι Emped. B 128, 5 (210, 31).

γραφεύς. γραφεῖς *Maler* Emped. B 23, 1 (181, 25).

γρυπανίζειν Antiph. B 30 (596, 16).

γρυπάνιον Antiph. B 30 (596, 15).

γυῖον. παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται Emped. B 2, 1 (173, 18) γυῖα τὰ σῶμα λέλογχε B 20, 3 (180, 6) Ἠελίοιο B 27, 1 (183, 22) θεοῖο B 31 (184, 23) vgl. B 134, 1 (212, 21) μουνομελῆ B 58 (190, 11) vgl. B 59 (190, 19) *singula membra* A 72 (165, 11) αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυίων B 100, 22 (201, 11) φίλα B 115, 3 (207, 9) ἠέα B 128, 10 (211, 4) γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα Krit. B 2 (614, 5) — τῶν ἄλλων ὁπόσηι πόρος ἐστὶ νοῆσαι γυίων Emped. B 4, 13 (174, 22) — σκιεροῖς ἠσκημένα γυίοις *Schamglied* B 61, 4 (191, 13) vgl. B 62, 8 (191, 24).

γύλιος. ἔκπωμα ... εὐφορώτατον ἐν γυλίωι Krit. B 34 (623, 26).

γυμνάζειν. ὁ φυτεύων (ἡ μήτηρ) γυμνάζοιτο Krit. B 32 (632, 11. 14).

γυμναστὴς ἄριστος Ikkos 2 (105, 9).

γυμναστικός. γυμναστική Ikkos 1 (105, 1).

γυμνός. βραχίονες Emped. B 57, 2 (190, 8).

Γυμνοσοφιστής 55 A 1 (355, 27) 40 (360, 6) 59 A 2 (454, 37) 60 B 6 (459, 38).

γυμνοῦν. γυμνωθεῖσα ἀφορμῆς Antiph. B 14 (594, 22).

γυναικεῖος. γυναικείων μελέων ... ὠιδάς Krit. B 1 (613, 14).
γυναικοφυής. γυναικοφυη opp ἀπ' ἀνδρῶν Emped. B 61, 4 (191, 13).
γυνή. σώφρονος γυναικὸς ἀρετά Epich. Gn. 35 (95, 12) γ. μὴ ἀσκείτω λόγον Demokr. B 110 (406, 1) κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί B 274 (434, 3) μὴ τὸ εἶδος ἀλλὰ τὴν δόξαν πολλοῖς γνώριμον Gorg. B 22 (561, 18) γυναικῶν ἠπερόπευμα Krit. B 1 (613, 16) — δίγονοι (γυναῖκες) Emped. B 69 (193, 11).

Verhältnis zu ἀνήρ. ἀνδράσι ἠδὲ γυναιξί Emped. B 112, 8 (205, 15) ἄνερες ἠδὲ γ. in der Malerei B 23, 6 (182, 4) Entstehung B 21, 10 (181, 1) 62, 1 (191, 17) τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ψυχέος ἀντιάσαντα B 65, 1 (192, 20) γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμοτέρας Parm. A 52 (112, 43) (φλέβες) τελευτῶσι εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσιν, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας Diog. B 6 (339, 6) — οὔτε τινὸς πώποτε γυναικὸς ἥψατο οὐδ' αὖ παιδός v. Ikkos 2 (105, 7) *femina virque simul cum Veneris germina miscent* Parm. B 18 (124, 29) τῆς εὐμορφίης τῶν γ. ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικοῦ κινήματος ἐμποιησάσης Emped. A 72 (165, 5) ὁπηνίκα δεῖ μάλιστα γυναικὶ προσιέναι Kleinias 5 (267, 20) ἀφροδίσια Pythagor. D 8 (289, 21 ff. 290, 25) χρυσὸν ἐχούσηι μὴ πλησιάζειν ἐπὶ τεκνοποιίαι C 4 (280, 37) τῶι μὲν αὐτᾶς συνίμεν ἀνδρὶ καλόν, ἀλλοτρίωι δὲ αἴσχιστον Dialex. 2, 4 (638, 16 ff.) — γυναικὸς ἐπιθυμησάτω (βίος) Antiph. B 49 (598, 14) τί ἥδιον γυναικὸς καταθυμίας (598, 22) γυνὴ ἀνδρὶ οὐδὲν ἐλάττους τὰς φιλέτητας ... καὶ τὰς ὀδύνας παρέχεται ἢ αὐτὸς αὑτῶι (599, 11) — γυναῖκα οὐ δεῖ διώκειν τὴν αὑτοῦ, ἱκέτις γάρ, ἀφ' ἑστίας ἀγόμεθα, λῆψις διὰ δεξιᾶς Pythagor. C 4 (280, 40) 5 (281, 17) γυναικὶ μὴ μάχεσθαι ... ἀλλοτρίων παρόντων Kleobul. 73ª 3 (520, 17) γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξυτέρη πρὸς κακοφραδμοσύνην Demokr. B 273 (434, 1) ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις B 111 (406, 3) γυναιξὶ δουλεύουσιν B 214 (424, 5) γυναῖκας ἐν παλαίστραι αἰσχρόν (λοῦσθαι) Dialex. 2, 3 (638, 13) κοσμεῖσθαι ... ἀνδρὶ αἰσχρόν, γυναικὶ καλόν 2, 6 (638, 18) γυναῖκας πράσσειν ἅπερ τῆιδε τοὶ ἄνδρες bei Aegypt. 2, 17 (639, 22). Vgl. θῆλυς, ἀνήρ.
γυρός. σχῆμα γῆς *γυρόν Anaximandr. 11 (14, 6).
γύψ. γῦπες ζῶντες (ἔμψυχοι) τάφοι Gorg. B 5ª (556, 27. 557, 2).
γωνία. αἱ πρὸς τῆι βάσει (ἰσοσκελοῦς) Thal. A 20 (10, 16) εὐθειῶν ἀλλήλας τεμνουσῶν αἱ κατὰ κορυφήν (10, 18) πρὸς τῆι δοθείσηι εὐθείαι ... εὐθυγράμμωι γωνίαι ἴσην ... συστήσασθαι Oinop. 14 (231, 17) d. Pyramide usw. (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 1 ff.) θεοῖς ἀνακειμέναι A 14 (236, 26 ff.) ὀρθή Pythagor. B 19 (273, 44 f.) εὐθυγράμμος B 20 (274, 3) Dreieckswinkel = 2 R B 21 (274, 6) πᾶσαν εὐθύγραμμον γωνίαν ἐτριχοτόμησεν Hippias (?) B 21 (586, 15).
γωνοειδής (ὁ δριμὺς χυμός) Demokr. A 129 (372, 35 vgl. Anm.) ὁ ὀξύς A 135 (375, 46. 48).

(ΔΑ-) δεδάηκε Emped. B 17, 25 (179, 2) εὖ δεδαῶτε B 23, 2 (181, 26).
δαερός. *δαερὸν ἐποχεῖτο δαηρῶι* Emped. B 90, 2 (198, 2).
δαήμων. τοιῶνδε δαήμονες Demokr. B 197 (422, 4).
δαηρός s. δαερός.
δαιδαλέοδμος. μύροισι Emped. B 128, 5 (210, 31).
δαίειν. φιλοφροσύνη δεδήει (*brannte*) Emped. B 130, 2 (211, 22) — δεδάσθαι (*verteilt sein*) Diog. B 3 (335, 6).
δαίς. κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα Emped. B 137, 4 (214, 1).
δαΐφρων. δαΐφρονος Emped. B 1 (173, 9).
δαιμόνιος. ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι opp. ἀνθρωπικοῖς Philol. B

11 (243, 17) δαιμόνιον μέρος τῆς τύχης Pythagor. D 11 (291, 20).

δαίμων. *Gottheit.* ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος Herakl. B 79 (73, 21) δαιμόνων ἀγάλμασιν εὔχονται Herakl. (?) B 128 (80, 11) ὁδὸν δαίμονος (oder δαίμονες = κοῦραι Ἡλιάδες) Parm. B 1, 3 (114, 9) δαίμων ἣ πάντα κυβερνᾶι — τόκου καὶ μίξιος ἄρχει B 12, 3 (123, 20) vgl. A 37 (111, 10) ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων (Φιλίη, Νεῖκος) Emped. B 59, 1 (190, 18) αὐτῆς τῆς μετακοσμήσεως εἱμαρμένη = δαίμων B 126 (210, 4) εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἀνέθετο χρόνον ὁ δαίμων ὥστε Thrasym. B 1 (576, 22) δαίμων ἀφθίτωι θάλλων βίωι Krit. B 25, 17 (621, 5) κατώικισεν τὸν δαίμονα (kollekt.) B 25, 39 (622, 3) νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος (622, 7).

Dämon, Gespenst. τὸν κόσμον δαιμόνων πλήρη Thal. A 1 (4, 9) 3 (7, 11) τὸ πᾶν A 23 (10, 41) πάντα Herakl. A 1 (55, 11) εἴδωλα αὐτοὺς ὀνομάζων μεστὸν εἶναι τὸν ἀέρα τούτων φησί Demokr. A 78 (366, 7) ἀναστρέφοντες διοικοῦντες τὰ κατὰ τὴν γῆν ὄντες πλεῖστοι Emped. A 31 (158, 42) δαίμονες οἵτε μακραίωνος λελάχασι βίοιο Seelenwanderung B 115, 5 (207, 11) διτταί τινες ἕκαστον γιγνόμενον παραλαμβάνουσι μοῖραι καὶ δαίμονες B 122 (209, 5) ἦχος χαλκοῦ: φωνὴ δαιμόνων Pythagor. C 2 (279, 25) — Ursache d. νόσοι [Demokr.] B 300, 10 (441, 46).

übertragen. ἦθος ἀνθρώπωι δαίμων Herakl. B 119 (78, 14) ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων Epich. Gn. 17 (93, 19) ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος Demokr. B 171 (416, 16) αὔτη ἡ ἡμέρα . . . καινοῦ δαίμονος ἄρχει Antiph. B 49 (598, 15).

δάκνειν. ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα Akusil. B 37 (517, 27) δεδηγμένον ὑπὸ Πράτυος (Νικήρατον) Thrasym. A 5 (574, 18).

δάκρυον. δάκρυα Διός = ὄμβρος Orph. B 22 (482, 11) ⟨Κρόνου?⟩ δάκρυον θάλαττα Pythagor. C 2 (279, 23) δακρύοις τέγγει κρούνωμα (Νῆστις) Emped. B 6, 3 (175, 10) — δάκρυον Entstehung A 78 (166, 8. 26) — δακρύων εἴργεσθαι Pythagor. D 6 (285, 22) 7 (285, 35).

δακρυώδης Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 37).

δακτυλιογλύφοι Krit. B 66 (628, 34).

δακτύλιος. ἐν δακτυλίωι μὴ φέρειν θεοῦ εἰκόνα Pythagor. C 4 (280, 39) 6 (281, 43) *utebatur anulo, ⟨ut⟩ signaret quae esset expertus* [Demokr.] B 300, 2 (440, 11) δακτύλιον ὃν εἶχες σαυτοῦ ἔργον v. Hippias A 12 (582, 10) — τῶν δακτυλίων τῶν ποιητῶν 66 A 14ᵃ (472, 30).

δάκτυλος. ὁ σίδηρος . . . τῶι δ. κατατρίβεσθαι Meliss. B 8 (148, 6) σχίζεται (φλέψ) . . . ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον Diog. B 6 (337, 21) ἐπὶ τοὺς δακτύλους (*Zehen*) (338, 7).

δαμάζειν. ⟨ἐδάμασσε⟩ Epim. B 2 (494, 25) οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆι [aor. pass.] εἶναι Parm. B 7, 1 (118, 1).

δανείζειν. δανεῖσαι ἐπὶ τόκωι Antiph. B 54 (600, 12) τῶι δανειζομένωι A (600, 19).

δαπάνη opp. φειδὼ καὶ λιμός Demokr. B 229 (426, 7) δαπάνηι κράτιστος Krit. B 2, 3 (614, 3) οἰκοτριβὴς δ. B 6, 14 (615, 23).

δάπτειν. ἀλλήλους δάπτοντες Emped. B 136, 2 (213, 29).

δατεῖσθαι τὰ χρήματα (τοῖς παισί) Demokr. B 279 (435, 14).

δάφνη. παραμένειν τὰ φύλλα Emped. A 70 (164, 19) ἀρίστη μετοίκησις B 127, 2 (210, 12) δάφνης φύλλων ἄπο πάμπαν ἔχεσθαι B 140 (214, 18).

δαψιλὸς αἰθήρ Emped. B 39, 1 (187, 4).

×δέ. οὖλος . . . οὖλος δὲ . . . οὖλος δέ τε Xenophan. B 24 (50, 18) ὕδατι δ' ὕδωρ, αἰθέρι δ' αἰθέρα . . . στοργὴν δὲ στοργῆι, νεῖκος δέ τε νείκεϊ Emped. B 109, 3 (203, 21) σὺν δέ τε Mus. B 11 (486, 17) — Παυσανίη, σὺ δὲ κλῦθι Emped. B 1 (173, 9) — καὶ verstärkend καὶ τοῖς ἀγάλμασιν δέ Herakl.

B 5 (62, 17) καὶ ψυχαὶ δέ B 12 (46, 13) καὶ ὅτε δέ Anaxag. B 6 (316, 10) vgl. Demokr. B 191 (421, 4) im Nachsatz ὡς δ' ὅτε — ὣς δὲ τότε Emped. B 84, 7 (196, 35) ἧι μὲν — τῆι μὲν . . . ἧι δὲ — ταύτηι δέ B 17, 13 (178, 10) ὁπόσα μὲν — ὁπόσα δὲ . . ., ταῦτα δέ Thrasym. B 1 (577, 22) — ὁκόσα κακὰ . . ., τάδε δέ Demokr. B 175 (417, 12) — Stellung τοῦ λόγου δέ Herakl. B 2 (62, 5) ἁ φύσις δέ Philol. B 1 (239, 31) ἐξ ἀδικίης δέ Demokr. B 78) 402, 18) τὸ δὲ δι' ὀξειᾶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ δίπλοον B 6 (242, 1) vgl. Stellung von ἄν — ὁμοίως, μὴ ἴσωι δὲ τάχει Archyt. B 1 (258, 18) ἐν τῶι αὐτῶι δέ γε Antiph. B 49 (598, 23).

×δὲ suff. locativ. s. ἄγγοσδε, μυχόνδε, πόντονδε.

δεδιέναι. δέδοικε absol. Demokr. B 174 (417, 9) θάνατον δεδοικότες B 205 (423, 2) 206 (423, 3) δεδιόσι opp. ἀγαπῶσι (ἡμέραν) Thrasym. B 1 (577, 4).

δέησις = ἐνδεία Antiph. B 10 (593, 3).

δείκελον Demokr. B 123 (408, 6).

δεικνύναι. *monstrare.* δείξω κέλευθον Xenophan. B 7, 1 (47, 18) *reddere.* τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε (Πόλεμος) Herakl. B 53 (69, 20).

δείλαιος. ἀχέων Emped. B 145, 2 (215, 22).

δειλία Beispiel Ἐπειός Dialex. 9, 6 (648, 24).

δειλὸς πρὸς τὰ αἰσχρὰ καὶ ἄτολμος Xenophan. A 16 (35, 41) νόσος δειλοῖσιν ἑορτή Antiph. B 57 (601, 9) — δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν Mus. B 7 (485, 14) δειλὰ (δεινά Hdss.) καὶ ἐσθλά Emped. B 15, 3 (177, 7) πολλὰ δείλ' ἔμπαια B 2, 2 (173, 19) μυρία δειλά B 110, 7 (204, 6) — δειλός opp. ὄλβιος B 132, 2 (212, 7) δειλὸν θνητῶν γένος coni. δυσάνολβον B 124, 1 (209, 25) δειλοί, πάνδειλοι B 141 (214, 31).

δεῖμα. δεῖμα ξυμφορῆς Demokr. B 215 (424, 7) δείματι αἴδεω B 199 (422, 9) ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Krit. B 25, 14 (621, 2).

δειμαίνειν. δειμαίνει μή Antiph. B 58 (601, 12) ἐν ὧι δειμαίνει, μέλλει (601, 14).

δεῖν *binden.* *δύω δέει ἄρθρον* Emped. B 32 (184, 26) ἔδησε coni. ἐγόμφωσεν B 33 (185, 3).

δεῖν *nötig sein.* τἆλλα ὅσα δεῖ πάντα Pherekyd. B 2 (508, 6) παῖδα *οἷον ἂν *δέηι Demokr. B 277 (434, 19) δίς, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν Emped. B 25 (182, 20) πράττειν ἃ δεῖ Demokr. B 2 (386, 4) φρονεῖν ἃ δεῖ B 42 (399, 11) εἰπεῖν ἃ δεῖ Gorg. B 6 (557, 11) διὰ τὸ δέον (opp. διὰ φόβον) ἀπέχεσθαι ἁμαρτημάτων Demokr. B 41 (399, 9) τὸ εἰς τὸ δέον ἡγμένον πειθοῖ B 181 (418, 16) τὰ δέοντα πράττειν Dialex. 8, 7 (648, 1 ff.) τὸ δέον ἐν τῶι δέοντι λέγειν . . σιγᾶν . . ποιεῖν Gorg. B 6 (557, 17) σοφοὶ ἐν τῶι δέοντι Dialex. 5, 9 (645, 1) — τῶν αὐτῶν δεῖ Demokr. B 235 (427, 9) διὰ τὸ δεῖν . . ὀξύτητος Krit. B 37 (624, 33) δεῖ m. Inf. Herakl. B 2 (62, 4) 73 (73, 1) Meliss. B 9 (149, 2) Philol. B 11 (243, 3) Archyt. B 3 (262, 6) Demokr. B 87 (403, 16) 191 (420, 14) 266 (433, 2) 288 (426, 2) Protag. B 3 (537, 20) ὧν δεῖ προσεῖναι Gorg. B 6 (557, 9. 10 vgl. 18) Antiph. B 60 (602, 5).

med. *bedürfen.* παντὸς ἐδεῖτο Parm. B 8, 33 (120, 12) οὐδενὸς δεῖται (θεός) = ἀδέητος Antiph. B 10 (592, 35) vgl. τὸ μηδενὸς δεῖσθαι θεῖον Sokr. 80 A 3 (589, 11) φύσεως καὶ ἀσκήσεως διδασκαλία δεῖται Protag. B 3 (537, 19) τὸ ἀγώνισμα διττῶν ἀρετῶν δεῖται Gorg. B 8 (558, 8) τοῖς δεομένοις opp. οἱ πλούσιοι Archyt. B 3 (262, 16) — *bitten.* πολὺ ἐδεῖτο m. Inf. Antiph. B 54 (600, 12) τῶι δεομένωι (600, 17).

δεινός. ἄεθλον Xenophan. B 2, 5 (45, 18) θῆρα λέοντα Epim. B 2 (494, 23) δεινοὶ ἐν τοῖς δεινοῖς Gorg. B 6 (557, 25) λέγειν . . . δεινός Epich. Gn. 29 (94, 23) δεινοὺς λέγειν ποιεῖν Gorg. A 21 (549, 34) — δεινόν = κακόν Protag. A 14 (565, 31) γυνὴ μὴ ἀσκείτω λόγον, δεινὸν γάρ Demokr. B 110

(406, 1) δεινὸν ἡ διαβολία Hippias B 17 (585, 25) δεινόν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῆι φρονεῖν Krit. B 28 (622, 16).
δεῖπνον Ἴκκου Ikkos 1 (vgl. Nachtr.) 'τί· ἄρα δοκεῖ τὸ δ.;' Anaxarch. A 1 (454, 12) ἐπὶ τὰ δεῖπνα βραδέως πορεύου, ἐπὶ τὰς ἀτυχίας ταχέως Chilon 73ª 3 (521, 20).
δέκα. δέκ' ἀνθρώπων καί τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν Emped. B 129, 6 (211, 19) δέκα τὰς ἀρχάς Pythagor. B 5 (271, 17) αἵ τις ἀπὸ τῶν δέκα ἓν ἀφελοῖ Dialex. 5, 14 (645, 11). Vgl. δεκάς.
δεκάμηνος Emped. A 75 (165, 33) τὰ δ. (165, 35).
δεκάς. Περὶ τῆς δεκάδος Tit. Archyt. (?) 32 B 11 (242, 25) = (263, 15) θεωρεῖν . . . τὴν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τᾶι δεκάδι, μεγάλα γὰρ καὶ παντελής κτλ. Philol. B 11 (243, 4 ff.) vgl. (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 21 ff.) πίστις καλεῖται (236, 21) δεκτικὴ τοῦ ἀπείρου (236, 25) Μνήμη (236, 23) vgl. Pythagor. 34, 4 (250, 15) 35 B (263, 13) 45 B 4 (270, 44) 15 (273, 17) 16 (273, 32) Bedeutung für Wachstum d. Menschen Hippon A 16 (225, 10 ff.).
δέκατος. μηνὸς ἐν . . δεκάτηι Emped. B 68 (193, 7).
δέλεαρ. δελέατα Antiph. B 49 (599, 3).
δέλτα. δέλτατος Demokr. B 20 (394, 12).
δέλτος Pythagor. P 7 (286, 31 ff.) χαλκαῖ Akusil. A 2 (512, 10).
δελφάκιον Antiph. A 8 (591, 4).
Δελφῖνος Demokr. B 14, 8 (392, 38).
δέμας Xenophan. B 14, 2 (94, 3) 15, 5 (49, 9) opp. νόημα B 23, 2 (50, 16) τἀντία ἐκρίναντο δέμας (des ὄν) Parm. B 8, 55 (121, 16) νύκτα . . πυκινὸν δέμας B 8, 59 (122, 3) αὔξει χθὼν . . σφέτερον δέμας Emped. B 37 (186, 18) ὕδατος . . . τέρεν δ. B 100, 11 (200, 25) οὐρανοῦ δ. Krit. B 25, 33 (621, 21) μελέων ἐρατὸν δέμας Emped. B 62, 7 (191, 23).
δέμειν. ἔδειμαν Mus. B 7 (485, 13).
δέν (= ἄτομοι) opp. οὐδέν Demokr. A 37 (359, 12) 49 (361, 26) μὴ μᾶλλον τὸ δὲν ἢ τὸ μηδέν εἶναι B 156 (413, 11).
δενδρεόθρεπτος. ῥεύματα Emped. B 111, 8 (204, 19).
δένδρεον, δένδρον. ἐκ τούτων (Elemente) δένδρεα ἐβλάστησε Emped. B 21, 10 (181, 1) δένδρεα κτίζοντε (γραφέες) B 23, 6 (182, 4) δένδρεα μακρὰ καὶ . . καμασῆνες B 72 (193, 22) ὠιοτοκεῖ μακρὰ δένδρεα . . ἐλαίας B 79 (195, 9) ἐνὶ δένδρεσιν ἠυκόμοισιν B 127, 2 (210, 12) ἐμπεδόφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπα B 77 (194, 28) über φυλλοροεῖν (194, 21) A 70 (164, 18) φυλλοροεῖν ἄρχεται Demokr. B 14, 3 (391, 11) πρῶτα τῶν ζώιων ἐκ γῆς ἀναφῦναι Emped. A 70 (164, 12) γῆς μέρη (164, 15) — τροφή Anaxag. A 45 (303, 18) — σφαῖραν περιφυῆναι τῶι περὶ τὴν γῆν ἀέρι ὡς τῶι δένδρωι φλοῖον Anaximandr. 10 (13, 37) τὸ δένδρον ποίησις d. Pherekyd. A 11 (507, 13) vgl. B 2 (508, 1). Vgl. φυτόν.
δεξαμενή. δεξαμεναί = αἱ ἐν τῶι σώματι φλέβες Demokr. B 135 (409, 18).
δεξιός. ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερά Diog. B 6 (337, 12) ἐπὶ δεξιά Krit. B 1 (613, 20) 6 (615, 16) 33 (623, 18) ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα B 6 (615, 13) vgl. χεῖρα . . δεξιτερὴν ἕλεν Parm. B 1, 23 (115, 5) ἀπὸ τῆς δεξιᾶς (auch 337, 24) εἰς τὰ δεξιά Diog. B 6 (337, 16) ἐκ τῶν δεξιῶν (338, 12. 339, 9) εἰς τὰ δεξιά (338, 13. 339, 10).

δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 22 = 14 A 3 S. 100, 33) B 31 (277, 4) τὸ δεξιὸν τοῦ οὐρανοῦ B 30 (276, 45) = ἀγαθόν (276, 47) ἡμᾶς ἐν δεξιῶι μέρει B 31 (277, 9) falsch (277, 12) — τὸν δεξιὸν ὑποδεῖσθαι πρότερον C 4 (280, 33) λῆψις (γυναικὸς) διὰ δεξιᾶς (280, 41) — δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας Parm. B 17 (124, 19) *ex dextris partibus profuso semine mares* Emped. Anaxag. 21 A 81 (167, 12) Anaxag. A 42 (302, 13) anders Emped. A 81 (166, 39 ff.) wieder anders Parm. Anaxag. 18 A 53 (113, 1)

θᾶσσον διαμορφοῦται τὰ ἐν τοῖς δεξιοῖς Emped. A 83 (167, 41) τὸ δεξιόν im Vers Pythagor. B 27 (275, 47) — τὸν δεξιὸν ἄνδρα Anaxarch. B 1 (458, 2).

δέρκεσθαι. νόωι δέρκευ Emped. B 17, 21 (178, 18) ἐπιμάρτυρα δέρκευ B 21, 1 (180, 15).

δέρμα. ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῆι Diog. B 6 (338, 20) (φλέβες) ὑπὸ τὸ δέρμα τείνουσι (339, 4) 'δέρμα Ἐπιμενίδειον' Epim. A 2 (491, 18).

δέρος πορφυρευθῆναι ἀπὸ τῆς θαλάσσης Akusil. B 29 (516, 11).

δεσμός. ἐν πείρασι δεσμῶν Parm. B 8, 26 (120, 5) πείρατος ἐν δεσμοῖσιν B 8, 31 (120, 10) φυγῆς ἄξια . . ἢ δεσμῶν Demokr. B 262 (432, 2).

δεσπόζειν. πολίων δεσπόζουσι, γυναιξὶ δουλεύουσι Demokr. B 214 (424, 5) οὐχ ὅσιον δεσπόζεσθαί τινα τῶν Θεῶν Xenophan. A 32 (41, 17).

δεσπότης. δεσπότας opp. συγγενεῖς Kleobul. 73ª 3 (521, 1).

δεύειν. ὅσσ' ἴδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται αὐγῆι Emped. B 21, 4 (180, 18) χρίμασι δευόμενοι Xenophan. B 3, 6 (46, 21) φόνοις οὐ δεύετο βωμός Emped. B 128, 8 (211, 2).

δεύτερος Archyt. B 2 (261, 16. 19) gen. (261, 15. 23) acc. (261, 19) fem. (261, 13).

δέχεσθαι. ἄλλος ἐξ ἄλλου δέχεται Emped. B 115, 12 (207, 18) ψεῦδος οὐδὲν δέχεται ἁ τῶ ἀριθμῶ φύσις Philol. B 11 (244, 1) χάριτας δέχεσθαι Demokr. B 92 (404, 3) — δεξα⟨μένη εὐ τὸ φᾶ⟩ρος Pherekyd. B 2 (508, 15).

×δή. τὴν δή Parm. B 1, 15 (114, 21) 4, 6 (116, 24) βιῶσι, τὸ δὴ βίοτον καλέουσι Emped. B 15, 2 (177, 6) ἐπεὶ . . . ἐν δὲ . . . ἐν τῆι δή B 35, 5 (185, 31) εἰ ἔστι γῆ . . . εἰ δὴ ταῦτα ἔστι Meliss. B 8 (147, 13) ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐξετέλεσαν . . . ἐπεὶ δὴ πάντα ἑτοῖμα γίγνεται Pherekyd. B 2 (508, 5. 6) περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρων ταχυτᾶτος (vorher περὶ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος, περὶ τῶν κατὰ μέρος) Archyt. B 1 (258, 8) — häufig nach Relativen, μέν, δέ. ἀπέθετο ὅποι δή Antiph. B 54 (600, 14) — καὶ δή *ja sogar* Demokr. B 253 (430, 5) φέρε δή Antiph. B 49 (598, 13. 20. 599, 15) — δαὖτε Demokr. B 172 (416, 21).

δῆλος. δῆλον ὅτι Zenon B 2 (134, 4) Meliss. B 8 (148, 12) Philol. B 2 (240, 4) Archyt. B 1 (260, 9) Diog. B 8 (339, 20) Demokr. B 8 (388, 11) Antiph. B 49 (599, 11) ἀνθρώποις τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι . . . δῆλον δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώιοις Demokr. B 278 (435, 5) — opp. ἄφαντος Epim. B 11 (496, 21) ἄθρει . . . πῆι δῆλον ἕκαστον Emped. B 4, 9 (174, 18) vgl. B 4, 13 (174, 22) οὐ γὰρ ἧς δῆλον οὐδενὶ οὐδέν . . ., εἰ μὴ ἧς ἀριθμός Philol. B 11 (243, 10) δῆλα γεγάκασιν Emped. B 23, 10 (182, 8) ἐξ ὧν *δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν B 38, 2 (186, 21) 'χρῶι δῆλα' Pherekyd. A 1 (504, 9).

δηλοῦν. δηλοῖ absol. Philol. B 2 (240, 5) δηλοῖ ὁ λόγος ὅτι Demokr. B 7 (388, 8) ⟨δηλιώσω⟩ Krit. B 34 (623, 27) δηλώσας ἀδικοῦντας (λογισμός) Archyt. B 3 (263, 1) δεδήλωται ὅτι B 10 (389, 2) ὡς δεδηλώσεται Diog. B 4 (335, 15).

δημηγορεῖν. δαμαγορεῖν Dialex. 7, 1 (646, 21) 8, 1 (647, 14 ff.).

δημηγορία Nausiphan. B 1 (464, 8) 76 B 14 (560, 10).

δημηγορικός. λόγοι Thrasym. B 1 (576, 17) Δημηγορικὰ προοίμια Tit. Krit. B 43 (626, 16 vgl. 612, 19).

Δημήτηρ. Δήμητρος τὴν τοῦ τετραγώνου γωνίαν Philol. A 14 (236, 37. 237, 6) — = ἧπαρ Metrod. v. L. 4 (326, 25) = ἄρτος Prodik. B 5 (571, 27). Weiteres s. Reg. II.

δημιουργεῖν. τὴν ὀρθὴν δημηγορίαν Nausiphan. B 1 (464, 8).

δημιουργία. κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς Philol. B 11 (243, 20).

δημιουργός. λόγον δημιουργὸν τῶν ὄντων (εἱμαρμένην) Herakl. A 8 (58, 31) τῶι γεννήσαντι πατέρι καὶ δημιουργῶι [Philol.] B 21 (248, 12) vgl. A 17 (235, 32) ὦτα δημιουργὸς ἀνέωιγε (Demokr.)

C 6 (448, 25) δημιουργὸς νοῦς (Krit.) B 19 (619, 13) πειθοῦς δημιουργὸς ἡ ῥητορική Gorg. A 28 (551, 4).
δημοκρατία κρεῖττον τυραννίδος Periand. 73ᵃ 3 (523, 16) ἡ ἐν δ. πενίη τῆς 5 παρὰ τοῖς δυνάστηισι καλεομένης εὐδαιμονίης .. αἱρετωτέρη ... Demokr. B 251 (429, 12) Δημοκρατία b. Krit. A 13 (611, 20).
δῆμος. ἐν παντὶ δήμωι Anaxarch. B 1 10 (458, 3) δήμων ἀοίδοισι Herakl. B 104 (77, 1) μάχεσθαι χρὴ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου B 44 (68, 16) τοὺς ἄρχοντας ὑπὸ τοῦ δ. αἱρετοὺς εἶναι .., δῆμον δ' ἐποίει τὰ τρία μέρη τῆς πόλεως Hip- 15 podam. 1 (227, 34) χρὴ τὸν δᾶμον αἱρεῖσθαι πάντας τὼς εὔνως αὐτῶι Dialex. 7, 6 (647, 9) δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νομίζειν Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 17) δῆμον καταλύειν v. Krit. A 1 (607, 1) 20 ἀναπείσαντα τὸν δῆμον ἐξελθεῖν ... (Kimon) Krit. B 52 (628, 8).
δημόσιος. δημοσίων κτεάνων (σῖτα) Xenophan. B 2, 8 (45, 21) τῶν δ. opp. τῶν ἑωυτῶν Demokr. B 253 (430, 3). 25
δημωφελής. δημωφελέα Demokr. B 282 (436, 10).
δηναιότης Demokr. B 201 (422, 12. 13).
δῆρις dist. στάσις Emped. B 27ᵃ (184, 1) vgl. Δῆρισα ἱματόεσσα B 122, 2 (209, 10). 30
δηρὸν ... πεπαρμένοι Emped. B 112, 12 (205, 19).
δῆτα Thrasym. B 1 (577, 9).
ˣδιά. m. Genet. ἐκυβέρνησε πάντα διὰ πάντων Herakl. B 41 (68, 12) διὰ παν- 35 τὸς πάντα περῶντα Parm. B 1, 32 (115, 14) διὰ πολλῶν .. γλώσσης ῥηθέντα Emped. B 39, 2 (187, 5) διὰ χειρὸς ἔχοντες Demokr. B 279 (435, 15) δι' ὀξειᾶν Philol. B 6 (241, 15 ff.) — δι' 40 αἰῶνος παρέσονται Emped. B 110, 3 (204, 2) φυομένους παντοῖα διὰ χρόνου (χρόνον Hdss.) εἴδεα B 115, 7 (207, 13) βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου Demokr. B 235 (427, 4) διὰ ταχέος παροίχεται 45 (427, 7) — m. Akkus. πρόοδον νοέων ... χειμερίην διὰ νύκτα Emped. B 84, 2 (196, 30) διὰ τοῦτο B 67, 2 (193, 2).

διαβάλλειν. μή σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας Thal. 73ᵃ 3 (522, 1) διαβάλλειν καὶ ἀπολύσασθαι διαβολάς Thrasym. 74 A 26 (535, 12) = 78 A 6 (578, 21).
διαβεβαιοῦν. οὗ ἂν ἄρξηι διαβεβαιοῦ Bias 73ᵃ 3 (523, 3).
διαβολὴ χωρίζει φίλους [Demokr.] B 302 (446, 7) διαβολαί Thrasym. 74 A 26 (535, 12) = 78 A 6 (578, 21).
διαβολία δεινόν Hippias B 17 (585, 25).
διάγειν (τὸν βίον) Demokr. B 189 (420, 3) abs. βέλτιον πρήσσει τε καὶ διάγει B 191 (421, 9) εὐθυμότερον διάξεις (421, 10) zitiert v. Hipparch. 55 C 7 (450, 11).
διαγιγνώσκειν. ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν Herakl. B 7 (63, 2) absol. καλῶς διαγνώμεναι Archyt. B 1 (258, 4) διαγνόντες (258, 6).
διάγνωσις. σαφῆ διάγνωσιν Archyt. B 1 (258, 9) ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις Demokr. B 226 (425, 17).
διάγραμμα γεωμετρικόν v. Archyt. A 1 (250, 41).
διάιδειν. συνᾶιδον διᾶιδον Herakl. B 10 (64, 2).
διαδικάζειν Krit. B 71 (629, 12).
διαδοχή. θεῶν διαδοχαί Pherekyd. A 2 (505, 2).
διαδύεσθαι. ὁ ὀξὺς χυλός Demokr. A 135 (375, 47).
διαδύνειν. ὁ γλυκὺς χυλός Demokr. A 135 (376, 4).
διάθεσις opp. λόγοι Nausiphan. A 2 (462, 37) ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης, τοῦ διαθεῖναι λόγον, τῆς διακοσμήσεως (vgl. διάστασις) Antiph. B 24ᵃ (595, 23 ff.) — (= διοίκησις) εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν B 63 (602, 19) — = κρᾶσις, maßgebend für ὄσφρησις Diog. A 19 (331, 7) für αἴσθησις Demokr. A 135 (375, 41) Protag. A 14 (531, 21 ff.) für φρονεῖν παλαιοί 55 A 135 (377, 16) — πᾶν τὸ προσενεχθὲν αἴτιόν τινος ἰδίου διαθέσεως Pythagor. D 8 (289, 5).

διαθήκη. *Testament*, ἀποθῆκαι Demokr. B 1[a] (385, 22) — = διάθεσις. μεταπῖπτον κατὰ.. σώματος διαθήκην (συνίεμεν) B 9 (388, 26).
διαθιγή Leuk. A 6 (343, 4) Demokr. A 38 (359, 35).
διαθρώισκειν. φῶς ἔξω διαθρώισκον Emped. B 84, 5 (196, 33).
διαίνειν. (χθόνα) ἐδίηνεν ἐν ὄμβρωι Emped. B 73, 1 (193, 25).
διαιρεῖν. ποσὸν μὲν καθεστὼς διαιρεθήσεται, συνεχὲς δὲ ὂν τμηθήσεται Gorg. B 3 (553, 24) — διαιρέων ἕκαστον κατὰ φύσιν Herakl. B 1 (61, 35) — Disposition Nausiphan. B 2 (465, 34 ff.) διαιρεῖν ὀνόματα Prodik. A 17 (566, 16) 18 (566, 28) — (ἑβδομὰς) διαιρεῖται κατὰ τὰς ἄρκτους (?) Herakl. (?) B 126[a] (79, 22) (ἀδιαίρετον τὸ ἐὸν) εἰ γὰρ διήιρηται τὸ ἐόν, κινεῖται Meliss. B 10 (149, 5) (τὸ πᾶν) διαιρετὸν ἀδιαίρετον Herakl. B 50 (69, 11) οὐδὲ διαιρετόν (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 22 (120, 1) πᾶν τὸ διαιρετὸν πολλά Xenokrat. nach Zenon A 22 (131, 1). Vgl. διαίρεσις.
διαίρεσις Entstehung Leuk. A 14 (346, 11) τοῦ λογικοῦ ζώιου Pythag. 7 (24, 2) τὴν τῶν πολέων αἵρεσιν εὗρε v. Hippodam. 1 (227, 12) αἱ τῶν τετραχόρδων Archyt. A 16 (255, 10). Vgl. διαιρεῖν.
διαιρετός s. διαιρεῖν.
δίαιτα. (ζῶια) οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε δίαιταν ... Diog. B 5 (336, 14) 'τίνι διαίτηι χρώμενος οὕτως ἐμμελῶς ... ζήσειεν' Gorg. A 11 (547, 33) Λακεδαιμονίων Krit. B 6, 25 (616, 3) B 34 (623, 24) Θετταλοὶ πολυτελέστατοι περὶ ... τὴν δίαιταν B 31 (623, 1) — Περὶ διαίτης ἢ Διαιτητικόν Tit. Demokr. A 33 (358, 4) = B 26[c] (396, 8).
διαιτητὴς καὶ βωμὸς ταὐτόν Archyt. A 12 (253, 30).
διαιτητικός s. δίαιτα.
διάττειν. διάττοντες Entstehung Xenophan. A 44 (43, 15) Anaxag. A 1 (294, 7) 82 (308, 39).
διάκαυσις ἀστέρος = γαλαξίας Pythagor. B 37[c] (278, 43).

διακοσμεῖν. πάντα διεκόσμησε νοῦς Anaxag. B 12 (319, 2) vgl. A 42 (301, 25) 46 (303, 39) 48 (304, 14. 18) 55 (304, 48).
διακόσμησις = χρησμοσύνη Herakl. B 65 (71, 12) τῶν αἰσθητῶν Parm. B 19 (125, 6) ἀίδιος Emped. A 1 (153, 35) διττήν, τὴν μὲν νοεράν, τὴν δὲ αἰσθητήν Anaxag. B 14 (320, 3) διασύρειν αὐτοῦ (Anaxag.) τὰ περὶ τῆς διακοσμήσεως καὶ τοῦ νοῦ v. Demokr. B 5 (387, 20) = A 1 (350, 22).
διάκοσμος. διάκοσμον ... πάντα φατίζω Parm. B 8, 60 (122, 4) διττός Emped. B 22 (181, 7) Μέγας διάκοσμος Tit. Leuk. B 1 (349, 30 vgl. Anm.) Demokr. A 1 (351, 23. 27) 2 (353, 6) = 31 (357, 3) 14 (354, 18) 33 (357, 21) = B 4[b] (387, 4) B 0[c] (384, 31) Μικρός Demokr. A 1 (351, 39. 41) = B 4[c] (387, 10 ff.) A 33 (357, 22) Anfang (?) B 165 (415, 11).
διακρίνειν. πέφυκεν τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν, τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι Parm. (?) A 35 (110, 46) vgl. (ἥλιος) διακρίνειν πέφυκε (opp. πυκνοῦν) Theophr. gegen Demokr. A 135 (374, 16) opp. συγκρίνειν v. Φιλία Emped. A 37 (159, 46) 40 (160, 19) v. Νεῖκος A 52 (162, 3) vgl. Demokr. A 49 (361, 30) — pass. opp. συγκρίνεσθαι v. στοιχεῖα u. ä. Epich. Gn. 9 (93, 2) (coni. διαλλάττεσθαι) Emped. 20 A 5 (138; 975[b] 13 vgl. 141; 977[a] 4) 21 A 1 (153, 32) 28 (158, 10) 37 (160, 1) 42 (160, 31) 49 (161, 21. 30) vgl. (Orph.) B 16 (479, 33) Aegypt. 60 B 6 (459, 44) — τούτων οὕτω διακρινομένων Anaxag. B 5 (316, 5) vgl. B 13 (320, 1. 2) τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα B 12 (318, 21) οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται (319, 9) γίνεσθαι = συμμίσγεσθαι, ἀπόλλυσθαι = διακρίνεσθαι B 17 (321, 3. 4) vgl. A 45 (303, 21. 24) 64 (305, 48) B 10 (317, 23) μηδ' ἐνδέχεσθαι πάντα διακριθῆναι A 53 (304, 44) nach Anaxag. Eurip. 46 A 112 (313, 4) — διακρίνεσθαι τὰ ὅμοια πρὸς τὰ ὅμοια Leuk. A 1 (343, 7) —

πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθῆναι Emped. A 70 (164, 13) — τῶν ζώιων τὰ γένη διακριθῆναι A 72 (165, 7) τὰ ἔξω πρῶτον διακρίνεσθαι τῶν ζώιων Demokr. A 145 (380, 11) διεκρίθησαν ἄνθρωποι . . . Archel. A 4 (324, 22) — v. χυμοί Alkm. A 9 (101, 37) — εἰ διακριθείη καθ' ἓν ἕκαστον Demokr. A 135 (375, 20). Vgl. διάκρισις, ἀποκρίνειν.

διάκρισις opp. μίξις, σύγκρισις (für γένεσις, φθορά) Emped. 20 A 5 (138; 975ᵇ 14) 21 A 28 (158, 7 ff.) Emped. (Anaxag. Demokr.) A 44 (161, 43) (πρώτη) A 53 (162, 11) B 58 (190, 12) Anaxag. A 41 (301, 1. 6) 43 (302, 21) B 10 (317, 18. 23) Leuk. A 7 (344, 42) 9 (345, 16) Demokr. A 37 (359, 29). Vgl. διακρίνειν, ἀποκρίνειν.

διακριτικός. διακριτικῶς Demokr. B 164 (415, 4).

διάκτωρ erkl. Nessas B 2 (450, 27).

διαλαγχάνειν (χρήματα) Antiph. (?) B 116 (606, 27).

διαλέγεσθαι v. φυσικός Nausiphan. B 1 (464, 9) κατὰ βραχύ Dialex. 8, 1 (647, 13) 8, 13 (648, 11) τὸ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὗρε v. Protag. A 2 (527, 33).

διαλεκτικὸς τῆι ζωῆι v. Zenon 19 A 15 (129, 30 ff.) διαλεκτικοί 73ᵇ 1 (524, 14) διαλεκτική: εὑρετὴς Zenon A 1 (126, 21 = 127, 16 = 128, 26) vgl. A 9 (128, 20) 10 (128, 26. 28) 21 A 1 (150, 47) = 5 (154, 29) οἱ πρότεροι τῆς δ. οὐ μετεῖχον Aristot. 45 B 13 (273, 1).

διάλεκτος *Sprache* Hippokr. 12 C 1 (85, 13).

διάλεξις. εἰσήγετο ἐς τὰς διαλέξεις γεωμέτριαν . . v. Hippias A 2 (579, 12).

διάλλαξις μιγέντων coni. μίξις Emped. B 8, 3 (175, 17).

διαλλάττειν. διαλλάξαντα κελεύθους Emped. B 35, 15 (186, 8) — absol. διαλλάσσοντα (= ἀλλάσσοντα) Emped. B 17, 12 (178, 9) διαλλάσσει ἀπ' ἀλλήλων Hippokr. 12 C 1 (82, 6) — διαλλάττεσθαι coni. διακρίνεσθαι Emped. 20 A 5 (138; 975ᵇ 13) (τῶι λογισμῶι) περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλλασσόμεθα Archyt. B 3 (262, 14) — διαλλάσσου opp. τιμωροῦ Chilon 73ᵃ 3 (521, 30).

διαλογίζεσθαι (καλόν τι) Demokr. B 112 (406, 5).

διάλογος. πρῶτον γράψαι v. Zenon A 14 (129, 22) Τρωικός Hippias A 2 (579, 16) εἶδος τὸ κατὰ βραχύ v. Sokr. Hippias C 2 (587, 6).

διάλυσις. θνητῆς φύσεως διάλυσιν Demokr. B 297 (438, 12).

διαμείβειν Parm. B 8, 41 (121, 2) διαμείβει Emped. B 21, 14 (181, 5) beides in Tmesis.

διαμένειν. διαμένει τὸν ἄπειρον αἰῶνα (ὁ κόσμος) [Philol.] B 21 (247, 16 vgl. 19. 248, 9) τὸ πνεῦμα διαμενεῖ κατ' οὐρανόν Epich. Gn. 22 (94, 7) — ὅτεωι μὴ διαμένουσιν ... οἱ πειραθέντες φίλοι Demokr. B 100 (404, 19) — διαμίμνειν (v. ἀήρ) Demokr. A 135 (374, 27).

διάμετρος. διχοτομεῖσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς διαμέτρου Thal. A 20 (10, 12).

διαμίμνειν s. διαμένειν.

διαμονή. ἀριθμὸν τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς κρατιστεύοισαν [Philol.] B 23 (249, 2).

διάμορφος. διάμορφα coni. ἄνδιχα Emped. B 21, 7 (180, 21).

διαμπερής. διαμπερές adv. Emped. B 17, 6 (178, 3) = 17, 12 (178, 9) = 26, 11 (183, 8) 17, 31 (179, 8) 100, 4 (200, 18).

δίαντα Emped. B 84, 9 (197, 1).

διανοεῖσθαι m. Akk. Demokr. B 155 (412, 21).

διάνοια. Περὶ νοῦ καὶ διανοίας Tit. [Brotinos] 7, 5 (29, 17) = νοῦς. τὰ ἄλλα ζῶια χείρω τὴν διάνοιαν Diog. A 19 (331, 41) ἐν ὅλωι τῶι σώματι (τὴν διάνοιαν εἶναι) Demokr. A 107 (370, 19) vgl. A 105 (369, 45) δύο γνώσεις τὴν μὲν διὰ τῶν αἰσθήσεων, τὴν δὲ διὰ τῆς διανοίας B 11 (389, 12 ff.) ἐποίησε τὰς αἰσθήσεις λεγούσας πρὸς τὴν διανοίαν B 125 (408, 19) (das Wort

authentisch?) φύλακα διανοίης ἐγκέφαλον C 6 (448, 18) — ὀλίγην μνήμην ἔχοντα καὶ τῆι διανοίαι μὴ προσεδρεύοντα Demokr. B 191 (420, 16) (κατὰ τὴν διάνοιαν) ἐφ' ὁμαλοῦ πράιως χαίροντες Pythagor. D 6 (285, 3) ἀποκατάστασις (285, 21) = αἴσθησις. Theophr. 18 A 46 (112, 12) 21 A 24 (471, 11).

διαπέτεσθαι. *διέπτη Emped. B 17, 5 (178, 2).

διαπνεῖν. (κόσμος) φύσει διαπνεόμενος [Philol.] B 21 (247, 22) (τοῦ θερμοῦ καὶ αἰσθητικοῦ) διαπνεομένου Demokr. A 117 (371, 24).

διαπνοή. τὰ ἄστρα διαπνοὰς τοῦ κόσμου Diog. A 12 (330, 4).

διαπομπεύειν. ὕδωρ ... παῖς διαπομπεύηι Krit. B 1 (613, 20).

διαπορεῖν. διηπόρησεν ἐπὶ πλεῖον v. Zenon A 23 (131, 10).

διαπράσσειν med. Hippokr. 12 C 1 (81, 17. 82, 1).

διαπρεπής. εἴδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμωι διαπρεπέα Demokr. B 195 (421, 20).

διάπυρος. ἄστρα Archel. A 15 (325, 12) Diog. A 12 (330, 5) ἥλιος Anaxag. A 1 (293, 38. 294, 32) 2 (295, 19) 19 (298, 22) 72 (307, 19) — λίθοι Archel. A 16 (325, 14) ἄνθρακες Herakl. A 16 (60, 17).

διάρθρωσις Emped. A 83 (167, 35).

διάσημος. ἐγήματο τῶν διασημοτάτων Hippias B 4 (584, 10).

διασκιδνάναι. (λαμπτῆρες) ἀνέμων πνεῦμα διασκιδνᾶσιν Emped. B 84, 4 (196, 32) διασκίδνασθαι (ἀπορίαν) Diog. A 19 (332, 6).

διασπᾶν. τὰ δὲ (τοῦ σώματος) κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις Demokr. B 159 (414, 4) διέσπασται μελέων φύσις Emped. B 63 (192, 11).

διασπείρειν. τὸ ἄλογον καθ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον Demokr. A 105 (369, 45).

διάστασις opp. μίξις (τῶν στοιχείων) Emped. B 8 (175, 13) — περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως Antiph. B 23 (595, 19).

διάστημα (ἡλίου) Herakl. A 1 (55, 38) τῶν κόσμων Demokr. A 40 (360, 12) τὰ δ. πῶς ἐμφαίνεται ἐπιχειρήσας λέγειν A 135 (374, 21) = λόγος *Verhältnis* Archyt. B 2 (261, 18. 21. 262, 1) vgl. (261, 9) und λόγος — αἱ ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων Demokr. B 191 (420, 12).

διαστηματικός. διαστηματικὴν τὴν τῆς φωνῆς κίνησιν Archyt. B 1 (260, 19).

διαστίζειν τὰ Ἡρακλείτου [Aristot.] 12 A 4 (57, 39 ff.).

διαστολή (νέφους) Anaximandr. 23 (16, 23).

διαστρέφειν (κιττός) Menest. 5 (219, 41).

(διάσχισμα) *diaschisma* Philol. B 6 (242, 9).

διαταγή (= τάξις) vgl. διαθιγή Demokr. A 125 (372, 13).

διατάκτωρ. πάντων διατάκτορα (Δία) Orph. B 13 (477, 22).

διατείνειν. intr. φλέβες διατείνουσιν Diog. B 6 (337, 15. 338, 7).

διατέμνειν. κακῆισι διατμηθέντ' Ἐρίδεσσιν Emped. B 20, 4 (180, 7). Vgl. διαττᾶν.

διατιθέναι. πάντα (ἀήρ) Diog. B 5 (335, 22) τὸ κινεόμενον ὡς τὸ κινέον ἄγει οὕτως διατίθεται [Philol.] B 21 (248, 2) πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο Antiph. B 14 (594, 23) καὶ τὰ ἄλλα ... οὕτω διακείμενα ὡς ἀνυστὸν κάλλιστα Diog. B 3 (335, 10) ἢ ... δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται Krit. B 6, 25 (616, 3).

διατμίζειν τὰ πνεύματα Xenophan. A 46 (43, 22) διατμισθέντος (? vgl. Anm.) ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο Emped. B 5, 3 (175, 6).

διατονικός. διατονικὸν γένος: διαιρέσεις Archyt. A 16 (255, 12 ff.).

διατρέπειν. (τρόπον) οὐδεὶς ἂν διατρέψαι .. δύναιτο Krit. B 22, 2 (619, 27).

διατριβή. Διατριβαί Tit. Archyt. B 4 (263, 4).

διαττᾶν. διασσηθέντος (διατμηθέντος Hdss.) ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο Emped.

B 5, 3 (175, 6) — ὥσπερ διαττώμενα (ἄτομα) Leuk. A 1 (343, 8).
διαυγασμός (ἀστραπή) Anaximandr. 23 (16, 24).
διαυγής. ἥλιος ἐν διαυγεῖ κεῖται (κινεῖται?) Herakl. A 1 (55, 37) (σελήνη) σῶμα τῆι μὲν ὑελοειδὲς διαυγές opp. ἀφεγγές Ion A 7 (221, 34) — δεῖ . . . διαυγῆ τὰ λαμπρὰ εἶναι Demokr. A 135 (377, 27 vgl. 378, 13).
διαφανής. τὸν ἥλιον τὸν ἀέρα ποιῆσαι διαφανῆ Archel. A 4 (324, 15) — ὁρᾶν τῶι διαφανεῖ Alkm. A 5 (101, 23) διαφανοῦς ἀντίληψις A 10 (101, 38) ὁρᾶσθαι διά τε ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ τῶν διαφανῶν (= πῦρ? vgl. 168, 12) . . . διὰ τὸ . . . μᾶλλον ἔχειν (πόρους) τὰ διαφανῆ μᾶλλον Emped. A 87 (171, 17) vgl. 55 A 135 (378, 41).
διαφέρειν. διαφέρει μέγα μὲν οὔ, ἀλλ' ὥστε Diog. B 5 (336, 9) τοσοῦτον διαφέρει ὅσον Demokr. B 277 (434, 18) m. Gen. Alkm. B 1ᵃ (103, 26) (πολὺ) Archyt. B 4 (263, 6) — ἐκ τῶν διαφερόντων ἁρμονίαν Herakl. B 8 (63, 4) — συμφερόμενον διαφερόμενον Herakl. B 10 (64, 1) ⟨συμφερόμενος⟩ διαφερόμενος Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 43) διαφερόμενον ἑωυτῶι ὁμολογέει B 50 (69, 14) — *sich entzweien.* διαφέρονται (τῶι λόγωι) B 72 (72, 21) τοὺς διαφερομένους πρὸς ἀλλήλους Thrasym. B 1 (577, 11).
διαφεύγειν. διαφύγωσιν Demokr. B 239 (427, 18).
διαφθείρειν Gorg. B 12 (559, 22) passiv. διαφθείρεσθαι Demokr. B 228 (426, 5) τούτου διαφθειρομένου πάντα διαφθείρεται B 252 (429, 20. 21).
διαφορᾶν. διαπεφορῆσθαι Krit. B 62 (628, 24).
διάφορος. σύμφορα πάντα διάφορα ἐόντα Hippokr. 12 C 1 (83, 26) διάφορα ἐόντα συμφέρει (84, 22) ἢ ταὐτὰ . . . ἢ διάφορα Antiph. B 93 (605, 13).
διαφυγγάνειν. διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι Herakl. B 86 (74, 15).
διαφύειν. διαφυομένων Emped. B 17, 5 (178, 2) διέφυ πλέον' ἐξ ἑνὸς εἶναι B 17, 2 (177, 28) = 17, 17 (178, 14) διαφύντος ἑνός B 17, 10 (178, 7) = 26, 9 (183, 9).
διάφωνος. διάφωνα σύμφωνα Hippokr. 12 C 1 (84, 34) vgl. C 2 (86, 7).
διαχεῖν. (τὸ πῦρ) θάλασσα διαχέεται Herakl. B 31 (67, 9) v. αἷμα Emped. A 78 (166, 9) Diog. A 29 (332, 40) v. χυμοί Diog. A 22 (332, 17) (aktiv.) Demokr. A 135 (376, 2. 18) v. ψόφος (374, 38) πρὸ τοῦ θερμανθῆναι καὶ διαχεῖσθαι (τὰ φυτά) (378, 22) — (= ἀραιοῦσθαι) v. ἀήρ Anaximen. A 8 (19, 13).
δίγονος. γυναῖκες Emped. B 69 (193, 11).
δίδαγμα. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Krit. B 25, 25 (621, 13).
διδασκαλία. φύσεως καὶ ἀσκήσεως δ. δεῖται Protag. B 3 (537, 19).
διδασκαλικός. διδασκαλικὰ τῶ ἀπορουμένω (ἁ φύσις ἁ τῶ ἀριθμῶ) Philol. B 11 (243, 9).
διδάσκαλος (πλείστων) Herakl. B 57 (70, 7) διδασκάλωι χρείωνται ὁμίλωι B 104 (77, 1) ξυμφορὴ γίγνεται δ. Demokr. B 76 (402, 14).
διδάσκειν. πολυμαθίη νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε Herakl. B 40 (68, 9) χρόνος οὐ διδάσκει φρονεῖν Demokr. B 183 (419, 9) ξενιτείη αὐτάρκειαν διδάσκει B 246 (428, 21) νήχεσθαι διδάσκειν B 172 (416, 22).
διδαχή. ἡ φύσις καὶ ἡ δ. παραπλήσιον κτλ. Demokr. B 33 (398, 5. 6).
διδόναι αὐτὰ δίκην καὶ τίσιν Anaximandr. 9 (13, 8) . . . Ζὰς γῆν γέρας διδοῖ Pherekyd. B 1 (507, 21) χθόνα Κύπρις . . . πυρὶ δῶκε κρατῦναι Emped. B 73, 2 (193, 26) 'δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι' Hippias (?) B 20 (586, 2. 10) — οἱ πλούσιοι διδόντι τοῖς δεομένοις Archyt. B 3 (262, 16) — 'πάντα Ζεὺς . . . διδοῖ' Demokr. B 30 (397, 21) οἱ θεοὶ . . . διδοῦσι πάντα B 175 (417, 10) ὅτωι ὁ θεὸς μὴ . . βούλεται ἀγαθὰ διδόναι Antiph. B 54 (600, 28)

δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις B 49 (590, 8) — μικρὰ διδόναι μᾶλλον ἢ μεγάλα ἐγγυᾶν [Demokr.] B 302 (446, 9).
διδραχμιαῖοι Krit. B 58 (628, 16).
δίδυμος. Ἄρκτοι Krit. B 18, 3 (618, 33) Sternbild Demokr. B 14, 3 (391, 28) Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους Epim. B 16 (496, 36) — δίδυμα (*gemini*) Entstehung Emped. A 81 (167, 4) (167, 20) = Hippon 18 (225, 19).
διειπετής. χαλκοῖο Emped. B 100, 9 (200, 23).
διέπειν μάχας Xenophan. B 1, 21 (45, 9) ἕκαστα Hippokr. 12 C 1 (83, 20).
διερός. τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ (σύμμιξις) Anaxag. B 4 (315, 19) ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν B 12 (319, 18) vgl. B 15 (320, 11).
διέρχεσθαι v. ἀήρ Demokr. A 135 (374, 26) — τῶι λόγωι εὖ διέρχηι Epich. Gn. 39 (95, 22).
δίεσις Philol. A 26 (238, 32 ff.) B 6 (242, 2 ff.) Definition (242, 5 ff.).
διέχειν. πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι . . γέννηι . . . Emped. B 22, 6 (181, 19).
δίζησθαι. χρυσὸν οἱ διζήμενοι Herakl. B 22 (65, 21) ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν B 101 (76, 14) τίνα γένναν διζήσεαι Parm. B 8, 6 (119, 3) (μὴ) διζημένοισι Demokr. B 108 (405, 17. 18).
δίζησις. ὁδοὶ μοῦναι διζήσιος Parm. B 4, 2 (116, 20) vgl. B 1, 33 (115, 15) 6, 3 (117, 16) 7, 2 (118, 2).
διηγεῖσθαι. διηγεῦμαι Herakl. B 1 (61, 35).
διήγησις Rhetor. 74 A 26 (534, 21).
διηθεῖν. τὸ ὕδωρ τὸ διὰ τῆς γῆς διηθούμενον ἁλμυρόν Anaxag. Metrod. v. Ch. 46 A 90 (310, 5) vgl. 11 A 33 (41, 32) 57 A 19 (452, 16) — διηθοῦντα (ἥλιον) πρὸς ἡμᾶς τό τε φῶς καὶ τὴν ἀλέαν Philol. A 19 (237, 37) τὰ γεννητικὰ τοῦ πυρὸς . . . διηθεῖται (ἀστραπή) Demokr. A 93 (367, 36).
διηνεκής. διηνεκῆ ἐξεγένοντο Emped. B 59, 3 (190, 20) διηνεκῶς ὁμιλοῦσι Herakl. B 72 (72, 20).

διηχεῖν. τὸ κενὸν τὸ ἐντὸς τοῦ ὠτός = τὸ διηχοῦν Alkm. A 6 (101, 30).
διθύραμβος Hippias A 12 (582, 19).
διθυραμβώδης σεμνολογία 81 A 1 (608, 6).
διιέναι Aristot. 21 A 86 (168, 12).
διιέναι. πῦρ . . ἔξω διίεσκον (χοάναι) Emped. B 84, 11 (197, 8) vgl. (196, 13) — τὸ πνεῦμα οὐ διιέναι (τὴν σάρκα) Diog. A 19 (331, 44).
διιστάναι. κυκεὼν διίσταται Herakl. B 125 (79, 15).
δικάζειν Dialex. 8, 1 (647, 14) 8, 9 (648, 3).
δίκαιος. (οὐ) δίκαιον m. Inf. Xenophan. B 2, 13 (46, 5) Demokr. B 173 (417, 1) Krit. B 16, 3 (618, 8) vgl. Demokr. B 265 (432, 15).
(ὁ) δίκαιος, δικαία. ὁ χρημάτων ἥσσων οὐκ ἄν ποτε εἴη δίκαιος Demokr. B 50 (400, 4) ὁ ἀπατήσας δικαιότερος τοῦ μὴ ἀπατήσαντος Gorg. B 23 (561, 23) Sokrates δίκαιος, nicht σοφός Antiph. A 3 (589, 15) (τἀγαθὰ) παρὰ θεῶν διδόασι τοῖς δικαίοις Orph. B 4 (474, 4) σεμνοὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τῶι δικαίωι, δίκαιοι πρὸς τοὺς ἀστοὺς τῶι ἴσωι (dist. εὐσεβεῖς) Gorg. B 6 (557, 29) — μέσον τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον . . . τοῦτον Μοῦσαν προσαγορεύων (?) Emped. B 131 (211, 25) δίκαιος ἔρως Demokr. B 73 (402, 8) φθόνος δίκαιος und ἄδικος Hippias B 16 (585, 20) — ὁ ἀπατήσας δικαιότερος τοῦ μὴ ἀπατήσαντος Gorg. B 23 (561, 23) ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός Aischyl. 83, 3, 12 (642, 13).
(τὸ) δίκαιον. τί ἐστι Pythagor. B 4 (271, 8) τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλωι (271, 11) φύσει (Emped.) B 135 (213, 2 ff.) τὸ δίκαιον καὶ τὸ αἰσχρὸν νόμωι Archel. A 1 (323, 16 vgl. 14) = A 2 (323, 31) τὸ δοκοῦν δίκαιον οὐκ εἶναι δίκαιον Demokr. A 166 (383, 38) δίκαιον = τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον Thrasym. A 10 (575, 15) Περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου δισσοὶ λόγοι Dialex. 3, 1 (641, 5 ff.) περὶ τοῦ δικαίου . . . εἰπεῖν Hippias A 14 (583, 12) ῥητορικὴ δημιουργὸς

πιστευτικῆς . . . περὶ τὸ δίκαιόν τε καὶ ἄδικον Gorg. A 28 (551, 7) — δίκαιον καὶ ἀγαθόν opp. ἄδικον καὶ κακόν Demokr. B 261 (431, 21) αὐθάδες δίκαιον opp. πρᾶιον ἐπιεικές Gorg. B 6 (557, 15) οὐδὲν δίκαιον ἐν τῶι νῦν γένει Krit. B 12 (616, 26) τὸ δίκαιον τὸ τὰς πόλεις . . . συνέχον Anonym. Iambl. 82, 3 (631, 24) vgl. 6 (632, 32) vgl. Sp. 172 Z. 26 — τὰ δίκαια πρήσσειν Xenophan. B 1, 15 (45, 3) τῶι τὰ δίκαια ποιεῦντι Demokr. B 266 (433, 5) τῶι μὲν θεῶι καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἀνθρώπων δὲ ἃ μὲν ἄδικα, ἃ δὲ δίκαια Herakl. B 102 (76, 21. 22) δίκαια καὶ νόμιμα (ἔργα) . . . ὃς δ' ἂν δίκης ἀλογῆι . . . Demokr. B 174 (417, 6) τὰ δίκαια opp. τῶν μὴ δικαίων (in d. Freundschaft) Gorg. B 21 (561, 15) — γονέων μὴ λέγε δικαιότερα Solon 73a 3 (521, 9) τὸ δικαιότατον: θύειν Pythagor. C 4 (280, 18) βίαι ῥέξαι δικαιότατον Kleobulin. Dialex. 3, 11 (642, 11).

δικαιοσύνη. Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης Tit. [Archyt.] (264, 12) — ἀριθμῶν πάθος Pythagor. B 4 (270, 35) ἰσάκις ἴσος (271, 6. 8) vgl. δίκαιος — ἐν τῆι πρὸς ἕτερον χρείαι D 5 (284, 6 ff.) νόμοι ὑπὲρ δ. Aegypt. 60 B 6 (461, 10) γνώμηι δικαιοσύνην (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 13) δ. = τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὁρῶμεν τοὺς ἀνθρώπους ταύτηι μὴ χρωμένους Thrasym. B 8 (579, 2. 3).

δικανικός. (λόγους) 'δικανικοὺς οὐκ ἀπολέλοιπε Thrasym. A 13 (575, 29) v. Antiph. B 44a (597, 17).

δικαστήριον ἓν τὸ κύριον Hippodam. 1 (227, 24) τὰ δικαστήρια Dialex. 4, 3 (643, 12).

δικαστής. δι(καστὴς) (τοῦ ἐγκλήματος) Demokr. B 159 (414, 1) δικαστὴν εἰς οἶκτον ἐγεῖραι Thrasym. B 6 (578, 24) ὅτι κρίνονται Dialex. 4, 8 (644, 2).

δίκη. Δίκης ὄνομα Herakl. B 23 (66, 1) καταλήψεται ψευδῶν τέκτονας B 28 (66, 14) Ἐρινύες Δίκης ἐπίκουροι B 94 (75, 20) vgl. 71, 15 Anm.) Δίκη πολύποινος Parm. B 1, 14 (114, 20) vgl. (115, 38) A 37 (111, 11) οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε B 8, 14 (119, 11) δίκη τύραννος Krit. B 25, 6 (620, 27). Vgl. Reg. II.

Strafe. διδόναι αὐτὰ δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας Anaximandr. 9 (13, 8) — *Prozeß.* (δικαστήριον) εἰς ὃ ἀνάγεσθαι δεῖν τὰς μὴ καλῶς κεκρίσθαι δοκούσας δίκας Hippodam. 1 (227, 25) δίκη d. Anaxag. A 1 (294, 30 ff.) τοῦ σώματος αὐτῆι (sc. τῆι ψυχῆι) δίκην λαχόντος Demokr. B 159 (413, 29) Δίκη ὑπὲρ μισθοῦ Tit. Protag. A 1 (527, 3) vgl. (539, 12) περὶ τὰς δίκας λέγεται καὶ γράφεται τέχνηι 76 B 14 (560, 9) — opp. ἀδικία u. ähnl. δίκη = ἀνάγκη, εἱμαρμένη, πρόνοια Parm. (Demokr.) A 32 (110, 29) δίκην = ἔριν Herakl. B 80 (74, 1) = ἔρδειν τὰ χρὴ ἐόντα opp. ἀδικίη Demokr. B 256 (430, 18) — coni. θέμις opp. μοῖρα κακή Parm. B 1, 28 (115, 10) κατὰ δίκην τὸ θνήτ' ἄγεις (Ζεύς) Eurip. 51 C 2 (341, 11) ὃς ἂν δίκης ἀλογῆι Demokr. B 174 (417, 7) δίκης κῦδος opp. ἀδικίης B 215 (424, 6) κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην . . . καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν εὐθυμίης καὶ δίκης . . . μείζω μοῖραν μεθέξει B 258 (431, 6. 7) δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μοῖραν B 263 (432, 5) τὸ κράτος διά τε τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν δίκην σωιζόμενον Anonym. Iambl. 82, 6 (633, 15) οὐχ οἷόν τε ἀνθρώπους ἄνευ νόμων καὶ δίκης ζῆν 82, 7. 13 (635, 6) — *Art.* καπνοῖο δίκην Emped. B 2, 4 (173, 21).

δίκρανος. δίκρανοι Parm. B 6, 5 (117, 18).

Δίκτυον Tit. Orph. A 1 (470, 3) 1a (470, 13) vgl. 7, 4 (29, 12) ὁμοίως γίγνεσθαι τὸ ζῶιον τῆι τοῦ δικτύου πλοκῆι Orph. B 10a (475, 31).

δίνη. βένθος δίνης Emped. B 35, 4 (185, 30) αἰθέρος ἔμβαλε δίναις B 115, 11 (207, 17) — = δῖνος Leuk. A 1 (343, 5. 13) Demokr. A 1 (352, 32) 83 (366, 27). Vgl. δίνησις, δῖνος.

δίνησις. (τροπαὶ ἡλίου) ἐκ τῶν περιφερούσης αὐτὸν δινήσεως Demokr. A 89 (367, 8). Vgl. δίνη, δῖνος.

δῖνος. δίνους τινὰς ἀνοήτους ἀναζωγραφῶν v. Anaxag. A 57 (305, 9) Δῖνος (Diog.) C 1 (340, 24) vgl. A 1 (328, 29) δῖνος Leuk. A 24 (348, 8) ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τύχης ἔοικεν γεννᾶν Demokr. A 67 (364, 18) vgl. δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι παντοίων εἰδέων B 167 (416, 6) κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον B 164 (415, 4) — δίνωι = δινήσει Antiph. B 25 (595, 27). Vgl. δίνη, δίνησις.

δινοῦν. (τὰς ἀτόμους) φέρεσθαι δινουμένας Demokr. A 1 (352, 27) δινωτοῖσιν κύκλοισιν Parm. B 1, 7 (114, 13).

διό Herakl. B 2 (62, 4) Hippias B 4 (584, 10). Vgl. διόπερ.

διόβλητος. διόβλητον (Blitz) Demokr. B 152 (412, 1).

δίοδος. εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι Emped. B 100, 5 (200, 19).

διοικεῖν. λόγος ὁ τὰ ὅλα διοικῶν Herakl. B 72 (72, 20). Vgl. κόσμος.

διοίκησις ζώιων Xenophan. A 42 (43, 10) τοῦ παντός Herakl. A 16 (60, 29) vgl. B 64 (71, 10).

διολλύναι. διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ (με) Emped. B 139, 1 (214, 13).

Διόνυσος. ὡυτὸς Ἀίδης καὶ Διόνυσος Herakl. B 15 (65, 2) τὴν τοῦ τριγώνου γωνίαν .. ἀνέθηκεν . . . Διονύσωι . . . ὁ Δ. τὴν ὑγρὰν καὶ θερμὴν ἐπιτροπεύει γένεσιν Philol. A 14 (236, 31 ff. vgl. 237, 5) Διόνυσον = σπλῆνα Metrod. v. L. 4 (326, 25). Weiteres Reg. II.

διόπερ Demokr. B 176 (417, 16) 181 (418, 18) 191 (421, 5). Vgl. διό.

διοπτεύειν Krit. Antiph. B 5 (592, 23) vgl. Krit. B 53 (628, 10).

δῖος. αἰθέρα δῖον Emped. B 109, 2 (203, 20) Ἀφροδίτη B 86 (197, 12).

Διόσκουροι. τὰ ἡμικύκλια ἀνιέρουν τοῖς Δ. Pythagor. 32 A 14 (236, 43) τὸν μὲν αἰῶνα, τὴν δὲ φύσιν καλέσαντες [Epimen.] B 26 (498, 25) — Elmsfeuer erkl. Xenoph. A 39 (42, 43) Metrod. v. Ch. A 10 (451, 36).

διπλασιάζειν. διπλασιασθεῖσαν (ἐπιθυμίαν), διπλασιασθέντα (ἔρωτα) Prodik. B 7 (572, 9).

διπλασιασμὸς κύβου Archyt. A 1 (250, 42) 15 (255, 2) διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ Antiph. B 75 (603, 14).

διπλασιολογία Polos 74 A 26 (535, 5).

διπλάσιος. ἴσον χρόνον τῶι διπλασίωι τὸν ἥμισυν Zenon A 28 (132, 3) ἀριθμοί 45 B 27 (275, 30 ff.) — οὐ ταὐτὸν . . . τὸ εἶναι διπλασίωι καὶ δυάδι B 8 (272, 18).

διπλοῦς. τὸ διὰ πασᾶν διπλόον (1 : 2) Philol. B 6 (242, 1) διπλᾶ ὀνόματα v. Gorg. B 15 (560, 17).

διπλός. δίπλ' ἐρέω Emped. B 17, 1 (177, 27) = 17, 16 (178, 13).

δὶς τῶι αὐτῶι (ποταμῶι οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι) Herakl. B 91 (75, 7) vgl. A 6 (58, 24) δὶς γὰρ ὃ δεῖ καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν Emped. B 25 (182, 20).

δισκοειδής. σελήνη Emped. A 1 (153, 37) 60 (162, 44. 46) γῆ Demokr. A 94 (367, 41).

δίσκος (ἡλίου) Xenophan. A 41ᵃ (43, 5) abgestimmte Disken d. Hippas. 12 (31, 20).

*δισώματος (Θεός) Orph. B 13 (478, 2).

διττός. δισσὴν ἔλεγε τὴν φιλοσοφίαν Parm. A 1 (106, 1) διττὴν τὴν φθορὰν τοῦ κόσμου Philol. A 18 (237, 33) Πλάτων πρῶτος τὸ δισσὸν εἰσήγαγε 18 A 28 (110, 13) — Δισσοὶ λόγοι c. 83, 1 (635, 19 vgl. Anm.) διττῶν ἀρετῶν δεῖται Gorg. B 7 (558, 8) δίσσ' ἐμφορεῖν Demokr. B 1ᵃ (385, 23) δισσὰ ἀσκήσαντες Gorg. B 6 (557, 18) ὑπὲρ τῆς ὑγιείας δισσῶν σωμάτων Antiph. B 49 (599, 13).

δίφρος. ἁρματόεντα Krit. B 2 (614, 11) Μιλησιουργής B 35 (624, 13).

δίχα τῶν Emped. B 17, 19 (178, 16) δίχ' ἕκαστα φορεύμενα B 17, 8 (178, 5) = 26, 6 (183, 5) δ. φρονεόντων συμφρόνησις Philol. B 10 (242, 20) δ. τέμνειν

beim τετραγωνισμός Antiph. B 13 (593, 24 ff.).

διχογνωμονεῖν Iambl. 80 B 44ª (597, 30).

διχοτομεῖν Zenon A 26 (131, 40) beim τετραγωνισμὸς κύκλου Antiph. B 13 (593, 24 ff.) διχοτομεῖσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς διαμέτρου Thal. A 20 (10, 12). Vgl. διχοτομία.

διχοτομία Zenon A 22 (130, 45 ff.) B 3 (135, 4) Pythagor. B 28 (276, 29). Vgl. διχοτομεῖν.

διψᾶν. ὁδοιποροῦντα μὴ διψᾶν [Demokr.] B 300, 19 (445, 12).

διωθεῖν. κῆρας διώσεαι Demokr. B 191 (421, 11).

διώκειν. αἰθέριον ... σφε μένος πόντονδε διώκει Emped. B 115, 9 (207, 15) τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν Demokr. B 203 (422, 18) πόνους διώκειν B 157 (413, 18).

δμώς. δμῶες ἀκόλαστον ἔχουσιν ἦθος Krit. B 6, 13 (615, 22).

δνοφόεις. ὄμβρον δνοφόεντα Emped. B 21, 5 (180, 19).

δόγμα. Πυθαγόρου δόγματα Vit. Epich. A 4 (87, 34).

δοιός. δοιὴ γένεσις, ἀπόλειψις Emped. B 17, 3 (177, 29) δοιοῖς κύκλοις Parm. B 1, 7 (114, 13).

δοκεῖν. δοκεῖ m. Inf. *placet* Archyt. B 4 (263, 5) Diog. B 1 (334, 2) 2 (334, 8) 5 (335, 19. 22) 8 (339, 20) Demokr. B 103 (405, 5) 259 (431, 11) 276 (434, 9) 277 (434, 14) 278 (435, 3) ʻδοκεῖ δ' ἔμοι γε' Krit. (?) B 46 (627, 10) οὔ μοι δοκέει Demokr. B 104 (205, 4) *scheinen*. δοκεῖν καταμελεῖν Antiph. B 76 (603, 18) μαίνεσθαι ἂν δοκοίη Herakl. B 5 (62, 16) δοκοῦντι m. Inf. Archyt. B 1 (258, 4. 11) βαρέα (259, 10) ὃς ἂν δοκῆι ἐπιτήδειος εἶναι Demokr. B 277 (434, 16) τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει B 284 (436, 17) τῶι δοκεῖν *dem Schein nach* B 3 (386, 18) — οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσι Herakl. B 17 (65, 9) *δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει B 28 (66, 13) τὰ δοκοῦντα (= βροτῶν δόξαι) Parm. B 1, 31 (115, 13) opp. εἶναι Meliss. A 5 (137; 974ᵇ 5. 10 ff.) εἶναι χρὴ ἕκαστον τοιοῦτον, οἷόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν Meliss. B 8 (147, 15) vgl. δοκεῖ (147, 17. 148, 7. 11. 14) ἐδόκει (148, 15) τὸ μὲν εἶναι ἀφανὲς μὴ τυχὸν τοῦ δοκεῖν κτλ. Gorg. B 26 (561, 34) δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσί und umgek. Demokr. B 97 (404, 18) *glauben*. δοκέουσι Xenophan. B 14, 1 (49, 2) οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσι Herakl. B 27 (66, 12) δοκεῖν Anaxag. B 4 (315, 5. 316, 2) δοκοῦντα Antiph. B 49 (598, 20) ἐδόκει Protag. B 9 (540, 6) ἐδόκουν opp. ἀνεφάνησαν Antiph. B 58 (601, 20) — ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, δοκέων σάφα ἴσαιμι τοῦθ' ὅτι Epich. (?) B 6 (92, 11).

δόκησις. δοκήσει τὰ πάντα Metrod. v. Ch. A 23 (452, 34).

δοκησίσοφος Antiph. B 105 (606, 5).

δόκιμος. δοκέοντα ὁ δοκιμώτατος γινώσκει Herakl. B 28 (66, 13) μὴ πᾶσι ἀλλὰ τοῖς δοκίμοισι πιστεύειν Demokr. B 67 (401, 18) δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος ... καὶ ἐξ ὧν βούλεται B 68 (401, 20).

δοκιμοῦν. δοκιμῶσ(αι) m. A. c. i. Parm. B 1, 32 (115, 14).

δοκίς Entstehung Xenophan. A 44 (43, 15).

δόκος ἐπὶ πᾶσι τέτυκται Xenophan. B 34, 4 (52, 2).

δολιχόφρων. μέριμναι Emped. B 11, 1 (176, 18).

δόμος. χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον Krit. B 2 (614, 9) εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο Herakl. B 5 (62, 18) Διὸς τέγεοι δόμοι Emped. B 142, 1 (215, 7) δόμοις *im Haus* Krit. B 15, 4 (617, 5).

δόξα. *Meinung*. opp. ἀληθείη. βροτῶν δόξας Parm. B 1, 30 (115, 12) δ. βροτείας B 8, 51 (121, 12) κατὰ δόξαν ἔφυ τάδε B 19, 1 (125, 7) vgl. A 1 (106, 1) 7 (107, 14) 22 (108, 44) über δόξα (Aristot.) 20 A 5 (137; 974ᵇ 9 ff.) σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα Emped. B 132, 2 (212, 7) πᾶσαν ψεύδεσθαι Xeniad. (543, 24)

(μετεωρολόγοι) δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δὲ ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα ... φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν Gorg. B 11 (559, 2) περὶ δόξης Pythagor. D 8 (287, 14) — coni. μνήμη daraus ἐπιστήμη Alkm. A 11 (102, 19) ψυχήν = νοῦν, ἐπιστήμην, δόξαν, αἴσθησιν Pythagor. B 15 (273, 30) δόξα (= 2) im Kosmos Pythagor. B 22 (274, 40 vgl. Anm.) δυάς [Pherekyd.] B 14 (510, 21) — *Ruf, Ruhm.* δόξα γυναικός opp. εἶδος Gorg. B 22 (561, 18) δόξαν ... εὐκλείας Krit. B 15, 10 (617, 11) d. Archiloch. B 44 (626, 21) δόξα καὶ πλοῦτος ... οὐκ ἀσφαλέα κτήματα Demokr. B 77 (402, 15) vgl. B 302 (446, 22) εἰς ... τὴν ἐν τοῖς πολλοῖσι δόξαν Protag. B 9 (540, 5) ἐμαυτῶι πράγματα παρέχων ... ὑπὲρ δόξης Antiph. B 49 (599, 8) Erwerbung Anonym. Iambl. 82, 2 (630, 9) δόξηι ἡγεμονίαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 13).

δοξάζειν. δεδοξάσθω (-σθαι Hdss.) Xenophan. B 35 (52, 4).

δόξις = ἐπιρυσμίη (τῶν εἰδώλων) Demokr. B 7 (388, 10).

δοξοκοπία Zenon A 17 (129, 45).

δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχεται Krit. B 37 (624, 34).

δούλη. υἱὸς δούλης v. Archiloch. Krit. B 44 (626, 22).

δουλεία. δουλείης opp. ἐλευθερίη Demokr. B 251 (429, 14).

δουλεύειν. δουλεύει ἡ θάλασσα ἀνέμοις Herakl. A 14a (59, 28) γυναιξὶ δουλεύουσι (opp. πολίων δεσπόζουσι) Demokr. B 214 (424, 5) Ἀρχελάωι δουλεύσομεν; Thrasym. B 2 (577, 30).

δοῦλος. τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους (Πόλεμος) Herakl. B 53 (69, 21) δοῦλοί τε ... καὶ ἐλεύθεροι Krit. B 37 (624, 29).

Δράκων Sternbild Epimen. B 23 (498, 1) — Symbol. Aegypt. 60 B 6 (460, 2) in d. Kosmogenie Orph. B 13 (477, 8. 30) *dracones et miliaria* Emped. (?) A 68 (163, 45).

δρᾶμα. δράματα ἐδίδαξε v Epich. A 1 (87, 9).

δρᾶν. εὖ δρᾶν Demokr. B 96 (404, 12) δρῶντες τὰ αἴσχιστα B 53a (400, 11) δράσειν κακῶς opp. πείσεσθαι Antiph. B 58 (601, 17) ⟨τὸ⟩ δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Krit. B 21, 20 (621, 9).

δριμύς (χυλός) erkl. Demokr. A 129 (372, 34) 135 (376, 17) vgl. (375, 39).

δριμύτης (ὀξὺς χυλός) Demokr. A 135 (375, 47).

δρόμος. οὔπω ἥλιος βέβαιον ἔχων δρόμον Emped. (?) B 154 (217, 4) ἡλιακός ursprüngl. Pythagor. B 37c (278, 45).

δρῦς (ὑπόπτερος) Pherekyd. B 2 (508, 1).

δυάς. ἡ ἀόριστος Pythagor. 33, 2 (249, 19. 21) 45 B 13 (272, 45) 14 (273, 5) 15 (273, 14) οὐ ταὐτὸν ... τὸ εἶναι διπλασίωι καὶ δυάδι B 8 (272, 18) τὴν φύσιν ὡς δυάδα καλέσαντες [Epim.] B 26 (498, 26) τόλμαν, ὁρμήν, δόξαν [Pherekyd.] B 14 (510, 21) — im Dreieck (Philol.) A 13 (236, 6) Pyramide (236, 13).

δύειν. κατὰ χθόνα δύετο (αἰθήρ) Emped. B 54 (189, 25). Vgl. δύνειν.

δυναμερός. Φυσικὰ δυναμερά Tit. Bolos 55 B 300 (440, 2. 5).

δυναμικός. δυναμικωτέρα (αἰτία) [Philol.] B 21 (247, 17).

δύναμις. πάντα φθαρτὰ ἐν δυνάμει Meliss. A 12 (142, 25) τὸ δυνάμει ὡς ὂν χρὴ τιθέναι ἐπὶ τῶν ἀιδίων Archyt. A 24 (257, 21) ἦν ὁμοῦ πάντα δυνάμει ἐνεργείαι δ' οὔ (Demokr.) A 57 (362, 38) Ἡρικεπαῖον ὡς δύναμιν opp. νοῦς Orph. B 12 (476, 36) — δ. θεία Thal. A 23 (10, 42) Ekphant. 1 (265, 33. 34) (τὸ) ἀλγέον οὐκ ἔχει ἴσην δύναμιν τῶι ὑγιεῖ Meliss. B 7 (145, 17) καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τᾶι δεκάδι Philol. B 11 (243, 4 vgl. 243, 6) τὰν τῶ ἀριθμῶ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν (243, 18) τὸ μὲν (Prinzip) πρᾶτον .. δυνάμει καὶ ὑπερέχον κτλ. [Philol.] B 21 (248, 4) ὑπέρ τε δύναμιν αἱρεῖσθαι τὴν ἑωυτοῦ καὶ φύσιν Demokr. B 3 (386, 15) τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν

B 261 (431, **20**) τὴν (τῆς ὑγιείας) δύναμιν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες B 234 (426, **18**) λόγου δύναμις Gorg. B 11 (559, **10**) περὶ γραμμάτων δυνάμεως κτλ. Hippias A 11 (581, **28**) — τρεῖς παραλλαγὰς τῶν πρώτων σωμάτων μέγεθος σχῆμα δύναμιν Ekphant. 1 (265, 31) — δυνάμεις d. Prinzipien Parm. B 9, 2 (122, **10**) *virtus, virtutes* bei d. Erzeugung B 18 (124, **30**. 125, **2**) τὰς δυνάμεις *(Fähigkeiten)* ἑκάστοις ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν ἐν τοῖς μορίοις τοῦ αἵματος σύγκρασιν Emped. B 86 (171,8 vgl. 169, 3) — mathem. περὶ δυνάμεων Theodor. 4 (233, 12) def. (233, 16).

δύνασθαι m. Inf. *Kraft haben* Xenophan. B 1, 15 (45, **3**) abgeschwächt δύνανται Alkm. B 2 (103, **29**) δύνηται Demokr. B 11 (389, **20**) δυναίμην Antiph. B 49 (599, **6**) δύναιτο Meliss. B 6 (144, **24**) 7 (145, **16**. 146, **3**) Anaxag. B 6 (316, **13**) Demokr. B 255 (430, **16**) δυναμένα [Philol.] B 21 (247, **18**) ἠδύνατο Diog. B 2 (334, **15**) ἠδυνήθη Antiph. B 58 (601, **24**) οὐ δυνασοῦνται Archyt. B 3 (262, **20**) τρέφει ὡς δύναται Demokr. B 278 (435, 8) — δύναται opp. βούλεται B 248 (429, 4) εἰπεῖν δυναίμην ἃ βούλομαι Gorg. B 6 (557, **10**) τὸν δυνάμενον opp. τὸν βουλόμενον B 8 (558, **12**) τιμαὶ . . . μέγα δύνανται Demokr. B 95 (404, **10**) τῶν δυναμένων opp. οἱ πένητες Archyt. B 3 (262, **16**) οἱ δυνάμενοι opp. οἱ μὴ ἔχοντες Demokr. B 255 (430, **11**) — (οὐ) δυνατόν m. Inf. Archyt. B 1 (258, **14**) Demokr. B 250 (429, **10**) οὐ δυνατοί ἐσμεν κρίνειν Anaxag. B 21 (322, **5**) οἱ σφόδρα δυνατοί [Demokr.] B 302 (445, 30) μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν Demokr. B 3 (386, **19**) ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην B 191 (420, **14**) ταὐτὰ δυνατὰ καὶ πάλιν ἀδύνατα Zenon 76 B 1 (552, 5).

δυναστεία. πράξει δυναστείαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 13) αἱ δ. coni. φιλοτιμίαι, ζῆλοι Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 11).

δυνάστης. τῆς παρὰ τοῖς δ. . . εὐδαιμονίης opp. ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη Demokr. B 251 (429, **13**) πόλεις καὶ δυνάστας Hippias B 4 (584, **10**).

δύνειν. τὸ μὴ δῦνόν ποτε (sc. φῶς, θεός) Herakl. B 16 (65, **5**) δύνουσι Πελειάδες Hesiod. B 2 (499, **22**). Vgl. δύειν.

δύο δ' ἐκλέπει Mus. B 3 (484, **26**) κλάδοι Emped. B 29, 1 (184, **11**) = 134, 2 (212, **22**) *δύω δέει ἄρθρον* B 32 (184, **26**) τὼ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων B 96, 2 (199, **18**) διέσιες, ἐπόγδοα Philol. B 6 (242, **2**. **3**) φλέβες Diog. B 6 (337, **10**. **17**) ἰδέαι (γνώμης) Demokr. B 11 (389, **16**).

δύο τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὄν Parm. 55 A 42 (360, 26) μορφὰς δύο 18 B 8, 53 (121, **14**) δύο (τὰ ὄντα) Archel. (?) 21 A 29 (158, 17) — δύο τὰ πολλά Alkm. A 1 (100, 20) 3 (100, 38) vgl. 45 B 5 (271, 32) ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἴδη, ἄρτιον καὶ περιττόν Philol. B 5 (240, **18**) περὶ ἀδελφεὰ τὰ τοῦ ὄντος πρώτιστα δύο εἴδεα (sc. ἀριθμός u. μέγεθος) Archyt. B 1 (258, **12**) — εἰ δύο εἴη (τὸ ὄν), οὐκ ἂν δύναιτο ἄπειρα εἶναι Meliss. B 6 (144, **23**) vgl. A 5 (136; 974a 12) ἀδύνατον ἐκ δύο ἓν ἢ ἐξ ἑνὸς δύο γενέσθαι Demokr. A 42 (360, 25) — τὰ β̄ γραμμή (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 43). Vgl. δυάς.

δυοχοῦν. δυοχοῖ = πωματίζει Demokr. B 136 (409, **20**).

δυσάνιος Antiph. B 89 (605, **1**) def. Krit. B 42 (626, **13**).

δυσάνολβος. θνητῶν γένος δυσάνολβον Emped. B 124, 1 (209, **25**).

δυσδαίμων. πότμον Emped. B 9, 4 (176, **1**).

δυσεντερία Hipparch. 55 C 7 (449, 12).

δύσζηλος ἐπὶ φρένα πίατιος ὁρμή Emped. B 114, 3 (206, **4**).

δυσηχής. ἰσθμοῖο Emped. B 100, 19 (201, **8**) φόνοιο B 136, 1 (213, **28**).

δυσθυμεῖν. δυσθυμεόμενος opp. εὐθυμ. Demokr. B 286 (437, **5**).

δύσις. opp. ἀνατολαί (τῶν ἄστρων) erkl. Xenophan. A 38 (42, 41) (ἡλίου) Antiph. B 26 (595, 31) δύσεως καὶ ἀνατολῆς ὅρος Herakl. B 120 (78, 18) ἠῶ καὶ δύσιν ἔκρινεν (ἥλιος) Emped. (?) B 154, 1 (217, 5) περὶ . . τῶν ἄστρων . . . ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων Archyt. B 1 (258, 9) περὶ δύσιν Πλειάδος . . . ὑπὸ τροπάς τε 55 C 1 (447, 16).

δύσκολος. τὸ ἑαυτὸν γνῶναι Thal. A 1 (6, 3).

δυσμενής. τὸ κατὰ τοῦ δ. βλαβερόν opp. τὸ ἴδιον συμφέρον Demokr. B 237 (427, 13).

δυσμενίη. coni. φθόνον, ζῆλον Demokr. B 191 (421, 11).

δυσμέτρητος Antiph. B 106 (606, 6).

δυσπάλαιστος opp. εὐπάλαιστος Epich. (?) B 6 (92, 15).

δύστλητος. Ἀνάγκην Emped. B 116 (207, 27).

δυστόπαστος. Ζεύς Eurip. 12 A 16 (60, 7) = 51 C 2 (341, 8).

δύστροπος Demokr. B 100 (404, 20).

δυστυχεῖν. δυστυχῶν Epich. Gn. 45 (96, 13) δυστυχῶν κρύπτε Periand. 73a 3 (524, 3) δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα Chilon 73a 3 (521, 25) δυστυχέοντες σωφρονέουσι Demokr. B 54 (400, 13) θεράποντες δυστυχούντων opp. εὐτυχούντων Gorg. B 6 (557, 20).

δυστυχής opp. εὐτυχής Demokr. B 286 (437, 4).

δυστυχία. ἐν δυστυχίηι (φίλον εὑρεῖν) opp. εὐτυχίη Demokr. B 106 (405, 12).

δῶ (= δῶμα) Parm. B 1, 25 (115, 7).

δωδεκάγωνον. γωνία Διὸς Philol. A 14 (236, 38. 237, 6).

δωδεκάεδρον. ἐκ τοῦ δ. τὴν τοῦ παντὸς σφαῖραν Pythagor. 32 A 15 (237, 11).

Δωδεκαετηρίδες Tit. Orph. A 1 (470, 10).

δῶμα. πυκινόν Xenophan. B 17 (49, 15) — Ὠγηνοῦ δώματα Pherekyd. B 2 (508, 10) δώματα Νυκτός Parm. B 1, 9 (114, 15) μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα . . . Xenophan. B 1, 12 (44, 27). Vgl. δῶ.

δωρεῖσθαι. δωροῦνται m. Dat. Demokr. B 175 (417, 13).

δῶρον Xenophan. B 2, 9 (46, 1).

E *Delphicum* 73a 2 (520, 5 Anm.).

ἔα, τί χρῆμα Krit. B 16, 1 (618, 1).

×ἐάν (ἤν) m. Konj., Hauptsatz Futur. Herakl. B 18 (65, 10) Emped. B 111, 5 (204, 16) Demokr. öfters — Hauptsatz Imperativ Demokr. B 115 (406, 14) Hauptsatz Präsens Diog. B 4 (335, 16) Demokr. B 228 (426. 1. 4) 277 (434, 19) 278 (435, 9) vgl. B 266 (432, 20) in Sentenzen (die Kopula des Hauptsatzes fehlt regelmäßig) Herakl. B 49 (69, 3) Demokr. B 59 (401, 1) 74 (402, 10) 105 (405, 9) 219 (424, 17) u. ö. Wechsel mit εἰ: εἰ . . ἀμελέοι τις . . ., κακῶς ἀκούειν γίγνεται, καὶ ἢν μηδὲν μήτε κλέπτηι μήτε ἀδικῆι Demokr. B 253 (430, 4) κἄν, κἤν s. καί.

ἐᾶν. τὴν μὲν ἐᾶν ἀνόητον (sc. τὴν ὁδόν) Parm. B 8, 17 (119, 14) ⟨ἐᾶν⟩ opp. ποιεῖν Gorg. B 6 (557, 18) ἐάσσω Parm. B 8, 7 (119, 4).

ἐαρινός. ἰσημερία Hekat. B 5 (459, 29) Demokr. B 14, 2 (391, 7).

ἑαυτοῦ usw. s. ἐμαυτοῦ.

ἑβδομὰς κατὰ σελήνην Herakl. (?) B 126a (79, 21) ἡ δευτέρα Beginn d. τελειότης A 18 (60, 42) βρέφος τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἑβδομάσιν Emped. B 153a (216, 20) νοῦν καὶ ὑγείαν καὶ φῶς ἐν ἑβδομάδι Philol. A 12 (235, 10) Περὶ ἑβδομάδος Tit. [Proros] 6 (267, 22).

ἐγγυᾶν. μεγάλα ἐγγυᾶν opp. μικρὰ διδόναι [Demokr.] B 302 (446, 10).

ἐγγύη. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα Chilon 1 A 1 (7, 3) Thal. 73a 3 (521, 32) vgl. 2 (520, 3) ἐγγύα ἄτας θυγατήρ, ἐγγύας ζαμία Epich. Gn. 25 (94, 14).

ἐγγύς. [Anaximen.] B 3 (21, 29) opp. πρόσω Archyt. B 1 (259, 17. 260, 7).

ἐγείρειν. ἐγερθέντες opp. εὕδοντες Herakl. B 1 (62, 2) ἐγερθέντες ὁρέομεν B 21 (65, 19) ἐγρηγορὼς ἅπτεται εὕδοντος

B 26 (66, 10) τὸ ἐγρηγορὸς καὶ τὸ καθεῦδον ταὐτό B 88 (74, 20) τοῖς ἐγρηγορόσιν ἕνα καὶ κοινὸν κόσμον B 89 (75, 1) ἐγρηγορέναι opp. ὑπνοῦν bestimmt αἴσθησις Protag. A 14 (531, 24).

ἔγερσις. κατ' ἔγερσιν ἔμφρονες Herakl. A 16 (60, 11) Erklärung Hippokr. 12 C 1 (83, 21) Ἔγερσις Emped. B 123, 1 (209, 19).

ἐγερτὶ γίνεσθαι (= ἐγείρεσθαι) Herakl. B 63 (71, 6).

ἐγκάρδιος neutr. Demokr. B 262 (432, 4) Hekat. B 10 (461, 21).

ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἴδωλα Demokr. A 77 (365, 35).

ἐγκέφαλος ὧι φρονοῦμεν Alkm. 21 A 76 (165, 44) τὸ ἡγεμονικόν Alkm. A 8 (101, 34) Hippokr. Plat. Demokr. (?) 55 A 105 (369, 46) ψυχή Hippon A 3 (223, 29) νόου (ἀρχά), σαμαίνει τὰν ἀνθρώπου ἀρχάν Philol. B 13 (244, 13. 16) ὁ ἐ. φρουρέει τὴν ἄκρην τοῦ σώματος κτλ. Demokr. C 5 (448, 16) — αἰσθήσεις συνηρτῆσθαι πρὸς τὸν ἐ. Alkm. A 5 (101, 25) ἐ. ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων A 11 (102, 17) *cerebrum unde omnes sunt sensus* (*primum formatur*) Anaxag. A 108 (312, 27) — Entstehung v. ὄσφρησις Alkm. A 5 (101, 20) Diog. A 19 (331, 6) v. ἀκοή (331, 10 vgl. 332, 14) Anaxag. A 92 (310, 30) Demokr. A 135 (374, 33) — ἐγκεφάλου μέρος (τὸ σπέρμα) Alkm. A 13 (102, 33) vgl. Platon Diokles 55 B 124 (408, 9) Entstehung v. κέρατα Demokr. A 153 (381, 20 ff.).

ἔγκλημα. ἐγκλήματος δικαστής Demokr. B 159 (414, 1).

ἐγκλίνειν. ἐγκλιθῆναί πως τὸν κόσμον (Diog.) Anaxag. A 67 (306, 13) ἐπὴν γῆν Demokr. A 96 (367, 48). Vgl. κλίνειν, ἐπικλίνειν.

ἔγκλισις (τῶν ἄστρων) Anaxag. A 1 (294, 4) γῆς Leuk. A 27 (348, 15).

ἐγκονεῖν. ἐγκονοῦντα Krit. B 16, 2 (618, 2).

ἐγκοπή (προκοπῆς, οἴησις) [Herakl.] B 131 (80, 20).

ἐγκοσμεῖν med. Demokr. A 38 (359, 37).

ἐγκόσμιος. ἐγκοσμίων (σύγκρισις, πῆγνυσις, σύστασις) [Thal.] B 2 (11, 21).

ἐγκράτεια. πόνωι ἐγκράτειαν (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 11).

ἐγκρατής. ἐγκρατέστατον δεῖ εἶναι Anonym. Iambl. 82, 4 (631, 26).

ἐγκύκλιος κίνησις Anaxag. A 42 (301, 28) λόγοι (Demokr.) A 1 (351. 4).

ἐγκυρεῖν. φρονέουσι τοιαῦτα ὁκόσοις ἐγκυρεῦσιν (-σεύουσιν Hdss.) Herakl. B 17 (65, 8) οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι B 72 (72, 22).

Ἐγκώμιον εἰς Ἠλείους Tit. Gorg. B 10 (558, 22) Ἑλένης B 11 (558, 28 vgl. 29 Anm.).

ἐγρήγορσις Herakl. A 16 (60, 15).

ἐγχεῖν. ἐγχέας Xenophan. B 5, 2 (47, 8) ὅκκα πολύ τις ἐγχέηι, οὐδὲν ἐγχεῖται Archyt. B 1 (259, 7) ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι Emped. B 65, 1 (192, 20).

ἐγχειρεῖν. βραδέως ἐγχείρει Bias 73ª 3 (523, 2).

×ἐγώ. ἐξ ἐμέθεν ῥηθέντα Parm. B 1, 37 (115, 19) ἄγ' *ἐγὼν ἐρέω B 4, 1 (116, 19) — ἄμμες Archyt. B 1 (259, 13) ἄμμιν (258, 9) ἀμὶν Archyt. B 1 (260, 15. 261, 2) — ἐμεῦ und ἐμέο Pherekyd. B 10 (510, 8) Demokr. B 13 (390, 24) — ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς kontrahiert Pherekyd. B 11 (510, 11) Demokr. B 29ª (397, 14) — ἁμῶν τᾶι φύσει (= ἡμετέραι) Archyt. B 1 (259, 1) vgl. ἐς τὰν ἀκοὰν ἁμῖν (παραδύεσθαι) (259, 5) γνωμέων μευ τῶνδε Demokr. B 35 (398, 21) — δοκεῖ δ' ἔμοι γε statt ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ (Krit.) B 46 (627, 10).

οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Herakl. B 50 (69, 12) ἡμῖν μὲν αὐτόματοι, αἰτίηι δ' οὐκ αὐτόματοι Hippokr. 12 C 2 (85, 39) λόγους κρείττους ἡμῶν Philol. B 16 (246, 2). Vgl. ἐμαυτοῦ.

ἔδειν. φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν Emped. B 137, 6 (214, 3) ἐέδμεναι Hdss. Emped. B 128, 10 (211, 4) vgl. ἐνέδμεναι.

ἕδρα. τρυφερωτάτη Krit. B 2 (614, 5).

ἐθέλειν (θέλειν). prägnant. ὅ τι ἂν θέλῃι (d. i. ὅτου ἂν ἐπιθυμῆι) Herakl. B 85 (74, **14**) γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν B 110 (77, **16**) ἐκλέξασθαι οἷον θέλει Demokr. B 277 (434, **16**) κρατεῖ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει Herakl. B 114 (78, **6**) ἣν ἐθέληισθα, ἐπάξεις Emped. B 111, 5 (204, **16**) ἓν τὸ σοφὸν λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Herakl. B 32 (67, **12**) μηδὲ ἐθελειν (ἀδικεῖν) Demokr. B 62 (401, **8**) (μιμεῖσθαι) B 79 (402, **20**) τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν B 257 (431, 2) καὶ οὐκ (vgl. Nachtrag) ἐθέλοντα absolut B 182 (419, **4**) τῶι θέλειν ἐπείγει Antiph. B 56 (601, **7**) ἃ θέλει ποιῆσαι ἁμαρτὼν τούτων ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται B 58 (601, **13** vgl. **25 f.**) πραγματεύεσθαι ἃ θέλει (sc. ἡ λογιστική) Archyt. B 4 (263, 7) οὐκ ἠθέλησεν (sc. δανεῖσαι) Antiph. B 54 (600, 13) — ζώειν ἐθέλουσι Herakl. B 20 (65, **15**) ζῆν Demokr. B 199 (422, **9**) γηράσκειν B 206 (423, 4) (πῦρ) θέλον ἱκέσθαι Emped. B 62, 6 (191, **22**) οὐκ ἐθέλει (μείγνυσθαι sc. τὸ ὕδωρ) B 91, 2 (198, 5) — *pflegen*. ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι Antiph. B 49 (599, 2).

ἐθίζειν m. Inf. εἴθιζον Antiph. B 61 (602, **11**) Demokr. B 146 (410, **26**) εἰθισμένοι Krit. B 39 (625, **27**).

ἔθνος. ἔθνεα θηρῶν Emped. B 26, 4 (183, **1**) θνητῶν B 35, 7 (185, **33**) = 35, 16 (186, **9**) Κηρῶν B 121, 2 (208, **34**) Ἐθνῶν ὀνομασίαι Tit. Hippias B 1 (583, 26).

ἔθος πολύπειρον Parm. B 1, 34 (115, **16**) ἔθος .. μελέτημά τε Krit. B 6 (615, **10**).

×εἰ. wiederaufgenommen Anaxag. B 12 (318, **8. 10**) zweimal Diog. B 2 (334, **10. 12. 17**) εἰ μὲν ... εἴτε ... εἴτε potential Xenophan. B 2, 1 (45, **14**) »Realis«, Potentialis, Irrealis oft. — Vordersatz Opt., Nachsatz Indik. Fut. Meliss. B 5 (144, **13**) 7 (145, 8) Demokr. B 35 (398, **21**) Nachsatz οἶδε (»iterativ«) Xenophan. B 34, 3 (52, **1**) Nachs. Ind. Präs. Demokr. B 253 (430, **3**) — Vorders. Ind., Nachs. Optat. mit ἄν Zenon B 3 (134, **16**) Diog. B 3 (335, **9**) Meliss. B 1 (143, **7**) 7 (145, **14**) — εἰ μὴ ἔφυσε ... ἔφασκον Xenophan. B 38, 1 (52, **10**) εἰ μὴ ἐποιοῦντο ..., ἀναιδέστατα εἴργασται (?) (so Hdss.) Herakl. B 15 (64, **23**) εἰ ἔγεντ', οὐκ ἔστι Parm. B 8, 20 (119, **17**) ⟨εἰ⟩ ... ἦν, θάλασσά ἐστιν ... Hippon B 1 (226, **4**) — εἰ *κεν ... ἐποπτεύσηις, παρέσονται Emped. B 110, 1 (203, **34**) εἰ ... *ἐπορέξεαι ..., ἐκλείψουσι B 110, 6 (204, **5**) Wechsel mit ἐάν s. d. — ἐπὶ τῶι εἰ Xenophan. B 2, 21 (46, **13**) — οἷον εἰ m. Opt. Herakl. B 5 (62, **15**) ὁκοῖον εἰ gleichf. (62, 18) ἄδηλον εἰ Demokr. B 295 (438, **6**) — εἴ τινι βουλομένωι B 173 (417, **3**) εἰ δὲ μή Herakl. B 94 (75, **20**) 121 (79, **4**) Demokr. B 3⁰ (399, 3) — εἰ δ' ἄγε m. Fut. Parm. B 4, 1 (116, **19**) Emped. B 38, 1 (186, **20**).

εἰδέναι. οἶδα λέγειν Xenophan. B 8, 4 (48, **6**) οἶδα *οὕνεκα Emped. B 114, 1 (206, **2**) τὸ χρήιζον οἶδε Demokr. B 198 (422, **6**) οἴδαμεν Metrod. v. Ch. B 1 (453, **14. 15**) οὐκ ἴσασιν B 234 (426, **19**) εἰδέωσιν B 243 (428, **8**) εἰδέναι (πλεῖστα) Herakl. B 57 (70, **8**) *εἰδέναι χρή B 80 (73, **23**) ἴσθι Emped. B 23 11 (182, **9**) 110, 10 (204, **9**) εἰδὼς (τὸ σαφές) Xenophan. B 34, 2 (51, **23**) περιώσια Emped. B 129, 1 (211, **14**) κάρτα εἰδὼς τὴν ... ἀμηχανίην Protag. B 9 (540, **7**) εἰδότα φῶτα Parm. B 1, 3 (114, **9**) vgl. παρὰ τῶν εἰδότων πυνθάνεσθαι Thrasym. B 1 (577, **23**) εἰδότες οὐδέν Parm. B 6, 4 (117, **17**) οὐκ εἰδότες ὅτι Herakl. B 104 (77, 2) διάλυσιν οὐκ εἰδότες Demokr. B 297 (438, **12**) εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν Antiph. B 63 (602, **18**) — εἰδήσεις Parm. B 10, 5 (122, **25**) εἰδήσειν Demokr. B 264 (432, **10**) εἴσηι Parm. B 10, 1 (122, **21**) Antiph. B *1 (591, **17**) *ἤιδεσαν (Δίκης ὄνομα) Herakl. B 23 (66, **1**) — mit Partizip. Herakl. B 80 (73, **23**)

Demokr. B 234 (426, 19) 243 (428, 8) Antiph. B 1 (591, 17) vgl. Sp. 188, 46. καιροῦ μέτρα εἰδέναι Anaxarch. B 1 (458, 4) εἰδὼς σίγα Solon 73a 3 (521, 14) — ἄνθρωπός ἐστιν, ὃ πάντες ἴδμεν Demokr. B 165 (415, 28) — πολλὰ εἰδός ἐστι (ὁ ἀήρ) Diog. B 8 (339, 21) τὸ θερμὸν . . . εἰδέναι πάντα C 3 (341, 16) 'πάντα Ζεὺς . . . οἶδε' Demokr. B 30 (397, 21) — νέος ὢν ἔφασκε μηδὲν εἰδέναι, τέλειος μέντοι γενόμενος πάντα ἐγνωκέναι Herakl. A 1 (54, 37) εἰδέναι δοκέουσι Hippokr. 12 C 1 (81, 19) τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος μήτε λόγωι μήτε ἔργωι Anaxag. B 7 (316, 20) αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε Xenophan. B 34, 4 (52, 2) *increpant qui cum sciri nihil possit audeant se scire dicere* Xenophan. Parm. 11 A 25 (36, 18) οὐδὲν ἴσμεν Demokr. B 7 (388, 9) 117 (407, 4) ἓν μόνον οἶδα ὅτι οὐκ οἶδα [Demokr.] B 304 (446, 40. anders 39) οὐδεὶς οὐδὲν οἶδεν οὐδ' αὐτὸ τοῦτο πότερον οἴδαμεν ἢ οὐκ οἴδαμεν Metrod. v. Ch. B 1 (453, 14 f.) = 56, 2 (450, 21) vgl. A 23 (4[illegible], 32) 25 (452, 41 ff.) — περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι (εἰπεῖν *Richards*), οὔθ' ὡς εἰσὶν οὔθ' ὡς οὐκ εἰσίν Protag. B 4 (537, 30).

εἴδησις τῶν πραγμάτων opp. ἱστορία Nausiphan. B 2 (464, 22. anders 25).

εἰδικός. αἴτιον εἰδικόν coni. ποιητικόν opp. παθητικὸν καὶ ὑλικόν Pythagor. B 15 (273, 15).

εἶδος. *Gestalt.* εἶδος γυναικός opp. δόξα Gorg. B 22 (561, 18) κάλλιστον εἶδος Krit. B 48 (627, 19) — εἴδεσιν ἐκμάκτοισιν (διέχουσιν) Emped. B 22, 7 (181, 20) εἴδεα πορσύνουσιν (γραφέες) B 23, 5 (182, 3) εἴδη . . . χροιά τ[illegible] θνητῶν B 71 (193, 18) vgl. B 115, 7 (207, 13) *εἴδε' ἀμείβων B 125 (209, 28) δῖνον . . . ἀποκριθῆναι παντοίων εἰδέων Demokr. B 167 (416, 7) ἐν τοῖς περὶ τῶν εἰδῶν A 135 (373, 41 vgl. Anm.) φαμένοις εἶναι πολλὰ . . . εἴδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Meliss. B 8 (148, 10) — εἶδός τι τοῖς κοσμικοῖς ἀποτελέσμασι τεχνικόν (ἢ δεκάς) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (255, 23) εἴδη der Zahl B 5 (240, 19 ff.) τὰ τοῦ ὄντος πρώτιστα δύο εἴδεα (ἀριθμός, μέγεθος) Archyt. B 1 (258, 13) ἁ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ . . . εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγματεία, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἴδεσιν B 4 (263, 9) — τὰ μὴ ὑποπίπτοντα (ταῖς αἰσθήσεσιν) οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἴδεσι τῆς οὐσίας Protag. A 16 (532, 4) — κόσμοι οἱ αὐτοὶ τῶι εἴδει, εἰ καὶ μὴ ἀριθμῶι (Demokr.) A 82 (366, 26) ἓν τὸ ὂν καὶ τὸ εἶδος opp. ἐκ τῆς ἐνεργείας Parm. 19 A 15 (129, 35) opp. θέσις (Meliss.) A 5 (137; 974a 20) opp. ὕλη (Emped.) A 32 (159, 6) καὶ κατὰ εἶδος καὶ κατὰ μέγεθος (Anaxag.) A 41 (301, 14) — *Art.* εἴδεα σαρκός Emped. B 98, 5 (200, 2) opp. τὰ γένη [Demokr.] B 300, 18 (444, 36) — *Begriff* Hippokr. 80 B 1 (592, 7 ff.) vgl. 55 B 26 (395, 15) und oben Z. 9.

εἴδωλον. Erklärung v. ὄψις Emped. A 90 (172, 5) Leuk. A 29 (348, 33 ff.) Demokr. A 1 (352, 31) 121 (372, 2) 135 (373, 42) *imagines* A 51 (362, 3) τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις κατ' εἰδώλων ἐνστάσεις Leuk. (Demokr. Epik.) A 31 (349, 2) τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν νόησιν γίνεσθαι εἰδώλων ἔξωθεν προσιόντων Leuk. Demokr. Epik. 54 A 30 (348, 47) διανοητικαὶ φαντασίαι, *spectra* = εἴδωλα (Demokr.) A 118 (371, 27 ff.) εἴδωλα ἐγκαταβυσσοῦσθαι . . . καὶ ποιεῖν τὰς κατὰ ὕπνον ὄψεις A 77 (365, 36, das Folgende epikureisch) ὀνείρους κατὰ τὰς τῶν εἰδ. παραστάσεις A 136 (379, 18) vgl. A 137 (379, 19) — Περὶ εἰδώλων ἢ περὶ προνοίας Tit. Demokr. A 33 (357, 28) = B 10a (389, 3) θεοί (δαίμονες) = εἴδωλα (*imagines*) Demokr. A 74 (365, 10 ff.) 78 (366, 6) = *illam naturam, quae imagines fundat* A 74 (365, 10) vgl. 79 (366, 12) εἰδ. τινα ἐμπελάζειν τοῖς ἀνθρώποις . . . καὶ εὔχεται εὐλόγχων τυχεῖν εἰδώλων B 166 (415, 29) — τύχης εἴδωλον ἐπλάσαντο B 119 (407, 23) εἴδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμωι διαπρεπέα B 195 (421, 19).

εἰκάζειν. εἰκάσειεν m. Inf. Antiph. B 53 (600, 3).
εἴκειν Demokr. B 47 (399, 21).
εἰκῆι Xenophan. B 2,13 (46, 5) εἰκῆ Herakl. B 47 (69, 1) 124 (79, 13).
εἰκονολογία Polos 74 A 26 (535, 5).
εἰκός m. Inf. Demokr. B 181 (418, 15. 17) Antiph. B 60 (602, 3) εἰκότα Teil d. λόγος 74 A 26 (534, 22). Vgl. ἐοικέναι.
εἰκοσάεδρον. ἐκ τοῦ εἰκ. τὸ ὕδωρ Pythagor. 32 A 15 (237, 11).
εἴκοσι. ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς Xenophan. B 8, 3 (48, 5) εἴκοσιν Emped. B 129, 6 (211, 19).
εἰκών. εἰκόνες = εἴδωλα Demokr. A 77 (365, 45) ἔχει (ὁ νοῦς) (τῶν πραγμάτων) εἰκόνας καὶ λόγους οὐσιώδεις ... Pythagor. 55 B 26 (395, 13) — εἰκόνων ἠράσθησαν γυναῖκες Emped. A 81 (167, 10).
εἱλεῖν. ἐπ' ὀμφαλὸν εἵλεε βίβλον Epigramm 12 A 1 (56, 30) ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰλούμενον (τὸ ὕδωρ) Antiph. B 29 (596, 11).
εἰλικρίνεια τῶν στοιχείων Philol. A 16 (237, 20).
εἰλίπους. εἰλίποδ' ἀκριτόχειρα Emped. B 60 (190, 24).
εἱλίσσειν s. ἑλίσσειν.
εἵλως. πρὸς τοὺς εἵλωτας (ἀπιστία) Krit. B 37 (624, 31).
εἱμαρμένη. πάντα καθ' εἱμαρμένην Herakl. A 1 (55, 10) vgl. (55, 22) εἱμαρμένη ἀνάγκη A 5 (58, 12) 8 (58, 32) vgl. Parm. Demokr. 18 A 32 (110, 30) = λόγος (58, 31. 34) ἔστι εἱμαρμένα πάντως [Herakl.] B 137 (81, 4) — κενὸν ὄνομα Anaxag. A 66 (306, 10) aber ἃ δὲ καθ' εἱμαρμένην Anaxag. Demokr. (306, 8) vgl. 55 A 66 (364, 10).
×εἶναι. ἔασι z. B. Xenophan. B 8, 1 (48, 3) Parm. B 8, 2 (118, 39) 19, 1 (125, 7) Emped. B 17, 13 (178, 10) = 26, 12 (183, 9) 17, 27 (179, 4) 22, 4 (181, 17) — ἔσκεν B 128, 9 (211, 3) ἦσθ(α) Xenophan. B 22, 5 (50, 11) ἔην Emped. B 29, 3 (184, 13) vgl. 28, 1 (184, 3) ἦεν B 84, 5. 11 (196, 5. 11) ἦν Parm. B 8, 5 (119, 2) Emped. B 21, 9 (180, 23) ἔσκε Emped. B 16, 1 (177, 17) 128, 9 (211, 3) ἔσται Xenophan. B 34, 1 (51, 22) Parm. B 8, 5. 36. 38 (119, 2. 15. 17) Emped. B 21, 9 (180, 23) ἔσσεται Emped. B 16, 1 (177, 17) ἔσεσθαι Parm. B 8, 20 (119, 17) dorische Formen b. Philol. B 1—21 (239, 31 ff.) Archyt. B 1—4 (258, 4 ff.) — εἴημεν Demokr. B 172 (416, 20) — ἔμμεν Parm. B 4, 6 (116, 24) ἔμμεναι Parm. B 6, 1 (117, 14) — ἔστι m. Inf. (= ἔξεστι) Demokr. B 277 (434, 16. 18) οὐκ ἔστιν m. Inf. Herakl. B 91 (75, 7) Emped. B 133, 1 (212, 10) μὴ ἔστιν Anaxag. B 6 (316, 13) — ἔστιν ὧν Demokr. B 257 (431, 1) ἔστιν οἷσι Anaxag. B 11 (318, 2) — τῶι ἐόντι Demokr. B 9 (388, 25) ὄντα Xenophan. B 22, 2 (50, 8) und ὄντων Emped. B 129, 5 (211, 18) sind die einzigen Kurzformen der Poesie, sonst ἐών.

Sein im Zeitenwechsel. (κόσμος) ἦν ἀεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται (πῦρ) Herakl. B 30 (66, 21) ἔστι τε καὶ ἀεὶ ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται Meliss. B 2 (143, 9) ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι καὶ ἔσται Emped. B 21, 9 (180, 23) danach ἔστιν ἃ ἐγένετο νῦν καὶ ⟨ἀεὶ⟩ ἔσται [Meliss.] B 11 (149, 11) vgl. Nachtrag — γεγονότα, ἐόντα, ἐσόμενα Demokr. A 39 (359, 47) οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν Parm. B 8, 5 (119, 2) — οὔτις γένετ' οὐδέ τις ἔσται Xenophan. B 34, 1 (51, 22) ἀεί τ' ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται Meliss. B 2 (143, 14) ἧι γὰρ καὶ πάρος ἔσκε καὶ ἔσσεται Emped. B 16, 1 (177, 17) — ἔστιν ἢ ἔσται Parm. B 8, 36 (120, 15) ἐόντα καὶ ἐσόμενα Diog. C 3 (341, 16) — ἔφυ τάδε καί νυν ἔασι Parm. B 19, 1 (125, 7) ὅ τι ἦν τε καὶ ὃ νῦν ⟨ἔστι *Kranz*⟩ Meliss. B 8 (148, 4) ἓν ἕκαστόν ἐστι καὶ ἦν Anaxag. B 12 (319, 12).

Sein als Realität. εἶναι dist. γενέσθαι Prodik. A 14 (565, 30) = νοεῖν Parm. B 5 (117, 7) vgl. B 8, 35

(120, 14) τὸ εἶναι ἀφανὲς μὴ τυχὸν τοῦ δοκεῖν κτλ. Gorg. B 26 (561, 34) opp. δοκεῖν Demokr. B 97 (404, 13. 14) — περὶ τοῦ τί ἐστιν ἤρξαντο ὁρίζεσθαι Aristot. v. Pythagor. B 8 (272, 13) πάντα πῆι ἐστι Dialex. 5, 15 (645, 15) δέον ὑπάρχειν τὸ εἶναι τοῖς πράγμασιν Meliss. A 5 (138; 975ª 36) οὗ μήτε μέγεθος μήτε πάχος μήτε ὄγκος . . ., οὐδ' ἂν εἴη Zenon B 1 (133, 21) vgl. (133, 5) εἰ πολλάἐστιν B 1 (133, 12. 18) 5 (134, 15. 135, 1) u. ö. vgl. τὸ ὄν — οὐδὲ χωρίς ἐστιν εἶναι Anaxag. B 6 (316, 11) — πάντα ἐστίν, ὃ ἄν τις νοήσαι Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18) vgl. Sp. 196, 24. οὐδὲν οἶδεν ⟨πότερον ἔστι τι ἢ οὐκ ἔστιν⟩ B 1 (453, 15 vgl. Z. 6) — εἶναι οὐδέν, γίγνεσθαι δὲ πάντα: πολλοί 20 A 5 (138; 975ª 15) ἔστι οὐδέ ποτ' οὐδέν, ἀεὶ δὲ γίγνεται Epich. A 6 (88, 4) *nihil est praeter unum* Parm. 19 A 21 (130, 39) *ne unum quidem* Zenon ebend. *nihil* (130, 38) οὐδὲν ἔστιν Gorg. B 1 (552, 4. 8) 3 (552, 17 ff.) εἰ καὶ ἔστιν, ἀκατάληπτον, εἰ καὶ καταληπτόν, . . . ἀνερμήνευτον (552, 18 ff.) — opp. μὴ εἶναι. εἶναι καὶ μὴ εἶναι ταὐτόν Herakl. A 7 (58, 29) Hippokr. 12 C 2 (86, 6) εἶμέν τε καὶ οὐκ εἶμεν B 49ª (69, 8) ἔστιν δὲ καὶ οὐκ ἔστιν τὰ ὀκτόμηνα Hippokr. 12 C 2 (86, 9) κἄστιν εἷς (ὁ χρόνος) κοὐκ ἔστιν Skythin. herakl̄itis. 12 C 3 (86, 24) ταὐτὰ ἔστι καὶ οὐκ ἔστι (ἄνθρωπος) Dialex. 5, 5 (644, 14. vgl. Z. 16 f.) — πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταὐτόν κοὐ ταὐτόν nach Herakl. Parm. B 6, 8 (117, 21) vgl. εἶναί τε καὶ οὐχί B 8, 40 (121, 1) ἡ μὲν (ὁδός) ὅπως ἔστιν τε καὶ ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι (Πειθοῦς κέλευθος), ἡ δὲ ὡς οὐκ ἔστιν τε καὶ ὡς χρεών ἐστι μὴ εἶναι (παναπευθὴς ἀταρπος) B 4, 3. 5 (116, 21. 23) vgl. B 8, 16 (119, 13 ff.) ἔστι γὰρ εἶναι, μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν B 6, 1 (117, 14 f.) — *ex his quae videnter esse nihil magis esse quam non esse* Nausiphan. B 4 (465, 43) τὸ κινούμενον οὔτ' ἐν ὧι ἐστι τόπωι κινεῖται οὔτ' ἐν ὧι μὴ ἔστι Zenon B 4 (135, 7) — περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔθ' ὡς εἰσὶν οὔθ' ὡς οὐκ εἰσίν . . . Protag. B 4 (537, 30)

τὸ ὄν im Verhältnis zum οὐκ (μὴ) ὄν. — τὸ ὄν, τὸ μὴ ὄν Parm. A 22 (108, 46 ff.) 24 (109, 11 ff.) 28 (109, 47 ff.) δύο τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὂν Parm. 55 A 42 (360, 26) aber τὸ μὴ ὂν μηδὲ ζητεῖν Xenoph. Parm. 54 A 8 (345, 2) οὔτε ἂν γνοίης τὸ μὴ ἐὸν οὔτε φράσαις Parm. B 4, 7 (116, 25) οὐ μή ποτε δαμῆι εἶναι μὴ ἐόντα B 7, 1 (118, 1) οὐδὲν ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος B 8, 36 (120, 15) vgl. B 6, 1 (117, 14) οὔτε γὰρ οὔ τεον ἔστι κτλ. B 8, 46 (121, 7) ἄλογον τῶν ἐόντων τι ἡγεῖσθαι μὴ ἐόν Hippokr. 80 B 1 (592, 20 ff.) — τὸ γιγνόμενον ἐξ ὄντος γίγνεσθαι opp. ἐκ μὴ ὄντος Xenophan. A 28 (37; 977ᵇ 22 vgl. d. Folg.) (τὸ ἐόν) (οὔτ' ἐξ ἐόντος) οὔτ' ἐκ μὴ ἐόντος Parm. B 8, 7 (119, 4) ἐκ μὴ ἐόντος nur μὴ ἐόν B 8, 12 (119, 9) ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γίνεσθαι (unmöglich) Meliss. B 7 (145, 7 ff.) vgl. B 8 (148, 17) A 5 (137; 974ª 22. 974ᵇ 12 ff.) aber γεγονέναι πολλὰ ἐκ μὴ ὄντων: σοφοί (138; 975ª 11 ff.) vgl. Xeniad. (543, 25) — κινούμενον (τὸ ἐόν) οὐκ ἂν εἴη Meliss. B 10 (149, 6) — νήπιοι οἳ δὴ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὸν ἐλπίζουσιν ἤ τι καταθνήισκειν Emped. B 11, 2 (176, 19) ἐκ . . . οὐδάμ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι καί τ' ἐὸν ἐξαπολέσθαι ἀνήνυστον B 12 (176, 27) μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι (καὶ εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεσθαι) Anaxag. A 45 (303, 11) 46 (303, 29) 52 (304, 36) vgl. B 3 (314, 17) Diog. A 1 (328, 27) Demokr. A 1 (352, 25) 57 (362, 35) — οὐδὲν μᾶλλον τὸ ὂν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι Leuk. A 6 (343, 47) 8 (345, 6) τὸ ὄν = πλῆρες (ναστόν, στερεόν), τὸ μὴ ὄν = κενόν ebenda, Demokr. A 37 (359, 12) 38 (359, 33) 40 (360, 9) 44 (360, 41) 45 (330, 43) Metrod. v. Ch. A 3 (451, 9) B 1 (453, 12) — οὔτε τὸ ὂν ἔστιν, οὔτε τὸ μὴ ὄν, οὔτε τὸ ὂν καὶ ⟨τὸ⟩ μὴ

ὄν Gorg. B 3 (552, 21 ff.) — . . . μέτρον ἄνθρωπος τῶν μὲν ὄντων ὡς ἔστιν, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὡς οὐκ ἔστιν Protag. B 1 (536, 12. 18) vgl. A 14 (531, 8) 21a (532, 31) — ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῶι οὐδὲν . . . βλάπτεται Antiph. B 54 (600, 26).

τὸ ὄν absolut. Περὶ φύσεως ἢ περὶ τοῦ ὄντος Tit. Meliss. B (143, 2) vgl. A 2 (135, 30) 4 (136, 21 ff.) Περὶ τοῦ ὄντος Tit. [Archyt.] (264, 8) Protag. B 2 (537, 11) — τὸ ὂν ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου Philol. B 2 (240, 9) τὸ ὂν ὅσον αἰσθητόν nach Aristot. Pythagor. B 22 (274, 26) τὰ τοῦ ὄντος πρώτιστα δύο εἴδεα (ἀριθμός, μέγεθος) Archyt. B 1 (258, 12) οὐ . . . ἄνευ τοῦ ἐόντος . . . εὑρήσεις τὸ νοεῖν Parm. B 8, 35 (120, 14) — ἓν τὸ ὄν Eleaten 21 A 29 (158, 20) Parm. Zenon 19 A 21 (130, 30) Parm. Meliss. 76 B 1 (552, 7) Parm. A 28 (109, 47. 48) τεσσαράκοντα ἐπιχειρήματα ὅτι ἓν τὸ ὄν Zenon A 15 (129, 36) vgl. B 3 (134, 15 ff. 135, 1 ff.) A 15 (129, 27) 16 (129, 43) 21 (130, 25 ff.) Pythagor. B 5 (271, 46) 13 (272, 42) πρὸς τοὺς ἓν τὸ ὂν εἰσάγοντας Protag. B 2 (537, 12) Anaxag. A 61 (305, 28) u. ö. Vgl. μονάς, εἷς — τὸ ὂν πολλά τε καὶ ἕν Herakl. 21 A 29 (158, 22) τοτὲ μὲν ἓν . . . τὸ πᾶν τοτὲ δὲ πολλά Emped. (158, 25) ἓν τὸ ὄν, ἐκ ⟨δὲ⟩ τῆς ἐναργείας πολλὰ τὰ ὄντα Parm. 19 A 15 (129, 35) — ἀκίνητον τὸ ὄν Parm. Zenon 19 A 15 (129, 37) ξυνόν Parm. B 3 (116, 12) ἀγένητον, ἀνώλεθρον, οὖλον, μουνογενές, ἀτρεμές, ἀτέλεστον, ἕν, οὐ διαιρετόν, πᾶν ἔμπλεον ἐόντος, συνεχές B 8, 2 ff. (118, 39 ff.) ἐὸν γὰρ ἐόντι πελάζει B 8, 25 (120, 4) ἀκίνητον, ἄναρχον, ἄπαυστον, ταὐτόν τ' ἐν ταὐτῶι τε μένον, οὐκ ἀτελεύτητον, οὐκ ἐπιδευές B 8, 26 ff. (120, 5 ff.) οὖλον, ἀκίνητον B 8, 38 (120, 17) σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκωι B 8, 43 (121, 4) πᾶν ἄσυλον B 8, 48 (121, 9) πᾶν τὸ ὂν ἔχειν τινὰ γνῶσιν A 46 (112, 20) (ὁ νοῦς) οὐκ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος B 2, 2 (116, 8) — εἰ μὴ ἔχοι μέγεθος τὸ ὄν, οὐδ' ἂν εἴη Zenon B 1 (133, 5 ff.) vgl. A 21 (130, 15 vgl. d. Folg.) πᾶν τὸ ὂν ἐν τόπωι, ποῦ (131, 15. 17) — ἔστι καὶ ἀεὶ ἦν καὶ ἀεὶ ἔσται Meliss. B 1. 2 (143, 5. 9 ff.) 3 (144, 5) οὔτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μεῖζον γίνοιτο οὔτε μετακοσμέοιτο οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται, οὐ κινεῖται, πλέων ἐστίν B 7 (145, 4 ff.) vgl. d. Paraphrase — ἀσώματον B 9 (149, 1) ἀδιαίρετον B 10 (149, 5) οὐ γέγονε (147, 37) ἀίδιον, ἄπειρον, ἕν, ὅμοιον πάντη, ἀκίνητον Meliss. A 5 (136; 974a 1 ff.) vgl. A 8 (141, 20 ff.) — εἰ . . . ἄλλωι ὄντι προσγένοιτο οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν Zenon B 2 (133, 22) μὴ ἕτερόν γέ τι ὂν λέγεσθαι ὄν Pythagor. B 13 (272, 42) — τὸ πρόβλημα τίνος ὄντος τί ἐστι opp. θεώρημα (Zenodot. nach) Oinop. 12 (231, 11).

τὰ ὄντα absolut. τὰ ὄντα τὰ αἰσθητὰ μόνον Parm. A 24 (109, 16) = οἷα ἂν ὑπολάβωσιν Anaxag. A 28 (299, 10) vgl. Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18) σκηνογραφίαι ἀπείκασαν τὰ ὄντα Anaxarch. Monimos 59 A 16 (457, 28) ἄπειρον τὸ πλῆθος τῶν ὄντων: παλαιοὶ σοφισταί 25 A 6 (221, 29) 76 B 1 (552, 6) τέτταρα καὶ Νεῖκος καὶ Φιλίαν ἐν αὐτοῖς Emped. 25 A 6 (221, 29) τρία Pherekyd. 21 A 29 (158, 15) οὐ πλείω τριῶν Ion A 6 (221, 30) δύο Archel. (?) 21 A 29 (158, 17) ἀριθμός Pythagor. B 10 (272, 32) μιμήσει ἀριθμῶν 12 (272, 39) anders 13 (272, 46) — ἀρχή, τελευτή, μέσα τῶν ὄντων Orph. B 6 (474, 20) ἀρχὴν τῶν ὄντων Anaximandr. 11 (14, 3) u. ö. γένεσις τοῖς οὖσι Anaximandr. (?) 9 (13, 7) τῶν ὄντων Parm. A 7 (107, 11) u. ö. — ταῖς αὐτῶν περικυκλήσεσι διαμενεῖν Magier 60 B 6 (459, 35) — ἀνάγκα τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα κτλ. Philol. B 2 (239, 35) πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι Diog. B 2 (334, 8) — εἰ πάντα τὰ ὄντα κάπνος γένοιτο Herakl. B 7 (63, 1) τῶν ὄντων πάν-

των λεύσσεσκεν ἕκαστον Emped. B 129, 5 (211, 18) ὁρᾶν, γινώσκειν τὰ ὄντα Meliss. B 8 (148, 9) — πῶς ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη (sc. τὸ ὄν) B 7 (145, 14). Vgl. πέλειν — ἀρχή, στοιχεῖον, φύσις, πᾶν u. πάντα.

εἰνάλιος. καμασῆνες Emped. B 72 (193, 22).

εἰνόδιος. μάχαιραν Emped. (?) B 154b 2 (217, 23).

εἰπεῖν s. λέγειν.

εἴργειν. ἀφ' ὁδοῦ . . . ⟨εἴργω⟩ Parm. B 6, 3 (117, 16) εἶργε (imperat.) νόημα B 1, 33 (115, 15) 7, 2 (118, 2) εἴργει ἀέρος ὄγκος Emped. B 100, 12 (201, 1) εἴργοι μιν συνέχεσθαι Parm. B 8, 23 (120, 2) — εἰργμένον ἀδικίης Demokr. B 181 (418, 15) — ἀμφὶς ἐέργει Parm. B 8, 31 (120, 10) ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον (πῦρ) Emped. B 84, 7 (196, 35).

εἰρήνη πόλεμος (θεός) Herakl. B 67 (71, 16) syn. ὁμολογία opp. πόλεμος καὶ ἔρις A 1 (55, 23) φιλοκάλου εἰρήνης opp. ἐνοπλίου ἔριδος Gorg. B 6 (557, 29) ἀντὶ εἰρήνης ἐν πολέμωι γενέσθαι Thrasym. B 1 (577, 2).

εἰρίνεος s. ἐρίνεος.

εἷς. μηδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω Herakl. B 121 (79, 3) μηδὲ εἷς χρηστὸς φίλος Demokr. B 99 (404, 17) vgl. οὐδ' ὑφ' ἑνός B 103 (405, 5) οὐδὲ ἕν Diog. B 5 (335, 23. 24) — εἷς ἐγὼν ἀποχρέω Epich. Gn. 16 (93, 17) εἷς μύριοι Herakl. B 49 (69, 5) vgl. A 1 (56, 27) [Demokr.] B 302a (446, 26) βουλῆι πείθεσθαι ἑνός Herakl. B 33 (67, 13) ἑνὸς φιλίη opp. πάντων Demokr. B 98 (404, 15) vgl. ἓν ἀντία πάντων Herakl. B 29 (66, 16) — εἷς θεός Xenophan. B 23, 1 (50, 15) ἑνὸς τοῦ θείου (sc. νόμου) Herakl. B 114 (78, 5) θεός, εἷς (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, 9) — ἕνα . . . τὸν κόσμον Herakl. B 89 (75, 2) A 1 (55, 20) 10 (58, 45) εἰς ἕνα κόσμον Emped. B 26, 5 (183, 2) (κόσμος) εἷς ὑπὸ ἑνὸς . . . κυβερνώμενος [Philol.] B 21 (247, 19. 21) vgl. (248, 9) A 9 (235, 1) τὰ ἐν τῶι ἑνὶ κόσμωι Anaxag. B 8 (317, 7) — μία. γναφείωι ὁδὸς μία Herakl. B 59 (70, 17) μία καὶ ὡυτή (ὁδός) B 60 (70, 19) ἄνω κάτω μία Hippokr. 12 C 2 (86, 12) τροφὴ μία καὶ πολλαί u. ähnl. (85, 31 ff.) — μία γίγνεται ἀμφοτέρων ὄψ Emped. B 88 (197, 18) μία, δευτέρα, τρίτα (μέσα) Archyt. B 2 (261, 12) — εἰ τριχὶ μιῆι . . . ἑτεροῖον γίνοιτο Meliss. B 7 (145, 9) τὸ μῆκος τοῦ βίου ἡμέραι μιᾶι (ἔοικε) Antiph. B 49 (599, 19) — μίαν (μορφήν) (von zweien) Parm. B 8, 54 (121, 15) vgl. οὐρανός τε γαῖα τ' ἦν μορφὴ μία Euripid. 46 A 62 (305, 39) — μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν Emped. B 24, 2 (182, 13) μίαν εὑρεῖν αἰτιολογίαν Demokr. B 118 (407, 8). ἕν. ἓν (sc. ὠιόν) δ' ἀλεγίζει Mus. B 3 (484, 26) ἑνὸς μούνου ⟨μὴ⟩ τύχωσι . . . ἔνθα δεῖ . . . ἐρεῖσαι Demokr. B 228 (426, 1. 3).

τὸ ἓν absolut. Existenz. = μονάς Philol. Archyt. 32 A 10 (235, 3) 35 A 20 (256, 45) τὸ ᾱ στιγμή (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 43) — *nihil est praeter unum* Parm. 19 A 21 (130, 39) τοῦ κατὰ τὸν λόγον ἑνὸς ἅπτεσθαι (Aristot.) von Parm. A 24 (109, 9) ἓν μόνον ἔστι Meliss. B 8 (147, 7 ff.) *ne unum quidem* (*est*) Zenon A 21 (130, 39) ἀνήιρει τὸ ἕν (= τὴν στιγμήν) (130, 21) οὐκ ἀναιρεῖ B 2 (134, 6) vgl. A 21 (130, 29 ff.) εἴ τις αὐτῶι τὸ ἓν ἀποδοίη, . . . ἕξειν τὰ ὄντα λέγειν A 16 (129, 43) — εἰ ἕν ἐστι, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῶι λόγωι καὶ ἐναντία αὐτῶι Gegner d. Parm. 19 A 23 (131, 7) 12 (129, 6) γελοιότερα πάσχοι ἂν ἡ ὑπόθεσις εἰ πολλά ἐστιν ἢ ἡ τοῦ ἓν εἶναι Zenon A 12 (129, 9) = 23 (131, 9) vgl. Sp. 200, 27 ff. — οἱ τὸ ἓν καὶ τὴν ἀόριστον δυάδα ποιοῦντες 33, 2 (249, 18) Pythagor. B 14 (273, 6) ἀρχαί: τὸ ἓν καὶ τὸ ἀόριστον Anaxag. A 61 (305, 33) ἓν καὶ πλῆθος Pythagor. B 5 (271, 21) 8 (272, 12) τὸ ἕν = πολλά (272, 18) vgl. μονάς — ἐκ πάντων ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα Herakl. B 10 (64, 2) ἐκ τοῦ ἑνὸς τὰς ἐναντιότητας Anaximandr. 16 (15, 10) Emped. Anaxag. 21

A 46 (161, 1) — ἐξ ἑνὸς τὰ πάντα καὶ εἰς ταὐτὸν ἀναλύεσθαι Mus. A 4 (483, 24) τοτὲ μὲν ἓν ... ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ ... πλέον' ἐξ ἑνός Emped. B 17, 1. 2 (177, 27 f.) = 17, 16. 17 (178, 13. 14) ähnl. 17, 9. 10 (178, 6. 7) = 26, 8. 9 (183, 5. 6) vgl. Φιλότητι συνερχόμεν(α) εἰς ἓν ἅπαντα B 17, 7 (178, 4) ἓν συμφύντα τὸ πᾶν B 26, 7 (183, 4) πάντα συνέρχεται ἓν μόνον εἶναι B 35, 5 (185, 31) vgl. 20 A 5 (139; 975ᵇ 16) vgl. Sp. 200, 35 εἰ μὴ ἐξ ἑνὸς τὰ πάντα, οὐκ ἂν ἦν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν Diog. A 7 (329, 28) = 19 (331, 5) τοῦ ἑνὸς συσταθέντος (Kosmogonie) Pythagor. B 26 (275, 12) — ἐκ τοῦ κατ' ἀλήθειαν ἑνὸς οὐκ ἂν γενέσθαι πλῆθος ... Leuk. A 7 (344, 28) εὔηθες τὸ δύο ἢ τὰ(?) πλείονα γενέσθαι ἄν ποτε ἕν Demokr. A 37 (359, 20) — διαιρεῖ ὁ γάμος τὸ ἓν καὶ ποιεῖ πολλά Emped. B 110 (203, 29) — ἀριθμὸς ἐκ τοῦ ἑνός Pythagor. B 5 (271, 16) ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν καὶ (?) τοῦ ἑνὸς ψυχή 33, 2 (249, 22) — ἓν ἕκαστον Entstehg. Anaxag. B 12 (319, 12) — τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἕν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο Aristot. 46 A 60 (305, 26).

Prädikate des ἕν. τὸ ἓν καὶ πᾶν θεόν, ἀίδιον, ἄπειρον Zenon Meliss. 19 A 30 (132, 28) = 20 A 13 (142, 26) vgl. Xenophan. A 34 (41, 43) 35 (42, 2) 36 (42, 23) Herakl. B 50 (69, 10) εἰ ἀδιαίρετον ... οὐθὲν ἂν εἴη Zenon A 21 (130, 12) τὸ ἓν ὅμοιον πάντη, ἄμετρον, ἀκίνητον, ἀνώδυνον, ἀνάλγητον, ὑγιές, ἄνοσον, οὔτε μετακοσμούμενον θέσει οὔτε ἑτεροιούμενον εἴδει οὔτε μιγνύμενον ἄλλωι Meliss. A 5 (136; 974ᵃ 11 ff.) ἀπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ ἓν συνελογίσατο B 5 (144, 12) vgl. (147, 39) vgl. auch τὸ ὄν (εἶναι) — τὸ ἓν καὶ τὸ πᾶν = ὕλη A 6 (141, 3 ff.) vgl. 45 B 5 (271, 46) ⟨σφαιροειδῆ (sc. θεόν), ἀίδιον, ἀκίνητον τὸ ἕν⟩ τὸ μὲν ἓν τὴν ἀνάγκην opp. ὕλη, εἴδη Emped. A 32 (159, 5) — τὸ πρᾶτον ἁρμοσθέν, τὸ ἕν = ἑστία Philol. B 7 (242, 11) ἀρχὰ πάντων B 8 (242, 13) — ἓν τὸ σοφόν (Ζεύς) Herakl. B 32 (67, 11) (*unum prudentis est*) B 41 (68, 11) — τὸ ἓν ἀρτιοπέριττον Archyt. A 21 (275, 2) vgl. Pythagor. B 5 (271, 15) ἐν τῆι τῶν ἀγαθῶν συστοιχίαι (272, 2).

ἕν als Prädikat (vgl. Sp. 199, 3 ff.). τὸ ὂν (τὰ ὄντα) τὸ πᾶν (πάντα, *omnia*): ἕν Xenophan. A 1 (34, 40) 29 (40, 7) 33 (41, 26) (καὶ ἀμετάβλατον) (41, 42) 35 (42, 2) 36 (42, 23) Herakl. B 50 (69, 10) 50 (69, 13) Parm. A 7 (107, 13) 8 (107, 21) 23 (109, 3) 24 (109, 11) 25 (109, 25) 28 (109, 47) (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 6 (119, 3) 19 A 21 (130, 30) Parm. Meliss. 20 A 14 (142, 31) 76 B 1 (552, 7) Eleaten 21 A 29 (158, 20) (τεσσεράκοντα ἐπιχειρήματα) Zenon A 15 (129, 36) 22 (130, 44) Meliss. A 1 (135, 24) 5 (136; 974ᵃ 11 ff.) 12 (142, 24) B 5 (144, 13) 6 (144, 22 ff.) 7 (145, 3. 6) (τὸ ἄπειρον ἕν) (147, 38 vgl. 45 B 13 S. 272, 44) B 8 (148, 18) 9 (149, 2. 3) Pythagor. B 5 (271, 46) (οὐσία) B 13 (272, 42) vgl. Anaxag. A 61 (305, 28) Protag. B 2 (537, 12) u. ö. ἓν τῶι λόγωι πᾶν ... ἕν τι οὐδὲν ⟨ὂν⟩ αὐτῶι Antiph. B 1 (591, 16 vgl. Anm.) — τὸ ὂν πολλά τε καὶ ἕν Herakl. Emped. 21 A 29 (158, 22) ἓν τὸ ὂν κατὰ τὸ εἶδος, ἐκ ⟨δὲ⟩ τῆς ἐναργείας πολλά Parm. 19 A 15 (129, 34) ἓν κατὰ τὸν λόγον, πλείω κατὰ τὴν αἴσθησιν 18 A 24 (109, 12) τὰ αὐτὰ ἓν καὶ πολλά Zenon A 13 (129, 15) ἕκαστον τῶν πολλῶν ἕν B 2 (134, 10) vgl. A 21 (130, 26) ἓν καὶ πολλά Emped. Anaxag. A 46 (161, 2) vgl. Sp. 199, 3 ff. — ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν, ἔστι γὰρ ἕν Herakl. B 57 (70, 9) ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἕν B 58 (70, 10) — ἓν στοιχεῖον Anaximen A 5 (18, 18) vgl. (18, 10) (Hippas.) Herakl. 7 (30, 42) u. ö. Vgl. μονάς.

×εἰς. ἐς Xenophan. B 28, 2 (51, 3) Parm. (?) B 20, 3 (125, 17) Emped. B 30, 2 (184, 19) 35, 1 (185, 27) u. ö. ἐς ἄγγοσδε Emped. B 100, 12 (201, 1) — εἰς πηλὸν ἐμβάς Herakl. B 5 (62, 15) ἐς τὰ ... τρυπήματα ἐμπῖπτον Archyt.

B 1 (260, 7. 9) ἐς τὸ ἥμισυ (ἐμφυσᾶν) (260, 15) *ἐς τὰ σύστομα . . . ἐγχεῖται (295, 6) ἐγκαταβυσσοῦσθαι . . . εἰς τὰ σώματα Demokr. A 77 (365, 36) — εἰς ἐπίπαν Xenophan. B 3, 4 (46, 19) εἰς τέλος Emped. B 146, 1 (215, 26) ἰσχυρότερος εἰς Demokr. B 51 (400, 5) ähnl. oft

εἰσδέχεσθαι. εἰσδέχεται dist. χωρεῖ Meliss. B 7 (146, 41. 147, 1).

εἰσέρπειν. εἰσέρπει ἐς ἄνθρωπον ψυχή Hippokr. 12 C 1 (81, 27. 82, 9).

εἰσέρχεσθαι. ἐς ἔγγυσδε ἐσέρχεται Emped. B 100, 12. 15 (201, 1. 4).

εἰσιέναι ἐκέλευε θαρροῦντας Herakl. A 9 (58, 38) — ἀέρα (Entstehg. v. ἀκοή) Demokr. A 135 (374, 25. 29) φωνήν (374, 34) ψόφον (374, 37) (v. ὄψις) εἰσιούσης τῆς φύσεως (χρωμάτων) (378, 42) ἀπορροῆς (379, 3).

εἰσκρίνειν. εἰσκρίνεσθαι τὸν νοῦν (θύραθεν) Pythag. Anaxag. A 93 (311, 6).

εἴσκρισις εἰδώλων Leuk. A 29 (348, 33) τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ A 34 (349, 15).

εἰσόκε(ν) m. Konjunkt. Emped. B 26, 7 (183, 4) 100, 14. 20 (201, 3. 9).

εἴσοπτοι Antiph. B 5 (592, 24).

εἰσοπτροειδής neutr. Philol. A 19 (237, 39).

εἴσοπτρον. ἐν τοῖς ἐσ. ὁ τῆς ὄψεως (χαρακτὴρ βλέπεται) [Demokr.] B 302 (445, 46).-

εἰσορᾶν. ἐσορῶμεν Emped. B 38, 2 (186, 21) οὐκ ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες B 136, 1 (213, 28) εἰσοράασθαι Xenophan. B 36 (52, 6).

εἰσπνοή (= ἀναπνοή) Erklärg. Emped. A 74 (165, 26. 28).

εἰσφρεῖν. εἰσφρήσειν Antiph. B 90 (605, 3).

εἴσω. ἔσω opp. ἔκτοθι Emped. B 75, 1 (194, 6) ἐκτὸς ἔσω λελιημένος B 100, 18 (201, 7) τείνουσι εἴσω Diog. B 6 (338, 17) *φρενὸς . . . εἴσω* Emped. B 3 (174, 5) εἴσω τοῦ μήρου Diog. B 6 (338, 4).

εἶτα Krit. B 34 (624, 1).

εἴτε . . . εἴτε Emped. B 98, 4 (200, 1) εἰ μὲν . . . εἴτε . . . εἴτε Xenophan. B 2, 3 (45, 16) εἴτε allein *(irreal)* Emped. B 17, 31 (179, 8).

εἰωθέναι. εἴωθεν Thrasym. B 1 (577, 8).

×ἐκ. ἐξ ἐμέθεν Parm. B 1, 37 (115, 19) — (θάλασσα) ἐξ ἧς πίνομεν Hippon B 1 (226, 5) — ἔκ τ' ἐρίδων ἔκ τε — στονάχων ἐγένεσθε Emped. B 124, 2 (209, 26) ἐξ ἀδικίης (χρήματα πορίζειν) Demokr. B 78 (402, 17) ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοί opp. ἀπὸ φύσιος B 242 (428, 3) vgl. ἐκ μελέτης . . . ἀγαθοί opp. (ἐκ) φύσεως Krit. B 9 (616, 17) — αἱ ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων Demokr. B 191 (420, 12).

ἕκαστος Emped. B 2, 5 (173, 22) καθ' ἡδονὴν ἑκάστου (ὀνομάζεται τὸ πῦρ) Herakl. B 67 (71, 18) Genet. Demokr. B 287 (437, 7) Dat. Parm. B 19, 3 (125, 9) Emped. B 17, 28 (179, 5) Akk. εἰς ἦθος ἕκαστον ὅπηι φύσις . . . ἑκάστωι B 110, 5 (204, 4) Demokr. B 245 (428, 19) *ἐν ἑκάστηι ἀποτυχίηι* B 243 (428, 8) neutr. (διαιρέων ἕκαστον κατὰ φύσιν) Herakl. B 1 (61, 35) Zenon B 1 (133, 6) Meliss. B 8 (147, 14. 16. 148, 15) Emped. B 4, 9 (174, 18) 4, 13 (174, 22) 129, 5 (211, 18) Philol. B 5 (240, 21) Anaxag. B 3 (314, 19) 12 (319, 12) Demokr. B 8 (388, 11) 10 (389, 1) 278 (435, 8) Plural ⟨ἕκαστοι⟩ Xenophan. B 15, 5 (49, 9) Dat. Demokr. B 7 (388, 9) 259 (431, 13) σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἑκάστους Philol. B 11 (243, 15) ἕκαστα Emped. B 17, 8 (178, 5) = 26, 6 (183, 3) 20, 5 (180, 8) 59, 2 (190, 19) περὶ ἑκάστων Archyt. B 1 (258, 5).

ἑκάστοτε Parm. B 16, 1 (124, 12) Meliss. B 8 (148, 12).

ἑκάτερος. ἑκατέρω Philol. B 5 (240, 26) ἑκατέρα Diog. B 6 (337, 21) Genet. (338, 11. 17. 339, 3) Akk. (337, 19) ἑκάτερον neutr. Demokr. B 192 (421, 13) ἑκάτεροι Thrasym. B 1 (577, 18) ἑκάτεραι Diog. B 6 (338, 14) ἑκάτερα (337, 13) Demokr. B 249 (429, 7) ἑκα-

τέρωθεν Diog. B 6 338, 15) (ἑκατέρωσε) *in utramque partem disputare posse* Protag. A 20 (532, 20).
ἐκβαίνειν. ἐξεβεβήκει Emped. B 35, 11 (186, 4).
ἐκβάλλειν. Ζεὺς ἐκβάλλει θεῶν ἐάν τις ἐξυβρίσῃ Pherekyd. B 5 (509, 19) ἐξέβαλον (sc. τῆς πόλεως) Herakl. B 121 (79, 3) ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι B 42 (68, 14) — νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι Herakl. B 96 (76, 3).
ἐκγίγνεσθαι. ἐκγενόμεσθα Xenophan. B 33 (51, 20) ὁππόθεν ἐξεγένοντο Parm. B 10, 3 (122, 23) διηνεκῆ ἐξεγένοντο Emped. B 59, 3 (190, 20).
ἐκγοητεύειν Gorg. B 11 (559, 17).
ἔκγονος. ἔκγονοι θεῶν Orph. B 8 (475, 7. 13) πάντα ἔκγονα κτᾶται ... καὶ ἐπαύρεσίν τινα γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου Demokr. B 278 (435, 6. 11).
ἐκδιδάσκειν. ἐκδιδάσκεσθαι (τέχνην) Demokr. B 157 (413, 17).
×ἐκεῖνος. ἐκεῖνον Herakl. B 56 (70, 3) ἐκείνης Diog. B 6 (338, 4. 15) ἐκεῖνο Zenon B 1 (133, 8) κἀκεῖνο (καὶ κεῖνο?) Parm. B 8, 58 (122, 2) ἐκεῖνοι (nimmt αὐτοί auf) Anaxag. B 4 (315, 13) ὑπ' ἐκείνους Demokr. B 266 (433, 4) ἐκεῖνα Meliss. B 8 (148, 13) — κεῖνον Emped. B 35, 3 (185, 29) κείνης Pherekyd. B 5 (509, 17) κείνοισιν Emped. B 128, 1 (210, 27) ἐν κείνοισιν B 129, 1 (211, 14) — ἐκεῖνος *ipse* Pythag. 8, 4 (30, 4).
    Jenseitsbegriff. τάδε ἐκεῖνα κἀκεῖνα ταῦτα Herakl. B 88 (74, 21) ζῶντες τῶν ἐκείνων θάνατον, τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτες B 62 (71, 2) ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων θάνατον καὶ ζῆν ἐκείνας τὸν ἡμέτερον B 77, (73, 16. 17).
ἐκθλίβειν (τοὺς ὄμβρους) Anaximen. A 17 (20, 14).
ἐκκαίειν. ἱδρῶτα τῆς γῆς ἐκκαιομένης (θάλασσαν) Emped. A 66 (163, 24) τῶν ἐκκαιομένων πρὸς τὸν πόλον ὑποχωρούντων Anaxag. A 42 (302, 8).
ἔκκαυσις. Entstehung v. θάλασσα Anaximandr. 27 (17, 8).
ἐκκαιδεκάγωνον beim τετραγωνισμός Antiph. B 13 (593, 36 ff.).
ἐκκρίνειν. ἐκκρίνεσθαι τὰς ἐνιότητας Anaximandr. 9 (13, 16) 16 (15, 10) auch Emped. Anaxag. 21 A 46 (161, 3) ὁρῶν ἀφ' ἑκάστου τῶν νῦν διακεκριμένων πάντα ἐκκρινόμενα v. Anaxag. A 45 (303, 21) ἐκκρινομένου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους Emped. A 88 (171, 32) ἐκκρίνεσθαι περὶ τὰ στήθη (τὸ ὑγρόν) Diogen. A 19 (332, 1) κωλύειν ... τὰ ἐνυπάρχοντα ἐν τοῖς ζώιοις ἐκκρίνεσθαι (sc. σχήματα) Leuk. A 28 (348, 30).
ἔκκρισις. τὴν γένεσιν κατὰ ἔκκρισιν γίνεσθαι Anaxag. A 45 (303, 19) vgl. B 13 (319, 18 ff.) v. ἀήρ bei σεισμός A 89 (309, 41).
ἐκκρούειν. λύπην ... ψυχῆς ... ἔκκρουε Demokr. B 290 (437, 16).
ἐκλάμπειν (τὸ πῦρ τῶν ὀφθαλμῶν) Alkm. A 5 (101, 23).
ἐκλέγειν. ἐκλεξάμενος τὰς συγγραφάς [Herakl.] B 129 (80, 15) ἐκλέξασθαι (παῖδα) Demokr. B 277 (434, 16).
ἐκλείπειν. ἐκλείψουσι (σε) Emped. B 110, 8 (204, 7) — ἃ ἐκλείπει ἁ γεωμετρία Archyt. B 4 (263, 7) πολλὰς ἐκλείπει φάσεις (ὁ Ἑρμῆς) 30 A 5 (232, 16) — διὰ τὸ μηδέποτε ἐκλείπειν (ἀήρ) [Anaximen.] B 3 (21, 32). Vgl. ἔκλειψις.
ἔκλειψις ἡλίου, σελήνης, ἄστρων Erklärung Thal. A 1 (3, 20) 2 (7, 2. 5) 3 (7, 8) 17 (9, 40) 11 B 19 (49, 20) Anaximandr. 11 (14, 11) 19 (16, 2) 21 (16, 13) 22 (16, 18 f.) Xenophan. A 41 (43, 1 ff.) 41ª (43, 6) Herakl. A 1 (55, 38) 12 (59, 5 ff.) Alkm. A 4 (101, 10) vgl. Antiph. B 28 (596, 1) Emped. A 59 (162, 40) Pythagor. B 36 (277, 48) Anaxag. A 77 (308, 18) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 19) — μέχρι τῶν Δημοκρίτου χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν Demokr. B 161 (414, 15). Vgl. ἥλιος, σελήνη, ἄστρον.
ἐκλέπειν. ἐκλέπει Mus. B 3 (484, 26).

ἐκλύειν. ἐξέλυσεν Demokr. B 159 (414, 3).

ἐκμάσσειν. οἷον εἰ ἐκμάξειας εἰς κηρόν Demokr. A 135 (373, 39) ἐκμάκτοισι (εἴδεσιν) Emped. B 22, 7 (181, 20).

ἐκμετρεῖν τὰς πυραμίδας Thal. A 1 (4, 12).

ἑκούσιος. πόνοι opp. ἀκούσιοι Demokr. B 240 (427, 20).

ἐκπέτασμα. Ἐκπετάσματα Tit. Demokr. A 33 (357, 39) = B 11[d] (390, 15).

ἐκπηγνύναι. ἐκπήγνυσθαι (φυτά) Menest. 5 (219, 38).

ἐκπίνειν. (αἷμα) ἐκπίνεται Diog. B 6 (339, 11).

ἐκπληροῦν τὴν πεπρωμένην μοῖραν Hippokr. 12 C 1 (81, 22).

ἐκπλήττειν. ἐξέπληξεν ἀνθρώπους Krit. B 25, 28 (621, 16) ἵνα μὴ ... ἐκπλήσσοιντο Antiph. B 61 (602, 13).

ἐκπνεῖν φλόγας Anaximandr. 18 (15, 40) ὧδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ Emped. B 100, 1 (200, 15) vgl. B 100, 8. 25 (200, 22. 201, 14) ⟨ἀνέμοιο ἐκπνείοντος⟩ Xenophan. B 30, 3 (51, 10).

ἐκπνοὴ ἄστρων Anaximandr. 11 (14, 9) ἡλίου 21 (16, 12. 14) σελήνης 22 (16, 17) — opp. εἰσπνοή Emped. A 74 (165, 26) B 100 (200, 9ff.).

ἐκπομπή. χαλεπαί Antiph. B 49 (598, 17).

ἐκπορεύεσθαι. ὄμβρος ἐκπορεύεται Krit. B 25, 36 (621, 24) ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν Antiph. B 57 (601, 10).

ἐκπτύειν. τὰ ἔμβρυα ἐκπτύεται Demokr. A 152 (381, 15).

ἐκπυροῦν. κόσμον ἐκπυροῦσθαι Herakl. A 1 (55, 21) γῆ καὶ οὐρανὸς πάλιν ἐκπυροῦται B 31 (67, 8).

ἐκπύρωσις Herakl. A 5 (58, 18) B 63 (71, 7ff.) 65 (71, 12) Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 39) coni. ψύξις, εὐκρασία Diog. Anaxag. A 67 (306, 15).

ἔκπωμα. σπονδὰς ποιεῖσθαι ... κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων Pythagor. C 6 (281, 46) ἐκπώματα προπίνει Krit. B 33 (623, 19)

ἐκροή (ἐπὶ τοῦ σπέρματος) Pherekyd. B 7 (509, 35).

ἔκροια. κατ' ἔκροιαν [Anaximen.] B 3 (21, 30).

ἐκσεύεσθαι. ἐξέσσυται ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου Demokr. B 32 (398, 1) vgl. B 124 (408, 11).

ἐκτείνειν. ἐν τῶι ἐσχάτωι ... πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χεῖρα ... ἢ οὔ; Archyt. A 24 (257, 15).

ἐκτελέθειν. πλέον' ἐκτελέθουσι Emped. B 17, 10 (178, 7) = 26, 9 (183, 6).

ἐκτελεῖν. ἐξετέλεσαν Pherekyd. B 2 (508, 5).

ἔκτεξις Philol. A 27 (239, 4).

ἐκτήκειν. ἐκτήκει Krit. B 6, 12 (615, 21).

ἔκτοθι (τά) opp. ἔσω Emped. B 75, 1 (194, 6).

ἐκτομὴ τοῦ Οὐρανοῦ Akusil. B 28 (516, 6).

ἐκτὸς ἔσω λελιμμένος Emped. B 100, 18 (201, 7) ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν Parm. B 1, 27 (115, 9) τῶν κακῶν ἐκτὸς εἴημεν Demokr. B 172 (416, 20) ἐκτὸς ἄτης βαίνειν Krit. B 49 (627, 26) — σῶμα ἢ τόπος τὸ ἐκτὸς ἔσται Archyt. A 24 (257, 17).

ἕκτος. ἕκτηι ἐν γενεᾶι Orph. B 1 (473, 24).

ἔκτοσθεν opp. ἔντοσθεν [Philol.] B 21 (247, 18).

ἐκτρέπειν. ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους Demokr. B 101 (405, 1).

Ἕκτωρ = σελήνη Metrod. v. L. 4 (326, 24) vgl. 3 (326, 16). Vgl. Reg. II.

ἐκφαγεῖν ἂν Ἀθηναίους τοῖς αὐτῶν ὀδοῦσιν (τὴν Μουνιχίαν) εἰ ... Epim. B 10 (496, 12).

ἐκφαίνειν (= ἐκφέρειν) Geheimlehren Pythagor. 8, 4 (30, 10) ἐκφαίνεται *tritt zu Tage* Diog. B 6 (338, 3).

ἐκφέρειν (συγγράμματα) *in vulgus efferre* Pythagor. 8, 4 (30, 2ff.) vgl. ἐκφαίνειν, ἐξώφορος. δόξαν ... ἐξήνεγκεν Krit. B 44 (626, 21) ἐκφέρεται (πνεῦμα) Archyt. B 1 (260, 17).

ἐκφεύγειν. οὐδὲν ἐκφεύγει τὸ θεῖο· Epich. Gn. 23 (94, 9).

ἔκφορον. ἔκφορα wie σπέρμα Antiph. B 60 (602, 5).
ἐκφύειν. ἐξέφυν Διός Krit. B 16, 6 (618, 7).
ἐκχεῖν. ἐξέχεεν ὄμβρον (τὸ ὕδωρ) Anaxag. B 19 (321, 11) ἐκκέχυται στομάτων Emped. B 39, 3 (187, 6).
ἐκχωρεῖν. ἐκχωρέουσι (λίθοι) Anaxag. B 16 (320, 23) ἐξεχώρησεν (τὸ ἀραιόν κτλ.) B 15 (320, 13).
ἑκών. οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄταν ἔχων Epich. B 6 (92, 19).
ἐλάειν s. ἐλαύνειν.
ἐλαία Thal. A 1 (4, 6) 10 (8, 19 ff.) vgl. ἔλαιον. τὴν φυτείαν τῆς ἐλαίας (αἰτίαν εἶναι τοῦ θησαυρὸν εὑρεῖν) Demokr. A 68 (364, 26) — ᾠοτοκεῖ ... δένδρεα ... ἐλαίας Emped. B 79 (195, 9) παραμένειν (τὰ φύλλα) A 70 (164, 19) λειχηνιᾶν Kleidem. 6 (327, 24).
ἔλαιον. ἐλαίωι οὐκ ἐθέλει (μείγνυσθαι, sc. τὸ ὕδωρ) Emped. B 91 (198, 4) vgl. A 86 (169, 10) οἱ τοῦ λύχνου χρείαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέουσι Anaxag. A 32 (299, 37) *provisa olei caritate ... coëmisse omne oleum* Demokr. A 17 (354, 36) vgl. Thal. oben Z. 14 — πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι; εἰ ... τὰ .. ἐκτὸς ἐλαίωι (βρέχοι) Demokr. A 29 (356, 43).
ἐλάτη. ἐλάτης ⟨βάκχοι⟩ Xenophan. B 17 (49, 15) μάλιστα ἐν τοῖς ψυχροῖς δύνασθαι διαμένειν Menest. 5 (219, 39).
ἐλαττοῦν. ἀνέχου ... ἐλαττούμενος Pittak. 73ᵃ 3 (522, 15).
ἐλαύνειν. πέμπε ἐλάουσ(α) ... ἅρμα Emped. B 4, 5 (174, 14) πάντοσ' ἐλαυνόμενοι B 2, 6 (173, 23) (χρόνος) πλατέως παρ' ἐλήλαται ὅρκου B 30, 3 (184, 20) πάντα τὰ ἐλατὰ ἀφιέναι τινὰ ἰκμάδα ... καὶ ἕλκειν ἔξωθεν Diog. A 33 (333, 23).
ἔλαφος. κεράτων ἀνάφυσις Demokr. A 153 (381, 17).
ἐλαφρός. πῦρ Parm. B 8, 57 (122, 1) πόνος ἐλαφρότερος Demokr. B 241 (428, 1) ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην B 240 (427, 21).
ἐλεγεία. Ἐλεγεῖαι Tit. Ξενοφάνους B 1—9 (44, 14 ff.).
ἐλεγεῖον. οὔ .. πως ἦν τοὔνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείωι Krit. B 4 (614, 25) — Ἱππίου Ἐλεγεῖα Tit. Hipp. B 1 (583, 24) Κριτίου B 2 ff. (613, 29 ff.) τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων v. Krit. (?) B 75 (629, 20).
ἐλεγκτικός. ἐλεγκτικήν τινα καὶ δι' ἀντιλογίας εἰς ἀπορίαν κατακλείουσαν ἕξιν Zenon A 4 (127, 32).
ἐλέγχειν ἁμαρτήματα Demokr. B 60 (401, 3) πρόφασις ... τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα B 222 (425, 4).
ἔλεγχος. πολύδηριν Parm. B 1, 36 (115, 18) ἔλεγχος καὶ ἐπεξέλεγχος Theodor. 74 A 26 (534, 25).
ἐλεεῖν τυφλόν Epich. Gn. 34 (95, 10).
Ἑλένη = γῆ Metrod. v. L. 4 (326, 23) vgl. 3 (326, 18) — Ἑλένης ἐγκώμιον Tit. Gorg. B 10 (558, 28 vgl. 29 Anm.). Vgl. Reg. II.
ἔλεος. ἐπισπᾶσθαι ἔλεον Thrasym. B 6 (578, 24) ἔλεοι B 5 (578, 16).
ἐλευθερία. τὴν θεωρίαν τοῦ βίου τέλος εἶναι καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν Anaxag. A 29 (299, 13) οἰκήιον ἐλευθερίης παρρησία Demokr. B 226 (425, 16) ἐλευθ. δουλείας (αἱρετωτέρη) B 251 (429, 14) d. Spartiaten Krit. B 37 (625, 5).
ἐλευθέριος. ἐλευθέριον coni. δημωφελέα Demokr. B 282 (436, 10).
ἐλεύθερος. ἐλευθέρους opp. δούλους Herakl. B 53 (69, 21) δοῦλοί τε ... καὶ ἐλεύθεροι Krit. B 37 (624, 30) μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις Solon 73ᵃ 3 (521, 19) — παιδεία ἐλεύθερος Pythagor. B 1 (269, 44).
(ἐλεφαντίασις) *elephantiasis* [Demokr.] B 300, 10 (442, 8 ff.).
(ἐλέφας) *ebur* [Demokr.] B 300, 14 (443, 26).
ἑλίσσειν. ἄξονας ... εἰλίξασαι (πύλαι) Parm. B 1, 19 (115, 1) — ἀνθρώπων γενεὴ καὶ φῦλον ἑλίσσει Mus. B 5 (485, 6) — περὶ γαῖαν ἑλίσσεται .. φῶς Emped. B 45 (188, 13) ἅρματος ὡς πέρι *χνοίη ἑλίσσεται B 46 (188, 23) μετὰ

τοῖσιν ἑλισσομένην (Φιλότητα) B 17, 25 (179, 2).

ἕλκειν, ὠθεῖν τωὐτό Hippokr. 12 C 1 (81, 29 82. 17).

ἕλκος. ἐν τοῖς ἕλκεσι φαγέδαινα κάκιστον νόσημα Demokr. B 281 (436, 6) — ἕλκος ἀληθείας [Demokr.] B 302 (446, 21).

ἕλκωσις. ἑλκώσεις ἐν ταῖς φιλίαις Pythagor. D 9 (290, 35).

ἐλλείπειν (ἡ γένεσις) Anaximandr. 14 (14, 29) τῶι ἐλλείποντι ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου Emped. A 95 (172, 36) — πνεύματος ἐλλείποντος B 100, 15 (201, 4) τὰ ἐλλείποντα opp. τὰ ὑπερβάλλοντα Demokr. B 191 (420, 10). Vgl. ἐπι-, ὑπολείπειν.

ἔλλειψις. ἐλλείψει τροφῆς τὴν ὄρεξιν Parm. Emped. 18 A 50 (112, 33) = 21 A 95 (172, 34 vgl. 39) κατὰ τὴν ἔλλειψιν τὴν ἑκάστου (γνωρίζειν) Anaxag. A 92 (310, 28) ἡ τῶν ὁμοίων ἔλλειψις Beweis daß θέσει τὰ ὀνόματα (Demokr.) B 26 (395, 27. — ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις οὔ μοι δοκέει Demokr. B 102 (405, 4) — mathem. παραβολή, ὑπερβολή, ἔλλειψις Pythagor. B 20 (274, 5).

ἐλλιπής. ⟨ἐλλιπ⟩ές Herakl. (?) B 126b (80, 4).

ἔλλοπος ἰχθύς Emped. B 117, 2 (208, 3).

ἔλλοψ. φρενὸς *ἔλλοπος Emped. B 3 (174, 5).

(ἑλμίθιον) *vermiculi* Beseitigung Bolos 55 B 300, 3 (440, 33).

ἔλπεσθαι. ἔλπηται Herakl. B 18 (65, 10) ἅσσα οὐκ ἔλπονται B 27 (66, 12).

ἐλπίζειν. ἐλπίζουσιν m. Inf. Präs. (*überzeugt sein*) Emped. B 11, 2 (176, 19).

ἐλπίς. περὶ τῆς ἐλπίδος αἰνισσόμενος Parm. B 2 (116, 2) τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος Demokr. B 176 (417, 17) ἐλ. κακοῦ κέρδεος B 221 (425, 1) ἐπικουρίης B 287 (437, 8) φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα . . ἄγειν Krit. B 6, 16 (615, 25) — ἐλπίδες . . . ἐφικταί, αἱ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι Demokr. B 58 (400, 20) ἄλογοι τῶν ἀξυνέτων ἐλπίδες B 292 (437, 23) αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες opp. ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος B 185 (419, 15) ἐλπίδες οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν Antiph. B 58 (601, 19. 20).

×ἐμαυτοῦ, ×σεαυτοῦ, ×ἑαυτοῦ. ἐμαυτὸν φέρων Xenoph. (?) B 45 (53, 14) ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν Herakl. B 100 (76, 12) — τοῖς σεαυτοῦ πρᾶος ἴσθι Solon 73a 3 (521, 15) γνῶθι σεαυτόν s. γιγνώσκω — ἂν σεαυτὸν ἔνδοθεν ἀνοίξῃς Demokr. B 149 (411, 18) σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι B 244 (428, 12) vgl. unten ἑαυτόν — ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι Anaxag. B 6 (316, 14) αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ B 12 (318, 8. vgl. 13) ὑπὲρ δύναμιν αἱρεῖσθαι τὴν ἑαυτοῦ Demokr. B 3 (386, 16) τὰ ἑαυτοῦ πένθεα Protag. B 9 (540, 5) ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι Demokr. B 114 (406, 12) πόνος . . ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ . . γίνεται B 241 (428, 2) ἑαυτοῦ κρείσσω Protag. B 9 (540, 7) πῦρ . . . ἑωυτῶι πάντοσε τωὐτόν Parm. B 8, 57 (122, 1) σφαῖρος καὶ ⟨πάντοθεν⟩ ἴσος ἑαυτῶι Emped. B 29, 3 (184, 13) αὐτὸς ἑαυτῶι ὅμοιος (ὁ ἑπτά) Philol. (?) B 20 (247, 10) αὐτὸς αὑτῶι (παρέχεται φιλότητας . . .) Antiph. B 49 (599, 13) οὐδενὶ ἄλλωι ἔοικεν ἢ ἑαυτῶι τὸ . . . Demokr. B 266 (433, 1) vgl. Nachtr. — λόγος ἑαυτὸν αὔξων Herakl. B 115 (78, 7) ἑωυτὸν αἰσχύνεσθαι Demokr. B 84 (403, 10) vgl. B 264 (432, 9. 11) αὐτὸς ἑαυτόν (ἐμφράσσειν, νικᾶν) Antiph. B 58 (601, 24. vgl. 29) ἑαυτὸν παρέξειν Thrasym. B 1 (576, 27) — καθ' ἑαυτό τε κεῖται Parm. B 8, 29 (120, 8) πρὸς ἑαυτὸ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρόν Anaxag. B 3 (314, 19) — ἄρθμια . . . ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσσιν Emped. B 22, 1 (181, 14) ἀμελέοντας τῶν ἑαυτῶν ἄλλα πρήσσειν Demokr. B 253 (430, 2) ἑωυτοῖσι δοκέουσι Herakl. B 17 (65, 9) τὴν ταύτης (sc. ὑγιείας) δύναμιν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες Demokr. B 234 (426, 18) γινώσκειν ἑαυτούς Herakl. B 116 (78, 9) οὔτ' αὐτῶν ποθ'

αὐτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο Philol. B 11 (243, 11).

ἐμβαίνειν. ποταμοῖς . . . ἐμβαίνομεν Herakl. B 49a (69, 7) ποταμοῖσι . . . ἐμβαίνουσιν B 12 (64, 12) ἐμβῆναι B 91 (75, 7) εἰς πηλὸν ἐμβάς B 5 (62, 15).

ἐμβάλλειν. αἰθέρος ἔμβαλε δίναις Emped. B 115, 11 (207, 17).

ἐμβασιλεύειν τοῖς ἀνθρώποις (νόμον, τὸ δίκαιον) Anonym. Iambl. 82, 6 (632, 32).

ἔμβιος γένοιτο (σηπεδών) Antiph. B 15 (594, 35).

ἐμβριθής. δέμας Parm. B 8, 59 (122, 3).

ἔμβρυον. ἐν ὧι τὸ ἔμβρυον αὐξάνεται . . ., καλεῖται χόριον Antiph. B 36 (596, 30) Embryologie haupts. Alkm. A 13 (102, 33 ff.) Parm. A 53—54 (112, 46 ff.) Emped. A 79—84 (166, 27 ff.) Hippon A 15—18 (225, 1 ff.) Anaxag. A 108—111 (312, 27 ff.) Diog. A 25—29 (332, 29 ff.) Leuk. A 36 (349, 19) Demokr. A 143—152 (379, 42 ff.) ἐν τοῖς νοτίοις μᾶλλον ἐκπίπτειν τὰ ἔμβρυα A 152 (381, 7). Vgl. βρέφος.

ἔμετος. πρὸς ἔμετον στομάχου, σταλτικὸν ἐμέτου [Demokr.] B 300, 11 (442, 19).

ἐμμελής. οἰκείου τῆι φύσει τῶν ἐμμελῶν τοῦ συμμετροῦ τῶν ὑπεροχῶν Archyt. A 16 (255, 10).

ἔμμετρος. Πολιτεῖαι ἔμμετροι Tit. Krit. A 22 (613, 2. 615, 4).

ἐμμίμνειν. ἐνέμιμνε Emped. B 35, 11 (186, 4).

×ἐμός. ἐμήν Xenophan. B 8, 2 (48, 4) ἐμῶν Parm. B 8, 52 (121, 13).

ἔμπαιος. ἔμπαια Emped. B 2, 2 (173, 19).

ἔμπαλιν Emped. B 61, 2 (191, 11) ἢ πρίν B 100, 20 (201, 9) ⟨ἔμπαλιν⟩ B 65 (192, 21).

ἐμπεδόκαρπος. δένδρεα Emped. B 77 (194, 28).

ἔμπεδος. οὐδέν Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 40) ἔμπεδον μένει (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 30 (120, 9) — ἔμπεδος αἰών Emped. B 17, 11 (178, 8) = 26, 10 (183, 7).

ἐμπεδόφυλλος. δένδρεα Emped. B 77 (194, 28).

ἐμπειρία. ἐμπειρίαι coni. μνήμηι, σοφίαι, τέχνηι Anaxag. B 21b (322, 16) ἐμπειρίαν (θεράπευε) Pittak. 73a 3 (522, 19).

ἐμπειρικός. ἐμπειρικοί opp. δογματικοί 55 B 10b (389, 8).

ἐμπελάζειν (εἴδωλα τοῖς ἀνθρώποις) Demokr. B 166 (415, 29) ἐμπελάζουσι B 175 (417, 13) vgl. ἐμπελάζονται C 4 (447, 44).

ἐμπεριέχειν. οὐρανὸς καὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐκ θαλάσσης Herakl. B 31 (67, 7).

ἔμπης Parm. B 1, 31 (115, 13).

ἐμπίπτειν. θερμοῦ ἐμπίπτοντος εἰς τὰ νέφη Anaxag. A 42 (302, 11) ὅταν εἰς νέφος . . . ἐμπέσηι πνεῦμα Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47) πνεύματος ἐμπίπτοντος Emped. B 100, 21 (201, 10) πνεῦμα ἐς τὰ . . . τρυπήματα ἐμπῖπτον Archyt. B 1 (260, 8) — Entstehung v. ἀκοή: κοῖλον εἰς ὃ ἐμπίπτειν τὸν ψόφον Anaxag. A 92 (310, 31) vgl. Demokr. A 135 (374, 24). Vgl. ἔμπτωσις.

ἐμπλάττειν. ἐπιτυφλοῦν ἐμπλάττοντα τὰ φλεβία (τ. σχήματα) Demokr. A 135 (376, 8) πόρους ἐμπλάττεσθαι Emped. A 86 (169, 24).

ἐμπλέκειν. πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα (αἰθήρ?) Krit. B 19, 2 (619, 9).

ἔμπλεως. ἔμπλεον *gesättigt* Xenophan. B 22, 2 (50, 8) πᾶν ἔμπλεον ἐόντος Parm. B 8, 24 (120, 3) πυρὸς ἔμπλεα (τὰ ὄντα) Anaximandr. 18 (15, 40).

ἐμπνεῖν. ἐμπνεόντων νηστεύειν Pythagor. B 3 (270, 28).

ἐμποιεῖν (κινήσιας, τῆι ψυχῆι) Demokr. B 191 (420, 12) also κίνησιν ἐμποιεῖν A 135 (374, 25) κενότητας ἐμποιεῖν (376, 1) authentisch? Doch vgl. *Doxogr.* Index II s. v.

ἐμπορεύεσθαι. ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται Antiph. B 49 (598, 25).

ἐμπορία Thal. A 11 (8, 36).

ἔμπρησις νεφῶν opp. σβέσις Herakl. A 14 (59, 19).

ἔμπροσθεν opp. ὄπισθεν am Himmel Pythagor. B 30 (276, 47; 31 (277, 5).
ἔμπτωσις πνευμάτων εἰς τὰ νέφη Herakl. A 14 (59, 18) φωτός Emped. A 63 (163, 10) πυρός Diog. A 16 (330, 14) ἡλίου Metrod. v. Ch. A 14 (451, 45). Vgl. ἐμπίπτειν.
(ἐμφαγεῖν?) *ad comedendum* Herakl. B 4 (62, 11).
ἐμφαίνειν. δέμας ἐμφαίνοντας Emped. B 62, 7 (191, 23) λόγον ἐμφαίνοντι B 131, 4 (212, 4). Vgl. ἔμφασις.
ἐμφανής. τὸ ἐμφανές opp. τὸ ἀειδές (Aufenthalt d. Seelen) Parm. B 13 (124, 1) τἀμφανῆ — λάθραι Krit. B 25, 9 (620, 30) ἐμφανῶς (δεδηλώσεται) Diog. B 4 (335, 16).
ἔμφασις σελήνης [Parm.] B 21 (125, 19) Erklärung v. ὄψις Anaxag. A 92 (310, 20 ff.) vgl. Diog. A 19 (331, 10. 25 ff.) Leuk. A 29 (348, 35 ff.) Demokr. A 121 (372, 2 ff.) 135 (373, 27 ff. 378, 43 ff.) ἴσως τὴν ἔμφασιν ὁ ἥλιος ποιεῖ (374, 13 vgl. d. Folg.) — κατοπτρικαί Emped. A 88 (171, 30) Leuk. Demokr. 54 A 31 (349, 1).
ἐμφορεῖν. δισσά Demokr. B 1ª (385, 23) πολλὰ ἐμφορεῖσθαι b. Thrasym. B 4 (578, 9).
ἐμφράττειν. ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν (ἡδοναῖς) Antiph. B 58 (601, 23).
ἔμφρων κατ' ἔγερσιν opp. ληθαῖος ἐν ὕπνοις Herakl. A 16 (60, 11).
ἐμφύειν. ἐν μήτρῃσιν ἐμφύεται (ὀμφαλός) Demokr. B 148 (411, 12) (Φιλότης) θνητοῖσι . . ἔμφυτος ἄρθροις Emped. B 17, 22 (178, 19) ἔμφυτον θερμόν Emped. A 74 (165, 24) Diog. A 28 (332, 38) ἐμφύτου ἄρεος Gorg. B 6 (557, 27).
ἐμφύλιος. στάσις Demokr. B 249 (429, 7).
ἐμφυσᾶν. ἐμφυσῆι (sc. εἰς τὸν κάλαμον) Archyt. B 1 (260, 14).
ἐμψυχία. ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἐμψυχίας συστῆναι τὸν κόσμον Archel. A 14 (325, 10).
ἔμψυχος ὁ κόσμος Thal. A 1 (4, 8) 3 (7, 11) τὸ πᾶν A 23 (10, 40) οὔτε ἔμψυχον οὔτε προνοίαι διοικεῖσθαι (τὸν κόσμον) Leuk. Demokr. 54 A 22 (347, 16) ζῆν λέγεσθαι τὰ ἔμψυχα παρὰ τὸ ζεῖν Herakl. 26 A 10 (224, 16) ἐναρμόττει καὶ τοῖς τῶν ἀψύχων πόροις Emped. A 86 (169, 9) — ἐμψύχων ἀπέχεσθαι Pythag. 9 (24, 41 ff.) μὴ κτείνειν 21 B 135 (213, 4 ff.) ἀπέχεσθαι (213, 10) B 136 (213, 26 ff.) 137 (213, 32 ff.) vgl. B 139 (214, 11 ff.) Pythagor. E 1 (291, 42. 292, 4) vgl. 2 (292, 36) 3 (292, 48) — Γῦπες ἔμψυχοι τάφοι Gorg. B 5ª (557, 2).
×ἐν. ἐνιμμελέεσσιν Emped. B 30, 1 (184, 18) ἐμ βραχεῖ Antiph. B 91 (605, 4) *κἠν = καὶ ἐν Anaxarch. B 1 (458, 3) — ἐν μέρει Emped. B 17, 29 (179, 6) = 26, 1 (182, 23. vgl. 24) ἐν ἀπόρωι ἐστί Demokr. B 8 (388, 12) ἐν κακοῖσι (ἀγαθοῖσι) κρίνειν B 173 (417, 1. 2) τιθέμενοι ἐν σοφίηι γνώμην Anaxarch. B 1 (458, 6) — τοῦτο ἐν κόγχαισι *ist der Fall bei* Emped. B 76, 1 (194, 16) ἐν τῶι κόσμωι *bei der Weltordnung* (?) Philol. B 1 (239, 31) ἐν τῶι αὐχένι (*außen*) *am Halse* Diog. B 6 (338, 10) — ὅταν ἐν ὄνυχι (= ἐπ' ὄνυχα?) ὁ πηλὸς γένηται Polykleit. B 1 (229, 15 vgl. Anm.) — πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν Emped. B 133, 1 (212, 10) (χθόνα) ἐδίηνεν ἐν ὄμβρωι B 73, 1 (193, 25) ἐν αὐτῶι (sc. τῶι λογισμῶι) δηλώσας Archyt. B 3 (263, 1) ἐν τῆι ψαύσει αἰσθάνεσθαι Demokr. B 11 (389, 22) ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι B 297 (438, 14) — Hyperbaton μηνὸς ἐν ὀγδοάτου δεκάτηι Emped. B 68, 1 (193, 7).
ἔναιμος. ζῶια opp. ἄναιμα Theophr. 21 A 86 (171, 3) vgl. 80 B 35 (596, 27)
ἐναιμώδης. ἐναιμῶδες Antiph. B 35 (596, 27).
ἐναλίγκιος. σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκωι Parm. B 8, 43 (121, 4).
ἐναλλὰξ ἐκπυροῦσθαι Herakl. A 1 (55, 21) κεραιομένοισιν ἐναλλάξ Emped. B 35, 8 (186, 1) danach διατελεῖν ἐν. κινούμενα τὰ στοιχεῖα A 28 (158, 8) τοὺς πόρους ἐν. κεῖσθαι A 86 (168, 13).

ἐναντιοδρομία Herakl. (?) A 1 55, 10) Herakl. A 8 (58, 31).

ἐναντίος. τὴν σπουδὴν διαφθείρειν τῶν ἐναντίων γέλωτι u. umgek. Gorg. B 12 (559, 22) πρὸς τοὺς ἐναντίους τόλμαν [Demokr.] B 302 (445, 43) — τῶι ἐναντίωι τὴν αἴσθησιν opp. τῶι ὁμοίωι Anaxag. Herakl. 18 A 46 (112, 10) Parm. (112, 17) Anaxag. A 92 (310, 18) vgl. τὰς ἀλγηδόνας τοῖς ἐναντίοις Emped. A 95 (172, 37) — ἀθρεῖ . . . ἐναντίον ἀγέα κύκλον B 47 (188, 26) τὸ ἐναντίον αὖθις Parm. B 12, 5 (123, 22) — τὰ ἐναντία Herakl. A 1 (55, 22) πάντα ἐναντία ἀλλήλοις A 14 (59, 31) Theorie d. ἐναντία u. σύμφωνα B 10 (63, 9 ff.) τἀναντία ἅπαντα θεός B 67 (71, 16) Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ᾔδεσαν εἰ ταῦτα (Hdss., τἀντία?) μὴ ἦν B 23 (66, 2) vgl. Nachtr. ἀποκρινομένων τῶν ἐναντίων Anaximandr. 9 (13, 12) κόσμον ἐκ τῶν ἐναντίων συνιστὰς εἰς ὁμολογίαν συνήγαγε (Ζεύς = Ἔρως) Pherekyd. B 3 (508, 18) ὑγρόν, ξηρόν, ψυχρόν, θερμόν κτλ. Alkm. B 4 (104, 5 ff.) τἀντία ἐκρίναντο δέμας . . . τῆι μὲν . . . πῦρ, τἀντία νύκτα Parm. B 8, 55 ff. (121, 16 ff.) Gegensätzlichkeit der vier Elem. Emped. A 33 (159, 20; vgl. auch A 36 (159, 42) — τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐναντία συμβέβηκεν Gorg. B 3 (554, 19) — τἀναντία πρήσσοντες (sc. τῆι ὑγιείαι) Demokr. B 234 (426, 19) ἐναντία λέγειν ... τὰ αὐτὰ πρήσσοντες Thrasym. B 1 (577, 15). Vgl. ἐναντιότης, ἀντίος.

ἐναντιότης. γίνεσθαι πάντα κατ' ἐναντιότητα Herakl. A 1 (55, 19) ἐναντιότητες Anaximandr. 9 (13, 14) ἐκκρίνεσθαι 16 (15, 10) vgl. Emped. Anaxag. 21 A 46 (161, 3, — δύο τὰ πολλά, τὰς ἐ. λέγων τὰς τυχούσας Alkm. A 3 (100, 38) anders Pythagor. ebend., 45 B 5 (271, 33) ἐναντιότητες φωτὸς καὶ σκότους (Krit.) B 19 (619, 14). Vgl. ἐναντίος.

ἐναντίωσις. ἐναντιώσεις τῶν θεῶν allegorisch (Theagen.) 3 (511, 16 ff.).

ἐναποστηρίζειν. ἀκτῖνες ἀπὸ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἥλιον ἐναποστηρίζονται Diog. A 13 (330, 10).

ἐναργής. τέκμαρ Mus. B 7 (485, 14) ἐναργεστέρω πραγματεύεσθαι Archyt. B 4 (263, 7).

ἐνάρθμιος. οἴνωι . . . ἐνάρθμιον (ὕδωρ) Emped. B 91, 1 (198, 4).

ἐναρμόνιος πορεία (ἡλίου) Kleanth. 12 C 3 (86, 20) ἐναρμόνιον γένος: διαιρέσεις Archyt. A 16 (255, 11 ff.).

ἐναρμόττειν (-όζειν). Entstehung v. αἴσθησις im allg. τοῦ οἰκείου τῶν αἰσθητῶν ἑκάστου ἑκάστηι ἐναρμόττοντος Parm. Emped. Anaxag. Demokr. 18 A 47 (112, 24) εἰς τοὺς πόρους u. ähnl. Emped. A 86 (168, 7. 169, 9. 15. 20. 30) v. ὄψις, χρῶμα (168, 15) B 84 (196, 24) A 92 (172, 23) v. γεῦσις, ἁφή (168, 36. 170, 24) λίθος u. σίδηρος A 89 (171, 41). Vgl. ἁρμόττειν.

ἐναροῦν. τῆι γῆι σπέρμα, ἐν σώματι τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόσηι Antiph. B 60 (602, 5. 7).

ἑνάς. τὰ πολλὰ πλῆθος ἑνάδων, ἀδύνατον εἶναι πλείονας ἑνάδας Zenon A 21 (130, 26 ff.) *unitas* opp. *numerus* Archyt. A 19 (256, 30 ff.). Vgl. μονάς.

ἐνδαίειν. ἐνδεδασμέναι ἡλικίαι Pythagor. D 8 (287, 25).

ἔνδεια. ἐνδείης opp. κόρου Demokr. B 283 (436, 13) μέζονες ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν B 219 (424, 19).

ἐνδεικνύναι. ἀρετὴν ἐνδείκνυται Demokr. B 248 (429, 6).

ἐνδεῖν. πάντ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ Demokr. B 296 (438, 9) οὔτε πλούσιος ⟨ὁ⟩ ἐνδεῶν οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδεῶν B 283 (436, 14. 15).

ἑνδεκάχορδος s. χόρδα.

ἐνδελεχής. ἐνδελεχῶς Krit. B 19, 5 (619, 12).

ἐνδέχεσθαι. ἐνδέχεται γνῶσιν (φύσις) Philol. B 6 (241, 4) ἐν τῶι μέλλειν ἐνδέχεται ⟨καὶ τὸ μὴ⟩ γενέσθαι Antiph. B 58 (601, 17).

ἔνδηλος. χροιή Anaxag. B 4 (315, 18) οὐδὲν ἔνδηλον ἦν B 1 (313, 34) ἐνδηλότατα B 12 (319, 12).

ἔνδοθεν ἀνοίξῃς (σαυτόν) Demokr. B 149 (411, 18).
*ἐνέδμεναι .. γυῖα Emped. B 128, 10 (211, 4). Vgl. ἔδειν, ἐμφαγεῖν.
ἐνεῖναι. τοῖσ' οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι Xenophan. B 1, 23 (45, 11) ἐν τῶι σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα Anaxag. B 4 (316, 2) ähnl. B 1 (314, 2) 4 (315, 5. 21) 6 (316, 15) 12 (318, 10) ἐν παντὶ παντὸς μοῖρα ἔνεστι πλὴν νοῦ B 11 (318, 2) (ἀέρα) ἐν παντὶ ἐνεῖναι Diog. B 5 (335, 23) πολλαὶ ἑτεροιώσιες ἔνεισι (336, 5) — ἐν τούτωι .. καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι Demokr. B 255 (430, 13) οὐκ ἔνεστι opp. ἐνδέχεται Antiph. B 58 (601, 16) ἔνεστι πλησίον (598, 24) ἐν ξυνῶι ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἔνεισιν Demokr. B 151 (411, 28) πολλοὶ ἔνεισι κίνδυνοι B 277 (435, 1) λόγον ... ἐν τῶι ... λόγωι ἐνόντα Thrasym. B 1 (577, 17) — ταὐτὸ ἔνι (sc. ἡμῖν) Herakl. B 88 (74, 19) ταῖς οὐκ ἔνι πίστις Parm. B 1, 30 (115, 12) ἔστιν οἷσιν καὶ νοῦς ἔνι Anaxag. B 11 (318, 2) vgl. oben Z. 10 — ὧν πλεῖστα ἔνι B 12 (319, 12) ἐν τούτωι πάντα ἔνι Demokr. B 252 (429, 19).
ἕνεκα *trotz* Herakl. B 99 (76, 9) ἕνεκεν Emped. B 131, 1 (212, 1) εἵνεκα Demokr. B 278 (435, 7) Krit. B 37 (624, 31) τοῦ εἵνεκεν Parm. B 8, 13 (119, 10) ὧν εἵνεκεν Demokr. B 243 (428, 7) vgl. οὗ δὲ ἕνεκα Krit. B 34 (623, 27) οὕνεκα Konjunktion Orph. B 13 (478, 10) οἶδα .. οὕνεκα Emped. B 114, 1 (206, 2) οὕνεκεν Parm. B 8, 32. 34 (120, 11. 13) Emped. B 80 (195, 12) τοὔνεκεν Xenophan. B 2, 19 (46, 11).
ἐνεργάζεσθαι. ἐνεργασάμενοι opp. ἀφελόμενοι (δόξαν) Gorg. B 11 (559, 3).
ἐνέργεια. ἓν τὸ ὂν καὶ (κατὰ?) τὸ εἶδος, ἐκ (δὲ) τῆς ἐνεργείας πολλὰ τὰ ὄντα Parm. 19 A 15 (129, 35) κόσμον ἐνέργειαν ἀίδιον θεῶ τε καὶ γενέσιος [Philol.] B 21 (248, 7) ἐνεργείαι opp. δυνάμει 55 A 57 (362, 38).
ἐνεργητικός. λόγος opp. παθητικός (?) Anaxag. A 101 (311, 43).
ἔνερθε(ν) m. Gen. Emped. B 52 (189, 14) Pherekyd. B 5 (509, 18).
ἐνέρτατος. βένθος Emped. B 35, 3 (185, 29).
ἔνθα Parm. B 1, 11 (114, 17) Emped. B 27, 1 (183, 22) 76, 3 (194, 18) (d. i. ἐν Ἅιδου) Herakl. B 63 (71, 5) ἔνθ' ἦσαν (homerisch) B 122. 1 (209, 9) ἔνθα ... ἐκβάλλει Pherekyd. B 5 (509, 19) relat. (ἐν Ὀλυμπίηι) Xenophan. B 2, 2 (45, 16) Emped. B 121, 2 (208, 34) ἐν τῶι αὐτῶι ἔνθα Antiph. B 49 (598, 23) ἐνθάδε .. ἔνθα Anaxag. B 15 (320, 12) ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι Demokr. B 228 (426, 2).
ἐνθάδε συνεχώρησαν, ἔνθα Anaxag. B 15 (320, 12).
ἔνθεν ἔφυ (οὐρανός) Parm. B 10, 6 (123, 1) ἔνθεν ... ἀπαΐξηι .. αἷμα Emped. B 100, 6 (200, 20) πρόμοι ... πέλονται, ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοί B 146, 3 (215, 28).
ἔνθεος. ἀρετήν Gorg. B 6 (557, 13).
ἐνθουσιασμός. μετ' ἐνθ. καὶ ἱεροῦ πνεύματος Demokr. B 18 (394, 2).
ἐνθυμεῖσθαι. ἐνθυμεύμενον ἃ Demokr. B 191 (421, 8) ἐνθυμητέον (σοφόν τι) Epich. Gn. 27 (94, 18).
ἐνιαυτός. πάντ' ἐνιαυτόν Emped. B 78 (194, 29) ἐνιαυτοί Xenophan. B 8, 1 (48, 3) — τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ εὑρεῖν Thal. A 1 (4, 9) Entstehung Herakl. A 1 (55, 41) Aegypt. 60 B 7 (460, 20) — *annus naturalis* Oenopid. 8 (230, 25) Philol. A 22 (238, 2) — μέγας ἐνιαυτός (θεοῦ ἐνιαυτός?) Herakl. A 13 (59, 13) (εὗρε πρῶτος) Oenopid. 7 (230, 13) = 1 A 17 (9, 40) Meton (vgl. 60 B 5 S. 459, 26. 70 A 1 S. 501, 29) Pythag. Oenopid. Kallipp. 29, 9 (230, 29 ff.) vgl. 70 B 4 (502, 24) *Philolai annus* A 22 (238, 1) *Democriti* B 12 (390, 19) Μέγας ἐνιαυτὸς ἢ Ἀστρονομίη Tit. Demokr. A 33 (357, 40) = B 11r (390, 16).
ἔνιοι Demokr. B 214 (424, 4) 297 (438, 11).
ἐνισπεῖν Emped. B 25 (182, 20).
ἐνισχύειν (Demokr.) A 135 (375, 36).

nophan. A 38 (42, 41) vgl. Metrod. v. Ch. A 4 (451, 19) τῶν θυμιωμένων Herakl. A 14 (59, 19).
ἐξέγερσις erkl. Alkm. A 18 (103, 17).
ἑξείης Emped. B 31 (184, **23**).
ἐξεῖναι. ἔξεστιν m. Inf. Demokr. B 280 (436, **1**).
ἐξειπεῖν. ἐξερέω (μύθους) Emped. B 114, 2 (206, **3**).
ἐξείργειν. ἐξείργει m. Inf. *zwingen* Demokr. B 182 (419, **5**).
ἐξελέγχειν. ἵν᾿ ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι Herakl. B 125a (Nachtr. zu S. 79, **15**).
ἐξερᾶν τὸ ὑγρόν Herakl. A 1 (54, 32).
ἐξεργάζεσθαι (κακόν) Demokr. B 264 (432, **9**) καλὰ χρήματα ... μάθησις ἐξεργάζεται B 182 (419, **3**).
ἐξερεῖν. ἐξερέοντες ᾽ἄτηι Emped. B 112, 9 (205, **16**).
ἐξεσθίειν s. ἐκφαγεῖν.
ἐξευρίσκειν. ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει Herakl. B 18 (65, **10**) Ἐρινύες μιν ἐξευρήσουσιν B 94 (75, **20**) ψυχῆς πείρατα ... οὐκ ἂν ἐξεύροιο B 45 (68, **18**) ἐξευρόντα opp. μαθόντα, ἐξευρέν opp. μαθέν Archyt. B 3 (262, **6. 8**) ἐξευρεῖν μὴ ζατοῦντα ἄπορον (262, 9).
ἐξηγεῖσθαι τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους (v. Epich.) A 8 (88, 30).
Ἐξήγησις τῶν Ἐμπεδοκλέους Tit. Zenon A 2 (127, 14 vgl. Anm.).
ἑξήκοντα Xenoph. B 8, 1 (48, **3**).
ἐξικνεῖσθαι τῆι φωνῆι (Σίβυλλα) Herakl. B 92 (75, 15).
ἕξις. θνητῆς οὐσίας δὶς ἅψασθαι κατὰ ἕξιν ⟨τῆς αὐτῆς⟩ Plut. v. Herakl. B 91 (75, 8) μεταβάλλοντας τὴν ἕξιν μεταβάλλειν τὴν φρόνησιν Aristot. n. Emped. B 106 (202, 23) εἰς ὁποίαν ἕξιν ἂν εἰσέλθηι (sc. τὰ σχήματα) Demokr. A 135 (376, 24 vgl. 38) authentisch? vgl. ἕξιν κακίης B 184 (419, **12**).
ἐξιστάναι. ἐξ ἔσχατον ἵστατο Νεῖκος Emped. B 36 (186, **15**) *τῶν πᾶν ἐξέστηκεν B 35, 10 (186, **3**). Vgl. ἱστάναι.
ἐξοίχεσθαι. ἐξοίχεται Antiph. B 49 (599, **16**).
ἐξολλύναι. ἐξόλλυσθαι coni. καταθνήισκειν opp. γίγνεσθαι Emped. B 11, 3 (176, **20**).
ἐξονομακλήδην Krit. B 6 (615, **17**).
ἐξουσία. ζῆν ... κατ᾿ ἰδίην ἐξουσίην Demokr. B 245 (428, **19**).
ἐξοχετεύειν. λόγου λόγον ἐξοχετεύων Emped. B 35, 2 (185, **28**).
ἐξυβρίζειν. ἐξυβρίσηι (θεός) Pherekyd. B 5 (509, **20**).
ἐξυγραίνειν. τὸ πῦρ ἐξυγραίνεσθαι Herakl. A 1 (55, 25).
ἔξω διαθρώισκον Emped. B 84, 5 (196, **33**) διίεσκον B 84, 11 (197, **3**) τοῦ ἔξω (ἀέρος) Diog. B 5 (336, 7) ἔξω καιροῦ Anaxarch. B 1 (458, **4**) ἔξω τί κως *ἢ (= πλὴν ἢ) πονεῖν ἀνιέντες Demokr. B 179 (418, **6**) — ἐν τῶι ἐσχάτωι ... πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χεῖρα ... εἰς τὸ ἔξω ἢ οὔ; Archyt. A 24 (257, 16) τὰ ἔξω πρῶτον διακρίνεσθαι τῶν ζώιων Demokr. A 145 (380, 11).
ἐξωθεῖν. ἐξωθούμενα τὰ ἄστρα ὑπὸ ἀέρος Anaximen. A 15 (20, 6).
ἔξωθεν Demokr. A 153 (381, **23**).
ἐξώφορος. ἐξώφορα ποιεῖσθαι τὰ Πυθαγόρου Hippas. 8, 4 (30, 14). Vgl. ἐκφέρειν, ἐκφαίνειν.
ἐοικέναι. *gleichen*. ἔοικε φρουρᾶι Antiph. B 50 (599, **18**) ἀπείροισιν ἐοίκασι Herakl. B 1 (61, **34**) κωφοῖσιν B 34 (67, **14**) ἐοικέναι τοῖς ἀθανάτοις (ψυχήν) Alkm. A 12 (102, 25) — οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῶι ἑτέρωι Anaxag. B 4 (316, **1**) ἡ ταχύτης οὐδενὶ ἔοικε χρήματι τὴν ταχυτῆτα B 9 (317, **14**) οὐδενὶ ἄλλωι ἔοικεν ἢ ἑωυτῶι τὸ ... γίγνεσθαι Demokr. B 266 (433, **1**) vgl. Nachtr. ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι Xenophan. B 35 (52, **4**) διάκοσμον ἐοικότα Parm. B 8, 60 (122, **4**) σπερμάτων ... οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις Anaxag. B 4 (315, **22**) ζῶια ... οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε δίαιταν ... Diog. B 5 (336, **14**) — *geziemen*. τετιμένος ὥσπερ ἔοικα Emped. B 112, 5 (205, **12**). Vgl. εἰκός, εἰκῆ.

ἑορτή (νόσος δειλοῖσιν) Antiph. B 52 (601, 10).
ἐπάγγελμα Protag. A 5 (529, 3) vgl. A 21 (532, 24).
ἐπάγειν. πνεύματα ἐπάξεις Emped. B 111, 5 (204, 16) ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας Krit. B 31 (623, 2).
ἐπαγωγή coni. συλλογισμός Nausiphan. B 2 (465, 23).
ἐπάιδειν. ἐπάιδων κηλεῖν Thrasym. B 6 (578, 20) = 74 A 26 (535, 12).
ἐπαΐειν. ἐπαΐοι ξὺν νόωι (γνωμέων) Demokr. B 35 (398, 21) οὐκ ἐπαΐων ὄκη βαίνει Herakl. B 117 (78, 11) ἐπαΐοντας κατὰ φύσιν B 112 (77, 20).
ἐπαινεῖν opp. ψέγειν Demokr. B 192 (421, 12) τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν Protag. A 21 (532, 28) *rem augere posse laudando vituperandoque adfligere* Gorg. A 25 (550, 22) τοὺς ἀξυνέτους οἱ ἐπαινέοντες Demokr. B 113 (406, 11) ἐπαινεῖσθαι B 114 (406, 13) 265 (432, 16) dist. εὐδοκιμεῖν Prodik. A 13 (565, 19).
ἔπαινος. ἢν μὴ γνωρίζηις τοὺς ἐπαίνους ... Demokr. B 115 (406, 14).
ἐπαιτεῖν. ἐπαιτέονται (ἐπαιτιῶνται Hdss.) ... μισθόν Herakl. B 58 (70, 12).
ἐπακούειν. ἐπακουστά dist. ἐπιδερκτά Emped. B 2, 8 (173, 24).
ἐπαλλαγή. ἐπαλλαγαὶ σωμάτων Demokr. A 37 (359, 22).
ἐπάλλαξις Meliss. A 5 (137; 974a 26) Plur. Antiph. B 20 (595, 9).
ἐπαλλάττειν τοὺς πόρους Demokr. A 135 (378, 40. 42. 44) τὰ μόρια A 146 (380, 17) τὰ ὠιὰ καὶ τὴν χρόαν (380, 19).
ἐπάλληλος. στεφάνας περιπεπλεγμένας ἐπαλλήλους Parm. A 37 (111, 5).
ἐπανάληψις rhetor. Gorg. A 2 (545, 18).
ἐπαναφέρειν. εἴδωλα ἐπαναφέρεσθαι Demokr. A 77 (365, 37).
ἐπανιστάναι. ἔνθα (d. i. ἐν Ἅιδου) ἐόντι (sc. θεῶι) ἐπανίστασθαι Herakl. B 63 (71, 5).
ἐπάνοδος rhetor. 74 A 26 (535, 14).
ἐπανόρθωσις ψυχῶν Pythagor. D 1 (282, 16 vgl. 44).
ἐπαρκής. κρᾶσιν ἐπαρκέα μᾶλλον Emped. B 22, 4 (181, 17).
ἐπαυξάνειν. ἐπαυξήσειε Emped. B 17, 32 (179, 9).
ἐπαύρεσις. ἐπαύρεσιν ... ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου Demokr. B 278 (435, 11).
ἐπαυρίσκειν. τὰ κακὰ ἐπαυρισκοίμεθα Demokr. B 172 (416, 19).
×ἐπεί. ἐπεὶ ... ἔβησαν Parm. B 1, 2 (114, 8) ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν B 8, 5 (119, 2) ἐπεὶ πεῖρας πύματον (sc. ἐστι) B 8, 42 (121, 3) vgl. B 8, 27. 37. 48 (120, 6. 16. 121, 9) 9, 4 (122, 12) u. ö. ἐπεὶ ἢ Xenophan. B 7, 4 (47, 22) ἐπεί τε Emped. B 73, 1 (193, 25) ἐπεὶ — ἐπεὶ δή Pherekyd. B 2 (508, 6) vgl. ἐπειδή — ἐπεὶ οὖν m. Konj. Emped. B 23, 3 (182, 1) ἐπεὶ Νεῖκος ... ἵκετο, ἐν δὲ μέσηι Φιλότης ... γένηται B 35, 3 185, 29).
ἐπείγειν. τῶι θέλειν ἐπείγει Antiph. B 56 (601, 7) (ἄξων) δοιοῖς ἐπείγετο κύκλοις Parm. B 1, 7 (114, 13).
ἐπειδὴ Ζὰς ... διδοῖ Pherek. B 1 (507, 21) κἀπειδὴ τρίτη ἡμέρη γίγνεται τῶι γάμωι B 2 (508, 8) ἐπειδὴ πάντα ... ὀνόμασται (?) Parm. 9, 1 (122, 9) ἐπειδὴ ... ἀνέθετο Thrasym. B 1 (576, 22).
ἐπεῖναι. ταύτηι δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι Parm. B 8, 2 (118, 39).
ἐπεισιέναι. τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων Demokr. B 9 (388, 26).
ἐπεισόδιον τὸ ἑξῆς τῆς Ξάνθου καὶ θνητοῦ μάχης Protag. A 30 (535, 28).
ἐπεισπίπτειν. ἐπεισπίπτει ... δαπάνη Krit. B 6, 14 (615, 23).
ἔπειτα Diog. B 6 (338, 5. 339, 8) *in Zukunft* Parm. B 8, 19 (119, 16) αὐτὰρ ἔ. Parm. B 6, 4 (117, 17) Emped. B 100, 14 (201, 3) ἔνθεν ἔπειθ' ὁπόταν ... B 100, 6 (200, 20).
*ἐπέκεινα τῆς ἡμετέρας γνώμης Thrasym. B 1 (577, 20).
ἐπεξέλεγχος dist. ἐξέλεγχος Theodor. 74 A 26 (534, 25).

ἐπέρχεσθαι. ἐπέρχεται ... ὄμβρος Mus. B 22 (488, **27**) πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι Emped. B 14 (177, **2**). Vgl. ἐπιέναι.

ἕπεσθαι τῶι ⟨ξυνῶι⟩ Herakl. B 2 (62,**4**) ἅμ' ἕπονται Emped. B 112, 8 (205, **15**) κατὰ φύσιν ἕποιτο Demokr. B 277 (434, **17**).

ἐπεύχεσθαι. ἐπευχόμενος Emped. B 137, 2 (213, **35**).

ἐπήν Demokr. B 101 (405, **2**) 173 (416, **24**) 239 (427, **18**).

×ἐπί. m. Genet. ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας Herakl. B 103 (76, **24**) ἐπὶ νούσων ... ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάξιν Emped. B 112, 10 (205, **17**) συμβαίνει ὥσπερ ἐπὶ βελῶν Archyt. B 1 (259, **16**) γέρανοι γεράνοις (συναγελάζεται) καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων (erg. οὕτως συμβαίνει) Demokr. B 164 (414, **24** f.) ὁρᾶν πάρεστιν ἐπί ... (415, **1**) — ἐπὶ ξείνης ἐγενήθην [Demokr.] B 299 (439, **17**) — (αὐτὸς) ἐπ' ἑωτοῦ Anaxag. B 12 (318, **8** ff.) vgl. B 6 (316, **14**) οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται Antiph. B 49 (598, **25**) — m. Dativ ἥλιος νέος ἐφ' ἡμέρηι Herakl. B 6 (62, **21**) — δόκος ἐπὶ πᾶσι τέτυκται Xenophan. B 34, 4 (52, **2**) πάντα ... ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δυνάμεις ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς Parm. B 9, 2 (122, **10**) φύσις ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται Emped. B 8, 4 (175, **18**) — ἐπὶ παντὶ λόγωι ἐπτοῆσθαι Herakl. B 87 (74, **17**) χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῶι Xenophan. B 2, 20 (46, **12**) vgl. Demokr. B 43 (399, 12) 63 (401, 9) 107ª (405, **15**) 189 (420, **5**) 191 (421, 5) 207 (423, **8**) 231 (426, **11**) 285 (437, 1) 286 (437, **3**. **4**) Antiph. B 56 (601, 5) Krit. B 42 (626, **14**) — ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς ἔχειν τὴν γνώμην Demokr. B 191 (420, **14**) — ὑπερβεβληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ βρώσεσιν ... B 235 (427, **3**) — ἐφ' ὧι τε ... εἰπεῖν Emped. B 4, 7 (174, **16**) καταψηφίσασθαι ἐφ' οἷς Demokr. B 159 (414, **2**) ἐπὶ τούτωι ἡιρέθη ὡς B 265 (432, **17**) τρίτον ἦμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα Kleostrat. B 1 (502, **17**) — ἐφ' ἑτέροισι γίγνεσθαι *in andrer Gewalt* Demokr. B 266 (433, **2**) ἐπὶ πᾶσιν = τελευταῖον [Demokr.] B 299 (439, **16**) m. Akkus. πικρὸν ἐπὶ πικρὸν ὄρουσε κτλ. Emped. B 90, 1 f. (198, **1** f.) ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι Diog. B 5 (335, **22**) ἐπὶ δεξιά, ἀριστερά B 6 (337, **12** vgl. 337, **21** ff. 338, **6** ff.) Krit. B 33 (623, **17**. **18**) ἐπὶ πλέον Anaxag. B 12 (318, **19**. **20**) ἐπὶ πολλόν Demokr. B 100 (404, **19**) ἐπ' ἔλαττον, ἐπὶ λεπτότερον (ὁρῆν κτλ.) B 11 (389, **21**. **22**) κρείσσων ἐπ' ἀρετήν B 181 (418, **13**) ἐπὶ τό γε χρηστοὺς εἶναι Krit. B 63 (628, **28**) — ἐπ' ἔτεα ὀγδώκοντα [Demokr.] B 299 (439, **16**) wo spielerisch die drei mögl. Kasus gesetzt werden.

ἐπιβαίνειν. τῶν ἐπιπέδων ὧι μὲν ἐπιβεβήκαμεν (präsentisch) Anaximandr. 11 (14, 7).

ἐπιβάλλειν. τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης absol. Demokr. B 3 (386, **17**) ἐπιβάλλεσθαι ἐπιθυμίην τοῦ τι πρήσσειν B 191 (421, **4**).

ἐπιβουλή. τῆς ἑτέρων ἐπιβουλῆς ... τὰς αἰτίας Thrasym. B 1 (576, **28**) τῆς παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας (κλεῖδας) Krit. B 37 (625, **1**).

ἐπιγελᾶν. μὴ ἐπ. τῶι σκώπτοντι Kleobul. 73ª 3 (521, 1) δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα (521, 25).

ἐπιγίγνεσθαι. εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο Philol. B 6 (241, **10**) παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις Antiph. B 50 (599, **21**).

ἐπιγραφεύς (σίτου) Antiph. B 112 (606, **19**).

ἐπιδεικτικός. λόγοι ἐπιδεικτικοί aus Großgriechenland Pythagor. D 1 (282, 39) ἐπιδεικτικῶν προοίμια Gorg. B 7 (558, 3) vgl. B 17 (560, 24) πᾶς ἐστιν ἐν τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδ. Thrasym. A 13 (575, 29).

ἐπιδεῖν. ἁρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο Philol. B 6 (241, **11**).

ἐπίδειξις Hippias A 8 (581, 4 vgl. 18) τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἐπ. ποιεῖσθαι Krit. A 1 (607, 26) ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι Prodik. A 3 (563, 25).

ἐπιδεξιότης. θεράπευε ἐπιδεξιότητα Pittakos 73a 3 (522, 19).
ἐπιδέρκεσθαι. ἐπιδερκτά dist. ἐπακουστά Emped. B 2, 7 (173, 24).
ἐπιδευής. οὐκ ἐπιδευές (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 33 (120, 12).
ἐπιδιδόναι. οὐδὲν εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Zenon B 2 (134, 2).
ἐπιέβδομος λόγος Archyt. A 16 (255, 15. 29).
ἐπιείκεια nicht b. Krit. A 19 (612, 24).
ἐπιεικής. παρὰ τὸ ἐπιεικές Demokr. B 252 (429, 17) πρᾶιον ἐπιεικές opp. αὐθάδες δίκαιον Gorg. B 6 (557, 14) ἐπιεικέως φέρειν Demokr. B 291 (437, 19).
ἐπιεικοσθέβδομος λόγος Archyt. A 16 (255, 14. 24).
ἐπιέναι. ἄλλον ἔπειμι λόγον Xenophan. B 7, 1 (47, 18) τῶι *ἐπὶ ... Πόθος *εἶσι Emped. B 64 (192, 16) ἐπιοῦσαν ἡμέραν opp. παρελθοῦσαν Thrasym. B 1 (577, 4) τὸ πῦρ ἐπελθὸν κρινεῖ Herakl. B 66 (71, 13) ἐπήιει Emped. B 35, 12 (186, 5). Vgl. ἐπέρχεσθαι.
ἐπιήρανος ἔργων Emped. B 129, 3 (211, 16).
ἐπίηρος. χθών Emped. B 96, 1 (199, 17).
ἐπιθάλπειν. γαῖαν ἐπιθάλπων (ἠέλιος) Xenophan. B 31 (51, 15).
ἐπιθυμεῖν dist. βούλεσθαι Prodik. A 14 (465, 29) φυσικόν, ἐπίκτητον Pythagor. 45 D 8 (288, 26ff.) μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα Chilon 73a 3 (521, 28) ἥδιστον οὗ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν Thal. 73a 3 (522, 5 vgl. Anm.) παιδὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν Demokr. B 70 (402, 8) ἢν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέῃς τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει B 284 (436, 16) πλειόνων ἐπιθυμέοντι B 191 (420, 20) τό ἐπιθυμεῖν ἀεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι B 235 (427, 6 vgl. 7) — ἐπιθυμήσειε ... ἀμφιπόλοιο Xenophan. (?) B 42 (52, 24) ἐπιθυμησάτω γάμων καὶ γυναικός (ὁ βίος) Antiph. B 49 (598, 14) ὅστις τῶν αἰσχρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἥψατο B 59 (601, 28).

ἐπιθύμημα Antiph. B 110 (606, 15).
ἐπιθυμία. = Ἀφροδίτη Theagen. 2 (511, 26) διπλασιασθεῖσαν ἔρωτα εἶναι Prodik. B 7 (572, 9) ἧπαρ, ἐπιθυμίης αἴτιον (Demokr.) C 5 (448, 33) περὶ τῆς σωματικῆς ἐ. Entstehung, Einteilung in φυσικαί (σύμφυτοι) u. ἐπίκτητοι, Gefahren Pythagor. D 8 (288, 18ff. 290, 4ff.) περὶ ἐπιθυμιῶν *(libidines)* Archyt. A 9 (252, 36ff.) αἱ παρὰ φύσιν Hipparch. 55 C 7 (449, 16) προδόται τῆς ὑγιείης τῇσιν ἐπιθυμίῃσιν Demokr. B 234 (426, 20) ἐπιβάλλεσθαι ἐπιθυμίῃν τοῦ ... πρήσσειν B 191 (421, 4) ἡ τοῦ πλέονος ἐπ. B 224 (425 11) πλούτου [Demokr.] B 302 (446, 1).
ἐπικαίειν. ἀέρα ἐπικαιόμενον opp. ὑπονοτιζόμενον Antiph. B 26 (595, 31).
ἐπικαινουργεῖν Demokr. B 191 (421, 3).
ἐπικεῖσθαι s. ἐπιτιθέναι.
ἐπικήριος Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 37).
ἐπίκλησις. (Τιτῆνας) ἐπίκλησιν καλέουσιν Orph. B 13 (478, 9).
ἐπικλίνειν. ἐπικλιθῆναι τὰς ἄρκτους Emped. A 58 (162, 35) τὸν οὐρανόν Archel. A 4 (324, 13).
ἐπικόπτης Timon v. Xenophan. A 35 (42, 13).
ἐπικουρεῖν Anonym. Iambl. 82, 3 (631, 24) 6 (633, 9) u. ö.
ἐπικουρία. ἐλπὶς ἐπικουρίης Demokr. B 287 (437, 8).
ἐπίκουρος. Ἐρινύες Δίκης ἐπίκουροι Herakl. B 94 (75, 20).
ἐπικράτεια. κατ' ἐπικράτειαν τῶν σπερματικῶν γόνων Emped. A 81 (167, 6) vgl. Demokr. A 143 (380, 2) βροχῆς B 14, 7 (392, 44).
ἐπικρατεῖν. (ἀναθυμίασιν) ἐπικρατήσασαν Herakl. A 1 (55, 44) ἀέρος ἐπικρατοῦντος A 65 (163, 17) ἑκάστου κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν χαρακτηριζομένου Anaxag. A 41 (301, 1).
ἐπικράτησις. κατὰ μηδενὸς ἐπικράτησιν Zenon A 1 (127, 6).
ἐπίκτητος s. ἐπικτᾶσθαι.

ἐπικτᾶσθαι. τὰ ἐπικτώμενα opp. τὰ τελεύμενα Demokr. B 279 (435, 19) — ἐπίκτητοι (ἐπιθυμίαι) opp. φυσικαί Pythagor. D 8 (288, 24 ff. 290, 5).

ἐπικωθωνίζεσθαι Krit. B 59 (628, 17).

ἐπιλαμβάνειν τοὺς πόρους Alkm. A 5 (101, 26).

ἐπιλανθάνεσθαι. ὅκωσπερ ὁκόσα εὕδοντες (sc. ποιοῦσιν) ἐπιλανθάνονται Herakl. B 1 (62, 3) τοῦ ἐπιλανθανομένου ἧι ἡ ὁδὸς ἄγει B 71 (72, 19).

ἐπιλείπειν. ἵνα ἡ γένεσις μὴ ἐπιλείπηι Anaximandr. 14 (14, 34) μὴ ἐπιλίποι ὑμῖν (ὑμᾶς?) πλοῦτος Herakl. B 125ᵃ (Nachtr. zu S. 79, 16) ἡ νόησις ἐπιλείπει Diog. B 4 (335, 17).

ἐπιλήπτωρ πάντων Timon v. Zenon A 1 (126, 15).

ἐπιληψία [Demokr.] B 300, 10 (442, 14) Hipparch. 55 C 7 (449, 13).

ἐπιλογιστικός. Θεωρία Nausiphan. B 2 (465, 16).

ἐπιμάρτυρος. ὀάρων ἐπιμάρτυρα Emped. B 21, 1 (180, 15).

ἐπιμείζων(?). ἡδονήν Demokr. B 211 (423, 17 vgl. Anm.).

ἐπιμέλεια. Θεράπευε ἐπιμέλειαν Pittak. 73ᵃ 3 (522, 20).

ἐπιμέλεσθαι αὐτῶν μή Demokr. B 279 (435, 14) κτήσιος ἐπιμέληται B 285 (437, 1) τῶν ἐπιμεληθέντων opp. θεοί, τύχη Thrasym. B 1 (576, 25).

ἐπιμελής. τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ Demokr. B 228 (426, 5) σῶμα ⟨ἐπιμελές⟩ Antiph. B 49 (599, 5 vgl. 10).

ἐπιμήκης. ψηφῖδες opp. περιφερεῖς Demokr. B 164 (415, 6. 7) vgl. A 128 (372, 27).

ἐπιμόριος. ὁ τοῦ ἴσου καὶ ... τοῦ ἐπιμορίου (λόγος) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 42) οἱ πολλαπλάσιοι λόγοι καὶ ἐπιμόριοι ἐν οἷς θεωροῦνται αἱ συμφωνίαι Archyt. A 17 (256, 13) *superparticularis proportio* A 19 (256, 24).

ἐπινόημα Antiph. B 101 (605, 31).

ἐπίνοια. οὐ κατὰ χρόνον εἶναι γενητὸν τὸν κόσμον ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν Herakl. A 10 (58, 46) ἐπίνοιαν ἐπ' ὀγδοάδι Philol. A 12 (235, 11).

ἐπιξενοῦν. ἡ ἐπιξενωθεῖσα τοῖς ἡμετέροις σώμασιν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος μοῖρα Herakl. A 16 (60, 19).

ἐπιορκεῖν δίκαιον opp. εὐορκεῖν Dialex. 3, 6 (641, 23 ff.) ἐπιορκήσαντας κατ' (?) εὐορκήσαντος Gorg. B 15 (560, 18).

ἐπιορκία οὐ χεῖρον μοιχείας Thal. A 1 (6, 3).

ἐπίορκος. ἐπίορκον ... ἐπομόσσηι Emped. B 115, 4 (207, 10).

ἐπίπαν. εἰς ἐπ. Xenophan. B 3, 4 (46, 19).

ἐπίπεδον. προστιθέμενα ποιήσει μεῖζον, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμή Zenon A 21 (130, 16) ἐκ τοῦ (γραμμὴν) ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ τοῦ στερεοῦ (πέρατα εἶναι) οἴονται ... τοιαύτας φύσεις εἶναι Pythagor. B 24 (275, 4) vgl. B 26 (275, 13) 55 A 120 (371, 45) ἔν τε ἐπιπέδοις καὶ στερεοῖς πρῶτα στιγμή, γραμμή ... (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 44) Pyramide (236, 12 ff.) εἰ κῶνος τέμνοιτο ... ἐπιπέδοις (ἐπιπέδωι Hdss vgl. Anm.) Demokr. B 155 (412, 21) ἡμικυκλίου u. ä. Archyt. A 14 (254, 19 ff.) δαπανωμένου τοῦ ἐπιπέδου beim τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου Antiph. B 13 (594, 4) λόγοι ἐπίπεδοι Philol. A 13 (235, 43) ἀριθμοί (235, 18) Theodor 4 (233, 15. 17) Αἰτίαι ἐπίπεδοι Tit. Demokr. A 33 (357, 31) = B 11ᵈ (390, 1) ἐπίπεδον γῆς Anaximandr. 11 (14, 7).

ἐπιπίστωσις dist. πίστωσις Theodor. v. Byz. B 74 A 26 (534, 23).

ἐπιπλάττειν τοὺς πόρους Emped. A 86 (168, 23) vgl. ἐμπλάττειν.

ἐπιπλοκή. ἐπιπλοκαί [Demokr.] B 300. 18 (444, 27).

ἐπίπλους (*omentum*) Demokr. C 6 (448, 40) masc. u. neutr. Antiph. B 37 (596, 32).

ἐπιπνεῖν. ψεῦδος οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ Philol. B 11 (244, 4).

ἐπίπνοια παρὰ τοῦ δαιμονίου Pythagor. D 11 (291, 20).
ἐπιπολάζειν (τὸν νοῦν) Epich. Gn. 43 (96, 8) ἡ ἁλμυρὶς ἐπιπολάζει Demokr. A 135 (376, 14).
ἐπίπονος. ἐπίπονοι coni. νωθροί Erklärung Emped. A 86 (169, 1).
ἐπιπορεύεσθαι. ἐπιπορευόμενος Herakl. B 45 (68, 19).
ἐπιπρέπειν. ἐπιπρέπει Xenophan. B 26, 2 (50, 23).
ἐπιπρόσθησις opp. σύνθεσις Meliss. A 5 (137; 974a 26 vgl. 141; 977a 4).
ἐπιπωματίζειν τὸν ἀέρα τὸν κάτωθεν Anaximen. A 20 (20, 29) vgl. Anaximen. Anaxag. Demokr. 46 A 88 (309, 29) αἱ ἀπόρροιαι τὸν ἀέρα ... κινοῦσι τὸν ἐπιπωματίζοντα αὐτούς (sc. τοὺς πόρους) Emped. A 89 (171, 38).
ἐπιρρεῖν. ὕδατα ἐπιρρεῖ Herakl. B 12 (64, 12).
ἐπίρροτα. (αἵματος) ἐπίρροιαι Emped. A 74 (165, 27) ἡ πολλὴ ἐ. τῶν χυμῶν Demokr. A 155 (382, 3).
ἐπιρυσμίη ἑκάστοισιν ἡ δόξις Demokr. B 7 (388, 9).
ἐπισημαίνειν Demokr. B 14, 3 (391, 14. 29) 14, 7 (392, 3. 15. 25 ff.).
ἐπισημασία. (θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ) διὰ τὸν ἥλιον Anaximen. A 14 (19, 45) Δημοκρίτου 55 B 14, 7 (391, 44 ff.).
ἐπίσημος. ὄνομα Parm. B 19, 3 (125, 9).
ἐπισκιάζειν Demokr. A 135 (377, 26. 378, 31. 38. 379, 2).
ἐπίστασθαι γνώμην Herakl. B 41 (68, 11) (πάντα) Demokr. B 169 (416, 11) ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν Herakl. B 19 (65, 13) μὴ ἐπιστάμενον ζητεῖν Archyt. B 3 (262, 10 vgl. 18. 263, 1) τἀγαθὰ μὴ 'πιστῆται ποδηγετεῖν Demokr. B 173 (416, 24) ἐπίστανται *sind überzeugt* Herakl. B 57 (70, 8).
ἐπίστασις Bolos (466, 24).
ἐπιστατεία 45 D 5 (284, 39) 8 (287, 46).
ἐπιστέφειν. (δρόμον ἥλιος) ἐπιστέψας Emped. (?) B 154, 2 (217, 6).
ἐπιστήμων. ἐπιστάμονα γενέσθαι Archyt. B 3 (262, 7).
ἐπιστήμη. Entstehung aus μνήμη u. δόξα Alkm. A 11 (102, 19) ψυχήν = νοῦν ἐπιστήμην δόξαν αἴσθησιν Pythagor. B 15 (273, 29) ἐπιστήμης (περὶ τῶν αἰσθητῶν) οὐκ ἐούσης Kratyl. 3 (342, 5) = αἴσθησις Heraklit. 53, 3 (342, 29) — τὴν ἀληθῆ φιλοκαλίαν ἐν τοῖς ... ἐπιστήμαις εἶναι Pythagor. D 10 (291, 14) συνέσει τε καὶ ἐπιστήμηι ὀρθοπραγέων Demokr. B 181 (418, 18).
ἐπιστολή. 'Επιστολαί Tit. Demokr. A 2 (357, 4) vgl. C 2—7 (447, 32 ff.).
ἐπιστρέφειν. σκάφας ἐπεστραμμένας Herakl. A 1 (55, 32).
ἐπισφαλής. ἐπισφαλὲς προπέτεια Periand. 73a 3 (523, 15).
ἐπισυρρεῖν. ἀέρος ἐπισυρρέοντος Metrod. v. Ch. A 18 (452, 14).
'Επιτάφιος Tit. Gorg. A 1 (544, 25) B 5a (556, 26).
ἐπιτελεῖν. ἀποδείξιας ἐπιτελεῖ Archyt. B 4 (263, 8).
ἐπιτέλλειν. *Cane ascendente, descendente* Anaxag. B 20 (321, 14) Demokr. B 14, 3 (391, 12 ff.)
ἐπιτερπής. ἐπιτερπέστατα opp. ἀτερπέστατα Demokr. B 233 (426, 15).
ἐπιτέταρτος λόγος Archyt. A 16 (255, 16. 27).
ἐπιτήδειος Demokr. B 277 (434, 16) ἐπιτηδεία (γυνή?) Antiph. B 49 (598, 16) — τοῖς ἐπιτηδείοις χρῶ Pittak. 73a 3 (522, 12) ἐπιτηδειότατος πρὸς φιλίαν [Demokr.] B 302 (446, 11) (ἔκπωμα) ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν Krit. B 34 (623, 25) ἐπιτηδειότατα opp. παλίγκοτα Antiph. B 49 (598, 21) ἐπιτηδειέστατον Demokr. B 121 (407, 30).
ἐπιτήδευμα. ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι ἴσθι καλός Thal. 73a 3 (521, 33) vgl. 1 A 1 (6, 10) ποῖά ἐστι καλὰ ἐπιτ. Hippias A 9 (581, 15) vgl. A 2 (578, 18) τὴν ἀληθῆ φιλοκαλίαν ἐν τοῖς ἐπιτ. εἶναι Pythagor. D 10 (291, 14).
ἐπιτιθέναι. θύρας ἐπίθεσθε βέβηλοι Orph. B 7 (475, 2. 3) τί τοῖσδ' ἐπίκειμαι Emped. B 113, 1 (205, 21).
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἄλλοις Thal. A 1 (6, 8).

ἐπιτολή. περὶ τῶν ἄστρων . . . ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων Archyt. B 1 (258, 8).
ἐπιτρέπειν. μὴ πάντα ἐπίτρεπε τῆι γλώσσηι Demokr. (?) B 298a (439, 2).
ἐπιτριακοστόπεμπτος λόγος Archyt. A 16 (255, 14. 27).
ἐπίτριτος. *sesquitertia proportio* Philol. B 6 (242, **6**) ἐπίτριτος λόγος Archyt. A 16 (255, 23) ἁ συλλαβὰ ἐπίτριτον Philol. B 6 (241, 19).
ἐπιτροπεύειν. τὴν πόλιν ἐπιτροπευόντων Thrasym. B 1 (576, **21**).
ἐπιτυγχάνειν τὸ ἥδιστον Thal. A 1 (**6, 4**) ἐπιτυχών (γαμβροῦ) opp. ἀποτυχών Demokr. (?) B 272 (433, **16**) vgl. ἐπιτυχία.
ἐπιτυφλοῦν Demokr. A 135 (376, 8).
ἐπιτυχία. ἐπιτυχίην opp. ἀποτυχίην Demokr. B 275 (474, 7). Vgl. ἐπιτυγχάνειν.
ἐπιφάναι. ἐπίφημι Emped. B 9, 5 (176, **2**).
ἐπιφάνεια Apollons Hekat. B 5 (459, 27) — τρίτη ἀρχὴ εἰς μέγεθος (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 20) οὐσία Pythagor. B 23 (274, 46) τὴν ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν B 42 (279, 15) d. Pyramide (Speusipp. nach) Philol. A 13 (**236, 11**) κυλινδρική, κώνου Archyt. A **14** (253, 47 ff.) τὰς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας Demokr. B 155 (412, 22) τοῦ κατόπτρου Emped. A 88 (171, 31).
ἐπιφανής. ἐπιφανέστερον (ὄνειδος) Demokr. B 218 (424, **14**).
ἐπιφέρειν. ἐπιφερομένων dist. φερόμενα Archyt. B 1 (258, 19).
ἐπιφραδής. ἐπιφραδέως Parm. B 1, 16 (114, **22**).
ἐπιφράζεσθαι. ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα Herakl. B 5 (62, 16).
ἐπίφραξις (πόρων) Anaximandr. 11 (14, 12).
ἐπιφράττειν. ἐπιφρασσομένων ἐκπνοῶν Anaximandr. 11 (14, 10) τοῦ στομίου τοῦ περὶ τὸν τροχὸν (σελήνης) A 22 (16, 20).
ἐπιφρίττειν. χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασιν Emped. B 83, 2 (195, **36**).

ἐπιχεῖν. ⟨ἐπιχεῖ⟩ Krit. B 33 (623, **21**).
ἐπιχείρημα (συγγράμματος) (Zenon) B 2 (133, **15**).
ἐπιχθόνιος. ἀνθρώποισιν Emped. B 146, 2 (215, **27**).
ἐπιχώριος. ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον Emped. B 62, 8 (**191, 24**) ἱερά Demokr. B 259 (431, **14**).
ἐπιψακάζειν (Gorg.) C 2 (562, 21).
ἐπόγδοος. *sesquioctava proportio* Philol. B 6 (242, 7) ἐπόγδοος λόγος Archyt. A 16 (255, 17. 29) ἐπόγδοον *Ganzton* Philol. B 6 (241, **15. 19**) Plur. opp. δίεσις (242, **2. 8**).
ἐποικτίρειν. ἐποικτῖραι Xenophan. B 7, 3 (47, **21**).
ἐπομβρία opp. αὐχμός Herakl. A 1 (54, 28) Plur. Hipparch. 55 C 7 (449, **19**).
ἐπομνύναι. ἐπίορκον . . . ἐπομόσσηι Emped. B 115, 4 (207, **10**).
ἐποποιός Anekdote Protag. A 25 (534, 16) v. Antiph. A 1 (587, 16).
ἐποπτεύειν. καθαρῆισιν ἐποπτεύσῃς μελέτῃσιν Emped. B 110, 2 (204, **1**).
ἐπόπτης (θεός) Epich. Gn. 23 (**94, 10**).
ἐπορέγειν. ἀλλοίων ἐπορέξεαι Emped. B 110, 6 (204, **5**).
(**ἐπορεῖσθαι**). ἐπορεῦνται Emped. B 137, 2 (213, **35** vgl. Anm.).
ἔπος. *Wort.* φάσθαι ἔπος Xenophan. B 7, 3 (47, **21**) ἔπος φάτο Parm. B 1, 23 (115, **5**) φωνεῦντα πᾶν ἔπος κὴν παντὶ δήμωι Anaxarch. B 1 (458, **3**) — ὡς ἔπος εἰπεῖν Antiph. B 50 (599, **20**) ἐπέων opp. ἔργων Herakl. B 1 (**61, 34**) — *Vers.* τὸ ἔπος (Hexameter) δεκαεπτά, βαίνεται ἐν τῶι δεξιῶι ἐννέα συλλαβαῖς . . . Pythagor. 45 B 27 (275, 47) — κόσμον ἐπέων Parm. B 8, 52 (121, **18**) Ὅμηρος . . . ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων Demokr. B 20 (394, **15**) Περὶ καλλοσύνης ἐπέων A 33 (357, 45) = B 18a (394, 5) — (*epische*) *Dichtung.* παιδείας μέρος περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι = τὰ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενα Protag. A 25 (534, 12) τὰ Ἐμπεδοκλέους καὶ Παρμενίδου ἔπη λόγοι 18 A 15 (108, 5) ἔπη opp. τραγωιδίαι, δι-

θύραμβοι, καταλογάδην λόγοι Hippias A 12 (582,18).

ἐποχεῖσθαι τῶι ἀέρι τὴν γῆν Anaximen. A 6 (18,27) 7 (18,42) 20 (20,34) Anaxag. A 42 (301,33) — *δαερὸν ἐποχεῖτο δαηρῶι* Emped. B 90, 2 (198, 2).

ἑπτά τε καὶ ἑξήκοντα Xenophan. B 8, 1 (48,3) — τὸ βρέφος τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἑβδομάσιν Emped. B 153a (216, 20) vgl. A 83 (167, 41) ... *in omnibus numerus septenarius plurimum possit* Hippon A 16 (225, 6 ff.) τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξομοιοῦσι τῆι ἀμήτορι Νίκηι καὶ Παρθένωι Philol. (?) B 20 (247,2 ff. vgl. 268, 21 ff.) θεός, εἷς ἀεὶ ὢν . . ἀκίνητος κτλ. (247, 9) διὰ ἑπτὰ σχημάτων ἡ γνῶσις, αἱ αἰσθήσεις Hippokr. 12 C 1 (85, 10 ff.) ἑπτὰ φωνήεντα, χορδαί, πλειάδες, ἐν ἑπτὰ ὀδόντας βάλλει, ἑπτὰ οἱ ἐπὶ Θήβας Pythagor. 45 B 27 (275, 34 ff.) *Pliadas* Mus. B 18 (487,18) Ὑάδας Hippias B 13 (585, 13) ἑπτὰ σοφοί s. Weise, Sieben Reg. II.

ἑπτακαιδεκάπους (δύναμις) Theodor. 4 (233, 14).

ἑπταμηνιαῖος. γόνιμα, διὰ τί Emped. A 75 (165, 31).

ἑπτάμηνος. ἡ ἑπτ. Emped. A 75 (165, 34) τὰ ἑπτ. (165, 35).

Ἑπτάμυχος Tit. Pherekyd. 71 A 2 (504, 32).

ἑπτάτονος s. τόνος.

ἐπωιδὴ Ὀρφέως Eurip. 66 A 9 (471,27) Plur. Pythagor. D 1 (282, 13).

ἐπώιζειν Epich. B 4 (91,22).

ἐπώνυμος. Γηθοσύνην καλέοντες ἐπώνυμον Emped. B 17, 24 (179, 1) Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον [Emped.] B 156, 1 (218, 4).

ἐπωφέλεια. ἐπωφελείης . . εἵνεκεν Demokr. B 278 (435, 6).

ἔρανος. οἵους ἂν ἐνέγκηις τοῖς γονεῦσι, τοιούτους αὐτὸς προσδέχου Thal. 73a 3 (522, 3) vgl. 1 A 1 (6,12).

ἐραστής. Γλαύκωνος v. Krit. (?) B 75 (629, 20) παιδὶ ὡραίωι ἐρασταῖ μὲν χαρίζεσθαι καλόν κτλ. Dialex. 2, 2 (638, 11).

ἐρατός. μελέων ἐρατὸν δέμας Emped. B 62, 7 (191, 23).

ἐργάζεσθαι dist. ποιεῖν (Prodik.) A 18 (566, 18) οἱ φειδωλοὶ . . . ἐργαζόμενοι Demokr. B 227 (425, 20) ἐργαζόμενοι καὶ φειδόμενοι . . . Antiph. B 53 (600, 1) ταὐτὰ ἐργαζόμενοι Herakl. B 58 (70, 18) ἐργάσηι opp. λέξηι Demokr. B 244 (428, 11) — φόβος κολακείην ἐργάζεται B 268 (433, 8) passiv. ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἂν Herakl. B 15 (65, 1). Vgl. ἔρδειν.

ἐργασίη. πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης Demokr. B 218 (424, 14).

ἐργάτης. ἐργάται syn. συνεργοί Herakl. B 75 (73, 5).

ἔργμα. μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασιν Demokr. B 43 (399, 12).

ἔργον opp. ὄνομα Herakl. B 48 (69, 2) Hippokr. 12 C 2 (86, 2) λόγος ἔργου σκιή Demokr. B 145 (410, 23) τῶι λόγωι μὲν — τῶι δ' ἔργωι Epich. Gn. 39 (95, 22) λόγωι μὲν — ἔργωι δέ Demokr. B 82 (403, 6) ἔργου οὐ λόγου χρείαν ἔχει [Demokr.] B 302 (446, 10) vgl. 45 D 9 (291, 2) μήτε λόγωι μήτε ἔργωι Anaxag. B 7 (316, 21) ἐκ λόγου ἢ ἔργου ἄριστος Anon. 82, 3 (631, 14) τῆι γλώττηι θρασύνεται, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆι ὀκνεῖ Antiph. B 56 (601, 7) καὶ ἐπέων καὶ ἔργων Herakl. B 1 (61, 34) ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις Philol. B 11 (243, 19) ἔργα καὶ πρήξιας ἀρετῆς opp. λόγους Demokr. B 55 (400, 14) — ἕξεις ἔργωι μνήμην Bias 73a 3 (523, 10) χαλεπώτατον τὸ ἔργον ὅταν . . . Polykleit. B 1 (229, 15) — ἔργον *difficile est* Herakl. (?) B 95 (76, 2) κιβδήλου ἔργον Demokr. B 63 (401, 10) φρονήσιος, ἀναλγησίης B 193 (421, 14) ὀκνεῖν ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν Antiph. B 55 (601, 2) — ἔργα τελεῖν ἅπερ ἄνδρες Xenophan. B 15, 2 (49, 6) τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ Philol. B 11 (243, 3) ἔργα πράσσειν βίαι Krit. B 25, 10 (620, 31) — ῥώμης ἔργα Xenophan. B 2, 18 (46, 10) Ἀφροδίτης Krit. B 6, 19 (615, 28) ἔργα τῆς ζωῆς opp.

πράγματα Anonym. Iambl. 82, 7, 3. 4 (633, 31. 34) vgl. 7,5 (634,6) 7,7 (634, 15 ff.) ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα Hippias A 12 (582, 10) θεῶν, τύχης Thrasym. B 1 (576, 25) — ἔργ' ἀίδηλα (ἠελίοιο), περίφοιτα σελήνης Parm. B 10, 3. 4 (122, 23. 24) ἄρθμια Emped. B 17, 23 (178, 20) ἀγαθῶν μελεδήμονες B 112, 2 (205, 9) παντοίων . . μάλιστα σοφῶν . . ἔργων B 129, 3 (211, 16) σχέτλι' ἔργα βορᾶς B 139, 2 (214, 14) ἐπὶ καλοῖς, φλαύροισι ἔ. Demokr. B 63 (401, 9) φαύλων B 190 (420, 6) δίκαια καὶ νόμιμα B 174 (417, 5) τὰ μεγάλα B 250 (429, 10) θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων (vgl. χρῆμα) B 194 (421, 18) — *Äcker.* ἔργα ῥευστά Emped. B 121, 3 (209, 1) τὰ ἐν τοῖς ἔργοις (Bild d. Kosmos) Philol. B 2 (240, 5) ἔργα κατεσκευασμένα Anaxag. B 4 (315, 10).

ἔρδειν ἢ μή Demokr. B 257 (431,3) τὰ χρὴ ἐόντα B 256 (430, 18. 19) vgl. B 174 (417,8) ἔρδειν τι πλημμελές B 181 (418, 17) ἔρδουσιν φυγῆς ἄξια B 262 (432,1) αἰσχρὰ ἔρδοντα B 84 (403,11) λόγωι ἅπαντα, ἔργωι οὐδὲν ἔρδοντες B 82 (403,6) πολλὰ ἔρξει ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐκ ἔρξει B 85 (398, 22. 23) — τίς ἄτας μικρὰς ἔρδει B 213 (424, 2) — γένναν *ἔοργεν (Νεῖκος) Emped. B 22, 9 (181, 22). Vgl. ἐργάζεσθαι.

ἐρέβινθος. ὑποτρώγοντα ἐρεβίνθους Xenophan. B 22, 3 (50, 9) χωρὶς εἶναι τοὺς κυάμους καὶ τοὺς ἐ. Demokr. A 128 (372, 28).

Ἔρεβος μέλαν (Orph.) A 12 (472, 8) Ἐρέβους ἐν ἀπείροσι κόλποις (472, 9) ὁμιχλῶδες B 13 (477, 17) = τὴν ἄρρενα (ἀρχήν) Akusil. B 1 (512, 24). Vgl. Reg. II.

ἐρέθισμα (συμποσίων) Krit. B 1 (613, 16).

ἐρείδειν. ὅπηι κέ τις αἰὲν ἐρείδηι (τὸ ἐόν) Emped. B 12,3 (176, 29) σφ' ἀδινῆισιν ὑπὸ πραπίδεσσιν ἐρείσας B 110, 1 (203, 34) τοὺς πόδας ἐρεῖσαι Demokr. B 228 (426, 2).

ἐρεῖν s. λέγειν.

ἐρευνᾶν. ἐρευνῶν μυκτῆρσιν (κέρματα) Emped. B 101, 1 (202, 5).

ἐρημαῖος. νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος Emped. B 49 (189, 3).

ἔρημος. τῶνδ' οὐδὲν ἔρημον Emped. B 17, 33 (179, 10) τὸ μὴ ἐρήμους εἶναι Demokr. B 255 (430, 13).

ἐριδάντης Plural Demokr. B 150 (411, 24).

ἐρίδουπος. ἀκοήν Emped. B 4. 11 (174, 20).

ἐρίζειν dist. ἀμφισβητεῖν Prodik. A 13 (565, 15).

ἐρίνεος. οὐδὲ . . . ὅσιόν ἐστι ἐν εἰρινέοισι εἵμασι θαφθῆναι Pythagor. 4, 1 (22, 17).

ἔριον. γῆν . . . ἐοικέναι ἐρίοις κακῶς ἐξαμμένοις Kleidem. 5 (327, 20).

ἐριοπῶλαι Krit. B 70 (629, 5).

Ἔρις. *Discordia* Parm. A 37 (111, 20) κακῆισι διατμηθέντ' Ἐρίδεσσιν (γυῖα) Emped. B 20,4 (180, 7) ἔριδος ἐνοπλίου opp. φιλοκάλου εἰρήνης Gorg. B 6 (557, 28) — πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι Herakl. B 8 (63, 4) δίκην ἔριν, πάντα κατ' ἔριν B 80 (74, 1 f.) τὸ ἐπὶ γένεσιν ἄγον πόλεμος καὶ ἔρις A 1 (55, 23) gegen Homer (Σ 107) verteidigt A 22 (61, 17) τοίων ἔκ τ' ἐρίδων ἔκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε Emped. B 124, 2 (209, 26) — ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔρις ὠφελεῖ τὸν ζητοῦντα . . . [Demokr.] B 302 (446, 8) — Ἔριδες Tit. Zenon A 2 (127, 14) σοφιστάς = τοὺς περὶ τὴν ἔριν 73^b 1 (524, 13). Vgl. Reg. II.

ἐριστικός. ἐριστικῶς συλλογίζονται Μέλισσος καὶ Παρμ. Aristot. 20 A 7 (141, 16) ἐριστικός v. Leukipp. A 33 (349, 10) τῶν ἐριστικῶν γένος ἐγέννησεν v. Protag. A 1 (526, 5) τέχνη ἐριστική 73^b 2 (525, 4) λόγοι ἐριστικοί Protag. A 3 (528, 5) Gorg. B 14 (559, 30) Τέχνη ἐριστικῶν Tit. Protag. A 1 (526, 26) = B 6 (536, 10).

ἔριφος. ἐρίφου σκέλος Xenoph. B 5, 1 (47, 11) — ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον orph. Symbol 66 B 18 (480, 31) 20 (481, 11

vgl. Anm.) — Ἔριφοι Sternbild (*haedi*) Kleostr. B 3 (502,22) Mus. B 8 (485,17) Demokr. B 14,4 (391,35) 14,8 (392,45).

ἑρμηνεία. ἥ τε βραχύτης καὶ τὸ βάρος τῆς ἑρμ. v. Herakl. A 1 (55, 16) τὴν ἑρμηνείαν ἁπλῆν καὶ σεμνὴν (παρέχεσθαι) Diog. B 1 (334, 3).

ἑρμηνεύειν τὰ μεγάλα μεγάλως Gorg. A 1 (544, 10).

Ἑρμῆς = λόγος Theagen. A 2 (511, 27) Ἑρμοῦ τὸ τετράγωνον Philol. A 14 (236,47) — Planet Anaximandr. A 19 (16,4) 30, 5 (233, 15.35) Demokr. A 92 (367, 26). Vgl. Reg. II.

ἐρόεις. Νημερτὴς Emped. B 122,4 (209, 12).

ἑρπετόν Herakl. B 11 (64, 7) ἑρπετά Entstehung Orph. B 16 (479, 37) περὶ κιναδέων τε καὶ ἑρπετέων ... Demokr. B 259 (431, 10).

ἐρρωμένως s. ῥωννύναι.

ἐρυθραίνειν. ἐρυθραίνεσθαι ἡμᾶς θερμαινομένους Demokr. A 135 (377, 42) τὴν αὐγὴν (ἡλίου) Metrod. v. Ch. A 17 (452, 6).

ἐρυθρός. χρῶμα Emped. B 92 (172, 24) Demokr. A 125 (372, 16) 135 (377, 39) in d. Mischfarben (378, 3 ff.) Ἐρυθρὰ θάλασσα 55 A 1 (350, 26) Ἐρυθρά 66 A 1ᵃ (470, 14).

ἐρύκειν. πίστιν ἔρυκε Emped. B 4, 13 (174, 22) ὅσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρυκε μετάρσιον B 35, 9 (186, 2) αἰθὴρ ... ὄμβρον ἐρύκει B 100, 18 (201, 7).

(ἐρυσίπελας) *pusula* Bolos 55 B 300, 3 (440, 21).

ἔρχεσθαι. ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων Emped. B 35, 1 (185, 27) ἦλθον εἰς Ἀθήνας Demokr. B 116 (406, 27) ἠλύθομεν Emped. B 120 (208, 24) ἔλθωντι Archyt. B 3 (262, 20) μελέτας ... διὰ φροντίδος ἐλθεῖν Emped. B 131, 2 (212, 2) διὰ κινδύνων ⟨ἐλθεῖν⟩ Thrasym. B 1 (577, 2) ἦλθεν εἰς Θάσον ... ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο Krit. B 44 (626, 23. 24) ἐλθών Antiph. B 54 (600, 15) τί κε καὶ πόθεν ἐλθόν Emped. B 17, 32 (179, 9).

ἐρώειν. ἐρώει θυμόν Demokr. (?) B 298ᵇ (438, 20).

Ἔρως s. Reg. II. — ἐπιθυμία: ἔρως: μανία Prodik. B 7 (572, 9) Περὶ φύσεως ἔρωτος ἢ ἐρώτων (?) Krit. B 42 (626, 12) ἔρωτα καὶ φιλίαν ἐπ' ὀγδοάδι Philol. A 12 (235, 11) δίκαιος ἔρως Demokr. B 73 (402, 8) νομίμων ἐρώτων opp. ἐμφύτου ἄρεος Gorg. B 6 (557, 28) ἔρωτες παντοῖοι βίου Krit. B 15, 1 (617, 2).

ἐρωτᾶν. ἐρωτῶν u. ἐρωτώμενος Aristot. 19 A 14 (129, 18).

ἐρώτησις. ὁ δι' ἐρωτήσεως (λόγος) opp. μακρὸς καὶ συνειρόμενος Nausiph. B 2 (465, 29) Teil d. λόγος Protag. A 1 (526, 16 vgl. 19) Περὶ ἐρωτήσεων Tit. [Demokr.] B 306 (446, 46).

ἐρωτητικός. λόγοι opp. ῥητορικοί Gorg. B 14 (560, 1).

ἐρωτικός. μέμψιν (?) Demokr. B 271 (433, 14).

ἐς usw. siehe εἰς usw.

ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα Krit. B 6, 26 (616, 4).

ἐσθής. τὴν σφετέρην ἐσθῆτα ἔχειν Xenophan. B 14, 2 (49, 3) εἴδωλα *ἐσθῆτι καὶ κόσμωι διαπρεπέα Demokr. B 195 (421, 19) περὶ τὰς ἐσθ. (πολυτελέστατοι οἱ Θετταλοί) Krit. B 31 (623, 1).

ἐσθίειν. τῶν θυσίμων χρὴ ἐσθίειν μόνον (vgl. σάρξ) Pythagor. C 4 (281, 1) τάχος καὶ ἔπειξις ἀπέστω τοῦ ἐ. [Demokr.] B 302 (446, 12) ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν Demokr. B 235 (427, 5) ἐσθίοι ἐρρωμένως Krit. B 32 (623, 12).

ἐσθλός. λόγος opp. φαύλη πρῆξις Demokr. B 177 (417, 20) — χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι Pittak. 73ᵃ 2 (519, 33) φήμη τὸν ἐ. κἀν μυχοῖς δείκνυσι τῆς (Krit.) B 24 (620, 1) δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν Mus. B 7 (485, 14) vgl. δειλὰ (δεινά Hdss.) καὶ ἐσθλά Emped. B 15, 3 (177, 7) ἆθλον τοῖς ἐσθλοῖσι opp. κόλασμα τοῖς κακοῖσιν Krit. B 25, 3 (620, 24) ... ἐσθλὰ ἀναφαίνηι Xenophan. B 1, 19 (45, 7) φρονεῖν (Demokr.) C 6 (448, 13).

ἑσπέρα. ἠοῦς καὶ ἑσπέρας τέρματα Herakl. B 120 (78, **16**) γῆρας ἡμέρας Emped. B 152 (216, **14**).

Ἕσπερος = Φώσφορος Parm. A 1 (106, 11) S. 672 (Anm. z. 106, 12) *Porta vesperis* (*Canis*) Anaxag. B 20 (322, 2).

ἔστ(ε) ἂν Xenophan. B 6, 4 (47, **14**) Emped. B *42, 2 (187, **28**).

Ἑστία. τὴν μοναδικὴν φύσιν Ἑστίας τρόπον ἐν μέσωι ἱδρῦσθαι Parm. Emped. (?) 18 A 44 (112, 1) τὸ ἓν ἐν τῶι μέσωι τᾶς σφαίρας ἑστία καλεῖται Philol. B 7 (242, **11**) vgl. A 16 (237, 14. 19) 17 (237, 28) Ἑστίαν σ' οἱ σοφοὶ καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι (Γαῖα) Eurip. nach Anaxag. (?) A 20ᵇ (298, 23. 24) τὴν τετραγώνου γωνίαν . . . Ἑστίας ἀποκαλεῖ Philol. A 14 (236, 38. 237, 6) — ἀφ' ἑστίας ἀγόμεθα γυναῖκα Pythagor. C 4 (280, 41) vgl. C 5 (281, 17). Vgl. Reg. II.

ἐστὼ τῶν πραγμάτων Philol. B 6 (241, **2**) ἐστοῦς (241, **6**). Vgl. εὐεστώ, κακεστώ.

ἔσχατος. ὄλυμπος Parm. B 11, 3 (123, **7**) οὐδὲν αὐτοῦ (sc. τοῦ ὄντος) ἔσχατον ἔσται Zenon B 1 (133, **11**) ἐξ ἔσχατον ἵστατο Νεῖκος Emped. B 36 (186, **15**) ἐν τῶι ἐσχάτωι πότερον ἐκτείναιμι ἂν τὴν χεῖρα . . . ἢ οὔ; Archyt. A 24 (257, 15) ἔσχατον, πέρας nicht = τελευτή (Prodik.) A 15 (565, **34**) — ἐπ' ἔσχατα τέρματα κύκλου Emped. B 35, 10 (186, **3**) ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα B 100, 4 (200, **18**) — übertrag. ὕβρις ἐ. Demokr. B 111 (406, **4**) πενίης B 219 (424, 18).

ἔσωθεν Xenophan. B 30, 3 (51, **10**) Emped. B 100, 13 (201, 2).

ἐτάζειν. . . . ἐτάζηι τοὺς ἀδικέοντας Demokr. B 266 (433, **4**).

ἑταιρεία. θεράπευε ἑταιρείαν Pittakos 73ª 3 (522, 20).

ἑταῖρος. ἑταίρους γίνεσθαι Demokr. B 255 (430, **14**) ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου κτλ. Antiph. B 65 (602, **24**).

ἐτεή. ἐτεῆς ἀπήλλακται (ὁ ἄνθρωπος) Demokr. B 6 (388, **6**) ἐτεῆι οὐδὲν ἴσμεν B 7 (388, **8**) vgl. B 117 (407, **4**) 8 (388, **11**) 10 (389, **1**) ἐτεῆι ἄτομα καὶ κενόν opp. νόμωι B 125 (408, **17**) 9 (388, **19**) A 49 (361, **18**. **23**).

ἑτεροῖος. εἰ τριχὶ μιῆι . . . ἑτεροῖον γίνοιτο (τὸ ἐόν), ὀλεῖται πᾶν Meliss. B 7 (145, **9**) vgl. (145, **14**) B 8 (147, **15**).

ἑτεροιοῦν. (τὸ ἐὸν) οὔτε μετακοσμούμενον θέσει οὔτε ἑτεροιούμενον εἴδει Meliss. A 5 (137; 974ª 20) vgl. B 7 (145, **6**. **18**) B 8 (148, **4**) (coni. μεταπίπτειν) (148, **11**) πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι Diog. B 2 (334, **9**) ἑτεροιοῦτο coni. μετέπιπτε (334, **14**) vgl. (334, **19**) B 5 (336, **11**).

ἑτεροίωσις. πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἑτερ. Diog. B 5 (336, **13**) πολλαὶ ἑτερ. ἔνεισι καὶ ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι (336, **4**) ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἑτερ. (336, **15**) τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰς νοήσεις ἑτεροιώσεις τοῦ σώματος Leuk. Demokr. 54 A 30 (348, 45).

ἑτερομήκης. ἑτερόμηκες coni. τετράγωνον: ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 28) Zahl Theodor. 4 (233, 16) Pythagor. B 28 (276, 26).

ἕτερος τῶν ἄλλων Philol. (?) B 20 (247, **10**) ὑφ' ἑτέρου (opp. ὑφ' ἑαυτοῦ) ἐπαινέεσθαι Demokr. B 114 (406, **12**) ⟨ἑτέρων ἀρχόντων⟩ ἀκούειν (opp. πάσχειν αὐτούς) Thrasym. B 1 (576, **23** vgl. **28**) ἑτέρων λόγον ἐν τῶι σφετέρωι ἐνόντα (577, **16**) ἐφ' ἑτέροισι γίγνεσθαι Demokr. B 266 (432, **2**) τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις Antiph. B 50 (599, **21**) παιδεία ἕτερος ἥλιος Herakl. (?) B 134 (80, **24**) ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον Antiph. B 54 (600, **11**) ἕτερον σῶμα B 49 (599, **5**. **10**) ἕτερόν τινα βίον B 53ª (600, 8) — ἑτέρα Diog. B 6 (338, 4. **14**) ἑτέρηι Demokr. B 275 (434, 8) Plur. Diog. B 6 (337, **18**. **23**. 338, **19**. 339, **2**. **3**. **4**) — τὸ ἕτερον Zenon B 2 (134, **3**) ἕτερον οὐδέν Anaxag. B 12 (319, **11**) τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν Antiph. B 54 (600, **29**) τῶι δ' ἑτέρωι (ἐναντίωι) Parm. B 8, 58

(122, 2) ἀεὶ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων Zenon B 3 (135, 1. 2) — ἕτερος ἕτερον Demokr. B 245 (428, 19) ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα Herakl. B 12 (64, 12) κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρῃσι προσάπτων Emped. B 24, 1 (182, 12) — ἀπέχειν τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου Zenon B 1 (133, 7) . . . οὔτε ἕτερον πρὸς ἕτ. οὐκ ἔσται (133, 11) οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῶι ἑτ. Anaxag. B 4 (316, 1) . . . δια-κρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτ. B 12 (319, 9) εἰ τούτων τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτ., ἕτε-ρον τῆι ἰδίαι φύσει Diog. B 2 (334, 12 vgl. 15) μετέχει οὐδὲ ἓν ὁμοίως τὸ ἕτ. τῶι ἑτ. B 5 (335, 24) ὅμοιον . . . τὸ ἕτ. τῶι ἑτ. (336, 12).

ἐτησίαι. Entstehung Metrod. v. Ch. A 18 (452, 12) Ursache d. Nilschwelle Thal. A 16 (9, 33 ff.). Vgl. ἄνεμος.

ἐτήσιος. Nilschwelle ὑπὸ τῶν ἐτησίων Thal. A 1 (6, 14) Demokr. A 99 (368, 30).

ἐτήτυμος. ὁδόν Parm. B 8, 18 (119, 15).

ἔτι. *noch.* μόνος (μοῦνος) δ' ἔτι Parm. B 1, 37 (115, 19) 8, 1 (118, 38) ὅσσ' ἔτι Emped. B 35, 9 (186, 2) — ἔτι τε Pherekyd. (?) B 8 (475, 13) ἔτι δέ Archyt. B 1 (259, 15) Diog. B 4 (335 13) τοῦ μέλλοντος *ἔτι καὶ ἀδήλου κρέσσον Demokr. B 295 (438, 7) το ἔτι τούτων αἴσχιστον (? αἴσχιον *Hercher*) Krit. B 44 (626. 28) — *(nicht) mehr.* οὐκ ἂν ἔτι Meliss. B 1 (146, 2) 7 (145, 6) οὐδ' ἔτ' ἐς (?) Emped. B 100, 12 (201, 1) — *künftig.* Thrasym. B 1 (576, 27) μηδὲν ἔτι τοιοῦτον ἔσται (577, 11).

ἑτοῖμος. οἶνος Xenophan. B 1, 5 (44, 20) πάντα Pherekyd. B 2 (508, 7).

ἔτος. πόσα τοι ἔτε' ἐστί Xenophan. B 22, 4 (50, 10) χιλίων ἐτῶν Σίβυλλα ἐξικνεῖται τῆι φωνῆι Herakl. B 92 (75, 15) μυρίοις ἔτεσι Meliss. B 7 (145, 9).

ἐτυμολογεῖν τὸ τῆς ψυχῆς ὄνομα Herakl. und Hippon A 10 (224, 15).

ἔτυμος. ἐοικότα τοῖς ἐτύμοισι Xenophan. B 35 (52, 4) ἐτύμως B 8, 4 (48, 6).

εὖ μάλα πολλῶν Herakl. B 35 (67, 16) — εὖ δεδαῶτε Emped. B 23, 2 (181, 26) εὖ λογίζεσθαι, εὖ λέγειν Demokr. B 2 (386, 3. 4) μηδ' εὖ τὸν ἐχθρὸν (λέγε) Pittak. 73a 3 (522. 16) εὖ φρονέουσι Demokr. B 95 (404, 9) δρᾶν B 96 (404, 12) ποιήσιων, πεποιημένων B 265 (432, 18. 14) θεῶι ὅμοιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ εὖ ποιεῖν [Demokr.] B 302 (446, 4) τὼς φίλως εὖ ποιὲν καλόν opp. τὼς ἐχθρώς Dialex. 2, 7 (638, 20) *εὖ τέτακται (βίος) Demokr. B 61 (401, 6) ἄξεται εὖ (τὰ κατὰ τὴν πόλιν), εὖ ἀγομένη (πόλις) B 252 (429, 16. 18) πάσχειν εὖ opp. εὐεργετεῖν 248 (429, 5) εὖ ἀκούειν Antiph. B 49 (599, 9) — τὸ εὖ . . διὰ πολλῶν ἀριθμῶν γίνεται Polykleit. B 2 (229, 26 vgl. Anm.) τὸ εὖ τὸ ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν Pythagor. B 27 (275, 18. 276, 8 ff.) τὸ εὖ παρὰ τῶν θεῶν (vgl. ἀγαθός) D 2 (283, 6).

εὐαγής. ἡλίου Parm. B 10, 2 (122, 22) εὐαγῆ (τὰ σκληρὰ τῶν λευκῶν) Demokr. A 135 (377, 29) χλωρὸν εὐαγές (378, 21) wohl authentisch.

εὐαρέστησις βίου τέλος Herakl. A 21 (61, 16).

εὐγένεια (κτηνέων, ἀνθρώπων) Demokr. B 57 (400, 18) εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Krit. B 15, 2 (617, 3).

εὐγλωττία v. Krit. A 17 (612, 9) Anonym. Iambl. 82, 1 (629, 25) 3 (631, 7).

εὐγνώμων def. Demokr. B 231 (426, 10).

εὐδαιμονεῖν. εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι ὀρθοσύνηι καὶ πολυφροσύνηι Demokr. B 40 (399, 7).

εὐδαιμονία. *si felicitas esset in delectationibus corporis* . . . Herakl. B 4 (62, 10) οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῶι Demokr. B 171 (416, 15) εὐδαιμονίη ψυχῆς καὶ κακοδαιμονίη B 172 (416, 13) vgl. (Plat.) Demokr. A 167 (383, 41) συνίστασθαι ἐκ . . . τῆς διακρίσεως τῶν ἡδονῶν (383, 45) τῆς παρὰ τοῖς δυνάστῃσι . . εὐδαιμονίης opp. πενίη B 251 (429, 13) εὐδαιμονία = (?) τρυφή u. πολυτέλεια opp. κακοδαιμονία (vgl. Z. 39) (Antiph.) A 3 (589, 10) Εὐδαιμονία (Κακία) Prodik. B 2 (568, 28).

A 135 (377,37. 378,41) φλέβες (373,35) τὰ εὐθέα (φυτὰ) τῶν σκολιῶν βραχυβιωτέρα ... A 162 (382, 39) — *sogleich* Emped. B 100, 24 (201, 13) — ἰθὺς ἔχον Parm. B 1, 21 (115, 8).

εὐθύτρυπος. εὐθύτρυπος Demokr. A 135 (377, 27). Vgl. εὔθρυπτος, εὐθύπορος.

εὐκατηγόρητος ὁ βίος Antiph. B 51 (599, 22).

εὐκλεία Antiph. B 49 (599, 9. 15) Krit. B 15, 10 (617, 11) Anonym. Iambl. 82, 2 (630, 24).

εὔκολος. εὔκολον τὸ ἄλλωι ὑποθέσθαι Thal. A 1 (6, 4).

εὔκομος. Σελήνης ἠυκόμοιο Epim. B 2 (494, 22) δένδρεσιν ἠυκόμοισιν Emped. B 127, 2 (210, 12).

εὐκρασία Anaxag. A 67 (306, 15).

εὔκρατος. ἐγκέφαλος Demokr. A 135 (374, 33).

εὐκυκλής. Ἀληθείης Parm. B 1, 29 (115, 11). Vgl. εὔκυκλος.

εὔκυκλος. σφαίρης Parm. B 8, 43 (121, 4). Vgl. εὐκυκλής.

εὐλάβεια. καιρῶι εὐλάβειαν (sc. ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 11).

εὐλαβής Demokr. B 91 (404, 2).

εὐλογεῖν Demokr. B 63 (401, 9).

εὐλογία ἀέναος Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 22). Vgl. κλέος.

εὐλόγιστος. ἀνδρός Demokr. B 236 (427, 11) — ἀριθμός opp. περιττός Pythagor. B 27 (275, 19).

εὔλογχος. εὐλόγχων τυχεῖν εἰδώλων Demokr. B 166 (415, 31).

εὐμαρής. εὐμαρέως Demokr. B 223 (425, 7).

εὐμενής. εὐμενέως Emped. B 110, 2 (204, 1).

εὐμετάβολος. πίστιν (δόξης) Gorg. B 11 (559, 8).

Εὐμολπία Tit. Mus. B 11 (486, 11) 12 (486, 19) vgl. (484, 15).

εὐμορφία γυναικῶν Emped. A 72 (165, 5) coni. ἰσχύς, νεότητος ἀγαθά Demokr. B 294 (438, 3).

εὐναῖος. εὐναίου λέχους κάλλος Krit. B 2 (614, 6) Εὐναίη Emped. B 123, 1 (209, 19).

εὖνις. βραχίονες εὔνιδες ὤμων Emped. B 57, 2 (190, 8) *εὔνιες ἀχέων B 147, 2 (216, 2).

εὐνομία opp. ἀνομία Anonym. Iambl. 82, 6 (633, 12) 7 (633, 16 ff.) ἐν εὐνομίηι εἶναι Xenophan. B 2, 19 (46, 11).

εὔνοια. εὔνοιαν opp. κολακείην Demokr. B 268 (433, 9) πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους [Demokr.] B 302 (445, 44).

εὐνοῦχος = θρῖδαξ Lykos 2 (268, 13).

εὐξυνεσία Krit. B 73 (629, 15).

εὐξύνετος ὀξυδερκείη Demokr. B 119 (407, 25).

εὐογκίη ἀσφαλέστερον μεγαλογκίης Demokr. B 3 (386, 19).

εὐοδμία Antiph. B 8 (592, 31).

εὐόργητος. εὐόργητοι πρὸς τὸ πρέπον Gorg. B 6 (557, 22).

εὐορκεῖν. εὐορκήσαντος Gorg. B 15 (560, 18).

εὐπαίδευτος τὴν φύσιν Thal. A 1 (6, 9).

εὐπάλαιστος opp. δύσπαλ. Epich. (?) B 6 (92, 15).

εὐπετείη Demokr. B 178 (418, 3).

εὐπετής. οὐκ εὐπετές m. Inf. Demokr. B 253 (430, 7).

εὐπορεῖν. εὐποροῦντα opp. ἀποροῦντα Kleobul. 73a 3 (521, 2).

εὐπορία. εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι Emped. B 100, 5 (200, 19) ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην Demokr. B 101 (405, 2).

εὔπορος τὴν ψυχήν Thal. A 1 (6, 9) εὔπορον m. Inf. opp. ἄπορον Archyt. B 3 (262, 9) opp. ἀπορώτατον Demokr. B 106 (405, 11).

εὐποτμίη coni. ἀνωδυνίη Protag. B 9 (540, 4).

εὐπραξία. κτῆσαι εὐπραξίαν Bias 73a 3 (523, 10).

εὐπρεπής τὴν ὄψιν Hippias B 4 (584, 8) εὐπρεπέεσσιν χαίτῃσιν Xenophan. B 3, 5 (46, 20).

εὔριπος. εὐρίπου τρόπον Hipparch. 55 C 7 (449, 26).

εὑρίσκειν. εὑρίσκουσιν ὀλίγον (χρυσόν) Herakl. B 22 (65, 22) εὑρίσκοι Diog.

B 3 (335, 9) εὕρισκε Antiph. B 54 (600, 15) εὑρήσεις (τὸ νοεῖν) Parm. B 8, 36 (120, 15) (ταμιεῖον) Demokr. B 149 (411, 19) εὗρεν opp. ἀπώλεσε B 272 (433, 17) εὑρεῖν (τὸ ὅλον) Emped. B 2, 6 (173, 23) (φίλον) Demokr. B 106 (405, 11) (αἰτιολογίαν) B 118 (407, 9) εὑρέθη (μηχανή) B 172 (416, 22) εὑρεθείς (λογισμός) Archyt. B 3 (262, 18) εὑρεθήσεται [Philol.] B 21 (247, 17).

εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου (v. ἥλιος) Herakl. B 3 (62, 7) μήνης Emped. B 42, 3 (187, 29).

εὔρους Demokr. A 162 (382, 41. 383, 3).

εὐρυμέδων. αἰθέρος Emped. B 135, 1 (213, 17).

εὐρύς. σεληναίης κύκλον εὐρύν Emped. B 43 (188, 7) εὐρύτεροι (πόροι) opp. στενώτεροι Emped. A 86 (168, 9) εὐρύτεραι (φλέβες) opp. λεπτότεραι Diog. B 6 (339, 7).

εὐσέβεια. πέμπε παρ' Εὐσεβίης ... ἅρμα Emped. B 4, 5 (174, 14) Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην Krit. B 6, 22 (615, 31) — Περὶ εὐσεβείας angebl. Schrift des Pythag. 4, 19 (28, 6) εὐσέβειαν φυλάσσειν Kleobul. 73a 3 (520, 14) θεράπευε εὐσέβειαν Pittak. 73a 3 (522, 18) φόβωι εὐσέβειαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 12).

εὐσεβεῖν. (φίλους) εὐσέβει Solon 73a 3 (521, 14).

εὐσεβής. βίος Epich. Gn. 18 (93, 20) εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς φίλους τῆι πίστει dist. σεμνοί, ὅσιοι, δίκαιοι Gorg. B 6 (557, 31) εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν Emped. B 128, 4 (210, 30).

εὐσταθής. ψυχαί dist. εὔθυμοι Demokr. B 191 (420, 13).

εὔστερνος. χοάνοισι (der χθών) Emped. B 96, 1 (199, 17).

ἐυστέφανος Κλέεια Hesiod. B 5 (500, 4).

εὐσύμβολος = εὖ συμβάλλων Antiph. B 74 (603, 12).

εὔτακτος. τρόπος Demokr. B 61 (401, 5).

εὖτε m. Konj. Emped. B 100, 10 (200, 24) 115, 3 (207, 9) ⟨εὖτ'⟩ ἂν B 112, 7 (205, 14) ὅτε μὲν — εὖτε δέ B 9, 4 (176, 1) ὁπόταν μὲν — εὖτε δέ B 100, 8 (200, 22) ὁππότε μὲν — εὖτε δέ B 100, 25 (201, 14).

εὔτολμος. φρενί Krit. B 16, 2 (618, 2).

εὐτονία τῆς περιδινήσεως Anaxag. A 71 (307, 17).

εὐτροπίη (ἤθεος) Demokr. B 57 (400, 19).

εὔτρητος. φλεβία Demokr. A 135 (374, 31 vgl. 34).

εὐτυχεῖν. εὐτυχῶν μέτριος ἴσθι opp. ἀτυχῶν Periand. 73a 3 (523, 18) φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχ. ὁ αὐτὸς ἴσθι (523, 21) εὐτυχοῦσι κόσμος, ἀτυχοῦσι καταφύγιον Demokr. (?) B 180 (418, 10) κολασταὶ τῶν ἀδίκως εὐτυχούντων opp. δυστυχούντων Gorg. B 6 (557, 21).

εὐτυχής opp. ἀτυχής Demokr. B 286 (437, 3) *felic s* Herakl. B 4 (62, 11).

εὐτυχία. *felicitas* Herakl. B 4 (62, 10) opp. ἐν δυστυχίηι Demokr. B 106 (405, 11) αἱ ἐκτὸς νομιζόμεναι Hipparch. 55 C 7 (449, 25).

εὔφημος. μύθοις Xenophan. B 1, 14 (45, 2) γλῶσσαν Kleobul. 73a 3 (520, 13) εὐφήμως προχέωμεν Krit. B 17 (618, 17).

εὔφορος. *εὐφόρως Demokr. B 173 (417, 1) εὐφορώτατον (ἔκπωμα) Krit. B 34 (623, 26).

εὐφραίνεσθαι dist. ἥδεσθαι Prodik. A 13 (565, 23).

εὐφρόνη. ἐν εὐφρόνηι φάος ἅπτεται Herakl. B 26 (66, 7) ἡμέρην καὶ εὐφ. οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἕν B 57 (70, 8) ἡμέρη εὐφ. (θεός) B 67 (71, 15) ἐπὶ τὸ μήκιστον καὶ ἐλάχιστον (χωρεῖ) Hippokr. 12 C 1 (81, 14) εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρ. ἂν ἦν Herakl. B 99 (76, 9). Vgl. νύξ.

εὐφροσύνη. μεστὸς εὐφροσύνης (κρατήρ) Xenophan. B 1, 4 (44, 19) dist. χαρά, τέρψις Prodik. A 19 (566, 31 vgl. Anm.) Plur. [Demokr.] B 302 (445, 33).

εὔφρων. ἄνδρας Xenophan. B 1, 13 (45, 1).

εὐφυὴς καὶ πρόθυμος Nausiphan. B 2 (464, 24) εὐφυέες (πρὸς τὰ καλά) Demokr. B 56 (400, 17) (εἰς φιλίην) B 109 (405, 19).

εὔφωνος. Περὶ εὐφώνων καὶ δυσφώνων γραμμάτων Tit. Demokr. A 33 (357, 45) = B 18ᵇ (394, 6).

εὔχαρις. γέρων Demokr. B 104 (405, 7).

εὔχεσθαι (τύχηι) Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 16) ἀγάλμασιν εὔχονται Herakl. B 5 (62, 17) = (?) B 128 (80, 11) εὐχομένωι παρίστασο Emped. B 131, 3 (212, 3) εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι πρήσσειν Xenophan. B 1, 15 (45, 3) — εὔχεται εὑρεῖν Emped. B 2, 6 (173, 23).

εὐχή. εὐχῆισι (εὐχὴν Hdss.) αἰτέονται Demokr. B 234 (426, 17) εὐχαῖς dist. ἀπειλαῖς Gorg. B 27 (531, 37).

εὐχωλή Teil d. λόγος Protag. A 1 (526, 16).

εὐώδης. μύρον Xenophan. B 1, 3 (44, 18).

εὐώνυμος. θᾶσσον διαμορφοῦται τὰ ἐν τοῖς δεξιοῖς Emped. A 83 (167, 41). Vgl. ἀριστερός.

εὐωχία. μήποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις Gorg. A 13 (548, 11).

ἐφαρμόζειν ἐλεγείωι Krit. B 4 (614, 25).

ἐφευρίσκειν. ἐφευρίσκουσιν Xenophan. B 18, 2 (49, 18).

ἐφημέριος. ἐφημερίων ἕνεκέν τινος Emped. B 131, 1 (212, 1) ἐφημερίοισιν B 4, 4 (174, 13).

ἐφήμερος. φρουρᾶι Antiph. B 59 (599, 19).

ἐφιέναι. οὐδὲ ... ἐφήσει πίστιος ἰσχὺς γίγνεσθαί τι Parm. B 8, 12 (119, 9) ἐφίεσθαι τῶν καλῶν Demokr. B 73 (402, 8).

ἐφικάνειν. ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἱκάνοι Parm. B 1, 1 (114, 7) vgl. Hom. λ 196.

ἐφικνεῖσθαι. κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται (ἀφ. Hdss.) Xenophan. B 6, 3 (47, 13) φίλην ἐπὶ γένναν ἱκέσθαι Emped. B 110, 9 (204, 8) — ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν Emped. B 133, 1 (212, 19) τέχνη, σοφίη Demokr. B 59 (401, 1) ἐφικταί (ἐλπίδες) opp. ἀδύνατοι B 58 (400, 21).

ἐφόδιον εὐσεβὴς βίος Epich. Gn. 18 (93, 21) ἀπὸ νεότητος εἰς γῆρας Bias 73ᵃ 3 (523, 9 Anm.).

ἔφορος Krit. B 37 (625, 8).

ἐφορᾶν. ἐπεῖδον Thrasym. B 1 (577, 22).

×ἔχειν. trans. *halten.* ἔχει κλῆιδας Parm. B 1, 14 (114, 20) ἔχει (γενέσθαι, ὄλλυσθαι, sc. δίκη) opp. ἀνῆκε B 8, 15 (119, 12) ἐν δεσμοῖσιν B 8, 31 (120, 10) — μήτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουήν κτλ. Emped. B 4, 10 (174, 19) διὰ χειρὸς ἔχοντες Demokr. B 279 (435, 15) — ἰθὺς ἔχον κατ' ἀμαξιτὸν ἅρμα Parm. B 1, 21 (115, 3) — τὰν ἀναστροφὰν ἔχει (περί...) Archyt. B 1 (258, 13) ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς ἔχειν τὴν γνώμην Demokr. B 191 (420, 14) — μολπὴ ἀμφὶς ἔχει δώματα Xenophan. B 1, 12 (44, 27) οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα Parm. B 10, 5 (122, 25) ἀμφὶς ἔχει *hält auseinander (umfaßt?)* B 1, 12 (114, 18) — *haben.* prägnant (οὐκ) ἔχει Demokr. B 230 (426, 11) τοὺς ἔχοντας B 191 (421, 1) τοῖς μὴ ἔχουσι opp. οἱ δυνάμενοι B 255 (430, 11) — ψυχὰς ἐχόντων Herakl. B 107 (77, 9) ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων B 117 (78, 12) ἔχειν μόρους B 20 (65, 15) νόον B 40 (68, 9) ἔχοντες φρόνησιν B 2 (62, 6) λόγον ἔχει B 45 (68, 19) γνώμας B 18 (73, 19. 20) ähnliche Objekte häufig; bemerkenswert σαφήνειαν ἔχοντι Alkm. B 1 (103, 24) ἔχοντα (πολυμαθίην) Anaxarch. B 1 (458, 2) — πάντων μέτρα ἔχειν Diog. B 3 (335, 7) στασιμώτερος ἢ ὀξυτέρην κίνησιν ἔχων B 5 (336, 4) ὀλίγην μνήμην ἔχοντα Demokr. B 191 (420, 16) τοσαύτην ἔχειν φυλακήν, ὥστε B 3 (386, 16) — πυκτοσύνην .. ἔχων Xenophan. B 2, 4 (45, 17) — φόβος κολακείην .. ἐργάζεται, εὔνοιαν οὐκ ἔχει (»*bringt*«) Demokr. B 268 (433, 9) οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί B 293 (437, 24) αἰτίην ἔχουσι μωρίης Anaxarch. B 1

(458,6) — χεῖρας ἔχον ἢ γράψαι χείρεσσιν . . . Xenophan. B 15,1 (49,5) ὑποχωρῆσαι οὐκ ἔχει Meliss. B 7 (146, 7) vgl. οὐκ ἔχει ὅκηι ὑποχωρήσει (146, 9) οὐκ ἔχω εἰδέναι (εἰπεῖν?) Protag. B 4 (537, 30) οὐκ ἔχων . . . ποιεῖν Krit. B 37 (624, 33) — med. τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι (οὐκ ἀποτμήξει ὁ νοῦς) Parm. B 2, 2 (116, 8) ἐχόμενος τῆς γνώμης Demokr. B 191 (421, 9) εὐδίης εἴχετο Protag. B 9 (540, 3).

intrans. φράζων ὅκως ἔχει Herakl. B 1 (62,1) ὡς ἔχει Parm. B 16,1 (124, 12) ὧδε Philol. B 6 (241,2) Demokr. B 257 (431, 2) ὧδ' ἔχουσιν Diog. B 6 (337, 10) τούτων οὕτως ἐχόντων Anaxag. B 4 (315, 5. 316, 1) ὡσαύτως ἔχων [Philol.] B 21 (248, 9) κάλως ἔχειν m. Inf. (248, 7) κακῶς ἔχοντος Demokr. B 159 (414, 5) ἔσχε B 253 (430, 3).

ἔχθος. Νείκεος ἔχθει Emped. B 17, 8 (178, 5) = 26,6 (183, 3).

ἔχθρα. ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθρη Demokr. B 90 (403, 22) τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησι Krit. B 27, 3 (622, 14) εἰς ἔχθραν ἱκέσθαι Thrasym. B 1 (577, 4) ἔχθραν ἑκόντα μὲν μηδέποτε αἵρεσθαι Pythagor. D 9 (290,47) ἔχθρας διαλύειν Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 16).

ἐχθρός. ἐχθρὸς ὁ βουλόμενος (ἀδικεῖν) Demokr. B 89 (403, 20) ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾷον φυλάξασθαι ἢ φίλον Alkm. B 5 (104, 15) ἑωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει Demokr. B 88 (403, 18) φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι Antiph. B 49 (598, 18) τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς . . . ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐ. κακῶς ἔλεγε Krit. B 44 (626, 24. 25) τὼς ἐχθρὼς ἤδη κακὸν ἐποίησας; Dialex. 1.13 (637,15) ἐχθρά defin. Emped. B 22, 6 (181, 19) πολέμιον καὶ ἐχθρόν opp. οἰκεῖον καὶ σύμφυτον Philol. B 11 (244, 5) ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικέειν Demokr. B 216 (424, 12).

ἐχῖνος. ἐχίνοις Emped. B 83,1 (195,35).

ἑῷιος. ὕδωρ Demokr. B 14,7 (392, 31).

ἕως ἂν m. Konj. Diog. B 6 (339, 8).

ἕως. ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι Kleostr. B 1 (502, 19) ἠοῦς καὶ ἑσπέρας τέρματα Herakl. B 120 (78, 16) οὔπω ἥλιος . . ἠῶ καὶ δύσιν ἔκρινεν Emped. (?) B 154 (217, 4).

Ζ συμφωνία (ἐπιφέρεται τὸ σίγμα) Aristot. 45 B 27 (275, 39 ff.).

ζάπεδον Xenophan. B 1, 1 (44, 16).

ζείδωρος ἄρουρα Mus. B 5 (485, 4) Ἀφροδίτη Emped. B 150 (216, 12).

ζέσις = Ζεύς Emped. A 33 (159, 13).

ζευγηλάτας Dialex. 7, 2 (646, 24).

ζευγνύναι. ἔζευκται Krit. B 20 (619, 20).

Ζεύς. δάκρυα Διός = ὄμβρος Orph. B 22 (482, 11) οὖρος αἰθρίου Διός Herakl. B 120 (78, 18) vgl. Nachtr. Διὸς οἶκος = ἑστία Philol. A 16 (237, 14) vgl. Διὸς . . δόμοι αἰγιόχοιο Emped. B 142, 1 (215, 7) Διὸς φυλακή Pythagor. B 37 (278, 16. 32) θρόνος (278, 32) Ζηνὸς πύργος (278, 31) — τὸ σοφὸν λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Herakl. B 32 (67, 12) = φάος, σκότος Hippokr. 12 C 1 (81,16. 17) = πῦρ Orph. B 21 (481, 17) Emped. A 1 (153, 32) 33 (159, 24) (Ζεὺς ἀργής) B 6, 2 (175, 9) = *ignem* (*aethera*) Pherekyd. A 9 (507, 2 ff.) = Ἥλιος (507, 8) = τὸ θερμόν (Parm.?) Emped. 18 A 20 (108, 31) = 21 A 23 (157, 14) = ζέσις καὶ αἰθήρ A 33 (159, 13. 16) = αἰθήρ Herod. S. 659 (z. S. 51,3) Eurip. 46 A 112 (312, 39) = ἀήρ Diog. A 8 (329, 33) C 2 (341, 9) 4 (341, 23) dagegen Demokr. B 30 (397, 21) = πνεῦμα Aegypt. 69 B 7 (460, 31) εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς (Eurip.) 51 C 2 (341,9) νοῦς Metrod. v. L. 6 (326, 34) vgl. 3 (326, 15) τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον Pherekyd. A 6 (506, 27) — τὴν τοῦ δωδεκαγώνου γωνίαν Διὸς εἶναι Philol. A 14 (236, 38. 237, 6) — Planet Demokr. A 92 (367, 25). Weiteres s. Reg. II.

ζέφυρος Demokr. B 14, 3 (391, 20) 14, 7 (392, 19. 20. 31).
ζῆλος. coni. φθόνον, δυσμενίην Demokr. B 191 (421, 11) ζῆλοι coni. φιλοτιμίαι, δυναστεῖαι Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 10).
ζηλοτυπεῖν 71 A 2 (505, 30).
ζηλοῦν (ἔργα, λόγους) Demokr. B 55 (400, 15) τὰ καλὰ ... ζηλοῦσιν B 56 (400, 16) ἐζηλωκόσι τὴν ... τρυφήν Krit. B 31 (623, 8) τὸν ζηλοῦντα opp. τὸν ζηλούμενον [Demokr.] B 302 (446, 9) τῶν ζηλουμένων coni. θαυμαζομένων Demokr. B 191 (420, 15) ζηλωτά coni. μεγάλα Demokr. B 191 (420, 19).
ζημία. ζημίαν αἱροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν Chilon 73a 3 (521, 23) ἀρχὴ ζημίης Demokr. B 221 (425, 2) ζημίαν ἀρετῆς B 220 (424, 20) ἐξαπιναῖοι ζημίαι Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 3).
ζῆν. ζώειν bei Herakl. Emped.(?) Meliss. Diog. Dialex. Beispiele s. u. — ζῶμεν ἀριθμῶι [Epich.] B 56 (98, 18) ζ. λέγεσθαι τὰ ἔμψυχα παρὰ τὸ ζεῖν Herakl. 26 A 10 (224, 16) ὑγρότητι Hippon A 11 (224, 26) τῶι ἀέρι Diog. A 19 (331, 3) vgl. B 5 (336, 16) ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ἀναπνέοντα ζώει τῶι ἀέρι B 4 (335, 14) τοῦ ζῆν ὅρον τὴν ἀναπνοήν Leuk. A 28 (348, 26) ἐν τῶι ἀναπνεῖν καὶ ἐκπνεῖν εἶναι τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀποθνήισκειν Demokr. A 106 (370, 12) — οὐδὲν τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν Thal. A 1 (5, 47) (ἄνθρωπος) ζῶν ἅπτεται τεθνεῶτος εὕδων Herakl. B 26 (66, 8) ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον B 62 (71, 1) ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων (ψυχῶν) θάνατον κτλ. B 77 (73, 16) ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον κτλ. B 76 (73, 7) ταὐτὸ ζῶν καὶ τεθνηκός B 88 (74, 19) ζώει ἄνθρωπος καὶ οὐ ζώει Dialex. 5, 5 (644, 14) εἰ ἔστι ... τὸ μὲν ζῶον τὸ δὲ τεθνηκός Meliss. B 8 (147, 11) τὸ ζῶον ἀποθνήισκειν καὶ ἐκ μὴ ζῶντος γίνεσθαι (148, 3) (*anima*) *corpore mortuo vivit* Hippon(?) B 4 (226, 25) — ζώειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν Herakl. B 20 (65, 15) φύλακες ζώντων καὶ νεκρῶν B 63 (71, 6) ζῶντα ἐνδεῖσθαι opp. φειδόμενον ἀποθανεῖν Periand. 73a 3 (523, 19) ζῶν μὲν ἐπαινοῦ, ἀποθανὼν δὲ μακαρίζου (523, 20) ... οὐ κακῶς ζῆν ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἀποθνήισκειν Demokr. B 160 (414, 11) τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσον ἢ ζῆν κακῶς Krit. B 23 (619, 31) ζῆν στυγέοντες δείματι ἀίδεω Demokr. B 199 (422, 8. 9) οὐκ ἔστι ζῆν μετὰ τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον Hipparch. 55 C 7 (450, 10) τὸν παρόντα βίον οὐ ζῶσιν ... ὡς ἕτερόν τινα ... βιωσόμενοι Antiph. B 53a (600, 7) (ὁ πόθος) ζῆι οὐ ζώντων Gorg. B 6 (557, 34) ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας [Prodik.] B 8 (573, 2 Anm.) — Pessimismus Prodik.(?) B 8 (572, 31) τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾶι ἐφημέρωι Antiph. B 50 (599, 18) εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον, ... οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν B 49 (599, 6) ζῶντι μὴ οἷόν τε ἐκτὸς ἄτης βαίνειν Krit. B 49 (627, 26) — ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν Herakl. B 2 (62, 6) ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην Demokr. B 245 (428, 19) ζῶσι κατὰ λόγον B 53 (400, 9) ζῆν οὐκ ἄξιος B 99 (404, 17) — ⟨ζώονθ'⟩? Emped. B 101, 2 (202, 6) ζῆι καὶ θάλλει (v. παίδευσις) Antiph. B 60 (602, 7) ζῶντες τάφοι s. ἔμψυχος. Vgl. ζωή.
ζητεῖν. σκέψασθε ἃ ζητοῦσιν Thrasym. B 1 (577, 18) ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν Xenophan. B 18, 2 (49, 18) ἐξευρεῖν μὴ ζατοῦντα ἄπορον ..., ζατοῦντα δὲ εὔπορον Archyt. B 3 (262, 9. 10).
ζήτησις. ζητήσεως κριτήριον ἔννοια Demokr. A 111 (370, 32) danach Diotim. 3 (466, 10) — Δήμητρος ζήτησις Orph. B 15 (478, 17).
ζοφερός. ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων ... καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ Anaxag. B 4 (315, 20) ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρὸν ἀποκρίνεται B 12 (319, 7) τὸ πυκνὸν ... καὶ τὸ ζοφερὸν ... ἔνθα νῦν ⟨ἡ γῆ⟩ B 15 (320, 11).

ζοφώδης. ζοφῶδες auf σελήνη Anaxag. A 77 (308, 14) [Parm.] B 21 (125, 20).

ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν Pythagor. C 6 (281, 21. 30).

ζωγράφημα. πέταλα πύρινα ὥσπερ ζωγραφήματα (ἄστρα) Anaximen. A 14 (19, 39).

ζωγραφία. Περὶ ζωγραφίης Tit. Demokr. A 33 (358, 6) = B 28a (397, 1) διελέγετο περὶ ζ. v. Hippias A 2 (579, 13) ἐν τραγωιδοποιίαι καὶ ζωγραφίαι ὅστις ⟨κα⟩ πλεῖστα ἐξαπατῆι, ἄριστος Dialex. 3, 10 (642, 6).

ζώειν s. ζῆν.

ζωιδιακός. *signa* Kleostr. B 2 (502, 20) *obliquitas* Anaximandr. 5 (12, 28) λόξωσις Oenop. (Pythag.) 7 (230, 12 ff.) vgl. 1 A 17 (9, 39) Leuk.(?) A 1 (343, 23) περιφορά, ἣν νῦν περιγράφει ὁ ζωιδιακός opp. γαλαξίας Oenop. 10 (230, 44).

(ζώιδιον). *bestiolae* Vertreibung [Demokr.] B 300, 3 (440, 31).

ζωή. παῦρον ζωῆς *ἰδίου μέρος Emped. B 2, 3 (173, 20) ζωῆς ὀρέγονται Demokr. B 205 (423, 1) φιλοψυχοῦσι ὅτι τοῦτο ἡ ζωή ἐστιν, ἡ ψυχή(?) Anonym. Iambl. 82, 4 (631, 31) φιλία τῆς ζωῆς (631, 32) ἐμπύρευμα τῆς ζ. Demokr. B 1 (385, 8 vgl. Z. 5. 9) Προγνωστικὸν ζωῆς καὶ θανάτου [Demokr.] B 300, 20 (445, 18). Vgl. ζῆν.

ζώνη. ἣν εἶχες, αὐτὸς πλέξαι v. Hippias A 12 (582, 16) γῆς Xenophan. A 41a (43, 5).

ζωιογονία. μὴ εἰς ζωιογ. συμβάλλεσθαι (τὸ τῶν θηλείων σπέρμα) Hippon A 13 (224, 39).

ζῶιον. zum Begriff. ζῶιον ἔγγειον τὸ φυτόν Anaxag. Demokr. Platon 46 A 116 (313, 16) πρῶτα τὰ δένδρα τῶν ζώιων ἐκ γῆς ἀναφῦναι 21 A 70 (164, 12) Sprachgebrauch empedokleisch? vgl. (164, 38) B 79 (195, 2 ff.) — ἀνθρώπους . . . καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ὅσα ψυχὴν ἔχει Anaxag. B 4 (315, 8) ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶια Diog. B 4 (335, 14) vgl. B 5 (336, 6. 8. 14) ἀνθρώποισι . . . δῆλον δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώιοις Demokr. B 278 (435, 5) ζῶια = ὅσσα ψυχὴν ἔχει (435, 10) vgl. Psychologisches unten Z. 39 ff. — πρῶτον ἀφορίζει τὴν πρὸς τὰ ζῶια διαφοράν (sc. ἀνθρώπου) Alkm. A 5 (101, 14) ζώιου opp. ἀνθρώπω, φυτοῦ Philol. B 13 (244, 17) μαθητὰς (τῶν ζώιων) ἡμᾶς Demokr. B 154 (412, 15) vgl. auch Nausiphan. A 2 (464, 32).

Entstehung. Αἰτίαι περὶ ζώιων Tit. Demokr. A 33 (357, 34) = B 11b (390, 5) ζώιων ἑκάστου τοῦ βίου (ἀριθμός) Pythagor. B 27 (275, 29) Entstehung Aegypt. 60 B 6 (459, 44) ὁμοίως τῆι τοῦ δικτύου πλοκῆι Orph. B 10a (475, 31) Gegensatz v. θῆλυ und ἄρρεν Herakl. A 22 (61, 19) ἐξ ὑγροῦ u. ähnl. Anaximandr. 11 (14, 15) 30 (17, 18) 10 (13, 39) vgl. Anaxag. A 1 (294, 9) 42 (302, 12) Demokr. A 139 (379, 30) ἥλιον χρήσιμον πρὸς τὴν γένεσίν τε καὶ διοίκησιν Xenophan. A 42 (43, 10) γίνεταί τε καὶ ἀκμάζει καὶ φθείρεται τοῖς τοῦ θεοῦ πειθόμενα θεσμοῖς Herakl. B 11 (64, 5) ἐκ γῆς Emped. A 70 (164, 38) (γενέσεις πρῶται — τέταρται) A 72 (165, 1) B 57–61 (189, 30 ff.) vgl. Anaxag. Diog. 46 A 67 (306, 13) Anaxag. Eurip. 46 A 62 (305, 42) 112 (312, 37 ff.) 113 (313, 7) ἐκ θερμῆς τῆς γῆς καὶ ἰλὺν . . . ἀνιείσης Archel. A 1 (323, 21) vgl. (323, 16) 4 (324, 18) 12 A 11 (102, 15) durch ὁμοιομερῆ Anaxag. B 4 (315, 9) ἀήρ Diog. B 2 (334, 17) — σπέρμα πρὸ τῶν ζώιων(?) Emped. B 62 (191, 26).

Psychologisches. ζῶιον οὐδὲν ἄλογον Parm. A 45 (112, 6) = Emped. Demokr. 21 A 96 (172, 42) ἐν ἅπασι ὑπάρχειν αὐτὸν (sc. τὸν νοῦν) τοῖς ζώιοις Anaxag. A 100 (311, 34) πάντα λόγον ἔχειν τὸν ἐνεργητικόν opp. τὸν παθητικόν(?) A 101 (311, 44) διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζώιων ἄνθρωπον A 102 (312, 2) νοῦν πᾶσιν ἐμφύεσθαι ζώιοις ὁμοίως Ar-

chel. A 4 (324, 23) μετέχειν μὲν τοῦ νοητοῦ καὶ ἀέρος (vgl. B 4 S. 335, 15 B 5 S. 336, 15 ff.) ... προσφερῶς δὴ αὐτὰ διακεῖσθαι τοῖς μεμηνόσι Diog. A 30 (333, 11) vgl. A 19 (331, 41) — (ἄνθρωπος) μόνον ξυνίησι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μέν, οὐ ξυνίησι δέ Alkm. A 5 (101, 14) τοῦ λογικοῦ ζώιου τὸ μὲν θεός, τὸ δὲ ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἷον Πυθ. Pythag. 7 (24, 3) ἐγκέφαλος (νόου ἀρχά) (σαμαίνει) τὰν ἀνθρώπω ἀρχάν, καρδία (ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος) τὰν ζώιου Philol. B 13 (244, 17) ζῶια ὁμογενέσι ζώιοις συναγελάζεται syn. τὰ ἄλογα opp. τὰ ἄψυχα Demokr. B 164 (414, 22 ff.) τὴν ψυχὴν παντοῖα εἴδη ζώιων καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι Emped. A 1 (153, 38) — πλείους αἰσθήσεις (τῶν πέντε) περὶ τὰ ἄλογα ζῶια coni. σοφούς. θεούς (?) Demokr. A 116 (371, 20) τὰ αὐτὰ εἴδωλα τοῖς ἀνθρώποις προσπίπτοντα καὶ τοῖς ἀλόγοις ζ. A 79 (366, 11) εἴδωλα ἀπιόντα μάλιστα ζώιων A 77 (365, 38) αἰσθητικώτερα τὰ μείζω Anaxag. A 92 (310, 36 ff.) τὰ μὲν ἐν ἡμέραι, τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὀξυωπεῖν Emped. A 86 (168, 19. 170, 5).

Physiologisches. τροφή Pythagor. B 43 (279, 17) Emped. A 77 (165, 46) vgl. A 76 (165, 42) πρώτη ἀναπνοή A 74 (165, 20) vgl. B 100 (200, 5) ἀναπνέοντα ζώει τῶι ἀέρι Diog. B 4 (335, 14) τὸ λευκὸν ἐνίων γίγνεσθαι μέλαν Demokr. A 135 (378, 38) ζῶια ἀνατέμνων [Demokr.] C 3 (447, 38) ῥάχις Form Emped. B 97 (199, 24) — σπουδὴ περὶ τοῦ μὴ εἰκῆ γίνεσθαι τὰς γεννήσεις Pythagor. D 8 (289, 40) πάντα ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν κτλ. Demokr. B 278 (435, 5).

Ethisches. ζ. φύσει ὑβριστικὸν καὶ ποικίλον Pythagor. D 3 (283, 21).

Arten. τὰ εὔχρηστα = θεοί Aegypt. 60 B 6 (459, 44) vgl. B 7 (460, 38) τὰ ἀδικέοντα ... ἀθῶιος ὁ κτείνων Demokr. B 257 (431, 1) — ἄγρια ἥμερα, ἐν ἀέρι ἐπὶ γῆς ἐν ὕδατι Herakl. B 11 (64, 5) τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς κράσεις (4. Art: ἰσόμοιρα) Emped. A 72 (165, 7) vgl. A 73 (165, 18) = Menest. 5 (219, 36) ἄναιμα, ἔναιμα Theophr. 21 A 86 (171, 3) — ἀφομοιῶν τοῖς ψήφοις τὰς μορφάς (?) Euryt. 3 (249, 29) πολύτροπα .. τὰ ζ. καὶ πολλὰ κτλ. Diog. B 5 (336, 14) — περιοικεῖσθαι (τὴν σελήνην) καθάπερ τὴν παρ' ἡμῖν γῆν ζώιοις καὶ φυτοῖς, μείζοσι ⟨δὲ vgl. Nachtr.⟩ καὶ καλλίοσι Philol. A 20 (237, 43) ἐνίους κόσμους ἐρήμους ζώιων Demokr. A 40 (360, 15) — γραπτοῖς ζώιοισιν (ἱλάσκοντο τ. Κύπριν) Emped. B 128, 5 (210, 31).

ζωός. ἐκ ζωῶν ἐτίθει νεκρά Emped. B 125, 1 (209, 28).

ζωπυρεῖν pass. (Embryo) Hippokr. 12 C 1 (82, 35).

ζωρός. ζωρά opp. ἄκρητα (κρητά?) Emped. B 35, 15 (186, 8).

ζωιώδης. κάλλος Demokr. B 105 (405, 9).

*ἤ. ἠέ Xenophan. B 15, 1 (49, 5) Emped. B 2, 9 (173, 26) — πρόσθεν ἤ m. Inf. Herakl. B 1 (61, 32) 31 (67, 10) οὐ πλέον *ἠέ Emped. B 2, 9 (173, 26) μὴ ... πλέον ἤ B 4, 10 (174, 19) ἔμπαλιν ἢ πρίν B 100, 20 (201, 9) ἔξω ... *ἤ Demokr. B 179 (418, 6) τέρψιν ἢ (μή Hdss. καί? vgl. Nachtr.) θάνατον γενέσθαι Herakl. B 77 (73, 14) — ἢ — ἤ Parm. B 8, 11. 36 (119, 8. 120, 5) ἤ — ἢ — ἤ Philol. B 2 (239, 35 f.) ἢ — ἢ — ἠέ Emped. B 9, 1 (175, 21). ἤ τε (?) Mus. B 22 (488, 29) ἢ γάρ Parm. B 1, 27 (115, 9) *ἢ σ' ἄφαρ im Nachsatz Emped. B 110, 8 (204, 7) ἐπεὶ ἤ Xenophan. B 7, 5 (47, 22).

ἡβᾶν. περὶ τὴν τεσσερεσκαιδεκαετῆ ἡλικίαν Herakl. (?) A 19 (60, 47) *quarto decimo (anno) pubescere soleamus* Hippon A 16 (225, 9 ff.).

ἥβη d. Menschen mit d. d. Pflanze verglichen Alkm. A 15 (103, 1) εὐναίη ἥβη, (πλέγμα) θριξὶν ἥβης πυκαζόμενον (Demokr.) C 6 (448, 46. 48).

ἡβηδόν Herakl. B 121 (79, 1) b. Luk. 12 C 5 (87, 2).

ἡγεῖσθαι. *führen.* (ἀταρπιτὸς) ἡγήσασθαι ἀρίστη Parm.(?) B 20 (125, 16) ἡ γνώμη .. ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν ... Antiph. B 2 (592, 14) — *glauben.* τούτους ἡγεῖσθε θεούς Heraklit.(?) B 127 (80, 9) μέγιστα ἡγεῖσθαι Demokr. B 252 (429, 16) (αἰσχρά, καλὰ) ἄγηνται Dialex. 2, 9 (638, 24) 2, 18 (639, 26) ἡγέο m. Inf. Demokr. B 115 (406, 15).

ἡγεμονεύειν. ὁδὸν ἡγεμόνευον Parm. B 1, 5 (114, 11).

ἡγεμονία ἐν θεοῖς Xenophan. A 32 (41, 17) δόξηι ἡγεμονίαν (ἕξεις) Bias 73ᵃ 3 (523, 13).

ἡγεμονικός. ἡγεμονικὰ (ἁ φύσις ἁ τῶ ἀριθμῶ) Philol. B 11 (243, 8) τὸ ἡγεμονικὸν (τοῦ κόσμου) ἐν τῶι μεσαιτάτωι πυρί A 17 (237, 31) — (ἀνθρώπου) ἐν κεφαλῆι Alkm. A 13 (102, 43) ἐν ἐγκεφάλωι Hippokr. Demokr.(?) Platon 55 A 105 (369, 46) ἐν ὅλωι τῶι θώρακι Parm. A 45 (112, 4) ἐν αἵματι Emped. A 30 (158, 38) τὴν καρδίαν ἀπεκλήρωσαν τούτωι A 97 (172, 44 ff.) vgl. B 105 (302, 17) danach Diog. A 20 (332, 11) 22 (332, 18) παραπεπαικότος τοῦ ἡγεμονικοῦ A 30 (333, 11).

ἡγεμών. (ἡ δεκὰς) ἀρχὰ καὶ ἁγεμών Philol. B 11 (243, 6) (ἡ ἑβδομὰς) ἡγεμὼν καὶ ἄρχων ἁπάντων Philol.(?) B 20 (247, 9) ἀγαθοῦ παντὸς ἡγεμόνα (ἀλήθειαν) [Demokr.] B 302 (446, 16) — ἡγεμόνων κακότητι Mus. B 22 (488, 28).

×ἠδέ. ἠμὲν — ἠδέ Parm. B 1, 29. 30 (115, 11. 12) τὲ — ἠδὲ — τὲ Emped. B 6, 2 (175, 9) τὲ — καὶ — ἠδὲ — τὲ κτλ. B 21, 10 (181, 1) 23, 6 (182, 4) τὲ καὶ — ἠδὲ — ἠδέ B 38, 3. 4 (187, 1. 2) nachgestellt γαῖα τε καὶ πόντος ... ἠδ' ὑγρὸς ἀὴρ Τιτὰν ἠδ' αἰθήρ Emped. B 38, 3 (187, 1. 2) häufig im 5. Daktylos z. B. Xenophan. B 29 (51, 5) Parm. B 8, 50 (121, 11) 11, 1 (123, 5) Emped. B 6, 2 (175, 9) 21, 10 (181, 1) ~ B 23, 6 (182, 4) 38, 3 (187, 1).

ἥδεσθαι dist. εὐφραίνεσθαι Prodik. A 13 (565, 24) ξυόμενοι ἥδονται Demokr. B 127 (409, 2) ἥδονται οἷα δή τις ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι Antiph. B 53 (600, 3) τὸ συγγενικὸν τέλος ἥδεσθαι καὶ μὴ ἀλγεῖν Nausiph. B 2 (464, 29) — Entstehung τοῖς ὁμοίοις Emped. A 86 (168, 36. 169, 39. 171, 5) τούτοις (Elemente) ... ἥδοντ' ἠδ' ἀνιῶνται B 107, 2 (203, 3). Vgl. ἡδονή.

×ἤδη γάρ ποτε Emped. B 117, 1 (208, 2) — *auch schon.* ἤδη ἂν καί Meliss. B 7 (145, 14) ἐν τούτωι ἤδη καί Demokr. B 255 (430, 13) ἤδη Antiph. B 49 (599, 15) *bereits* (oder nur affirmativ?). καὶ οὕτως ἂν ἤδη Zenon B 2 (134, 2) ἀλλ' ἤδη Meliss. B 7 (146, 12) ἤδη ἀδύνατον ἧς κα (Stellung!) Philol. B 6 (241, 9).

ἡδονή. ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν (*nach Belieben*) ἑκάστου Herakl. B 67 (71, 18) κέρδει ὁρίζων ἢ ἡδονῆι Demokr. B 262 (432, 4).

Begriff, Entstehung. Einteilung in χαρά, τέρψις, εὐφροσύνη Prodik. A 19 (566, 31 vgl. Anm.) = αἴσθησις ἢ μετ' αἰσθήσεως (opp. λύπη) Emped. Anaxag.(?) 21 A 86 (169, 41) τοῖς ὁμοίοις Emped. A 86 (168, 39 vgl. 169, 43. 171, 7) 95 (172, 35. 40) durch ἀήρ Diog. A 19 (331, 30) — *Geruch, Geschmack.* γλῶσσα ἡδονῆς καὶ ἀηδίης Hippokr. 12 C 1 (85, 13) vgl. κριτικώτατον ἡδονῆς τὴν γλῶτταν Diog. A 19 (331, 34) ἑτεροιώσιες ... ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι Diog. B 5 (336, 5) ἰδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονάς Anaxag. B 4 (315, 7) vgl. Nachtrag.

Ethisches. ἡδονῆς κρατεῖν Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 15) vgl. ἀνδρεῖος ... καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρέσσων Demokr. B 214 (424, 4) — ἡδονὴν φεῦγε ἥτις λύπην τίκτει Solon 73ᵃ 3 (521, 6) ἡδ. θνηταί, ἀρεταὶ ἀθάνατοι Periand. (523, 17) *si felicitas esset in delectationibus corporis* ... Herakl. B 4 (62, 10) vgl. *nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus datam* Archyt. (252, 37. 42 ff.) ὅσοι ἀπὸ γα-

στρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται κτλ. opp. λῦπαι Demokr. B 235 (427, 2. 4. 8) — αἱ ἡδ. κακόν opp. πόνοι Pythagor. C 4 (280, 44) εὐλαβεῖσθαι τὴν ἡδονήν D 8 (288, 12) — εὐδαιμονίαν συνίστασθαι ἐκ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἡδονῶν Demokr. A 167 (383, 45) τὴν ἐπὶ τῶι καλῶι αἱρεῖσθαι χρεών B 207 (423, 8) σωφροσύνη ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ B 211 (423, 16) εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι τὰς ἡδ. ποιοῖτο B 189 (420, 5) ἡδοναὶ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίας B 71 (402, 5) ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίνεται B 178 (418, 5) οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί B 293 (437, 24) — οὐδὲν πώποτε ἡδονῆς ἕνεκεν πράξας v. Gorg. A 11 (547, 34) δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι Antiph. B 49 (598, 20) ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι (598, 24) πᾶσαι ἐκ μεγάλων λυπημάτων (599, 1) τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδ. ἐμφράσσει B 58 (601, 23) τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησι ... Krit. B 27, 2 (622, 13).

ἡδονοπλήξ (φύσις μιν ἔμπαλιν ἦγεν) Timon v. Anaxarch. A 10 (457, 4).

ἡδυλόγος Antiph. B 100 (605, 30).

ἡδύς. Ἀνακρείοντα Krit. B 1 (613, 15. 17) φιλίας (εὐπραξίας?) [Demokr.] B 302 (445, 37) ἄλειμμα, τροφή (446, 13. 15) — ἡδὺ τὸ πυθέσθαι Mus. B 7 (485, 13) νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδύ κτλ. Herakl. B 111 (77, 18) τὸ πορφυροῦν ἡδὺ φαίνεσθαι πρὸς τὴν αἴσθησιν Demokr. A 135 (378, 11) ἡδὺ ἄλλωι ἄλλο opp. ἀγαθὸν καὶ ἀληθές B 69 (402, 2) μηδὲν ἀποδέχεσθαι ἡδὺ μὴ συμφέρηι B 74 (402, 10) ἔνθα τὸ ἡδύ, ... καὶ τὸ λυπηρόν Antiph. B 49 (598, 24) τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα Demokr. B 232 (426, 12) — ἡδέως B 159 (414, 1) ἡδίονες (πόνοι ἡσυχίης) B 243 (428, 7) ἥδιστον οὗ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν Thal. 73a 3 (522, 5 vgl. Anm.) τὰ ἥδιστα opp. τὰ βέλτιστα Solon (521, 12) φορεῖν ἥδιστα (ἱμάτια) Krit. B 34 (623, 25)

ἥδυσμα. τῶν ἡδ. ἄριστον τὸ πῦρ [Prodik.] B 10 (573, 5).

ἠέριος s. ἀέριος.

ἠθικός. Περὶ παιδεύσεως ἠθικῆς Tit. [Archyt.] (264, 11) ἔοικεν ἅψασθαι τῆς ἠθικῆς (vor Sokrat.) v. Archel. A 1 (323, 13) vgl. A 6 (324, 34) ἠθικὰ δόγματα παρὰ Θεμιστοκλείας Pythag. 3 (22, 38) ἠθικά Demokr. A 1 (351, 3) 33 (357, 13) Ὑπομνημάτων ἠθικῶν ... Tit. (357, 18) = B 4a (387, 1) λόγους (?) [Demokr.] B 299 (439, 8).

ἦθος. πάρα δ' ἦθος ἑκάστωι (Element) Emped. B 17, 28 (179, 5) — ἦθος ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δέ Herakl. B 78 (73, 19) ἦθος ἀνθρώπωι δαίμων B 119 (78, 14) αὔξει ταῦτ' εἰς ἦθος ἕκαστον, ὅπηι φύσις .. ἑκάστωι Emped. B 110, 5 (204, 4) ἤθεος εὐτροπίη opp. κτηνέων εὐγένεια Demokr. B 57 (400, 19) πονηροῦ τινος ἤθους B 192 (421, 13) δμῶες ἀκόλαστον ἔχουσιν ἦθος Krit. B 6, 14 (615, 23).

ἧι (ἡ ὁδὸς ἄγει) Herakl. B 71 (72, 19) Emped. B 4, 13 (174, 22) *16, 1 (177, 17) (Dativ?) 57, 1 (190, 7) Diog. B 6 (338, 11) ἧι μὲν — τῆι μέν, ἧι δὲ — ταύτηι δέ Emped. B 17, 9 ff. (178, 6 ff.) = 26, 5 ff. (183, 5 ff.). Vgl. ἧιπερ.

ἧιπέρ τε Emped. B 133, 2 (212, 11).

ἠλάσκειν. Ἄτης ἀν λειμῶνα ... ἠλάσκουσιν Emped. B 121, 4 (209, 2).

ἤλεκτρον (ψυχή) Thal. A 1 (3, 31) 3 (7, 10) ἐξ ὁμοίων συγκεῖσθαι Demokr. A 165 (383, 29).

ἠλέκτωρ = πῦρ Emped. B 22, 2 (181, 15).

Ἡλιάς. Ἡλιάδες Parm. B 1 (113, 36. 114, 15).

ἡλιακός. ἐνιαυτός Herakl. A 13 (59, 14) αὐγαί Anaximen. A 7 (19, 8) περιφέγγεια Anaxag. A 86 (309, 17). ἔκλειψις, δρόμος, κύκλος u. ä. s. ἥλιος.

ἡλικία. ἡλικίας (τῶν ζώιων) ἀριθμός Pythagor. B 27 (275, 29) — μεταβάλλειν τῆι κρήσει κατὰ ... τὰς ἡλικίας (sc. τοὺς ἀνθρώπους) Demokr. A 135 (375, 40) vgl. τὰς αἰσθήσεις ἀλλοιοῦσθαι

παρὰ τὰς ἡλικίας ... Protag. A 14 (531, 16 ff.) ἡλικίαι ἐνδεδασμέναι Pythagor. D 8 (287, 25).

ἧλιξ. ἥλικα (Elemente) γένναν Emped. B 17, 27 (179, 4) *ἥλικα ἀρχήν B 38, 1 (186, 20).

Ἡλιόπη Emped. B 122, 1 (209, 9).

ἥλιος. Element (= πῦρ). ἠελίου Emped. B 71, 2 (193, 17) vgl. ἠέλιον θερμὸν ὁρᾶν καὶ λαμπρὸν ἁπάντηι B 21, 3 (180, 17) *sol principium mundi* Epich. Enni 49 (97, 9) *isque totus mentis est* 50ᵃ (97, 13).

Gott. πῦρ = Ἀπόλλων, Ἥλιος, Ἥφαιστος Theagen. 2 (511, 22) Ἥλιε Πῦρ Orph. B 21 (481, 18 ff. m. Anm.) Ἥλιος = Ζεύς Pherekyd. A 9 (507, 8) = Ἀπόλλων 18 A 20 (108, 29) 29, 7 (230, 22) = Ὄσιρις Aegypt. 60 B 6 (460, 1) 7 (460, 16) Ἠελίοιο ὠκέα γυῖα Emped. B 27, 1 (183, 22) ἥλιον ... οἱ παλαιοὶ θεοὺς ἐνόμισαν Prodik. B 5 (571, 24. 30) μὴ εἰς τὸν ἥλιον βέλη Ξέρξην ἀκοντίσαι ... θεὸν παραδεδομένον Hekat. B 6 (459, 40) — βασιλεύς Aegypt. 60 B 7 (460, 43. 45) 11 (461, 24. 26) = Ἀχιλλεύς Metrod. v. L. 4 (326, 23). Vgl. Reg. II.

Gestirn. Definition, Entstehung. [Anaximandr.] 1 (12, 1) Anaximandr. 10 (13, 38) 21 (16, 8) Anaximen. A 6 (18, 27) 15 (20, 4) (πέταλον) A 15 (20, 5) Xenophan. A 32 (41, 16. 20) 40 (42, 45) 41 (43, 1) γίνεσθαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν A 33 (41, 28) vgl. ὁ ἥλιος νέος ἐφ' ἡμέρηι Herakl. B 6 (62, 20) ὕδωρ σβεννύναι αὐτόν καὶ πάλιν ἐξάπτεσθαι Metrod. v. Ch. A 4 (451, 16) — ἄναμμα νοερόν Herakl. A 12 (59, 3) vgl. Herakliteer 53, 2 (342, 27) Hekat. v. Abdera B 9 (461, 9) — Parm. A 37 (111, 13) 41 (111, 30) 43 (111, 35) B 11, 1 (123, 5) Emped. A 1 (153, 36) 30 (158, 35) 49 (161, 23. 33) 56 (162, 24) 70 (165, 13) Philol. A 19 (237, 36) — μύδρον διάπυρον u. ä. Anaxag. A 1 (293. 38. 294, 32) 2 (295, 19) 19 (298, 2. 4) vgl. 20ᵃ (298, 14) 35 (300, 14) 42 (301, 39) 72 (307, 19) 73 (307, 32) vgl. λίθος ἐξ ἡλίου (οὐρανοῦ) A 1 (294, 13. 28) 10 (296, 15) 11 (296, 21. 29) 12 (296, 32) οὐκ εἴησαν αὐτοῦ (Anaxag.) αἱ δόξαι αἵ τε περὶ ἡλίου καὶ σελήνης ἀλλὰ ἀρχαῖαι Demokr. B 5 (387, 18) vgl. A 87 (366, 35) — Entstehung Diog. A 6 (329, 25) 13 (330, 9) Leuk. A 1 (343, 21) Demokr. A 1 (352, 29) 39 (359, 47) 40 (360, 17) Metrod. v. Ch. A 11 (451, 38) 20 (452, 20) Antiph. B 26 (595, 29) — Maximum u. Minimum Hippokr. 12 C 1 (81, 15) — τὸν τοῦ ἡλίου βίον ἀέναον ὁ ἀὴρ παρέχεται Diog. C 2 (341, 1) ἀτμίδες αἷς ὁ ἥλιος τρέφεται = ἀμβροσία Demokr. B 25 (395, 5) τῆς ἀφ' ἡλίου ἀτμίδος ἀναφερομένης Xenophan. A 1 (34, 16) — ἥλιος καὶ σελήνη: μακάρων νῆσοι Pythagor. C 4 (280, 16).

Lage im All. Zahl. τὸ ἅπαν σῶμα τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης ἀπαρτίζεσθαι Aegypt. 60 B 7 (460, 24) χρήσιμος πρὸς τὴν τοῦ κόσμου γένεσίν τε καὶ διοίκησιν Xenophan. A 42 (43, 10) — Lage Anaximandr. Metrod. v. Ch. 2, 18 (15, 41) Emped. A 55 (162, 14) Philol. A 16 (237, 18) Pythagor. B 35 (277, 42) 37 (278, 26 ff.) Leuk. A 1 (343, 19) Demokr. A 86 (366, 33) vgl. A 40 (360, 17) — ἀπόστασις ἡμῶν αὐτοῦ Anaximen. A 7 (19, 1) Xenophan. A 41ᵃ (43, 8) Herakl. A 1 (55, 38) Emped. A 61 (163, 3) — ἄπειροι (ἥλιοι) Xenophan. A 33 (41, 30) vgl. A 41ᵃ (43, 4) Anaxag. B 4 (315, 11) Demokr. A 40 (360, 11) δύο ἡλίους, τὸν μὲν ἀρχέτυπον, τὸν δὲ φαινόμενον Emped. A 56 (162, 18) vgl. B 44 (188, 11) Philol. A 19 (237, 36) εἰ μή τις καὶ τρίτον λέξει (237, 39).

Bewegung. Bahn. ἠελίοιο κέλευθοι Orph. B 16 (479, 35) κίνησις Anaximen. A 6 (18, 29) 7 (18, 41. 47) 14 (19, 41) ἠέλιός θ' ὑπεριέμενος γαῖάν τ' ἐπιθάλπων Xenophan. B 31 (51, 15) εἰς ἄπειρον προιέναι A 41ᵃ (43, 7) ἐν διαυγεῖ κεῖται (l. κινεῖται) Herakl. A 1 (55, 37

οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα B 94 (75, 19) ἀναφαίνει ὥρας αἳ πάντα φέρουσι B 100 (76, 12) — ἀεικίνητος Alkm. A 1 (100, 26) 12 (102, 26) — ἁλισθεὶς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει Emped. B 41 (187, 13) οὔπω ἥλιος ... βέβαιον ἔχων δρόμον ἠῶ καὶ δύσιν ἔκρινεν ... Emped. (?) B 154 (217, 3) περίδρομος = περιγραφὴ τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου A 50 (161, 37) βραδυπορεῖν A 75 (165, 33) (γῆν, ἥλιον, σελήνην) περιφέρεσθαι περὶ τὸ πῦρ κατὰ κύκλον λοξόν Philol. A 21 (237, 48) ψόφος Pythagor. B 35 (277, 33) ἡλίωι ... σώματά τινα συμπεριφερόμενα ἡμῖν ἀόρατα Anaxag. A 42 (301, 41) — ἡλιακὸς κύκλος: λοξὴ πορεία, ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἄστροις φορά Oinop. 7 (230, 20) Verhältnis z. γαλαξίας Pythagor. B 37c (278, 45) Anaxag. A 80 (308, 26) Demokr. A 91 (367, 16) Metrod. v. Ch. A 57 (450, 42) — περιχώρησις Anaxag. B 12 (319, 3) πρόοδος (εἰς τὸν κόσμον) A 75 (308, 1) δρόμος διὰ πνεύματος Diog. C 2 (340, 38) τῶν τοῦ ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς καὶ τῶν τῆς σελήνης Pythagor. B 27 (275, 28 vgl. 34) Bewegung v. ἥλιος u. σελήνη Leuk. A 1 (342, 37) Demokr. A 88 (366, 38) ἥλιος ⟨ἐν⟩ Τοξότηι B 14, 8 (392, 47) — *solem stare terram moveri* Hiket. 1 (265, 21) Wenden (τροπαί) Anaximandr. 2 (12, 25) 27 (16, 43) Emped. A 58 (162, 37) Meton 29, 9 (230, 30) Anaxag. A 42 (302, 1) 72 (307, 20) Diog. A 17 (330, 24) Demokr. A 89 (367, 7) B 14, 2 (391, 4 ff.) *solstitium* B 14, 4 (391, 32).

Licht (Finsternis). Wärme. ἔκλειψις Thal. A 1 (3, 19) 5 (7, 22. 26) 17 (9, 40) Xenophan. A 41 (43, 2) 41a (43, 7) Herakl. A 1 (55, 38) Emped. A 59 (162, 40) B 42 (187, 27) Anaxag. A 42 (301, 48) Diog. A 13 (330, 11) Leuk. A 1 (343, 22) μέχρι τῶν Δημ. χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν Demokr. B 161 (414, 15) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 19) — λαμπροτάτη καὶ θερμοτάτη ἡ τοῦ ἡλίου φλόξ Herakl. A 1 (55, 34) vgl. A 12 (59, 10) λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος Skythin. heraklitis. 12 C 3 (86, 17) καθαρᾶς εὐαγέος ἠελίοιο λαμπάδος ἔργ' ἀίδηλα Parm. B 10, 2 (122, 22) ἥλιος ὀξυβελὴς Emped. B 40 (187, 10) (σελήνη) αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο Parm. B 15 (124, 10) vgl. ἐς αὐγὰς ἠελίου φαέθοντος Emped. B 115, 11 (207, 7) u. ἄθρει ἄνακτος ἐναντίον ἁγέα κύκλον B 47 (188, 26) αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον B 43 (188, 7) ἀνταυγεῖ πρὸς Ὄλυμπον B 44 (188, 11) vgl. Sp. 266, 37 u. ἀνάκλασις — ἥλιος ἐντίθησι τῆι σελήνηι τὸ λαμπρόν Anaxag. B 18 (321, 7) Ἶριν = τὸ ἐν τῆισι νεφέληισιν ἀντιλάμπον τῶι ἡλίωι B 19 (321, 9) im übrigen vgl. σελήνη, ἶρις, ἐμπισημασίαι, γαλαξίας, κομήτης — τοὺς ἀπλανεῖς ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι Metrod. v. Ch. A 9 (451, 34) Diotim. 1 (466, 2) — ἀφικνεῖσθαι πρότερον τὸ ἀπὸ ἡλίου φῶς εἰς τὸ μεταξὺ πρὶν ἐπὶ τὴν γῆν Emped. A 57 (162, 30 ff.) — Tag und Nacht. εἰ μὴ ἥ. ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν Herakl. B 99 (76, 8) Entstehung Herakl. A 1 (55, 43) Emped. B 48 (188, 31) Pythagor. B 37 (278, 26) οὐχ ἅμα ἀνατέλλει καὶ δύεται πᾶσιν Archel. A 4 (324, 17) ἅμα ἡλίωι ἀνίσχοντι Demokr. B 14, 3 (391, 12 ff.) — ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς ἅπτουσι τῆι ἀνακλάσει ἀπὸ τῶν λείων Gorg. B 5 (556, 7) — ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος τἀν τοῖς μετεαρσίοις συμβαίνειν Xenophan. A 46 (43, 19) Austrocknung v. θάλασσα, γῆ auch Anaximandr. 11 (14, 15) 27 (16, 42) Diog. A 17 (330, 23 ff.) 18 (330, 32 ff.) Archel. A 4 (324, 14 ff.) ἅλς ἐπάγη ῥιπῆισιν ἐωσμένος ἠελίοιο Emped. B 56 (189, 29) — Wirkung auf ἀήρ. σίζειν καὶ ψοφεῖν τὸν ἀέρα θερμαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου Anaxag. A 74 (307, 40 ff.) ἀὴρ ... τοῦ παρὰ τῶι ἡλίωι πολλὸν ψυχρότερος Diog. B 5 (336, 7) τὸν ἀέρα ποιῆσαι διαφανῆ Archel. A 4 (324, 14) τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ'

ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον πυκνοῦν τὸν ἀέρα Demokr. A 135 (374, 15) vgl. τὴν ἔμφασιν ποιεῖ [καὶ *Kranz*] τὸ φῶς ὥσπερ ⟨ἀκτῖνα⟩ ἐπιφέρων ἐπὶ τὴν ὄψιν(?) (374, 13) Entstehung v. ἄνεμος Anaximandr. 24 (16, 33) Anaxag. A 1 (294, 7) 42 (302, 7) Metrod. v. Ch. A 18 (452, 11) vgl. ἄνεμος.

Größe, Breite u. ä. Thal. A 1 (3, 25) 3 (7, 9) 19 (10, 5) [Anaximandr.] 1 (12,1) Anaximandr. 11 (14,13) 21 (16,8) Herakl. A 1 (55, 13) 12 (59, 4) Emped. A 1 (153, 36) 56 (162, 25) Anaxag. A 1 (293, 38) 42 (301, 45) 73 (307, 20) Archel. A 1 (323, 24) 4 (324, 12) Demokr. A 87 (366, 36) εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου Herakl. B 3 (62, 7) ἥλιος πλατύς Alkm. A 4 (101, 10).

ἡλιοτροπεῖον Pherekyd. A 1 (504, 18).

ἡλιτόποινος. ⟨ἡλιτόποινον⟩ τέγος(?) Emped. B 142, 2 (215, 8).

ἧλος. ἥλων δίκην καταπεπηγέναι τὰ ἄστρα Anaximen. A 14 (19, 38).

ἦμαρ Kleostr. B 1 (502, 17) πύλαι Νυκτός καὶ Ἤματος κελεύθων Parm. B 1, 11 (114, 17) νηλεὲς ἦμαρ Emped. B 139, 1 (214, 13). Vgl. ἡμέρα.

ἡμεῖς s. ἐγώ.

ἠμὲν — ἠδέ Parm. B 1, 29. 30 (115, 11. 12).

ἡμέρα. τρίτη ἡμέρα τῶι γάμωι Pherekyd. B 2 (508, 8) αὕτη ἡ ἡμέρα . . . καινοῦ δαίμονος ἄρχει Antiph. B 49 (598, 14) οὐκ ἔστ᾽ ἀπότακτος ἡμέρα οἰνῶσαι ... Krit. B 6, 28 (616, 6) ἑσπέρα γῆρας ἡμέρας Emped. B 152 (216, 14) οἵωι τις ἂν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῆι . . . Antiph. B 62 (602, 14) τὸ μῆκος τοῦ βίου ἡμέραι μιᾶι (ἔοικε) B 49 (599, 19) ἥλιος νέος ἐφ᾽ ἡμέρηι Herakl. B 6 (62, 21) νέα ἐφ᾽ ἡμέρηι φρονέοντες Demokr. B 158 (413, 22) τὴν παρελθοῦσαν ἡ. ἀγαπῶσι, τὴν δ᾽ ἐπιοῦσαν δεδιόσι Thrasym. B 1 (577, 3) οἷς καθ᾽ ἡμέραν ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται Herakl. B 72 (72, 21) τοὺς ἀνθρώπους φρονεῖν ὁποίην Ζεὺς ἐφ᾽ ἡμέρην ἄγει᾽ Archiloch. 12 A 16 (60, 4) κατὰ πᾶσαν ἡμέρην Protag. B 9 (540, 3) ὑπὲρ τοῦ καθ᾽ ἡμέραν βίου Antiph. B 49 (599, 8) μεθέορτοι ἡ. Antiph. B 95 (605, 22) ἐν ὀκτὼ ταῖς πάσῃσιν ἡμέρῃσι ἀποθανόντων Protag. B 9 (540, 2).

Doxographie. *unus dies par omni* Herakl. B 106 (77, 7) ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἕν B 57 (70, 8) = θεός B 67 (71, 15) vgl. Hippokr. 12 C 1 (81, 13) πάντων μέτρα ἔχειν . . . καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας Diog. B 3 (335, 8) — Entstehung Herakl. A 1 (55, 40) Emped. A 30 (158, 32) (πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθῆναι) A 70 (164, 13) Pythagor. B 37 (278, 26. 34) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 18) — τοσαύτην γενέσθαι τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστιν ἡ δεκάμηνος Emped. A 75 (165, 33) ἡ ἑπτάμηνος (165, 34) ἡμέρα ἓξ μηνῶν Bion 1 (466, 17) — μεταλλαγὴ τῆς ἡμ. (Sonnenfinsternis) Thal. A 5 (7, 23) vgl. Xenophan. A 41 (43, 3) — διὰ τί εὐηκοωτέρα ἡ νύξ; Anaxag. A 74 (307, 39) Erklärung v. ὄψις, τὰ μὲν ἡμέρας τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὁρᾶι Emped. A 86 (168, 19 ff. 170, 5 ff.) 91 (172, 13) Anaxag. A 92 (310, 21. 23) — ιβ μέρεα τῆς ἡμέρας Babyl. 2, 4 (12, 26) ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ Thal. A 1 (4, 10). Vgl. ἦμαρ.

ἡμερήσιος. ὕπνοι Demokr. B 212 (423, 19).

ἥμερος. Entstehung v. ἥμερον u. ἄγριον Hippon A 19 (225, 22. 25).

ἡμέτερος auch Parm. Emped.

ἡμίθεος Akusil. B 35 (517, 15).

ἡμικύκλιον. ἀνιέρουν τοῖς Διοσκούροις Pythagor. 32 A 14 (236, 42) in d. Ἀρχύτου εὕρεσις Archyt. A 14 (253, 44 ff.).

ἡμικυλίνδριον Archyt. A 14 (253, 44 ff.).

ἡμικύλινδρος τομή Archyt. A 1 (250, 42) 15 (254, 44).

ἡμιλίτριον [Epich.] B 58ᵃ (99, 9).

ἡμίνα. δύο [Epich.] B 58 (99, 8).

ἡμιολασμός Antiph. B 75 (603, 15).

ἡμιόλιος. τὸ δι' ὀξειᾶν ἡμιόλιον Philol. B 6 (242, 1).

ἡμίονος Erkl. d. Sterilität Alkm. B 3 (104, 1) Emped. A 82 (167, 26) B 92 (198, 6) Demokr. A 149 (380, 27) 151 (380, 45).

ἥμισυς. θαλάσσης τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ Herakl. B 31 (67, 8) αἰ δέ κα ἐς τὸ ἥμισυ (sc. τῶ καλάμω ἐμφυσῆι), ὀξὺ φθεγξεῖται Archyt. B 1 (260, 16) — πρότερον εἰς τὸ ἥμισυ δεῖν ἀφικέσθαι τὸ φερόμενον ἢ πρὸς τὸ τέλος Zenon A 25 (131, 26) vgl. A 22 (130, 42) τοῦ μὴ ἀμεροῦς πάντως ἐστὶν ἥμισυ (130, 43) ἴσον χρόνον τῶι διπλασίωι τὸν ἥμισυν A 28 (132, 3).

ἡμισφαίριον. δύο κύκλωι περὶ τὴν γῆν φερόμενα Emped. A 30 (158, 32) vgl. A 56 (162, 19).

ἡμιτετράγωνον (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 6. 14 ff.).

(ἡμιτόνιον) *semitonium* Philol. B 6 (242, 8. 9).

ἡμιτρίγωνον (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 7).

ἡμύειν. ἠμύουσι πόλιν Mus. B 22 (488, 29).

ἤν s. ἐάν.

ἠνεκής. ἠνεκὲς αἰέν Emped. B 17, 35 (179, 12) ἠνεκέως τέταται (τὸ νόμιμον) B 135, 2 (213, 18).

ἡνίκα Thrasym. B 1 (576, 19).

ἡνίοχος. ἀθανάτοισι ἡνιόχοισι Parm. B 1, 24 (115, 6).

ἧπαρ (πολυαίματον) Emped. B 150 (216, 9) ἐξαιματοῦν B 61 (191, 3) Ernährung d. Embryo A 79 (166, 30) μὴ τετάχθαι ἐπὶ τῶι ἥπατι χολήν Philol. A 27 (239, 14) (φλὲψ τείνουσα) εἰς τὸ ἧπαρ Diog. B 6 (337, 24) χορηγὸν αἵματος ... ἧπαρ ἐπιθυμίης αἴτιον χολὴ πρὸς ἥπατι μένουσα ... Demokr. C 6 (448, 32) = Δημήτηρ (b. Homer) Metrod. v. L. 4 (326, 25).

ἡπατῖτις Diog. B 6 (337, 20. 338, 19 ff.).

ἤπειρος. ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τὰς ἠ. καλεῖ Hippias B 8 (584, 26).

ἤπερ Demokr. B 181 (418, 14).

ἠπερόπευμα (γυναικῶν) Krit. B 1 (613, 16).

ἤπιος. πῦρ Parm. B 8, 57 (122, 1).

ἠπιόφρων Emped. B 35, 13 (186, 6).

Ἥρα = γῆ Emped. A 1 (153, 33) 33 (159, 17. 25) Ἥρη φερέσβιος B 6, 2 (175, 9) = ἀήρ 18 A 20 (108, 30) Emped. A 23 (157, 4) 33 (159, 13) vgl. (159, 10 Anm.) — φύσεως ὑπόστασις Metrod. v. L. 3 (326, 14) ἡ τοῦ τετραγώνου γωνία Ἥρας Philol. A 14 (237, 1. 6). Vgl. Reg. II.

Ἡρακλεία. λίθος Emped. A 89 (171, 35) Diog. A 33 (333, 22).

ἠρεμεῖν. ἠρεμοῦν καὶ κινούμενον ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 24) ἀεὶ ἠρεμεῖ πᾶν ἢ κινεῖται Zenon A 27 (131, 45) τὸ μὲν παρὰ κινούμενον τὸ δὲ παρ' ἠρεμοῦν τὸ ἴσον μέγεθος ... τὸν ἴσον φέρεσθαι χρόνον A 28 (132, 4. vgl. 18). — ἠρεμεῖν (sc. τὸν ἐγκέφαλον), κατὰ ταῦτα ἐπιστήμην Alkm. A 11 (102, 19 f.). Vgl. ἀτρεμεῖν, ἀτρεμής.

ἠρεμία καὶ στάσις τῶν νεκρῶν Herakl. A 6 (58, 25).

ἡρῶιον Vit. Parm. A 1 (105, 31).

ἥρως. ἄλλοισι μεθ' ἡρώεσσι ἀνάξεις Orph. B 17 (480, 19) οὔ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰσι Herakl. B 5 (62, 19) περὶ τῶν γενῶν τῶν τε ἡρώων καὶ τῶν ἀνθρώπων Hippias A 11 (581, 31).

ἧσθαι. ἧσο Emped. B 17, 21 (178, 18).

ἡσυχία καλόν Periand. 73ᵃ 3 (523, 15) ἐποιοῦντο τὴν ἀναμονὴν σιωπῆι χρώμενοι καὶ ἡσυχίαι Pythagor. D 6 (285, 12) τῆς ἡσυχίας πάντες οἱ πόνοι ἡδίονες Demokr. B 243 (428, 6).

ἥσυχος. ἁσυχᾶι κινούμενοι opp. ἰσχυρῶς Archyt. B 1 (260, 12).

ἦτορ (Ἀληθείης) Parm. B 1, 29 (115, 11).

ἡττᾶσθαι. ἡσσωμένοις opp. νικέουσι Demokr. B 249 (429, 8) ὑπὸ οἴνου ἡσσώμενον Antiph. B 76 (603, 18).

ἥττων. χρημάτων ἥσσων Demokr. B 50 (400, 3) τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Protag. A 21 (532, 22. 27) vgl. A 26 (534, 31) C 2 (542, 31) νικᾶι τῶι

ἥσσονι opp. τὸ μεῖζον Demokr. B 176 (417, 16) ἧττον παχεῖα Diog. B 6 (338, 4) τῆι μᾶλλον τῆι δ' ἧσσον Parm. B 8, 48 (121, 9) ähnl. Archyt. B 1 (259, 18) πολλῶι ἧσσον Demokr. B 279 (435, 19) — ἥκιστα Krit. B 40 (626, 4) οὐχ ἥκιστα Archyt. B 1 (258, 10).

ἠύκομος s. εὔκομος.

ἠύς. *ἠέα γυῖα Emped. B 128, 10 (211, 4).

Ἥφαιστος = πῦρ Aegypt. 60 B 7 (460, 31 vgl. 45. 47) Prodik. B 5 (571, 28) im Knochen Emped. B 96, 3 (199, 19) im Fleisch, Blut B 98, 2 (199, 32). Vgl. Reg. II.

ἠχεῖν. Entstehung v. ἀκοή: τὸ κενὸν ἠχεῖν, τὸν δ' ἀέρα ἀντηχεῖν Alkm. A 5 (101, 18) πάντα τὰ κοῖλα A 6 (101, 31) ὁ ἀήρ Emped. A 86 (168, 30).

ἠχήεις. ἀκουήν Parm. B 1, 35 (115, 17).

ἦχος. ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὠσίν φωνὴ τῶν κρειττόνων Pythagor. C 2 (279, 30) Entstehung v. ἀκοή Emped. A 86 (168, 30. 32. 170, 18 vgl. 31 ff.) ἆχος d. Flöte Archyt. B 1 (260, 9. 11. 13) νυκτὸς φαίνεσθαι (korrupt) τὸν σάλον αὐτῶν (τῶν φωνῶν?) καὶ τὸν ἦχον Anaxag. A 74 (307, 47).

ἠχώ Entstehung Anaxag. A 106 (312, 20) Demokr. A 135 (374, 7).

ἠώς s. ἕως.

θαλάσσιος. πλάκας συμπάντων θαλασσίων Xenophan. A 33 (41, 37).

θαλασσονόμος. ἐκ κόγχαισι θαλασσονόμων Emped. B 76, 1 (194, 16).

θάλαττα. Element, Gott. πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ Herakl. B 31 (76, 3) τὸ ὑγρόν, τὸ ὡς σπέρμα τῆς διακοσμήσεως, ὃ καλεῖ θάλασσαν (67, 6) θάλασσα διαχέεται (sc. τὸ πῦρ) (67, 9) = ὕδωρ Emped. B 22, 2 (181, 15) — δάκρυον (Κρόνου?) Pythagor. B 2 (279, 22) (ἥλιον, θάλασσαν) θεοὺς ὑπὸ τῶν Μάγων παραδεδομένους Hekat. B 6 (459, 41). Teil d. Erde. Entstehung. οὐδὲ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης Epim. B 11 (496, 20) οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα Emped. B 27, 2 (183, 23) vgl. B 22, 2 (181, 15) hiernach Apollon. Rhod. 66 B 16 (479, 31) Entstehung, Erklärung d. ἁλμυρότης Anaximandr. 27 (16, 43) Xenophan. A 33 (41, 31) Emped. A 66 (163, 19 ff.) B 55 (189, 27) vgl. 55 A 99a (368, 36) Antiph. B 32 (596, 18) — Anaxag. A 1 (294, 2) 42 (301, 34) 90 (310, 1) Archel. A 1 (323, 23) Diog. A 17 (330, 20) 18 (330, 33) Demokr. A 99a (368, 35) 100 (369, 3) Metrod. v. Ch. A 19 (452, 15) ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαρώτατον, πότιμον ἄποτον Herakl. B 61 (70, 20) ζώιων συμφόρων τροφόν, ἀσυμφόρων φθόρον Hippokr. 12 C 1 (83, 11) τρέφεσθαι τοὺς ἰχθῦς τῶι παρακειμένωι τῆι θαλάττηι γλυκεῖ ὕδατι Emped. Demokr. 21 A 66 (163, 25. 34) Demokr. A 155a (382, 10) τὰ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάττης Hippon B 1 (226, 4 ff.) ἡ θ. βαθυτέρα τῶν ὑδάτων (226, 7) — πηγὴ ὕδατος, ἀνέμοιο Xenophan. B 30, 1 (51, 8) vgl. A 46 (43, 20) δουλεύει ἀνέμοις Herakl. A 14a (59, 28) ἀναθυμίασις A 1 (55, 29) vgl. dies — ἥλιος ἄναμμα ἐκ θαλάττης A 11 (59, 3) vgl. 53, 2 (342, 27) Hekat. v. Abd. B 9 (461, 9) τὴν γῆν εἰς τὴν θ. χωρεῖν Xenophan. A 32 (41, 15) — πιστὸν γῆ, ἄπιστον θάλασσα Pittak. 73a 3 (522, 17) — γῆς καὶ θαλάσσης περίμετρον ἔγραψεν Anaximandr. 1 (12, 6) θάλασσα σχιζομένη ταῖς κώπαις παραστίλβει Anaximen. A 17 (20, 12) vgl. Kleidem. 1 (326, 38). Vgl. πόντος, πέλαγος — Atlantisches, Rotes M., Megale Th. s. Reg. II.

θαλέθειν. βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι Emped. B 20, 3 (180, 6) vgl. θάλλειν.

θάλειος. στέφεσιν Emped. B 112, 6 (205, 13).

θαλερός. Εὐονύμην Epim. B 19 (497, 9).

θαλίη Xenophan. B 1, 12 (44, 27).

θάλλειν. πάντα θάλλουσι καὶ βλαστά-

νουσι Philol. B 13 (244, 18) (δένδρεα) ... *τέθηλεν καρπῶν ἀφθονίηισι Emped. B 77 (194, 28) — θάλλει coni. ζῆι (παίδευσις) Antiph. B 60 (602, 7) ἀφθίτωι θάλλων βίωι Krit. B 25, 17 (621, 5) vgl. θαλέθειν.

θάλπειν (τὰ ἄστρα) Herakl. A 1 (55, 36) vgl. ἐπιθάλπειν.

θάμνος. *Pflanze.* κατὰ θάμνων (γένος) Emped. B 9, 2 (175, 21) θάμνοισι B 20, 6 (180, 9) θάμνος Stadium d. Seelenwanderung B 117, 2 (208, 3).

θάνατος. Physiologisches. Erklärung Alkm. A 18 (103, 18) Emped. A 85 (167, 47) (θανάτοιο τελευτή = διάλλαξις μιγέντων) B 8 (175, 16) vgl. B 9 (176, 1) (θάνατον ἀλοιτήν) B 10 (176, 10) — Diog. A 29 (330, 43) Leuk. A 34 (349, 15) 28 (348, 26) Demokr. A 106 (370, 12) — θάνατος ἐπισταθεὶς ἔπαυσε λειτουργίης (σπλάγχνα) (Demokr.) C 6 (449, 3) — θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγερθέντες ὁρέομεν ορ[?]. ὕπνος, (ζωή) Herakl. B 21 (65, 19) θάνατος ψυχῆισι ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι θ. γῆν γενέσθαι Herakl. B 36 (67, 18) ψυχῆισιν τέρψιν (= γένεσιν) ἢ (καὶ?) θάνατον ὑγρῆισιν γενέσθαι B 77 (73, 14) ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον ... B 62 (71, 2) ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων (= ψυχῶν) θάνατον u. umgek. B 77 (73, 16) ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον κτλ. B 76 (73, 7) τῶι τόξωι ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος B 48 (69, 3) — Προγνωστικὸν ζωῆς καὶ θανάτου [Demokr.] B 300, 20 (445, 18).

Eschatologisches. τὰ μετὰ θάνατον Herakl. B 14 (64, 20) μένει ἀποθανόντας, ἅσσα οὐκ ἔλπονται B 27 (66, 12) — *post mortem sensus, crementa unguium, comarum* Demokr. A 160 (382, 26) πῶς τὸν ἀποθανόντα πάλιν ἀναβιῶναι δυνατόν B 1 (385, 4) vgl. (382, 31) u. Ἅιδης.

Ethisches. θάνατος οὐδὲν διαφέρειν τοῦ ζῆν Thal. A 1 (5, 46) vgl. Herakl. B 21 (65, 18) ὁ θ. οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας [Prodik.] (573, 2 Anm.) — δύο διδασκαλίαι Anaxag. A 34 (300, 8) Selbstmord verwerflich Philol. B 14 (245, 11 ff. 21 ff.) — Todesfurcht Demokr. B 1a (385, 11 ff.) 199 (422, 8) 203 (422, 17) 205 (423, 2) 206 (423, 3) *contemptum mortis (philosophia praestat)* Zenon A 19 (130, 5) Bruder d. ὕπνος Gorg. A 15 (548, 22) θάνατος κακόν u. ἀγαθόν Dialex. 1, 3 (636, 9) — θάνατοι οἰκετῶν, τετραπόδων (συμφοραί) Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 5).

θάρσος. θάρσεος (*Selbstvertrauen*) ... μοῖραν μεθέξει Demokr. B 258 (431, 7) πλέον εἰπεῖν θάρσεϊ Emped. B 4, 8 (174, 17) εἰς θάρσος κατέστησαν (λόγοι) Gorg. B 11 (559, 15) γνώμης θάρσος Demokr. B 215 (424, 6).

θάπτω. τέθαπται Philol. B 14 (245, 18).

θαῦμα ἰδέσθαι Emped. B 35, 17 (186, 10) πατέρα Ὁμήρωι ποταμὸν εἶναι Krit. B 50 (627, 29).

θαυμάζειν. θαυμάζων τοὺς ἔχοντας Demokr. B 191 (421, 1) θαυμαζομένων coni. ζηλουμένων (420, 16) ἄξιοι θαυμάζεσθαι Gorg. B 7 (558, 5).

θαυμάσιος. Περὶ θαυμασίων Tit. Bolos 55 B 300 (440, 5) = 65 (466, 25).

θαυμαστός. τὰ θαυμ. τῆς φύσεως Entstehung Demokr. A 99a (368, 45) θαυμαστῶς ὡς Antiph. B 51 (599, 23).

θεά d. Prooem. Parm. B 1, 22 (115, 4).

θεάζειν. φύσεως λαχὼν θεαζούσης (Homer) Demokr. B 21 (394, 15).

θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων Demokr. B 194 (421, 18).

θεειδής. *θεειδέστατον θηρίων (ἄνθρωπος) Antiph. B 48 (598, 11).

θεῖν. θέων (ἀήρ) Emped. B 53 (189, 23) δι' ἀλλήλων θέοντα (Elemente) B 17, 34 (179, 11) = 21, 13 (181, 4) 26, 3 (182, 25) τοῦ ἀεὶ θέοντος θείου [Philol.] B 21 (248, 6).

θεῖον (*Schwefel*) Demokr. A 99a (368, 42) 135 (378, 16) (?).

θεῖος. (θείη ἴς ... βίης Ἡρακλείης) Epim. B 2 (494, 25) κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός Krit. (?) B 75 (629, 22) — θεῖος

λόγος Herakl. A 16 (60, 10ff.) syn. κοινός (60, 21) θεῖος λόγος opp. ἀνθρώπωι λογισμός [Epich.] B 57 (98, 21) θείαν καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην γπῶσιν Philol. B 6 (241, 3) θείου νοῦ τὸ ἀεί τι λογίζεσθαι καλόν Demokr. B 112 (406, 5) θείων πραπίδων πλοῦτον Emped. B 132, 1 (212, 6) — θεῖος νόμος Herakl. A 14ᵃ (59, 29) opp. οἱ ἀνθρώπειοι B 114 (78, 5) θειότατον νόμον coni. κοινότατον Gorg. B 6 (557, 16) θεῖον ἦθος opp. ἀνθρώπειον B 78 (73, 19) θείαν νέμεσιν opp. ἀνθρώπινον φθόνον Gorg. B 6 (557, 12) — θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχά (ἡ δεκάς) Philol. B 11 (243, 5) ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θ. πράγμασι opp. ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ... Philol. B 11 (243, 17) — τὰ αὐτὰ εἴδωλα ἀνθρώποις καὶ ζώιοις ἀπὸ τῆς θείας οὐσίας Demokr. A 79 (366, 11) κινεῖσθαι τὰ σώματα ὑπὸ θείας δυνάμεως κτλ. Ekphant. 1 (265, 33ff.) nach Thal.? vgl. A 23 (10, 42) — θείας τὰς ψυχάς, θείους τοὺς μετέχοντας αὐτῶν καθαροὺς καθαρῶς Emped. A 32 (159, 8).

(τὸ) θεῖον, (τὰ) θεῖα. θεῖον τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχον μήτε τελευτήν Thal. A 1 (6, 5) = τὸ ἄπειρον Anaximandr. 15 (14, 42) τὸ μηδενὸς δεῖσθαι θεῖον, τὸ θεῖον κράτιστον Sokrat. 80 A 3 (589, 11. 12) (τὸ θεῖον) οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν κτλ. Emped. B 133 (212, 10) οὐδὲν ἐκφεύγει τὸ θ. Epich. Gn. 23 (94, 9) ἡ πρὸς τὸ θεῖον ὁμιλία Pythagor. D 2 (283, 3 vgl. 16ff.) ἀληθῶς ὑπὲρ τοῦ θείου διειλεγμένον (Ὅμηρον) Demokr. A 8 (329, 33) τὸ θεῖον εἰσηγήσατο, δαίμων ... φύσιν θείαν φορῶν Krit. B. 25, 16. 19 (621, 4. 7) τοῦ ἀεὶ θέοντος θείου opp. τοῦ ἀεὶ μεταβάλλοντος γενατοῦ [Philol.] B 21 (248, 6) — θεοὺς καὶ θεῖα Anaximen. A 7 (18, 32) τῶν θείων τὰ πολλὰ ἀπιστίηι διαφυγγάνει κτλ. Herakl. B 86 (74, 15) εἰσαγγέλλεσθαι τοὺς τὰ θεῖα μὴ νομίζοντας Diopeithes 46 A 17 (297, 34) — τὰ θεῖα sc. ἄστρα Alkm. A 12 (102, 26) vgl. Pythagor. B 2 (270, 15) σώματα θεῖα Philol. A 16 (237, 17) τὰ θειότατα τῶν φανερῶν Demokr. (?) A 69 (364, 34) — θεῖα νοῦνται Demokr. B 129 (409, 9) τὰ θειότερα opp. ἀνθρωπήϊα B 37 (399, 2). Vgl. θεός.

θέλειν s. ἐθέλειν.

θελημός. θελημά Emped. B 35, 6 (185, 32).

θέλημα. ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων Antiph. B 58 (601, 15).

θέλυμνος. *θέλυμνα coni. στερευπά Emped. B 21, 6 (180, 20).

*θεμέλιον Philol. A 13 (235, 24).

θεμερῶπις (Ἁρμονίη) Emped. B 122, 2 (209, 10).

θέμις τε δίκη τε opp. μοῖρα κακή Parm. B 1, 28 (115, 10) οὐ θέμις m. Inf. B 8, 32 (120, 11) ἣ θέμις ⟨οὐ⟩ καλέουσι opp. νόμος Emped. B 9, 5 (176, 2) ὧν θέμις ἐστὶν ἀκούειν B 4, 4 (174, 13). Vgl. Reg. II.

Θεογονία Tit. Orph. A 1 (470, 4) Mus. A 4 (483, 24) B (484, 15) Epim. A 1 (490, 6) B (493, 26) Pherekyd. A 2 (505, 1) u. ö. *Theogonia* [Demokr.] B 301 (445, 22) περὶ τῆς θ. Emped. B 128 (210, 20). Vgl. d. Folg.

θεόθεν Emped. B 115, 13 (207, 19).

Θεοκρασία Tit. Pherekyd. A 2 (504, 32).

Θεολογία Tit. Orph. B 12 (476, 13. 29. 477, 2) vgl. B 13 (477, 25) u. ö. Pherekyd. A 2 (505, 1) B (507, 18) 10 (510, 7) vgl. B 4 (509, 6) u. ö. — τὰ περὶ θεολογίας ἔμαθε v. Demokr. A 1 (350, 17).

θεολογικός λόγος Herakl. A 1 (54, 43) ὁ περὶ τῶν σχημάτων ἀφορισμός Philol. A 14 (237, 1).

θεολόγος v. Mus. A 7 (484, 5) v. Pherekyd. A 1 (504, 14) — οἱ παλαιοὶ θεολόγοι καὶ μάντιες Philol. B 14 (245, 16). Vgl. 1 A 12 (9, 10).

θεός. (ὁ) θεός. πρεσβύτατον τῶν ὄντων Thal. A 1 (5, 43) Geist. νοῦς τοῦ κόσμου *(mens)* A 23 (10, 40) νοῦς Pythagor. B 15 (273, 16) Anaxag. A 48 (304,

15) εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν Eurip. 12 A 16 (60, 8) = 51 C 2 (341, 9) νοῦς ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Demokr. A 74 (365, 7) *scientia intellegentiaque nostra* (?) (365, 11) (θεὸν) σύμπαντα εἶναι νοῦν καὶ φρόνησιν Xenophan. A 1 (34, 19) νοερώτατον ἠὲ νόημα (Timon) A 35 (42, 14) νοοῦ φρενὶ πάντα κραδαίνει B 25 (50, 20) οὖλος ὁρᾶι, οὖλος δὲ νοεῖ κτλ. B 24 (50, 18) εἷς θεὸς οὔτι δέμας θνητοῖσιν ὁμοίιος οὔτε νόημα B 23 (50, 15. 16) λογικός A 35 (42, 3. 21) *mente adiuncta* A 34 (41, 44) πᾶσι τοῖς μορίοις αἰσθητικός A 33 (41, 27) μὴ ἀναπνεῖν A 1 (34, 18) φρὴν ἱερὴ ... φροντίσι κόσμον ... καταΐσσουσα Emped. B 134, 4 (212, 24) *aërem compotem divinae rationis* (νόησις) Diog. A 8 (329, 40) vgl. B 5 (335, 19) — σοφόν ἐστι πάντων κεχωρισμένον Herakl. B 108 (77, 13) — τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν (θεόν) Oinop. 6 (230, 10) = Diog. A 8 (329, 37) — All. εἰς τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἓν εἶναί φησι τὸν θεόν Xenophan. A 30 (40, 17) ἓν τὸ πᾶν ... θεὸν δίκαιον Herakl. B 50 (69, 12) τὸ ἓν καὶ πᾶν Xenophan. A 31 (40, 29) Zenon A 30 (132, 38) = Meliss. A 13 (142, 26) *omnia = unum = deum* Xenophan. A 34 (41, 43) ἕν, πεπερασμένον A 35 (42, 3) Epitheta wie εἷς, πεπερασμένος, ἄπειρος, σφαιροειδής, ὅμοιος πάντη, κράτιστος, συμφυὴς τοῖς πᾶσι, ἀγένητος, ἀίδιος, ἀμετάβλητος, ἀπαθής A 1 (34, 17) 28 (36; 977ª 1 ff.) 31 (40, 29 ff.) 33—35 (41, 26 ff.) ⟨ἀτρεμῆ⟩ ἀσκηθῆ nach Timon A 35 (42, 15) οὔτε ἄπειρον οὔτε πεπεράνθαι Xenophan. A 28 (37; 977ᵇ 3) 31 (40, 35. 41, 5) οὔτε κινεῖσθαι οὔτε ἀκίνητον A 28 (37; 977ᵇ 9) 31 (40, 38) aber ἐν ταὐτῶι μίμνει κινούμενος οὐδέν B 26, 1 (50, 22) — τὸ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον Parm. A 31 (110, 27) μίαν ἀκίνητον καὶ ἄπειρον ἀρχὴν τὸ θεῖον Meliss. A 13 (142, 28) — Σφαῖρος Emped. B 31 (184, 23) — Element. ἀήρ Anaximen. A 7 (18, 32) 9 (19, 19) 10 (19, 25 ff.) Diog. A 8 (329, 32 ff.) B 5 (335, 21) ὁ ἐντὸς μικρὸν μόριον τοῦ θεοῦ A 19 (331, 28) vgl. ἀήρ — πῦρ Hippas. Herakl. 8, 8 (31, 1) περιοδικὸν πῦρ ἀίδιον Herakl. A 8 (58, 30) τὸ μὴ δῦνόν ποτε (φῶς) B 16 (65, 6) *continente ardore lucis orbem qui cingit caelum* (τὸ περιέχον) Parm. A 37 (111, 18) τὸ ἡγεμονικὸν ἐν τῶι μεσαιτάτωι πυρί, ὅπερ ... προϋπεβάλετο ... ὁ δημιουργὸς θεός Philol. A 17 (237, 32) vgl. πῦρ. — Zahl. (τὴν δεκάδα) παράδειγμα τῶι τοῦ παντὸς ποιητῆι θεῶι Philol. A 13 (235, 25) (ἡ ἑβδομὰς) θεός Philol. (?) B 20 (247, 9) ἀριθμὸν ἄρρητον Lysis 4 (250, 13) τοῦ μεγίστου τῶν ἀριθμῶν τὴν παρὰ τὸν ἐγγυτάτω ὑπεροχήν (d. i. τὴν μονάδα) Opsim. 4 (250, 13) — ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμὼν θέρος κτλ. Herakl. B 67 (71, 15) θεοῦ ἐνιαυτός Herakl. (?) A 13 (59, 15) — θεὸς ἀσώματος Orph. B 13 (477, 18) δισώματος (478, 2) Atheismus s. Sp. 281, 28.

(οἱ) θεοί. πρῶτον περὶ θεῶν γράψαι v. Pherekyd. A 1 (503, 6) 5 (506, 2) ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι Emped. B 123, 4 (212, 4) — Entstehung Aegypt. 60 B 6. 7 (459, 37 ff.) vgl. Reg. II unter Orpheus Epimen. Pherekyd. Akusil. — τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρῶτος ἐξηῦρεν v. Orph. B 13 (477, 24) ὀνόματα (θεῶν ?) ἀγάλματα φωνήεντα Demokr. B 142 (410, 5) Erklärung Aegypt. 60 B 7 (460, 30 ff.) — θεὸς κεφαλὴν ἔχων ἱέρακος Ostanes 55 B 300, 13ª (443, 19) θεῶν μάχη Pherekyd. A 11 (507, 13) vgl. B 4 (508, 19) Ζεὺς ἐκβάλλει θεῶν ὅταν τις ἐξυβρίσηι B 5 (509, 20) τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι B 12 (510, 13) — χάος πρᾶτον τῶν θεῶν Epich. B 1 (89, 18) πρώτιστον Ἔρωτα θεῶν μητίσατο Parm. B 13 (124, 3) μητέρα θεῶν = Ἑστίαν Philol. A 16 (237, 15) ἔκγονοι Orph. B 8 (475, 7) θεῶν ... πατρὸς ἐξέφυν Διός Krit. B 16, 6 (618, 7) οὐδέ τις ἦν ... Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυ-

δοιμός κτλ. Emped. B 128, 1 (210, 27) — ἀλληγορία besond. Theagen. 2 (511, 11 ff.) Metrodor. v. L. 3 ff. (326, 13 ff.) — Polemik gegen d. Götterglauben. τὸ σαφὲς οὔτις ἀνὴρ εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν Xenophan. B 34, 2 (51, 23) μὴ εἶναι γνῶσιν αὐτῶν Meliss. A 1 (135, 26) περὶ θ. οὐκ ἔχω εἰδέναι (?) οὔθ' ὡς εἰσὶν οὔθ' ὡς οὐκ εἰσίν Protag. B 4 (537, 30) vgl. A 2 (527, 25) 12 (530, 22) 23 (533, 25 ff.) aber περὶ θεῶν λέγε ὡς εἰσίν Bias 73a 3 (523, 5) — εἰ θεοί εἰσιν, τί θρηνεῖτε αὐτούς; Herakl. (?) B 127 (80, 7) — πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὅμηρός θ' Ἡσίοδός τε Xenophan. B 11, 1 (48, 13) ἐφθέγξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα B 12, 1 (48, 18) vgl. A 1 (34, 11) 12 (35, 21) Emped. B 134 (212, 15) Isokr. 66 A 14b (473, 3) — δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς Xenophan. B 14, 1 (49, 2) θεῶν ἰδέας B 15, 4 (49, 8) vgl. ὁποῖοί τινες ἰδέαν (εἰσίν) Protag. B 4 (537, 31) θεοί d. Äthioper, Thraker Xenophan. B 16 (49, 11) οὐχ ὅσιον δεσπόζεσθαί τινα τῶν θεῶν ἐπιδεῖσθαί τε μηδενὸς αὐτῶν μηδένα A 32 (41, 18). Vgl. Eurip. 11 C 1 (53, 18 ff.) Atheismus Hippon, Diagoras u. a. 1 A 13 (9, 17) 26 A 4. 6 (223, 32. 39) 8. 9 (224, 3 ff.) B 2 (226, 14) Theodor. 74 A 12 (530, 21) vgl. Anaximandr. 17 (16, 22) Straton Nachtr. z. (366, 13) — οὔ τι γινώσκων θεοὺς οἵτινές εἰσιν Herakl. B 5 (62, 19) δειλός, ᾧι σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα Emped. B 132, 2 (212, 7) — ἀσεβοῦντα ἐσυκοφάντουν Vit. Anaxag. A 17 (297, 33 ff.) vgl. A 1 (294, 31 ff.) 18 (297, 44) — τὰ τρέφοντα καὶ ὠφελοῦντα θεοὺς νενομίσθαι Prodik. B 5 (571, 15 ff.) Erfindung v. θεοί (δέος, Wohnung) Krit. B 25, 13 ff. (621, 1) vgl. Demokr. A 75 (365, 25) B 166 (416, 4). — Doxographisches. ἀεί τοι θεοὶ παρῆσαν Epich. B 1 (89, 16) οὐδὲν παρὰ τοῖς θ. οὔτε παρεληλυθὸς οὔτε μέλλον Parm. A 30 (110, 23) — τοὺς ἀπείρους οὐρανοὺς θεούς, *nativos deos* Anaximandr. 17 (15, 27) θεοὺς καὶ θεῖα ἐξ ἀέρος Anaximen. A 7 (18, 32) vgl. 10 (19, 25) θεοὺς ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, πῦρ, ἀστέρας Epich. B 8 (92, 23) τὰ ἄστρα Alkm. A 12 (102, 28) πῦρ καὶ γῆν Parm. A 33 (110, 31) στοιχεῖα Emped. A 32 (159, 6) 40 (160, 20) θεοὶ δολιχαίωνες τιμῇσι φέριστοι Entstehung aus Elem. B 21, 13 (181, 3) = 23, 8 (182, 6) — περὶ θεῶν διὰ τῶν μαθηματικῶν εἰδῶν ἀναδιδάσκει (Plat.) Philol. B 19 (246, 14) — *cum reliquo igni superno deos ortos* Demokr. (?) A 74 (365, 8) = (?) *imagines* (εἴδωλα) (365, 10 ff.) A 78 (366, 6) anders A 75 (365, 22) B 166 (416, 4) — πλείους αἰσθήσεις περὶ τοὺς θεούς A 116 (371, 20) — θεῶν πλήρη πάντα Thal. A 22 (10, 35 ff.) εἶναι καὶ ἐνταῦθα θεούς Herakl. A 9 (58, 38) *duos omnino, Poenam et Beneficium* Demokr. A 76 (365, 31). Vgl. δαίμων.

Gott und Mensch. εἷς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος Xenophan. B 23, 1 (50, 15) κόσμον τόνδε οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν Herakl. B 30 (66, 20) τιμαὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους καταδουλοῦνται Herakl. (?) B 132 (80, 21) ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι B 24 (66, 3) θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν (ἀνακαλυπτήρια) Pherekyd. B 2 (508, 14) (πόλεμος) τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους B 53 (69, 20) — κόσμον ἐνέργειαν ἀίδιον θεῶ τε καὶ γενέσιος [Philol.] B 21 (248, 7) — Schwachheit d. Menschen. θεοῖς δῆλος, θνητοῖσι δ' ἄφαντος Epim. B 11 (496, 21) θεὸς οἶδε τὴν ἀλήθειαν Xenophan. A 24 (36, 14) ἦθος ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει Herakl. B 78 (73, 19) ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος B 79 (73, 21) ἀνθρώπων σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος B 83 (74, 9) περὶ τῶν ἀφανέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν θεοὶ ἔχοντι Alkm. B 1 (103, 23) — θεῶι καλὰ πάντα opp. ἄνθρωποι Herakl. B 102 (76, 20) vgl. Hippokr. 12 C 1 (83, 30). Herrschaft d. Götter. ἀρχὴ τῶν

θεῶν Pythagor. D 3 (283, 14 ff.) πᾶν ἑρπετὸν πληγῆι (θεοῦ?) νέμεται Herakl. B 11 (64, 7) τοὺς ἀνθρώπους ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Philol. B 15 (245, 30) ὥσπερ ἐν φρουρᾶι πάντα 5 ὑπὸ τοῦ θ. περιειλῆφθαι (245, 20) θεῶν ψήφισμα παλαιόν Emped. B 115, 1 (207, 7) φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης B 115, 13 (307, 19) — τὸ μὴ δῦνόν ποτε πῶς ἄν τις λάθοι Herakl. B 16 (65, 6) 10 αὐτὸς ἁμῶν ἐπόπτας Epich. Gn. 23 (94, 10) ἐπιβλέπειν καὶ μὴ ὀλιγωρεῖν αὐτοῦ (= τοῦ ἀνθρωπίνου γένους) Pythagor. D 3 (283, 17) θεοὺς ἐπισκοπεύειν πάντα [Demokr.] B 112 (406, 7) εἰ λήθοι θεοὺς 15 ἄνθρωπος ἀδικῶν Thal. A 1 (6, 1) vgl. Krit. B 25, 27 ff. (621, 9) νέμεσις θεῶν Pittakos 73ᵃ 3 (523, 14) dagegen οὐχ ὁρῶσι τὰ ἀνθρώπινα Thrasym. B 8 (578, 32) — (Σίβυλλα) χιλίων ἐτῶν ἐξι- 20 κνεῖται . . . διὰ τὸν θεόν Herakl. B 92 (75, 18). Gaben d. Götter. θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας Emped. B 23, 11 (182, 9) θεοί, τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης B 4, 1 (174, 10) οὔτοι 25 ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν Xenophan. B 18, 1 (49, 17) τῶν πόνων πωλοῦσιν πάντα τἀγαθά Epich. Gn. 36 (95, 13) (τιμαὶ καὶ ἆθλα) δελέατα (θεὸς) ἔδωκεν ἀνθρώποις Antiph. B 49 30 (599, 8) τὸ εὖ παρὰ τῶν θεῶν Pythagor. D 2 (283, 6) τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τἀγαθά, nicht τὰ κακά Demokr. B 175 (417, 10) ὑγιείην εὐχῆισι παρὰ θεῶν αἰτέονται B 234 (426, 17) vgl. τερ- 35 πνοτάτην θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν Krit. B 6, 21 (615, 30) ὅτι ἂν ἀγαθὸν πράσσηις, θεοὺς αἰτιῶ Bias 73ᵃ 3 (523, 9) χρῶ τοῖς θεοῖς Solon 73ᵃ 3 (521, 14) ὅτωι ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούλεται 40 ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί Antiph. B 54 (600, 27) τὰ μέγιστα μὴ θεῶν ἔργα μηδὲ τῆς τύχης Thrasym. B 1 (576, 24) — οὐ γὰρ ἄνθρωπος τέχναν τιν' εὗρεν, ὁ δὲ θεός [Epich.] B 57 (99, 4) θεῶν νόος 45 ἐδίδαξε μιμεῖσθαι τὰ ἑωυτῶν (sc. τοὺς ἀνθρώπους) Hippokr. 12 C 1 (83, 24) χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι Xenophan. B 38, 1 (52, 10) — αἴτιος τῆς ἀνθρωπήσεως Herakl. B 63 (71, 4 ff.). Verehrung. θεὸν ὑμνεῖν Xenophan. B 1, 13 (45, 1) θεῶν προμηθείην ἔχειν B 1, 24 (45, 12) ἀκολουθεῖν τῶι θεῶι Pythagor. D 2 (283, 4 ff.) *sequi deum* 73ᵃ 3 (520, 5 Anm.) θεῶι ἦρα (φέρειν) ebenda θεοῦ ἄξιόν σε ποιήσει τὸ μηδὲν ἀνάξιον ποιεῖν. θεῶι ὅμοιον ἔχει ὁ ἄνθρ. τὸ εὖ ποιεῖν [Demokr.] B 302 (446, 3. 4) σεμνοὶ πρὸς τοὺς θεούς opp. τοὺς τοκέας Gorg. B 6 (557, 29) γωνίαι θεοῖς ἀνακείμεναι Philol. A 14 (236, 26 ff.) σπένδειν κατὰ τὸ οὖς τοῦ κύλικος Pythagor. C 4 (280, 38) 6 (281, 45) ἐν δακτυλίωι μὴ φέρειν θεοῦ εἰκόνα C 4 (280, 39) 6 (281, 43) vgl. C 4 (280, 32 ff.) vgl. εὔχεσθαι. καὶ καλόν γ' ἐστὶ τὼς θεὼς σέβεσθαι καὶ αἰσχρόν Dialex. 2, 22 (640, 15). Vergötterung. θεὸς ἀντὶ βρότοιο Orph. B 18 (480, 30) vgl. B 20 (481, 11) θεός, οὐκέτι θνητός Emped. B 112, 4 (205, 11) vgl. B 113, 2 (205, 22) θεοὶ τιμῆισι φέριστοι in d. Seelenwanderung B 146, 3 (215, 28) Κρῆτες αὐτῶι θύουσιν ὡς θεῶι v. Epim. A 1 (490, 20) θεοῖσι ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα (Ἵππωνα) [Hipp.] B 2 (226, 16) τῶν σοφῶν τὰς ψυχὰς θεοὺς γίγνεσθαι Emped. B 146 (215, 24 ff.) vgl. B 147 (216, 1) — ἄνθρωποι ἀθάνατοι Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 44) εἰ δ' ἡ γῆ θεός ἐστ', οὐ νεκρὸς ἀλλὰ θεός (εἰμι) [Epich.] B 61 (100, 6) bei d. Aegyptern 60 B 7 (460, 40 ff.). Vgl. ἄνθρωπος (andere Anordnung), δαίμων.

θεοφιλής. θεοφιλέες ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν Demokr. B 216 (424, 11).

θεράπαινα. coni. θεράποντας Pherekyd. B 2 (508, 5).

θεραπεία. ὅσιοι πρὸς τοὺς τοκέας τῆι θεραπείαι Gorg. B 6 (557, 30).

θεραπεύειν διὰ λόγων Antiph. A 6 (590, 25).

θεράπων. θεράποντας καὶ θεραπαίνας Pherekyd. B 2 (508, 5) θεράποντες τῶν ἀδίκως δυστυχούντων opp. κολασταί Gorg. B 6 (557, 20).

θερεία Entstehung Emped. A 65 (163, 17).
θέρω. τὰ ψυχρὰ θέρεται opp. ψύχεται Herakl. B 126 (79, 16).
θέρειος. αὐχμοῖο Emped. B 111, 7 (204, 18).
θερίζειν. αἰσχρῶς ἔσπειρας, κακῶς ἐθέρισας Gorg. B 16 (560, 22) *Cane ascendente messem exordiri* Anaxag. B 20 (321, 14).
θερινός. (κύκλος) τροπικός Emped. A 50 (161, 39) τροπή Demokr. A 99 (368, 28) Metrod. v. Ch. A 18 (452, 14) ὥρα Oinop. 11 (230, 47).
θερμαίνειν. τὰ ἄστρα μὴ θερμαίνειν Anaximen. A 7 (19, 1) (τὸν ἥλιον) μᾶλλον Herakl. A 1 (55, 38) — τὸ ὁμοίως θερμὸν . . . (οὐ) θερμαίνειν opp. ψύχειν Anaxag. A 92 (310, 26) (τὸν ἀέρα) θερμαινόμενον ὄζειν (310, 41) οὔτε θερμαίνεσθαι (τὰ ἄτομα) οὔτε ψύχεσθαι Demokr. A 49 (361, 37) μάλιστα τὸ πλεῖστον ἔχον κενόν A 135 (376, 1) τὸν ὀξύν, τὸν δριμὺν (χυλὸν) θερμαίνειν (375, 48. 376, 18) ἡμᾶς θερμαινομένους ἐρυθραί νεσθαι (377, 42) τὰ φυόμενα χλωρὰ πρὸ τοῦ θερμανθῆναι (378, 22).
θερμασία opp. ψύξις Anaximen. A 7 (19, 9) Hippokr. 12 C 5 (85, 37) ὑπερβολὴ θερμασίας (συνεργὸν νόσου) Philol. A 27 (239, 18) — τῆς ἐν τῶι σπέρματι θερμασίας ἐξατμισθείσης Emped. A 81 (167, 7) — γεννᾶσθαι τὰ βρέφη . . . ἐν θερμασίαι(?) Diog. A 28 (332, 37).
θερμαϋστρίζειν Krit. B 36 (624, 26).
θερμός. Begriff. τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ χαλαρόν Anaximen. B 1 (21, 6) τὸ μανὸν καὶ λεπτόν Anaxag. A 70 (307, 14) = 55 A 135 (375, 3. 377, 47) τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται Herakl. B 126 (79, 17) τὸ θερμὸν ψυχρὸν γίγνεσθαι, τὸ ψυχρὸν θερμόν Meliss. B 8 (148, 1) οὐδὲ ἀποκέκοπται . . οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ Anaxag. B 8 (317, 8) τὸ θερμὸν ψύχεσθαι καὶ τοῦτο θερμαίνεσθαι πάλιν Diog. A 7 (329, 30) τῶι θερμῶι τὸ ψυχρὸν (γνωρίζειν) Anaxag. A 92 (310, 27) οὐθὲν ἔσται μὴ αἰσθανόμενον Protag. A 17 (532, 5) — τὸ θ. ὡρίσατό πως v. Demokr. A 36 (359, 6) νόμωι ψυχρόν, νόμωι θερμόν Demokr. B 117 (407, 2) vgl. B 9 (388, 19) (Diog. Sextus) dies fehlt B 125 (408, 17) A 49 (361, 17) (Galen.) τοῦ θερμοῦ (οὐ) φύσιν ὑπάρχειν A 135 (375, 35) dagegen (377, 8) θερμὸν καὶ ψυχρὸν πρὸς τὴν αἴσθησιν (376, 32) ἐπὶ τὰς ἀτόμους ἀνέβη, ὁμοίως καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα A 120 (371, 43) ⟨διορίσαι⟩ τοῖς σχήμασιν A 135 (376, 29) θερμοῦ σχῆμα σφαιροειδές (376, 33) vgl. Leuk. A 14 (346, 3) Verhältnis v. θερμόν zu ἐρυθρόν Demokr. A 135 (377, 40 ff.).

Element. θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἀρχαί 55 A 135 (377, 8) τὸ θ. τῶι ψυχρῶι μάχεσθαι (Theagen.) 2 (511, 17) τὸ ἐκ τοῦ ἀιδίου γόνιμον θερμοῦ τε καὶ ψυχροῦ . . . ἀποκριθῆναι Anaximandr. 10 (13, 35) τὰ κυριώτατα τῆς γενέσεως Anaximen. A 7 (18, 40) θ. καὶ ψ., ἐξ ὧν τὰ πάντα Parm. A 1 (105, 35) vgl. A 35 (110, 46) Zenon A 1 (127, 4) Hippon A 3 (223, 27) ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων . . . καὶ τοῦ θ. καὶ τοῦ ψυχροῦ Anaxag. B 4 (315, 19) αἰτίαι γενέσεως θ. καὶ ὑγρόν Archel. A 1 (323, 16. 18) 8 (324, 41) vgl. 21 A 29 (158, 18) — Διόνυσος τὴν ὑγρὰν καὶ θερμὴν ἐπιτροπεύει γένεσιν Philol. A 14 (236, 34) — τὸ θ. τῶι ὑγρῶι ζῆι (Thal.) A 12. 13 (9, 6. 19) θερμὸν (πῦρ) ἀρχὴ Herakl. 26 A 10 (224, 9. 13) ὃ καλέομεν θερμόν, ἀθάνατον εἶναι καὶ νοέειν πάντα κτλ. (= αἰθήρ) Hippokr. 51 C 3 (341, 15) Ζεύς = τὸ θερμόν Emped. 18 A 20 (108, 31) = 21 A 23 (157, 14).

Kosmos. Mensch. ἀποκρίνεται . . . ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν Anaxag. B 12 (319, 7) τὸ ἀραιὸν καὶ θ . . . ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος B 15 (320, 13) vgl. Archel. A 1 (323, 18) ἀποκρίνεσθαι ἀπ᾽ ἀλλήλων τὸ θ. καὶ τὸ ψυχρόν A 4 (324, 6) ὑπὸ θερμοῦ

καὶ ἐμψυχίας συστῆναι τὸν κόσμον A 14 (325, 10) — Entstehung v. θέρος Herakl. A 1 (55, 44) — ἄστρων θερμὸν μένος Parm. B 11, 3 (123, 7) ἠέλιον θερμὸν ὁρᾶν Emped. B 21, 3 (180, 17) Entstehung v. γῆ, θάλασσα s. d. ἐπειδὰν τὸ θ. καὶ ψυχρὸν σηπεδόνα τινά λάβηι, τότε δὴ τὰ ζῶια συντρέφεται Emped. Archel. 21 A 76 (165, 41) αὔξεσθαι (τὰ ζῶια) διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ Emped. A 77 (165, 47) ψυχή = ἀὴρ θερμότερος μὲν τοῦ ἔξω κτλ. Diog. B 5 (336, 6 vgl. 2) τοῦτο τὸ θερμόν (336, 8) vgl. Sp. 286, 38 ἡ ψυχὴ καὶ τὸ θ. ταὐτόν Demokr. A 106 (370, 7) vgl. πῦρ εἴσκρισις τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ Leuk. A 34 (349, 15) — Entstehung v. διάνοια Parm. A 46 (112, 12) Wahrnehmung Kleidem. 2 (327, 7. 8) — τὰ ἡμέτερα σώματα ἐκ θερμοῦ, σπέρμα μήτρα θερμόν Philol. A 27 (238, 45 ff.) φλέγμα φύσει θερμόν (239, 15) (αἷμα) θερμὸν καὶ ἀφρῶδες = σπέρμα Diog. B 6 (339, 12) — τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμοτέρας Parm. A 52 (112, 43) umgek. Emped. vgl. 21 A 81 (166, 39 ff. 167, 16 ff.) B 65 (192, 21) ἐν θερμοτέρωι τοκὰς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ B 67, 1 (193, 1) θερμότατα τὰ μάλιστα ἔνυγρα (τῶν φυτῶν) Menest. 5 (219, 36 vgl. d. Folg.) ὁ οἶνος ὑγρὸς ὢν καὶ θερμός Philol. A 14 (236, 34) τὰ ὕδατα θερμά, ψυχρά Oinop. A 11 (230, 48). Vgl. θερμότης, πῦρ, ἥλιος.

θερμότης. *frigori miscet calorem* Epich. Enn. 51 (97, 16) οὐχ ἡ θ. μεταβάλλει . . . ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον Diog. A 7 (329, 30) μάλιστα ζώιων ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμότητος (ἀπιέναι εἴδωλα) Demokr. A 77 (365, 37) Entstehung v. νόσοι Alkm. B 4 (104, 8) Hippon A 11 (224, 31) vgl. θερμασία — θερμότης d. Pflanzen Menest. 5 (219, 34 ff.). Vgl. θερμός.

θέρος χειμών (θεός) Herakl. B 67 (71, 15) Entstehung Herakl. A 1 (55, 45) Hippokr. 51 C 2 (340, 37) πάντων μέτρα ἔχειν χειμῶνός τε καὶ θέρους Diog. B 3 (335, 7) Bestimmung d. *solstitium* Demokr. B 14, 4 (391, 32) — Beschaffenheit v. ὕδατα Oinop. 11 (230, 47 ff.).

θέσις (ἄστρων) Pythagor. 2, 19 (16, 1) = τροπή opp. σχῆμα, τάξις Leuk. A 6 (344, 4. 6) 9 (345, 14 ff.) 14 (346, 2. 13) (opp. φύσει) A 32 (349, 7) Demokr. A 38 (359, 35) 45 (360, 44) 64 (364, 1) 135 (375, 16. 26. 377, 34. 48. 378, 30) φύσει τὰ ὀνόματα Pythag. 55 B 26 (395, 20) θέσει Demokr. ebenda — οὔτε μετακοσμούμενον θέσει οὔτε ἑτεροιούμενον εἴδει 20 A 5 (137; 974^a 20) — τὰς πρὸς τὰς θέσεις ἐπιχειρήσεις Protag. A 1 (526, 10).

θεσμός Demokr. B 266 (433, 5) Ἀδραστείας Platon 21 C 1 (218, 28).

θεσμοφόροι 55 A 1 (352, 11). Vgl. Reg. II.

θεσπέσιος. χοάνηισι Emped. B 84, 9 (197, 1) θεσπεσίηθεν B 96, 4 (199, 20).

θεωρεῖν τὸν οὐρανόν Anaxag. A 30 (299, 22) τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ Philol. B 11 (243, 3) τῶν ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους Demokr. B 191 (420, 17) τὸ βλαβερὸν θεωρεῦσα (ἡ φιλονικίη) B 237 (427, 13) — λόγωι θεωρητά Anaxag. A 46 (303, 36) Demokr. A 102 (369, 30) 124 (372, 11).

θεώρημα def., dist. πρόβλημα (Zenodot. nach) Oinop. 12 (231, 9) ἐπηυξήθη καὶ προῆλθεν εἰς ἐπιστημονικωτέραν σύστασιν Archyt. A 6 (252, 13) = 45 B 1 (270, 8) ἀύλως καὶ νοερῶς τὰ θεωρήματα διερευνώμενος von Pythag. (269, 45) μαθηματικὰ θ. Pythagor. B 27 (276, 10) vgl. 1 A 20 (10, 14. 17. 20) 45 B 19 (273, 46) 21 (274, 9) u. ö. τὰ θ. προσάπτουσι τοῖς σώμασιν B 10 (272, 32).

θεωρητικός. (τὸν λόγον) θεωρητικὸν τῆς τῶν ὅλων φύσεως Pythagor. 32 A 29 (239, 24).

θεωρία. θεωρίης αἴτιον κόρη (Demokr.) C 6 (448, 20) — εἴδωλα . . . διαπρεπέα πρὸς θεωρίην B 195 (421, 20) — τέλος Anaxag. A 1 (294, 18) 29 (299, 13) ἐπιλογιστική Nausiphan. B 2 (465, 16) ὑπο-

γραφὴ θεωρίην ἔχει τοιήνδε (Demokr.) C 6 (448, 15).
θηλάζειν Demokr. A 147 (380, 22).
θηλή. ἐν τῆι μήτραι Demokr. A 144 (380, 10).
θῆλυς. ἄρρεν καὶ θῆλυ (ἀρχαί) Pythagor. B 5 (271, 23) = 14 A 3 (100, 33) Νύκτα θήλειαν ἀρχήν Akusil. B 1 (512, 25) οὐ ... ἂν εἶναι ζῶια ἄνευ θήλεος καὶ ἄρρενος Herakl. A 22 (61, 19) ἀρσένων καὶ θηλείων διότι ἑκάτερα γίνεται Hippokr. 12 C 1 (82, 33) — πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν u. ἄρσεν θηλυτέρωι Parm. B 12, 5 (123, 22) — Entstehung Parm. A 53 (112, 48. 113, 3) 54 (113, 18) B 17 (124, 19) Emped. A 81 (166, 40 ff.) 83 (167, 41) B 63 (192, 10) 65 (192, 17) Hippon A 14 (224, 43 ff.) Anaxag. A 1 (294, 11) 42 (302, 19) 107 (312, 24) Diog. A 26 (332, 33) B 9 (340, 2) Leuk. A 36 (349, 19) 143 (379, 43) — τὰς σάρκας παρὰ τῆς θηλείας Hippon A 13 (224, 42) καὶ τὸ θῆλυ προίεσθαι σπέρμα Demokr. A 142 (379, 40) — θῆλυ d. Pflanzen s. ἄρρην — κάλλιστον εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ u. umgek. Krit. B 48 (627, 20) — θήλεα (ὀνόματα) Protag. A 27 (535, 17) θήλεις χοροί Krit. B 1 (613, 21). Weiteres s. ἄρρην.
θήρ. θῆρα λέοντα Epim. B 2 (494, 23) Entstehung: κατὰ θηρῶν ἀγρότερον γένος coni. φῶτα, θάμνων οἰωνῶν γένος Emped. B 9, 2 (175, 21) θηρσὶ ὀρειλεχέεσσιν coni. θάμνοισι, ἰχθύσιν, κύμβαις B 20, 7 (180, 10) θῆρες coni. οἰωνοί, ἰχθῦς B 21, 11 (181, 2) vgl. B 23, 7 (182, 5) ἄνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα *θηρῶν B 26, 4 (183, 1) ἐν θηρσὶ λέοντες (Seelenwanderung) opp. ἐν δένδρεσιν B 127, 1 (210, 11) ἀνθρώποισι προσηνῆ θ. τ' οἰωνοί τε B 130, 2 (211, 22).
θήρειος. μελέων Emped. B 101 (202, 5).
θηρίον. θηρίωι μᾶλλον ἢ ἀνθρώπωι πρέπον [Demokr.] B 302 (446, 13) κακὰ θηρία Epim. B 1 (493, 30) ἄνθρωπος ... πάντων θηρίων θεειδέστατον γενέσθαι Antiph. B 48 (598, 11).
θηριώδης. βίος Krit. B 25, 2 (620, 23).
θησαύρισμα coni. ταμιεῖον (κακῶν) Demokr. B 149 (411, 19).
θησαυρός. αἰτία τοῦ θησαυρὸν εὑρεῖν Demokr. A 68 (364, 25).
θῆτα, θήτατος Demokr. B 20 (394, 12).
θίασος. κύκλωι θιάσου Krit. B 6 (615, 13).
θνήισκειν. θνήισκει οὐδὲν τῶν γιγνομένων Eurip. 46 A 112 (213, 3) vgl. ἀπόλλυσθαι — θανεῖται (φιλότης) Krit. B 1 (613, 18). Vgl. ἀποθνήισκειν.
θνητός. mascul. θεός, οὐκέτι θνητός Emped. B 112, 4 (205, 11) οὔτις ... δεδάηκε θνητὸς ἀνήρ B 17, 26 (179, 3) θνατὰ χρὴ τὸν θνατὸν φρονεῖν Epich. Gn. 20 (94, 2) — θνητοὶ ἀθάνατοι u. umgek. Herakl. B 62 (71, 1) θνητῶν περίειμι .. ἀνθρώπων Emped. B 113, 2 (205, 22) ὦ δειλὸν θνητῶν γένος B 124, 1 (209, 25) ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι B 4, 7 (174, 16) θεοῖς δῆλος, θνητοῖσι δ' ἄφαντος Epim. B 11 (496, 21) ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν ἀθάνατοι Mus. B 7 (485, 13) οὔτοι ... πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν Xenophan. B 18, 1 (49, 17) ὁππόσα θνητοῖσι πεφήνασιν B 6 (52, 6) θνητοῖσιν ὁμοίιος B 23, 2 (50, 16) ἀναστρέφομαι μετὰ θνητοῖς Emped. B 119, 2 (208, 21).

femin. θνητῆς φύσεως διάλυσιν Demokr. B 297 (438, 11).

neutr. θνητόν, ἀθάνατον (τὸ πᾶν) Herakl. B 50 (69, 11) ἀνθρώπινον τὸ θνητόν Gorg. B 6 (557, 14) — θνητά opp. ἀθάνατα Emped. B 35, 14 (186, 7) κλέος ἀέναον (ἀντία) θνητῶν Herakl. B 29 (66, 17) danach (?) Anonym. Iambl. 82, 4 (632, 22) περὶ τῶν θνητῶν opp. ἀφανέων Alkm. B 1 (103, 23) φύσις οὐδενὸς .. ἁπάντων θνητῶν Emped. B 8, 2 (175, 16) θνητῶν γένεσις, ἀπόλειψις B 17, 3 (177, 29) θνητῶν πηγήν B 23, 10 (182, 8) χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν B 35, 7. 16 (185, 33. 186, 9) εἴδη ... χροιά τε θνητῶν B 71 (193, 18) εἴδεα θνητῶν B 115, 7 (207, 13) θνητοῖσι .. ἔμφυτος ἄρθροις B 17, 22

(178, 19) ὅσσα . . ἐν θνητοῖσιν . . πέφυκεν B 22, 3 (181, 16) — εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι τὰς ἡδονὰς ποιοῖτο B 189 (420, 5).

θοάζειν. *sitzen.* σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν Emped. B 4, 8 (174, 17 vgl. Anm.).

θολός. ἐν θολωτέρωι (ἀέρι) opp. ἐν καθαρωτέρωι Herakl. A 12 (59, 10).

θοός. γοῦνα Emped. B 29, 2 (184, 12) = 134, 3 (212, 23) — πυρί B 73, 2 (193, 26) φροντίσι B 134, 5 (212, 25).

θορή (σπέρμα) Alkm. B 3 (104, 2).

Θόωσα Emped. B 122, 3 (209, 11).

θράσος. θράσεος (*Frechheit*) πίμπλανται Demokr. B 254 (430, 10). Vgl. θάρσος.

θρασύμαχος. 'ἀεὶ θρ. εἶ' 78 A 6 (574, 22).

θρασύνειν. μὴ θρασύνου Solon 73ᵃ 3 (521, 13) θρασύνεται (γλώττηι) Antiph. B 56 (601, 6).

θρασύτης dist. ἀνδρεία Prodik. A 17 (566, 11) λήθη τῶν ἰδίων κακῶν θρασύτητα γεννᾶι Demokr. B 196 (422, 1).

θραύειν. κατὰ μικρὰ τεθραυσμένα (στοιχεῖα) Emped. A 86 (169, 1).

θραῦσις Emped. A 63 (163, 11) vgl. Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47).

θραῦσμα. θραύσματα ἐλάχιστα οἱονεὶ στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων Emped. A 43 (160, 33) ἐκ τῆς φωνῆς Demokr. A 128 (372, 21. 29).

θρηνεῖν. τί θρηνεῖτε (θεούς) Herakl. (?) B 127 (80, 8).

θρῆνος opp. ὕμνοι Gorg. A 1 (544, 35).

θρῖδαξ Lykos 2 (268, 12).

θρίξ. τριχὶ μιῆι ἑτεροῖον Meliss. B 7 (145, 8) Entstehung Emped. A 86 (171, 4) Anaxag. A 46 (303, 30) πῶς . . ἂν ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θρὶξ B 10 (317, 23) τριχῶν εὐκοσμίαι χρῶτα κοσμεῦσαι (Demokr.) C 6 (449, 18) θριξὶν ἥβης πυκαζόμενον (449, 48).

θρονισμός. Θρονισμοὶ μητρῷοι Tit. Orph. A 1 (469, 19 vgl. Anm.).

θρόνος Διός Orph. B 14 (478, 13) = πῦρ Pythagor. B 37 (278, 32) Θεσσαλικός Krit. B 2 (614, 5).

θρύπτειν passiv. Demokr. A 128 (372, 23) 135 (373, 38).

θυγάτηρ. ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα Demokr. B 272 (433, 17) οὔτε τᾶς ἐκ τῶν θυγατέρων . . . ἡδονᾶς ἀπέσχοντο Hipparch. 55 C 2 (449, 17) θυγατέρες Βορέου Pherekyd. B 5 (509, 19) übertrag. χαλκοῦ θυγάτηρ = πλάστιγξ Krit. B 1 (613, 22).

θύειν. *opfern.* τὸ δικαιότατον Pythagor. C 4 (280, 18) αὐθημερὸν ἀνισταμένην ἀπὸ τοῦ ἑαυτῆς ἀνδρός Theano 7, 1 (28, 36) ἀνυπόδητον Pythagor. C 4 (280, 45) ἰσχάδας, στέμφυλα, τυρόν E 4 (292, 22) μὴ θ. ἀλεκτρυόνα λευκόν C 4 (280, 42) vgl. 4, 9 (24, 44) λισσόμενοι θύοντας Emped. B 137, 3 (213, 36) — *stürmen.* οἴδματι θῦον (αἰθέρος ῥεῦμα) Emped. B 100, 24 (201, 13).

θυηπολεῖν Orph. B 5 (474, 10).

Θυηπολικόν Tit. Orph. A 1 (470, 5).

θυμιᾶν. τὰ θυμιώμενα (= ἀναθυμιώμενα) Herakl. A 14 (59, 18) vgl. Emped. A 49 (161, 32).

θυμός. *Wille, Mut.* ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἱκάνοι Parm. B 1, 1 (114, 7) θυμὸς ὁδοῖο (?) B 1, 37 (115, 19) *Gemüt.* οὔποτε . . . ἀχέων λωφήσατε θυμόν Emped. B 145, 2 (215, 22) *Leben.* θυμὸν ἀπορραίσαντας B 128, 10 (211, 4) vgl. B 137, 6 (214, 3) = ἐπιθυμία. θυμῶι μάχεσθαι Herakl. B 85 (74, 18) Demokr. B 236 (427, 10) χαρίσασθαι τῶι θυμῶι Antiph. B 58 (601, 25 vgl. 23) — *Zorn* (opp. νόος) Epich. Gn. 43 (96, 8) θυμοῦ κράτει Chilon 73ᵃ 3 (521, 27) ἐρώει σαφῶς τὸν . . . συνιστάμενον θυμόν Demokr. (?) B 298ᵃ (439, 1) — = νόος (?) Demokr. C 6 (448, 25).

θύρα. θύρας ἐπίθεσθε Orph. B 7 (475, 3) symbolisch Pherekyd. B 6 (509, 26).

θύρετρον. θυρέτρων χάσμα Parm. B 1, 17 (114, 23) πύλαι . . . πλῆνται . . θυρέτροις B 1, 13 (114, 19).

θυρίς. αἱ διὰ τῶν θυρίδων ἀκτῖνες 54 A 28 (348, 22).

θυσία. Περὶ θυσιῶν Tit. Epim. A 1 (491, 9) vgl. A 4 (492, 8) καθαρμοὶ ἀδι-

κημάτων διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν Orph. B 5 (474, 12) διττὰ εἴδη Herakl. B 69 (72, 12) τὰ περὶ τὰς θυσίας ἐσπούδασεν Pythag. 3 (22, 41) ἄψυχοι 9 (24, 44) vgl. 45 C 4 (281, 3) σμύρνης ... θυσίαις λιβάνου τε Emped. B 128, 6 (210, 32). Vgl. θύειν.

θύσιμος. τῶν θ. ἐσθίειν μόνον Pythagor. C 4 (281, 1).

θυώδης. λιβάνου Emped. B 128, 6 (210, 32).

θύωμα. ὁπόταν (πῦρ) συμμιγῆι θυώμασιν Herakl. B 67 (71, 17).

θυωρός = τράπεζα Pherekyd. B 12 (510, 14).

θωιή. θωιῆς (θοίνης Hdss.) ἄξιοι Demokr. B 262 (432, 2).

θώραξ. τὸν ἐν τῶι θώρηκί σου συνιστάμενον θυμόν Demokr. (?) B 298ᵃ (438, 20) vgl. A 105 (369, 44) C 6 (448, 30).

θώψ. θῶπας πλούτου Antiph. B 65 (602, 25).

ἴαμα. γλυκύτατα ἰάματα Demokr. B 246 (428, 23).

ἰαμβεῖον. ἐν ἰαμβείωι κείσεται οὐκ ἀμέτρως Krit. B 4 (614, 26).

Ἰάς (λέξις) des Anaximen. A 1 (37, 39).

ἰατρικός. ἰατρικὰ λέγει τὰ πλεῖστα v. Alkm. A 1 (100, 20) ἰητρική defin. Hippokr. 12 C 1 (84, 10) σοφώτατον τῶν παρ' ἡμῖν Pythagor. C 4 (280, 20) τὸ διαιτητικὸν γένος coni. μουσική, μαντική Pythagor. D 1 (282, 4 ff.) opp. μουσική (282, 45) opp. σοφίη Demokr. B 31 (397, 23) = C 6 (448, 11 vgl. 8 ff.) *medicinae perili* v. Pythag. Emped. Demokr. 55 B 300, 10 (441, 43) Ἰητρικὴ γνώμη Tit. Demokr. A 33 (358, 4) = B 26ᵈ (396, 13) Τέχνη ἰατρική Tit. Bolos 55 B 300, 1 (440, 3) τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν δοκεῖς C 1 (447, 30).

ἰατρολογεῖν Vit. Epich. A 3 (87, 26).

ἰατρός Vit. Herakl. A 1 (54, 27 ff.) 1ᵃ (56, 42) οἱ ἰατροὶ τέμνοντες, καίοντες ... ἐπαιτέονται ... μισθὸν λαμβάνειν B 58 (70, 11) vgl. Hippokr. 12 C 1 (84, 9) — ἰητροί Stadium d. Seelenwanderung Emped. B 146, 1 (215, 26) — Ärzte in Kroton 9, 1 (32, 39) Παυσανίην ἰητρόν [Emped.] B 156, 1 (218, 4) ἄκρον ἰατρόν B 157, 1 (218, 9) πᾶς ὁ φύσεως ἐντός (d. i. φυσικός) = (ἰατρός) (Demokr.) C 1, 34 (447, 31) σοφοὶ ἰατροὶ κατὰ σώματα, κατὰ δὲ φυτὰ γεωργοί Protag. A 21ᵃ (533, 2).

ἶβις. κατὰ τὸ στόμα μείγνυσθαι Anaxag. A 114 (313, 9).

ἰδέ Emped. B 20, 7 (180, 19).

ἰδέα. *Gestalt.* θεῶν ἰδέας ἔγραφον Xenophan. B 15, 4 (49, 8) (θεοὶ) ὁποῖοί τινες ἰδέαν Protag. B 4 (537, 31) ἔθνεα θνητῶν, παντοίαις ἰδέῃσιν ἀρηρότα Emped. B 35, 17 (186, 10) σπέρματα ... ἰδέας παντοίας ἔχοντα coni. χροιάς, ἡδονάς Anaxag. B 4 (315, 7) ζῶια οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε δίαιταν οὔτε νόησιν Diog. B 5 (336, 14) — τὸν κόσμον εἶναι *ἰδέαν (τοῦ νοῦ) Ekphant. 1 (265, 34) — λόγωι θεωρητῶν, σφαιρικὰς ἐχόντων τὰς ἰδέας opp. δύναμιν Demokr. A 102 (369, 30) = ἄτομος A 57 (362, 34) = ἐλάχιστον σῶμα B 141 (409, 28) Περὶ ἰδεῶν Tit. B 5ⁱ. 6 (388, 3. 5) — übertragen: γνώμης δύο εἰσὶν ἰδέαι B 11 (389, 17) — *Begriff* Nausiphan. B 2 (465, 32).

ἰδιάζειν opp. τῶι κοινῶι λόγωι ἕπεσθαι Herakl. A 16 (60, 30).

ἴδιος. τρόπον ἴδιον Demokr. B 232 (425, 4) ζωῆς *ἰδίου Emped. B 2, 3 (173, 20) ἰδίης ἀβουλίης Demokr. B 119 (407, 23) ἕτερον τῆι ἰδίαι φύσει Diog. B 2 (334, 13) ἰδίαι opp. ἀλλοτρίαι Archyt. B 3 (262, 9) μήτε ἰδίηι μήτε ξυνῆι Demokr. B 3 (386, 15) opp. ἐν τῶι ξυνῶι B 279 (435, 18) ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν Herakl. B 2 (62, 6) ἰδίην ἀρετήν Demokr. B 248 (429, 6) κατ' ἰδίην ἐξουσίαν B 245 (428, 19) ἴδιον συμφέρον B 237 (427, 13) κτῆσαι ἴδια Pittak. 73ᵃ 3 (522, 18) ἴδια : δημόσια Demokr. B 253 (430, 2) opp. κοινά

Dialex. 3, 8 (641, 28) πολλὰ καὶ ἴδια (= *propria?* ἀίδια Hdss.) καὶ (?) εἴδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Meliss. B 8 (148, **10**) vgl. ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἴδη, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μειχθέντων Philol. B 5 (240, **19**) ἰδίων κακῶν Demokr. B 196 (422, **1**).

ἰδιώτης ἐν φιλοσόφοις u. umgek. v. Krit. A 3 (609, 3).

ἶδος. ὕδατός τε καὶ ἴδεος (εἴδεος Hdss.) αἶσαν ἔχοντες (τύποι) Emped. B 62, 5 (191, **21**) ὅσσ' *ἴδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται αὐγῆι B 21, 4 (180, **18**) ἴδεα ποιπνύουσα (Κύπρις) B 73, 2 (193, **26**).

ἱδρώς Entstehung Emped. A 78 (166, 8) ἱδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν (τιμαί, ἆθλα) Antiph. B 49 (599, **4**) — γῆς ἱδρῶτα θάλασσαν Emped. B 55 (189, **27**) vgl. A 23 (157, 36) 66 (163, 24) 55 A 99a (368, 36) ⟨τοῦ πρώτου ὑγροῦ⟩ Antiph. B 32 (596, 18).

ἰέναι. *ἴηι καθύπερθεν Emped. B 42, 2 (187, **28**) ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο Herakl. B 45 (68, **18**) ἐπὶ τὸν πλησίον Antiph. B 58 (601, **11**) ἰόντες ἐς τὰς τιμάς Demokr. B 254 (430, 8) vgl. ἴωσι (430, **9**) εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες Antiph. B 61 (602, **13**) ἤιεσαν (so) Xenophan. B 3, 3 (46, **18**). Vgl. ἔρχεσθαι, ἐπιέναι.

ἱέναι. ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησι Xenophan. B 1, 7 (44, **22**) ἄξων ἵ⟨ει⟩ ἀυτήν Parm. B 1, 6 (114, **12**) φλογὸς ἵεται αἶσα B 12, 2 (123, **19**).

ἱέραξ Aegypt. 60 B 6 (460, 3).

ἱερεύς in Aegypt. Vit. Thal. A 1 (4, 11) 3 (7, 12) 11 (8, 47) Oinop. 7 (230, 19) Demokr. A 40 (360, 7) [Demokr.] B 299 (439, 18) 300, 16 (443, 40) 300, 17 (444, 2) u. ö.

ἱερὸν Ἀρτέμιδος Vit. Herakl. A 1 (54, 23. 55, 1) τὰ ἱερὰ τῆς Δήμητρος A 2 (57, 4) ἐπιχώρια Demokr. B 259 (431, **13**) — εἰς ἱερὸν οὐ παρατρέπεσθαι Pythagor. C **4** (280, 46) ἀργύριον κατατιθέναι Protag. A 6 (529, 10).

ἱερός. Ἱεροὶ λόγοι Tit. Orph. A 1 (469, 12) Kerkops (28, 18) sing. Pythag. 29 A 7 (230, 16) 32 B 19 (246, 17) ἰχθύες Pythagor. C 3 (279, 42) — φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος Emped. B 134, 4 (212, **24**) μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος Demokr. B 18 (394, **3**) — ἱερὰ νόσος Herakl. B 46 (68, **20**) — ἱερώτατον: μαλάχης φύλλον Pythagor. C 2 (279, 26).

(ἱεροσκοπία). *sapienter instituisse ut hostiarum inspicerentur exta* Demokr. A 138 (379, 25).

Ἱεροστολικά Tit. Orph. A 1 (469, 11) Ion B 2 (222, 10).

ἱεροσυλεῖν δίκαιον Dialex. 3, 7 (641, 28).

ἱεροσυλία Dialex. 4, 2 (643, 10).

ἱερουργία. πᾶσαν ... τῶν γεωργίας καλῶν ἐξάπτει Prodik. B 5 (571, 33) ἱερουργίαι εὐσταλεῖς Epim. A 4 (492, 7).

ἰθύνειν. ἀμηχανίη ἰθύνει νόον Parm. B 6, 6 (117, **19**).

ἰθύς s. εὐθύς.

ἰθύτρην Demokr. B 128 (409, **6**).

ἱκάνειν. ἱκάνων Parm. B 1, 25 (115, **7**). Vgl. ἐφικάνειν.

ἱκανός (γνώμην) Krit. B 40 (626, **3**).

ἴκελος. ἐπιθυμίη ... κυνὶ ἰκέλη γινομένη Demokr. B 224 (425, **12**).

ἱκέτης ἀλεκτρύων Pythagor. C 4 (280, 42).

ἱκέτις γυνή Pythagor. C 4 (260, **41**) 5 (281, **17**).

ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμόν Parm. B 8, 46 (121, 7) εἰς ἄπειρον ἱκνεῖται Xenophan. B 28, 2 (51, **3**) ἵκωμαι εἰς ἄστεα Emped. B 112, 7 (205, **14**) εἰς αἰθέρ' ἵ⟨κωνται⟩ B 9, 1 (175, **20**) τόθι γὰρ πάλιν ἵξομαι αὖθις Parm. B 3, 2 (116, **18**) Νεῖκος ... ἐνέρτατον ἵκετο βένθος Emped. B 35, 3 (185, **29**) πρὸς ὁμοῖον ἱκέσθαι B 62, 6 (191, **22**) ἐπὶ γένναν B 110, 9 (204, 8).

ἰκμάς (ἐκ γῆς) Anaximen. A 7 (18, **43**) κωλύειν τὸν νοῦν Diog. A 19 (331, **39**) verdreht Aristophan. 51 C 1 (340, 19) πάντα τὰ ἐλατὰ ἀφιέναι τινὰ ἰκμάδα A 33 (333, 24).

ἱλάειρα (φλόξ) Emped. B 85 (197, 7) ἱλάειρα σελήνη B 40 (187, **10** vgl. Anm.).

dist. κοινός Prodik. A 13 (565, 11) καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον Demokr. B 102 (405, 8) — ⟨οὐδὲν κινεῖται⟩ ὅταν ἦι κατὰ τὸ ἴσον Zenon A 27 (131, 46) παραλογισμὸς τὸ μὲν παρὰ κινούμενον 5 τὸ δὲ παρ' ἠρεμοῦν τὸ ἴσον μέγεθος ἀξιοῦν τῶι ἴσωι τάχει τὸν ἴσον φέρεσθαι χρόνον A 28 (132, 4) ὁ τοῦ ἴσου λόγος (arithm.) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 41) ἀναλογιῶν πρώτη (235, 10 46) — ἐὰν ἀπὸ ἀνίσων ἴσα ἀφαιρεθῆι τὰ λοιπὰ ἔσται ἄνισα Pythagor. 35 A 11 (256, 12) τὸ ἴσον (δύναμις ἀριθμῶν) Pythagor. B 27 (276, 9 vgl. 275, 30) ἴσος ἰσάκις B 28 (276, 27) τὸ εἰς ἴσα 15 διαιρούμενον ἄπειρον (276, 29) — ἶσος ἁπάντηι (θεός) Xenophan. (n. Timon) A 35 (42, 14) πάντοθεν ἶσον (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 49 (121, 10) πάντοθεν ἶσος (Σφαῖρος) Emped. B 28, 1 (184, 3) 20 29, 3 (184, 13) ἴση μῆκος τε πλάτος τε (Φιλότης) Emped. B 17, 20 (178, 17) ἴση συνέκυρσε μάλιστα (Χθών) B 98, 1 (199, 31) — ἴσων ἀμφοτέρων (Prinzipien) Parm. B 9, 4 (122, 12) ἶσα 25 πάντα (Elemente) Emped. B 17, 27 (179, 4) ἴσαι μοῖραι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος Anaxag. B 6 (316, 10) vgl. B 3 (314, 18) τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μεί- 30 ζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι B 6 (316, 16) πάντα ἴσα ἀεί B 5 (316, 7) — *kongruent.* τμημάτων ἐπιφανείας ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας Demokr. B 155 (412, 22 ff.) — οἱ πλούσιοι διδόντι τοῖς δεο- 35 μένοις, πιστεύοντες . . . τὸ ἶσον ἕξειν Archyt. B 3 (262, 17) δεῖν ἴσας εἶναι τὰς κτήσεις Phaleas 1 (227, 4).

ἰσοσθενής. πενίην ἰσοσθενέα πλούτωι Demokr. B 284 (436, 18). 40

ἰσοσκελής. παντός ἰσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῆι βάσει γωνίαι ἴσαι Thal. A 20 (10, 15). Vgl. τρίγωνον.

ἰσότης opp. πλεονεξία Archyt. B 3 (262, 14). 45

ἱστάναι. ἕστηκε Xenophan. B 1, 4 (44, 19) ἡ οἰστὸς φερομένη ἕστηκε Zenon A 27 (131, 42) ἐστάσιν Xenophan. B 17 (49, 15) εἱστήκει κατ' ἀρχὰς τὰ σώματα Anaxag. A 48 (304, 13) vgl. στήκειν.

ἱστορεῖν. ἱστορέων τὰ μήκιστα [Demokr.] B 299 (439, 13). 5

ἱστορίη. ἱστορίην ἤσκησεν (= γεωμετρίην?) [Herakl.] B 129 (80, 14) opp. εἴδησις τῶν πραγμάτων Nausiphan. B 2 (464, 21) — πρώτη Akusil. B 21 (515, 14) πρῶτος πεζῶς ἐξήνεγκε 10 opp. συγγραφή Hekat. 71 A 2 (505, 8) Περὶ ἱστορίης Tit. Demokr. A 33 (358, 11) = B 299[c] (439, 21) Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἀγόντων Tit. Bolos 55 B 299[c] 15 (439, 22) 300, 1 (440, 4. 8) 65 (466, 24) Αἰγυπτιακαί Hekat. v. Abd. B 12 (461, 33).

ἱστορικός. πρεσβύτατος v. Akusil. A 2 (512, 9). 20

ἱστοριογράφος v. Akusil. A 4 (512, 16) B 41 (?) (518, 5).

ἵστωρ. εὖ μάλα πολλῶν ἵστορας Herakl. B 35 (67, 16).

ἰσχειν. γνώμην . . . πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσ- 25 χύει μέγιστον Anaxag. B 12 (318, 15). Vgl. ἔχειν.

ἰσχίον Demokr. C 6 (448, 38. 44).

ἰσχύειν. ἰσχύει μέγιστον (ὁ νοῦς) Anaxag. B 12 (318, 15) *(anima) corpore* 30 *torpente viget* [Hippon] B 4 (226, 25) ἰσχύοι τὸ σῶμα (ἡ μήτηρ) Krit. B 32 (623, 13) τὰν τῶ ἀριθμῶ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Philol. B 11 (243, 18). 35

ἰσχυρίζειν. ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῶι ξυνῶι πάντων Herakl. B 114 (78, 2).

ἰσχυρός. (χρυσός, λίθος) καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι Meliss. B 8 (148, 7) ἰσχυρῶ πνεύματος opp. ἀσθενέος Ar- 40 chyt. B 1 (260, 1) μέγα καὶ ἰσχυρόν (ὁ ἀήρ) Diog. B 8 (339, 20) — ἰσχυρῶς (opp. ἀσθενῶς) παραγίνεσθαι, κινεῖσθαι, φέρεσθαι u. ä. (v. ψόφος u. a.) Archyt. B 1 (259, 9. 12. 16. 17. 260, 13) ἰσχυ- 45 ρότερος ἐς πειθώ Demokr. B 51 (400, 5) ἰσχυροτέρας (κλεῖδας) Krit. B 37 (625, 1) ἰσχυροτέρως Herakl. B 114 (78, 3)

ἰσχυρότατος (τὸ σῶμα) Krit. B 32 (623, 11) *ἰσχυροτάτωι σαμείωι Archyt. B 1 (260, 4).
ἰσχύς (πίστιος) Parm. B 8, 12 (119, 9) εἴδη καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Meliss. B 8 (148, 11) διὰ τὰν ἰσχὺν τὰν σφοδρὰν (πνεύματος) Archyt. B 1 (260, 8) ἰσχὺν ἑαυτῶι περιτιθέμενον Demokr. B 252 (429, 17) — τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος Mus. B 4 (485, 1) σκήνεος ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ Demokr. B 187 (419, 20) ἰσχὺς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθά B 294 (438, 3) coni. εὐγλωσσία, σοφία Anonym. Iambl. 82, 3 (631, 7) ἰσχύος ὑπηρέτης (βίος) Krit. B 25, 2 (620, 23).
ἰχθύς. ἐν ξυνῶι ἰχθύϊ ἄκανθαι οὐκ ἔνεισι Demokr. B 151 (411, 27) ἰχθ. ὑδρομελάθροις coni. θάμνοισι, θηρσί, κύμβαις Emped. B 20, 6 (180, 9) Entstehung (coni. θῆρες, οἰωνοί) B 21, 11 (182, 2) in d. Malerei B 23, 7 (182, 5) ἔξαλος ἔλλοπος (Seelenwanderung) B 117, 2 (208, 3) μὴ ἅπτεσθαι ὅσοι ἱεροί Pythagor. C 3 (279, 41) — θάλασσα ἰχθύσι πότιμον Herakl. B 61 (70, 21) τρέφεσθαι τῶι παρακειμένωι τῆι θαλάττηι γλυκεῖ ὕδατι Emped. Demokr. 21 A 66 (163, 27. 34) vgl. 55 A 155a (382, 10) τίνα τρόπον ἀναπνέουσι; Anaxag. A 115 (313, 13) τοὺς ὄρνιθας ἀναπνεῖν μὲν καθαρόν, φύσιν δὲ ὁμοίαν ἔχειν τοῖς ἰχθύσι Diog. A 19 (331, 43) vgl. A 31 (333, 13) C 2 (341, 4) — Ursprung d. Lebewesen Anaximandr. 30 (17, 20 ff.) τύπος ἰχθύος ἐν ταῖς λατομίαις Xenophan. A 33 (41, 36) ἰχθύϊ παραπλήσιον τὸν ἄνθρωπον Anaximandr. 11 (14, 15) — Sternbild Demokr. B 14, 3. 8 (391, 22. 392, 42).
ἴχνιον (ποδῶν) Demokr. B 228 (426, 3).
ἰχώρ. τὴν χολὴν ἰχῶρα τῆς σαρκός Philol. A 27 (239, 12. 14) 'αἷμα καὶ οὐκ ἰχώρ' Anaxarch. A 1 (454, 29).
Ἰωνικός. Ἰωνικά Tit. Metrod. v. Ch. (?) B 6 (453, 31).

κά s. κέ.
καδμία Emped. A 34 (159, 35) [Demokr.] B 300, 18 (444, 26).
καθαίρειν. πρῶτος οἰκίας καὶ ἀγροὺς καθῆραι v. Epim. A 1 (490, 13) vgl. (489, 16) A 2 (491, 11) καθαίρονται αἵματι μιαινόμενοι Herakl. B 5 (62, 13).
καθαίρεσις. καθαιρέσεις (σελήνης) = ἐκλείψεις Demokr. B 161 (414, 15).
καθάπερ Philol. B 14 (245, 18) Diog. B 6 (338, 6) Demokr. B 164 (415, 1) Gorg. B 8 (558, 10).
καθαρμός. καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσιῶν Orph. B 5 (474, 12) vgl. Mus. A 6 (484, 3) Epim. A 2 (491. 13) 3 (491, 19) 4 (491, 35) B 10 (496, 8) u. ö. Καθαρμοί Tit. Emped. B 112 ff. (205, 4) vgl. B 110 (203, 26).
καθαρός. ὕδωρ Xenophan. B 1, 8 (44, 23) vgl. Krit. B 34 (623, 28. 624, 2) ὕδωρ καθαρώτατον opp. μιαρώτατον Herakl. B 61 (70, 20) καθαρὴν πηγήν Emped. B 4, 2 (174, 11) — ζάπεδον καθαρόν Xenophan. B 1, 1 (44, 16) übertragen καθαροῖσι λόγοις Xenophan. B 1, 14 (45, 2) καθαρῇσιν . . μελέτῃσιν Emped. B 110, 2 (204, 1).

ἔρχομαι ἐκ κοθαρῶν κοθαρὰ χθονίων βασίλεια Orph. B 18 (480, 21) 19 (480, 33) ψυχαὶ καθερώτεραι [Herakl.] B 136 (81, 2) θείους τοὺς μετέχοντας (τῶν ψυχῶν) καθαροὺς καθαρῶς Emped. A 32 (159, 9) — ἀναθυμιάσεις Herakl. A 1 (55, 30) καθαρώτερος ἀήρ opp. θολώτερος A 12 (59, 10) vgl. A 1 (55, 36) καθαρᾶς ἠελίοιο λαμπάδος Parm. B 10, 2 (122, 22) ⟨καθαρὸν⟩ σέλας v. Blitz Demokr. B 152 (412, 3) vgl. A 93 (367, 36) — νοῦς (σῶμα) Epich. Gn. 26 (94, 16) μόνον τῶν ὄντων καθαρόν (τὸν νοῦν) Anaxag. A 55 (305, 3) (νοῦς) καθαρώτατον B 12 (318, 14) καθαρωτέραν διάνοιαν διὰ τὸ θερμόν Parm. A 46 (112, 13) ὀφθαλμός Anaxag. A 92 (310, 37) — ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσιν (τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν) Emped. B 65, 1 (192, 20) — καθαρὸς εὑρεῖν τε καὶ εἰπεῖν v. Thrasym. A 13 (575, 27)

καθαρώτερος τὴν λέξιν v. Krit. A 19 (612, 17).

κάθαρσις σώματος διὰ τῆς ἰητρικῆς, ψυχῆς διὰ τῆς μουσικῆς Pythagor. D 1 (282, 44) (*furor*) *alium ex animi purgamento fieri* Emped. A 98 (173, 1) Menstruation A 80 (166, 34).

καθαρτής v. Epim. 21 A 13 (155, 7).

κάθετος. ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ... κάθετον εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν, ὀνομάζει τὴν κάθετον κατὰ γνώμονα Oinop. 13 (231, 12).

καθεύδειν. τὸ ἐγρηγορὸς καὶ τὸ καθεῦδον ταὐτό Herakl. B 88 (74, **20**) τοὺς καθεύδοντας ἐργάτας τῶν ἐν τῶι κόσμωι γινομένων B 75 (73, **5**) τῶν κοιμωμένων ἕκαστον εἰς ἴδιον (κόσμον) ἀποστρέφεσθαι B 89 (75, 2) οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν B 73 (73, **1**).

καθήκειν. καθήκουσι (φλέβες) Diog. B 6 (338, **7**).

καθιστάναι. τὴν ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησι Krit. B 27, 4 (622, **14**) τιμαὶ ... ἱδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν Antiph. B 49 (599, **4**) νόμον ... καθεστάναι Demokr. B 264 (432, **12**) καθεστῶτι ῥυθμῶι B 266 (432, **20**).

Κάθοδος Tit. Orph. B 15ª (479, 20).

καθολικός. Καθολικοὶ λόγοι δέκα Tit. [Archyt.] S. 264, 9.

καθόλου ὁρᾶν (opp. κατὰ μέρος) vom Gott d. Xenophan. A 32 (41, 19) — ἡμισφαίρια τὸ μὲν καθόλου πυρός Emped. A 30 (158, 32).

καθυπερέχειν. καθυπερεχόμενον coni. ὕστερον opp. ὑπερέχον [Philol.] B 21 (248, **5**).

καθύπερθε(ν) Xenophan. B 5, 2 (47, **8**) Emped. B 42, 2 (187, **28**) m. Gen. Hippon B 1 (226, 8).

ˣ**καί.** καὐτοί Xenophan. B 15, 5 (49, **9**) κοὐ Parm. B 6, 9 (117, **22**) κἀκεῖνο (?) B 8, 58 (122, **2**) κἄν = καὶ ἐάν Demokr. B 244 (428, **10**) κἂν ὁτουοῦν *auch nur des geringsten* Antiph. B 60 (602, **3**) κἠν = καὶ ἐάν Anaxarch. B 1 (458, **5**) *κἄν = καὶ ἄν Demokr. B 277 (434, **17**) *κἠν = καὶ ἐν Anaxarch. B 1 (458, **3**) κἠξαπόλοιτο (= καὶ ἐξ-) Emped. B 17, 33 (179, **10** vgl. Anm.) χοὔτως Parm. B 8, 30 (120, **9**) — καὶ μέν Xenophan. B 37 (52, 8) καὶ γάρ Anaxag. B 1 (313, **32**) 2 (314, **4**) Demokr. B 265 (432, **14**) καὶ γὰρ οὖν B 182 (419, **4**) — καὶ ... δέ Herakl. B 5 (62, **17**) 12 (64, **13**) καὶ ὅτε δέ Anaxag. B 6 (316, **10**) ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται καὶ ἐπιβάλλεσθαι δ' ἐπιθυμίην Demokr. B 191 (421, **4**) — abundierend ἧι γὰρ καὶ πάρος ἔσκε καὶ ἔσσεται Emped. B 16, 1 (177, **17**) ὁμοίως ὡς καί Anaxag. B 12 (318, **13**) — πολλὰ καὶ καλά Antiph. B 14 (594, **22**) — epexegetisch Anaxag. B 6 (316, **15**) καὶ ταῦτα Demokr. B 276 (434, **12**) καὶ πολύ Archyt. B 4 (263, **6**) — *auch.* τί δ' ἄν μιν καὶ χρέος ὦρσεν Parm. B 8, 9 (119, **6**) ἔτι δὲ καὶ τοῦτο συμβαίνει ὥσπερ ἐπὶ βελῶν Archyt. B 1 (259, **15**) *auch nur* Philol. B 6 (241, **5**) *noch.* εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἔπλετο Emped. B 21, 2 (180, **16**) — ἴσον ... καί Archyt. B 2 (261, **21**).

καίειν. καῖον τὴν γῆν (τὸ πῦρ) .. τρυπάνιον ποιεῖ Antiph. B 30 (596, **14**) πυρὰ καίεται Emped. B 52 (189, **14**) καίοντες coni. τέμνοντες (v. d. Ärzten) Herakl. B 58 (70, **11**).

καινίζειν. ἐκαίνισεν λόγον Krit. B 21, 2 (619, **23**).

καινός. καινοῦ δαίμονος, πότμου Antiph. B 49 (593, **14. 15**) καινὸν καὶ πολυειδῆ (λόγον) Hippias B 6 (584, **22**) χρόνωι τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται (Krit.) (622, **9** Anm.).

καινύναι. μή σ' ἀπάτη φρένα καινύτω m. Inf. Emped. B 23, 9 (182, **7**) κεφαλῆι κατὰ γυῖα κέκασται B 134, 1 (212, **21**).

καί(περ) Demokr. B 202 (422, **15**).

καίριος. αὐχμόν Emped. B 111, 6 (204, **17**).

καιρός. ἀριθμῶν πάθος Pythagor. B 4 (270, 36. 271, 8; (= 7) 22 (274, **40** vgl. Anm.) καιρός d. ὁμιλία (εὔκαιρος u. ἄκαι-

ρος) D 5 (284, 6 ff.) — δύναμις Protag. A 1 (526, 2) vgl. Gorg. B 13 (559, 24) Anaxarch. B 1 (458, 3) — τοῦ γῆμαι Thal. A 1 (4, 3. 4) — καιροῦ λάβηται Demokr. B 87 (403, 16) τοῦ κ. διάγνωσις B 226 (425, 17) καιροῦ μέτρα Anaxarch. B 1 (458, 3) ἔξω καιροῦ (458, 4) — σιγὴν καιρῶι (σφραγίζου) Solon 73ª 3 (521, 8) καιρῶι εὐλάβειαν (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 11) καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά Krit. von Chilon 73 A 1 (518, 23) 81 B 7 (616, 11) πάντα καιρῶι μὲν καλά opp. ἀκαιρίαι Dialex. 2, 20 (640, 7) vgl. ταῦτ᾽ ἐποίησεν . . ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ . . καλά Eurip. (?) (640, 6) ψευδῶν καιρὸν ἔσθ᾽ ὅπου τιμᾶι θεός Aischyl. 83, 3, 12 (642, 15) — ἐν καιρῶι Demokr. B 94 (404, 7) 229 (426, 7) — καιρὸν γνῶθι Pittak. 73ª 3 (522, 11) ὑπερβεβληκότες τὸν κ. Demokr. B 235 (427, 2) ταῖς τῶν καιρῶν μεταβολαῖς καὶ οἱ . . δυνατοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς γίνονται [Demokr.] B 302 (445, 29) πρὸς τοὺς καιροὺς λογισμόν (445, 43).

καίτοι Demokr. B 8 (388, 11).

κακεστώ Demokr. B 182 (419, 6 vgl. Anm.).

κακία opp. ἀρετή Kleobul. 73ª 3 (520, 13) Anonym. Iambl. 82, 3 (631, 22) Κακία — Ἀρετή Prodik. B 1 (567, 10. 12) 2 (568, 28 ff.) ἕξιν κακίης Demokr. B 184 (419, 13) opp. ἀπορία [Demokr.] B 302 (445, 36).

κακίζειν. ἑωυτὸν κακίζει Demokr. B 174 (417, 9).

κακοδαιμονίη opp. εὐδαιμονίη Demokr. B 170 (416, 13).

κακοδαίμων. κακοδαίμονας (αὐτοὺς λέγοντι) Hipparch. 55 C 7 (449, 38) κακοδαιμονέστερος Demokr. B 45 (399, 16).

κακοεργός. μάχαιραν Emped. (?) B 154ᵇ 1 (217, 22).

κακοήθης Bias 73ª 3 (523, 4).

κακοθιγίη (γνώμης) Demokr. B 223 (425, 10).

κακολογεῖν Chilon 73ª 3 (521, 19).

κακόνους Antiph. B 109 (606, 14).

κακοπαθεῖν. τῆι ψυχῆι Demokr. B 191 (420, 20).

κακοπραγμοσύνη. τῆς ἐν τῶι βίωι Demokr. B 297 (438, 13).

κακός. κακοὶ μάρτυρες Herakl. B 107 (77, 8) — μοῖρα κακή Parm. B 1, 26 (115, 8) κακῆς ἐργασίης Demokr. B 218 (424, 13) κακὴν δαῖτα Emped. B 137, 4 (214, 1) κενοδοξίην Demokr. B 238 (427, 16) κακῆισι Ἐρίδεσσι Emped. B 20, 4 (180, 7) — κακοῦ κέρδεος Demokr. B 221 (425, 1) κέρδεα B 220 (424, 20) θηρία Epim. B 1 (493, 30) — κάκιστον νόσημα Demokr. B 281 (436, 7) — ζῆν κακῶς opp. μὴ ζῆν Krit. B 23 (619, 31) = πολὺν χρόνον ἀποθνήισκειν Demokr. B 160 (414, 11) κακῶς ποιήσων Antiph. B 58 (601, 12) Demokr B 265 (432, 18) δράσειν, πείσεσθαι Antiph. B 58 (601, 18) πέπονθεν Demokr. B 159 (413, 30) ἀκούειν καὶ πάσχειν B 265 (432, 16) ἀκούειν B 253 (430, 3. 5) ἔλεγε Krit. B 44 (626, 25) αἰσχρῶς μὲν ἔσπειρας, κακῶς δὲ ἐθέρισας Gorg. B 16 (560, 22) . . . καλὰ κακῶς διαθεῖτο Antiph. B 14 (594, 23) κακῶς ἔσχεν Demokr. B 253 (430, 2) ἔχοντος B 159 (414, 5) — κακίων, κάκιστος s. unten, χείρων s. d.

τὸ κακόν im Verhältnis zum ἀγαθόν. ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἀρχαί Pythagor. Alkm. 45 B 5 (271, 27. 34) = 14 A 3 (101, 1) τὸ κ. τοῦ ἀπείρου (τὸ ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου) B 7 (272, 3) τὸ ἀριστερὸν κακόν B 30 (277, 1) — κακὸν ἀγαθὸν (ἐποίησεν ἡδύ) Herakl. B 111 (77, 18) ἀγαθὸν καὶ κ. (νόσοι) ἕν B 58 (70, 10) κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῦ Demokr. B 93 (404, 6) κακόν coni. ἄδικον opp. δίκαιον καὶ ἀγαθόν B 261 (431, 21) τὰ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισιν (παραγίνεται) opp. τὰ ἀγαθά B 108 (405, 18) κακά nicht von θεοί coni. βλαβερά, ἀνωφελέα opp. τἀγαθά B 175 (417, 11) ἐν τοῖς κακοῖς ἐμάνημεν opp. μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν Thrasym. B 1 (577, 8) — ἀφ᾽ ὧν τἀγαθὰ

γίγνεται, ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τὰ κακά . . . Demokr. B 172 (416, 19 vgl. 20 f.) κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται κτλ., τοῖς ἀγαθ. οἷόν τε χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακὰ . . . *ἀλκῆι B 173 (416, 24) σοφός, ὃς . . . ὧι φαίνεται καὶ ἔστι κακά, . . ποιήσηι ἀγαθὰ φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι Protag. A 21ᵃ (532, 34) vgl. ἀγαθός — δισσοὶ λόγοι περὶ τῶ ἀγ. καὶ τῶ κακῶ 83, 1 (635, 20) — τὰ κακίω ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων Antiph. B 58 (601, 26).

(τὸ) κακόν, (τὰ) κακά absolut. τὸ δεινὸν (τὸ χαλεπὸν) κακόν Prodik. A 14 (565, 31) ἐὰν . . σὺν σιγῆι τι βουλεύηις κακόν Krit. B 21, 22 (621, 10) στάσις ἐμφύλιος . . . κακόν Demokr. B 249 (429, 8) ἐξεργάζεσθαι κακόν (τι) B 264 (432, 10) — ὅσα τις ἂν νιύσαιτο κακά B 143 (410, 15) τὰ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς ἐπηρτημένα Hipparch. 55 C 7 (449, 19) κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ Emped. B 111, 1 (204, 12) πάντα τὸν καθ' ἡμᾶς τόπον κακῶν μεστὸν εἶναι . . μέχρι . . σελήνης (Herakl.) Emped. A 62 (163, 4) κακῶν ταμιεῖον καὶ θησαύρισμα Demokr. B 149 (411, 19) λήθη τῶν ἰδίων κακῶν B 196 (422, 1) ὅστις . . . τῶν κακῶν μὴ . . ἐπεθύμησε, οὐκ ἔστι σώφρων Antiph. B 59 (601, 28) — ἀναρχίας οὐδὲν κάκιον Antiph. B 61 (602, 10) vgl. Pythagor. D 3 (283, 30) 4 (283, 40) ἐξ ἀδικίης (χρήματα πορίζειν) πάντων κάκιον Demokr. B 78 (402, 18) πάντων κάκιστον ἡ εὐπετείη κτλ. B 178 (418, 3).

(ὁ) κακός, (οἱ) κακοί. κακὸς . . ἂν εἴη, εἰ . . . ὀκνεῖ Antiph. B 56 (601, 5) — μὴ κακοῖς ὁμίλει Solon 73ᵃ 3 (521, 13) οἱ πλεῖστοι κακοί Bias 73ᵃ 3 (522, 22) danach Herakl. B 104 (77, 2) κακοῖς μέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν Emped. B 5, 1 (175, 4) οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς κτλ. Demokr. B 254 (430, 8) μιμεῖσθαι τοὺς κακούς opp. τοὺς ἀγαθούς B 79 (402, 19) δίκαιος φθόνος, ὅταν τις τοῖς κακοῖς φθονῆι τιμωμένοις opp. τοῖς ἀγαθοῖς Hippias B 16 (585, 20) κόλασμα τοῖς κακοῖς (opp. ἆθλον τοῖς ἀγαθοῖς) Krit. B 25, 4 (620, 25) δεῖμα τοῖς κακοῖς (621, 2).

κακοτεχνίη. coni. πολυμαθείην [Herakl.] B 129 (80, 16).

κακότης (ἐξ ἡδονῶν) Demokr. B 178 (418, 5) κακότητος ἄπειροι Emped. B 112, 3 (205, 10) κακότητος νηστεῦσαι B 144 (215, 17) ἡγεμόνων κακότητι Mus. B 22 (488, 28) — χαλεπῆισιν ἀλύοντες κακότησιν Emped. B 145, 1 (215, 21).

κακοφραδμοσύνη. ὀξυτέρη πρὸς κ. (γυνή) Demokr. B 273 (434, 2).

κάλαμος Menest. 5 (219, 37) Archyt. B 1 (260, 14).

καλεῖν. καλεῖ τὸν βουλόμενον opp. στεφανοῖ Gorg. B 8 (558, 11) καλοῦμεν Archyt. B 2 (261, 22) καλέομεν Anaxag. B 19 (321, 8) Demokr. B 30 (397, 20 vgl. Anm.) καλέοντι Archyt. B 2 (261, 13) καλέουσιν (Τιτῆνας ἐπίκλησιν) Orph. B 13 (478, 9) Hesiod. B 1 (499, 20) 5 (500, 6) Xenophan. B 2, 5 (45, 18) 32, 1 (51, 17) Emped. B 15, 2 (177, 6) καλοῖεν Anaxag. B 17 (321, 3) καλέοντες (Γηθοσύνην ἐπώνυμον) Emped. B 17, 24 (179, 1) ἣ θέμις ⟨οὐ⟩ καλέουσι B 9, 5 (176, 2) καλεῖται Philol. B 7 (242, 11) Diog. B 6 (337, 20) Antiph. B 36 (596, 30) καλοῦνται Diog. B 6 (339, 10) καλούμενος B 5 (335, 19) καλεομένης Demokr. B 251 (429, 13) τὸ καλούμενον (γάλα) Anaxag. B 22 (322, 19) κληθῆναι Antiph. B 76 (603, 17) κεκλῆσθαι Krit. B 15, 4 (617, 5). Vgl. κικλήσκειν.

καλλίκομος χρυσέη Ἀφροδίτη Epim. B 19 (497, 10).

καλλίροος. Ὠκεανός Orph. B 2 (473, 31).

Καλλιστώ Emped. B 122, 3 (209, 11).

κάλλος (σώματος) Demokr. B 105 (405, 9) κάλλει δαπάνηι τε κράτιστος (ὄχος Σικελικός) Krit. B 2 (614, 3) κάλλει διαβόητοι (γυναῖκες) Hippias B 4 (584, 4).

καλλοσύνη. Περὶ καλλοσύνης ἐπέων Demokr. A 33 (357, 44) = B 18ᵃ (394, 5).

καλλωπίζεσθαι τὴν ὄψιν Thal. A 1 (6, 10) 73a 3 (521, 33) ἃ ποιεῖ ταῦτα καλλωπίζεται Anonym. Iambl. 82, 2, 4 (630, 22).

καλοκαγαθεῖν (Thrasym.) A 4 (574, 15).

καλοκαγαθία Solon 73a 3 (521, 7) Bias (523, 2) Pythagor. D 5 (284, 15).

καλός. Singul. ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν .. καλός Thal. 73a 3 (521, 33) φᾶρος μέγα τε καὶ καλόν (homerisch) Pherekyd. B 2 (508, 8) περὶ τῶ καλῶ καὶ ⟨τῶ⟩ αἰσχρῶ δισσοὶ λόγοι Dialex. 2, 1 (638, 7) vgl. besonders οὐδ' ἦν πάντηι καλὸν οὐδ' αἰσχρόν Eurip. (?) 2, 19 (640, 4) καλὸν καὶ εὔσχημον opp. συμφέρον καὶ ὠφέλιμον Pythagor. D 8 (288, 16) τῆς τοῦ καλοῦ (συστοιχίας) τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ, τὸ ἴσον B 27 (276, 8) καλὸν ἡσυχία Periand. 73a 3 (523, 15) καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον Demokr. B 102 (405, 3) καλὸν κόσμου λιτότης B 274 (434, 4) ἀεί τι διαλογίζεσθαι καλόν B 112 (406, 6) αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ Krit. B 15, 7 (617, 8) (ἡδονὴν) τὴν ἐπὶ τῶι καλῶι αἱρεῖσθαι χρεών Demokr. B 207 (423, 8) — καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν Emped. B 25 (182, 20) τὸν ἀδικέοντα κωλύειν Demokr. B 38 (399, 3) vgl. unten Z. 47.

Plural. τῶν υἱέων . . . καλῶν Protag. B 9 (540, 1) καλὰ πάντα (τῶι θεῶι) Herakl. B 102 (76, 20) καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά Chilon nach Krit. B 7, 2 (616, 11) vgl. 73a 1 (518, 23) καλὰ ποιεῖν Bias 73a 3 (523, 1) ποιητὴς ἅσσα ἂν γράφηι . . . καλὰ κάρτα ἐστίν Demokr. B 18 (394, 3) πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο Antiph. B 14 (594, 23) — τὰ καλά γνωρίζουσιν . . . οἱ εὐφυέες πρὸς αὐτά Demokr. B 55 (400, 16) αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων B 194 (421, 18) τὰ καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις κτλ. opp. τὰ αἰσχρά B 182 (419, 2) τῶν καλῶν (ἐφίεσθαι) B 73 (402, 9) τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιθυμητήν Anonym. Iambl. 82, 1 (630, 4) ἐπὶ καλοῖς ἔργοισι καλὸν (εὐλογεῖν) Demokr. B 63 (401, 9. 10).

καλῶς ἔχειν m. Inf. [Philol.] B 21 (248, 7) φρονεῖν Antiph. B 54 (600, 29) διαγνώμεναι, ὀψεῖσθαι Archyt. B 1 (258, 4. 6. 7) — ἥρμοσται Krit. B 6, 19 (615, 28).

ὁ κάλλιστος κόσμος Herakl. B 124 (79, 14) καλλίστην ἁρμονίαν B 8 (63, 4) τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῆι εἶναι Pythagor. B 11 (272, 35) κάλλιστον ἁρμονία C 4 (280, 20) κ. εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ u. umgek. Krit. B 48 (627, 19) — διακείμενα ὡς ἀνυστὸν κάλλιστα Diog. B 3 (335, 10).

καλυκοστέφανος. Ὥραις Emped. (?) B 154, 2 (217, 6 vgl. Anm.).

καλύπτρα. καλύπτρας Parm. B 1, 10 (114, 16).

(καμάρωμα). *fornix* [Demokr.] B 300, 14 (443, 23).

καμασήν. εἰνάλιοι Emped. B 72 (193, 22) πολυσπερέων B 74 (194, 4).

κάματος m. Inf. Herakl. B 84 (74, 12) opp. ἀνάπαυσις B 111 (77, 18) καμάτων λιμένα = ὕπνον Krit. B 6, 20 (615, 29) μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν [Emped.] B 156, 3 (218, 6).

κάμηλος. ὁμιλία Demokr. A 150a (380, 34).

κάμινος. καμίνου ἔκγονον Krit. B 2 (614, 13).

κάμνειν. κάμνοντας παρεμυθεῖτο v. Antiph. A 6 (590, 26).

καμπύλος. εὐθὺ καὶ καμπύλον ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 25) κ. ἐν γραμμαῖς εἶδος 35 A 15 (254, 41) δύο μέσας (ἀνὰ λόγον) διὰ τῶν καλουμένων καμπύλων γραμμῶν (254, 44).

καμπύλοχος. κερκίσι Orph. B 22 (482, 10).

κανηφόρος Akusil. B 35 (517, 11).

κάνθαρος Aegypt. 60 B 6 (460, 2).

κανών. γιγνώσκειν . . . τῶιδε τῶι κανόνι Demokr. B 6 (388, 6) vgl. Sp. 311, 6 — κ. τῆς Ἀττικῆς γλώττης v. Lysias 81 A 18 (612, 11) u. a. Krit. A 20 (612, 29) — κανὼν καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων (ὁ λογισμός) Archyt. B 3 (262, 17) — τὸν κανόνα (?) σφετερισάμενον

v. Simos 2 (268, 4) — ἅπτεται τοῦ κανόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος (Protag.) B 7 (538, 24) — Κανών Statue Polyklets A 2 (228, 22) 3 (228, 31. 43) Tit. (228, 40. 43) B (229, 2) Περὶ λογικῶν ἢ Κανών Tit. Demokr. A 33 (357, 29) = B 10b (389, 5. 8) Epikur. (389, 6) C 1 (447, 12) 62 A 6 (463, 12).

καπνός. εἰ πάντα καπνὸς γένοιτο Herakl. B 7 (63, 1) καπνοῖο δίκην Emped. B 2, 4 (173, 21) μέλας ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν ξύλων ἀνιέμενος Anaxag. A 98 (311, 29).

κᾶρ (v. Κάρ oder κῆρ?) zur Erkl. des hom. ἐν κᾶρὸς αἴσηι Nessas B 1 (450, 25).

κάρα s. κράς.

καρδία Sitz d. ἡγεμονικόν Emped. A 97 (172, 45 f.) vgl. αἷμα περικάρδιον = νόημα B 105, 3 (202, 19) ἐν τῆι ἀρτηριακῆι κοιλίαι τῆς καρδίας (τὸ ἡγ.) Diog. A 20 (332, 11) — ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος (ἀρχά), σαμαίνει τὰν ζώιου (ἀρχάν) Philol. B 13 (244, 13. 17) τὸ ἐμπύρευμα τῆς ζωῆς εἶχεν (bei ἀναβιοῦντες) Demokr. B 1 (385, 7) κωνοειδής .. βασιλίς, ὀργῆς τιθηνός C 6 (448, 29) — *ante omnia cor inscrescere* Emped. A 84 (167, 44) μέγισται δύο εἰς τὴν καρδίαν (διατείνουσι, sc. φλέβες) Diog. B 6 (337, 17) — μὴ καρδίαν ἐσθίειν Pythagor. C 6 (281, 35) — (εἴδωλα) καρδίης κενεά Demokr. B 195 (421, 20).

καρδόπη (Protag.) C 3 (543, 14).

καρηβαρία Antiph. B 34 (596, 25).

καροῦν Antiph. B 34 (596, 26).

καρπάλιμος. καρπαλίμως Emped. B 51 (189, 11).

κάρπιμος. κάρπιμα opp. ἄκαρπα Entstehung Hippon A 19 (225, 23).

καρπός Erklärung Emped. A 70 (164, 16) ἐμπεδόκαρπα τέθηλεν καρπῶν ἀφθονίηισι B 78 (194, 29) πρωΐκαρπα Entstehung Menest. 5 (219, 43) ἄκαρπα, κάρπιμα Hippon A 19 (225, 23) — καρποί = θεοί Prodik. B 5 (571, 31) — τῶι γεννωμένωι καρπῶι (*Embrya*) Demokr. B 148 (411, 13).

καρποῦν. τὰ αἰσχρὰ ... αὐτόματα καρποῦται Demokr. B 182 (419, 4).

καρποφόρος. Ὥραις Emped. (?) B 154, 2 (217, 6).

κάρτα μέλει(?) Emped. B 5, 1 (175, 4 vgl. Anm.) εἰδώς Protag. B 9 (540, 7) ἐννοούμενον ... κάρτα(?) Demokr. B 191 (420, 18) καλὰ κάρτα ἐστίν B 18, 3 (394, 3) κάρτα μὲν — κάρτα δέ Anaxarch. B 1 (458, 1) *τὸ κάρτα Anaxag. B 14 (320, 6).

καρτερός. ἡ ἀναίσθητος ἡ καρτερώτατος Thrasym. B 1 (576, 27).

κάρτος = κράτος (s. d.) Dialex. 5, 12 (645, 8).

καρύινος. χρῶμα Demokr. A 135 (378, 18).

καρφαλέος. καρφαλέον νοτίζεται Herakl. B 126 (79, 17).

κασιγνήτη. κ. ὁμομήτορα Τηθύν Orph. B 2 (473, 32).

×κατά. m. Genet. ἄστυ κατὰ Ἀκράγαντος (*von herab*) ναίετε Emped. B 112, 1 (205, 8) — κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας Krit. B 31 (623, 2) κατὰ ἀνθρώπων ποιεῖν Demokr. B 259 (431, 10) κατὰ ... φόνου ὧδε ἔχει B 257 (431, 1) τὸ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβερόν B 237 (427, 18) τὰ κατὰ τῶν βαρβάρων (Ἑλλήνων) τρόπαια Gorg. A 1 (544, 33) — m. Akkus. καττὰν δύναμιν Philol. B 11 (243, 3) vgl. (243, 12) — καθ' Ἅιδην *im H.* Herakl. B 98 (76, 7) — συμβάλλεται ἑβδομὰς κατὰ σελήνην B 126 (?) (79, 21) — μήτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουήν (*im Vergleich*) Emped. B 4, 10 (174, 19) κατὰ φῶτα μιγέντα ... κατὰ θηρῶν .. θάμνων ... οἰωνῶν (γένος) B 9, 1 ff. (175, 20 ff.) τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεών Demokr. B 252 (429, 15) — καθ' ἡμέραν *täglich* Herakl. B 72 (72, 21) κατὰ πᾶσαν ἡμέραν Protag. B 9 (540, 3) ἀκίνητοι κατὰ κύκλον Emped. B 17, 13 (178, 10) = 26, 12 (183, 9) — καθ' ἑαυτὸ κεῖται Parm. B 8, 29 (120, 8) ἐκεῖνο κατ' αὐτὸ τἀντία B 8, 58 (122, 2) διαμένει κατὰ τὸ αὐτό [Philol.] B 21

(248, 9) — κατὰ μεῖζον ἐμίσγετο Emped. B 59, 1 (190, 18) καθ' ὅσον . . . ξυνέκυρσε B 104 (202, 13) περὶ τῶν κατὰ μέρος Archyt. B 1 (258, 7) κατὰ βραχύ Hippias B 6 (584, 19) κατὰ πολλά B 29 (596, 9) — κατὰ γνώμονα = κάθετος Oinop. 13 (231, 15) — κατὰ γυῖα κέχυνται Emped. B 2, 1 (173, 18) ~ B 134, 1 (212, 21) 100, 2 (200, 16) 137, 6 (214, 3).

(καταβαίνειν?). *Cane . . . descendente* Anaxag. B 20 (321, 14).

καταβάλλειν. Καταβάλλοντες Tit. Protag. B 1 (537, 5. 11) danach οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος Eurip. 74 C 4 (543, 20) und τάλαινα φρήν, . . . ἡμέας (sc. τὰς αἰσθήσεις) καταβάλλεις; Demokr. B 125 (408, 20) — πολλοὺς . . . ἐλπίδες κατέβαλον εἰς . . συμφοράς Antiph. B 58 (601, 20). Vgl. καταβολή.

κατάβασις. Εἰς Ἅιδου Tit. Orph. A 1 (470, 1. 11) 1b (470, 18).

καταβαΰζειν. καταβαΰζουσιν (καὶ β. Hdss.) ὧν (ὃν Hdss.) ἂν μὴ γινώσκωσι Herakl. B 97 (76, 5).

κατάβλημα (= τὸ καταβάλλειν) opp. πτῶμα Demokr. B 125 (408, 20).

καταβολή (σπέρματος) Parm. Anaxag. 18 A 53 (113, 2 vgl. 1) Philol. A 27 (238, 47) αἰδοῖον σπέρματος καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος (ἀρχά) B 13 (244, 15) vgl. 74 B 8 (539, 1).

κατάγειν. γνώμη . . ἥ σε κατήγαγε Krit. B 5 (615, 1).

κατάδηλος. πόμα Krit. B 34 (624, 1).

καταδουλοῦν. τιμαὶ θεοὺς . . . καταδουλοῦνται Herakl. (?) B 132 (80, 21).

Καταζωστικόν Tit. Orph. A 1 (470, 6).

καταθνήισκειν coni. ἐξόλλυσθαι opp. γίγνεσθαι Emped. B 11, 3 (176, 20) καταθανεῖν γενομένωι (βέβαιον) Krit. B 49 (627, 25).

καταθύμιος. παῖδα Demokr. B 277 (434, 19) γυναικός Antiph. B 49 (598, 22. 599, 11).

καταιγίς Demokr. B 14, 7 (392, 33).

κατάισσειν. (φρὴν) φροντίσι κόσμον . . . καταΐσσουσα Emped. B 134, 5 (212, 25) αἰθὴρ . . καταΐσσεται B 100, 7 (200, 21).

κατακαινύναι s. καινύναι.

κατακεῖσθαι. ἐν κλίνηι κατακείμενον Xenophan. B 22, 2 (50, 8). Vgl. κατατιθέναι.

κατακτείνειν. φθεῖρας κατακτείνοντες Herakl. B 56 (70, 4).

κατακλυσμός Akusil. B 20 (515, 4. 8) 33 (516, 29).

καταλαμβάνειν. Δίκη καταλήψεται (*damnabit*) Herakl. B 28 (66, 14) πῦρ B 66 (71, 13).

καταλέγειν. *darlegen.* κατέλεξα (πόρον ὕμνων) Emped. B 35, 2 (185, 28) *aufzählen.* καταλέξαι Demokr. B 255 (430, 16).

καταλείβειν. καταλείβεται ὕδωρ Xenophan. B 37 (52, 8).

καταλείπειν. παῖδας καταλείπουσι Herakl. B 20 (65, 16) ἀνήβοις τὴν πόλιν καταλιπεῖν B 121 (79, 2) καταλιπὼν Πάρον Krit. B 44 (626, 23).

καταλογάδην Hippias A 12 (582, 19).

καταμανθάνειν. καταμαθὼν m. Akkus. d. Partiz. Antiph. B 54 (600, 14).

καταμελεῖν Antiph. B 76 (603, 18).

καταμήνιος. τὰ καταμήνια Emped. A 81 (166, 41).

καταμίσγειν. καταμίσγεται Emped. B 93 (198, 17).

καταπαύειν. καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς Orph. B 1 (473, 25).

καταπηγνύναι. ἥλων δίκην καταπεπηγέναι τὰ ἄστρα Anaximen. A 14 (19, 38).

κατάπλασμα Plur. Pythagor. D 1 (282, 10).

καταπλίσσειν. καταπλιγήσει (Thrasym.) A 4 (574, 10. 11).

καταριστᾶν. κατηρίστηκεν (πράγματα) Antiph. B 73 (603, 11).

κατασβεννύναι. ἀνομίαν . . νόμοις κατέσβεσεν Krit. B 25, 40 (622, 4).

κατασκευάζειν. ἔργα (*Äcker*) κατεσκευασμένα Anaxag. B 4 (315, 10).

κατάστασις. Περὶ τῆς ἐν ἀρχῆι καταστάσεως Tit. Protag. A 1 (527, 1) vgl.

(533, 7 u. Anm.) ἀπὸ . . . καταστάσιός τινος ἀρχαίης Demokr. B 278 (435, 4).

κατάστοργος. γόμφοις Emped. B 87 (197, 14).

κατασφραγίζειν. κατεσφρηγισμένον ὅρκοις (ψήφισμα) Emped. B 115, 2 (207, 8).

κατατιθέναι. ὄνομα ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο Parm. B 8, 39 (120, 18) ὄνομα κατέθεντο B 19, 3 (125, 9) ὀνομάζειν B 8, 53 (121, 14) — ἅ κα ἀκούσηις ἐπὶ τὰ οἶδας καταθέσθαι Dialex. 9, 4 (648, 20 ff.) χρήματα καταθέμενος Antiph. B 54 (600, 16) λίθον (600, 23) — κατατίθεσθαι *nicht beachten* Demokr. B 3 (386, 18). Vgl. κατακεῖσθαι.

κατατρίβειν. τῶι δακτύλωι κατατρίβεσθαι (σίδηρος) Meliss. B 8 (148, 6).

καταφέρειν. καταφερόμενοι Demokr. B 228 (426, 1) κατενεχθῆναι Krit. B 36 (624, 24).

καταφθείρειν. κατέφθειρε coni. διέσπασε Demokr. B 159 (414, 3).

καταφθίνειν. καταφθιμένου .. ἀνδρός Emped. B 111, 9 (204, 20).

καταφθινύθειν. καταφθινύθουσιν ἀρούρας (ἄνεμοι) Emped. B 111, 4 (204, 15).

καταφύγιον Demokr. (?) B 180 (418, 11).

κατάχρησις rhetor. Gorg. A 2 (545, 17).

καταψηφίζειν. καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς Demokr. B 159 (414, 1) καταψηφιστέον B 262 (432, 2).

κατάψυξις. ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῶι αἵματι θερμοῦ Emped. A 85 (167, 46) — ὑπερβολή, ἔνδεια Ursache d. Krankheit Philol. A 27 (239, 18).

καταψύχειν. κατεψῦχθαι τοῖς κρυμοῖς (τὰ βόρεια) Leuk. A 27 (348, 17).

κατέδειν s. ἔδειν.

κατεργάζεσθαι (τοὺς πολεμίους) Demokr. B 250 (429, 10).

κατέρχεσθαι. αἰθέρος . . ῥεῦμα κατέρχεται Emped. B 100, 24 (201, 13).

κατευθύνειν. λόγον τῶι κεραυνῶι Διός Kleanth. herakl. 12 C 4 (86, 33).

κατέχειν. κατέχει var. lect. [Emped.] B 157, 2 (218, 12) ὕδωρ ἔχηι κάτα μένος Emped. B 100, 16 (201, 5) πάντα ἀὴρ . . . κατεῖχε Anaxag. B 1 (314, 1) ἐν κόσμωι κατέχεσθαι Philol. B 6 (241, 14).

κατηγορία φύσεως? Periand. 73a 3 (523, 16) — ἐν ἑκάστηι τοῦ ὄντος κατηγορίαι τὸ ἀνὰ λόγον Aristot. 45 B 27 (276, 12).

κατηγορικός. κατηγορικῶς πολλὰ λέγεσθαι καὶ μερισμῶι v. Zenon A 21 (130, 18).

κατιθύνειν. τὰ πλεῖστα . . . ὀξυδερκείη κατιθύνει Demokr. B 119 (407, 25).

κατοικίζειν. κατώικισεν τὸν δαίμονα Krit. B 25, 38 (622, 2).

κατοίκισις Hippias A 11 (581, 31).

κατοπτρίζειν Anaxag. A 86 (309, 17).

κατοπτρικός. ἐμφάσεις erkl. Emped. A 88 (171, 30) Leuk. Demokr. 54 A 31 (349, 1) — κατοπτρικὴν φαντασίαν τοῦ ἡλίου (Milchstraße) Pythagor. B 37c (278, 45).

κάτοπτρον. εἰς κ. ἐμβλέψαντα κτλ. Bias 73a 3 (522, 22) — ἔμφασις Emped. A 88 (171, 31. 32) Leuk. Demokr. 54 A 31 (349, 3) *speculum* Archyt. A 25 (257, 30).

κατορύττειν. εἴ τις κατορύξειε κλίνην Antiph. B 15 (594, 34).

καττίτερος Emped. B 92 (198, 10).

κάτω. τὸ κάτω μέρος (τῶ καλάμω) Archyt. B 1 (260, 14) — ὁδὸς ἄνω κάτω Herakl. B 60 (70, 13) ἄνω τε καὶ κάτω λόγοις ταράσσων (τὸν νόμον) Krit. B 22, 3 (619, 28) — τὸ κάτω (γαίης πεῖρας) Xenophan. B 28, 3 (51, 8) vgl. A 47 (43, 33) τὰ κάτω (τοῦ κόσμου) Philol. B 17 (246, 7 ff.) τὸ κάτωι (τοῦ οὐρανοῦ) Pythagor. B 30 (277, 1) 31 (277, 9 ff.).

καυλοπώλης Krit. B 70 (629, 6).

καυλός opp. μήτρα Leuk. A 36 (349, 20).

καῦμα. ὑπερβολαὶ καυμάτων opp. ψύξεος Hipparch. 55 C 7 (449, 20).

καῦσις d. Sonne Anaximen. A 6 (16, 29) καύσεων παράδοξα [Demokr.] B 300, 18 (444, 26).

×κὲ(ν) gebrauchen Xenophan. Parm. Emped. — πῶς ἄν κε γένοιτο Parm. B 8, 19 (119, 16) — κα gebrauchen Epich. Philol. Archyt. — Zur Stellung vgl. ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο Xenophan. B 1, 17 (45, 5) τοῦτο δ' ἐπαυξήσειε τὸ πᾶν τί κε Emped. B 17, 32 (179, 9) πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι B 14 (177, 2) aber ἐὸν ἔστιν ὅπως εἴη κεν Parm. B 8, 47 (121, 8). Vgl. ἄν.

κέγχρος. ψοφεῖ τῆς κέγχρου ὁτιοῦν μέρος Zenon A 29 (132, 26 ff.).

κεδνός. κ. εἰς λέχος Krit. B 16, 7 (618, 8).

κέδρος Menest. 5 (219, 39).

κειμήλιον Xenophan. B 2, 9 (46, 1).

κεῖνος s. ἐκεῖνος.

κεῖσθαι. καθ' ἑαυτὸ κεῖται (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 29 (120, 8) σφραγὶς ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται Krit. B 5, 3 (615, 3) κείμενόν ἐστι (ἔθος) B 6, 1 (615, 10).

κεκρυφαλοπλόκος Krit. B 69 (629, 1).

κελαινός. ὄμβροιο Emped. B 111, 6 (204, 17).

κέλεσθαι. κέλομαι πᾶσιν οἰμώζειν Herakl. b. Luk. 12 C 5 (87, 2) κέλεται πιστώματα Μούσης Emped. B 5, 2 (175, 5).

κελεύειν. κελεύων dist. αὐτοχειρίηι, ψήφωι Demokr. B 260 (431, 16) ἐκέλευε Antiph. B 54 (600, 22) τὸ κελευόμενον ποιεῖν Antiph. B 61 (602, 12).

κέλευθος. δείξω κέλευθον bildl. Xenophan. B 7, 1 (47, 18) Πειθοῦς . . κέλευθος Parm. B 4, 4 (116, 22) παλίντροπος B 6, 9 (117, 22) πυλαὶ Νυκτὸς καὶ Ἤματος κελεύθων B 1, 11 (114, 17) — διαλλάξαντα κελεύθους (Elemente) Emped. B 35, 15 (186, 8) ἀργαλέας βιότοιο . . κελεύθους B 115, 8 (207, 14).

κενεμβατεῖν. ἥλων ὥσπερ κενεμβατοῦντα ἔκλειψιν ὑποφαίνειν Xenophan. A 41a (43, 6).

κενεός s. κενός.

κενοδοξία. εἰς *κενοδοξίην (τελευτᾶι) Demokr. B 238 (427, 15).

κενός. κενεόν Emped. B 13 (176, 31) 14 (177, 2) Meliss. B 7 (146, 5. 6. 8) — καρδίης κενεά (εἴδωλα) Demokr. B 195 (421, 20) — κενεώτερον Meliss. B 7 (146, 12).

τὸ κενόν. Existenz. εἶναί τι κενόν (Hesiod.) 20 A 5 (140; 976b 15) διὰ τοῦ μανοῦ καὶ πυκνοῦ φανερὸν ὅτι ἔστι κενόν Xuthos (220, 14) gegen Meliss. B 7 (146, 10 ff.) ausführl. Beweis Leuk. A 19 (347, 4) vgl. A 7 (344, 25) — κενὸν μὴ εἶναι Zenon A 1 (127, 4) κενεὸν οὐδέν, τὸ κενεὸν οὐδέν Meliss. B 7 (146, 5 ff. vgl. 147, 2) A 5 (136; 974a 18. 140; 976b 13. 19) 8 (141, 21 ff.) οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεόν opp. περισσόν Emped. B 13 (176, 13) 14 (177, 2) vgl. 20 A 5 (140; 976b 24) 21 A 86 (169, 19) (anders) 87 (171, 24) 54 A 7 (344, 36) — (Emped.) Anaxag. A 68 (306, 16 ff.) 42 (301, 32) 115 (313, 15) *nec esse in rebus inane concedit* A 44 (302, 43) vgl. 20 A 5 (140; 976b 20) — Bedingung d. Bewegung Meliss. B 7 (146, 8 ff.) vgl. A 5 (136; 974a 16. 140; 976b 13 vgl. aber d. Folg.) A 8 (141, 21) 54 A 7 (344, 22) 19 (347, 4) Demokr. A 58 (362, 40. 43) 165 (383, 19) — τὸ πέρας περαίνειν ἂν πρὸς τὸ κενόν Meliss. A 8 (142, 4).

Prinzip. τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀορίστου δυάδος οἷον τόπος καὶ κενὸν ἄπειρον opp. ψυχή 33, 2 (249, 21) — κενόν (*inane*, = οὐκ, μὴ ὄν, οὐδέν) u. πλῆρες (*plenum*, = ἄτομα) ἀρχαί (τὸ πᾶν u. ä.) Leuk. A 1 (342, 35. 343, 2) 6 (343, 45) 7 (344, 22) 8 (345, 6) 10 (345, 24) 11 (345, 30) 12 (345, 37) 16 (346, 31) 19 (346, 42) 32 (349, 6) (ἄπειρον τῶι μεγέθει) 15 (346, 19) Demokr. A 1 (352, 23. 37) 37 (359, 11) 38 (359, 35) 40 (360, 8) 44 (360, 41) 45 (360, 43) 46 (360, 47) 49 (361, 27) 51 (362, 3) 60 (363, 18) 125 (372, 13) B 156 (413, 11) B 125 (408, 18) vgl. B 9 (388, 20) 117 (407, 2) u. ö. τὰ ἀδιαίρετα (πλῆρες) σώματα καὶ τὸ κενόν Ekphant. 2 (265, 38) Metrod. v. Ch. A 2 (451, 4) 3 (451, 8) B 1 (453,

12) — Ursache v. διάλυσις, φθορά, αὔξησις Leuk. A 7 (344, 31 ff.) v. διαίρεσις A 14 (346, 11).

Kosmos. Kosmologie bes. Leuk. A 1 (342, 36. 343, 3 ff.) 7 (344, 25) 14 (346, 12) Demokr. A 40 (360, 10) 43 (360, 29) 49 (361, 28) 56 (362, 25) 57 (362, 31) — ἐπεισιέναι αὐτῶι(?) τῶι οὐρανῶι ἐκ τοῦ ἀπείρου πνεύματος (sc. τὸ κενόν) κτλ. Pythagor. B 30 (276, 37 vgl. 43) καὶ ἔξω τοῦ κόσμου (κενόν) Leuk. A 20 (347, 11) Metrod. v. Ch. A 8 (451, 31) ἀπείρους κόσμους ἐν ἀπείρωι τῶι κενῶι Leuk. Demokr. 54 A 22 (317, 13) — μέγα κενόν Leuk. A 1 (343, 5) 10 (345, 25) 24 (348, 5) κόσμον ὑπὲρ κενοῦ κεῖσθαι Demokr. A 166 (383, 36) — εἰ γένοιτο κενὸν τὸ μεταξύ κτλ. A 122 (372, 7).

Physiologisches. κενά = πόροι (Emped.) A 87 (171, 25 anders im Folg.) nach 54 A 7 (344, 36) vgl. 21 A 86 (169, 18) — κενὸν ἐν ὠσίν Alkm. A 5 (101, 18) Demokr. A 135 (374, 24 vgl. 31. 34) Erklärung v. κοῦφον (375, 23) σκληρόν, μαλακόν, βαρύ, κοῦφον (σίδηρος, μόλυβδος) (375, 28) vgl. A 165 (383, 26 ff.) Nachtr. z. S. 366, 13 μάλιστα θερμαίνεσθαι τὸ πλεῖστον ἔχον κενόν A 135 (376, 1) τὸ χλωρὸν ἐκ τοῦ στερεοῦ καὶ τοῦ κενοῦ (377, 48. 379, 6) πίπτειν εἰς τὰ κενὰ τοῦ λευκοῦ . . . τὸ ἐρυθρόν (378, 5) — (ἐν κοιλίαι) πλεῖστον εἶναι κενόν (376, 6) . . . *alvum cum capite quae plurimum habent ex inani* A 145 (380, 13).

κενότης. ὀφθαλμοῦ Demokr. A 135 (374, 18) κενότητας ἐμποιεῖν (τὸν ὀξὺν χυλόν) (376, 1).

κενοῦν. κενεώσεται . . αἰών (passiv.) Emped. B 16, 2 (177, 18).

κέντρον. ἑστία τοῦ παντός Philol. A 16 (237, 14. 19) τὴν γῆν . . κινεῖσθαι περὶ τὸ αὑτῆς κέντρον Ekphant. 1 (265, 35) 5 (266, 7).

κένωσις opp. πλήρωσις Pythagor. D 8 (288, 20. 290, 7).

κεραίειν s. κεραννύναι.

κεραμεύς Hippokr. 12 C 1 (85, 3) Dialex. 1, 5 (636, 15).

κέραμος. εὗρε ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον Krit. B 2 (614, 14 vgl. 613, 27) — ἐν κεράμοισι (*Krug*) Xenophan. B 1, 6 (44, 21).

κεραννύναι. κεράσειε (οἶνον) Xenophan. B 5, 1 (47, 7) κιρναμένων (passiv.) Emped. B 71, 3 (193, 18) κεραιομένοισιν ἐναλλάξ Emped. B 35, 8 (186, 1) ἔκρητο od. κέκρητο (ἄκρητα Hdss.) B 35, 15 (186, 8) τὰ μεσημβρινὰ κέκραται Demokr. A 96 (369, 1) *κρητά Emped. B 35, 15 (186, 8).

κέρας Entstehung Anaxag. A 45 (303, 16) bei ἔλαφοι Demokr. A 153 (381, 17) βόες τομίαι u. ἔνορχοι A 154 (381, 38) Ἀράβιοι A 155 (382, 4).

κέρασον (τὸ δένδρον) Xenophan. B 39 (52, 12).

Κεραυνός (πάντα οἰακίζει) = πῦρ αἰώνιον Herakl. B 64 (71, 8) ἀεὶ ζώοντα κεραυνόν Kleanth. heraklitis. 12 C 4 (86, 31) vgl. (71, 15 Anm.) ἀστεροβλῆτα Orph. B 18 (480, 25) vgl. 19 (481, 4) — Entstehung (dist. ἀστραπαί, πρηστῆρες) Anaximandr. 23 (16, 21) Emped. A 63 (163, 12) Anaxag. A 84 (309, 3) Demokr. A 93 (367, 36) Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47 ff.). Vgl. ἀστραπή, πρηστήρ, διόβλητον.

κερδαλέος. κερδαλεώτερα Demokr. B 202 (422, 15).

κέρδος. ἄπληστον Pittak. 73ª 3 (522, 18) κ. αἰσχρόν Chilon (521, 24) Periand. (523, 16) vgl. αἰσχρὰ κέρδη Krit. B 15, 7 (617, 8) — ἐλπὶς κακοῦ κέρδεος Demokr. B 221 (425, 1) κέρδει ὁρίζων ἡ ἡδονῆι B 262 (432, 8) πρὸς κέρδος ἀταρπός Emped. B 112, 9 (205, 16) κακὰ κέρδεα Demokr. B 220 (424, 20) τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν opp. τοῖς τῆς σοφίης B 197 (422, 4).

κερκίς. καμπυλόχοισι Orph. B 22 (482, 10).

κέρμα. κέρματα θηρείων μελέων Emped. B 101, 1 (202, 5).

κεύθειν (φόνον) Emped. B 100, 5 (200 19).

κεφαλαλγία Antiph. B 34 (596, 25) [Demokr.] B 300, 11 (442, 17).

κεφαλή. τοῦ κόσμου 29, 9 (230, 35) — ἀνδρομέηι Emped. B 134, 1 (212, **21**) ἐγκέφαλος (κεφαλή Hds.) νόου (ἀρχά) Philol. B 13 (242, **13**) Sitz d. ἡγεμονικόν Alkm. A 13 (102, 43) Hippokr. Demokr. (?) Platon 55 A 105 (369, 46) — Entstehung v. ἀκοή: τοῦ ἐν τῆι κεφαλῆι ἀέρος ... τυπτομένου Diog. A 21 (332, 14) φλέβες (εἰς τὴν κεφαλὴν τείνουσαι u. ähnl.) Diog. B 6 (337, **13**. 338, **9**. **12**) (ἐκ τῆς κεφαλῆς) (338, **16**) — πρῶτον τελεσιουργεῖσθαι ἐν τῆι γαστρί Alkm. A 13 (102, 43) vgl. Hippon A 15 (225, 1) Demokr. A 145 (380, 13) — ὀστέον als Trinkbecher Dialex. 2, 13 (639, 7).

κῆδος. ἴδια κάδεα Hipparch. 55 C 7 (450, 2).

κηλεῖν (ἐπαίδων) v. Thrasym. B 6 (578, 20) = 74 A 26 (535, 12).

κηλίς Plur. Hipparch. 55 C 7 (450, 7).

Κήρ. ἔθνεα Κηρῶν Emped. B 121, 2 (208, **34**) πολλῆισι κηρσὶ συμπεφυρμένην (βιοτήν) Demokr. B 285 (436, **23**) danach πολλαὶ κᾶρες κατὰ πάντα τὸν βίον Hipparch. 55 C 7 (450, 2) οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῶι βίωι διώσεαι (φθόνον, ζῆλον, δυσμενίην) Demokr. B 191 (421, **10**). Vgl. κάρ.

κηρός. ἐντύπωσις Demokr. A 135 (373, 39. 43).

κήρυγμα. τὸ Ὀλυμπίασι Gorg. B 8 (558, **10**).

κήρυξ. κηρύκων *Meerschnecken* Emped. B 76, 2 (194, **17**).

κίβδηλος Demokr. B 93 (404, **6**) κ. καὶ ἀπατεῶνος ἔργον B 63 (401, **10**) κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφανέες B 82 (403, **5**).

κιβωτός opp. στῆθος Oinop. 4 (230, 7).

κιθαριστής Plur. Dialex. 6, 7 (646, 2).

κιθαρωιδία Dialex. 1, 7 (636, 22).

κιθαρωιδὸς αὐλήσει u. umgek. Dialex. 7, 4 (647, 3).

κικλήσκειν. κικλήσκεται passiv. Emped. B 105, 2 (202, **18**). Vgl. καλεῖν.

κίμβιξ Xenophan. B 21 (50, **3**).

κ[ι]νάδης (mißgebildetes Wort) [Demokr.] B 300, 7 (441, **15**).

κίναδος. περὶ κιναδέων τε καὶ ἑρπετέων ⟨νόμοι⟩ Demokr. B 259 (431, **9**).

κίνδυνος m. Inf. Demokr. B 172 (416, **21**) 253 (430, **5**) κ. ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις B 226 (425, **17**) κίνδυνον ὑπομεῖναι Gorg. B 8 (558, **9**) πολλοὶ κ. B 277 (435, **1**) διὰ κινδύνων ⟨ἐλθεῖν⟩ Thrasym. B 1 (577, **2**) ἐπ' ἀποῦσι ... κινδύνοισι .. θρασύνεται Antiph. B 56 (601, **6**) πολλοὺς καὶ μεγάλους κ. Demokr. B 276 (434, **11**).

κινεῖν, κίνησις. Existenz. (θεὸς) κινούμενος οὐδέν Xenophan. B 26, 1 (50, **22**) οὐδὲν κινεῖται A 33 (41, 25) vgl. θεός, ἀκίνητος. τόπον ἀλλάσσειν konventioneller Begriff Parm. B 8, 41 (121, **2**) λόγοι περὶ τῆς κινήσεως Zenon A 25 ff. (131, 24 ff.) τὴν κίνησιν ἀναιρεῖ λέγων 'τὸ κινούμενον οὔτ' ἐν ὧι ἐστι τόπωι κινεῖται οὔτ' ἐν ὧι μὴ ἔστι' B 4 (135, 7. 8) κινεῖν τὸν ἀέρα (vom κέγχρος) Aristot. gegen Zenon A 29 (132, 26) τὰ περὶ τῆς κινήσεως Meliss. B 7 (145, 2) οὐδὲ κινεῖται (τὸ ἐόν) (146, 7. 147, **3**) εἰ διήιρηται τὸ ἐὸν κινεῖται, κινούμενον δὲ οὐκ ἂν εἴη B 10 (149, **6**) vgl. A 1 (135, 25) 5 (136; 974ᵃ 15. 140; 976ᵇ 12 ff.) 8 (141, 21 ff.) κενόν Bedingung d. Bewegung auch 54 A 7 (344, 22) 55 A 58 (362, 40. 43) 165 (383, 19) — ἢ ὅλως κίνησις οὐκ ἔσται ἢ κυμανεῖ τὸ ὅλον Xuthos (220, 15) — οὐδὲ κινήσεως μετέχειν τὸ πᾶν Metrod. v. Ch. A 4 (451, 13) — vgl. auch Platon 35 A 23 (257, 10) Archyt. (257, 13).

Kosmos. κίνησις ἀίδιος Anaximandr. 9 (13, 13) 11 (14, 4) 12 (14, 22) 17 (15, 37) Anaximen. A 5 (18, 14) 7 (18, 35) vgl. Alkm. A 12 (102, **31**) ἐξ αἰῶνος A 6 (18, 25) *aer semper in motu* A 10 (19, 20) — ἀίδιος, φθαρτή Herakl. A 6 (58, 26) ἔχει τὰν ἀρχὰν τᾶς κινήσιός τε καὶ μεταβολᾶς ὁ κόσμος ... ἐξ ἀρχιδίου [Philol.] B 21 (247, **21**) τὸ κινέον ἐξ αἰῶνος ἐς αἰῶνα περιπολεῖ opp. τὸ κινεόμενον (247, **25** ff.) — *causam*

motus aquae spiritum insidentem Thal. 71 A 5 (505, 32) νοῦς αἴτιος τῆς κινήσεως Anaxag. B 13 (319, 19 ff.) vgl. A 1 (293, 42) 41 (301, 10. 12) 42 (301, 26) 55 (305, 4) 56 (305, 6) 59 (305, 17) 99 (311, 31) κινεῖσθαι τὰ σώματα ... ὑπὸ θείας δυνάμεως, ἣν νοῦν καὶ ψυχὴν προσαγορεύει Ekphant. 1 (265, 33) ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἀπὸ τοῦ τετυχηκέναι κατά ⟨τι⟩ τὸν ἀθροισμὸν(?) ἐπιβρίσαντος τοῦ πυρός Emped. A 30 (158, 33) anders Archel. A 4 (324, 6) — ἠρεμοῦν καὶ κινούμενον ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 24) vgl. aber (271, 47) B 8 (272, 8) 22 (274, 29) τὸ ἀόριστον ἐπὶ τὴν κίνησιν ἐπιφέρουσιν Pythagor. Plat.) 45 B 32 (277, 15) — κινεῖσθαι τὰ πάντα Diog. A 6 (329, 21) — ὅθεν ἡ κίνησις) Leuk. A 6 (344, 7) λόγοι οἵτινες οὐκ ἀναιρήσουσιν ... κίνησιν A 7 (344, 20) στοιχεῖα ἀεὶ κινούμενα, Art d. Bewegung u. ähnl. Leuk. A 8 (345, 3) 16 (346, 31) 17 (346, 35) 18 (346, 19) Demokr. A 40 (360, 9) 47 (361, 8 ff.) 50 (361, 42) 80 (366, 15) — Bewegung d. Gestirne, Erde u. ähnl. s. diese.

Seele. κινεῖσθαι ἀεὶ (τὴν ψυχὴν ὡς τὰ ἄστρα) Alkm. A 12 (102, 26 ff.) ψυχὴν εἶναι τὴν κινοῦσαν Anaxag. A 99 (311, 31) κινεῖν τὴν ψ. Diog. A 20 (332, 9) vgl. στασιμώτερος καὶ ὀξυτέρην κίνησιν ἔχων (ἀήρ = νόησις) B 5 (336, 4) μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῆι ψυχῆι, αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων Demokr. B 191 (420, 12).

Ton u. a. ἁ ταχέα κίνησις ὀξὺν ποιεῖ, ἁ βραδέα βαρὺν τὸν ἆχον Archyt. B 1 (260, 10) τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον (261, 1) διαστηματικὴν εἶναι τὴν τῆς φωνῆς κίνησιν (260, 20) αἴ ... τις ῥάβδον λαβὼν κινοῖ νωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως opp. ταχὺ καὶ ἰσχυρῶς (259, 10) ῥόμβοι ... κινούμενοι (260, 12) — κίνησιν ὀργανικὴν διαγράμματι γεωμετρικῶι προσήγαγε A 1 (250, 41) vgl. A 10a (253, 20) — κατὰ τὴν τοῦ κύματος κίνησιν Demokr. B 164 (415, 6) — (κυκεὼν) μὴ κινούμενος Herakl. B 125 (79, 15).

κίνησις s. κινεῖν.

Κινώ Emped. B 123, 2 (209, 29).

κιξάλλης. coni. ληιστήν Demokr. B 260 (431, 15).

κιρνάναι s. κεραννύναι.

κισηροειδής. ἄστρα, ἥλιος, σελήνη Diog. A 12 ff. (330, 4. 9. 12).

κισσός. Menest. 3 (219, 30) 5 (219, 39. 44).

κίων. κίονι λίθωι (?) παραπλήσιον (τὸ τῆς γῆς σχῆμα) Anaximandr. 11 (14, 6) vgl. 25 (16, 34).

κλαδάσσειν. κλαδασσόμενον διὰ γυίων (αἷμα) Emped. B 100, 22 (201, 11).

κλάδος. ἀπὸ νώτοιο δύο κλάδοι ... Emped. B 29, 1 (184, 11) = 134, 2 (212, 22).

Κλαζομένιον σχῆμα Antiph. B 114 (606, 21).

κλαίειν. κλαῦσα coni. κώκυσα Emped. B 118 (208, 11).

κλεινός. κλεινοῦ ... ἀνδρός Krit. (?) B 75 (629, 22) κλεινότατον κέραμον Krit. B 2 (616, 14).

κλείς. κληῖδας ἀμοιβούς Parm. B 1, 14 (114, 20) μεμηχάνηνται ... κλεῖδας (οἱ Λακεδαιμόνιοι) Krit. B 37 (624, 36) — *Schlüsselbein.* (φλέβες) παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν Diog. B 6 (337, 14).

κλέος Xenophan. B 6, 3 (47, 18) ἀέναον Herakl. B 29 (66, 17) coni. φήμην Krit. B 44 (626, 30) coni. δόξα Anonym. Iambl. 82, 2, 2 (630, 13).

κλέπτειν Xenophan. B 11, 3 (48, 15) 12, 2 (48, 19) τὰ τῶν φίλων δίκαιον Dialex. 3, 3 (641, 14) vgl. 3, 11 (642, 10) 3, 16 (642, 26) μήτε κλέπτηι μήτε ἀδικῆι Demokr. B 253 (430, 4).

κλέπτης Hippias B 17 (585, 27).

κλέψυδρα 3 A 20 (20, 33) Bild für ἀναπνοή u. ἐκπνοή Emped. A 74 (165, 30) B 100, 9 (200, 14. 28) ἐναπολαμβάνοντες (sc. τὸν ἀέρα) ἐν ταῖς κλεψύδραις Anaxag. A 68 (306, 22) vgl. A 69

(306, 23) ἅμιλλα κλεψύδραι (?) Tit. Demokr. A 33 (357, 40) = B 14ª (393, 1).

κλῆμα τῶι γεννωμένωι καρπῶι coni. πεῖσμα Demokr. B 148 (411, **12**).

κλῆρος. χρὴ τὰς ἀρχὰς ἀπὸ κλάρω γίνεσθαι Dialex. 7, 1 (646, 22).

κληροῦχος Parm. A 37 (111, 11).

κλῆσις. κλήσεις κοσμικαί (?) (Orph.) A 1 (469, 11 vgl. Anm.).

κλίμα τῆς γῆς Xenophan. A 41ª (43, 4) Περὶ τῶν κλιμάτων [Demokr.] B 306 (446, 47).

κλίνειν. κέκλιται Demokr. B 129ª (409, **12**).

κλίνη. ἐν κλίνηι κατακείμενον Xenophan. B 22, 2 (50, 8) εἴ τις κατορύξειε ... οὐκ ἂν γένοιτο κλίνη, ἀλλὰ ξύλον Antiph. B 15 (594, **34**) Μιλησιουργής Krit. B 35 (624, **13**. **18**) Χιουργής (624, **14**).

κλύειν εὐηκέα βάξιν Emped. B 112, 11 (205, **18**) τῶνδε κλύε B 62, 3 (191, **19**) κλῦθι B 1 (173, **9**) 17, 14 (178, **11**).

κλυτός. Ἐννοσιγαίου Mus. B 11 (486, **17**) κοῦρε [Emped.] B 155 (217, **28**).

κνήμη. (φλέβες) τείνουσιν εἰς τὴν κ. Diog. B 6 (338, **5**).

κόγχη. κόγχαι ἐν μέσηι γῆι καὶ ὄρεσιν Xenophan. A 33 (41, 35) ἐν κόγχαισι θαλασσονόμων βαρυνώτοις Emped. B 76, 1 (194, **16**).

κογχύλιον. ἡ ἐντὸς πλάξ Demokr. A 135 (377, 29).

κοιλία τῆς καρδίας Sitz d. ἡγεμονικόν 21 A 97 (172, 46) (ἥτις ἐστὶ πνευματική) Diog. A 20 (332, 11) φλέβες Diog. B 6 (337, **11**. 338, 8. 339, **1**. **7**) — πλεῖστον τὸ ὑγρὸν ἐνῆν Hippokr. 12 C 1 (83, 1) ταύτηι πλεῖστον εἶναι κενόν Demokr. A 135 (376, 6) *alvum cum capite (primum formari) quae plurimum habent ex inani* A 145 (380, 13) Beschreibung C 6 (448, 36 vgl. 28).

κοῖλος. ἀταρπιτός Parm. (?) B 20 (125, **16**) συναρμόττειν τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς Emped. B 92 (198, 9) πάντα τὰ κοῖλα ἠχεῖ Alkm. A 6 (101, 31) κ. ἄτομα Demokr. A 37 (359, 23) — (γῆν) μέσον κοίλην Archel. A 4 (324, **16**) κ. τόποι (τῆς γῆς) Leuk. A 24 (347, 42) vgl. Demokr. A 94 (367, 42).

κοιμᾶσθαι s. καθεύδειν.

κοινός dist. ἴσος Prodik. A 13 (565, **10**) — λόγος coni. θεῖος Herakl. A 16 (60, 21) ἕνα καὶ κοινὸν κόσμον B 89 (75, **2**) τὰ τῆς τύχης κοινά Demokr. B 293 (438, **1**) κοινότατον νόμον coni. θειότατον Gorg. B 6 (557, **16**) πολιτεία κοινοτάτη τοῖς πολίταις πᾶσιν Thrasym. B 1 (577, **19**) — κοινῆι πᾶσι φαινόμενον πιστόν Herakl. A 16 (60, 22). Vgl. ξυνός.

κοινωνεῖν. (δεκάς) κοινωνοῦσα ... Philol. B 11 (243, **6**) μέχρι Φιλολάου καὶ Ἐμπεδοκλέους ἐκοινώνουν οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων 21 A 1 (150, 32).

***κόκκος** (γλαυκῆς ἀκτῆς) Emped. B 93 (198, **17**).

κοκκυστής Timon v. Herakl. A 1 (55, 4).

κολακεία. κολακείην opp. εὔνοιαν Demokr. B 268 (433, 8).

κολακεύειν γονεῖς μὴ ὄκνει Thal. 73ª 3 (522, 2) pass. Demokr. B 115 (406, **14**).

κόλαξ. τύχης κόλακας coni. θῶπας πλούτου Antiph. B 65 (602, **25**).

κόλασις. ἀναβάλλεσθαι πάσας εἰς τὴν τῆς διανοίας ἀποκατάστασιν Pythagor. D 6 (285, 21).

κόλασμα τοῖς κακοῖς Krit. B 25, 3 (620, **24**).

κολαστής. κολασταὶ τῶν ἀδίκως εὐτυχούντων Gorg. B 6 (557, **20**) νόμους κολαστάς Krit. B 25, 6 (620, **27**).

κόλλα. Ἁρμονίης κόλλῃσιν ἀρηρότα Emped. B 96, 4 (199, **20**).

κολλᾶν. ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας Emped. B 34 (185, **9**).

κολλώδης. ὁ πικρὸς χυμός Demokr. A 135 (376, 10).

κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Demokr. A 128 (372, 24).

κόλπος. ὑπὸ κόλπον ἔδυν χθονίας βασιλείας Orph. B 18 (480, 28).

κολυμβητής (Δήλιος) (Herakl.) A 1 (56, 5) 5 (58, 2).

κολωνός. κολωνῶν ἐμπιπτόντων bei Erdbeben Anaximen. A 21 (20, 36).

κόμη. *comarum crematura in sepulturis* Demokr. A 160 (382, 30) — τὴν κόμην (τοῦ κομήτου) ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σελήνην τόπου Hippokr. v. Ch. 5 (232, 37) anders Pythagor. (232, 36).

κομήτης Entstehung Defin. Xenophan. A 44 (43, 15) Pythagor. 30; 5 (232, 12 ff.) Anaxag. A 1 (294, 6) 42 (302, 6) Anaxag. Demokr. 46 A 81 (308, 34. 36) = 55 A 92 (367, 24 vgl. 30) — Diog. A 15 (330, 13).

κομίζειν. κόμισαι μῦθον ἀκούσας Parm. B 4, 1 (116, 19).

κόμμα Philol. A 26 (238, 34 ff.) B 6 (242, 6. 8).

κονιορτός (?) *pulvere* Herakl. B 37 (68, 2).

κοπίς. κοπίδων ἐστὶν ἀρχηγός (ἡ ῥητορική) Herakl. B 81 (74, 5).

κόπος. *defetiscentia* Xenophan. A 51 (44, 6) κόπου ἰάματα Demokr. B 246 (428, 22) εἰς μάτην τῶι κόπωι ἐπεχείρησας [Demokr.] B 300, 18 (444, 37).

κόπριον. νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι Herakl. B 96 (76, 8).

κόπτειν νόμισμα Xenophan. B 4 (47, 1).

κόραξ. κατὰ στόμα μείγνυσθαι Anaxag. A 114 (313, 9).

κορεννύναι. κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα Herakl. B 29 (66, 18).

κόρη. *Mädchen.* κοῦρός τε κόρη τε Emped. B 117, 1 (208, 2) κούρας opp. κούρους Parm. B 17 (124, 19) Ἡλιάδες Parm. B 1, 5 ff. (114, 11. 15. 21. 115, 3) γυμνάζεσθαι Dialex. 2, 9 (638, 25) vgl. 2, 25 (640, 21) πρὶν γάμασθαι ἐρᾶσθαι 2, 12 (639, 3) στίζεσθαι 2, 13 (639, 5) πορνευθείσας ... γάμασθαι 2, 15 (639, 18) — *Pupille.* (πῦρ) λοχάζετο κύκλοπα κούρην Emped. B 84, 8 (196, 36 vgl. 19 ff.) ἔμφασις Anaxag. A 92 (310, 20) Diog. A 19 (331, 11) Leuk. A 29 (348, 36) Demokr. A 135 (373, 28) θεωρίης αἴτιον C 6 (448, 21).

κόρος (opp. χρησμοσύνη) = ἡ ἐκπύρωσις Herakl. B 65 (71, 11) κόρος λιμὸς (θεός) B 67 (71, 16) λιμὸς κόρον (ἐποίησεν ἡδύ) B 111 (77, 18) χρημάτων ὄρεξις ἣν μὴ ὁρίζηται κόρωι Demokr. B 219 (424, 18) opp. ἐνδείης B 283 (436, 14).

κόρρη. κόρσαι ἀναύχενες Emped. B 57, 1 (190, 7).

Κορυβαντικόν Tit. Orph. A 1 (470, 6).

κορυφή. κορυφῆς var. lect. [Emped.] B 157, 2 (218, 11) κ. ἑτέρας ἑτέρῃσι προσάπτων Emped. B 24, 1 (182, 12) — d. Pyramide (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 11 ff.).

κοσκινεύειν. ἐπὶ τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων (sc. ὁμογενῆ συναγελάζεται) Demokr. B 164 (415, 2) vgl. A 128 (372, 27).

κόσκινον = ψυχή Philol. (?) B 14 (245, 7) κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον Demokr. B 164 (415, 8).

κοσμεῖν. ἄρχων κόσμει σεαυτόν Thal. 73a 3 (522, 9) κοσμεῖσθαι ἄνδρες ὥσπερ γυναῖκας Dialex. 2, 15 (639, 15) δεῖ ... ταῦτα κοσμηθῆναι (*ordnen*) Demokr. B 266 (433, 3) — (νοῦν) κοσμεῖν τὰ πράγματα διὰ πάντων ἰόντα Anaxag. A 55 (304, 48) ἀδύνατον ἦς κα αὐταῖς κοσμηθῆναι, εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο Philol. B 6 (241, 9) τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν κεκοσμῆσθαι ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου κινήσεως Anaxag. A 42 (301, 28). Vgl. κόσμος, διακοσμεῖν.

κοσμιαῖος. ἄτομος Demokr. A 47 (361, 9).

κοσμικός. σχῆμα Pythag. 6a (23, 30) κοσμικῶν σχημάτων σύστασιν ἀνεῦρεν Pythagor. B 1 (269, 46) στοιχεῖα (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 19) (ἀριθμὸν) τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς ... συνοχήν [Philol.] B 23 (249, 2) — κλήσεις κοσμικαί (?) Orph. B 1 (469, 11).

κόσμιος. αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται Antiph. B 59 (601, 30) κόσμιοι εἰς τοὺς κοσμίους Gorg. B 6 (557, 24) κόσμιον m. Inf. Demokr. B 47 (399, 21).

Κοσμογραφίη Tit. Demokr. A 33 (357, 22) = B 5a (387, 23).

Κοσμολογικός = Τριαγμός Tit. Ion A 2 (221, 11).
κοσμοποιεῖν 21 A 44 (160, 42) 51 A 6 (329, 22) passiv. Herakl. A 5 (58, 14).
κοσμοποιία Anaxag. A 47 (304, 8).
κοσμοποιός. ἀνάγκη Parm. Demokr. 18 A 32 (110, 30) νοῦς Anaxag. A 48 (304, 15).
κόσμος. *Ordnung.* (σκιδνάμενον) κατὰ κόσμον Parm. B 2, 3 (116, 9) *Verfassung.* ἐν παντὶ κόσμωι Demokr. B 258 (431, 7) 259 (431, 12) *Anordnung, Schmuck.* κόσμον ἀοιδῆς Orph. B 1 (473, 25) κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλόν Parm. B 8, 52 (121, 13) ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων (v. Homer) Demokr. B 21 (394, 15) — παιδεία εὐτυχοῦσι ... κόσμος B 180 (418, 11) κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί· καλὸν ... κόσμου λιτότης B 274 (434, 3. 4) ἐσθῆτι καὶ κόσμωι διαπρεπέα B 195 (421, 19) σιγῆι κόσμον (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 12).

Weltall. Definition. κόσμος = ἄντρον, φρουρά, σπήλαιον Pherekyd. B 6 (509, 29) — τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον Parm. A 44 (111, 38) dist. ὄλυμπος, οὐρανός Philol. A 16 (237, 22) opp. οὐρανοί Anaximandr. 11 (13, 44) = περιοχή τις οὐρανοῦ Epikur. 54 A 24 (347, 45) (κόσμος = τὸ ἐκ) τοῦ μὲν ἀεὶ θέοντος θείου τοῦ δὲ ἀεὶ μεταβάλλοντος γενατοῦ [Philol.] B 21 (248, 6) κόσμον εἶναι τὸν ὑπὸ τοῦ Νείκους διοικούμενον ... καὶ ἕτερον νοητὸν τὸν ὑπὸ τῆς Φιλίας Emped. B 131 (211, 23) vgl. ὁ ὁρατὸς κόσμος opp. νοῦς ὁ θεός Pythagor. B 15 (273, 17) vgl. [Philol.] B 21 (248, 3) — = μῖγμα τῶν στοιχείων Emped. A 32 (159, 7) — Περὶ φύσεως κόσμου Tit. Demokr. A 2 (353, 6) 31 (357, 2) = B 5ᶜ (387, 25) Περὶ κόσμου διαθέσιος C 5 (448, 1).

Entstehung, Vergehen. ἀγένητος, ἄφθαρτος, ἀίδιος Xenophan. A 36 (42, 37) Parm. Meliss. 18 A 36 (111, 4) anders A 23 (109, 6) κόσμον τόνδε οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν ἀλλ' ἦν ἀεὶ καὶ ἔσται πῦρ Herakl. B 30 (66, 19) γενητὸς κατ' ἐπίνοιαν A 10 (58, 46) ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ ἐὼν γίνεται Meliss. B 7 (145, 11) ἄφθαρτος, ἦν ἐξ αἰῶνος καὶ εἰς αἰῶνα διαμενεῖ [Philol.] B 21 (247, 16 ff.) ἀγένητος ἄφθαρτος Okkel. 3 (264, 25) — γενητός, φθαρτός Aegypt. 60 B 6 (460, 5) Plur. Demokr. A 1 (352, 24) φθαρτός Anaximandr. Anaximen. Anaxag. Archel. Diog. Leuk. 46 A 65 (306, 6) vgl. 2, 17 (15, 33) 47 A 14 (325, 11) 51 A 10 (330, 2) 54 A 22 (347, 18) u. ö. ἀπ' ἀρχῆς χρόνου γεγονέναι Anaxag. Archel. Metrod. v. Ch. 46 A 64 (305, 48). — Kosmologie bes. Anaximandr. 10 (13, 31. 35) 11 (13, 44) Anaximandr. Anaximen. Archel. Xenophan. Diog. Leuk. Demokr. Epikur. 2, 17 (15, 30 ff.) u. ö. — ἄλλοτε ἄλλον γιγνόμενον Anaximen. Herakl. Diog. 3 A 11 (19, 29) μεταβολή Hippas. 1 (29, 23) Xenophan. A 33 (41, 40) Herakl. A 1 (55, 24) 5 (58, 11) ἥλιος χρήσιμος πρὸς γένεσιν Xenophan. A 42 (43, 10) πῦρ, ἐκπύρωσις Herakl. A 1 (55, 21) 5 (58, 18) B 63 (71, 7 ff.) ἐναλλὰξ γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι Emped. A 52 (161, 45 ff.) συνερχόμεν' εἰς ἕνα κόσμον (Elemente) B 26, 4 (183, 2) vgl. Pherekyd. B 3 (508, 17) — συστῆναι τὸν κόσμον Hippon A 3 (223, 29) ἁ φύσις ἐν τῶι κόσμωι ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων καὶ ὅλος ὁ κόσμος Philol. B 1 (239, 31) vgl. 2 (240, 4) 6 (241, 7. 14) A 9 (235, 1) γένεσις B 17 (246, 6) διττὴ φθορά, τροφή A 18 (237, 33. 35) — ἐξ ἀριθμοῦ συνέστηκεν Pythagor. B 22 (274, 39) ἐξ ἀτόμων Ekphant. 4 (266, 3) ausführl. Kosmologie Anaxag. A 58 (305, 12) 64 (305, 46) Archel. A 14 (325, 10) Diog. A 6 (329, 22) Leuk. A 1 (342, 35. 343, 3 ff.) 10 (345, 24) 22 (347, 17) 24 (347, 22 bis 348, 11) Demokr. A 40 (360, 12) 43 (360, 33) 51 (362, 4) (ἀπὸ ταὐτομάτου) 69 (364,

28) (φθορὰ εἰς ἄλλον) 82 (366, 21) 84 (366, 29).

Prädikate. ἄπειροι *(innumerabiles)* Anaximandr. 10 (13, 31) 14 (14, 28) 17 (15, 20. 25) Anaximandr. Anaximen. Archel. Xenophan. Diog. Leuk. Demokr. Epikur. (15, 31) u. ö. (οὐ παραλλακτοὺς δέ) Xenophan. A 1 (34, 15) — Diog. A 1 (328, 25) 6 (329, 22) Leuk. A 1 (343, 3) Leuk. Demokr. 54 A 21 (347, 12) Demokr. A 1 (352, 24) 40 (360, 10) 43 (360, 33) 51 (362, 4) 81 (366, 18) Metrod. v. Ch. A 6 (451, 24) 7 (451, 29) Anaxarch. A 11 (457, 5) Epikur. 54 A 24 (348, 2) danach κόσμους εἶναι ⟨ἀπείρους *Kranz*⟩ Zenon A 1 (127, 4) ἀριθμός Petron (28, 25) — εἷς Thal. Pythag. Emped. Ekphant. u. a. 38, 3 (266, 2) Herakl. A 1 (55, 20) 10 (58, 45) vgl. B 89 (75, 2) Parm. Meliss. 18 A 36 (111, 3) Anaxag. u. a. A 63 (305, 45) ἕνα, τὸ λοιπὸν ἀργὴν ὕλην Emped. A 47 (161, 7) εἷς Philol. A 9 (235, 1) B 17 (246, 6) [Philol.] B 21 (247. **19**. **21**. 248, 9) Metrod. v. Ch. A 6 (451, 24) — τὰ ἐν τῶι ἑνὶ κόσμωι Anaxag. B 8 (317, 7) — τὸν κόσμον πεπεράνθαι opp. τὸ πᾶν Meliss. Diog. 20 A 9 (142, 9) = 51 A 10 (330, 1) vgl. Metrod. v. Ch. A 6 (451, 25) ἄπειρον καὶ ὑπὲρ κενοῦ κεῖσθαι Demokr. A 166 (383, 36) vgl. Metrod. v. Ch. A 8 (451, 31) — σφαιροειδής Aegypt. 60 B 6 (460, 6) Ekphant. 1 (265, 34) Leuk. Demokr. 54 A 22 (347, 15) στρογγύλος, τρίγωνον 54 A 24 (348, 1) vgl. Petron (28, 22 ff.).

Lage, Bewegung. Teile. ὠιῶι παραπλησίως κεῖσθαι Emped. A 50 (161, 36) ἐπικλιθῆναι A 58 (162, 37) ἐγκλιθῆναι Diog. Anaxag. A 67 (306, 13) — κίνησις μυλοειδῶς, τροχοῦ δίκην (Anaximandr. Anaximen.) 3 A 12 (19, 32) ἀρχὰ τᾶς κινήσιος ... ἐξ ἀρχιδίου κτλ. [Philol.] B 21 (247, **21** ff.) κατ' ἀνάγκην καὶ ὑπὸ δίνης Demokr. A 83 (366, 27) vgl. auch Epikur. 54 A 24 (347, 48) — ἅπαν σῶμα, τὰ μέρη Aegypt. 60 B 7 (460, 23 ff.) κυριώτατα μέρη (Leuk.) A 24 (347, 44) οἰκετά Anaxag. A 67 (306, 15) δεξιά, ἀριστερά Emped. A 50 (161, 38) — τὸ μὲν ἀμετάβλατον, τὸ δὲ μεταβάλλον [Philol.] B 21 (247, **22** ff.) — κεφαλὴ τοῦ κόσμου 29, 9 (230, 35) — *singulas mundi partes persequens* Demokr. A 80 (366, 13). Vgl. οὐρανός.

Meteora. ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα περιέχει Anaximen. B 2 (21, **18**) χιτῶνα κύκλωι καὶ ὑμένα περιτείνουσι τῶι κόσμωι Leuk. Demokr. 54 A 23 (347, 19) Entstehung v. ἀήρ Diog. A 9 (329, 44) v. ἄστρα Anaximandr. 11 (14, 8) Diog. A 12 (330, 4) v. ἥλιος, σελήνη (κατ' ἰδίαν ὑποβολήν τινα κόσμου) Demokr. A 39 (360, 3) ἡλίου περίδρομον περιγραφὴν τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου Emped. A 50 (161, 37) — ὅσα φαίνεται ἐν τῶιδε τῶι κόσμωι ἐόντα Diog. B 2 (334, **10**. **12**). Vgl. διάκοσμος, πᾶν.

Seele, Gott. ἔμψυχος, δαιμόνων πλήρης Thal. A 1 (4, 8) 3 (7, 11) κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ A 1 (5, 44) vgl. ὥσπερ σάρμα... ὁ κάλλιστος κόσμος Herakl. B 124 (79, **14**) θεός = φρὴν ... φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα Emped. B 134, 5 (212, **25**) πνεῦμα διὰ παντὸς τοῦ κ. διῆκον ψυχῆς τρόπον Pythag. Emped. B 136 (213, 22) vgl. τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν θεόν Diog. Kleanth. Oinop. 6 (230, 10) = 51 A 8 (329, 37) κόσμος (Διὶ πείθεται) Kleanth. 12 C 4 (86, 28) — (κόσμος) φύσει διαπνεόμενος, νῶ καὶ ψυχᾶς ἀνάκωμα (korrupt), τοῦ ἀεὶ θέοντος θείου, = ἐνέργεια θεῶ τε καὶ γενέσιος [Philol.] B 21 (247, **16** ff.) = ἰδέα (τοῦ νοῦ), δι' ὃ καὶ σφαιροειδῆ ὑπὸ θείας δυνάμεως γεγονέναι Ekphant. 1 (265, 34) — διοίκησις: (Ὄσιριν, Ἶσιν) τὸν σύμπαντα κόσμον διοικεῖν Aegypt. 60 B 7 (460, 17) κ. ὑπὸ τοῦ Νείκους διοικούμενον Emped. B 131 (211, 23) διοικεῖσθαι ὑπὸ προνοίας Ekphant. 4 (266, 3) ὑπὸ τοῦ νοῦ διοικούμενον Anaxag. A 64 (305, 47) vgl. (306, 3)

A 58 (305, 12) φύσει τινὶ ἀλόγωι διοικεῖσθαι Leuk. Demokr. Epikur. 54 A 22 (347, 16) ἥλιος χρήσιμος πρὸς τὴν . . . διοίκησιν Xenophan. A 42 (43, 10).
Mensch. τοῖς ἐγρηγορόσιν εἷς καὶ κοινός, τῶν δὲ κοιμωμένων ἕκαστον εἰς ἴδιον ἀποστρέφεσθαι Herakl. B 89 (75, 1) τοὺς καθεύδοντας ἐργάτας καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῶι κόσμωι γινομένων B 75 (73, 5) — ψυχῆς ἀγαθῆς πατρὶς ὁ κόσμος ξύμπας Demokr. B 247 (429, 2) κόσμος σκηνή, βίος πάροδος [Demokr.] B 115 (406, 16) ἀλλοίωσις, βίος ὑπόληψις (406, 18) — ἄνθρωπος μικρὸς κόσμος Demokr. B 34 (398, 12). Vgl. ἄνθρωπος.
Κότος (= Νεῖκος) Emped. B 21, 7 (180, 21) 121, 2 (208, 34).
κότταβος Krit. B 1 (613, 23) 2 (614, 1).
κοτυληδών. ταῖς ἐν τῆι μήτραι τρέφεσθαι τὰ ἔμβρυα Diog. A 25 (332, 29).
κούρη s. κόρη.
κοῦρός τε κόρη τε Emped. B 117, 1 (208, 2) κούρους (= ἄρρενας) opp. κούρας Parm. B 17 (124, 19) ὦ κοῦρε B 1, 24 (115, 6) κλύτε [Emped.] B 155 (217, 28) κούρους Οὐρανίωνας Orph. B 12 (478, 8).
κοῦφος opp. βαρύς erkl. 55 A 135 (375, 5) Demokr. (375, 20) anders (375, 24) vgl. (376, 28ff. 377, 11) A 61 (363, 27ff.) τῶι βαρεῖ τὸ κοῦφον σύμμικτον εἶναι u. umgek. Anaxag. B 10 (317, 27) τὸ αὐτὸ καὶ βαρύτερον καὶ κουφότερον Dialex. 5, 3 (644, 10) τὸ κ. τῶι βαρεῖ μάχεσθαι Theagen. 2 (511, 17) — τὰ κοῦφα τὸν ἄνω τόπον ἐπισχεῖν Anaxag. A 1 (293, 43) ὀσμὴν πλείστην ἀπὸ τῶν κούφων ἀπορρεῖν Emped. A 86 (168, 34 vgl. 170, 45).
κουφότης πνεύματος Anaximandr. 23 (16, 23).
κοχλίας Herakl. B 59 (70, 16). Vgl. γναφεῖον.
κόχλος Epim. B 24 (498, 12. 15).
κραδαίνειν. νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει Xenophan. B 25 (50, 20) (ἀέρος) τὸ περιέχον κραδαίνοντος Anaxag. A 89 (309, 41) (γῆν) κραδαίνεσθαι μέν, μὴ κινεῖσθαι δέ Parm. Demokr. 18 A 44 (111, 42).
κραίνειν. κρανέω (σοι πάντα) Emped. B 111, 2 (204, 13).
(κράμβη). *brassica* [Epich.] B 61 (99, 15ff.).
κράς. κράτων ἄπο Parm. B 1, 10 (114, 16) κρατός Dialex. 5, 12 (645, 8).
κρᾶσις. ἁρμονία = κρᾶσις καὶ σύνθεσις ἐναντίων Philol. A 23 (238, 7) κατὰ παράθεσιν γίγνεσθαι τῶν στοιχείων Anaxag. Demokr. 46 A 54 (304, 45) Demokr. A 64 (363, 48) — πρώτη ἡ τῶν στοιχείων Emped. A 30 (158, 29) τόσον διὰ κρῆσις ἀμείβει B 21, 14 (181, 5) ὅσα κρᾶσιν ἐπαρκέα μᾶλλον . ., ἀλλήλοις ἔστερκται ὁμοιωθέντα κτλ. B 22, 4 (181, 17) γέννηι τε κρήσει τε (διέχουσιν) B 22, 7 (181, 20) danach A 95 (172, 38) διὰ συμμετρίας τῆς κ. τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον A 70 (164, 14) vgl. *temperies* Parm. B 18, 3 (125, 1) τῶν ζώιων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς κράσεις Emped. A 72 (165, 7) περὶ ὅσων . . καταριθμεῖται τὰς ἰδίας κράσεις A 86 (169, 11) τὰς σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν ἴσων τῆι κράσει . . . στοιχείων A 78 (166, 5) — τὴν ὑγείαν τὴν σύμμετρον τῶν ποιῶν κρᾶσιν Alkm. B 4 (104, 12) — ὡς ἑκάστοτ' ἔχει κρᾶσιν μελέων . ., τὼς νόος Parm. B 16, 1 (124, 12) τὴν μνήμην καὶ τὴν λήθην διὰ τῆς κράσεως A 46 (112, 16) τῶι αἵματι φρονεῖν, ἐν τούτωι μάλιστα κεκρᾶσθαι τὰ στοιχεῖα Emped. A 86 (168, 42) κρᾶσις bestimmt Fähigkeiten (168, 44ff. 171, 9) φρονεῖν . . συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κρῆσιν Demokr. A 135 (374, 48. 46) μεταβάλλειν τῆι κρήσει κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡλικίας (375, 40) — maßgebend für ὄψις Emped. A 86 (169, 23. 170, 13) — ἥδεσθαι τοῖς ὁμοίοις κατὰ . . . τὴν κρῆσιν (168, 37) vgl. A 95 (172, 38ff.) — ὁμαλότητι κράσεως παραμένειν τὸ φύλλον B 77 (194, 21) ὑπὲρ

ὡρῶν καὶ κράσεως τοῦ περιέχοντος λόγων ὄντων Anaxarch. A 3 (455, 20). Vgl. κεραννύναι, μῖξις, μειγνύναι.

κρατεῖν. τοῦτο θεὸν καὶ θεοῦ δύναμιν εἶναι Xenophan. A 28 (37; 977ª 27) κρατεῖ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει (sc. ὁ θεῖος νόμος) Herakl. B 114 (78, 5) κρατεῖ πάντων (τὸ πῦρ) Hippokr. 12 C 1 (83, 20) ἐν μέρει κρατέουσι (Elemente) Emped. B 17, 29 (179, 6) = 26, 1 (182, 23) πάντων νοῦς κρατεῖ, τῆς περιχωρήσιος ἐκράτησεν Anaxag. B 12 (318, 17 vgl. 13) vgl. A 100 (311, 41) πάντων κρατεῖν (ὁ ἀήρ) Diog. B 5 (335, 21) — σελήνην μὴ δύνασθαι κρατεῖν τοῦ ψυχροῦ Anaxag. A 42 (302, 3) — αὐτὸς ἑαυτόν Antiph. B 58 (601, 24) aber οὐ . . ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται B 59 (601, 29) ἀνδρὸς τὸ κρατέειν (sc. θυμοῦ) εὐλογίστου Demokr. B 236 (427, 11) — κρατέουσιν opp. κακοῖς Emped. B 5, 1 (175, 4) — περὶ τῆς νῦν κρατεούσης διαστάσεως Antiph. B 23 (595, 19) passiv. γῆν μετέωρον ὑπὸ μηδενὸς κρατουμένην Anaximandr. 11 (14, 5) κόσμος ἑκὼν ὑπὸ Διὸς κρατεῖται Kleanth. 12 C 4 (86, 29) ὅτι ἂν . . . κρατηθῆι, τοῦτο ἐπυκνώθη (näml. d. Hagel) Antiph. B 29 (596, 10).

κρατερός. Ἀνάγκη Parm. B 8, 20 (120, 9).

κρατήρ Xenophan. B 1, 4 (44, 19) Κρατῆρες Tit. Orph. A 1 (469, 18) 1ᵇ (470, 16) vgl. Mus. A 7 (484, 9).

κρατιστεύειν. κρατιστεύοισαν (συνοχήν) [Philol.] B 23 (249, 2).

κράτος coni. σύνεσις, τύχη Ion B 1 (222, 3) διὰ τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν δίκην σωιζόμενον Anonym. Iambl. 82, 6 (633, 14). Vgl. κάρτος.

κρατύνειν. ἄκρα κρατύνων (αἰθήρ) Emped. B 100, 19 (201, 8) χθόνα . . . πυρὶ δῶκε κρατῦναι B 73, 2 (193, 26).

Κρατυντήρια Tit. Demokr. A 33 (357, 28) = B 8ᵇ (388, 14) 9 (388, 22).

(κρέας). *carne bibitur (sanguis)* Diog. B 6 (337, 8).

κρείττων. *stärker* Krit. B 37 (624, 34) κρέσσων (πολεμίων, ἡδονῶν) Demokr. B 214 (424, 4) vgl. κρείσσω ἑαυτοῦ Protag. B 9 (540, 7) λόγους κρείττους ἡμῶν Philol. B 16 (246, 8) τοῦ ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδέν Meliss. B 9 (148, 16) — τὸ δίκαιον = τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον Thrasym. A 10 (575, 16) παρεκτεινόμενος τῶι κρέσσονι Demokr. B 238 (427, 16) φωνὴ τῶν κρειττόνων (ἦχος) Pythag. C 2 (279, 30) — κρέσσονας *(größere)* ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι Demokr. B 92 (404, 4) — Übergang zu *besser.* τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Protag. A 21 (532, 22. 27) C 2 (542, 31) κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται Demokr. B 181 (418, 18) φύσει τὸ ἄρχειν οἰκήιον τῶι κρέσσονι (*d. Stärkeren?*) B 267 (433, 7) κρέσσονες (*größer?*) αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος B 185 (419, 14) τὸ τέλειον ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος κρέσσον Demokr. B 295 (438, 6) — *besser.* ἁρμονίη ἀφανὴς φανερῆς κρείττων Herakl. B 54 (69, 22) τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσον ἢ ζῆν κακῶς Krit. B 23 (619, 31) κρέσσον (κρεῖσσον) m. Inf. B 109 (77, 14) Demokr. B 60 (401, 3) 66 (401, 16) 75 (402, 11) Krit. B 29 (622, 19) — τῶ κρατίστω (sc. θεός) [Philol.] B 21 (247, 20) κράτιστον γνώμη Pythagor. C 4 (280, 20). Vgl. ἀγαθός.

κρημνὸς ἄκρος [Emped.] B 157, 2 (218, 10).

κρήνη. κρηνάων ἄπο πέντε τάμοντ(α) Emped. B 143 (215, 14) als θεαί Prodik. B 5 (571, 24) im Hades Orph. B 17 (480, 9 ff.).

κρῆσις s. κρᾶσις.

κριθή. κριθαὶ μετὰ κριθῶν Demokr. B 164 (415, 4) κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας v. Aegypt. 60 B 10 (461, 12).

κρίνειν. *sondern.* (ἥλιος) ἠῶ καὶ δύσιν ἔκρινεν Emped. (?) B 154, 1 (217, 5) ἐκρίναντο δέμας Parm. B 8, 55 (121, 16) κρινόμενον πῦρ Emped. B 62, 2 (191, 18) — ἐν κακοῖσιν (ἀγαθοῖσιν) κρίνειν Demokr. B 173 (417, 2) —

(be)urteilen. κρίνειν τἀληθές Anaxag. B 21 (322, 5 vgl. 8) κρῖναι λόγωι ἔλεγχον Parm. B 1, 36 (115, 18) σωφροσύνην . . . κρίνειεν Antiph. B 58 (601, 22) — τὸ πῦρ κρινεῖ καὶ καταλήψεται Herakl. B 66 (71, 13) — κέκριται m. Inf. Parm. B 8, 16 (119, 13). Vgl. κρίσις.

κριὸς μονόκερως Anaxag. A 16 (297, 22) *arietem mitigari foratis cornibus* [Epich.] B 60 (99, 13) Sternbild *(aries)* Kleostr. B 2 (502, 21) Demokr. B 14, 3 (391, 26).

κρίσις. *Sonderung.* κρίσιν ποιήσασθαι Meliss. B 7 (146, 13) Περὶ κρίσεως ὀνείρων Tit. Antiph. A 1 (587, 18) B 78 (603, 22) — *Entscheidung.* κρίσις περὶ τούτων Parm. B 8, 15 (119, 12) κρίσεις τῶν νοσημάτων ἐν περισσαῖς ἡμέραις Pythagor. B 2 (270, 19) κρίσις im Kosmos (= 4) B 22 (274, 41 vgl. Anm.) — κρίσις κόσμου (= ἐκπύρωσις) Herakl. B 63 (71, 7 ff.) — κρίσεις οὐ διὰ ψηφοφορίας Hippodam. 1 (227, 26). Vgl. κρίνειν.

κριτήριον ὁ κοινὸς λόγος Herakl. A 16 (60, 31) ὁ λόγος Parm. A 1 (106, 4) μέτρον Protag. A 14 (531, 9) τρία Demokr. A 111 (370, 31) = Diotim. 3 (466, 8) ἀνῃρηκέναι τὸ κρ. v. Anaxarch. Metrod. v. Ch. A 25 (452, 41) οἴχεται Gorg. B 3 (555, 19).

κριτὴς μὴ κάθησο Solon 73ᵃ 3 (521, 5).

κριτιάζειν Krit. A 1 (607, 26).

κριτικὸς γραμματικός v. Hekat. A 1 (458, 22) κριτικώτατον ἡδονῆς τὴν γλῶτταν Diog. A 19 (331, 34).

Κρόνος = χρόνος Pherekyd. A 9 (507, 2. 5) — τὴν τοῦ τριγώνου γωνίαν . . ἀνέθηκεν . . Κρόνωι κτλ., πᾶσαν ὑφίστησι τὴν ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν οὐσίαν Philol. A 14 (236, 31) — Planet Emped. A 55 (162, 15) Demokr. A 92 (367, 25).

κροῦμα. κρούματα ἐν μουσικῆι Hippokr. 12 C 1 (84, 32).

κρούνωμα βρότειον Emped. B 6, 3 (175, 10).

κρυμός. ἐν κρυμῶι opp. ἐν ἀλέαι Demokr. A 152 (381, 14) Plur. Leuk. A 27 (348, 17).

κρύπτειν. ἀμαθίην Herakl. B 95 (76, 1) 109 (77, 14) οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει B 93 (75, 18) κρύπτει κρημνός [Emped.] B 157, 2 (218, 10) — κρύπτεσθαι φιλεῖ (φύσις) Herakl. B 123 (79, 7) κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον οὐχ ὑπὸ γῆν γενόμενον Anaximen. A 7 (18, 47).

κρυσταλλοειδής. καταπεπηγέναι τὰ ἄστρα τῶι κρυσταλλοειδεῖ Anaximen. A 14 (19, 38) οὐρανός Emped. A 1 (153, 37) vgl. A 51 (161, 41) ἥλιος A 56 (162, 22). Vgl.

κρύσταλλος. τοὺς ἀπλανεῖς συνδεδέσθαι τῶι κρυστάλλωι Emped. A 54 (162, 12). Vgl. κρυσταλλοειδής.

κρύφος. πυκινῶι κρύφωι ἐστήρικται Emped. B 27, 3 (183, 24).

κτᾶσθαι (χρήματα) Demokr. B 279 (435, 17) ὡς χρῶιτο Gorg. B 20 (561, 13) vgl. ἐκτήσατο πλοῦτον Emped. B 129, 2 (211, 15) = 132, 1 (212, 6) κτῆσαι ἴδια Pittak. 73ᵃ 3 (522, 18) κτηθεῖσα (πλούτου ἐπιθυμία) opp. μὴ κτ., ἀποκτηθεῖσα [Demokr.] B 302 (446, 1) — παῖδας κτᾶσθαι Demokr. B 276 (434, 10) vgl. ἔκγονα κτᾶται B 278 (435, 6) παῖδας κτήσασθαι (435, 4) ἡδονὰς κτᾶσθαι Antiph. B 49 (598, 20) ὄνειδος κέκτηται Demokr. B 218 (424, 14) τὴν ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστὴν . . . κέκτηται (τεκνοτροφίη) Demokr. B 275 (434, 7) ἐκέκτηντο (ἔνθεον τὴν ἀρετήν, ἀνθρώπινον τὸ θνητόν) Gorg. B 6 (557, 13) — καὶ ἐκτῆσθαι κτῆμα (κεκτῆσθαι Hdss.) Antiph. B 49 (598, 19) *ἐκτήσεαι Emped. B 110, 4 (204, 3).

κτέανον. δημοσίων κτεάνων Xenophan. B 2, 8 (45, 21).

κτείνειν Demokr. B 258 (431, 5) 259 (431, 12) κτείνων B 257 (431, 3) 260 (431, 15).

κτῆμα (ἐκτῆσθαι) Antiph. B 49 (598, 19) ἀνθρώπους ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς Philol. (?) B 15 (245, 31) ἄριστον

φιλία Hippias B 17 (585, 27) οὐκ ἀσφαλέα κτήματα Demokr. B 77 (402, 16).
κτῆνος. κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα Herakl. B 29 (66, 17) κτηνέων εὐγένεια opp. ἀνθρώπων Demokr. B 57 (400, 18).
κτῆσις. κτήσεως (?) . . . μείζω μοῖραν Demokr. B 258 (431, 7) μετρίης κτήσιος ἐπιμέληται B 285 (437, 1) ἐν παίδων κτήσει B 276 (434, 10) κτήσει ὠφέλιμος (πόσις) Krit. B 6, 19 (615, 28) — δεῖν ἴσας εἶναι τὰς κτήσεις Phaleas 1 (227, 5).
κτίζειν. δένδρεα . . κτίζοντε (Maler) Emped. B 23, 6 (182, 4).
κτίλος. κτίλα πάντα Emped. B 130, 1 (211, 21).
κτίστης Ἐφέσου Vit. Herakl. A 1 (57, 1).
κτύπημα. κτυπήματα βροντῆς Krit. B 25, 32 (621, 20).
κύαθος. τὸ ἐν τοῖς κυάθοις ὕδωρ Emped. A 67 (163, 40).
κύαμος. κυάμων ἀπέχεσθαι Pythag. 9 (25, 1 ff.) Pythagor. C 3 (279, 32) κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι Emped. B 141 (214, 31) διὰ τί τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσιν, τὸ δὲ πῦρ οὔ; Gorg. A 24 (550, 15) — Abstimmung Dialex. 7, 5 (647, 8) — χωρὶς τοὺς κ. καὶ τοὺς ἐρεβίνθους Demokr. A 128 (372, 28).
κυανοειδής Demokr. A 135 (378, 18).
κυανοῦς. χρῶμα erkl. Demokr. A 135 (378, 17).
κυβερνᾶν. πάντα κυβερνᾶν (τὸ ἄπειρον) Anaximandr. (?) 15 (14, 40) γνώμη ἐκυβέρνησε πάντα διὰ πάντων Herakl. B 41 (68, 12) τὸ θερμότατον πῦρ πάντα διὰ παντὸς κυβερνᾶι Hippokr. 12 C 1 (83, 22) (δαίμων) πάντα κυβερνᾶι Parm. B 12, 3 (123, 20) ὑπὸ τούτου (sc. ἀήρ) πάντας κυβερνᾶσθαι Diog. B 5 (335, 21) εἷς (κόσμος) ὑπὸ ἑνὸς κυβερνώμενος [Philol.] B 21 (247, 20) (χειλέων ἀφὴ) κυβερνωμένη (Demokr.) C 6 (448, 23).
κυβερνήτης ἀγαθός: ἀνὴρ σπουδαῖος [Demokr.] B 302 (446, 6).
κυβερνῆτις (δαίμων) Parm. A 37 (111, 10). Vgl. κυβερνᾶν.
κυβικός. ἀριθμοί Pythagor. B 16 (273, 33) vgl. 27 (275, 30).
κύβος διάπυρος ἐν μέσωι Parm. A 44 (111, 44) γῆ κύβος Pythagor. 21 B 96 (199, 8) ἐκ κύβου γῆ 32 A 15 (237, 9) τὸν κύβον τὴν ἁρμονικὴν ποιοῦντα ἀναλογίαν ἁρμονίαν ἐκάλουν (199, 9) γεωμετρικὴ ἁρμονία Philol. A 24 (238, 11 ff.) — διπλασιασμός Hippokr. v. Ch. 4 (232, 8 ff.) Archyt. A 1 (250, 42) πρῶτος κύβον εὗρεν (251, 1).
κῦδος (δίκης) Demokr. B 215 (424, 6).
κυδρός. κυδρότερος Xenophan. B 2, 6 (45, 19).
κυεῖν. κυῆσαι Demokr. (?) A 151 (381, 1).
κυκᾶν. κυκέων (ὠδῖνας . . .) Emped. (?) B 154[a] (217, 20).
κυκεών Herakl. B 125 (79, 15) A 36 (57, 20 ff.) Herakl. b. Luk. C 5 (86, 40).
κυκλεῖν. τὸν ἥλιον δοκεῖν κυκλεῖσθαι Xenophan. A 41[a] (43, 8).
κύκλος. ξυνὸν ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας Herakl. B 103 (76, 24) vgl. Hippokr. 12 C 1 (84, 39) κάλλιστον σχῆμα Pythagor. C 3 (280, 2) — κύκλοις (ἅρματος) Parm. B 1, 8 (114, 14) — βαρυπενθέος Orph. B 18 (480, 26).

Mathematisches. (θεῶι) τὸν κύκλον ἀνιέρουν Pythagor. 32 A 14 (236, 40) οὐ προσῆκον γραμμαῖς ὁρίζεσθαι 45 B 25 (275, 6) ἅπτεται τοῦ κανόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Π. ἔλεγεν Protag. B 7 (538, 25) καταγράψαι κύκλου τρίγωνον ὀρθογώνιον Thal. A 1 (3, 32) διχοτομεῖσθαι τὸν κ. ὑπὸ τῆς διαμέτρου A 20 (10, 12) τετραγωνισμός Hippokr. v. Ch. 2 (231, 33) Anaxag. A 38 (300, 26) Antiph. B 13 (593, 13 ff.) Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης Tit. Demokr. A 33 (357, 37) = B 11[1] (390, 9) — ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ ἀνίσων κύκλων (κῶνος) Demokr. B 155 (413, 2) — Ἀρχύτου εὕρεσις A 14 (253, 39).

Kosmos, Zeit. ἔσχατα τέρματα κύκλου Emped. B 35, 10 (186, 3) αἰθὴρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα B 38, 4

(187, 2) κύκλων ἑπτὰ μήκη (Pythagor.) B 3 (270, 26) — ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τῶν σφαιρῶν ... φέρεσθαι (τοὺς ἀστέρας) Anaximandr. 18 (15, 43) κωλυόμενον ... ὑπὸ τῶν τροπικῶν κύκλων (ἥλιον) Emped. A 58 (162, 38) τὰ ἄστρα γίγνεσθαι κύκλον πυρός Anaximandr. 11 (14, 8) vgl. 10 (13, 38) κύκλος ἡλίου, σεληναῖος Thal. A 1 (3, 25) ἡλίου Anaximandr. 21 (16, 8. 12) Herakl. A 1 (55, 43) τὸν ἡλιακὸν κύκλον λοξὴν ἔχειν τὴν πορείαν Oinop. 7 (230, 20) περιφέρεσθαι (sc. τὴν γῆν) κατὰ κύκλον λοξὸν ὁμοιοτρόπως ἡλίωι καὶ σελήνηι Philol. A 21 (237, 47) — ἄνακτος (d. i. ἡλίου) ἁγέα κύκλον Emped. B 47 (188, **26**) σεληναίης κύκλον B 43 (188, **7**) vgl. ἥλιος, σελήνη, γῆ, γαλαξίας — = κύκλος γενέσεως. κύκλου ἐξέπταν βαρυπενθέος ἀργαλέοιο Orph. B 18, 6 (480, 27) περιπλομένοιο κύκλοιο Emped. B 26, 1 (182, **23**) αἰὲν .. ἀκίνητοι κατὰ κύκλον B 17, 13 (178, **10**) = 26, 12 (183, **9**) γενεὰν *vocari quia 'orbis aetatis'* (= κύκλος ἡλικίας) *in eo sit spatio* Herakl. A 19 (61, 4).

κυκλοτερής. Σφαῖρος Emped. B 27, 4 (183, **25**) = 28, 2 (184, **6**) φῶς (d. i. σελήνη) B 45 (188, **13**) ἀπὸ κυκλοτεροῦς (authentisch?) τῆς γῆς A 56 (162, 21).

κύκλωψ. κύκλωπος σελήνης Parm. B 10, 4 (122, **24**) κύκλωπα κούρην Emped. B 84, 8 (196, **36**).

κύκνος. λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνος Demokr. B 154 (412, 18).

κυλινδρικός. τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὁλοοίτροχον καλεῖ Demokr. B 162 (414, **16**).

κυλινδροειδής. τὴν γῆν κυλινδροειδῆ Anaximandr. 10 (13, 33).

κύλινδρος. τὸ τοῦ κυλίνδρου πεπονθώς ὁ κῶνος Demokr. B 155 (413, **1**) in d. Ἀρχύτου εὕρεσις 35 A 14 (253, 47 ff.) δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων (Archyt.) A 15 (254, 38).

κύλιξ. ἐν κύλικι Xenophan. B 5, 1 (47, **7**) κύλιξ ψυχροῦ (sc. ὕδατος) Vit. Herakl. A 1 (57, 32) πίνειν τὴν αὐτὴν κύλικα Krit. B 6 (615, **11**) προπίνοντα δεῖξαι v. Anaxarch. A 1 (454, 33) vgl. A 7 (456, 32 ff.) — κύλικες (καθαραί) Xenophan. B 1, 2 (44, **17**) κυλίκων προπόσεις Krit. B 6, 23 (616, **1**) ἐκ μεγάλων, ἐκ μικρῶν (προπίνειν) Krit. B 33 (623, **17**) συμμειγνύμενον κυλίκεσσιν B 1 (613, **19**) μικραῖς μικρὰ ἐπιψακάζειν (Gorg.) C 2 (562, 21).

κύλληστις Plur. Hekat. B 10 (461, **11**).

κῦμα. κύματος κίνησιν Demokr. B 164 (415, **6**).

κυμαίνειν. κυμανεῖ τὸ ὅλον Xuthos (220, **15**).

κυματοειδής. κυματοειδῶς Demokr. B 126 (408, **27**).

κυματωγή. ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματωγαῖς ψηφίδων Demokr. B 164 (415, **2**).

κύμβη. πτεροβάμοσι κύμβαις Emped. B 20, 7 (180, **10**).

κυνικός s. Reg. II Kyniker.

κυπάρισσος λευκή im Hades Orph. B 17 (480, 10).

κύπειρος Menest. 5 (219, 37).

Κύπρις s. Reg. II. Vgl. Ἀφροδίτη, Φιλότης.

κυρβασίη Hekat. B 14 (461, **46**).

κύρειν. ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει Parm. B 8, 49 (121, **10**) κύρσοντες syn. τυγχάνειν Demokr. B 243 (428, **8**).

κύριος. τύχη τέλεος κυρίη Demokr. B 269 (433, **11**) ἐκ τῶν κυριωτάτων συγκειμένη (σεμνολογία) v. Krit. A 1 (608, 7).

κυρτός opp. κοῖλος Herakl. A 12 (59, 6) κυρτά opp. κοῖλα (ἄτομα) Demokr. A 37 (359, 23).

κύρωσις Gorg. A 27 (550, **31. 35** vgl. Anm.).

κύστις Beschreibung Demokr. C 6 (448, 41).

κύων. κύνα πολύγονον Demokr. A 151 (380, 41) Αἰσωπείηι κυνὶ ἰκέλη B 224 (425, **12**) — κύνες καταβαΰζουσιν Herakl. B 97 (76, **5**) Witterung Emped. B 101 (201, 15 ff.) — κύνες τῆς Περσεφόνης: πλάνητες Pythagor. C 2 (279, 24) — *Cane ascendente messem, descendente terrae cultum ordiri* etc.

Anaxag. B 20 (321, **14** ff.) = *Porta vesperis* (322, 2).
κώδων (Gehör) Emped. A 86 (168, **30**. 170, **32**) 93 (172, **26**) vgl. B 99 (200, 4).
κώθων Krit. B 34 (623, **25**. 624, **1. 5. 9**).
κωκύειν. κώκυσα coni. κλαῦσα Emped. B 118 (208, **11**).
κωλῆ. κωλῆν ἐρίφου Xenophan. B 6, 1 (47, **11**).
κῶλον πρῶτος κατέδειξε Thrasym. A 1 (573, 12).
κωλύειν (τὸν ἀδικέοντα) Demokr. B 38 (399, **8**) ἐκώλυεν αὐτόν Anaxag. B 12 (318, **12**) — ὧν νόμοι κωλύουσι Demokr. B 191 (421, 5) — m. Inf. πολλὰ τὰ κωλύοντα εἰδέναι Protag. B 4 (537, **31**) ἐκώλυον Demokr. B 245 (428, **18**) ἐκώλυσεν Archyt. B 3 (263, **1**).
κωλυσανέμας v. Emped. A 1 (151, 19) 2 (154, 4) 14 (155, 15). Vgl. ἀλεξανέμας.
κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων Archyt. B 3 (262, **18**).
κωμῳδία. εὗρε Epich. A 1 (87, 8 ff.).
κῶνος. εἰ τέμνοιτο παρὰ τὴν βάσιν ἐπιπέδοις κτλ. Demokr. B 155 (412, **21** vgl. 413, **1**. 412, **23**).
κωνοτομεῖν 35 A 15 (254, 39).
κώπη. ἡ ἐν ὕδατι Leuk. A 33 (349, 12) — θάλασσα σχιζομένη ταῖς κώπαις παραστίλβει Anaximen. A 17 (20, 12).
κωφός. κωφοῖσιν ἐοίκασι Herakl. B 34 (67, **14**) κωφοὶ ὁμῶς τυφλοί τε Parm. B 6, 7 (117, **20**) τἆλλα κωφὰ καὶ τυφλά Epich. Gn. 12 (93, **9**).
κῶς s. πῶς.

λάγνος v. Archiloch. Krit. B 44 (626, **27**).
λαγχάνειν m. Akkus. μοίρας λαγχάνουσι Herakl. B 25 (66, **6**) τὼ δύο ... μερέων λάχε Emped. B 96, 2 (199, **18**) πάντα λάχοι Xenophan. B 2, 10 (46, **2**) τίμιον λαχεῖν B 6, 2 (47, 12) ὥραν τέρψιος Orph. B 5ᵃ (474, **17**) σώματος . . δίκην λαχόντος Demokr. B 159 (413, **29**) γυῖα τὰ σῶμα λέλογχε Emped. B 20, 6 (180, **6**) m. Genet. φύσεως λαχὼν θεαζούσης Demokr. B 21 (394, **15**) βίου λαχόντες Emped. (?) B 154 (216, **27**) μακραίωνος λελάχᾱσι βίοιο B 115, 5 (207, **11**) πνοιῆς λελόγχᾱσι, ὀσμῶν B 102 (202, 8).
λαγώς Fruchtbarkeit [Demokr.] B 300, 7 (441, 23).
λάθραι ἔπρασσον Krit. B 25, 11 (620, **32**) πράσσωσιν, λέγωσιν, φρονῶσι B 25, 14 (621, **2**) λάθρηι ἁμαρτέειν opp. φανερῶς Demokr. B 181 (418, **15** vgl. **17**).
λάϊνος οὐδός Parm. B 1, 12 (114, **18**).
λαιός. λαιοῖσι (sc. τῆς μήτρας) Parm. B 17 (124, **19**). Vgl. ἀριστερός.
λαλεῖν. πίνων μὴ πολλὰ λάλει Chilon 73ᵃ 3 (521, 18) μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν Bias 73ᵃ 3 (523, 3) λάλει καίρια (523, 6).
λαλιά. *Sprache*. λαλιῆς μήτηρ γλῶσσα (Demokr.) C 6 (448, 26) *Stil*. Nausiphan. B 2 (465, 9).
λαμβάνειν. ὅσα εἴδομεν καὶ ἐλάβομεν Herakl. B 56 (70, **5. 6**) μισθὸν λαμβάνειν B 58 (70, **13**) τέρψιας Demokr. B 146 (410, **27**) ἀποχαράξεις λαμβάνοντα (κῶνον) B 155 (412, **24**) τὸν λαμβάνοντα (sc. χάριτας) B 93 (404, **5**) vgl. τοῖς λαμβάνουσι B 94 (404, 8) χερσὶ λαβεῖν Emped. B 133, 2 (212, **11**) τὸν παῖδα λαβεῖν ἐκ πολλῶν Demokr. B 277 (434, **18**) ῥάβδον λαβών Archyt. B 1 (259, **10**) παρ' ἡμῶν λαβοῦσα τὰς πίστεις (φρήν) Demokr. B 125 (408, **20**) — absol. οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων Archyt. B 3 (262, **15**) — μὴ καιροῦ λάβηται Demokr. B 87 (403, **17**).
λαμπάς. ἠελίοιο λαμπάδος Parm. B 10, 3 (122, **23**).
λάμπειν (τὰ ἄστρα) Herakl. A 1 (55, 35) λάμπεσκεν (φῶς) Emped. B 84, 6 (196, **34**).
λαμπηδών Diog. A 16 (330, 15).
λαμπρός. τοῦ λαμπροῦ καὶ τοῦ ζοφεροῦ (in d. σύμμιξις) Anaxag. B 4 (315, **20**) ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ τὸ λαμπρόν B 12 (319, 7) τὸ λαμπρὸν (opp.

τὸ σκοτεινόν) εἰς τοῦ πρόσω τοῦ αἰθέρος ὁρμῆσαι A 42 (301, 31) λαμπρά coni. φωτεινά opp. ἀμυδρὰ καὶ σκοτεινά Entstehung Leuk. A 14 (346, 6) vgl. Demokr. A 135 (377, 27) — ἀναθυμίασις λαμπρά Herakl. A 1 (55, 30. 43) ἥλιος ἐντίθησι τῆι σελήνηι τὸ λαμπρόν Anaxag. B 18 (321, 7) ἠέλιον . . . λαμπρὸν ὁρᾶν Emped. B 21, 3 (180, 17) λαμπρότερον τὸν ἥλιον (σελήνην ἀμαυροτέραν) Herakl. A 12 (59, 9) vgl. Demokr. A 39 (360, 1) τὸν ἥλιον ποιεῖν ἐκ τοῦ λαμπροῦ ὕδατος ἀστέρας Metrod. v. Ch. A 4 (451, 18) — ὀφθαλμοί Anaxag. A 92 (310, 37) χρώματα (310, 34) Demokr. A 135 (377, 27. 45. 378, 4. 13. 16. 37. 39) — übertragen. τὰ μεγάλα καὶ λαμπρά Demokr. B 157 (413, 18).

λαμπρύνειν. λαμπρυνομένων τῶν νεφῶν Xenophan. A 45 (43, 17).

λαμπτήρ. ἀνέμων λαμπτῆρας ἀμοργούς (= λύχνον) Emped. B 84, 3 (196, 31 vgl. 8ff.) danach A 86 (168, 13) 91 (172, 10).

λανθάνειν. τοὺς ἀνθρώπους λανθάνει ὁκόσα . . . Herakl. B 1 (62, 1) τὸ μὴ δῦνον πῶς ἄν τις λάθοι B 16 (65, 5) οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς (ἐάν . . . τι βουλεύηις κακόν) Krit. B 21, 22 (621, 10) λαθὼν τὴν θείαν νέμεσιν Gorg. B 6 (557, 11) λαθεῖν ὅταν Archyt. B 3 (262, 20).

λαός. λαοῖσι μετεῖναι Xenophan. B 2, 15 (46, 7).

λάπαθος Plur. Demokr. B 122 (408, 1. 4).

λαρινός. ταύρου Xenophan. B 6, 2 (47, 12).

λάσιος. αἴης λάσιον μένος Emped. B 27, 2 (183, 23).

λάταξ. ἐς λατάγων τόξα Krit. B 2 (614, 2).

λατομία. ἐν Συρακούσαις Xenophan. A 33 (41, 35).

λαχανοπώλης Krit. B 70 (629, 4).

λαχνήεις. λαχνήεντες μᾶλλον (ἄνδρες) Emped. B 67, 3 (193, 3) μήδεα λαχνήεντα B 134, 3 (212, 23).

λέγειν. λέγω περὶ πάντων Xenophan. B 34, 2 (51, 23) περὶ τῶν ξυμπάντων Demokr. B 165 (415, 27) οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει Herakl. B 93 (75, 18) ⟨λέγουσι⟩ γενέσθαι Emped. B 9, 3 (175, 22) οἶδα λέγειν ἐτύμως Xenophan. B 8, 4 (48, 6) πὰρ πυρί B 22, 1 (50, 7) ποιεῖν καὶ λέγειν Herakl. B 73 (73, 1) vgl. λέγοντι καὶ πράσσοντι Dialex. 5, 1 (644, 6) ἐναντία λέγειν . . . τὰ αὐτὰ πράττοντες Thrasym. B 1 (577, 15) — ἀληθέα λέγειν Herakl. B 112 (77, 20) λέγειν τε νοεῖν τε ἐὸν ἔμμεναι Parm. B 6, 1 (117, 14) ἅπαξ τε εἰπεῖν καὶ ἀεὶ λέγειν Zenon B 1 (133, 10) ἀνάγκη λέγειν Thrasym. B 1 (576, 26) ἐν τῶι λέγειν πεπονθότας (577, 18) μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, λεγέσθω τὰ ἐπιτηδειότατα Antiph. B 49 (598, 21) λέγοντες dist. ἀείδοντες Archyt. B 1 (259, 18) ξὺν νόωι λέγοντας Herakl. B 114 (78, 2) λέξυ· Emped. B 38, 1 (186, 20) ἔλεξε Alkm. B 1 (103, 22) ἔλεγον Krit. B 36 (624, 26) — λέγεσθαι Ζηνὸς ὄνομα Herakl. B 32 (67, 11) λεγομένους Orph. B 8 (475, 13) λέλεκται Anaxag. B 4 (315, 14) 12 (318, 11) Krit. B 16, 8 (617, 4. 618, 9) λεχθείς opp. γραφείς Gorg. B 11 (559, 7) — ἐρέω Parm. B 4, 1 (116, 19) ἄλλο δέ τοι ἐρέω Emped. B 8, 1 (175, 15) δίπλ' ἐρέω B 17, 1 (177, 27) = 17, 16 (178, 13) — ἔλεγχον ῥηθέντα Parm. B 1, 37 (115. 19) πολλῶν διὰ γλώσσης ῥηθέντα Emped. B 39, 2 (187, 5) εἴρηται Hippias B 6 (584, 18) — ἔειπα Emped. B 17, 15 (178, 12) εἶπον (γνώμην) Krit. B 5 (615, 2) εἰπεῖν θάρσεϊ Emped. B 4, 7 (174, 16) τὸ ξύμπαν εἰπεῖν Diog. B 2 (334, 8) vgl. oben Z. 15 εἰπεῖν (ἃ) γιγνώσκει Thrasym. B 1 (577, 9) εἰπεῖν δυναίμην ἃ βούλομαι Gorg. B 6 (557, 10) ὡς ἔπος εἰπεῖν Antiph. B 50 (599, 20) τετελεσμένον εἰπών Xenophan. B 34, 3 (52, 1) εἰπόντες Herakl. B 56 (70, 5).

λέγειν . . . δεινός, σιγᾶν ἀδύνατος Epich. Gn. 29 (94, 23) vgl. λέγειν ποιεῖν

δεινούς Gorg. A 21 (549, 34) λέγειν καὶ σιγᾶν (τὸ δέον) Gorg. B 6 (557, 17) ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν Herakl. B 19 (65, 13) πάντα λέγειν, μηδὲν δ' ἐθέλειν ἀκούειν Demokr. B 86 (403, 14) πᾶν τὸ λεχθὲν ἀκούσεται (sc. θεός) Krit. B 25, 20 (621, 8) — ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε Pittak. 73a 3 (522, 11) ὃ δᾶν ⟨μὴ⟩ ἴδηις μὴ λέγε Solon 73a 3 (521, 14) μὴ λέγειν ἄνευ φωτός Pythagor. C 4 (280, 37) — τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε μηδ' εὖ τὸν ἐχθρόν Pittak. 73a 3 (522, 15) ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε Krit. B 44 (626, 25) τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν, τὸ πράττειν ἃ δεῖ (ἐκ τοῦ φρονεῖν) Demokr. B 2 (386, 4) φαῦλον . . . μήτε λέξηις μήτ' ἐργάσηις B 244 (428, 11) ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς . . . λέγοντι πείθειν Krit. B 15, 6 (617, 7).

λειμών. Ἄτης ἀν λειμῶνα Emped. B 121, 4 (209, 2) ἱεροί Orph. B 20 (481, 13) als θεοί Prodik. B 5 (571, 31) σχιστοὺς λειμῶνας . . . Ἀφροδίτης Emped. B 66 (192, 27).

λεῖος. τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον (Emped.) A 86 (170, 24) *levia* opp. *aspera* Demokr. (366, 13 Nachtrag) τὸν αὐτὸν (sc. χυλόν) ἔχειν λείου καὶ τραχέος A 135 (376, 22 vgl. 376, 9) λευκὸν τὸ λεῖον A 126 (372, 18) 135 (377, 26) ὅσα τῶν λείων μέλανα φαίνεται (378, 32) v. Stil Antiph. B 44a (597, 22) λεία λέξις opp. τραχεῖα 80 B 93 (605, 15 Anm.).

λείπειν. passiv. λείπεται Parm. B 1, 38 (115, 20) 8, 1 (118, 38) λέλειπται Demokr. B 228 (426, 3).

λειχηνιᾶν v. ἐλαία Kleidem. 6 (327, 24).

λείψανον τῆς ὑγρασίας (θάλαττα) Anaximandr. 27 (17, 7). Vgl. ὑπόλειμμα.

λελίημαι. λελιημένος (αἰθήρ) Emped. B 100, 18 (201, 7).

λέξις. (Ἰάς) d. Anaximen. A 1 (37, 39) σχηματισμοί Gorg. A 4 (546, 6) ποιητική A 29 (551, 10) σύνθετος aus αὐστηρά und λιτή Thrasym. B 1 (576, 4) ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα A 3 (574, 5) ὑψηλὸς τῆι λέξει καὶ τραχύς v. Antiph. A 2 (588, 17) τραχεῖα u. λεία 80 B 93 (605, 15 Anm.) ἐν τρόπωι λέξεως κουφότατος v. Gorg. B 5a (556, 25) καθαρώτερος v. Krit. A 19 (612, 18) οἱ ἀπὸ τῆς λέξεως c. 72, 2 (511, 14).

λεπίς. λεπίδες = τρίχες, φύλλα, πτερά Emped. B 82 (195, 32).

λεπτομέρεια πνεύματος Anaximandr. 23 (16, 23) τοῦ ὑγροῦ Xenophan. A 46 (43, 21).

λεπτομερής. κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι Emped. Anaxag. Demokr. 21 A 44 (160, 42) τὰ λεπτομερῆ ἄνω χωρήσαντα (opp. τὰ παχυμ.) Leuk. A 17 (346, 35) ὕπνος ἀποκρίσει τοῦ λεπτ. A 34 (349, 14) μεταβάλλειν τὴν ὑγρότητα . . . ἐπὶ τὸ λεπτομερέστερον (opp. τὰ παχυμ.) Hippon A 11 (224, 33) (ἀέρα) πάντων λεπτομερέστατον Diog. A 20 (332, 8).

λεπτός. (φλέβες) λεπταί Diog. B 6 (337, 22. 338, 9. 339, 4) A 19 (331, 21) λεπτότεραι B 6 (337, 23) opp. εὐρύτεραι (339, 8) αἷμα (339, 12) — coni. καθαρός v. Thrasym. A 13 (575, 27) λεπτά τε καὶ ἀσθενέα (τὰ εὐθηλέοντα) Demokr. B 276 (434, 12) ἐπὶ λεπτότερον ⟨δέηι ζητεῖν⟩ B 11 (389, 22).

τὸ μανὸν καὶ λεπτὸν θερμόν (= αἰθήρ) opp. παχύ Anaxag. A 70 (307, 14) = 55 A 135 (375, 3) κοῦφον . . . τὸ λεπτόν Demokr. (375, 24) τὰ λεπτὰ χωρεῖν εἰς τὸ ἔξω κενόν Leuk. A 1 (343, 8) τὰ λεπτότατα (ἐν τῶι ἀέρι) καὶ ὑγρότατα Anaximandr. 24 (16, 32) οὐκ αἰσθάνεσθαι τὰ μεγάλα τῆς λεπτῆς ἀέρος opp. πυκνῆς Anaxag. A 92 (311, 46) ἐκ καθαρωτέρων καὶ λεπτοτέρων . . . γεννητικῶν τοῦ πυρὸς ἡ φορά (κεραυνός) Demokr. A 93 (367, 37) (πῦρ) λεπτόν (im Auge) Emped. A 86 (168, 13) vgl. B 84 (196, 10) πῦρ λεπτότατον Demokr. A 135 (377, 46) πυρὸς πυκνότερον ἀέρος λεπτότερον, ὕδατος λεπτότερον ἀέρος πυκνότερον Idaios (?) (327, 33 ff.) πῦρ λεπτῆισιν ὀθόνηισιν λοχάζετο (im Auge)

Emped. B 84, 8 (196, 36) dafür λεπτοὶ ὑμένες (196, 11. 20) χιτὼν λεπτότατος Demokr. A 135 (373, 33) ὀσμὴν πλείστην ἀπὸ τῶν λεπτῶν καὶ τῶν κούφων ἀπορρεῖν Emped. A 86 (168, 34) λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὀδμήν Demokr. A 135 (379, 14) ὄζειν μᾶλλον τὸν λεπτὸν ἀέρα Anaxag. A 92 (310, 41) — (νοῦς) λεπτότατον πάντων χρημάτων καὶ καθαρώτατον Anaxag. B 12 (318, 14). Vgl.

λεπτότης θορῆς Alkm. B 3 (104, 2).

λεπτύνειν passiv. v. ἀήρ Anaxag. A 42 (302, 7) v. αἷμα Emped. A 78 (166, 9). Vgl. λεπτός.

λεσχηνεύεσθαι. δόμοισι λεσχηνεύοιτο Herakl. B 5 (62, 18) πολλὰ λεσχηνευόμενος Demokr. B 85 (403, 12).

λευκός. γάλα Emped. B 33 (185, 3) πύον B 68 (193, 7) ὀστέα B 96, 3 (199, 19) τὸ ἐν τοῖς ᾠιοῖς Anaxag. B 22 (322, 20) — λευκὸν καὶ μέλαν ἀρχαί Alkm. A 3 (100, 39) = 45 B 5 (271, 33) vgl. 55 A 135 (375, 8. 378, 27) ὡς εὐθὺ ἐν μήκει . . ., ἐν χρόαι τὸ λευκόν Aristot. 45 B 27 (276, 14) μέλαν καὶ λευκόν (nicht ἀληθῆ) Meliss. B 8 (147, 11) ἐνεῖναι τῶι λευκῶι τὸ μέλαν u. umgek. Anaxag. B 10 (317, 26) μέλαν καὶ λευκόν: αἱ παρὰ μικρὸν μεταβολαί B 21 (322, 7) — τὸ λευκὸν τοῦ πυρός Emped. 55 A 135 (375, 7) vgl. τοῖς τοῦ πυρὸς (πόροις, sc. ὀφθαλμοῦ) τὰ λευκὰ γνωρίζειν Emped. A 86 (168, 14 vgl. 170, 1. 9) eine der vier Grundfarben Emped. A 92 (174, 24) Demokr. A 125 (372, 16) vgl. A 135 (377, 25 ff.) — τὸ λευκὸν τὸ λεῖον A 126 (372, 18) vgl. A 135 (377, 25 ff. vgl. 378, 32 ff.) in den Mischfarben (378, 3 ff.).

λευκόστολος. Μοῖραι (Σελήνης) Orph. B 22 (482, 13).

λευκώλενος Μοῦσα Emped. B 4, 3 (174, 12).

λεύκωσις [Demokr.] B 300, 18 (444, 24).

λεύσσειν. λεῦσσε νόωι παρεόντα Parm. B 2, 1 (116, 7) λεύσσεσκεν ἕκαστον (τῶν ὄντων) Emped. B 129, 5 (211, 18).

λέχος. εὐναίου λέχους . . . κάλλος Krit. B 2, 6 (614, 6) κεδνὸν εἰς λέχος (ἦλθε) B 16, 7 (618, 8).

λέων. δεινὸν . . . θῆρα λέοντα (Nemeïscher) Epim. B 2 (494, 23) vgl. Anaxag. A 77 (308, 10) λέοντες Xenophan. B 15, 1 (49, 5) ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι (ἀρίστη μετοίκησις) Emped. B 127, 1 (210, 11) — οὐδὲ τικτόμενος (μύει) Demokr. A 156 (382, 12 f.).

λεωφόρος. οὐ δεῖ τὰς λ. βαδίζειν ὁδούς Pythagor. C 4 (280, 33) 6 (281, 37).

λήγειν. ἀλλάσσοντα . . . οὐδαμὰ λήγει Emped. B 17, 6 (178, 3) = 17, 12 (178, 9) = 26, 11 (183, 8).

ληθαῖος (ἐν ὕπνοις) opp. ἔμφρων Herakl. A 16 (60, 11).

ληθαργία Hipparch. 55 C 7 (449, 13).

λήθη erkl. Parm. A 46 (112, 15) Diog. A 19 (332, 3) — τῶν ἰδίων κακῶν Demokr. B 196 (422, 1).

ληιστής. coni. κιξάλλην Demokr. B 260 (431, 15) ληισταῖς περιπεσεῖν Hipparch. 55 C 7 (449, 43).

λῃτουργία Pythagor. D 4 (283, 47) übertragen [Demokr.] C 6 (449, 4).

λήκυθος Hippias A 12 (582, 13).

λῆν Epich. B 2, 1 ff. (89, 23 ff.).

ληναΐζειν. μαίνονται καὶ ληναΐζουσιν Herakl. B 15 (65, 3).

λήνη Plural Herakl. B 14 (64, 19).

λῆστις ἐκτήκει μνημοσύνην Krit. B 6, 12 (615, 21).

λιάζεσθαι. ὧδ' ἐλιάσθης Emped. B 2, 8 (173, 25).

λίαν κατάδηλον Krit. B 34 (623, 28).

λίβανος. θυώδους Emped. B 128, 6 (210, 32).

λιβανωτοπώλης Krit. B 70 (629, 5).

λιβανωτός Xenophan. B 1, 7 (44, 22) Demokr. A 99a (368, 41).

λιγυρός. τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνος Demokr. B 154 (412, 18).

λιθικός. ⟨Λιθικά⟩ Tit. Orph. A 1 (469, 16).

λιθοκόπος Antiph. B 92 (605, 7).

λιθόρρινος. χελύων Emped. B 76, 2 (194, 17).

λίθος Entstehung Anaximen. A 5 (18, 14) 7 (18, 39) Meliss. B 8 (148, 8) Emped. A 69 (164, 1 ff.) Anaxag. A 45 (303, 14. 20) B 16 (320, 22) Heraklitecr 53, 2 (342, 26) κατατρίβεσθαι Meliss. B 8 (148, 7) τῶν παρὰ τοῖς λίθοις δυνάμεων αἰτίαι Emped. Anaxag. Demokr. 21 A 69 (164, 6) vgl. *lapidum vis* [Demokr.] B 300, 6 (441, 1) — (σχῆμα γῆς) κίονι λίθωι (?) παραπλήσιον Anaximandr. 11 (14, 6) 25 (16, 34) — λίθος ἐξ οὐρανοῦ (ἡλίου) Anaxag. A 1 (294, 12. 28) 10 (296, 15) 11 (296, 21. 29) 12 (296, 33) Diog. A 12 (330, 7) συμπεριφέρεσθαι τοῖς φανεροῖς ἄστροις ἀφανεῖς λίθους (330, 6) τὸ τῶν διαπύρων λ. καθιεμένων εἰς ψυχρὸν ὕδωρ πάθος Archel. A 16 (325, 14) — γραμμαί wie λίθος τοῦ ἀνδριάντος Pythagor. B 25 (275, 8) *maceries e lapide* Demokr. B 28 (396, 26) *lapidum curvatura* [Demokr.] B 300, 14 (443, 23) λίθος für ἀργύριον Antiph. B 54 (600, 23) — τὸν λίθον (Magnetstein) ψυχὴν ἔχειν Thal. A 22 (10, 38) vgl. A 1 (3, 30) 3 (7, 10) *in lapide animam esse* Demokr. A 164 (383, 13) Περὶ τῆς λίθου Tit. Demokr. A 33 (357, 35) = B 11ᵏ (390, 7) περὶ τῆς Ἡρακλείας λ. Emped. A 89 (171, 35) Demokr. A 165 (383, 17) λίθος ἐν Πάρωι Xenophan. A 33 (41, 36) — Λίθων κατὰ στοιχεῖον sc. κατάλογος Tit. Bolos 55 B 300, 1 (440, 6) Περὶ λίθων Tit. B 300, 15 ff. (443, 35 ff.) Alchemistisches B 300, 14 (443, 26) δέξαι λίθον τὸν οὐ λίθον B 18 (444, 29 vgl. d. Folg.).

λιμήν. ὕπνον . . . τὸν καμάτων λιμένα Krit. B 6, 20 (615, 29) ξείνων αἰδοῖοι λιμένες Emped. B 112, 3 (205, 10) Κύπριδος . . τελείοις ἐν λιμένεσσιν B 98, 3 (199, 33).

λιμνάζειν. τοῦ κατ' ἀρχὴν λιμνάζοντος ὑγροῦ Anaxag. A 90 (310, 2).

λίμνη. πολλὰ λίμναισιν ἄμορφα Emped. (?) B 154 (217, 8) λίμνην τὸ πρῶτον τὴν γῆν Archel. A 4 (324. 15) — λίμναι θεοί Prodik. B 5 (571, 30) λίμνη Μνημοσύνης Orph. B 17 (480, 12. 17).

λιμός κόρος (θεός) Herakl. B 67 (71, 16) λιμὸς κόρον (ἐποίησεν ἡδύ) B 111 (77, 18) φειδὼ καὶ λιμὸς χρηστή Demokr. B 229 (426, 6) μᾶζα . . . λιμοῦ (ἴαμα) B 246 (428, 22) coni. λοιμός Hipparch. 55 C 7 (449, 21).

λιπαρός. χυμός Demokr. A 129 (372, 37) ἰκμάς A 135 (373, 35).

λιπόξυλος πίστις Emped. B 71, 1 (193, 16) λιπόξυλον μορφῆι B 21, 2 (180, 16).

λίσσεσθαι. λισσόμενοι θύοντας Emped. B 137, 3 (213, 36).

λιτή. λιταῖς ἀπειλαὶ (ἀνεμίσγοντο) Gorg. B 27 (561, 37).

λιτός. λέξις b. Thrasym. B 1 (576, 5).

λιτότης (κόσμου) Demokr. B 274 (434, 4).

λίφαιμος. σαρκῶν σύριγγες Emped. B 100, 1 (200, 15).

λίψ. λίβα γίνεσθαι, πνεῦσαι Demokr. B 14, 8 (392, 37. 40).

λοβός (Demokr.) C 6 (448, 32).

λογεύς = ῥήτωρ Krit. B 54 (628, 11).

*λογίζεσθαι Archyt. B 3 (262, 19) εὖ λ. Demokr. B 2 (386, 4).

λογικός. θεός Xenophan. A 35 (42, 3. 21 vgl. 41, 44) τὸ περιέχον coni. φρενῆρες Herakl. A 16 (60, 1) κατὰ μετοχὴν τοῦ κοινοῦ λόγου γινόμεθα λογικοί (60, 21) νοῦν ἐπιστήμην δόξαν αἴσθησιν ἐξ ὧν . . . λογικοί ἐσμεν Pythagor. B 15 (273, 30) πάντα λογικὰ καὶ οὐ ζῶια μόνον ἀλλὰ καὶ φυτά Emped. B 110 (203, 32) τὸ λογικὸν ἐν θώρακι opp. τὸ ἄλογον Demokr. (?) Epikur. 55 A 105 (369, 44) Περὶ λογικῶν ἢ Κανών Tit. Demokr. A 33 (357, 29) = B 10ᵇ (389, 5).

λόγιος. τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀλίγοι Demokr. B 30 (397, 18) λογίων ἀνδρῶν πλείστων ἐπήκουσα [Demokr.] B 299 (439, 14).

λογισμός opp. θεῖος λόγος [Epich.] B 57 (98, 21) σκήνεος ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ Demokr. B 187 (419, 20) λύπην . . . λογισμῶι ἔκκρουε B 290 (437, 16) πρὸς τοὺς καιροὺς λογισμόν [Demokr.]

B 302 (445, 43) ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνωι λογισμῶι Anaxag. A 66 (306, 8) Περὶ λογισμοῦ Tit. [Demokr.] B 306 (446, 47) — *Rechnung.* ὁμόνοιαν αὔξησεν λογισμὸς εὑρεθείς Archyt. B 3 (262, 12) βίος .. λογισμοῦ κἀριθμοῦ δεῖται (*Berechnung?*) [Epich.] B 56 (98, **17**. **18**) doch vgl. B 57 (98, 20 ff.) — τὰ περὶ λογισμούς coni. ἀστρονομίαν, ἁρμονίας Theodor. 4 (233, 10) λογισμοὺς διδάσκοντες coni. γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν u. a. Hippias 74 A 5 (528, 29) vgl. 79 A 11 (581, 26).

λογιστικός. ἁ λογιστικά opp. γεωμετρία Archyt. B 4 (263, 5. 8).

λογοδαίδαλος v. Theodor. v. Byz. 74 A 24 (534, 24) vgl. 76 A 30 (551, 14).

λογομάγειρος v. Antiph. A 1 (587, 17).

λόγος. *Wort.* τῶι λόγωι opp. τῶι ἔργωι Epich. Gn. 39 (95, **22**) λόγωι opp. ἔργωι Demokr. B 82 (403, 5) opp. ἔργοις Pythagor. D 9 (291, 1) λόγωι πειθώ (ἕξεις, ἔργωι μνήμην) Bias 73a 3 (523, 12) vgl. εἰδέναι ... μήτε λόγωι μήτε ἔργωι (*weder durch d. Vernunft noch durch d. Wirklichkeit*) Anaxag. B 7 (316, **21**) ἔργου, οὐ λόγου χρείαν ἔχει [Demokr.] B 302 (446, 10) ἐκ ... λόγου ἢ ἔργου ἄριστος Anonym. Iambl. 3 (631, 14) λόγος ἔργου σκιή Demokr. B 145 (410, **22**) λόγος ἐσθλὸς φαύλην πρῆξιν (οὐκ) ἀμαυρίσκει u. umgek. B 177 (417, **20**) ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις πᾶσιν Philol. B 11 (243, **19**) λόγους opp. ἔργα καὶ πρήξιας ἀρετῆς Demokr. B 55 (400, **14**) φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον B 190 (420, 7) δρῶντες τὰ αἴσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσι B 53a (400, **11**) — μή σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας Thales 73a 3 (522, 1) — ἐπὶ παντὶ λόγωι ἐπτοῆσθαι Herakl. B 87 (74, **17**) — ἰσχυρότερος ἐς πειθὼ λόγος ... χρυσοῦ Demokr. B 51 (400, **5**) λόγου πειθοῖ opp. νόμωι καὶ ἀνάγκηι B 181 (418, **14**) vgl. Sp. 356, 6. οὐ λόγος ἀλλὰ ξυμφορὴ .. διδάσκαλος B 76 (402, **13**) γυνὴ μὴ ἀσκείτω λόγον B 110 (406, **1**) ὧι μηνύομεν, ἔστι λόγος, λόγος δὲ οὐκ ἔστι τὰ ὑποκείμενα καὶ ὄντα ... οὐκ ἄρα ἐνδείκνυται τὰ πολλὰ τῶν ὑποκειμένων ὁ λόγος Gorg. B 3 (554, 37 ff.) — σφραγίζου τοὺς μὲν λόγους σιγῆι κτλ. Solon 73a 3 (521, 7) ὁκόσων λόγους ἤκουσα Herakl. B 108 (77, **11**) ἀκούειν ... λόγων τῶν παλαιοτέρων Thrasym. B 1 (577, **21**) μνάμα τῶν ἐμῶν λόγων Epich. (?) B 6 (92, 12) διὰ λόγων θεραπεύειν Antiph. A 6 (590, 25) σχῆμα λόγων opp. διανοήσεις Nausiph. B 2 (465, 22) λόγοι opp. διάθεσις (462, 38) — λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ Periandr. 73a 3 (523, 22) καθαροῖσι λόγοις coni. εὐφήμοις μύθοις Xenophan. B 1, 14 (45, **2**) λόγοισι ποικίλας καλοῖς Epich. (?) B 6 (92, **14**) μαλακοῖσι λόγοισι Parm. B 1, 15 (114, **21**) νόμου ἀκριβείας λόγων ὀρθότητα (προκρίνοντες) Gorg. B 6 (557, **15**) — *Ruf.* Βίας οὗ πλέων λόγος ἢ τῶν ἄλλων Herakl. B 39 (68, 7).

Darlegung. νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον Xenophan. B 7, 1 (47, 19) ἀρχὴ .. μοι τοῦ λόγου κτλ. Ion B 1 (222, 1) λόγου παντὸς ἀρχόμενον δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι τὴν ἀρχὴν ἀναμφισβήτητον παρέχεσθαι Diog. B 1 (334, **2**) δηλοῖ μὲν δὴ καὶ οὗτος ὁ λόγος ὅτι ... Demokr. B 7 (388, 8) τοῦτον καινὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι Hippias B 6 (584, **23**) vgl. τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον (hier *Spruch*) ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Krit. B 21 (619, **23**) vielleicht zu vergleichen τοῦ δὲ λόγου, τοῦδ' ἐόντος, ἀεὶ ἀξύνετοι γίγνονται ἄνθρωποι und κατὰ τὸν λόγον τόνδε Herakl. B 1 (61, **30**. **33**), aber Doppeldeutigkeit (vgl. Sp. 358, 5) ist beabsichtigt (vgl. Nachtr.); von hier aus verständlich διῄρηται (τὸ βιβλίον) εἰς τρεῖς λόγους Vit. Herakl. A 1 (54, 42). Zu diesem Sprachgebrauch vgl. ferner μέγιστον σημεῖον οὗτος ὁ λόγος Meliss. B 8 (147, **7**) παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης Parm.

B 8, 50 (121, 11) ἀμφὶ θεῶν .. ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι Emped. B 131, 4 (212, 4) ἄκουε λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν B 17, 26 (179, 3) διασσηθέντος ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο B 5, 3 (175, 6) λόγου (λόγωι Hdss.) λόγον ἐξοχετεύων B 35, 2 (185, 28) περὶ τοῦ προὔχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Zenon B 1 (133, 8) περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι ὡυτὸς λόγος τῶι ἀλγέοντι Meliss. B 7 (146, 5) — und anderseits Ἱεροὶ λόγοι Tit. Orph. A 1 (469, 12 vgl. Anm.) vgl. 5 (28, 15. 17) Ἱερὸς λόγος Tit. Pythag. 4, 19 (28, 5) 29 A 7 (230, 16) 32 B 19 (246, 17) μετεωρολόγων, φιλοσόφων λόγοι Gorg. B 11 (559, 2 ff.) ὁ αὐξόμενος (περὶ αὐξήσεως) λόγος Epich. B 2 (90, 9 ff.) vgl. Herakl. B 126b (80, 3) ὁ Παρμενίδου λόγος 19 A 7 (128, 9) 12 (129, 5) 22 (130, 44 ff.) ähnl. öfter. ὁ Ἀχιλλεὺς λόγος Parm. A 1 (106, 16) Zenon A 1 (127, 2) Χαλδαϊκός, Φρύγιος Tit. Demokr. A 33 (358, 11) = B 299d. 299e (439, 23 ff.) πρῶτον τῶν λόγων ἑαυτοῦ ἀνέγνω τὸν Περὶ θεῶν v. Protag. A 1 (526, 20) Καθολικοὶ λόγοι δέκα Tit. [Archyt.] B (264, 9) — λόγωι λόγον ἀντικεῖσθαι Protag. A 20 (532, 19) δύο λόγους εἶναι περὶ παντὸς πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις A 1 (525, 22) Δισσοὶ λόγοι Dialex. 83 (635, 19 m. Anm. u. ö.) — πολλῶν εἰρημένων ὑπὸ τοῦ Ζήνωνος λόγων καὶ τετταράκοντα τῶν πάντων κτλ. Zenon A 15 (129, 25) τέτταρες οἱ λόγοι περὶ κινήσεως A 25 (131, 24) vgl. oben Z. 16 — τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον, ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Krit. B 21 (619, 23) vgl. Sp. 356, 27 — Λεύκιππος ἔχειν ὠιήθη λόγους, οἵτινες . . . οὐκ ἀναιρήσουσιν οὔτε γένεσιν οὔτε φθοράν . . . Leuk. A 7 (344, 19) τἀκόλουθον καὶ τὸ ὁμολογούμενον ἐν τοῖς λόγοις ἐνορᾶν Nausiph. B 2 (465, 13).

Rede (Rhetorisches). Λόγος ἐπεκλήθη v. Protag. A 3 (528, 6) Μέγας λόγος Tit. Protag. B 3 (537, 18) λόγος οὐχ ὑπολείπει αὐτόν Gorg. B 17 (560, 26) συγχεῖ τὸν λόγον v. Antiph. A 2 (588, 18) διεῖλε τὸν λόγον εἰς τέτταρα . . . οὓς καὶ πυθμένας εἶπε λόγων Protag. A 1 (526. 15 ff.) — ὁ λόγος . . . καλεῖ τὸν βουλόμενον, στεφανοῖ τὸν δυνάμενον Gorg. B 8 (558, 10) πειθὼ προσιοῦσα τῶι λόγωι καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο B 11 (558, 30) εἷς λόγος πολὺν ὄχλον ἔτερψε . . . τέχνηι γραφείς, οὐκ ἀληθείαι λεχθείς (559, 6) ἡ τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν = ἡ τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν (559, 10 ff.) τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον (558, 29 Anm. S. 559) — οὐκ αἰσθάνονται . . . τὸν τῶν ἑτέρων λόγον ἐν τῶι σφετέρωι λόγωι ἐνόντα Thrasym. B 1 (577, 16) vgl. (577, 21) — τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Protag. A 21 (532, 22. 27) vgl. A 26 (534, 31) C 2 (542, 31) dagegen Demokr. B 177 (417, 20) — διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις κτλ. Pythagor. E 3 (292, 43) τούσδε τοὺς λόγους λέγων . . . ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγωι Krit. B 25, 24. 26 (621, 12. 14) vgl. B 25, 38 (622, 2) ἄνω τε καὶ κάτω λόγοις ταράσσων (ὁ ῥήτωρ) λυμαίνεται (sc. τὸν νόμον) B 22, 3 (619, 29) χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις (v. Hippias) C 1 (587, 7) vgl. φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων (587, 10) — παιδείας καὶ λόγων ἴδριας γεγενημένους (Demokr.) C 6 (448, 9) λόγων τέχνην μὴ διδάσκειν Krit. A 4 (610, 2) τέχνην τὴν κατὰ λόγους πυθόμενος καὶ μαθὼν κτλ. Anonym. Iambl. 2 (630, 29) λόγων τέχνας ἐπίστασθαι Dialex. 8, 1 ff. (647, 15 ff.) — λόγων ἀγῶνες Protag. A 1 (526, 2) μετεωρολόγων λόγοι, τοὺς ἀγοραίους (vgl. Anm.) διὰ λόγων ἀγῶνας (559, 5) φιλοσόφων λόγων ἁμίλλας (559, 7) (τὸν σοφὸν) τοῖς λόγοις ἄξειν ἔνθ' ἂν βούληται τοὺς ἀκούοντας Nausiphan. B 2 (464, 18) Unterschied zwischen λόγος σοφοῦ u. ῥήτορος (465, 20) — καταλογάδην πολ-

λοὺς λόγους καὶ παντοδαποὺς συγκειμένους (ἔχων) v. Hippias A 12 (582, 19) λόγοι οἰκτρόγοοι ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἑλκόμενοι Thrasym. 74 A 26 (535, 10) vgl. 78 B 6 (578, 17) ἐριστικοί: ῥητορικοί, ἐρωτητικοί Gorg. B 14 (559, 30 ff.) τεχνογραφικοί, ἐπιδεικτικοί (δικανικοί) Thrasym. A 13 (575, 29) δημηγορικοί B 1 (576, 17) δικανικοί, σοφιστικοί Antiph. B 44ᵃ (597, 17) δικανικοί Krit. A 16 (611, 33) vgl. aber 78 A 13 (575, 29 ff.) — λόγοι μακροί Protag. A 7 (529, 12) συντομίαν λόγων καὶ ἄπειρα μήκη ἀνηῦρον v. Gorg. Teisias 74 A 26 (534, 33) δεῖν οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων ἀλλὰ μετρίων Prodik. 74 A 26 (535, 1) = 77 A 20 (567, 5) λόγος μακρός, συνειρόμενος, διὰ ἐρωτήσεως Nausiph. B 2 (465, 28) — μουσεῖα λόγων (διπλασιολογία usw.) Polos 74 A 26 (535, 4) — συγγραφὴ πεζῶι λόγωι Pherekyd. A 2 (504, 28) ἔστι τις λόγος ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον κτλ. Antiph. B 54 (600, 11).

Vernunft. λόγος = Ἑρμῆς (bei Homer) Theagen. 2 (511, 26) — Weltvernunft. τὸ πᾶν λόγον αἰῶνα Herakl. B 50 (69, 11) τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ διοικοῦντος λόγου καὶ θεοῦ τὰ σύμπαντα τρέπεται . . . B 31 (67, 5) vgl. ἑνὶ λόγωι διεκοσμήσατο τὰ ἐν τῶι σώματι τὸ πῦρ, ἀπομίμησιν τοῦ ὅλου Hippokr. 12 C 1 (83, 8) εἱμαρμένην λόγον δημιουργὸν τῶν ὄντων Herakl. A 8 (58, 31) εἱμαρμένην λόγον τὸν διὰ οὐσίας τοῦ παντὸς διήκοντα (nach Poseid.) (58, 34) — πάντα ἐκ λόγου τε (*aus einem bestimmten Grunde?*) καὶ ὑπ᾽ ἀνάγκης opp. μάτην Leuk. B 2 (350, 5) Beziehung zum Menschen. λόγος κοινὸς καὶ θεῖος ... τοῦτον δι᾽ ἀναπνοῆς σπάσαντες νοεροὶ γινόμεθα κτλ. Herakl. A 16 (59, 46 ff. 60, 10 ff.) vgl. τοῦ λόγου ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν B 2 (62, 5) κοινὸς λόγος Kleanth. heraklitis. 12 C 4 (86, 33) ὁ . . . τἀνθρώπου (λογισμὸς) πέφυκεν ἀπὸ τοῦ θείου λόγου [Epich.] B 57 (98, 21 ff.) οὐκ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας Herakl. B 50 (69, 12) ὧι μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι λόγωι (τῶι τὰ ὅλα διοικοῦντι) τούτωι διαφέρονται B 72 (72, 20) doppeldeutig: τοῦ λόγου . . . ἀξύνετοι γίγνονται ἄνθρωποι, γινομένων πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε B 1 (61, 30 ff.) vgl. Sp. 354, 41 — λόγος ἀνθρώπους κυβερνᾶι κτλ. [Epich.] B 57 (98, 20) — menschliche Vernunft (bei Herakl. = Weltvernunft). σὺν ταῖς αἰσθήσεσι τὸν λόγον διαβάλλει Xenophan. A 32 (41, 14) (ψυχὴ) βαθὺν λόγον ἔχει Herakl. B 45 (68, 19) ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὔξων B 115 (78, 7) λόγος κριτήριον (opp. αἴσθησις) A 16 (59, 43) Parm. A 1 (106, 4) vgl. A 25 (109, 24 ff.) Meliss. A 8 (142, 3) 5 (137; 974ᵇ 6) κρῖναι λόγωι ἔλεγχον opp. νωμᾶν ὄμμα, ἀκουήν, γλῶσσαν Parm. B 1, 36 (115, 18) ἓν τῶι λόγωι πᾶν κτλ. Antiph. B 1 (591, 16 vgl. Anm.) τὸν ἀπὸ τῶν μαθημάτων περιγινόμενον κριτήριον εἶναι Philol. A 29 (239, 22) — λόγωι . . . ἔργωι (*Vernunft — Wirklichkeit*) Anaxag. B 7 (316, 21) λόγωι θεωρητὰ μόρια A 46 (303, 34. 36) = ἄτομα Demokr. A 102 (369, 29) 124 (372, 11) λόγος ἐνεργητικός, παθητικός (?) Anaxag. A 101 (311, 43) — (τὸν λόγον) αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον λαμβάνειν Demokr. B 146 (410, 25) πολλοὶ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον B 53 (400, 9) — μετὰ λόγου τῶν τε ἀδήλων σταθμήσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπιλογιστικῆς θεωρίας Nausiph. B 2 (465, 15) — ἀπορρύπτεσθαι . . . κηλῖδας τῶι κατὰ φιλοσοφίαν λόγωι Hipparch. 55 C 7 (450, 7).

Berechnung. Gesetz. Verhältnis. λόγον ποιεῖσθαι (ψυχῆς, σώματος) Demokr. B 187 (419, 18) μωμεωμένων φλαύρων . . . οὐ ποιεῖται λόγον B 48 (299, 23) — κατὰ λόγον ὡρέων Herakl. (?) B 126ᵃ (79, 21) vgl. auch πάντων γινομένων κατὰ τὸν λόγον τόνδε B 1 (61, 33) καττὸν ⟨αὐτὸν αὖ⟩ λόγον Epich. B 2 (90, 8) ὅσα μὴ κατὰ τὸν

οἰκεῖον συνῆλθε λόγον, ἐφθάρη Emped. B 61 (191, 6) μέσον τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον (= Μοῦσαν?), καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διηιρημένα ... B 131 (211, 25) vgl. λόγος τῆς τῶν στοιχείων μίξεως A 78 (166, 13 ff.) — τοὺς λόγους πάντων τῶν φαινομένων ὑποκεῖσθαι ἐν τῆι ὕληι (Protag.) A 14 (531, 18) — εἶναί τινας λόγους κρείττους ἡμῶν Philol. B 16 (246, 2) — (τὸ πῦρ) θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὁκοῖος πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ Herakl. B 31 (67, 10) (*corpori anima*) *proportionaliter iuncta est* B 67a (72, 7) λόγος πάντων τῶν ἀριθμῶν πρὸς ἀλλήλους Pythagor. B 2 (270, 14) γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο B 25 (275, 9) vgl. unten Z. 34 ff. — οὐκ ἔστι λόγος τοῦ μεδίμνου τῶν κέγχρων πρὸς τὸν ἕνα κτλ. Zenon A 29 (132, 32 ff.) λόγος = διάστημα Archyt. B 2 (261, 9) vgl. A 16 (255, 9. 13 ff.) (*superparticularis*) *proportio* A 19 (256, 24 ff.) — τὴν τῶν ἀνὰ λόγον πραγματείαν ἀνεῦρεν v. Pythag. 6a (23, 29) = 45 B 1 (269, 46) vgl. 4, 6 (23, 23) δύο μέσας ἀνὰ λόγον λαβεῖν Hippokr. v. Ch. 4 (232, 10) Archyt. A 1 (250, 42) 14 (253, 39 ff.) vgl. 15 (254, 36 ff.) ὅροι κατὰ τὰν τοίαν ὑπεροχὰν ἀνὰ λόγον B 2 (261, 15) ἐν ἑκάστηι τοῦ ὄντος κατηγορίαι ἐστὶ τὸ ἀνὰ λόγον Aristot. 45 B 27 (276, 13) — (ὁ ἀριθμὸς) σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἑκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων Philol. B 11 (243, 14) τῶν ἁρμονιῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους Pythagor. B 4 (270, 37) περί τινων . ., ὧν τοὺς λόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀνῆπτον (271, 7) πάντες οἱ λόγοι ἐν τῶι Ι, ὁ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ μείζονος καὶ τοῦ ἐλάττονος καὶ τοῦ ἐπιμορίου κτλ. (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 41) ὁ δέκα πάντας τοὺς ἀριθμητικοὺς καὶ τοὺς ἁρμονικοὺς περιέχων λόγους Pythagor. 34, 4 (250, 15) καταστήσασθαι τοὺς λόγους τῶν συμφωνιῶν, τοὺς συμφώνους μᾶλλον ἐπιδεικνύναι κτλ. 35 A 17 (255, 39 vgl. d. Folg.) τὸν λόγον τῶν συμφωνιῶν ἐν ἀριθμοῖς εἶναι, ἐν κινήσεσιν εἶναι τοὺς λόγους A 19a (256, 38) τοὺς τῶν τριῶν συμφωνιῶν λόγους 45 B 18 (273, 40) οἱ λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσὶν οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἐν ἀριθμοῖς Aristot. gegen Pythagor. 45 B 27 (275, 22 vgl. d. Folg.). Vgl. ἀναλογία, συμφωνία, μέσος, μεσότης.

λοιδορεῖν. λοιδοροῦ ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος Periand. 73a 3 (524, 1) ἐὰν λοιδορούμενος μὴ προσποιῶμαι οὐδ' ἐπαινούμενος αἰσθήσομαι Zenon A 1 (127, 7).

λοιμός (in Athen) Epim. A 1 (489, 16) B 1 (494, 12) (Abdera) Demokr. A 19 (355, 7) coni. λιμός Hipparch. 55 C 7 (449, 21).

λοιπός. τὰ ... χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι Demokr. B 252 (429, 15).

Λοξίας s. Reg. II.

λοξός (von der Schiefe der Ekliptik). κύκλος ἡλίου καὶ σελήνης Anaximandr. 22 (16, 18) ἡλιακὸς κύκλος Oinop. 7 (230, 20. 23) (γῆν) περιφέρεσθαι κατὰ κύκλον λοξὸν ὁμοιοτρόπως ἡλίωι καὶ σελήνηι Philol. A 21 (237, 47). Vgl. λόξωσις.

λόξωσις (*obliquitas*) ζωιδιακοῦ Thal. A 19 (10, 1) Anaximandr. 5 (12, 28) Oenopid. 1 A 17 (9, 39) = 29, 7 (230, 12) Pythag. (230, 14) vgl. Leuk. A 1 (343, 22). Vgl. λοξός.

λούειν. λοεῦνται(?) (*lavari*) Herakl. B 37 (68, 3) οὐκ ἐν βαλανείωι λούεσθαι Pythagor. C 4 (280, 34) ἔνδον, ἐν παλαίστραι Dialex. 2, 3 (638, 13).

λοχάζειν. λοχάζετο . . κούρην (πῦρ) Emped. B 84, 8 (196, 36).

λόχμη. ἄφοροι Emped. B 154 (217, 9).

λυγρός. μάλα λυγρά Emped. B 22, 8 (181, 21) νείκεϊ λυγρῶι Emped. B 109, 3 (203, 21).

λύειν. ἐρωτικὴν μέμψιν ἡ ἀγαπωμένη(?) λύει Demokr. B 271 (433, 15) βροτοὶ

... λύθεν opp. πάγεν Emped. B 15, 4 (177, 8).

λυμαίνειν. λυμαίνεται (τὸν λόγον) Krit. B 22, 4 (619, 29) εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο Demokr. B 245 (428, 19) — passiv. πρῆξις ... βλασφημίηι λυμαίνεται B 177 (418, 2).

λυπεῖν. λυπέει ἑωυτόν Demokr. B 88 (403, 18) (προπόσεις) τέρψασαι λυποῦσι Krit. B 6, 24 (616, 2) vgl. τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν opp. ἔτερψαν Gorg. B 11 (559, 14) ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῆι Diog. B 6 (338, 20) — λυπεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις Emped. A 86 (168, 37. 169, 40) λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς παροῦσι Thrasym. B 1 (577, 10) λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει Demokr. B 231 (426, 10). Vgl. λύπη.

λύπη (opp. ἡδονή) erkl. Diog. A 19 (331, 30) = αἴσθησις ἢ μετ' αἰσθήσεως Emped. (u. Anaxag.?) A 86 (169, 42) πᾶσα αἴσθησις μετὰ λύπης Anaxag. (169, 47) 46 A 92 (310, 31) vgl. A 94 (311, 9 ff.) — καθ' ἑαυτὸν καταπέττειν Pythagor. D 6 (285, 7) λύπην ἀδέσποτον ... λογισμῶι ἔκκρουε Demokr. B 290 (437, 15) ἡδονὴν φεῦγε ἥτις λύπην τίκτει Solon 73ᵃ 3 (521, 6) vgl. λύπημα — λῦπαι ὅροι κακίας Demokr. A 166 (383, 37) ἡδοναὶ βραχεῖαι, λῦπαι πολλαί B 235 (427, 5) πολλὰς λύπας, ὀλίγα τὰ εὐθηλέοντα B 276 (434, 11) δοκοῦντα λύπας ἄγεσθαι ἡδονὰς κτᾶσθαι Antiph. B 49 (598, 20) ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς (sc. ταῖς ἡδοναῖς) λῦπαι καὶ πόνοι (598, 26) πάντα ... ἀναμεμειγμένα λύπαις μεγάλαις B 51 (599, 25) dist. φροντίσιν [Demokr.] B 302 (446, 2).

λύπημα. πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων Antiph. B 49 (599, 2).

λυπηρός. ἔνθα τὸ ἡδύ, ... καὶ τὸ λυπηρόν Antiph. B 49 (598, 24).

λύρα. ἑνδεκάχορδε Ion (?) B 5 (223, 5) παλίντροπος ἁρμονίη ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης Herakl. B 51 (69, 16) vgl. Skythin. 12 C 3 (86, 14 ff.) Μουσῶν λύρα Πλειάς Pythagor. C 2 (279, 24) Λύρα Gestirn Demokr. B 14, 3 (391, 12).

λύχνος. ὡπλίσσατο λύχνον Emped. B 84, 1 (196, 29) οἱ τοῦ λ. χρείαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέουσι Anaxag. A 32 (299, 37) *lucerna* Diog. A 18 (330, 41).

λωΐων. λώϊον Demokr. B 225 (425, 14).

λωφᾶν. οὔποτε .. ἀχέων λωφήσετε θυμόν Emped. B 145, 2 (215, 22).

μαγεία. *magia* (*magice*) 21 A 14 (155, 25) 55 B 300, 13 (442, 35 ff.). Vgl. μάγος.

μάγειρος Handwerk Hippokr. 12 C 1 (84, 28) μὴ δύνασθαι τὴν πυρὰν ἀνάψαι [Demokr.] B 300, 19 (445, 1).

μαγνῆτις Thal. A 1 (3, 30) 3 (7, 10). Vgl. λίθος.

μάγος. μάγοις (μαντεύεται) Herakl. B 14 (64, 19) μάγοι 60 B 6 (459, 35. 38) Verkehr mit ihnen Pythag. Emped. Demokr. 21 A 14 (155, 22 ff.) Demokr. A 1 (350, 15) = 2 (352, 47) 16 (354, 28) 40 (360, 7) [Demokr.] B 299 (439, 18) (Pythag.) B 300, 2 (440, 13. 16) vgl. B 300, 13 (442, 35 ff.) Protag. A 2 (527, 20) Anaxarch. A 2 (454, 37) Epim. Orph. Pythag. Ostanes μάγοι 55 B 300, 12 (442, 28. 30).

μᾶζα Demokr. B 246 (428, 22).

*μάθη .. φρένας αὔξει Emped. B 17, 14 (178, 11).

μάθημα. Περὶ μαθημάτων Tit. Protag. A 1 (526, 27) B 7 (538, 18) Archyt. B 3 (262, 3) vgl. μαθηματικός. ταῦτα τὰ μαθήματα (γαμετρία, ἀριθμοί, σφαιρικά, μωσικά) ἀδελφεά Archyt. B 1 (258, 11) coni. ἀριθμοί Pythag. 6ᵃ (23, 36) vgl. Pythagor. B 4 (270, 31) 27 (276, 5) τοὶ περὶ τὰ μαθήματα Archyt. B 1 (258, 4) μαθήματα d. Nausiphan. A 7 (463, 18 ff.) — τὸν ἀπὸ τῶν μαθημάτων περιγινόμενον (λόγον) Philol. A 29 (239, 23).

μαθηματικός. Πυθαγόρειοι (opp. ἀκουσματικός) 8, 2 (29, 32) v. Bion (466, 16) ἀριθμός Pythagor. B 9 (272, 20) 10 (272, 28) vgl. 13 (272, 47) Περὶ μαθηματικῆς Tit. Archyt. B 1 (257, 41) Π. μαθηματικῶν B 3 (262, 5) vgl. μάθημα.

τὰ μαθηματικὰ (ἤσκητο) Demokr. A 1 (351, 3) vgl. A 33 (357, 36) Timaios 1a (265, 8) θεωρήματα Pythag. B 27 (276, 10) — μαθηματικὸν μέγεθος τριχῆι διαστὰν ⟨ἐν⟩ τετράδι Philol. A 12 (235, 8) περὶ θεῶν διὰ τῶν μ. εἰδῶν ἀναδιδάσκει (Platon) Philol. B 19 (246, 14) μαθηματικὰ σχήματα = στερεά Pythagor. 32 A 15 (237, 9) μαθ. σώματα opp. αἰσθητά 45 B 22 (274, 34 vgl. 21) τὰ μηχανικὰ ταῖς *μαθηματικαῖς προσχρησάμενος ἀρχαῖς μεθώδευσε Archyt. A 1 (250, 40).

μάθησις coni. ὄψις, ἀκοή Herakl. B 55 (69, 23) ἡ μ. ἐξεργάζεται (καλὰ χρήματα) opp. αὐτόματα καρποῦται Demokr. B 182 (419, 3) ἀφυὴς ἐς μάθησιν ὧν χρή B 85 (403, 13) τὰς ὀρθῶς γινομένας ἑκουσίως δεῖν γίνεσθαι Pythagor. D 5 (284, 40. 44).

μαθητής. μαθηταί (τῶν ζώιων) Demokr. B 154 (412, 15) vgl. A 151 (381, 1).

μαίνεσθαι Herakl. B 5 (62, 15) ὅτεωι μαίνονται coni. ληναΐζουσιν B 15 (65, 2) μαινομένωι στόματι B 92 (75, 13) Νείκεϊ Emped. B 115, 14 (207, 20) μαινόμενοι = σωφρονοῦντες Dialex. 5, 1 (644, 5 vgl. 17 ff.) ἐμάνημεν opp. ἐσωφρονοῦμεν Thrasym. B 1 (577, 8).

μάκαρ. ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι Emped. B 115, 6 (207, 12) θεῶν μακάρων B 131, 4 (212, 4) αἱ μακάρων νῆσοι = ἡ ἀκρόπολις τῶν ... Θηβῶν [Parm.] B 23 (125, 26) = ἥλιος καὶ σελήνη Pythagor. C 4 (280, 16).

μακαρίζειν. τὸν τετελευτηκότα μακάριζε Chilon 73a 3 (521, 22) μακαρίζειν ἑωυτόν Demokr. B 191 (421, 7) μηδέποτε μακαρίσηις ἄνθρωπον ἐπὶ πλούτωι καὶ δόξηι [Demokr.] B 302 (446, 22) τοὺς μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων Demokr. B 191 (421, 1).

μακάριος Epich. Gn. 45 (96, 14) βίος (?) Antiph. B 51 (599, 23).

(μάκελον). *maceries ⟨e⟩ latere fabricata, e lapide* Demokr. B 28 (396, 26).

μακραίων. βίοιο Emped. B 115, 5 (207, 11).

μακρός. ὕπνος Epim. B 1 (494, 14) λόγος (rhetor.) Protag. A 7 (529, 12) vgl. A 26 (534, 33. 535, 1) Nausiphan. B 2 (465, 28) διὰ τῶ μακρῶ τόπω opp. μείονος Archyt. B 1 (260, 17) μακρὴ ὁδός Demokr. B 230 (426, 8) λῦπαι ⟨μακραί⟩ opp. βραχεῖαι B 235 (427, 5) μακρῆισι ... ῥίζαις Emped. B 54 (189, 25) δένδρεα B 72 (193, 22) (ἐλαίας) B 79 (195, 9) — μακρῶς καὶ βραχυτέρως ῥηθέντα Dialex. 5, 12 (645, 7) ὁρᾶν, γιγνώσκειν μακρότατα Antiph. B 1 (591, 18) — μήκιστον ... πλοῦτον Emped. B 129, 2 (211, 15) ἐπὶ τὸ μήκιστον καὶ ἐλάχιστον Hippokr. 12 C 1 (81, 14) ἐπὶ τὸ μακρότατον (81, 15).

μάλα. εἰκῆι μάλα Xenophan. B 2, 13 (46, 5) εὖ μάλα πολλῶν Herakl. B 35 (67, 16) πολλὰ μάλα Parm. B 8, 3 (118, 40) μάλα πάντα Emped. B 110, 3 (204, 2) τῆλε μάλα Parm. B 8, 28 (120, 7) μάλα λυγρά Emped. B 22, 8 (181, 21) ἀργαλέη B 114, 2 (206, 3) χαλεπωτέρη μάλα Demokr. B 90 (403, 23) — μάλα φιλεῖ γίγνεσθαι B 179 (418, 9).

μᾶλλον Xenophan. B 2, 19 (46, 11) Archyt. B 1 (259, 18) (*vielmehr*) Herakl. B 20 (65, 16) πολλῶι μᾶλλον Anaxag. B 13 (320, 2) πολὺ μᾶλλον (m. Genet.) Demokr. B 244 (428, 11) μᾶλλον m. Genet. Anaxag. B 16 (320, 23) Demokr. B 264 (432, 8. 9) μᾶλλον ἤ Herakl. B 43 (68, 15) Demokr. B 187 (419, 18) 257 (431, 4) 265 (432, 14) Krit. B 42 (626, 14) *lieber als* Herakl. B 9 (63, 8 doch vgl. Anm.) vgl. Demokr. B 118 (407, 8) μὴ (οὐ) μᾶλλον ἤ B 156 (413, 11) vgl. unten Z. 45. μᾶλλον ἐνάρθμιον Emped. B 91, 1 (198, 4) ἀνάξιοι, ἀνακηδέες Demokr. B 254 (430, 9) ἐπαρκέα μᾶλλον Emped. B 22, 4 (181, 17) ἀνδρωδέστεροι καὶ λαχνήεντες μᾶλλον B 67, 3 (193, 3) — οὐδέ τι τῆι μᾶλλον (sc. ἐόν) ... οὐδέ τι χειρότερον Parm. B 8, 23 (120, 2) opp. ἧσσον B 8, 48 (121, 9) μηδὲν μᾶλλον τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον εἶναι (σχῆμα) Demokr. A 38 (359, 41).

μάλιστα Herakl. B 72 (72, 20)

[Herakl.] B 129 (80, **15**) Emped. B 105, 2 (202, **18**) Akusil. B 21 (515, **17**) Demokr. B 179 (418, 8) 232 (426, **13**) 264 (432, **11**) 277 (434, **17**) Gorg. B 6 (557, **18**) Krit. B 37 (624, **29**) εἰ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών Xenophan. B 34, 3 (52, **1**) ἴση συνέρκυρσε μάλιστα Emped. B 98, 1 (199, **31**) ἐχθρὰ . . . μάλιστα B 22, 6 (181, **19**) παντοίων μάλιστα σοφῶν . . ἔργων B 129, 3 (211, **16**) μάλιστα τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι Demokr. B 279 (435, **13**).

μαλακός. μαλακοῖσι λόγοισι Parm. B 1, 15 (114, **21**) ἐν κλίνηι μαλακῆι Xenophan. B 22, 2 (50, 8) — μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο opp. τὰ σκληρά Epich. Gn. 37 (95, **17**) γίνεσθαι ἐκ μαλακῶν σκληρόν Emped. B 92 (198, 9 vgl. 8) μαλακὸν τὸ μανόν opp. σκληρόν Demokr. A 135 (375, 25 ff.) μαλακώτερον τὸν μόλυβδον τοῦ σιδήρου (375, 31). Vgl. μαλθακός.

μαλακότης γλώττης Alkm. A 9 (101, 37) Diog. A 22 (332, 16).

μαλάχη. ἱερώτατον φύλλον Pythagor. C 2 (279, 26) ἀγαθὴ βρωθῆναι 68 A 5 (493, 2).

μαλθακός. τὸ σκληρὸν μαλθακόν u. umgek. Meliss. B 8 (148, 2).

μάλκιος. '*congelatus*' (Amalchius) Hekat. B 2 (459, 9).

μανθάνειν. μάνθανε (δόξας) Parm. B 8, 52 (121, **13**) μαθήσεαι B 1, 31 (115, **13**) μάθοιεν (γράμματα, μουσικήν, ἀγωνίην, αἰδεῖσθαι) Demokr. B 179 (418, 7) μαθόντες Krit. B 44 (626, **27**) ἀβροσύνας μαθόντες Xenophan. B 3, 1 (46, **16**) καθ' Ὅμηρον μεμαθήκασι B 10 (48, **11**) m. Inf. μάθον Emped. B 35, 14 (186, 7) μάθε Demokr. B 244 (428, **11**) μεμάθηκε Emped. B 17, 9 (178, 6) = 26, 8 (183, 5).

μανθάνειν dist. φύσιν ἔχειν Epich. Gn. 40 (96, 2) dist. ξυνιέναι Prodik. A 16 (566, 2 ff.) τὸ μαθὲν πὰρ ἄλλω καὶ ἀλλοτρίαι opp. ἐξευρὲν (δι' αὔταυτον) Archyt. B 3 (262, 6 ff.) vgl. οὔτ' αὐτὸς εὑρεῖν οὔτε παρ' ἄλλου μαθεῖν Platon Phaidon 99 c (∼ 85 c) ἀπὸ νεότητος ἀρξαμένους δεῖ μανθάνειν Protag. B 3 (537, **20**) opp. παθεῖν [Demokr.] B 302 (445, 28) — οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν Herakl. B 17 (65, 8) μανθάνειν τἀγαθόν Epich. (?) B 3 (91, 5) λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον Demokr. B 53 (400, 9) οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἢν μὴ μάθηι τις B 59 (401, 2).

μανία dist. ἄνοια Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 19) dist. ἔρως Prodik. B 7 (572, 9) dist. σωφροσύνη Dialex. 5, 7 (644, 20) μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης Emped. B 4, 1 (174, **10**) Entstehung (*furor*) Emped. A 98 (172, 47 ff.) περὶ μανίης (Demokr.) C 3 (447, 36) — τοῖς κατὰ μανίαν προσπίπτουσι ὡμοιῶσθαι (τὰ ὄντα) Anaxarch. A 16 (457, 28).

μανικός. τὴν χεῖρα κινεῖν μανικόν Chilon 73ᵃ 3 (521, 29).

μανός. διὰ τοῦ μανοῦ καὶ πυκνοῦ φανερὸν ὅτι ἔστι κενόν Xuthos (220, 14 ff.) τὸ μανὸν καὶ λεπτὸν θερμόν (= αἰθήρ) opp. πυκνὸν καὶ παχύ Anaxag. A 70 (307, 14) = 55 A 135 (375, 3) μαλακὸν τὸ μανόν Demokr. (375, 25) (ζῶια) ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε Emped. B 75, 1 (194, **6**) ὧν μανὰ καὶ ἀραιὰ κεῖται τὰ στοιχεῖα opp. πυκνὰ A 86 (168, 47) τὸ μέγα ζῶιον ἅμα τῶι μανῶι (sc. ἀέρι) καὶ τὸν πυκνὸν ἕλκειν, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸν τὸν μανόν Anaxag. A 92 (310, 42) τὸ μανὸν καὶ ἁπαλὸν (γλώττης) Diog. A 19 (331, 13). Vgl. μανότης, μανοῦν, μάνωσις, πυκνός, πυκνοῦν, πύκνωσις.

μανότης opp. πυκνότης (ἀέρος) Anaximen. A 5 (18, 12. 21) B 1 (21, 10) vgl. Idaios (?) (327, 39) coni. ἁπαλότης (γλώττης) Alkm. A 5 (101, 22). Vgl. μανοῦν, μανός.

μανοῦν passiv. opp. πυκνοῦσθαι (ἀήρ) Diog. A 5 (329, 13) μανούμενον (τὸν ἀέρα) ὄζειν Anaxag. A 92 (310, 42). Vgl. μανός, μανότης.

μαντεία bekämpft Xenophan. A 52 (44, 9. 11) (erkl.) Herakl. A 20 (61, 8 ff.)

μαντεῖον Plur. Orph. B 15[a] (478, 27) *oracla* Antiph. B 79 (604, 2, — τὸ ἐν Δελφοῖς Herakl. B 93 (75, 17) = τετρακτύς = ἁρμονία Pythagor. C 4 (280, 17).

μαντεύεσθαι Herakl. B 14 (64, 18. 20) μαντεύσαιτο (φρεσί) Emped. B 15, 1 (177. 5) περὶ τῶν γεγονότων Epim. B 4 (495, 11).

μαντική defin. Hippokr. 12 C 1 (83, 35) = ἀνθρώπου φρονίμου εἰκασμός Antiph. A 9 (591, 8) coni. μουσική, ἰατρική Pythagor. D 1 (282, 4) *vaticinationes* Antiph. B 79 (604, 2).

μάντις. μάντεις dist. ὑμνοπόλοι (Stadium d. Seelenwanderung) Emped. B 146, 1 (215, 26) coni. θεολόγοι Philol. B 14 (245, 16) τὸ γεγονὸς ἐπιστητὸν ἤδη καὶ τοῖς μάντεσιν Epim. B 4 (495, 10).

μαντοσύνη. μαντοσυνέων κεχρημένοι Emped. B 112, 10 (205, 17).

μάνωσις opp. πύκνωσις Anaximen. A 5 (18, 20) Hippas. 7 (30, 43) Herakl. A 5 (58, 9) Archel. A 7 (324, 39).

μαραίνειν. μαραινομένους καμάτοισιν [Emped.] B 156, 3 (218, 6) ἀνθέων τρόπωι μαραίνοντι Hipparch. 55 C 7 (449, 24).

μαργαίνειν. σύες ἐπὶ φορυτῶι μαργαίνουσιν Demokr. B 147 (411, 8).

μάργος. οἴδματι Emped. B 100, 7 (200, 21).

μαρμαρῖτις [Demokr.] B 300, 2 (440, 16).

μαρμαρυγή Apollon. Rhod., ἀστήρ Musaios B 17 (487, 11).

μάρπτειν. γλυκὺ . . γλυκὺ μάρπτε Emped. B 90, 1 (198, 1) μάρψωσι . . φάρμακα χερσίν B 23, 3 (182, 1).

μαρτυρεῖν. φάτις αὐτοῖσιν μαρτυρεῖ Herakl. B 34 (67, 15) med. μαρτυρέονται ὡς Philol. B 14 (245, 16).

μαρτυρία Plur. Rhetor. 74 A 26 (534, 22).

μαρτύριον Plur. Gorg. B 6 (557, 25).

μάρτυς. οὐκ ἀγαθὸς ἑαυτῶι Krit. B 44 (626, 29) κακοί (ὀφθαλμοί) Herakl. B 107 (77, 8) ἀκριβέστεροι B 101[a] (76, 19) ψευδῶν . . . μάρτυρας B 28 (66, 15).

μαστός. ὑπὸ τοὺς μαστούς (φλέβες) Diog. B 6 (339, 2) γεννηθὲν ἐπὶ τὸν μαστὸν φέρεσθαι (τὸ ἔμβρυον) Demokr. A 144 (380, 9).

μασχάλη. ὑπὸ τὴν μασχάλην (φλέβες) Diog. B 6 (337, 19).

ματαιοπονεῖν. ματαιοπονεῖ Demokr. B 52 (400, 8).

μάταιος. ματαίως Emped. B 39, 2 (187, 5).

μάτην opp. ἐκ λόγου καὶ ὑπ' ἀνάγκης Leuk. B 2 (350, 5).

μάχαιρα. κακοεργόν, εἰνοδίην Emped. (?) B 154[b] (217, 22) μαχαίραι πῦρ μὴ σκαλεύειν Pythagor. C 6 (281, 22. 32) μάχαιρα τέμνει, ἡ διαβολὴ χωρίζει φίλους [Demokr.] B 302 (446, 7) — οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες Demokr. B 228 (425, 22).

μάχεσθαι (ὑπὲρ τοῦ νόμου) Herakl. B 44 (68, 16) θυμῶι B 85 (74, 13) Demokr. B 236 (427, 10) φρονήσει τύχη μάχεται B 119 (407, 24).

μάχη θεῶν Pherekyd. A 11 (507, 13) B 4 (508, 20 ff.) — μάχας διέπειν Xenophan. B 1, 21 (45, 9).

μεγαλογκίη. εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μ. Demokr. B 3 (386, 20).

μεγαλογνώμων. τὸ μ. bei (Gorg.) Krit. Thukydid. 81 A 17 (612, 7).

μεγαλόδωρος. τύχη Demokr. B 176 (417, 15).

μεγαλοφροσύνη d. Herakl. A 1 (55, 6) Κίμωνος Krit. B 8, 1 (616, 14).

μεγαλόφρων v. Herakl. A 1 (54, 16) v. Parm. (Timon) A 1 (106, 7) μεγαλόφρονα καὶ ἀνδρεῖον v. Perikles Protag. B 9 (540, 6).

μεγαλοψυχίη Demokr. B 46 (399, 18).

μέγαρον. ἐν μεγάροισι Emped. B 137, 4 (214, 4).

μέγας nach Ausdehnung. μέγαν οὐρανόν Orph. B 13 (478, 10) Emped. B 41 (187, 13) ὄμβρον B 50 (189, 6) δάκτυλον Diog. B 6 (337, 21) δεσμῶν Parm. B 8, 26 (120, 5) κυλίκων B 33 (623, 17 vgl. 19) Μεγάλη θάλαττα

26 B 1 (225, 36. 38) παρὰ τὴν μεγάλην (sc. φλέβα) Diog. B 6 (338, 15) μεγάλαι (338, 11) vgl. μεγίστη, μέγισται (338, 2. 337, 11. 17) μέγα ἄστυ Emped. B 112, 1 (205, 8) φᾶρος coni. καλόν Pherekyd. B 2 (508, 8) οἰκία πολλά τε καὶ μεγάλα (508, 4) (ὁ ἀὴρ) μέγα coni. ἰσχυρόν u. a. Diog. B 8 (339, 20) μέγα Νεῖκος ... ἐθρέφθη Emped. B 30, 1 (184, 18) θυρέτροις Parm. B 1, 13 (114, 19) — Μέγας διάκοσμος Tit. Leuk. B 1 (349, 29) Demokr. A 33 (357, 21) = B 4b (387, 4) vgl. B 0c (384, 31) Μέγας λόγος Tit. Protag. B 3 (537, 18) Μεγάλη τέχνη Tit. Thrasym. B 3 (578, 4) — εἴτε ὀλίγον μείζων εἴτε ... ἐλάσσων (Χθὼν συνέκυρσε) Emped. B 98, 4 (200, 1) vgl. κατὰ μεῖζον ἐμίσγετο Emped. B 59, 1 (190, 18) μείζονες ὅροι opp. μείους Archyt. B 2 (261, 20 vgl. 17. 262, 1) διάστημα opp. μεῖον (261, 18. 262, 2) τὸ δι' ὀξειᾶν Philol. B 6 (241, 15) — ὅσα γε ψυχὴν ἔχει, καὶ μείζω καὶ ἐλάσσω Anaxag. B 12 (318, 16) — *laut.* τὼς μεγάλως τῶν ψόφων Archyt. B 1 (259, 5) vgl. (260, 2) μέγα φθέγξασθαι coni. ὀξύ (259, 14) vgl. (260, 5) — nach Bedeutung. μέγας ἀγών Antiph. B 49 (598, 15) Μεγάλοι θεοί Mus. B 20 (488, 1) πόνων καὶ ἱδρώτων Antiph. B 49 (599, 3) κινδύνους Demokr. B 276 (434, 11) νόμους Antiph. B 44 (597, 15) (ἁ δεκὰς) μεγάλα Philol. B 11 (243, 4) *κακεστώ Demokr. B 182 (419, 5) μεταβολήν Antiph. B 61 (602, 12) τέρψιες Demokr. B 194 (421, 17) λύπαις Antiph. B 51 (599, 25) vgl. λυπημάτων B 49 (599, 2) κινήσιας Demokr. B 191 (420, 11) vgl. διαστημάτων (420, 12) χρῆμά τι Emped. B 113, 1 (205, 21) σημεῖα Diog. B 4 (335, 13) ἔργα Demokr. B 250 (429, 9) τὰ παρεόντα καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζηλωτά B 191 (420, 19) — οὐδὲν ἔχων μέγα coni. περιττόν, σεμνόν (ὁ βίος) Antiph. B 51 (599, 24) τὰ μεγάλα καὶ λαμπρά Demokr. B 157 (413, 18) μεγάλα ἐγγυᾶν opp. μικρὰ διδόναι [Demokr.] B 302 (446, 10) ἐπὶ τοῖς μεγάλοις opp. σμικροῖς (ἀνιᾶται) Krit. B 42 (626, 14) — μέγα m. Inf. Demokr. B 42 (399, 11) μέγα δύνανται B 95 (404, 9) διαφέρει μέγα μὲν οὔ, ἀλλ' ὥστε Diog. B 5 (336, 10) μεγάλα βλάπτουσι Demokr. B 113 (406, 10) vgl. ἰσχύει μέγιστον Anaxag. B 12 (318, 15) — μέγ' ἀμείνων Mus. B 4 (485, 1) μέγ' ἐλαφρόν Parm. B 8, 57 (122, 1) μέγα νήπιος Emped. B 137, 2 (213, 35) μόροι μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι Herakl. B 25 (66, 5) vgl. μείζω μοῖραν Demokr. B 258 (431, 7) u. μέζονες ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν B 219 (424, 18. 19) μέγιστος. θεὸς ἕν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος Xenophan. B 23, 1 (50, 15) ἀρετὴ μεγίστη Herakl. B 112 (77, 49) πειθοῦς ἀμαξιτός Emped. B 133, 2 (212, 11) ὄρθωσις Demokr. B 252 (429, 18) πολιτικὴν τέχνην B 157 (413, 17) ... ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων B 263 (432, 5. 6) μέγιστον (μύσος) Emped. B 128, 9 (211, 3) σημεῖον Meliss. B 8 (147, 6) παράγγελμα Demokr. B 208 (423, 10) τὸ μέγιστον τῶν ... ἀγαθῶν Thrasym. B 8 (579, 1) τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι Demokr. B 252 (429, 16) (τῶν συμφορῶν) τὰ μέγιστα μὴ θεῶν ἔργα εἶναι κτλ. Thrasym. B 1 (576, 24) ἐκ πάντων τὰ μέγιστα ... συνθείς Hippias B 6 (584, 22) περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλώμεθα Herakl. B 47 (69, 1) μαθητὰς ἐν τοῖς μεγίστοις Demokr. B 154 (412, 16).

Doxographie. μέγα, μικρόν: ἀρχαί Alkm. A 3 (101, 1) = 45 B 5 (271, 34) τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ Platon 45 B 13 (272, 45) οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι βαιότερον (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 44 (121, 5) οὔτ' ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μεῖζον γίνοιτο (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (145, 4) εἰ ... ἄλλωι ὄντι προσγένοιτο, οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν Zenon B 2 (133, 23) νοῦς ὅμοιος καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων Anaxag. B 12 (319, 10) ἴσαι

μοῖραι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ ... τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι B 6 (316, **10. 16**) (ἀήρ, αἰθήρ) μέγιστα ἔνεστι ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ 5 μεγέθει B 1 (314, **1**) — Begriff. μέγα μικρὸν τωὐτό Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) πρὸς ἑαυτὸ ἕκαστον καὶ μέγα καὶ σμικρόν Anaxag. B 3 (314, **19**) τὸ αὐτὸ καὶ μέζον καὶ μῆιον κτλ. Dia- 10 lex. 5, 3 (**644**, 10) εἰ πολλά ἐστιν, ἀνάγκη αὐτὰ μικρά τε εἶναι καὶ μεγάλα ... μεγάλα ὥστε ἄπειρα εἶναι Zenon B 1 (133, **13. 14**) τοῦ μεγάλου ἀεί ἐστι μεῖζον Anaxag. B 3 (314, **18**) τὸ 15 μέγιστον δοκοῦν ἀπό τινος ἐξεκρίθη ἑαυτοῦ μείζονος (314, **10**) — arithm. ὁ τοῦ μείζονος λόγος (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 41) — νικᾶι τῶι ἥσσονι καὶ βεβαίωι τὸ μεῖζον τῆς ἐλ- 20 πίδος Demokr. B 176 (417, **16**) μικραὶ χάριτες ἐν καιρῶι μέγισται B 94 (404, 7 — τὰ μεγάλα τῶν μεγάλων ἀκούειν,) τὰ μεγάλα μᾶλλον αἰσθάνεσθαι Anaxag. A 92 (310, 39. 43). μέγας ἐνιαυτός s. 25 ἐνιαυτός, μέγα κενόν s. κενός. Vgl. μικρός.

μέγεθος. τῶι μὲν μεγέθει ἄπειρον, ταῖς δὲ περὶ αὐτὸν (ἀέρα) ποιότησιν ὡρισμένον Anaximen. A 6 (18, 23) τὸ κατὰ 30 μέγεθος ἄπειρον Zenon B 1 (133, 3) μικρὰ μὲν ὥστε μὴ ἔχειν μέγεθος, μεγάλα δὲ ὥστε ἄπειρα (τὸ μέγεθος) εἶναι (133, **13. 19**) (τὸ ὄν) τὸ μέγεθος ἄπειρον ἀεὶ χρὴ εἶναι (μέγεθος οὐ τὸ δια- 35 στατόν, ἀλλὰ τὸ δίαρμα αὐτὸ τῆς ὑποστάσεως) Meliss. B 3 (144, **6**) vgl. B 10 (149, 4. 7) μέγιστα ... καὶ πλήθει καὶ μεγέθει Anaxag. B 1 (314, **2**) μέγεθος τὸ ὂν καὶ εἰ μέγεθος σωματικόν 40 Zenon A 21 (130, 15) ἀνάγκη τι μέγεθος ἀμερὲς εἶναι A 22 (130, 41) εἰ μὴ ἔχοι μέγεθος τὸ ὄν, οὐδ' ἂν εἴη, εἰ δὲ ἔστιν, ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν καὶ πάχος B 1 (133, **5** ff. vgl. **9**) 45 vgl. οὗ μήτε μέγεθος μήτε πάχος μήτε ὄγκος ... οὐδ' ἂν εἴη τοῦτο (133, 21) u. B 2 (134, 7) aber οὐδὲν ἔχει μέγεθος (134, 9) μεγέθους μηδενὸς ὄντος, προσγενομένου δέ (?), οὐδὲν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι (133, **23** f.) εἰ ἕν ἐστιν, ἤτοι ποσόν ἐστιν ἢ συνεχές ἐστιν ἢ μέγεθός 5 ἐστιν ἢ σῶμά ἐστιν Gorg. B 3 (553, 22 ff.) — τὸ μαθηματικὸν μέγεθος Philol. A 12 (235, 8) — τὸ σωρευόμενον μέγεθος [Emped.] B 159 (218, **16**) — μέγεθος σχῆμα δύναμις (παραλλαγαὶ τῶν πρώ- 10 των σωμάτων) Ekphant. 1 (265, 31) σχῆμα, μέγεθος, θέσις, τάξις d. Atome Leuk. A 14 (346, 13) Demokr. A 135 (375, 15 vgl. 375, 20. 376, 28) μέγεθος καὶ σχῆμα (βάρος epikureisch) A 47 15 (361, 5) μέγεθος καὶ σμικρότης ... οὐ πρὸς ἕτερον (Demokr.) A 135 (376, 31) — ἁρμονίας μέγεθος Philol. B 6 (241, **14**) διὰ τὰν ὑπερβολὰν τοῦ μεγέθεος (sc. τῶν ψόφων) Archyt. B 1 20 (259, **4**) vgl. μέγας — ἐκ τῆς διχοτομίας ἄτομα ποιεῖν μεγέθη Zenon A 22 (130, 45) vgl. ἄτομος — rhetor. τοῖς μεγέθεσιν (ταράττειν καὶ κυκᾶν) v. Pythagor. E 2 (292, 45).

Μεγιστώ Emped. B 123, 2 (209, **20**). 25

μέδειν. τιμῆς ἄλλης ἄλλο μέδει Emped. B 17, 28 (179, 5).

μέδιμνος τῶν κέγχρων καταπεσὼν ποιεῖ ψόφον ἢ οὔ; Zenon A 29 (132, 30).

μεθέορτος. ἡμέραι Antiph. B 95 (605, 30 **22**).

μέθεξις τῶν ἀριθμῶν für μίμησις (Pythagor.) Platon 45 B 12 (272, 38).

μέθη. ἐξέλυσε ταῖς μέθαις (τὰ μὲν τοῦ σώματος) Demokr. B 159 (414, **3**) ἐν 35 ταῖς μέθαις ἧττον φρονεῖν Diog. A 19 (331, 40) — κάλλιστος ἀρετῆς μισθὸς μέθη αἰώνιος Platon nach Orph. B 4 (474, 8).

μεθιέναι. εἰσόκε χειρὶ μεθῆι Emped. B 40 100, 20 (201, **9**).

μεθόριον. μεθόρια φιλοσόφου ... καὶ πολιτικοῦ Prodik. B 6 (572, **4** vgl. Anm.)

μέθυ syn. οἶνος Xenophan. B 5, 2 45 (47, 8).

μεθύειν. οἰκέτας μεθύοντας μὴ κολάζειν Kleobul. 73a 3 (520, 19).

μεθύσκειν. ὁπόταν μεθυσθῆι Herakl. B 117 (78, 10).

μεῖγμα (itacistische Orthographie μῖγμα). ἀραιότερον = θερμόν, πυκνότερον = ψυχρόν Parm. A 43 (111, 36) τὰ μεταξὺ (πυρὸς καὶ γῆς) μείγματα οἷον ἀέρα καὶ ὕδωρ A 35 (110, 46) μεῖγμα Ἐμπεδοκλέους καὶ Ἀναξιμάνδρου (?) 46 A 61 (305, 29) τὸ μῖγμα (τῶν στοιχείων) = κόσμος Emped. A 32 (159, 7) ἅπαξ γενόμενον τὸν κόσμον ἐκ τοῦ μίγματος Anaxag. A 64 (305, 47) ἐξ ἑνὸς μίγματος ἄπειρα ὁμοιομερῆ ἀποκρίνεσθαι B 1 (313, 28) ὁτιοῦν τῶν μορίων (= ὁμοιομερῶν) εἶναι μεῖγμα ὁμοίως τῶι παντί A 45 (303, 4) τὸ μεῖγμα τὸ τῶν σπερμάτων Emped. B 92 (198, 7) — πολλὰ μίγματα συρρέειν ἐν θαλάσσηι Xenophan. A 33 (41, 31). Vgl. μίξις, μειγνύναι.

μειγνύναι, μίσγειν. *Veneris cum germina miscent* Parm. B 18, 1 (134, 29) ἐάν τις τῶν μὲν (sc. χρωμάτων) ἔλαττον μίσγηι τῶν δὲ πλέον Demokr. A 135 (378, 24) ἁρμονίηι μείξαντε (γραφέες) τὰ μὲν πλέω ἄλλα δ'ἐλάσσω Emped. B 23, 4 (182, 2) — med. μείγνυσθαι ὅσων οἱ πόροι σύμμετροι πρὸς ἀλλήλους Emped. A 87 (171, 20) vgl. ἔλαιον καὶ ὕδωρ οὐ μείγνυσθαι A 86 (169, 10) B 91 (198, 4) vgl. auch ἐκ μαλακῶν σκληρὸν ὥσπερ τῶι καττιτέρωι μειχθέντα τὸν χαλκόν B 92 (198, 10) εἰ τούτων (= τὰ ἐν τῶιδε τῶι κόσμωι) τι ἦν ἕτερον τοῦ ἑτέρου... οὔτε μίσγεσθαι ἀλλήλοις ἠδύνατο οὔτε κτλ. Diog. B 2 (334, 14) τὸ ἓν οὔτε μετακοσμούμενον οὔτε ἑτεροιούμενον οὔτε μιγνύμενον ἄλλωι Meliss. A 5 (137; 974ᵃ21) — Mischung d. Elemente μισγομένων Emped. B 35, 7 (185, 33) = 35, 16 (186, 9) vgl. 20 A 5 (138; 975ᵇ 11) μιγέντα 21 B 9, 1 (175, 20) μίξις τε διάλλαξίς τε μιγέντων B 8, 3 (175, 17) vgl. ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων (Νεῖκος, Φιλότης) B 59, 1 (190, 18) πάντα ὁμοῦ τὰ ὄντα μεμῖχθαι πρότερον πρὶν διακριθῆναι Anaxag. A 45 (303, 23) νοῦς μέμεικται οὐδενὶ χρήματι· εἰ μὴ γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ ἦν, ἀλλά τεωι ἐμέμεικτο ἄλλωι, μετεῖχεν ἂν ἁπάντων ... B 12 (318, 7. 9. 10) vgl. νοῦν καθαρὸν καὶ ἄκρατον ἐν μεμειγμένοις πᾶσι τοῖς ἄλλοις A 15 (297, 21) νοῦν ... μεμειγμένα τὰ σύμπαντα διακοσμῆσαι A 46 (304, 18) vgl. συμμειγνύναι — (λόγος) μειγνύμενος μεγάλωι (sc. ἡλίωι) μικροῖς τε φάεσσι Kleanth. heraklitis. 12 C 4 (86, 34) — ἄρσενι θῆλυ μιγῆν (= μιγῆναι) Parm. B 12, 5 (123, 22) μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ' ἀνδρῶν, τῆι δὲ γυναικοφυῆ Emped. B 61, 3 (191, 12) — ὅσοις ἴσα καὶ παραπλήσια μέμεικται ..., τούτους φρονιμωτάτους Emped. A 86 (168, 44) οὐ μείγνυσθαι ταῖς ὀσμαῖς (διάθεσις?) Diog. A 19 (331, 8) (κόρην) μειγνυμένην τῶι ἐντὸς ἀέρι ποιεῖν αἴσθησιν (331, 11) τάχιστα μείγνυσθαι (ἀὴρ ἐλάχιστος) b. ὄσφρησις (331, 17) — τρίτον (εἶδος) ἀπ' ἀμφοτέρων μειχθέντων ἀρτιοπέριττον Philol. B 5 (240, 20). Vgl. μεῖγμα, μίξις, κρᾶσις.

μεικτός. στεφάνας μικτὰς ἐκ φωτὸς καὶ σκότους Parm. A 37 (111, 6) (ἡμισφαίριον) μικτὸν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός Emped. A 30 (158, 32) — ἐν τοῖς μεικτοῖς (aus βαρύ u. κοῦφον) Demokr. A 135 (375, 22).

μείλιχος. οἶνος Xenophan. B 1, 6 (44, 21).

μειοῦν. σελήνην ποτὲ μὲν πληρουμένην, ποτὲ δὲ μειουμένην Anaximandr. 11 (14, 11) vgl. Pythagor. B 36 (278, 2) μειοῦσθαι coni. φθίνειν opp. αὔξεσθαι (ζῶια) Emped. A 77 (165, 47).

μείων. τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ μέζον καὶ μῆιον Dialex. 5, 3 (644, 10) — διὰ τῶ μειόνος (τόπω) opp. τῶ μακρῶ Archyt. B 1 (260, 18) οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι Xenophan. B 3, 4 (46, 19) ὅροι opp. οἱ μείζονες Archyt. B 2 (261, 21 vgl. 18. 262, 1) διάστημα μεῖον opp. μεῖζον (261, 18. 262, 2).

μελάγκουρος. Ἀσάφεια Emped. B 122, 4 (209, 12).

μελαγχολία des Herakl. A 1 (55, 5) C 5

(87, 3) des Emped. Platon Sokrates 21 A 17 (156, 4).

μελανία τοῦ νέφους Anaximandr. 23 (16, 24).

μελανόφθαλμος Diog. A 19 (331, 27).

μέλας. ἄνδρες opp. γυναῖκες (vgl. d. Vasenmalerei) Emped. B 67, 2 (193, 2) ⟨θεούς⟩ Xenophan. B 16, 1 (49, 11) — μέλαν, λευκόν scheinbar Meliss. B 8 (147, 11) λευκὸν μέλαν: ἀρχαί Alkm. A 3 (101, 1) = 45 B 5 (271, 34) vgl. 55 A 135 (375, 9) vgl. (378, 26) — τὸ μέλαν τοῦ ὕδατος Emped. (375, 9) vgl. τοῖς τοῦ ὕδατος (πόροις, sc. ὀφθαλμοῦ) τὰ μέλανα γνωρίζειν Emped. A 86 (168, 15 vgl. 170, 1) τὰ μέλανα (ὄμματα) πλεῖον ὕδατος ἔχειν καὶ διὰ τοῦτο ... νύκτωρ (οὐκ ὀξὺ βλέπειν) opp. τὰ γλαυκά A 91 (172, 12) danach Diog. A 19 (331, 27) — μέλαν eine der vier Grundfarben Emped. A 92 (172, 24) Demokr. A 125 (372, 16) vgl. A 135 (377, 25 ff.) — ἐνεῖναι τῶι λευκῶι τὸ μέλαν u. umgek. Anaxag. B 10 (317, 26) μέλαν καὶ λευκόν (optisches Experiment) B 21 (322, 7) — Erklärung der Farbenerscheinung. τὸ μέλαν τὸ τραχύ Demokr. A 126 (372, 17) ἐκ τραχέων καὶ σκαληνῶν καὶ ἀνομοίων A 135 (377, 36 ff. vgl. 378, 32 ff.) τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος αἰτιᾶται πρὸς τὸ φαίνεσθαι μέλαν (378, 47) τὸ μέλαν in d. Mischfarben (378, 10 ff.) — τὸ μέλαν (ἴριδος) Anaximen. A 18 (20, 21) *niger in fundo fluvii color exstat ab umbra* Emped. B 94, 1 (198, 24).

μελεδήμων. μελεδήμονες ἔργων Emped. B 112, 2 (205, 9).

μέλειν. κακοῖς ... *μέλει .. ἀπιστεῖν Emped. B 5, 1 (175, 4) μελέτας ⟨μέλε τοι⟩ διὰ φροντίδος ἐλθεῖν B 131, 2 (212, 2) ὧι σκοτόεσσα ... δόξα μέμηλεν B 132, 2 (212, 7).

μελετᾶν. μελέτα τὸ πᾶν Periandr. 73ª 3 (523, 15) μελετῶν χρηστός Pyrrhon 62 A 2 (462, 35) μελετᾶν ἅ κα ἀκούσηις Dialex. 9, 3 (648, 17).

μελέτη opp. φύσις ἀγαθή Epich. Gn. 33 (95, 6) ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί Krit. B 9 (616, 17) vgl. μελέτη πολυχρονίη = φύσις Euenos (S. 720 Anm. zu S. 398, 3) μηδὲν εἶναι μήτε τέχνην ἄνευ μελέτης μήτε μελέτην ἄνευ τέχνης Protag. B 10 (540, 10) — καθαρῆισιν ἐποπτεύσηις μελέτηισιν Emped. B 110, 2 (204, 1) ἡμετέρας μελέτας ... διὰ φροντίδος ἐλθεῖν B 131, 2 (212, 2).

μελέτημα coni. ἔθος Krit. B 6, 1 (615, 10).

μέλι. χλωρόν Xenophan. B 38, 1 (52, 10) πίονος B 1, 10 (44, 25) ξουθῶν σπονδὰς μελιτῶν Emped. B 128, 7 (211, 1) — μήτε γλυκὺ μήτε πικρόν Demokr. A 134 (373, 18) — ἔχαιρε ἀεὶ τῶι μέλιτι ... ὑγιῶς τις ⟨ἂν⟩ διάγοι, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι βρέχοι Demokr. A 29 (357, 42 vgl. d. Vorberg.) *in melle servarent* (*corpora*) A 161 (382, 35).

μελίη. ἐν μελίηισιν Mus. B 5 (485, 5).

μελίκρατον Pythagor. B 27 (275, 20).

μέλιττα. τὸν τῆς μελίσσης σῖτον ἔχουσιν Demokr. B 227 (425, 19).

μέλλειν. *wollen, sollen.* m. Inf. Praes. τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα Demokr. B 3 (386, 14) m. Inf. Fut. μέλλει ἔσεσθαι Parm. B 8, 20 (119, 17) εἰδήσειν Demokr. B 264 (432, 10) μέλλοντος ἔσεσθαι Krit. B 32 (623, 13) ἔμελλεν ἔσεσθαι Anaxag. B 12 (319, 1) ἔμελλον ὀψεῖσθαι Archyt. B 1 (258, 7) — absolut. δεινὸν συνιδεῖν τὸ μέλλον opp. τὸ γενόμενον Pittak. 73ª 3 (522, 17) τυφλὸν τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος Epim. B 10 (496, 12) *praesensionem rerum futurarum comprobavit* v. Demokr. A 138 (379, 22) προσημαίνειν τὰ μέλλοντα τοῖς ἀνθρώποις (τὰ εἴδωλα) B 166 (416, 1) — τὸ τέλειον ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ... κρέσσον B 295 (438, 7) τῶι γεννωμένωι καρπῶι καὶ μέλλοντι B 148 (411, 13) μέλλουσαν ἀδικίην opp. γενομένην B 193 (421, 14) ἐπ' ἀποῦσι καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις opp. παρεῖναι Antiph. B 56 (601, 6) — μέλλοντι κατέχεσθαι (= δύνανται?) Philol. B 6 (241, 13) — *zögern.* τὸ ἀεὶ μέλλειν ἀτε-

λέας ποιεῖ τὰς πρήξιας Demokr. B 81 (403, 3) ἐν ὧι δειμαίνει, μέλλει, ἐν ὧι μέλλει, πολλάκις ὁ . . . χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων . . . ἐν τῶι μέλλειν ἐνδέχεται ⟨καὶ τὸ μὴ⟩ γενέσθαι Antiph. B 58 (601, 14 ff.) τί δῆτα μέλλοι . . . εἰπεῖν Thrasym. B 1 (577, 9).

μέλος. *Glied.* μελέων φύσις Emped. B 63 (192, 11) nach Parm. vgl. unten Z. 22 μελέων ἐρατὸν δέμας B 62,7 (191, 23) ἀν βροτέων μελέων . . ὄγκον B 20, 1 (180, 4) θηρείων B 101, 1 (202, 5) λεπίδες . . . ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν B 82, 2 (195, 32) οὐ στάσις οὐδὲ . . δῆρις . . ἐν μελέεσσιν B 27a (184, 1) des Sphairos? vgl. μέγα Νεῖκος ἐνὶμμελέεσσιν ἐθρέφθη B 30, 1 (184, 18) u. μελέων (d. Alls = Elemente?) τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει B 35, 11 (186, 4) — *Sinnesorgan.* κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων Parm. B 16, 1 (124, 12) μελέων φύσις B 16, 3 (124, 14) — *Lied.* γυναικείων μελέων . . . ᾠιδάς Krit. B 1 (613, 14).

μέμψις. ἐρωτικήν Demokr. B 271 (433, 14).

×**μέν.** ohne korrespondierendes Glied. καὶ μέν Xenophan. B 37 (52, 8) τὸ μὲν οὖν σαφές B 34, 1 (51, 22) τοῦτο μέν Emped. B 20, 1 (180, 4) vgl. auch Anaxag. B 4 (315, 14) τὸ μὲν ξύμπαν εἰπεῖν Diog. B 2 (334, 8) μὲν γάρ Emped. B 2, 1 (173, 18) αὐτὰ μὲν (μὰν?) ἁ φύσις Philol. B 6 (241, 3) — fehlt [Philol.] B 21 (248, 10) der Satz mit δέ? Diog. B 6 (339, 7) korrupt? vgl. Anm. — πολλοὺς μὲν δὴ (τοὺς μὲν — τοὺς δέ) Archyt. B 1 (259, 1) ὅτι μὲν δὴ τοί Archyt. B 1 (261, 1) μὲν δή Demokr. B 7 (388, 8) ἐτεῆι μέν νυν B 10 (389, 1) — im zweiten (dritten) Glied. οὔτ' εἰ . . . οὔτ' εἰ . . . οὐδὲ μὲν εἰ Xenophan. B 2, 17 (46, 9) οὔτ' Ἠελίοιο . . . γυῖα οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης . . μένος Emped. B 27, 2 (183, 23) — μὲν — δέ sehr oft — ὄφρα μὲν — τόφρα μὲν οὖν . . . πρὶν δέ Emped. B 15, 2. 3 (177, 6. 7) ἧι μὲν — τῆι μέν, ἧι δὲ — ταύτηι δέ B 17, 9 ff. (178, 6 ff.) = 26, 8 ff. (183, 5 ff.) μὲν οὖν — ἀτὰρ καί Meliss. B 8 (147, 7) τῶν μὲν — ἀτὰρ καί Archyt. B 4 (263, 5) μὲν — ἀλλά Diog. B 5 (336, 10) μὲν — μέντοι (336, 6) εἰ μὲν — εἴτε — εἴτε Xenophan. B 2,1 (45, 14) δέ intendiert: ἅμα μὲν — καί Demokr. B 279 (435, 15) μέν abundierend: ὥσπερ ἐν μὲν τοῖς ἕλκεσι — οὕτως ἐν τοῖς χρήμασι Demokr. B 281 (436, 6). Vgl. μήν, δέ.

μένειν. ταὐτὸν ἐν ταὐτῶι μένον (τὸ ἐόν) . . . ἔμπεδον αὖθι μένει Parm. B 8, 29. 30 (120, 8. 9) vgl. ἐν ταὐτῶι μίμνει (θεός) Xenophan. B 26, 1 (50, 22) μένηισι (τρίτον ἦμαρ) Kleostrat. B 1 (502, 17) — οὐδὲν μένει Herakl. A 6 (58, 23) τὰ αὐτὰ μένοντα καὶ φερόμενα Zenon A 13 (129, 15) γῆν μένειν s. γῆ. — trans. ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἅσσα οὐκ ἔλπονται Herakl. B 27 (66, 11). Vgl. μίμνειν.

μένος. periphrastisch καταφθιμένου μένος ἀνδρός Emped. B 111, 9 (204, 20) αἴης λάσιον μένος (γένος Hdss.) B 27, 2 (183, 23) — ἄστρων θερμὸν μ. Parm. B 11, 3 (123, 7) ἀνέμων Emped. B 111, 3 (204, 14) αἰθέριον μένος (d. i. αἰθήρ) B 115, 9 (207, 15). Vgl. δέμας.

μέντοι. καὶ μέντοι καί (?) Herakl. B 28 (66, 14) οὐ μέντοι γε Diog. B 5 (336, 10) μὲν — μέντοι (336, 7).

μερίζειν. πληγῆι τινι μεριζόμενος (ἄνθρωπος) Demokr. B 32 (398, 2).

μέριμνα. *Gedanke.* δολιχόφρονες . . μέριμναι Emped. B 11, 1 (176, 18) δειλὰ . . . τά τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας B 2, 2 (173, 19) vgl. B 110, 7 (204, 6).

μερισμός. ἕκαστον κατηγορικῶς τε πολλὰ λέγεσθαι καὶ μερισμῶι Zenon A 21 (130, 18).

Μερόη. *longissimus dies* Anaximen. A 14a (19, 46) Περὶ τῶν ἐν Μερόηι Tit. Demokr. A 33 (358, 10) = B 299a (439, 19).

μέρος. παῦρον ζωῆς μέρος Emped. B 2, 3 (173, 20) τὸ κάτω μέρος (αὐλοῦ) Archyt. B 1 (260, 14 vgl. 16) ⟨ὧι⟩ ὁ

πρῶτος ὅρος ὑπερέχει τοῦ δευτέρου .. μέρει κτλ. B 2 (261, 23. 24) ἐν .. μέρει κρατέουσι Emped. B 17, 29 (179, 6) = 26, 1 (182, 23) ἐν μέρει αἴσης (182, 24) περὶ τῶν κατὰ μέρος opp. περὶ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος Archyt. B 1 (258, 7) — τῷ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νήστιδος αἴγλης Emped. B 96, 2 (199, 18) ἄρθμια . . . ταῦτα (Elemente) . . . μέρεσσιν B 22, 1 (181, 14) — ἔσχατον μέρος opp. ἀρχή Hippokr. 12 C 2 (86, 5) μέρη d. Alls Philol. A 16 (237, 20 ff.) τοῦ κόσμου, οὐρανοῦ s. d. — εἰ ἅπαν ὕδωρ ἢ γῆ . . . πόλλ' ἂν ἔχοι μέρη Zenon 20 A 5 (140; 976ª 25) — ἀπὸ . . . τῶν κυριωτάτων μερῶν οἷον ὀστῶν σαρκῶν ἰνῶν (τὸ σπέρμα) Demokr. A 141 (379, 38) (ἐν αἵματι) μάλιστα κεκρᾶσθαι τὰ στοιχεῖα τῶν μερῶν Emped. A 86 (168, 43) τὰ κοινὰ μέρη (opp. τὰ ἰδιάζοντα) d. Embryo Demokr. A 143 (380, 1) — οἰκέταισιν ὡς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλωι πρὸς ἄλλο Demokr. B 270 (433, 12) — μέρεα ψυχῆς (= μοῖραι) Hippokr. 12 C 1 (82, 12).

μέροψ. βασιλεῖς ⟨μερ⟩όπων Mus. B 13 (486, 25).

μεσημβρία. κεκλίσθαι τὴν γῆν πρὸς μεσημβρίαν Leuk. A 1 (343, 23) vgl. μεσημβρινός — συνελαυνομένων (τῶν νεφῶν) πρὸς μεσημβρίαν Entstehung v. Νείλου ἀνάβασις Demokr. A 99 (368, 29) — πρὸς ταῖς μεσημβρίαις θήλεα βλαστῆσαι Parm. A 53 (112, 47) πρώτους ἄρρενας πρὸς ἀνατολῆι καὶ μεσημβρίαι γεγενῆσθαι Emped. A 81 (166, 48).

μεσημβρινός. ἐγκλιθῆναι τὸν κόσμον εἰς τὸ μεσημβρινὸν αὐτοῦ μέρος Diog. Anaxag. A 67 (306, 14) παρεκπεσεῖν τὴν γῆν εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη διὰ τὴν ἐν τοῖς μ. ἀραιότητα Leuk. A 27 (348, 16) vgl. τὰ μεσημβρινὰ κέκραται Demokr. A 96 (368, 1) *ex his quae premit maxime* (*sol trahit*): *haec meridiana sunt* Diog. A 18 (330, 40). Vgl. μεσημβρία.

μεσόθεν. μεσσόθεν ἰσοπαλές Parm. B 8, 44 (121, 5).

μέσος. ὁ διὰ μέσου χρόνος Antiph. B 58 (601, 15) ἐν μέσωι Philol. B 6 (241, 18) vgl. unten Z. 12. 23 ff. ἀν τὸ μέσον Xenophan. B 1, 11 (44, 26) ἐν μέσοισι B 1, 7 (44, 22).

ἀρχήν, τελευτήν, μέσα τῶν ὄντων ἔχων (Ζεύς) Orph. B 6 (474, 20 vgl. 29) τελευτή, μέσον, ἀρχὴ τὸν ἀριθμὸν ἔχει τὸν τοῦ παντός Pythagor. B 17 (273, 36) — ἐν μέσωι . . δαίμων, ἣ πάντα κυβερνᾶι Parm. B 12, 3 (123, 20) (ἐπεὶ) ἐν .. μέσηι Φιλότης στροφάλιγγι γένηται Emped. B 35, 4 (185, 30) μέσον εἶναι τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον, καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διηιρημένα . . . τοῦτον Μοῦσαν .. ἀγορεύων(?) κτλ. B 131 (211, 25) (ὁ κόσμος) ἤρξατο γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ μέσου . . . ἔστι τὰ ἄνω τοῦ μέσου ὑπεναντίως κείμενα τοῖς κάτω κτλ. Philol. B 17 (246, 6 ff.) τὸ πρᾶτον ἁρμοσθὲν . . . ἐν τῶι μέσωι τᾶς σφαίρας ἑστία καλεῖται B 7 (242, 11) πῦρ ἐν μέσωι περὶ τὸ κέντρον (d. i. ἑστία) A 16 (237, 14 ff.) 17 (237, 27) μεσαίτατον πῦρ A 17 (237, 31) vgl. τὸ μεσαίτατον πασῶν (sc. στεφανῶν) στερεόν Parm. A 37 (111, 8) γῆν ἐν μέσωι κεῖσθαι A 1 (105, 33) — οὐδὲ γὰρ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης Epim. B 11 (496, 20) — musik. ἁ μέσσα (A) Philol. B 6 (241, 16 ff.) μέσαι τρῖς τᾶι μουσικᾶι: ἀριθμητικά, γαμετρικά, ὑπεναντία Archyt. B 2 (261, 12 ff.) — mathem. ὁ μέσος (ὅρος) Archyt. B 2 (261, 24) δύο μέσας ἀνὰ λόγον λαβεῖν Hippokr. v. Ch. 4 (232, 10) Archyt. A 1 (250, 42) 14 (253, 39 ff.) vgl. A 15 (254, 36 ff.). Vgl. μεσότης, λόγος.

μεσότης. ἀριθμητική, γεωμετρική, ἁρμονική Hippas. 15 (32, 9) ἁρμονική Philol. A 24 (238, 9) ἑπτὰ σοφίαι = μεσότητες(?) Simos 2 (268, 5 vgl. Anm.) vgl. μέσος, λόγος — Θρασυμάχου λέξις πηγὴ τῆς μεσότητος Thrasym. B 1 (576, 14).

μέσσος s. μέσος.
μεστὸς εὐφροσύνης (κρατήρ) Xenophan. B 1, 4 (44, 19) μεστὸν τὸν ἀέρα (τῶν εἰδώλων) Demokr. A 78 (366, 7) ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστὴν καὶ φροντίδος B 275 (434, 7) (δρᾶμα) *μεστὸν Ἄρεως Gorg. B 24 (561, 28).
×μετά. μετὰ δέ *dazwischen* Parm. B 12, 2 (123, 19) — ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων Herakl. B 121 (79, 4) φακοὶ μετὰ φακῶν κτλ. Demokr. B 164 (415, 4. 5) μετ' ἐνθουσιασμοῦ B 18 (394, 2) γραμμέων συνθέσιος μετὰ ἀποδείξεως [Demokr.] B 299 (439, 15 vgl. Anm.) — Φιλότης μετὰ (var. lect. ἐν) τοῖσιν Emped. B 17, 20 (178, 17) ἑλισσομένην μετὰ *τοῖσιν B 17, 25 (179, 2) ἀναστρέφομαι μετὰ θνητοῖς (-ῶν Hdss.) B 119, 2 (208, 21) πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος B 112, 5 (205, 12) — μετὰ τὴν τελευτήν Demokr. B 297 (438, 14).
μέτα s. μετεῖναι.
μεταβάλλειν. trans. (τὸ πῦρ) τὸ ὑπολειφθὲν (τῆς πρώτης ὑγρασίας) διὰ τὴν ἔκκαυσιν μετέβαλεν Anaximandr. 27 (17, 8) — intrans. τὰ μὲν μέρη μεταβάλλειν, τὸ δὲ πᾶν ἀμετάβλητον εἶναι 1 (11, 39) vgl. τὸ μὲν ἀμετάβλατον (τοῦ κόσμου), τὸ δὲ μεταβάλλον ἐστί, τὸ μεταβάλλον ἀπὸ τᾶς σελήνας μέχρι τᾶς γᾶς [Philol.] B 21 (247, 23 ff.) τοῦ ἀεὶ μεταβάλλοντος γενατοῦ opp. τοῦ ἀεὶ θέοντος θείου (248, 6) vgl. τὸ ὑποσέληνον μέρος, ἐν ὧι τὰ τῆς φιλομεταβόλου γενέσεως A 16 (237, 23) — οὐ μεταβάλλειν ὅσα μεταβάλλει, εἰ μὴ κινοῖτο Anaximen. A 7 (18, 35) εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν (ἀήρ) (19, 4) μεταβάλλον ἀναπαύεται (sc. τὸ πῦρ) Herakl. B 84 (74, 12) (στοιχεῖα) μεταβάλλοντα κατὰ τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν Emped. A 28 (158, 7) ἐξ (ἀέρος) πυκνουμένου, μανουμένου, μεταβάλλοντος τοῖς πάθεσι τὴν τῶν ἄλλων γίνεσθαι μορφήν Diog. A 5 (329, 13) ἄπειρα τὰ πάντα καὶ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν(?) Leuk. A 1 (342, 34) — τὴν ὑγρότητα (sc. ἐν ἡμῖν) μεταβάλλειν . . . καὶ οὕτως νόσους ἐπιφέρειν Hippon A 11 (224, 30 ff.) αὐτοὺς μεταβάλλειν τῆι κρήσει κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡλικίας Demokr. A 135 (375, 40 vgl. 376, 38) vgl. μεταλλάττειν — ἕως ἂν μεταβάλλωσιν (αἱ φλέβες) ἐκ τῶν δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά Diog. B 6 (339, 8). Vgl. μεταβολή, μεταβλητικός.
μεταβιοῦν. τὰ ζῶια ἐπ' ὀλίγον μεταβιῶναι Anaximandr. 30 (17, 20).
μεταβλητικος. τᾶς μεταβλατικᾶς φύσιος opp. θεός [Philol.] B 21 (248, 8). Vgl. μεταβάλλειν, μεταβολή.
μεταβολή (ἀέρος) Anaximen. A 5 (18, 15) vgl. τὸ εὐπαθὲς καὶ εὐαλλοίωτον τοῦ ἀέρος εἰς μεταβολήν (Diog.) A 5 (329, 18) μεταβολὴ (θερμοῦ, ψυχροῦ, ξηροῦ, ὑγροῦ) εἰς ἄλληλα Zenon A 1 (127, 5) — τὸ πᾶν ἔξω μεταβολῆς Xenophan. A 33 (41, 26) aber μεταβολὴν ἀδιάλειπτον ἐν τοῖς οὖσι θεωρῶν v. Leuk. A 8 (345, 5) — μεταβολὴ κόσμου Hippas. 1 (29, 23) Herakl. A 5 (58, 11) κόσμων Xenophan. A 33 (41, 40) τὴν μ. ὁδὸν ἄνω κάτω τόν τε κόσμον γίνεσθαι κατ' αὐτήν Herakl. A 1 (55, 24) ἔχει . . . τὰν ἀρχὰν τᾶς κινήσιός τε καὶ μεταβολᾶς ὁ κόσμος . . . ἐξ αἰδίου [Philol.] B 21 (247, 21) vgl. τὸ δὲ (sc. τοῦ κόσμου) γενέσιος καὶ μεταβολᾶς opp. νῶ καὶ ψυχᾶς (248, 3) aber πῶς δυνατὸν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ φθοράν (οὐθὲν λέγουσιν) Aristot. v. Pythagor. B 22 (274, 30) — ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς (θνητῆς οὐσίας) σκίδνησι καὶ πάλιν συνάγει κτλ. Herakl. B 91 (75, 9) — (παῖδες) εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες Antiph. B 61 (602, 13) ταῖς τῶν καιρῶν μεταβολαῖς [Demokr.] B 302 (445, 29) — musik. αἱ πλεῖσται μεταβολαὶ . . . μάλιστα τέρπουσιν Hippokr. 12 C 1 (84, 27).
μετάθεσις ὀνομάτων Demokr. B 26 (395, 25).
μετακοσμεῖν. (τὸ ὄν) . . . οὔτε μετακοσμέοιτο Meliss. B 7 (145, 5) οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστόν (145, 10) πῶς

ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη (145, 18) εἰ . . . τι ἐγίνετο ἑτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθείη (145, 15) (τὸ ἓν) οὔτε μετακοσμούμενον θέσει οὔτε ἑτεροιούμενον εἴδει Meliss. A 5 (137; 974ᵃ 20).

μετακόσμησις. dafür ἀμειψικοσμίη Demokr. B 138 (409, 22).

μεταλαμβάνειν (συμφορῶν) opp. συναπολαύειν [Demokr.] B 302 (445, 38).

μεταλλαγή. ἐν μεταλλαγᾶι πάντες Epich. B 2 (90, 4) — τῆς ἡμέρας v. Sonnenfinsternis (Thal.) 1 A 5 (7, 23).

μεταλλάττειν. trans. μεταλλάσσοντα κελεύθους Emped. B 115, 8 (207, 14) intrans. ὃ μεταλλάσσει κοὔποκ' ἐν ταὐτῶι μένει Epich. B 2 (90, 5) μεταλλάττειν v. ψυχή Demokr. A 135 (374, 44) vgl. μεταβάλλειν — τοὺς μετηλλαχότας opp. τοὺς ζῶντας zu [Prodik.] B 9 (573, 2 Anm.).

μεταμέλεια Demokr. B 43 (339, 12).

μεταμέλειν. ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένωι κτλ. Antiph. B 54 (600, 20).

μετανοεῖν opp. προνοεῖν Epich. Gn. 41 (96, 4) opp. προβουλεύεσθαι Demokr. B 66 (401, 17).

μετάνοια Bias 73ᵃ 3 (523, 3).

μεταξύ angebliches d. Anaximandr. 16 (15, 4 ff.) angebliches d. Diog. A 5 (329, 17) in Wahrheit d. Idaios (?) 50 (327, 31 ff.) — ἀεὶ ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων . . . καὶ πάλιν ἐκείνων ἕτερα μεταξύ Zenon B 3 (135, 2).

μεταπίπτειν. τάδε μεταπεσόντα ἐκεῖνα . . κἀκεῖνα πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα Herakl. B 88 (74, 21. 22) — μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι ἑτεροῖον Meliss. B 8 (147, 15) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν (148, 12) οὐ . . ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθῆ ἦν (148, 14) μεταπέσηι (148, 16) vgl. εἰ τούτων τι . . . μὴ τὸ αὐτὸ ἐὸν μετέπιπτε πολλαχῶς καὶ ἑτεροιοῦτο κτλ. Diog. B 2 (334, 13) — οὐδὲν ἀτρεκὲς συνίεμεν, μεταπῖπτον δὲ κατά τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων κτλ. Demokr. B 9 (388, 25) τὸ σχῆμα μεταπῖπτον ἐργάζεσθαι καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλοίωσιν A 135 (375, 35) — τὰ ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν φιλεῖ B 191 (420, 11) . . . ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην μεταπέσωσιν B 101 (405, 2).

μετάρσιος. ὅσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρυκε μετάρσιον Emped. B 35, 9 (186, 2) τὰν τοῖς μεταρσίοις Xenophan. A 46 (43, 20) εἰσαγγέλλεσθαι τοὺς τὰ θεῖα μὴ νομίζοντας ἢ λόγους περὶ τῶν μεταρσίων διδάσκοντας Psephisma d. Diopeithes 46 A 17 (297, 33). Vgl. μετέωρος.

μεταρυσμοῦν. διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταρυσμοῦσα δὲ φυσιοποιεῖ Demokr. A 33 (398, 6 vgl. Anm.).

μεταφορά rhetor. Nausiphan. B 2 (465, 10, coni. τροπαί, ἀλληγορίαι u. a. Gorg. A 2 (545, 16) τὸ ψυχρὸν ἐν ταῖς μεταφοραῖς B 16 (560, 21).

μεταφύειν. μετέφυν (plur.) Emped. B 108, 1 (203, 11).

μετεῖναι. εἰ . . . λαοῖσι μετείη Xenophan. B 2, 15 (46, 7) — πᾶσι μέτεστι γινώσκειν Herakl. B 116 (78, 8) — οὐδετέρωι μέτα (sc. οὐδετέρου) μηδέν Parm. B 9, 4 (122, 12).

μετεμψύχωσις. τὸν περὶ τῆς μ. λόγον πρῶτον εἰσηγήσασθαι Pherekyd. A 2 (504, 29) μετεμψυχώσεις d. Pythag. 8 (24, 20 ff.).

μετενσωμάτωσις Emped. A 31 (158, 46).

μετέπειτα Parm. B 19, 2 (125, 8).

μετέρχεσθαι ἄλλοτε ἄλληι Xenophan. B 26, 2 (50, 23).

μετέχειν. ἔστιν οὐδὲ ἓν ὅ τι μὴ μετέχει τούτου (sc. ἀέρος), μετέχει δὲ οὐδὲ ἓν ὁμοίως τὸ ἕτερον τῶι ἑτέρωι Diog B 5 (335, 23. 24) πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει Anaxag. B 6 (316, 12) 12 (318, 6) vgl. μεγίστην μετέχει μοῖραν Demokr. B 263 (432, 6) μείζω μοῖραν μεθέξει B 258 (431, 8) μετεῖχεν ἂν . . . χρημάτων Anaxag. B 12 (318, 9) — μετασχεῖν ἐκείνου τοῦ χρόνου Thrasym. B 1 (576, 18). Vgl. μετοχή.

μετεωρίζειν aktiv. 54 A 24 (347, 29) passiv. 3 A 7 (18, 44) 54 A 24 (347, 38).
Μετεωρολογία Tit. Diog. A 4 (329, 3).
μετεωρολόγος v. Hippodam. 3 (227, 45) μετεωρολόγων λόγους Gorg. B 11 (559, 2).
μετέωρος. γῆ Anaximandr. 11 (14, 5) 26 (Nachtr. z. S. 16, 40) Anaxag. A 42 (301, 32) (Aristophan. nach) Diog. C 2 (341, 13) περιφορὰ (τῶν ἄστρων) 54 A 24 (347, 37) — εἰς τὸ μετέωρον (347, 28 vgl. 29. 34) — ἔγραψε περὶ μετεώρων v. Thal. A 2 (6, 45) τὰ τεταγμένα τῶν μετεώρων opp. τῶν γινομένων (= τῶν περιγείων) ἡ ἀταξία Philol. A 16 (237, 24). Vgl. μετάρσιος.
μετεωροσοφιστής v. Prodik. A 5 (564, 8) vgl. 10 (564, 30).
μετοίκησις Pythagor. C 4 (281, 4) ἀρίστη: λέων, δάφνη Emped. B 127 (210, 11).
μετοχὴ (τοῦ κοινοῦ λόγου) Herakl. A 16 (60, 21).
μετρεῖν. (τὸ πῦρ) θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον κτλ. Herakl. B 31 (67, 9) — *maris, terrae, arenae mensor* v. Archyt. A 3 (251, 13).
μετριολόγος Antiph. B 100 (605, 30).
μέτριος opp. φρόνιμος Periandr. 73ᵃ 3 (523, 18) γέλωτα Krit. B 6, 17 (615, 26) λόγοι opp. μακροί, βραχεῖς Prodik. A 20 (567, 5) = 74 A 26 (535, 1) vgl. (Hippias) C 1 (587, 12) μετρίης κτήσιος Demokr. B 285 (437, 1) χρήμασι B 286 (437, 3) εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον B 233 (426, 15) μετρίως μὲν φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν (Prodik.) B 6 (572, 6).
μετριότης. μετριότητι τέρψιος Demokr. B 191 (420, 10).
μέτρον ἄριστον Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 11) μέτρωι χρῶ Thal. (522, 8) (προπόσεις) ὑπὲρ τὸ μέτρον Krit. B 6 (616, 1) — μέτρον παχυαῖον Epich. B 2 (89, 26) περιόδου τεταγμένης (= εἱμαρμένης) Herakl. A 8 (58, 35) μέτρον φύσεως (= ἑστία) Philol. A 16 (237, 15) πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος Protag. B 1 (536, 11. 17. 537, 1) vgl. A 14 (531, 8) 21ᵃ (532, 30) μέτρον τὸν χρόνον coni. νόημα opp. ὑπόστασιν Antiph. B 9 (592, 33) — μέτρα καὶ σταθμὰ εἰσηγήσασθαι Pythag. 12 (25, 26) πῦρ ἁπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα Herakl. B 30 (66, 22) οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα (ἥλιος) B 94 (75, 19) πάντων μέτρα ἔχειν Diog. B 3 (335, 7) χρὴ καιροῦ μέτρα εἰδέναι Anaxarch. B 1 (458, 4) — λόγοι κεχρημένοι παρὰ ποιητικῆς τὸ μέτρον 18 A 15 (108, 6) Περὶ ῥυθμῶν καὶ μέτρων Tit. [Philol.] B 22 (248, 22).
⟨μετώνυμος⟩. ἐπιχείρημα bez. d. ὀνόματα Demokr. B 26 (395, 31).
μέτωπον. ὄμματα ... πενητεύοντα μετώπων Emped. B 57, 3 (190, 9).
μέχρι m. Genet. [Philol.] B 21 (247, 24. 25) m. Konj. Demokr. B 278 (435, 8).
ˣμή. πῶς ἐκ μὴ τριχὸς γένοιτο θρὶξ καὶ σὰρξ ἐκ μὴ σαρκός Anaxag. B 10 (317, 23. 24) φόνον καὶ μὴ φόνον Demokr. B 257 (431, 2) μὴ ὄν s. εἶναι — διαφυγγάνει μὴ γιγνώσκεσθαι Herakl. B 86 (74, 16) παραφυλάττειν μή c. coni. Demokr. B 87 (403, 16) προσκέπτεο B 93 (404, 6) ἐπιμέλεσθαι B 279 (435, 15) μὴ ... προθύμεο μὴ ... γένηι B 169 (416, 11) — οὐκ ἔστιν τὸ μὴ οὐκ εἶναι Anaxag. B 3 (314, 17) οὐδεμία μηχανὴ ... μὴ οὐκ ἀδικεῖν Demokr. B 266 (432, 20) ὡς οὐ μή ποτε ... παρελάσσηι Parm. B 8, 61 (122, 5).
μηδὲ ἧσσο Emped. B 17, 21 (178, 18) παῦσαι μηδὲ ῥάπιζε (= παῦσαι ῥαπίζων) Xenophan. B 7, 4 (47, 22) εἶργε νόημα μηδέ σε βιάσθω Parm. B 1, 34 (115, 16) πέμπε ... μηδέ σε βιήσεται Emped. B 4, 6 (174, 15). Vgl. οὐδέ.
μηδείς s. οὐδείς.
μηδέποτε s. οὐδέποτε.
μῆδος. μήδεα γεννήεντα Emped. B 29, 2 (184, 12) λαχνήεντα B 134, 3 (212, 23).
μηκέτι s. οὐκέτι.
μήκιστος s. μακρός.
μῆκος defin. Theodor. 4 (233, 16) μῆκος πλάτος βάθος = σῶμα Gorg. B 3 (553,

26) (Φιλότης) ἴση μῆκος τε πλάτος τε Emped. B 17, 20 (178, 17) ὡς εὐθὺ ἐν μήκει οὕτως ἐν πλάτει ὁμαλόν Aristot. 45 B 27 (276, 13) διὰ τὸ μᾶκος τᾶς ἀφ' ἁμῶν ἀποστάσιος Archyt. B 1 (259, 3) μῆκος τοῦ βίου Antiph. B 50 (599, 19) — μήκεος ὄλβου Emped. B 119, 1 (208, 20).

μῆλον. ὑπέρφλοια Emped. B 80 (195, 12) — τᾶς Ἁρπυίας τὰ μῆ(λα φ)υλάττειν Epim. B 9 (496, 4) Akusil. B 5 (513, 19).

μήν *fürwahr*. ναὶ (?) μὴν Emped. B 76, 2 (194, 17) πάντα γα μάν Philol. B 4 (240, 15) ὅ γα μὰν ἀριθμός B 5 (240, 18) αὐτὰ μὰν (μὲν Hdss.) ἁ φύσις B 6 (241, 3) ἀλλὰ μάν Archyt. B 1 (260, 3. 6. 11. 13).

μήν *Monat*. ἱερὸς τοῦ Μηνός (ἀλεκτρυών) Pythagor. C 3 (279, 39. 40) 4 (280, 42) — μήν Entstehung Herakl. A 1 (55, 41) τοὺς κατὰ μῆνα τῆς σελήνης σχηματισμούς (55, 39) ὑστάτην ἡμέραν τριακάδα Thal. A 1 (3, 27) — Bildung d. Embryo Hippon A 16 (225, 3 ff.) μηνὸς ἐν ὀγδοάτου δεκάτηι πύον ἔπλετο λευκόν Emped. B 68 (193, 7).

μήνη. εὖρος γλαυκώπιδος .. μήνης Emped. B 42, 3 (187, 29).

μηνιαῖος. ἀπόκρυψις σελήνης Xenophan. A 43 (43, 14) Plur. Anaxag. A 77 (308, 17).

μηνιγξ. ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ coni. λεπτῆισιν ὀθόνηισι Emped. B 84, 7 (196, 35 vgl. 11 ff.).

μῆνις. ἄρρεν Protag. A 28 (535, 20) 'μῆνιν ἄειδε θεά' ἐπίταξις A 29 (535, 24).

μηνίσκος. τετραγωνισμός Hippokr. v. Ch. 1 (231, 24) 3 (231, 40 ff.) = 45 B 1 (270, 4).

μήποτε s. οὔποτε.

μηρός. (φλέβες) διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Diog. B 6 (338, 2 vgl. 3. 4).

μήτε s. οὔτε.

μήτηρ. γῆ Aegypt. B 7 (460, 34) vgl. γῆ — τὸ ὑγρόν = Ὠκεάνη = τροφὴ μήτηρ (?) (460, 35) — μήτηρ θεῶν (= πῦρ) Philol. A 16 (237, 15) — μητέρα παῖδες ... ἔδουσιν Emped. B 137, 5 (214, 2) οὔτε τας ἐκ τῶν ματέρων .. ἡδονάς ἀπέσχοντο Hipparch. 55 C 7 (449, 17) — Ähnlichkeit d. Kinder erkl. Parm. A 54 (113, 7. 10) anders Emped. A 81 (167, 6. 16 ff.) ἐν τῆι μητρὶ γίνεσθαι τὴν διαφορὰν τοῦ θήλεος καὶ ἄρρενος Demokr. A 143 (379, 42) vgl. ἄρρην, θῆλυς — μήτηρ βρεφέων = μήτρη C 6 (448, 42) — εἰ . . . ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἰσχύοι τὸ σῶμα καὶ γυμνάζοιτο Krit. B 32 (623, 13).

μητίειν. μητίσατο Parm. B 13 (124, 3) ἔργα βορᾶς περὶ χείλεσι μητίσασθαι Emped. B 139, 2 (214, 14).

μῆτις. βροτείη Emped. B 2, 9 (173, 26) μῆτις ἀέξεται B 106 (202, 25) ἄνερες . . . ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε B 23, 2 (181, 26) μῆτιν καὶ ἐπίνοιαν ἐπ' ὀγδοάδι Philol. A 12 (235, 11). Vgl. φρόνησις — Μῆτις s. Reg. II.

μήτρα. δεξιόν, ἀριστερὸν μέρος Entstehung d. Geschlechtsunterschieds Anaxag. Parm. A 53 (112, 48) vgl. 46 A 42 (302, 14) anders Emped. A 81 (166, 39) wieder anders Leuk. A 36 (349, 20) (ὁμοιότης τῶν τέκνων) Parm. A 54 (113, 6) vgl. τέκνον — τὰ ἔμβρυα τὰ ἐν τῆι γαστρὶ τῆς μήτρας (μητρὸς?) μέρη Emped. A 70 (164, 16) τὸ ἔμβρυον ἐν τῆι μήτραι διὰ τοῦ στόματος τρέφεσθαι Demokr. A 144 (380, 8 ff.) ὁ ὀμφαλὸς πρῶτον ἐν μήτρηισιν ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται Demokr. B 148 (411, 11) μήτρη = μήτηρ βρεφέων (Demokr.) C 6 (448, 43) — μήτρα v. ἡμίονος Alkm. A 3 (104, 1) Emped. A 82 (167, 31) v. ὗς, κύων, ἡμίονος Demokr. A 151 (380, 41). Vgl. ὑστέρα.

μητρῷιος. Θρονισμοὶ μητρῷιοι Tit. Orph. A 1 (469, 19).

μηχανᾶσθαι. μεμηχάνηνται κλεῖδας Krit. B 37 (624, 36).

μηχανή. Περὶ μηχανῆς Tit. Archyt. (?) A 1 (250, 34) *de machinationibus* (263, 24) — μηχανή Demokr. B 172 (416, 22) (οὐδεμία) B 266 (432, 19).

μηχανικός. τὰ μηχανικὰ ταῖς μαθηματικαῖς προσχρησάμενος ἀρχαῖς μεθώδευσε v. Archyt. A 1 (250, 40) εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν ἐπιχειροῦντας Platon v. Archyt. Menaichm. 35 A 15 (255, 1). Vgl. μηχανή.

μιαίνειν. ... φόνωι φίλα γυῖα μιήνηι Emped. B 115, 3 (207, 9) αἵματι μιαινόμενοι Herakl. B 5 (62, 14).

μιαρός. ὕδωρ μιαρώτατον opp. καθαρώτατον Herakl. B 61 (70, 20).

μικκός s. μικρός.

μικρομέρεια Anaxag. B 10 (317, 22). Vgl. ὁμοιομέρεια.

μικρομερὴς σχηματισμός (Leuk.) A 24 (347, 41).

μικρός (σμικρός, μικκός). Μικρὸς διάκοσμος Tit. Demokr. A 33 (357, 22) = B 4ᶜ (387, 10) vgl. B 5 (387, 12. 14) 165 (415, 11) vgl. auch ἄνθρωπος μικρὸς κόσμος B 34 (398, 12) — ἀποπληξίη σμικρή B 32 (398, 1) νύξ (?) B 209 (423, 12) ὄρεξις B 284 (436, 17) ἄτας B 213 (424, 1) ἐκ μικρῶν (κυλίκων) Krit. B 33 (623, 18) μικραῖς κύλιξι μικρὰ ἐπιψακάζειν Parod. d. Gorg. C 2 (562, 20) — μικκᾶι τε καὶ βαρέαι (sc. φωνᾶι) opp. μεγάλαι τε καὶ ὀξέαι Archyt. B 1 (260, 3) vgl. φθεγξαμένω μικκόν opp. μέγα (260, 5) — σμικρὸν χάρμα Xenophan. B 2, 20 (46, 12) ἀπό του σμικροῦ ἤρξατο Anaxag. B 12 (318, 19) μέχρι σμικρὰ ἦν (ἔκγονα) Demokr. B 278 (435, 8) πάντα σμικρά coni. ἀσθενῆ, ὀλιγοχρόνια opp. περιττόν, μέγα, σεμνόν Antiph. B 51 (599, 24) μικρὰ διδόναι opp. μεγάλα ἐγγυᾶν [Demokr.] B 302 (446, 9) ἐπὶ σμικροῖς ὀξύθυμον Epich. Gn. 42 (96, 6) ἐπὶ τοῖς σμικροῖς ἀνιᾶται opp. τοῖς μεγάλοις Krit. B 42 (626, 14) — παρὰ μικρόν Polykleit. B 2 (229, 26 vgl. Anm.) μικρὸν ἧττον παχεῖα Diog. B 6 (338, 4) τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν Krit. B 34 (623, 23) — ἐλάσσων. εἴτε ὀλίγον μείζων εἴτε .. ἐλάσσων (Χθὼν συνέκυρσε) Emped. B 98, 4 (200, 1) ἐλάττων (φλέψ) Diog. B 6 (338, 15) ἐλάττους (338, 19) ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ μείζω καὶ ἐλάσσω Anaxag. B 12 (318, 16) — ἐπ' ἔλαττον (ὁρῆν, ἀκούειν ...) Demokr. B 11 (389, 21). Vgl. μείων, ὀλίγος.

Doxographie. μέγα, μικρόν: ἀρχαί Alkm. A 3 (101, 1) = 45 B 5 (271, 34) τὸ ἄπειρον ἐκ μέγαλου καὶ μικροῦ Platon 45 B 13 (272, 45) τὸ σμικρὸν ἄπειρον ἦν Anaxag. B 1 (313, 33) ἴσαι μοῖραι ... τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ B 6 (316, 11) vgl. B 3 (314, 18) — εἰ ἀπογενομένου τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται ... Zenon B 2 (134, 3) νοῦς ὅμοιος καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων Anaxag. B 12 (319, 10) τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι B 6 (316, 10. 16) — θραύσματα ἐλάχιστα (στοιχεῖα στοιχείων) Emped. A 43 (160, 34 ff.) — Begriff. μέγα μικρὸν τωὐτό Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) πρὸς ἑαυτὸ ἕκαστον καὶ μέγα καὶ σμικρόν Anaxag. B 3 (314, 19) εἰ πολλά ἐστιν, ἀνάγκη αὐτὰ μικρά τε εἶναι καὶ μεγάλα· μικρὰ μὲν ὥστε μὴ ἔχειν μέγεθος Zenon B 1 (133, 13. 14) — οὔτε τοῦ σμικροῦ ἐστι τό γε ἐλάχιστον ἀλλ' ἔλασσον ἀεί Anaxag. B 3 (314, 16) τοὐλάχιστον μὴ ἔστιν εἶναι B 6 (316, 13) vgl. B 3 (314, 9) A 41 (301, 16) — arithm. ὁ τοῦ ἐλάττονος λόγος (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 42) — μικραὶ χάριτες ἐν καιρῶι μέγισται Demokr. B 94 (404, 7).

μικρότης. ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα (πάντα χρήματα) ... οὐδὲν ἔνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος Anaxag. B 1 (313, 34) ἔδει εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ 'καὶ μικρότητι' καὶ ὀλιγότητι Aristot. 46 A 60 (305, 25).

μικτός s. μειγνύναι.

Μιλησιουργὴς κλίνη, δίφρος Krit. B 35 (624, 13. 18).

μιλιάριον (*Badeofen*). *miliaria* Seneca zu Emped. A 68 (163, 45).

μιμεῖσθαι τὰ ἑωυτῶν (τῶν ἀνθρώπων) Hippokr. 12 C 1 (83, 25) ἀγαθὸν εἶναι

... ἢ μιμεῖσθαι Demokr. B 39 (399, 5) μιμεῖσθαι ... τοὺς κακούς, τοὺς ἀγαθούς B 79 (402, **19**).
μίμησις. μιμήσει (opp. μεθέξει) τὰ ὄντα τῶν ἀριθμῶν Pythagor. B 12 (272, 39) vgl. B 14 (273, 4) — ἐν ὠιδῆι κατὰ μίμησιν (μαθηταί) Demokr. B 154 (412, **18**).
μίμνειν. ἐν ταὐτῶι μίμνει (θεός) Xenophan. B 26, 1 (50, **22**) vgl. μένειν.
μιμνήισκειν. μεμνέαται m. Genet. Demokr. B 265 (432, **14**) νᾶφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν Epich. Gn. 13 (93, **11**).
μινυνθάδιος. μινυνθαδίης τύχε γαίης Emped. B 85 (197, 7).
μίξις ἢ σύνθεσις ἢ τῆι ἐπαλλάξει ἐπιπρόσθησις Meliss. A 5 (137; 974ᵃ 25) ἀριθμός Pythagor. B 22 (272, 41) ἐν ἀριθμῶι εἶναι τὴν μίξιν B 27 (275, 19) — μίξις τῆς γῆς πρὸς τὴν θάλασσαν Xenophan. A 33 (41, 33) μίξις τε διάλλαξίς τε μιγέντων (statt φύσις, θανάτοιο τελευτή) Emped. B 8, 3 (175, **17**) vgl. (opp. διάκρισις) 20 A 5 (138; 975ᵇ 7 ff.) (τὰ γυῖα) ἐπλανᾶτο τῆς πρὸς ἄλληλα μίξεως ἐφιέμενα B 58 (190, 12) μίξεως σημαντικόν B 57 (189, 31 ff.) ποιεῖ τὴν μίξιν τῆι συμμετρίαι τῶν πόρων, μίξις = αἴσθησις = αὔξησις A 86 (169, 10 ff.) μίξις τῶν ἁπάντων Anaxag. A 41 (301, 13) τῆς ὕλης Anaxag. Archel. A 4 (324, 4) = κρᾶσις Demokr. A 64 (364, 1) μίξεις v. χρώματα, χυλοί A 135 (378, 23) οἱ λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσὶν οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἐν ἀριθμοῖς Aristot. gegen Pythagor. B 27 (275, 22) — μίξις καὶ πέψις τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου Menest. 7 (220, 10) — (δαίμων) τόκου καὶ μίξιος ἄρχει Parm. B 12, 4 (123, **21**). Vgl. μειγνύναι, κρᾶσις.
μίσγειν s. μειγνύναι.
μισθός. (ἰατροὶ) μηδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν Herakl. B 58 (70, **13**) — Δίκη ὑπὲρ μισθοῦ Tit. Protag. A 1 (527, 3) vgl. (526, 1. 527, 12) 2 (527, 33) 3 (528, 6) 4 (528, 18) 5 (529, 5) B 6 (538, 14) vgl. (539, 12).
μίσυ Emped. A 34 (159, 35).
μίτος (= σπέρμα) Orph. B 22 (482, **11**).
μνήμη. τῶν ἐμῶν μνάμα ποκ' ἐσσεῖται λόγων τούτων ἔτι Epich. (?) B 6 (92, **12**) τῶν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα Demokr. B 191 (420, **16**) τῆι μνήμηι πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων (421, **2**).
ἄρκτοι ἀθανάτου Μνήμης σημείω Herakl. (?) B 126ᵃ (79, **22** vgl. Anm.) Μνήμη δεκάς Pythagor. (Philol.) A 13 (236, **23**) — ἔργωι μνήμην (ἕξεις) Bias 73ᵃ 3 (523, 11) Theorie des Gedächtnisses Herakl. A 16 (60, 10 ff.) καθ' ὅτι ἂν τῆς μνήμης τοῦ κοινοῦ λόγου κοινωνήσωμεν (60, 30) μνήμη καὶ δόξα Entstehung Alkm. A 11 (102, 18) μνήμη opp. λήθη erkl. Parm. A 46 (112, 15) μνήμηι σφῶν αὐτῶν χρώμεθα coni. ἐμπειρίαι, σοφίαι, τέχνηι Anaxag. B 21ᵇ (322, **16**) — μνήμη τῶν συμβαινόντων Pythag. 8 (24, 25) διασώιζειν ἐν τῆι μνήμηι πάντα τὰ διδασκόμενά τε καὶ φραζόμενα Pythagor. D 1 (282, 17 ff.) μέγιστον καὶ κάλλιστον ἐξεύρημα μνάμα καὶ ἐς πάντα χρήσιμον Dialex. 9 (648, 14 ff.). Vgl. μνημονικός, μνημοσύνη.
μνημονικός. δύναμις Herakl. A 16 (60, 14) τὸ μνημονικὸν Hippias A 2 (579, 10) 5ᵃ (580, 18) 11 (582, 2) 12 (582, 24).
μνημοσύνη ἀμφ' ἀρετῆς (= μνήμη) Xenophan. B 1, 20 (45, 8) λῆστις ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων Krit. B 6, 12 (615, **21**) μονὰς Μνημοσύνη ὠνομάσθη Pythag. (Philol.) A 13 (236, **24**) — Μνημοσύνη Gemahlin d. Zeus Mus. B 15 (487, 5) Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης Orph. B 17 (480, 12. 17) vgl. zu B 18 (480, 20 Anm.).
μογερός. καμάτοισιν [Emped.] B 156, 3 (218, **6**).
μόγος. πεπαρμένοι ⟨ἀμφὶ μόγοισιν⟩ Emped. B 112, 12 (205, **19**).
μοῖρα. (τὸ ἐὸν) Μοῖρ' ἐπέδησεν οὖλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι Parm. B 8, 37 (120, **16**) μοῖρα κακή opp. θέμις τε δίκη τε B 1, 26 (115, 8) μοῖρα πεπρωμένη Hippokr. 12 C 1 (81, 22. 83, 16) διτταί

τινες ἕκαστον ... γιγνόμενον παραλαμβάνουσι καὶ κατάρχονται μοῖραι καὶ δαίμονες Emped. B 122 (209, 5) — κείνης μοίρας ἔνερθεν ἡ ταρταρίη μοῖρα Pherekyd. B 5 (509, **17**) — μόροι μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι Herakl. B 25 (66, **5**) — ἐν παντὶ παντὸς μοῖρα Anaxag. B 11 (318, **2**) = 12 (318, **10**) πάντα (τὰ ἄλλα) παντὸς μοῖραν μετέχει B 6 (316, **12**) = 12 (318, **6**) μοῖραν ἔχειν συνέσεως Demokr. A 135 (377, **3** vgl. 378, **10. 14**) (εὐθυμίης, δίκης...) μείζω μοῖραν μεθέξει B 258 (431, **8**) δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν B 263 (432, **6**) μοῖραι σώματος ἀνθρώπου Hippokr. 12 C 1 (82, 10 ff.) μοῖραι πολλαὶ πολλῶν (319, 8). Vgl. Reg. II.

μοιχεία Thal. A 1 (6, 3).

μοιχεύειν Xenophan. B 11, 3 (48, **15**) 12, 2 (48, **19**).

μοιχός v. Archiloch. Krit. B 44 (626, **26**).

μόλις Demokr. B 108 (405, **17**).

μολπή Xenophan. B 1, 12 (44, **27**).

μόλυβδος βαρύτερος, σίδηρος σκληρότερος Demokr. A 135 (375, 28).

μοναρχία (τῶν δυνάμεων) opp. ἰσονομία Alkm. B 4 (104, **6**) πῶς εἰς ἕνα μοναρχία περιστάίη Anonym. Iambl. 7, 14 (635, 9).

μονάς. στιγμὴ καὶ μονὰς οὐδαμῶς (ποιήσουσι μεῖζον) opp. ἐπίπεδον, γραμμή Zenon A 21 (130, 17) — τὸ τῆς μονάδος νοερὸν πῦρ = θεός Emped. A 31 (158, **14**) vgl. μονοειδής — μονάς = τὸ ἕν Philol. Archyt. 32 A 10 (235, 4) = 35 A 20 (256, 45) μονὰς Μνημοσύνη ὠνομάσθη Pythagor. (Philol.) A 13 (236, 24) μονὰς ἀρχὴ πάντων Philol. B 8 (242, 12) ἀρχὴ ἀριθμῶν, ἀριθμὸς τὸ ἐκ τῶν μονάδων πλῆθος συγκείμενον Pythagor. B 2 (270, 16. 17) οὐσία B 23 (274, 47) τὴν μονάδα καὶ τὴν ἀόριστον δυάδα ἐν ταῖς ἀρχαῖς B 15 (273, 14 ff.) vgl. τὸν μὲν αἰῶνα ὡς μονάδα τὴν δὲ φύσιν ὡς δυάδα καλέσαντες [Epim.] B 26 (498, 25) ἀφαιρεῖν ἀνὰ μονάδα Pythagor. 35 A 17 (255, 44 u. ö.) — τὰς μονάδας ἔχειν μέγεθος Pythagor. B 9 (272, 23) vgl. 10 (272, 30) μονάδες αἱ τῶν ὅλων ἀρχαί Emped. (?) B 27 (183, 17) τὰς Πυθαγορικὰς μονάδας πρῶτος ἀπεφήνατο σωματικάς Ekphant. 2 (265, 39).

μονίη. μονίηι περιηγέι γαίων Emped. B 27, 4 (183, **25**) = 28, 2 (184, **4**).

μόνιμος (ὁ ἑπτὰ ἀριθμός) Philol. (?) B 20 (247, **9**).

μονογενής. οὖλον μουνογενές τε (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 4 (119, **1**).

μονοειδής. τὸ μονοειδές = ⟨Σφαῖρος⟩ Emped. A 32 (159, 8).

(μονομάχης.) μονομάχας (so) ἐζωγραφημένους μάχεσθαι [Demokr.] B 300, 19 (445, 6).

μονομελής. μουνομελῆ γυῖα Emped. B 58 (190, **11**).

μόνος (μοῦνος). μόνος θυμὸς ὁδοῖο (attrahiert = μόνης) Parm. B 1, 37 (115, **19**) ebenso μοῦνος μῦθος ὁδοῖο B 8, 1 (118, **38**) μόνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ Anaxag. B 12 (318, **8**) vgl. μόνον ἐόντα ἐφ' ἑαυτοῦ (318, **13**) φαῦλον κἂν μόνος ἦις μήτε λέξηις μητ' ἐργάσηι Demokr. B 244 (428, **10**) μούνωι σοὶ Emped. B 111, 2 (204, **13**) ... ἀπὸ μόνης νεωτερίζηι τῆς ἀσπίδος Krit. B 37 (624, **35**) μοῦνοι ... ὅσοις Demokr. B 216 (424, **11**) ὁδοὶ μοῦναι διζήσιος Parm. B 4, 2 (116, **20**) ἴχνιον μοῦνον Demokr. B 228 (426, **3**) ἓν τὸ σοφὸν μοῦνον Herakl. B 32 (67, **11**) ἓν μόνον Meliss. B 8 (147, **7**) Emped. B 17, 1 (177, **27**) = 17, 16 (178, **13**) 35, 5 (185, **31**) ἑνὸς μούνου (adverb.?) Demokr. B 228 (426, **1**) αὐτὸ μόνον Emped. B 2, 5 (173, **22**) μόνον adverb. Alkm. B 1a (103, **26**) Philol. B 2 (240, **1**) ἀλλὰ ... μόνον Emped. B 8, 3 (175, **17**) ἀλλὰ ... μοῦνον B 134, 4 (212, **24**) οὐ μόνον — ἀλλὰ καί Philol. B 11 (243, **17**) Archyt. B 1 (259, **12**) Anaxag. B 4 (315, **15**) Demokr. B 68 (401, **21**) 214 (424, **4**).

μόριον. εἰ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια (τὸ ὄν) Meliss. B 9 (149, **3**) (ἀὴρ) μικρὸν ὢν μόριον τοῦ θεοῦ Diog. A 19

(331, 28) γεγονέναι . . . τὰ . . . σώματα κατὰ μικρὰ μόρια παρακειμένων τε καὶ ψαυόντων (sc. τῶν στοιχείων) Emped. A 43 (160, 39) — τὸν θεὸν εἶναι . . . πᾶσι τοῖς μορίοις αἰσθητικόν Xenophan. A 33 (41, 27) — (γενέσεις) ἀσυμφυέσι τοῖς μορίοις διεζευγμένας Emped. A 72 (165, 2) ἥδεσθαι τοῖς ὁμοίοις κατά τε ⟨τὰ⟩ μόρια καὶ τὴν κρᾶσιν A 86 (168, 37) οἷς καθ' ἕν τι μόριον ἡ μέση κρᾶσις, ταύτηι σοφοὺς ἑκάστους (169, 3 vgl. 171, 8) μόρια wie θρὶξ φλὲψ ἀρτηρία, μόρια αἵματος γεννητικὰ καὶ νεύρων κτλ. Anaxag. A 46 (303, 31 ff.) διαπλάττεται τὰ μόρια (τοῦ κυήματος) κατὰ τὰ μόρια τῆς ἐχούσης Demokr. A 144 (380, 5) μόρια = αἰδοῖα Leuk. A 36 (349, 20).

μόρος. *(mors)* μόροι μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι Herakl. B 25 (66, **5**) μόρους τ' ἔχειν . . . καὶ μόρους *(mortuos)* γενέσθαι B 20 (65, **15**).

μορφή = σχῆμα Leuk. A 10 (345, 27) Demokr. A 135 (375, 43) u. ö. vgl. auch unten Z. 42 — μορφὰς κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν (näml. πῦρ, νύξ) Parm. B 8, 53 (121, **14**) εἴ τι . . . λιπόξυλον ἔπλετο μορφῆι (d. Elemente) Emped. B 21, 2 (180, **16**) τὰ μὲν ⟨ἐν⟩ φθορᾶι ὄντα καὶ φύσεις καὶ μορφὰς σώιζοντι καὶ γονῆι πάλιν τὰν αὐτὰν μορφὰν ἀποκαθίσταντι τῶι γεννήσαντι πατέρι [Philol.] B 21 (248, **11**) διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν Eurip. 46 A 112 (313, 5) — ἑκατέρω τῶ εἴδεος (sc. τοῦ ἀριθμοῦ) πολλαὶ μορφαί Philol. B 5 (240, **21**) — ἀφομοιῶν τοῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν ⟨ζώιων καὶ⟩ φυτῶν Euryt. 3 (249, 29) — μορφὴν ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν . . . σφάζει Emped. B 137, 1 (213, **34**) μορφὴ τοῦ ἀνθρώπου = σχῆμα u. χρῶμα Demokr. B 165 (415, 23).

μοῦνος s. μόνος.

Μοῦσα. τὸν Δίκαιον λόγον . . . Μοῦσαν προσαγορεύων (?) Emped. B 131 (211, 27 vgl. 212, 1. **3**) Μοῦσαι Tit. Herakl. A 1 (56, 6). Weiteres s. Reg. II.

μουσεῖον. μουσεῖα λόγων ὡς διπλασιολογίαν κτλ. Polos 74 A 26 (535, 4).

μουσικός. τὴν μουσικὴν ἐναντίων συναρμογὴν κτλ. Pythagor. 32 B 10 (242, 21) vgl. ἁρμονία. *musicen ceterasque disciplinas penitus habere notas* Philol. Archyt. u. a. 32 A 6 (234, 23) ἴδοις τὰν τῶ ἀριθμῶ φύσιν . . . καὶ κατὰ τὰν μουσικάν Philol. B 11 (243, **21**) Περὶ τῆς μουσικῆς Tit. Archyt. B 2 (261, 10) περὶ μωσικᾶς (σαφῆ διάγνωσιν) B 1 (258, **11**) μέσαι τρῖς τᾶι μουσικᾶι B 2 (261, **12**) *subiectam grammaticen musicae* A 19b (256, 43) coni. ἰητρική, μαντική Pythagor. D 1 (282, 4) τὴν μ. μεγάλα συμβάλλεσθαι πρὸς ὑγείαν (282, 14) vgl. καθάρσει ἐχρῶντο . . . τῆς ψυχῆς διὰ τῆς μουσικῆς opp. ἰατρική (282, 45) μουσικὴν νεωτέραν εἶναι, μὴ ἀποκρῖναι τἀναγκαῖον Demokr. B 144 (410, **19**) οὔτε γράμματ' ἂν μάθοιεν οὔτε μουσικήν (παῖδες) B 179 (418, **7**) vgl. τὼς παῖδας μὴ μανθάνειν μωσικὰ καὶ γράμματα καλόν, αἰσχρόν Dialex. 2, 10 (638, 27) — εἰσήγετο ἐς τὰς διαλέξεις γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν, μουσικήν, ῥυθμούς Hippias A 2 (579, 12) vgl. 74 A 5 (528, 30) ἀγῶνες τᾶς μωσικᾶς Dialex. 7, 4 (647, 2) vgl. μωσικοὶ ἀγῶνες **1**, **6** (626, 18. 21) ὁ ἐν μωσικᾶι νόμος **8**, **11** (643, 8) — Μουσικά (Tit.) Demokr. A 33 (357, 43) = (393, 16). Vgl. ἁρμονία.

μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι τοῖς αὐτοῖς Herakl. B 84 (74, **12**).

μοχθηρία. σκήνεος μοχθηρίην opp. ψυχῆς τελεότης Demokr. B 187 (419, **19**).

μόχθος. (ἄτερ) μόχθου καὶ ταλαιπωρίης Demokr. B 223 (425, **7**. **8**).

μύδρος. ἥλιον μύδρον διάπυρον Anaxag. A 1 (293, 38. 294, 32) 2 (295, 19) 19 (298, 4) 72 (307, 19) vgl. A 20a (298, 14 ff.) das Wort authentisch; danach Demokr. A 87 (366, 35) ὅθεν λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος Krit. B 25, 35 (621, **23**) μύδρους (διαπύρους) τοὺς ἀστέρας Archel. A 15 (325, 12). Vgl. μύλος.

μυεῖν. τὰ μυστήρια μυεῦνται Herakl. B 14 (64, 22) μυηθείς v. [Demokr. B 300, 16 (443, 38) vgl. μυσταγωγεῖν.

μύειν. μυσάντων τῶν αἰσθητικῶν πόρων Herakl. A 16 (60, 12) (λέων) οὐδὲ μύει κοιμώμενος οὐδὲ τικτόμενος Demokr. A 156 (382, 12).

μυελός. νόσος Alkm. B 4 (104, 9 (φλέβες) τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ Diog. B 6 (339, 4) τῆς ψυχῆς οἱ περὶ τὸν μυελὸν ἔμενον δεσμοὶ κατερριζωμένοι Demokr. B 1 (385, 7).

μύησις. τὸν Εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν 67 A 3a (483, 16 ff.).

μυθεῖσθαι. 'πάντα Ζεὺς μυθεῖται' (*beredet mit sich*, homerisch) Demokr. B 30 (397, 20).

μυθοπλαστεῖν. μυθοπλαστέοντες Demokr. B 297 (438, 15).

μῦθος ὁδοῖο Parm. B 8, 1 (118, 38) ἀπόσκοπος Emped. B 62, 3 (191, 19) πινυτόν Mus. B 11 (486, 16) κόμισαι μῦθον ἀκούσας Parm. B 4, 1 (116, 19) θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας Emped. B 23, 11 (182, 9) μύθων κλῦθι B 17, 14 (178, 11) μύθων . . . ἀτραπὸν μίαν B 24, 2 (182, 13) πείρατα μύθων B 17, 15 (178, 12) ἀληθείη πάρα μύθοις B 114, 1 (206, 2) γλώσσας λύουσιν εἰς αἰσχροὺς μύθους Krit. B 6, 10 (615, 19).

μυῖα. *musca* Herakl. B 67a (72, 4).

μυκτήρ. μυκτῆρσιν ἐρευνῶν Emped. 101, 1 (202, 5).

μυλοειδής, μυλοειδῶς περιδινεῖσθαι (κόσμον) Anaximen. A 12 (19, 32).

μύλος. ἥλιον ... μύλον (μύδρον?) εἶναι διάπυρον Anaxag. A 19 (298, 2) vgl. μύδρος.

μυρεψός Krit. B 68 (628, 36).

μύριος. εἷς ἐμοὶ μύριοι Herakl. B 49 (69, 5) τρὶς . . . μυρίας ὥρας Emped. B 115, 6 (207, 12) μυρίοις ἔτεσι Meliss. B 7 (145, 9) — μυρίοι Emped. B 112, 9 (205, 16) ἔθνεα μυρία θνητῶν B 35, 7 (185, 33)=35, 16 (186, 9) μυρία δειλά B 110, 7 (204, 6).

μύρμηξ ἐν τῶι οὐρανῶι Demokr. A 122 (372, 7).

μύρον. εὐῶδές Xenophan. B 1, 3 (44, 18) μύροισι δαιδαλεόδμοις Emped. B 128, 5 (210, 31).

μύσος Emped. B 128, 9 (211, 3).

μυσταγωγεῖν passiv. v. [Demokr. B 300, 17 (444, 1).

μυστήριον. μυστήρια Orph. A 10 (471, 31) 15 (473, 19) B 15a (478, 27) Epim. A 2 (491, 13) τὰ νομιζόμενα μυστήρια ἀνιερωστὶ μυεῦνται Herakl. B 14 (64, 21) τὰ περὶ τοὺς Τιτᾶνας καὶ Γίγαντας μυστήρια Pherekyd. B 4 (509, 2) μυστήρια τῶν γεωργίας καλῶν ἐξάπτει Prodik. B 5 (571, 33).*

μύστης Epigr. Vit. Herakl. A 1 (56, 32) μύσταις coni. μάγοις βάκχοις u. a. Herakl. B 14 (64, 20).

μυστικός. Μυστικὸς λόγος Tit. (Hippas.) 4, 19 (28, 8) 8, 3 (29, 42) Φυσικὰ καὶ μυστικά Tit. [Demokr.] B 300, 15 (443, 31) 18 (444, 9).

μυχός. μυχοὺς πόλεως Xenophan. B 2. 22 (46, 14) μυχόνδε Emped. B 100, 23 (201, 12) — allegorisch πέντε Pherekyd. A 8 (507, 31) vgl. B 6 (509, 25).

μῶ (= μῦ) Demokr. B 19 (394, 8).

μωμᾶσθαι. μωμεομένων Demokr. B 48 (399, 22).

μωρία. αἰτίην ἔχουσι μωρίης Anaxarch. B 1 (458, 6).

μῶσθαι. μὴ μῶσο Epich. Gn. 37 (95, 17).

ναί. θαλασσονόμων, ναι (?) μὴν κηρύκων τε Emped. B 76, 2 (194, 17).

ναίειν *fließen*. αἰθέρι ναιήσονται (ῥεύματα) Emped. B 111, 8 (204, 19).

ναίειν *wohnen*. ναίειν (θεοί) Krit. B 25, 27 (621, 15) ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεος Emped. B 112, 2 (205, 9).

ναιετάω. χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν Emped. B 76, 3 (194, 18).

νακοδέψης Hippokr. 12 C 1 (84, 37).

νάπη. νάπαι (σελήνης) Demokr. A 90 (367, 14).

νάρθηξ. *ferula* Bolos 55 B 300, 3 (440, 27) ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος (διόρθωσις τῆς

Ὁμήρου ποιήσεως) Anaxarch. A 12 (457, 11) ἡ γῆ τοὺς νάρθηκας ἐπὶ τοὺς τοιούτους φύει Gorg. A 24 (550, 18).

ναρκᾶν. λύπην . . ψυχῆς ναρκώσης Demokr. B 290 (437, 15).

ναστός (τὸ ναστόν = δέν, ὄν: opp. κενόν) Leuk. A 8 (345, 7) 14 (346, 10) 37 (359, 12) 46 (360, 47) 47 (361, 8) 125 (372, 13) — Περὶ ἀλόγων γραμμῶν καὶ ναστῶν (?) Tit. Demokr. A 33 (357, 39) = B 11p (390, 14).

ναυαγεῖν: ἀτυχεῖν [Demokr.] B 302 (446, 6).

ναῦς καταδύσεται Pherekyd. A 1 (503, 9).

ναυτικός. Ναυτικὴ ἀστρολογία Tit. [Thal.] A 1 (3, 13) B 1 (11, 2. 7) Phokos 69 (501, 21).

νεανίας. υἱέων νεηνιῶν ὄντων καὶ καλῶν Protag. B 9 (540, 1).

νεανίσκος. Erziehung Pythagor. D 4 (283, 45) 8 (287, 29 ff.).

νεάτη. ἐπὶ νεάταν, ἀπὸ νεάτας Philol. B 6 (241, 17) ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεάτην Pythagor. B 27 (276, 1).

νέεσθαι τήνδ' ὁδόν Parm. B 1, 26 (115, 8).

νεῖκος. Νεῖκος opp. Φιλία Emped. 14 A 3 (101, 6) 21 A 1 (153, 32) 28—33 (158, 8 ff.) 37—40 (159, 46) 52 (161, 46 ff.) B 16 (177, 12 ff.) 29 (184, 8) 58 (190, 12) 59 (190, 14) 131 (211, 24 ff.) 25 A 6 (221, 29) u. ö. Νεῖκος οὐλόμενον B 17 (178, 16) μέγα B 30, 1 (184, 18) (δαίμων) B 59, 1 (190, 18) ἐπεὶ Ν. ἐνέρτατον ἵκετο βένθος B 35, 3 (185, 29) ὅσσ' ἔτι Ν. ἔρυκε μετάρσιον B 35, 9 (186, 2) ἐξ ἔσχατον ἵστατο Ν. B 36 (186, 15) Νείκεος ἔχθει B 17, 8 (178, 5) = 26, 6 (183, 3) *Νείκεος ἐννεσίῃσιν* B 22, 9 (181, 22) Νείκεϊ μαινομένωι B 115, 14 (207, 20) ⟨Νείκεϊ⟩ . . . ἁμαρτήσας B 115, 4 (207, 10) νεῖκος . . . νείκεϊ λυγρῶι (ὀπώπαμεν) opp. στοργή Emped. B 109, 3 (203, 21) empedokleisch auch νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα (Orph.) B 16 (479, 33). Vgl. Κότος.

Νεῖλος Schwelle Thal. A 1 (6, 13) 16 (9, 32 ff.) Oinop. 11 (231, 3 ff.) Anaxag. A 42 (301, 38) 91 (310, 10) Diog. A 18 (330, 33. 331, 2) Demokr. A 99 (368, 27) θεός Prodik B 5 (571, 26).

νεκρός. εἰμὶ νεκρός· νεκρὸς δὲ κόπρος κτλ. [Epich.] B 64 (100, 5) νεκρὸν ἰατρεύειν = γέροντα νουθετεῖν [Demokr.] B 302 (445, 31) — ἠρεμία τῶν νεκρῶν Herakl. A 6 (58, 25) φύλακας ζώντων καὶ νεκρῶν B 63 (71, 6) ἐκ . . . ζώων ἐτίθει νεκρά Emped. B 125 (209, 28) — τὸν νεκρὸν φωτός, θερμοῦ, φωνῆς οὐκ αἰσθάνεσθαι, ψυχροῦ δὲ καὶ σιωπῆς Parm. A 46 (112, 19) τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων μετέχειν ψυχῆς ποιᾶς, αἰσθάνεσθαι Demokr. A 117 (371, 22 ff.). Vgl. νέκυς.

νεκροῦν. τὰ νεκρούμενα ξηραίνεται (Thal.) A 13 (9, 19).

νέκυς. νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι Herakl. B 96 (76, 3).

Νεμεαῖος λέων s. λέων.

νέμειν. ἑρπετὸν νέμεται πληγῆι Herakl. B 11 (64, 7).

νεμεσᾶν. ὅσα νεμεσᾶις τῶι πλησίον, αὐτὸς μὴ ποίει Pittak. 73a 3 (522, 12).

νέμεσις θεῶν Pittak. 73a 3 (522, 14) θείαν opp. ἀνθρώπινον φθόνον Gorg. B 6 (557, 12).

νέμησις Ἱπποδάμου Hippodam. 3 (227, 44).

νέος νῆς (= νέης) ἐπιθυμήσειε Xenophan. (?) B 42 (52, 24) νέος ἐφ' ἡμέρηι (ἥλιος) Herakl. B 6 (62, 21) vgl. unten Sp. 401, 1. νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν Demokr. B 5 (387, 12) ὁ γέρων νέος ἐγένετο, ὁ δὲ νέος ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται B 295 (438, 5. 6) ἃ χρὴ τὸν νέον ἐπιτηδεύειν Hippias A 9 (581, 11) τί γλυκύτερον (sc. γυναικὸς) ἄλλως τε καὶ νέωι Antiph. B 49 (598, 23) νέων ξύνεσις opp. γερόντων ἀξυνεσίη Demokr. B 183 (419, 8) νέοισιν . . τρόποις Krit. B 4, 2 (614, 24) νέαι φιλίαι opp. παλαιαί Antiph. B 64 (602, 22) — (τὸ) νέον opp. γηραιόν Herakl. B 88 (74, 20) ἐν νέωι σώματι Antiph.

B 60 (602, 6) νέα ἐφ' ἡμέρηι φρονέοντες Demokr. B 158 (413, 22) vgl. Sp. 400, 34. σιωπᾶν ἀπέχρη τοῖς νεωτέροισι Thrasym. B 1 (576, 19) μουσικὴν νεωτέραν εἶναι Demokr. B 144 (410, 19).

νεοτήσιος. σκίρτημα Antiph. B 49 (599, 16).

νεότης. αὔξην καὶ νεότητα ταὐτόν Pythagor. C 3 (280, 3) ἀπὸ νεότητος ἀρξαμένους . . μανθάνειν Protag. B 3 (537, 20) νεότητος ἀγαθά opp. γήραος ἄνθος Demokr. B 294 (438, 3) κτῆσαι ἐν μὲν νεότητι εὐπραξίαν, ἐν δὲ τῶι γήραι σοφίαν Bias 73ᵃ 3 (523, 10 vgl. Anm.) παιδεῦσαι τὴν νεότητα (= τοὺς νέους) Demokr. B 178 (418, 4).

νεῦρον Entstehung Emped. A 78 (166, 5) Anaxag. A 45 (303, 15) 46 (303, 30. 33) vgl. B 10 (317, 21) Hippokr. 12 C 1 (82, 43) νεύροισιν σφίγγεσθαι [Demokr.] C 6 (448, 44) νεύρων πλέγμα (448, 47) vgl. (449, 2).

νευρώδης. ὑμένες Demokr. C 6 (448, 17) κύστις (448, 41).

νεφέλη (Orph.) B 12 (476, 34) ἐκ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται Anaxag. B 16 (320, 21) Ἶρις = τὸ ἐν τῆισι νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον B 19 (321, 9) ἐν τῆι νεφέληι ῥαπιζομένου τοῦ ὑγροῦ τὴν φαντασίαν τῆς λαμπρότητος εἶναι τὴν ἀστραπήν Kleidem. 1 (327, 1) Entstehung v. νεφέλαι aus ὕδωρ Metrod. v. Ch. A 4 (451, 15). Vgl. νέφος.

νεφεληγερέτης. ἀέρα Emped. B 149 (216, 9).

νεφέλιον. Διόσκουροι = νεφέλια Xenophan. A 39 (42, 43).

νέφος Entstehung Anaximen. A 5 (18, 13) 7 (18, 37. 19, 3 ff.) 17 (20, 13) Xenophan. A 1 (34, 16) 46 (43, 21) (πόντος γενέτωρ νεφέων) B 30, 5 (51, 12) (*nubes*) Epich. Enni 53 (97, 25) Anaxag. A 85 (309, 10) Metrod. v. Ch. A 16 (452, 3) νέφος παχύ Anaximandr. 23 (16, 22) τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα ἐκ νεφῶν (πεπυρωμένων) Xenophan. A 32 (41, 21) 40 (42, 45) ἐμπρήσεις καὶ σβέσεις Herakl. A 14 (59, 19) συστροφαί (59, 17) ν. πεπιλημένον = σελήνη Xenophan. A 43 (43, 12) παγέντα Anaxag. A 85 (309, 11) — Entstehung v. ἶρις Anaximen. A 18 (20, 16) (ἥν τ' Ἶριν καλέουσι, νέφος) Xenophan. B 32, 1 (51, 17) Pythagor. 45 B 37ᶜ (278, 47) Anaxag. A 86 (309, 16) (τὸ περιχεόμενον ὕδωρ τῶι νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον) Anaxag. B 19 (321, 11) Metrod. v. Ch. A 17 (452, 5 ff.) vgl. ἶρις — ἐν νέφεσιν Entstehung d. Windes Xenophan. B 30, 2 (51, 9). Vgl. νεφέλη — ἀστρυπή, βροντή, χάλαζα.

νεφρός. (φλέβες) εἰς τοὺς νεφροὺς (τείνουσιν) Diog. B 6 337. 25. 339, 5) δίδυμοι νεφροὶ ἰσχίοισιν ἐνηδρασμένοι Demokr. C 6 (448, 38).

νεωτερίζειν. ἣν ἀπὸ μόνης νεωτερίζηι τῆς ἀσπίδος Krit. B 37 (624, 35).

Νεωτευκτικά Tit. Orph. A 1 (469. 11).

νήκουστος ὁμοκλέων Emped. B 137, 3 (213, 36).

νηλεής. ἦμαρ Emped. B 139, 1 (314, 13).

Νημερτὴς ἐρόεσσα Emped. B 122, 4 (209, 12).

νηνεμία defin. Archyt. A 22 (257, 6).

νηπενθής. νηπενθεῖς ἀκροάσεις Antiph. (Rhamn.) A 6 (590, 31) νηπενθέως ἀνέτλη Protag. B 9 (540, 2).

νήπιος. ἀνήρ Herakl. B 79 (73, 21) μέγα νήπιος Emped. B 137, 2 (213, 35) νήπιοι B 11, 1 (176, 18) νηπίοισιν Demokr. B 75 (402, 13).

νῆσος. μακάρων νῆσοι [Parm.] B 23 (125, 26) Pythagor. C 4 (280, 16).

νηστεύειν τῶν ἐμπνεόντων Pythagor. B 3 (270, 27) νηστεῦσαι κακότητος Emped. B 144 (215, 17).

νῆστις Orph. B 21 (482, 4. 6) — Νῆστις = ὕδωρ Emped. A 1 (153, 33) = (τὸ σπέρμα καὶ) τὸ ὕδωρ A 33 (159, 14 ff.) Ν. ἡ δακρύοις τέγγει κρούνωμα B 6, 3 (175, 10) Νήστιδος αἴγλης (τὼ δύο μέρη) B 96, 2 (199, 18).

νήφειν. νᾶφε Epich. Gn. 10 (93, 11).

νήχειν. νήχεσθαι διδάσκειν Demokr. B 172 (416, 22).

νίζειν. χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει Epich. Gn. 30 (94, 25).
νικᾶν. νικᾶι . . . τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος (sc. ἡ φύσις) Demokr. B 176 (417, 16) . . . ἀεθλεύων νικῶι Xenophan. B 2, 21 (46, 18) *vincere* u. *vinci* (Olympia) im Traum Antiph. B 80 (604, 7ff.) νικᾶν αὐτὸς ἑαυτόν Antiph. B 58 (601, 24). νικέουσι opp. ἡσσωμένοις Demokr. B 249 (429, 8).
νίκη. εἰ . . . νίκην τις ἄροιτο Xenophan. B 2, 1 (45, 14) — νίκας Ἀρκεσίλα Krit. B 8, 2 (616, 15). Vgl. Reg. II.
νίτρον. νίτρα ὀρύττεσθαι (ἐν τῆι γῆι) Anaxag. Metrod. v. Ch. 46 A 90 (310, 7).
νοεῖν. absolut. (θεὸς) οὖλος ὁρᾶι, νοεῖ, ἀκούει Xenophan. B 24 (50, 18) vgl. (τὸ θερμὸν) νοέειν πάντα Diog. C 3 (341, 16) — τὸ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι Parm. B 5 (117, 7) οὐκ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ὧι πεφατισμένον ἐστίν, εὑρήσεις τὸ νοεῖν B 8, 36 (120, 15) ταὐτὸν . . . νοεῖν τε καὶ οὕνεκέν ἐστι νόημα B 8, 34 (120, 13) αἵπερ ὁδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι B 4 (116, 20) vgl. πόρος νοῆσαι Emped. B 4, 12 (174, 21) m. Objekt. νόει τὸ πραττόμενον Bias 73a 3 (523, 6) νόει ἧι δῆλον ἕκαστον Emped. B 4, 13 (174, 22) πρόοδον νοέων B 84, 1 (196, 29) λέγειν τε νοεῖν τε ἐὸν ἔμμεναι Parm. B 6, 1 (117, 14) οὔτε . . . φάσθαι οὐδὲ νοεῖν B 8, 8 (119, 5) — πάντα ἐστίν, ὃ ἄν τις νοήσαι Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18) — φρενὶ θεῖα νοῦνται Demokr. B 129 (409, 9) ὅσα τις ἂν νώσαιτο κακά B 143 (410, 14) — νοηθῆμεν dist. γνωσθῆμεν Philol. B 4 (240, 17).

νοητός. οὐ φατὸν οὐδὲ νοητόν Parm. B 8, 8 (119, 5) — τὴν ἀκατάληπτον τοῦ νοητοῦ . . . φύσιν κεκληκέναι Χάος v. Hesiod. 66 B 12 (476, 21 vgl. 25. 29) εἶναι καὶ νοητὴν τρίτην τινὰ δύναμιν (?) Emped. B 110 (203, 24) νοητά dist. δοξαστά Parm. A 34 (110, 33ff.) μόνα τὰ νοητὰ ἀληθῆ opp. αἰσθητά Demokr. (Platon) A 59 (363, 1). Vgl. νοερός ff., νοῦς.

νοερός. Αἰθήρ Orph. B 13 (477, 16) ἄναμμα Herakl. A 11 (59, 3) — νοερὸν πῦρ τὸ τῆς μονάδος = θεός Emped. (?) A 31 (158, 44) θεῖον λόγον σπάπαντες νοεροὶ γινόμεθα Herakl. A 16 (60, 11) ψυχαὶ ἀναθυμιώμεναι νοεραὶ ἀεὶ γίνονται B 12 (64, 10) νοερώτερον ἠὲ νόημα (θεός) Xenophan. (Timon) A 35 (42, 15). Vgl. νοεῖν, νόημα ff.
νόημα opp. δέμας (v. θεός) Xenophan. B 23, 2 (50, 16) νοερώτατον ἠὲ νόημα (θεός) A 35 (42, 15) τὸ πλέον ἐστὶ νόημα Parm. B 16, 4 (124, 15) αἷμα . . περικάρδιόν ἐστι νόημα Emped. B 105, 3 (202, 19 vgl. 18) ταὐτὸν νοεῖν τε καὶ οὕνεκέν ἐστι νόημα Parm. B 8, 34 (120, 13) πάντα . . . φρόνησιν ἔχειν καὶ νώματος αἶσαν Emped. B 110, 10 (204, 9) εἶργε νόημα Parm. B 1, 33 (115, 15) 7, 2 (118, 2) ὑφ' ἑνὸς . . . νοήματος . . . κυβερνώμενος ὁμονοεῖ πρὸς ἑαυτόν Iambl. 80 B 44a (597, 29) νόημα . . . τὸν χρόνον Antiph. B 9 (592, 32) — νόημα ἀμφὶς ἀληθείης coni. πιστὸν λόγον Parm. B 8, 50 (121, 11).
νόησις Diog. A 4 (329, 6) nach οὐ . . . οἷόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος B 3 (335, 7) (ἀήρ) = τὸ τὴν νόησιν ἔχον B 5 (335, 19) = ψυχὴ καὶ νόησις B 4 (335, 15) πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιος B 5 (336, 1) (ζῶια) οὔτε ἰδέαν ἀλλήλοις ἐοικότα οὔτε δίαιταν οὔτε νόησιν (336, 14) ὅμως πάντα τῶι αὐτῶι . . . καὶ ὁρᾶι καὶ ἀκούει καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα (336, 17) ἀποθνήισκει καὶ ἡ νόησις ἐπιλείπει B 4 (335, 17) αἰσθήσεις καὶ νοήσεις ἑτεροιώσεις τοῦ σώματος Leuk. A 30 (318, 45) Entstehung durch εἴδωλα Leuk. Demokr. Epik. (348, 47). Vgl. νοῦς.
νοητός s. νοεῖν.
νοθεύειν. νοθεύεται τὰ Ἀκουσιλάου 73 A 3 (512, 13).
νομίζειν. τοῦτον νομίζοντες θειότατον νόμον Gorg. B 6 (557, 16) νομίζειν m. Inf. Thrasym. B 1 (577, 10) Antiph.

B 54 (600, 22. 27) τὸ γίνεσθαι . . . οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν Anaxag. B 17 (321, 1) νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Krit. B 25, 43 (622, 7) — passiv. εἰκῆι τοῦτο νομίζεται (*ist Sitte*) Xenophan. B 2, 13 (46, 5) τὰ νομιζόμενα μυστήρια Herakl. B 14 (64, 21) Φιλότης ἥτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις (*Geltung hat*) Emped. B 17, 22 (178, 19) vgl. (?) οἷς ταὐτὸν νενόμισται Parm. B 6, 8 (117, 21) vgl. νόμος (opp. φύσις) unten Z. 38 ff. — intrans. ὁρίζειν ὡς νομίζειν Ekphant. 1 (265, 30) τῶι ἀνθρώπωι νομίζον πεποίηται ὥστε (?) Demokr. B 278 (435, 10 vgl. Anm.).

νομικός. Νομικὰ αἴτια Tit. Demokr. A 33 (358, 12) = B 299g (439, 29).

νόμιμος. τὸ πάντων νόμιμον Emped. B 135, 1 (213, 17) εἰς ἔργα . . φερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα Demokr. B 174 (417, 6) νομίμων ἐρώτων Gorg. B 6 (557, 28) μένειν ἐν τοῖς πατρίοις ἔθεσί τε καὶ νομίμοις ἐδοκίμαζον Pythagor. D 3 (283, 31) 4 (283, 38).

νόμισμα κόπτειν Xenophan. B 4 (47, 1) παραχάραξον τὸ νόμισμα Sieben Weise 73a 2 (520, 5 Anm.).

νομοθεσία Epimen. (Solon) A 4 (492, 6) Nausiphan. B 2 (464, 17).

νομοθέτης. coni. φιλόσοφοι, ποιηταί Pythagor. 45 D 1 (282, 38).

νομοθετικός Sieben Weise 73a 1 (518, 16).

νόμος. *Brauch.* νόμος καὶ βουλῆι πείθεσθαι ἑνός Herakl. B 32 (67, 13) ὁ νόμος (näml. τὰ ἀνακαλυπτήρια) Pherekyd. B 2 (508, 13) νόμωι ἐπίφημι καὶ αὐτός opp. θέμις = φύσις Emped. B 9, 5 (176, 2) νόμος καὶ φύσις οὐχ ὁμολογεῖται ὁμολογεόμενα Hippokr. 12 C 1 (83, 28) νόμον ἄνθρωποι ἔθεσαν . . ., φύσιν δὲ πάντων θεοὶ διεκόσμησαν (83, 29) φύσει καὶ οὐ νόμωι Philol. B 9 (242, 16) τὸ αἰσχρὸν οὐ φύσει ἀλλὰ νόμωι Archel. A 1 (323, 17) = 2 (323, 32) νόμωι τὰ αἰσθητά opp. φύσει Leuk. Demokr. Diog. 51 A 23 (332, 19) = 54 A 32 (349, 4) νόμωι χροιή, γλυκύ, πικρόν, ἐτεῆι δὲ ἄτομα καὶ κενόν Demokr. B 125 (408, 17) vgl. B 9 (388, 18) 117 (407, 2) A 1 (352, 24. 36) 49 (361, 17 ff.) . . . πολίτας φύσει, οὐ νόμωι (Hippias) C 1 (586, 21) τὸ ὅμοιον τῶι ὁμοίωι φύσει συγγενές, ὁ δὲ νόμος τύραννος ebend. οὐ πλάσματι κενῶι καὶ νόμωι ἀλλὰ τῆι τῶν πραγμάτων φύσει Nausiphan. B 2 (465, 11). — Vgl. Euripid. (?) 83, 2, 19 (640, 3).

Gesetz. θεῖος νόμος Herakl. A 14a (59, 29) B 114 (78, 4) — ἰσχυρίζεσθαι τῶι ξυνῶι ὅκωσπερ νόμωι πόλις B 114 (78, 3) μάχεσθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου B 44 (68, 16) παρανομεῖν παρὰ νόμον Hippokr. 12 C 1 (85, 16) vgl. παρὰ *νόμον Demokr. B 262 (432, 3) νόμου ὑπήκοον εἶναι Pythagor. D 3 (283, 28) vgl. νόμων ὑπακούειν Anonym. Iambl. 6, 1 (632, 25) ähnl. Pythagor. D 4 (283, 37) ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων κτλ. Demokr. B 248 (429, 3) νόμωι εἴκειν B 47 (399, 20) νόμωι καὶ ἀνάγκηι opp. λόγου πειθοῖ B 181 (418, 14) λάθρηι . . . ἁμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου (418, 16) vgl. ἐπειδὴ τἀμφανῆ οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίαι, λάθραι δ' ἔπρασσον Krit. B 25, 9 (620, 30) νόμος ἀπείργει auch Demokr. B 259 (431, 12) τοῦτον νόμον τῆι ψυχῆι καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον B 264 (432, 11) νόμου ἀκριβείας λόγων ὀρθότητα (προκρίνοντες), τοῦτον νομίζοντες θειότατον καὶ κοινότατον νόμον, τὸ δέον ἐν τῶι δέοντι καὶ λέγειν καὶ σιγᾶν κτλ. Gorg. B 6 (557, 15. 16) τρόπος χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Krit. B 22, 1 (619, 26) — Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης Tit. [Archyt.] (264, 12) Περὶ νόμω (νόμου) Tit. Okkel. 4 (264, 29. 41) — τὸν ἐν μωσικᾶι νόμον ὡυτὸς ἐπίσταται, ὅσπερ καὶ μωσικάν Dialex. 8, 11 (648, 8) Plural. vgl. oben Z. 19. νόμοις πείθου Sieben Weise 73a 2 (520, 5 Anm.) Chilon 73a 3 (521, 29) νόμοις παλαιοῖς χρῶ, ὄψοις προσφάτοις Pe-

riandr. 73a 3 (524, 2) τρέφονται πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἑνὸς τοῦ θείου Herakl. B 114 (78, 4) περὶ νόμων καὶ καλῶν καὶ δικαίων Archel. A 1 (323, 14) νόμοι ἐπίνοια κακή, οὐ χρὴ πειθαρχεῖν τὸν σοφόν Demokr. A 166 (383, 39) . . . τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον ὧν νόμοι κωλύουσιν B 191 (421, 5) οὐκ ἂν ἐκώλυον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην κτλ. B 245 (428, 18) ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἑρπετέων ⟨νόμοι⟩ γεγράφαται ... οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι B 259 (431, 10) κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν ἐν παντὶ κόσμωι, ἐν ὧι μὴ νόμος ἀπείργει (431, 11 vgl. 13) τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας Anonym. Iambl. 4, 3 (632, 3) νόμοι καὶ τὸ δίκαιον τάς τε πόλεις καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὸ συνοικίζον 3, 6 (631, 24) vgl. 6, 1 (632, 25 ff.) 7, 13 (635, 6) νόμους μεγάλους ἄγοι Antiph. B 44 (597, 15) αἱ τὰ πράγματα μὴ ἐπιστασεῖται, οὐδὲ τὼς νόμως Dialex. 8, 11 (648, 7) — Erfindung Krit. B 25, 5 ff. (620, 26 ff.) τὴν ἀνομίαν τοῖς νόμοις κατέσβεσεν B 25, 40 (622, 4) νόμοι aus Ἑλλὰς ἡ μεγάλη 45 D 1 (282, 39) νόμους συγγράψαι Vit. Herakl. A 3a (57, 10) θεῖναι τοῖς πολίταις Vit. Parm. A 1 (106, 13) τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διεκόσμησε νόμοις ἀρίστοις A 12 (107, 41) vgl. νομοθεσία — τρία εἴδη Hippodam. 1 (227, 22) gegen κλέπται Hippias B 17 (585, 26) νόμοι πρὸς γυναῖκα καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖν Pythagor. C 5 (281, 15).

νομοφυλακεῖν Dialex. 7, 6 (647, 10).

νόσημα. κάκιστον Demokr. B 281 (436, 7) κρίσεις ἐν περισσαῖς ἡμέραις Pythagor. B 2 (270, 19) ταῖς διαφοραῖς (τῶν χρωμάτων) καὶ τὰ νοσήματα μεριζόμενοι Diog. A 29a (333, 2).

νόσος. Erklärung, Entstehung Alkm. B 4 (104, 6) Hippon A 11 (224, 30 ff.) Philol. A 27 (239, 9) Pythagor. C 3 (280, 4) Anaxag. A 105 (312, 14) [Demokr.] B 300, 10 (441, 42) ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον Antiph. B 2 (592, 14) Heilung. νόσων ἐξακέσεις (ἔδειξε) Mus. 66 A 11 (472, 6) ἐπὶ νούσων παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάξιν Emped. B 112, 10 (205, 17) ἰατρικὴ σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται Demokr. B 31 (397, 24) τὰ μὲν (τῶν φαρμάκων) νόσου, τὰ δὲ βίου παύει Gorg. B 11 (559, 13) — νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδύ Herakl. B 111 (77, 18) νόσος δειλοῖσιν ἑορτή Antiph. B 57 (601, 9) οἴησις ἱερὰ νόσος Herakl. B 46 (68, 20) νοῦσος . . . φρόνησιν ἐς συμπάθειαν ἄγουσα (Demokr.) C 6 (448, 14) νόσος οἴκου, βίου, σκήνεος Demokr. B 288 (437, 9) ἔχεις νόσον, χαίρεις διδούς Epich. Gn. 31 (95, 2) ταὐτὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς νόσους Herakl. B 58 (70, 14) vgl. νόσος τοῖς μὲν ἀσθενεῦντι κακόν, τοῖς δὲ ἰατροῖς ἀγαθόν Dialex. 1, 3 (636, 8) vgl. 1, 16 (638, 1) αὐχμηραὶ νόσοι (Ἄτης ἀν λειμῶνα) Emped. B 121, 3 (209, 1) νόσοι φοβοῦσιν Anonym. Iambl. 4 (632, 2) ψυχαὶ ἀρηΐφατοι καθερώτεραι ἢ ἐνὶ νούσοις [Herakl.] B 136 (81, 2).

νοτίζειν. καρφαλέον νοτίζεται Herakl. B 126 (79, 17).

νότιος. οὔτε τῶι νοτίωι πλησιάζοντος οὔτ' ἐπὶ θεριναῖς τροπαῖς ὄντος τοῦ ἡλίου Hippokr. v. Ch. 5 (232, 28) τὰ νότια ταπεινωθῆναι opp. τὰ βόρεια Emped. A 58 (162, 36) ἐν τοῖς νοτίοις μᾶλλον ἐκπίπτειν τὰ ἔμβρυα Demokr. A 152 (381, 7).

νότος. ὑπολείπεσθαι (τὸν κομήτην) καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς νότον Hippokr. v. Ch. 5 (232, 23 vgl. 24 ff.) — Wind Akusil. B 30 (516, 17) Demokr. B 14, 3 (391, 17) 14, 7 (392, 16. 34).

νουθετεῖν = πεδαρτᾶν Pythagor. D 6 (285, 11) ὁ νουθετέων Demokr. B 52 (400, 7) γέροντα νουθετεῖν B 302 (445, 31).

νουθέτησις. νουθετήσεις = πεδαρτάσεις Pythagor. D 9 (290, 38) vgl. D 8 (285, 21).

νουμηνία Orph. B 22 (482, 13) Anaxag. A 42 (302, 1).

νοῦς. Gott. Kosmos. Μῆτιν ⟨ὡς νοῦν⟩ opp. δύναμις Orph. B 12 (476, 36) νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν Thal. A 23 (10, 40) θεὸν σύμπαντα νοῦν Xenophan. A 1 (34, 19) (θεὸς) νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει B 25 (50, 20) vgl. (δαίμων) νόωι ἀκούων καὶ βλέπων Krit. B 25, 18 (621, 6) vgl. Sp. 411, 10 νοῦς ὁ θεός Pythagor. B 15 (273, 16) νοῦς θεοῦ Anaxag. A 48 (304, 14) νοῦν κοσμοποιὸν τὸν θεόν (304, 15 ff.) ἀέρα καὶ νοῦν τὸν θεόν, οὐ μέντοι κοσμοποιόν Archel. A 12 (325, 6) νοῦν τὸν θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Demokr. A 74 (365, 7) *deus = scientia intellegentiaque nostra* (365, 11) = *principia mentis* (365, 17) (*sol*) *totus mentis est* Epich. Enni 50a (97, 11) — κινεῖσθαι τὰ (πρῶτα) σώματα . . . ὑπὸ θείας δυνάμεως ἣν νοῦν καὶ ψυχὴν προσαγορεύει Ekphant. 1 (265, 33) *particulas in ordinem adductas mente divina* Anaxag. A 49 (304, 29) *inesse* (in d. ὁμοιομέρειαι) *mentem divinam, quae ageret . . . omnia* Archel. A 10 (325, 1) θείου νοῦ τὸ ἀεί τι διαλογίζεσθαι καλόν Demokr. B 112 (406, 5) θεῶν νόος Hippokr. 12 C 1 (83, 24) νοῦν τὸν Δία (Metrod. v. L.) 6 (326, 34) νοῦς βροτῶν = Ζεύς (= ἀήρ) Eurip. 51 C 2 (341, 9) = 12 A 16 (60, 8) σὲ τὸν αὐτοφυῆ . . . (= τὸν δημιουργὸν νοῦν?) Krit. B 19 (619, 8) — ψυχή, νόος, φρόνησις κτλ. ἐν τῶι θερμοτάτωι πυρί Hippokr. 12 C 1 (83, 21) νῶ καὶ ψυχᾶς ἀνάκωμα (korrupt) τὸ κινέον opp. γενέσιος καὶ μεταβολᾶς [Philol.] B 21 (248, 3) Kosmologie besonders Ekphant. 1 (265, 33) Anaxag. A 1 (293, 17. 42) 2 (295, 18) (opp. ἄνοια) 15 (297, 11. 20) 41 (301, 10 ff.) 42 (301, 24 ff.) 46 (303, 38 ff.) 47 (303, 43 ff.) 48 (304, 14 ff.) 49 (304, 29) 55 (304, 48 ff.) 57 (305, 8) 58 (305, 11) 64 (305, 47 ff.) νοῦς ἄπειρον, αὐτοκρατές, μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, μόνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ B 12 (318, 6) λεπτότατον, καθαρώτατον, γνώμην περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει κτλ. (318, 14) πάντων κρατεῖ (318, 16) τῆς περιχωρήσιος . . . ἐκράτησεν (318, 17) πάντα ἔγνω (318, 21) vgl. auch νοῦ τοῦ ἑαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφοῦ (Pythag.) 55 B 26 (395, 16) πάντα διεκόσμησε Anaxag. B 12 (319, 2) πᾶς ὅμοιος (319, 10) τῆς κινήσεως αἴτιον B 13 (319, 19 ff.) ὁ νοῦς ὃς ἀ⟨εί⟩ ἐστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἐστιν . . . ἐν τῶι περιέχοντι, ἐν τοῖς προσκριθεῖσι, ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις B 14 (320, 5) ἐν παντὶ παντὸς μοῖρα . . πλὴν νοῦ, ἔστιν οἷσιν δὲ καὶ νοῦς ἔνι B 11 (318, 2) vgl. B 12 (318, 10) παντάπασι οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται . . . πλὴν νοῦ (319, 10) daher Νοῦς Beiname d. Anaxag. A 1 (293, 20. 23) 2 (295, 18) 15 (297, 18) vgl. A 24 (298, 42) (Δημόκριτον) διασύρειν αὐτοῦ τὰ περὶ τῆς διακοσμήσεως καὶ τοῦ νοῦ 55 A 1 (350, 22) = B 5 (387, 20) — Kosmologie ferner Archel. A 4 (324, 5) 10 (325, 1) (opp. ἀπειρία) (Anaxag.) Archel. A 11 (325, 5) 18 (325, 18) Entstehung v. ζῶια, φυτά opp. οὐρανός, κόσμος Demokr. (?) A 69 (364, 32) — τάχιστον νοῦς, διὰ παντὸς γὰρ τρέχει Thal. A 1 (5, 45).

Mensch. Περὶ νοῦ καὶ διανοίας Tit. [Brotinos] 7, 5 (29, 16) Περὶ νοῦ καὶ αἰσθάσιος Tit. [Archyt.] (264, 10) Περὶ νοῦ Tit. Leuk. B 2 (350, 4) dist. Περὶ αἰσθησίων, zusammen = Περὶ ψυχῆς Demokr. A 33 (357, 24) = B 5e (387, 29) — ψυχήν = νοῦν, ἐπιστήμην, δόξαν, αἴσθησιν Pythagor. B 15 (273, 29) νοῦς opp. ψυχή Pythag. 55 B 26 (395, 12 ff.) ἐγκέφαλος νόου (ἀρχά) opp. ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος Philol. B 13 (244, 13) ψυχὴ καὶ νοῦς ἀριθμῶν Pythagor. B 4 (270, 36) νοῦν καὶ ὑγιείαν καὶ τὸ λεγόμενον φῶς ἐν ἑβδομάδι Philol. A 12 (235, 10) νοῦς = ψυχή Parm. A 1 (105, 36) Parm. Emped. Demokr. 18 A 45 (112, 6) = 21 A 96 (172, 42) Demokr. A 1 (352, 30) 101 (369, 18 ff.) 106 (370, 10) 113 (370, 44 ff.) ἔοικε ἕτερον λέγειν ψυχήν τε καὶ νοῦν, χρῆται δ' ἀμφοῖν ὡς μιᾶι φύσει v. Anaxag. A 100 (311, 37) τὰ ζῶια τὸν . . οἱονεὶ νοῦν μὴ ἔχειν

τὸν παθητικὸν (?) τὸν λεγόμενον τοῦ νοῦ ἑρμηνέα A 101 (311, 44) τὸν κατὰ φρόνησιν νοῦν οὐκ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις τίθεται A 101a (311, 45) aber νοῦν πᾶσιν ἐμφύεσθαι ζώιοις ὁμοίως Archel. A 4 (324, 23) — τοῦ νοῦ περὶ τὴν ἀλήθειαν (ἔχοντος) opp. αἴσθησις, φαντασία Demokr. A 113 (371, 3) γνώμη = νοῦς Krit. B 39 (625, 23) — νοῦς ὁρῆι καὶ νοῦς ἀκούει Epich. Gn. 12 (93, 9) vgl. Sp. 409, 7) πάντα γιγνώσκειν τὸν νοῦν Anaxag. B 7 (316, 22) vgl. Sp. 409, 47 ff. τὰ πολλὰ ἥσσω νοῦ Xenophan. A 1 (34, 21) — *mentis ignis est* Epich. Enni 48 (97, 7) *de mente humana 'de sole sumptus ignis' 'isque (sol) totus mentis est'* 50 (97, **11**) νοῦς = πῦρ Demokr. A 101 (369, 26) vgl. Sp. 410, 40, πῦρ, ψυχή — νόος ἀνθρώπων οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Homer 12 A 16 (60, 3) ὡς ἔχει κρᾶσιν μελέων, τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται Parm. B 16, 2 (124, 13) θύραθεν εἰσκρίνεσθαι Pythag. Anaxag. A 93 (311, 6) ἐν τῶι ἀέρι πολὺν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων ἃ καλεῖ νοῦν καὶ ψυχήν, ἀναπνοή Demokr. A 106 (370, 10) αὔξεται νόος παρεούσης ὑγείης κτλ. C 6 (448, 12 vgl. d. Folg.) ὁ ἐν ἡμῖν χωρίζεται τῆς πρὸς τὸ περιέχον συμφυΐας (im Schlaf) Herakl. A 16 (60, 13) — κωλύειν τὴν ἰκμάδα τὸν νοῦν Diog. A 19 (331, 39) — τὰς ἀκοὰς εἰς τὸν νοῦν διαπέμπειν Kleidem. 2 (327, 9). — im besonderen. *Verstand.* opp. θυμός Epich. Gn. 43 (96, 8) opp. σῶμα Demokr. B 105 (405, 9) νοῦς παρέσφαλται Krit. B 6, 13 (615, 22) ἀκηδείῃσιν νόοιο Emped. B 136, 2 (213, **29**) διὰ νοῦ τυφλότητα coni. ἀγνωμοσύνην Demokr. B 175 (417, 14) ἀπεόντα νόωι παρεόντα Parm. B 2, 1 (116, 7) νόωι περιληπτά dist. ἐπιδερκτά, ἐπακουστά Emped. B 2, 8 (173, **25**) νόωι δέρκευ opp. ὄμματα B 17, 21 (178, **18**) ἀμηχανίη . . . ἰθύνει πλακτὸν νόον Parm. B 6, 6 (117, **19**) χρόνος ἀπέστρεψεν τὸν νοῦν τῶν θελημάτων Antiph. B 58 (601, **15**) — ξὺν νόωι λέγοντας Herakl. B 114 (78, **2**) . . . ἐπαΐοι ξὺν νόωι Demokr. B 35 (396, **22**) χρῆσις ξὺν νόωι opp. ξὺν ἀνοίηι B 282 (436, **9**) — νόον ἔχειν Herakl. B 40 (68, 9) Demokr. B 52 (400, 7) ἔχει B 82 (403, 7) πολυμαθέες νοῦν οὐκ ἔχουσι B 64 (401, **12**) *Gesinnung.* τίς αὐτῶν νόος ἢ φρήν; Herakl. B 104 (76, **25**) εὐσεβὴς νόωι πεφυκὼς Epich. Gn. 22 (94, **6**) καθαρὸν . . ἂν τὸν νοῦν ἔχῃς, ἅπαν τὸ σῶμα καθαρὸς εἶ 26 (94, **16**).

νοῦσος s. νόσος.

νυκτιπόλος. νυκτιπόλοις Herakl. B 14 (64, **19**).

νυκτιφαής. φῶς Parm. B 14 (124, **6**).

νύμφη. νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι Hesiod. B 5 (500, **3**).

×νῦν. ὅπωσπερ ἀρχὴν καὶ νῦν Anaxag. B 6 (316, **15**) καὶ πάλαι καὶ νῦν Demokr. B 175 (417, **11**) οὔ(τε) πάλαι οὔτε νῦν (417, **12**) ὅς ἀ(εί) ἐστι, τὸ κάρτα καὶ νῦν ἐστιν Anaxag. B 14 (320, **6**) τὸν χρόνον συγκεῖσθαι ἐκ τῶν νῦν Zenon A 27 (131, **43**) ἀεὶ τὸ φερόμενον ἐν τῶι νῦν (131, **46**) οὐδὲν δίκαιον . . . ἐν τῶι νῦν γένει Krit. B 12 (616, **26**) — νῦν αὖτε Xenophan. B 7, 1 (47, **18**) Emped. B 131, 3 (212, **3**) νῦν (γὰρ) δή Xenophan. B 1, 1 (44, **16**) νῦν δέ *nun aber* Meliss. B 8 (147, **16**) Hippon B 1 (226, 7) Philol. B 11 (243, **12**) νῦν δ'ἄγε Emped. B 62, 1 (191, **17**) Stellung: bemerkenswert εἰ . . τὰ ἐν τῶιδε τῶι κόσμωι ἐόντα νῦν Diog. B 2 (334, **10**).

νὺν. καί νυν ἔασι Parm. B 19, 1 (125, 7) μέν νυν Demokr. B 10 (389, **1**).

νύξ. ἀπὸ τῆς Νυκτὸς ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν Orph. B 12 (476, 14 ff.) ἐκ Νυκτὸς καὶ Ταρτάρου τὰ πάντα Mus. B 14 (486, 27) ἀρχαί: Ἀὴρ καὶ Νὺξ Epim. B 5 (595, 14) Ἔρεβος τὴν ἄρρενα, τὴν δὲ θήλειαν (ἀρχὴν) Νύκτα Akusil. B 1 (512, 25) vgl. 3 (513, 11) weiteres s. Reg. II — νύκτ' ἀδαῆ πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε opp. πῦρ = δύο μορφαί (τοῦ ἐόντος) Parm. B 8, 59 (122, **3**)

πάντα φάος καὶ νύξ B 9, 1 (122, **9**) πᾶν πλέον φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου B 9, 3 (122, **11**) νυκτὸς (στεφάναι opp. πυρός) B 12, 2 (123, **19**) — νύξ Entstehung Anaximen. A 14 (19, 42) Herakl. A 1 (55, 41) Emped. A 30 (158, 33) (νύκτα γαῖα τίθησιν) B 48 (188, **31**) vgl. Pythagor. B 37 (278, 7. 26. 34) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 18) — νὺξ ἢ ἡμέρα τί πρότερον Thal. A 1 (5, 48) πάντων μέτρα ἔχειν . . . καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας Diog. B 3 (335, 8) εἶναί τινας οἰκήσεις ἔνθα γίνεσθαι ἐξ μηνῶν τὴν νύκτα Bion 1 (466, 17) Entstehung v. ἶρις Anaximen. A 18 (20, 22) σκοτεινὸς ὁ ἀὴρ νυκτὸς ἐρημαίης *ἀλαώπιδος Emped. B 49 (189, **3**) χειμερίην διὰ νύκτα B 84, 2 (196, **30**) ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Krit. B 19, 4 (619, **11**) — Ausgleichung d. Stoffe im Auge (Sehfähigkeit) Emped. A 86 (168, 19 ff. vgl. 170, 5 ff.) 91 (172, 13) vgl. Anaxag. A 92 (310, 22) Diog. A 19 (331, 28) Demokr. A 135 (374, 11 ff.) 157 (382, 15 ff.) διὰ τί εὐηκοωτέρα τῆς ἡμέρας Anaxag. A 74 (307, 39. 46) — νυκτὸς ἐνθυμητέον (τὸ σοφόν) Epich. Gn. 27 (94, **18**) vgl. 28 (94, **21**) σμικρὴ νύξ (?) Demokr. B 209 (423, **13**) αὕτη ἡ νὺξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει Antiph. B 49 (598, **14**). Vgl. εὐφρόνη.

νυστάζειν. ἀκροαταί Prodik. A 12 (565, **6**).

νωθής. παιδία coni. ἄφρονα Diog. A 19 (332, 2) ἀπορροίας Demokr. A 135 (377, 38).

νωθρός. νωθρῶς Archyt. B 1 (259, **11**).

νῶμα s. νόημα.

νωμᾶν ὄμμα Parm. B 1, 35 (115, **17**) προπόσεις . . . νωμῶν Krit. B 1 (613, **20**).

νώνυμος. ὄνομα Demokr. B 26 (395, **32**).

νῶσις. ἀπὸ φαντασίας ἀπάτης ἀνενείκατο νώσεις Timon v. Parm. A 1 (106, 8).

νωτιαῖος. διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ Diog. B 6 (339, **6**) παρὰ (περὶ) τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν (337, **11. 17**) σπέρμα ἀπὸ . . . νωτιαίου Platon Diokles 55 B 124 (408, 10).

νῶτος. οὐ . . . ἀπὸ νώτοιο . . . κλάδοι ἀίσσονται Emped. B 29, 1 (184, **11**) = 134, 2 (212, **22**) χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασιν B 83, 2 (195, **36**).

Ξ συμφωνία Pythagor. B 27 (275, 39).

ξανθός. ἄρτοι Xenophan. B 1, 9 (44, **24**) Ἀκράγαντος Emped. B 112, 1 (205, 8) ξανθός u. Ξάνθος Dialex. 5, 11 (645, 5).

ξάνθωσις [Demokr.] B 300, 18 (444, 24).

ξεῖνος s. ξένος.

ξενιτείη βίου Demokr. B 246 (428, **21**).

ξένος. ὦ ξένε Krit. B 16, 3 (618, **3**) ξείνων αἰδοῖοι λιμένες Emped. B 112, 3 (205, **10**) ἐπὶ ξείνης ἐγενήθην [Demokr.] B 299 (439, 17) οἷς ἐγκυροῦσι, αὐτοῖς ξένα φαίνεται Herakl. B 72 (72, **22**) τὰ δὲ ξεῖνα καὶ μὴ ὁμότροπα Hippokr. 12 C 1 (81, 35).

ξηραίνειν. ἡ πίειρα (γῆ) ξηραίνει μᾶλλον τοῦ δέοντος Menest. 6 (220, 4) — βρεχομένην τὴν γῆν καὶ ξηραινομένην ῥήγνυσθαι . . . Anaximen. A 21 (20, 35) τὰ νεκρούμενα ξηραίνεται (Thal.) A 13 (9, 19) οὔτε (τι) ὑγραίνεσθαι οὔτε ξηραίνεσθαι Demokr. A 49 (361, 39). Vgl. ξηρός.

ξηρός. τὸ ξηρὸν τῶι ὑγρῶι μάχεσθαι (Theag.) 2 (511, 16) μέρη (τῆς τῶν ὅλων φύσεως) . . . τὸ ξηρόν, τὸ ὑγρόν . . . Aegypt. 60 B 7 (460, 25) dafür γῆ (460, 33) ξηρὸν καὶ ὑγρὸν (= γῆ, ὕδωρ) ἀρχαί Xenophan. A 29 (40, 5. 9) τῶν πάντων φύσιν ἐκ θερμοῦ κ. ψυχροῦ κ. ξηροῦ κ. ὑγροῦ Zenon A 1 (127, 4) vgl. auch 21 A 29 (158, 17) — ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ κτλ. Anaxag. B 4 (315, **19**) ἀποκρίνεται . . . ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν B 12 (319, **8**) τὸ ξηρὸν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος coni. τὸ ἀραιόν, τὸ θερμόν opp. τὸ

διερόν B 15 (320, 13) (ἀὴρ) καὶ ξηρότερος καὶ ὑγρότερος Diog. B 5 (336, 3) — τέλος ἔσεσθαί ποτε πᾶσαν ξηράν (θάλασσαν) Anaximandr. 27 (16, 44) — Entstehung v. νόσοι Hippon A 11 (224, 32) — αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη Herakl. B 118 (78, 13) φρονεῖν τῶι ἀέρι καθαρῶι καὶ ξηρῶι Diog. A 19 (331, 39).

ξόανον. Ἥρας Akusil. B 14 (514, 18).

ξουθός. μελιτῶν Emped. 128, 7 (211, 1) ξουθός u. Ξοῦθος Dialex. 5, 11 (645, 5).

ξύειν. ξυόμενοι . . ἥδονται Demokr. B 127 (409, 2).

ξύλον. σαπὲν ἐν ξύλωι ὕδωρ Emped. B 81 (195, 29) εἰ . . . ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο οὐκ ἂν γένοιτο κλίνη ἀλλὰ ξύλον Antiph. B 15 (594, 34) χλωρά, αὖα Demokr. A 135 (377, 44).

ξύν usw. s. σύν usw.

ξυνός. αἰθήρ Parm. B 11, 2 (123, 6) τοῦ λόγου Herakl. B 2 (62, 5) τὸν πόλεμον B 80 (74, 1) ἐν ξυνῶι ἰχθύι Demokr. B 151 (411, 27) ἀπορίη B 287 (437, 7) χορηγίη (?) B 282 (436, 11) — ξυνὸν ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου Herakl. B 103 (76, 23) ξυνόν, ὁππόθεν ἄρξωμαι Parm. B 3, 1 (116, 12) πᾶσι τὸ φρονέειν ξυνόν Herakl. B 113 (78, 1) — τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ Demokr. B 252 (429, 18) ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῶι ξυνῶι πάντων Herakl. B 114 (78, 3) ἕπεσθαι τῶι ⟨ξυνῶι, τουτέστι τῶι⟩ κοινῶι B 2 (62, 4) ἐν τῶι ξυνῶι opp. ἰδίηι Demokr. B 279 (435, 18) vgl. μήτε ἰδίηι μήτε ξυνῆι B 3 (386, 15). Vgl. κοινός.

ξύσμα. ψυχὴν τὰ ἐν τῶι ἀέρι ξύσματα Pythagor. B 40 (279, 10) vgl. 54 A 28 (348, 21).

×ὁ. demonstrativ häufig bei den Dichtern (vgl. *Poet. philos.* S. 249) τοῦ εἵνεκεν Parm. B 8, 13 (119, 10) τὸ ⟨λέγουσι⟩ γενέσθαι Emped. B 9, 3 (175, 22) εὖτε . . . ἀποκρινθῶσι, τὰ (τὸ *Reiske*) δ' αὖ δυσδαίμονα πότμον (λέγουσι) B 9, 4 (176, 1) vgl. B 15, 2 (177, 6) ἐν τῶι παύω λόγον Parm. B 8, 50 (121, 11) τῶι *darum* B 8, 25 (120, 4) 8, 38 (120, 17) u. ö. ἐπὶ τῶι εἰ Xenophan. B 2, 20 (46, 12) τῆι *dort(hin)* s. d. — ὁ μέν Emped. B 41 (187, 13) ἡ μέν . . . B 63 (192, 11) τοὺς μέν B 62, 6 (191, 22) ἡ μὲν . . . ἡ δέ u. ähnl. Parm. B 4, 3. 5 (116, 21 ff.) 8, 17. 18 (119, 14 f.) Emped. B 17, 4. 5 (178, 1 f.) οἱ μὲν . . . οἱ δέ B 112, 10 (205, 17) vgl. auch B 4, 1 (174, 10) τὰ μὲν . . . ἄλλα δέ B 23, 4 (182, 2) τὰ μέν τε . . . τὰ δέ τε *(teils-teils)* B 35, 11 (186, 4) vgl. auch B 65, 1. 2 (192, 20 f.).

relativ vgl. *Poet. philos.* S. 250. τό = ὅ Demokr. B 198 (422, 6) — τό περ = ὅ περ Xenophan. B 2, 17 (46, 9) vgl. ὅς, ὅσπερ.

Artikel fehlt oft bei Herakl., auch bei Demokr. (von d. Poesie abgesehen). Genaueres festzustellen verbietet die Unsicherheit der Überlieferung. Auffallend: ταὐτὸ ἔνι ζῶν καὶ τεθνηκὸς καὶ τὸ ἐγρηγορὸς καὶ τὸ καθεῦδον καὶ νέον καὶ γηραιόν Herakl. B 88 (74, 21) τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερὸν κ. ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερόν . . . Anaxag. B 15 (320, 11) — τόν (τῶν wohl richtig *Karsten*) σοι ἐγὼ διάκοσμον φατίζω Parm. B 8, 60 (122, 4) — οἱ πάντες ἄνθρωποι Demokr. B 264 (432, 10) — ἡ . . . χθὼν . . . *τὼ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε . . . Emped. B 96, 2 (199, 18) — οὐδὲ τὸ γνωσούμενον *(ein Erkenntnisobjekt)* ἐσσεῖται Philol. B 3 (240, 12) — m. Infinit. χρὴ τὸ λέγειν τε νοεῖν τε ἐὸν ἔμμεναι Parm. B 6, 1 (117, 14) τὸ ἐὸν οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ εἶναι Anaxag. B 3 (314, 17) οὐδενὶ . . . ἔοικεν ἢ ἑωυτῶι *τὸ αὐτὸν ἐφ' ἑτέροισι . .· γίγνεσθαι Demokr. B 266 (433, 1) ἐπὶ τό γε [ἐπὶ τὸ] χρηστοὺς εἶναι Krit. B 63 (628, 28) u. ö. *τὸ κάρτα Anaxag. B 14 (320, 6) τὰ μάλιστα adverb. Xenophan. B 34, 3 (52, 1).

ὄαρος. τῶνδ' ὀάρων . . . ἐπιμάρτυρα Emped. B 21, 1 (180, 15).

ὀγδοάς. ἔρωτα, φιλίαν, μῆτιν, ἐπίνοιαν ἐπ' ὀγδοάδι συμβῆναι τοῖς οὖσιν Philol. A 12 (235, 11).

ὀγδοήκοντα. ὀγδώκοντα Kleostr. B 1 (502, 17).

Ὀγδοηκοντάλιθος. Tit. Orph. A 1 (496, 16).

ὄγδοος. μηνὸς ... ὀγδοάτου Emped. B 68 (193, 7).

ὄγκος. ἀέρος Emped. B 100, 13 (201, 2) σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκωι Parm. B 8, 43 (121, 4) ἀν βροτέων μελέων ... ὄγκον Emped. B 20, 1 (180, 4) — coni. μέγεθος, πάχος Zenon B 2 (133, 21) = ἄτομος Demokr. A 1 (352, 30) — ἐν σταδίωι κινουμένων ἐξ ἐναντίας ἴσων ὄγκων παρ' ἴσους Zenon A 28 (132, 1 ff.).

×ὅδε. εἰ μὴ ἁρμονία ἐπεγένετο ὡιτινιῶν ἅδε (ἄν Hdss.: tilgte *Meineke*) τρόπωι ἐγένετο Philol. B 6 (241, 10) τῇιδε *(so)* Emped. B 103 (202, 11) — τοῖσδεσιν Demokr. B 175 (417, 13) — deiktisch. das Vorliegende bezeichnend vgl. γαίης τόδε πεῖρας Xenophan. B 28, 1 (51, 2) κόσμον τόνδε Herakl. B 30 (66, 19) ὅδε ὁ κόσμος [Philol.] B 21 (247, 18) τὰ ἐν τῶιδε τῶι κόσμωι Diog. B 2 (334, 10. 11) τήνδε ὁδόν Parm. B 1, 27 (115, 9) vgl. B 1, 33 (115, 15) 7, 2 (118, 2) — ἀπὸ τοῦδε *von hier an* B 8, 51 (121, 12) *von nun ab* B 19, 2 (125, 8) — bez. sehr oft das Folgende; Verhältnis zu οὗτος s. d. anaphorisch (das Vorhergehende bezeichnend) z. B. ὁκόσα κακὰ ..., τάδε δέ ... Demokr. B 175 (417, 12) τάδε γνοὺς εἴσηι Antiph. B 1 (591, 17) ὅπως ... ἀνήγαγε .. πῦρ, τῶνδε κλύε Emped. B 62, 3 (191, 19) περὶ τῶνδε οἶδα λέγειν Xenophan. B 8, 4 (48, 6) τῶνδ' ὀάρων προτέρων ἐπιμάρτυρα Emped. B 21, 1 (180, 15) τί τοῖσδ' ἐπίκειμαι B 113, 1 (205, 21) — Beziehung, Interpunktion zweifelhaft τοῦ λόγου τοῦδ' ἐόντος ἀεὶ ἀξύνετοι γίγνονται Herakl. B 1 (61, 31) vgl. κατὰ τὸν λόγον τόνδε (61, 33), λόγος. — Vgl. ὧδε.

ὀδμᾶσθαι (ἐπ' ἔλαττον) Demokr. B 11 (389, 21).

ὀδμή Demokr. B 11 (389, 18) vgl. A 135 (379, 15) ἀσκητοῖσ' ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι Xenophan. B 3, 6 (46, 21) ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησι B 1, 7 (44, 22) ὀδμαί (vgl. εὐοδμία) Antiph. B 8 (592, 30). Doxographie s. ὀσμή.

ὁδός. *Weg.* ᾗι ἡ ὁδὸς ἄγει Herakl. B 71 (72, 19) πᾶσαν ἐπιπορευόμενον ὁδόν B 45 (68, 19) ὁδὸν πολύφημον δαίμονος Parm. B 1, 2 (114, 8) ὁδὸν ἡγεμόνευον B 1, 5 (114, 11) τήνδε B 1, 27 (115, 9) — ἐν ὁδῶι μὴ σπεῦδε προάγειν Chilon 73ᵃ 3 (521, 28) βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος Demokr. B 230 (426, 9) — γναφείωι ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιὴ μία καὶ ἡ αὐτή Herakl. B 59 (70, 15) ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτή B 60 (70, 19) vgl. A 1 (55, 24 ff.) C 2 (86, 12) (χρόνος) πάρεστιν αὐτὸς αὑτῶι τὴν ἐναντίην ὁδόν Skythin heraklitis. 12 C 3 (86, 25) συντομωτάτη εἰς εὐδοξίαν Herakl. (?) B 134 (80, 26) — *Methode.* (syn. κέλευθος, ἀτραπός; vgl. auch oben Z. 11 ff.) οὐ .. ἀληθής Parm. B 8, 18 (119, 15) τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα B 1, 33 (115, 15) = 7, 2 (118, 2) vgl. B 6, 3 (117, 16) ὁδοὶ διζήσιος B 4.4 (116, 20) θυμὸς ὁδοῖο B 1, 37 (115, 19 vgl. Anm.) μῦθος ὁδοῖο B 8, 1 (118, 38) ... ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω, νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα κτλ. B 1, 34 (115, 16) vgl. ἐπ' ἀμφοτέρας ἦλθε τὰς ὁδούς (Theophr. von) Parm. A 1 (107, 11) — ὁδόν τινα βίου Ὁμηρικήν Pythag. 10 (25, 16).

ὀδούς. τοῖς αὑτῶν ὀδοῦσιν ἐκφαγεῖν τὴν Μουνιχίαν Epim. B 10 (496, 13) — τοὺς ὀδ. τέμνοντας καὶ λεαίνοντας τὴν τροφήν (sc. ἐκπληροῦν τὴν χρείαν) Emped. B 61 (191, 2) Entstehung, Ausfall (Bedeutung der Siebenzahl) Hippon A 16 (225, 8 ff. 12 ff.) vgl. Aristot. 45 B 27 (275, 35) — Demokr. A 147 (380, 20) ὀχυροῖς ὀδόντων θριγκοῖσι C 6 (448, 27).

ὀδυνᾶν. ὠδύνηται coni. κακῶς πέπονθεν Demokr. B 159 (413, 30).

ὀδύνη. ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἑτέρηι ὀδύνηι Demokr. B 275 (434, 8) ὠδῖνάς ⟨τ'⟩ ὀδύνας ⟨τε⟩ κυκέων Emped. (?) B 154a (217, 20) (γυνὴ) οὐδὲν ἐλάττους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας . . . Antiph. B 49 (599, 12).

ὀδύρεσθαι Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 38).

ὄζειν. ἄνθεος ὀσδόμενος (οἶνος) Xenophan. B 1, 6 (44, 21).

ὄζος. σάρκινος = ἀκοή Emped. A 86 (168, 31) = B 99 (200, 4).

ὅθεν *daher* Antiph. B 54 (600, 24).

ὀθνεῖος. τῶν ὀθνείων (ἔχθρη opp. τῶν συγγενῶν Demokr. B 90 (403, 22) τὰ ὀθνεῖα opp. τὰ οἰκήϊα B 80 (403, 1) ἁμαρτήματα opp. οἰκήϊα B 60 (401, 4).

ὀθόνη. ἐν λεπτῆισιν ὀθόνηισι λοχάζετο (ἐεργμένον, πῦρ) coni. μήνιγξιν Emped. B 84, 8 (196, 36).

οἷ (*wohin*). οἷ γὰρ πάντοθεν ἶσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει Parm. B 8, 49 (121, 10). Vgl. ὅποι.

οἷ Pronom. s. οὗ.

οἰακίζειν. τὰ πάντα οἰακίζει Κεραυνός erkl. κατευθύνει Herakl. B 64 (71, 8).

οἰάκισμα. ἀκριβές Diodot. v. Buch d. Herakl. A 1 (56, 7). Vgl. οἰακίζειν.

οἶδμα. οἴδματι μάργωι v. αἰθήρ Emped. B 100, 7 (200, 21) οἴδματι θῦον B 100, 24 (201, 13).

οἴειν. eingeschoben οἴω Emped. B 16, 1 (177, 17) οἶμαι Antiph. B 60 (602, 2) m. Inf. οἴεται B 58 (601, 18) οἴονται Krit. B 37 (624, 36) τὸν οἰόμενον Demokr. B 52 (400, 7) οἰόμενοι Thrasym. B 1 (577, 15).

ὀϊζυρός Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 37).

οἴησις ἱερὰ νόσος Herakl. B 46 (68, 20) προκοπῆς ἐγκοπή [Herakl.] B 131 (80, 19).

οἴκαδε (ἀφίκοιο) Xenophan. B 1, 18 (45, 6).

οἰκεῖν. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες Antiph. B 47 (598, 3) übertr. εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ Demokr. B 171 (416, 16) — οἰκουμένη ἐν πίνακι Anaximandr. 6 (12, 37). Vgl. γῆ.

οἰκεῖος. χαρᾶς Demokr. B 293 (438, 2) τὰ οἰκήϊα ἁμαρτήματα opp. τὰ ὀθνεῖα B 60 (401, 3) absol. τὰ οἰκήϊα opp. τὰ ὀθνεῖα B 80 (403, 2) m. Genet. ἀρετῆς οἰκεῖον, κακίας ἀλλότριον Kleobul. 73a 3 (520, 13) οἰκήϊον ἐλευθερίης παρρησία Demokr. B 226 (425, 16) m. Dat. (ψεῦδος) οὐ . . οἰκεῖον αὐτοῖς (sc. ἀριθμῶι, ἁρμονίαι) Philol. B 11 (244, 2) οἰκεῖον καὶ σύμφυτον opp. πολέμιον καὶ ἐχθρόν (244, 5) ἄρχειν οἰκήϊον τῶι κρέσσονι Demokr. B 267 (433, 6).

οἰκέτης. οἰκέτην ἐκόλασεν οὐδείς Pythagor. D 6 (285, 9 ff.) μεθύοντας μὴ κολάζειν Kleobul. 73a 3 (520, 19) οἰκέταισιν ὡς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ . . . Demokr. B 270 (433, 12).

οἴκησις. τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν Anaxag. B 4 (315, 14) ἡ τῶν ἰδίων οἰκήσεων διάθεσις Hippodam. 2 (227, 40).

οἰκητήριον δαίμονος (ψυχή) Demokr. B 171 (416, 16).

οἰκία. τῆς ἰδίας οἰκίας προστάτει Chilon 73a 3 (521, 27).

οἰκίον. ποιοῦσιν τὰ οἰκία πολλά τε καὶ μεγάλα Pherekyd. B 2 (508, 4).

οἰκοδόμημα ἀδιάστατον Antiph. B 24 (595, 22).

οἰκοδομία. χελιδόνος (μαθηταί) ἐν οἰκοδομίαι Demokr. B 154 (412, 17).

οἰκοδόμος Hippokr. 12 C 1 (84, 18).

οἶκοι Krit. B 37 (624, 32).

οἰκονομία. (θεράπευε) οἰκονομίαν Pittakos 73a 3 (522, 20).

οἰκονόμος. κέραμον χρήσιμον οἰκονόμον Krit. B 2 (614, 14).

οἶκος. κακὰ ἐν οἴκωι κρύπτε Thal. 73a 3 (522, 8) νόσος οἴκου coni. βίου Demokr. B 288 (437, 9) ὁμόνοια Iambl. B 44a (597, 25) — Διὸς οἶκος (= πῦρ ἐν μέσωι) Philol. A 16 (237, 14).

οἰκοτριβὴς δαπάνη Krit. B 6, 14 (615, 23).

οἰκουμένη s. οἰκεῖν.

οἰκτίρειν. οἰκτείρω coni. ὀδύρομαι Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 37) ἐν τούτωι ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι

Demokr. B 255 (430, **13**) — φθονοῦ μᾶλλον ἢ οἰκτίρου Thal. 73ª 3 (522, 8).
οἶκτος. εἰς οἶκτον ἐγεῖραι τὸν δικαστήν Thrasym. B 6 (578, 23).
οἴμ(οι) ὅτι Emped. B 139, 1 (214, **13**).
οἰμωγή. ἀνεμίσγοντο εὐχαῖς οἰμωγαί Gorg. B 27 (561, 37).
οἰμώζειν Herakl. b. Luk. 12 C 5 (87, 2).
(οἰνόπεδον). (*vinea*) *laudat caeli plagam septentrionalem* Demokr. B 27 (396, 21).
οἶνος = σαπὲν ἐν ξύλωι ὕδωρ Emped. B 81 (195, **29**) = Διόνυσος Prodik. B 5 (571, 27) — οἶνος ἕτοιμος Xenophan. B 1, 5 (44, **20**) γλυκύν B 22, 3 (50, 9) οὐδέ κεν . . . πρότερον κεράσειέ τις οἶνον ἐγχέας B 5, 1 (47, 7) οἴνωι μᾶλλον ἐνάρθμιον (ὕδωρ) Emped. B 91, 1 (198, **4**) ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμεμειγνύμενον . . παῖς διαπομπεύηι Krit. B 1 (613, **19**) ὑπὸ οἴνου ἡσσώμενον Antiph. B 76 (603, **18**) Wirkung Pythagor. D 8 (289, 2) οἶνον οὐ πίνουσιν E 1 (292, 4 vgl. 12) οἱ βασιλεῖς μετρητὸν ἔπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων Hekat. B 11 (461, 28).
οἰνοῦν. οἰνῶσαι σῶμα Krit. B 6, 28 (616, **6**).
οἰνοφόρος. κύλικα Krit. B 6 (615, **11**).
οἰνοχόος. ὁ παῖς ὁ οἰν. Krit. B 33 (623, **20**).
οἰνόφλυξ Pythagor. D 8 (288, 4).
οἶος. οἶ(α) ἐπλανᾶτο Emped. B 57, 3 (190, 9).
×οἷος. τοιοῦτος aufnehmend (παῖς) οἷον ἂν βούληται Demokr. B 277 (434, **15** vgl. **16**. ****19**) (τᾶι τ. ἁρμονίαι) *οἵαι Philol. B 6 (241, **18**) οἷόν περ (δέμας) Xenophan. B 15, 5 (49, 9) Meliss. B 8 (147, **9**. **14**. **16**) u. ö. ἦν οἷόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον (148, **15**) οἵωι τις ἂν . . . συνῆι, τοιοῦτον . . γενέσθαι καὶ αὐτόν Antiph. B 62 (602, **14**) vgl. B 60 (602, 4) — *οἷος ὁ πρῶτος ποτὶ τὸν δεύτερον, καὶ ὁ δεύτερος κτλ. Archyt. B 2 (261, **19**) *οἷόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον Emped. B 62, 8 (191, **24**) ἀλλοίων . . . οἷα κατ' ἄνδρας μυρία . . πέλονται B 110, 6 (204, **5**) ἐπεὴι οἷον ἕκαστον γιγνώσκειν ἐν ἀπόρωι ἐστί Demokr. B 8 (388, **11**) vgl. B 10 (389, **1**) σῶμα ἕτερον τοιοῦτον ⟨ἐπιμελὲς ὂν⟩ οἷον ἐγὼ ἐμαυτῶι Antiph. B 49 (599, **5**) οἷά ἐντι περὶ ἑκάστων φρονέειν Archyt. B 1 (258, **5** vgl. **7**) — im Ausruf ἐξ οἵης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄλβου . . . ⟨πεσών⟩ Emped. B 119, 1 (208, **20**) — m. Infinitiv ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ ὠφελεῖν μηδένα Antiph. B 54 (600, **13**) διόβλητον οὐδέν, ⟨οἷον μὴ⟩ . . . στέγειν Demokr. B 152 (412, 2) πολλοὺς (sc. τῶν ψόφων) οὐκ εἶναι . . . οἵους τε γινώσκεσθαι Archyt. B 1 (259, **2**) οἷόν τε Demokr. B 173 (417, **3**) negiert Zenon B 2 (134, **1**) Philol. B *4 (240, **16**) 6 (241, **5**) Diog. B 3 (335, **6**) 5 (336, **11**) Krit. B 49 (627, **26**) — adverb. οἷον Anaximen. B 2 (21, **17**) οἷον εἰ Herakl. B 5 (62, **15**) ἥδονται οἷα δή τις ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι Antiph. B 53 (600, **8**). Vgl. ὁποῖος.
οἷοσπερ s. οἷος.
(ὀίς). *ovium pusula* Bolos 55 B 300, 3 (440, 21).
ὀιστός. ἡ ὀιστὸς φερομένη ἕστηκεν Zenon A 27 (131, **42**).
οἶτος. μελίσσης οἶτον ἔχουσιν Demokr. B 227 (425, **20**).
οἴχεσθαι. παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται Antiph. B 53ª (600, **9**).
οἰωνός. Entstehung. κατ' οἰωνῶν (γένος) opp. κατὰ φῶτα, κατὰ θηρῶν, θάμνων (γένος) Emped. B 9, 3 (175, **22**) coni. δένδρεα, ἄνερες ἠδὲ γυναῖκες, θῆρες, ἰχθῦς B 21, 11 (181, **2**) in d. Malerei B 23, 7 (182, **5**) ἀνθρώποισι προσηνῆ θῆρές τ' *οἰωνοί τε B 130, 2 (211, **22**) οἰωνῶν πτερά = τρίχες, φύλλα, λεπίδες B 82, 1 (195, **31**) οἰωνός in der Seelenwanderung coni. κοῦρος, κόρη, θάμνος, ἰχθύς Emped. B 117, 2 (208, **3**).
ὅκκα s. ὅτε.
ὁκοῖος usw. s. ὁποῖος usw.
ὀκνεῖν ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν Antiph. B 55 (601, **2**) τὸ ἔργον ἂν παρῆι ὀκνεῖ B 56 (601, **7**).

ὀκρυόεις. ἀταρπιτός Parm. (?) B 20 (125, **15**).
ὀκτάγωνον beim τετραγωνισμός Antiph. B 13 (593, 32 ff.).
ὀκτάεδρον. ἐκ τοῦ ὀκταέδρου τὸν ἀέρα Pythagor. 32 A 15 (237, 10).
ὀκταετηρίς Oinop. 9 (230, 32) *octaeteris* Kleostrat. B 4 (502, 24).
ὀκτάμηνον. ἔστιν δὲ καὶ οὐκ ἔστιν τὰ ὀκτάμηνα Hippokr. 12 C 2 (86, 9) *nasci negaverunt* [Epich.] B 59 (99, 11).
Ὀκτάτευχος Tit. Ostanes 55 B 300, 13 (443, 20).
ὀκτώ. τὼ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Emped. B 96, 2 (199, **18**) ἐν ὀκτὼ ταῖς πάσῃσιν ἡμέρῃσιν Protag. B 9 (540, **1**).
ὄλβιος opp. δειλός Emped. B 132, 1 (212, **6**) ὄλβιε coni. μακάριστε Orph. B 19 (480, 30) γένος ὄλβιον B 18 (480, 23. 481, 1).
ὄλβος. ἐξ . . . ὅσσου μήκεος ὄλβου ⟨πεσών⟩ Emped. B 119, 1 (208, **20**).
ὀλέθριος. ὕδωρ opp. σωτήριον Herakl. B 61 (70, **22**).
ὄλεθρος opp. γένεσις Parm. B 8, 21 (119, **18**) 8, 27 (120, **6**).
ὀλέκειν. ὀλέκει opp. τίκτει Emped. B 17, 4 (178, **1**).
ὀλιγαρχία Statue Krit. A 13 (611, 20).
ὀλιγομυθίη Demokr. B 274 (434, **3**).
ὀλίγος. ὀλίγον (χρυσόν) opp. γῆν πολλήν Herakl. B 22 (65, **22**) οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι ἀγαθοί B 104 (77, **3**) τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀλίγοι Demokr. B 30 (397, **19**) — ὀλίγην μνήμην B 191 (420, **16**) οὐκ ὀλίγας κῆρας (421, **10**) — ὀλίγον τοῦ παντὸς ἰδόντων Emped. B 39, 3 (187, **6**) — τὸ ὀλίγον διὰ τὰ δύο Aristot. 46 A 60 (305, 25) — ὀλίγα τὰ εὐθηλέοντα opp. πολλὰς λύπας Demokr. B 276 (434, **11**) τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει B 284 (436, **17**) — adverb. ὀλίγον μείζων Emped. B 98, 4 (200, **1**) ἐλάττων Diog. B 6 (338, **15**) ἐλάττους (338, **19**) ἀνωτέρω (337, **18**) ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται Demokr. B 235 (427, 4) — ἐλάττους (φιλότητας) Antiph. B 49 (599, **12**) ἐλάσσω opp. πλέω Emped. B 23, 4 (182, **2**) opp. πλείω Anaxag. B 5 (316, **6**) εἰ πολλά ἐστιν, ἀνάγκη . . εἶναι ὅσα ἐστὶ καὶ οὔτε πλείονα αὐτῶν οὔτε ἐλάττονα Zenon B 3 (134, **16**) οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται Antiph. B 54 (600, **26**) — (ὡς) ἐλάχιστα opp. πλεῖστα adverb. Demokr. B 189 (420, **4**). Vgl. μικρός.
ὀλιγότης statt μικρότης erwartet Aristot. bei Anaxag. A 60 (305, 25).
ὀλιγοχρόνιος. ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφαυρήν τε . . καὶ ὀλιγοχρόνιον Demokr. B 285 (436, **22**) πάντα ὀλιγοχρόνια coni. σμικρά, ἀσθενῆ Antiph. B 51 (599, **25**).
ὁλκάς (τᾶς σφαίρας) = αἰθήρ Philol. B 12 (244, **10**) ὁλκάδας συντρίβεσθαι καὶ παραθραύεσθαι κακόν, ἀγαθόν Dialex. 1, 4 (636, 12).
ὀλλύναι. οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 14 (119, **10**) vgl. B 8, 40 (121, **1**) ὀλεῖται πᾶν ἐν τῶι παντὶ χρόνωι (τὸ ἐόν) Meliss. B 7 (145, **9**) — οὐλόμενος s. d.
ὅλμος. ὅλμοι : Λαρισαῖοι Gorg. A 19 (549, 18).
ὁλόκληρος πήρωσις Demokr. B 296 (438, 8).
(ὁλομέλεια). οὐλομέλεια Pythagor. B 27 (276, 2 vgl. Anm.) κατὰ οὐλομελίην opp. μέρος Hippokr. 12 C 2 (86, 3).
ὁλοοίτροχος Demokr. B 162 (414, **15**).
ὅλος (οὖλος). οὖλος ὁρᾶι κτλ. Xenophan. B 24 (50, **18**) οὖλον (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 4 (119, **1**) 8, 38 (120, **17**) — ὅλον τὸν κόσμον Anaximen. B 2 (21, **18**) ὅλος ὁ κόσμος Philol. B 1 (239, **32**) — ἐν ὅληι τῆι βιοτῆι Demokr. B 204 (422, **20**) — συνάψιες ὅλα καὶ οὐχ ὅλα Herakl. B 10 (64, **1**) — τὸ . . ὅλον ⟨πᾶς⟩ εὔχεται εὑρεῖν Emped. B 2, 6 (173, **23**) — Περὶ τοῦ ὅλου angebl. Ged. d. Pythag. 19 (28, 4) τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόντων Orph. B 11 (475, 35) vgl. ἀπὸ τᾶς τὸ ὅλον περιεχούσας ψυχᾶς [Philol.] B 21

(247, 24) ἀπομίμησιν τοῦ ὅλου (τὰ ἐν τῶι σώματι) Hippokr. 12 C 1 (83, 9) οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται (Platon) von Parm. A 26 (109, 31) κυμανεῖ τὸ ὅλον Xuthos (220, 16) τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι Orph. B 11 (475, 35) ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην Herakl. A 1 (55, 19) vgl. A 6 (58, 26) περὶ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς διαγνόντες Archyt. B 1 (258, 6) νοῦς τὰς γενέσεις τῶν ὅλων ἐποίησεν Anaxag. A 48 (304, 14) τοῖς ὅλοις νοῦν ἐπέστησε A 15 (297, 19) ἀρχὴ τῶν ὅλων Archel. A 9 (324, 45). Vgl. πᾶς.

ὀλοφυής. οὐλοφυεῖς τύποι Emped. B 62, 4 (191, 20 vgl. 25 ff.).

ὀλοφύρεσθαι (ἐπί) opp. γελᾶν Demokr. B 107a (405, 16).

ὀλυμπικός. Ὀλυμπικὸς λόγος Tit. Gorg. A 1 (544, 21) B 7 (558, 4) vgl. B 8a (558, 14). Vgl. Reg. II Olympia.

ὀλυμπιονίκης. ὀλυμπιονῖκαι coni. πυθιονῖκαι Antiph. B 49 (598, 26) Ὀλυμπιονικῶν ἀναγραφή Tit. Hippias B 3 (583, 31). Vgl. Reg. II Olympia.

ὄλυμπος. ἀνταυγεῖ πρὸς Ὄλυμπον (ἥλιος) Emped. B 44 (188, 11) ὄλυμπος ἔσχατος dist. αἰθὴρ ξυνός Entstehung Parm. B 11, 2 (123, 6) ὁ. = τὸ ἀνωτάτω μέρος τοῦ περιέχοντος Philol. A 16 (237, 21). Vgl. Reg. II.

ὁμαλός. ὡς εὐθὺ ἐν μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλόν Aristot. 45 B 27 (276, 13) — γῆ nicht ὁμαλή Archel. A 4 (324, 18) κεραυνὸν ἐκ . . . ὁμαλωτέρων τε καὶ πυκναρμόνων γεννητικῶν τοῦ πυρός Demokr. A 93 (367, 37) ὅταν ὁμαλώτατος ἦι (ὁ ἀήρ) Anaximen. A 7 (18, 33) — ὁμαλῶς σκίδνασθαι (τὴν φωνήν) Demokr. A 135 (374, 35) vgl. εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς ὁμαλῶς . . συνίσταται C 1, 27 (447, 30) ὁμαλῶς συγκεῖσθαι (τὸν μόλυβδον) A 135 (375, 31) δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται Krit. B 6, 25 (616, 3).

ὄμβριος. ὕδωρ Xenophan. B 30, 4 (51, 11).

ὄμβρος. *Naβ.* ὄμβρος Emped. B 100, 12 (201, 1) ὄμβρον B 100, 18 (201, 7) Element (= ὕδωρ) *imbris* A 21 (156, 33) ὄμβρωι coni. Ἡφαίστωι, αἰθέρι B 98, 2 (199, 32 vgl. 26) χθόνα Κύπρις ἐπεί τ' ἐδίηνεν ἐν ὄμβρωι B 73, 1 (193, 25) ὄμβρον ἐν πᾶσι δνοφόεντά τε ῥιγαλέον τε B 21, 5 (180, 19) vgl. ὕδωρ. *Regen.* δάκρυα Διός = ὄμβρος Orph. B 22 (482, 11) Entstehung Anaximen. A 17 (20, 14) Xenophan. A 46 (43, 22) Ἶρις ἐκ πελάγους . . . μέγαν ὄμβρον (φέρει) Emped. B 50 (189, 6) θήσεις ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ . . . αὐχμόν u. umgek. B 111, 6 (204, 17) τὸ περιχεόμενον ὕδωρ τῶι νέφει . . . ἐξέχεεν ὄμβρον Anaxag. B 19 (321, 11) προεῖπεν ὄμβρον v. Demokr. A 17 (354, 47. 355, 3) ὅθεν . . . ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Krit. B 25, 36 (621, 24) τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ τῶν ὄμβρων λαμβάνειν τὴν ὑπόστασιν . . . Anaxag. A 42 (301, 36) ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις Antiph. B 29 (596, 8) ῥαγδαῖοι in Aegypten Demokr. A 99 (368, 30) — bildlich ἐπέρχεται ἄγριος ὄμβρος Mus. B 22 (488, 27) οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται Antiph. B 60 (602, 8).

ὁμέστιος. ἀθανάτοις ὁμέστιοι Emped. B 147, 1 (216, 1).

Ὁμηραπάτης (ὁμηροπάτης v. l.) Timon v. Xenophan. 11 A 35 (42, 13) erkl. (42, 18).

Ὅμηρος. Περὶ Ὁμήρου Tit. Demokr. A 33 (358, 1) = B 20a (394, 13). Im übrigen s. Reg. II.

ὁμιλεῖν. μὴ κακοῖς ὁμίλει Solon 73a 3 (521, 13) ὅστις τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Krit. B 27, 2 (622, 13) ὧι μάλιστα διηνεκῶς ὁμιλοῦσι λόγωι Herakl. B 72 (72, 20).

ὁμιλία. Vorschriften Pythagor. D 5 (284, 8 ff.) φαύλων ὁμιλίη Demokr. B 184 (419, 12) ἐν ταῖς ὁμιλίαις ὁ τῆς ψυχῆς χαρακτὴρ βλέπεται [Demokr.] B 302 (445, 46) — Ὁμιλιῶν A̅ B̅ Tit. Krit. B 40 (626, 2. 9).

ὅμιλος. διδασκάλωι χρῶνται ὁμίλωι Herakl. B 104 (77, 2).

ὁμιχλοῦν. τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ ὁμιχλούμενον Xenophan. A 46 (43, 21).
ὁμιχλώδης. Ἔρεβος Orph. B 13 (477, 17).
ὄμμα. νωμᾶν ἄσκοπον ὄμμα Parm. B 1, 35 (115, **17**) vgl. μηδ' ὄμμασιν ἧσο τεθηπώς Emped. B 17, 21 (178, **18**) πρὸς ὄμμ' ἀχλὺς . . ἐφίζει Krit. B 6, 10 (615, **20**) ὄμματα . . . πενητεύοντα μετώπων Emped. B 57, 3 (190, **9**) Entstehung v. ὄμματα ἀτειρέα B 86 (197, **12**) Beschreibung Demokr. A 135 (373, **31**. 374, **17**) C 6 (448, 19) bildlich τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν Gorg. B 11 (559, 4).
ὁμογενής. τὴν ἐν τοῖς ζώιοις (ψυχὴν) ὁμογενῆ (sc. τῆι τοῦ κόσμου) Herakl. A 15 (59, 39) vgl. A 17 (60, 40) — ζῶια ὁμογενέσι ζώιοις συναγελάζεται Demokr. B 164 (414, **22**).
ὁμογνωμοσύνη Iambl. 80 B 44ᵃ (597, 28). Vgl. ὁμόνοια.
ὁμοίιος s. ὅμοιος.
ὁμοιοειδής. τῶι ὅλωι (ἡ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος μοῖρα) Herakl. A 16 (60, 20).
ὁμοιομέρεια Anaxag. A 1 (293, 40) 15 (297, 21) 44 (302, 30 ff.) 45 (303, 5 ff.) 46 (303, 28 ff.) B 5 (316, 8) Anaxag. Archel. 47 A 4 (324, 30) *particulas similes inter se minutas* Anaxag. A 49 (303, 27) vgl. Archel. A 10 (324, 47). Vgl. ὁμοιομερής.
ὁμοιομερής. τὸ πᾶν ὅμοιον πρὸς αὑτό = ὁμοιομερές Meliss. A 5 (139; 976ᵃ 16) στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων ὁμοιομερῆ Emped. A 43 (160, 34) τὰ ὁμοιομερῆ Anaxag. A 1 (293, 42) 41 (300, 44) 43 (302, 20 ff.) 45 (303, 2 ff.) 51 (304, 34) B 1 (313, 29) 3 (314, 14) 5 (316, 4) ἄπειρα τά τε ὁμοιομερῆ καὶ τἀναντία (?) 21 A 46 (161, 5). Vgl. ὁμοιομέρεια.
ὅμοιος (ὁμοῖος). ἀρχαϊκώτερον τὰς ἴσας (γωνίας) ὁμοίας προσειρηκέναι Thal. A 20 (10, **16**) — δέμας (νόημα) θνητοῖσιν ὁμοίιος Xenophan. B 23, 2 (50, **16**) — ὁμοίη φθορή Demokr. B 249 (429, 8) νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι Hesiod. B 5 (500, **3**) ὁμοίας ἰδέας Xenophan. B 15, 3 (49, 7) — ὅμοιον δὴ τοῦτο ἅπαξ τε εἰπεῖν καὶ ἀεὶ λέγειν Zenon B 1 (133, **9**) — ὁμοῖος s. auch unten Z. 9 f. 18 und Sp. 429, 16. 28. 33 f. ὁμοίως Demokr. B 243 (428, 9) φαίνεται A 130 (372, **46**) κακῶς ἔλεγε Krit. B 44 (626, **25**) ὁμοίως ὡς Anaxag. B 12 (318, **13**) m. Dativ Meliss. B 7 (146, **11**) Diog. B 5 (335, **24**).

absolut. αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον Homer. 55 A 128 (372, 25) γαμεῖν ἐκ τῶν ὁμοίων Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 20) — πάντα ὅμοια ἀνόμοια ἐόντα Hippokr. 12 C 1 (83, 26) τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀνόμοια Zenon A 13 (129, 15) εἰ πολλὰ τὰ ὄντα, τὸ αὐτὸ ὂν ὅμοιόν ἐστι καὶ ἀνόμοιον, ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον κτλ. A 15 (129, 27) — πῦρ θέλον πρὸς ὁμοῖον ἱκέσθαι Emped. B 62, 6 (191, **22**) vgl. B 22, 5 (181, **18**) ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον καταλαμβάνεσθαι Pythagor. 32 A 29 (239, 24) τὰ συγγενῆ φέρεσθαι πρὸς ἄλληλα Anaxag. A 41 (301, 7) Demokr. A 38 (359, 36) συνελθεῖν τὰ ὅμοια A 42 (301, 27) τὰ ὅμοια πρὸς τὰ ὅμοια Leuk. A 1 (343, 7) Demokr. A 99ᵃ (368, 39) 165 (383, 18) vgl. A 128 (372, 23 ff.) τὰ ὅμοια τῶν ὁμοίων γνωριστικά Beweis B 164 (414, 20) τὸ ὅμοιον τῶι ὁμοίωι φύσει συγγενές Platon (nach Hippias) 79 C 1 (586, 21) τὸ ὅμοιον συναύξει Emped. A 86 (170, 8) *similibus similia nutriri, singula ad se similitudinem sui rapere* B 90 (197, 28 vgl. 198, **1**. **2**) πᾶν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τρέφεσθαι Anaxag. A 45 (303, 12 ff.) ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου κινεῖσθαι Demokr. A 38 (359, 36) — τῶι ὁμοίωι τὴν αἴσθησιν opp. τῶι ἐναντίωι Parm. Emped. Platon 18 A 46 (112, 9) = 21 A 86 (168, 4 vgl. 169, 20 ff.) ἡ γνῶσις τοῦ ὁμοίου τῶι ὁμοίωι 'γαίηι . . . γαῖαν ὀπώπαμεν' κτλ. Emped. B 109 (203, 17) ἀποδίδωσι τὴν γνῶσιν τῶι τε ὁμοίωι καὶ τῆι ἀφῆι A 83 (169, 31 ff.) τὸ φρονεῖν τοῖς ὁμοίοις (168, 39) u. ö. dagegen τὸ ὅμοιον ἀπαθὲς ὑπὸ τοῦ ὁμοίου Anaxag. A 92 (310, 19) vgl. 55 A 135 (373, 22) δόξειεν ἂν τῶι

ὁμοίωι ποιεῖν Diog. A 19 (331, 4) οὐ διορίζει πότερα τοῖς ἐναντίοις ἢ τοῖς ὁμοίοις ἐστίν (sc. ἡ αἴσθησις) Demokr. A 135 (373, 21) — ἥδεσθαι τοῖς ὁμοίοις Emped. A 86 (168, 36. 169, 40 ff.) vgl. A 95 (172, 35) πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἁπτόμενον πόνον παρέχει Theophr. 46 A 92 (310, 32) — ὁμοίων ἔλλειψις (in d. Sprache) Demokr. B 26 (395, 27).

prädikativ. πανταχόθεν (πάντη) ὅμοιον τὸ ὄν (τὸ πᾶν) Xenophan. A 31 (41, 6) Parm. A 23 (109, 8) Meliss. A 1 (135, 25) 5 (136; 974a 13. 139; 976a 16 ff.) πᾶν ὅμοιον (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 22 (120, 1) ὅμοιον πᾶν Meliss. B 7 (145, 3) vgl. ὁμοῖον (145, 17. 146, 2) B 8 148, 5) τὸν θεὸν ὅμοιον πάντη Xenophan. A 33 (41, 26) (ὁ ἑπτὰ) . . . θεός, αὐτὸς ἑαυτῶι ὅμοιος Philol. (?) B 20 (247, 10) ὅμοιον τὸ ἄπειρον Anaxag. 20 A 5 (139; 976a 14) νοῦς πᾶς ὅμοιός ἐστι B 12 (319, 10) ἕτερον οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενί (319, 11) vgl. Meliss. B 8 (148, 5) ὅμοιον . . τὸ θερμὸν οὐδενὸς τῶν ζώιων Diog. B 5 (336, 8) ὅμοιον οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι . . . ἕτερον τῶι ἑτέρωι πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται (336, 11) ἠνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα (Elemente) Emped. B 17, 35 (179, 12) ἐκάλουν τὰς ἀφαιρουμένας μονάδας ὅμοια, τὰ λειπόμενα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀνόμοια Pythagor. 35 A 17 (256, 9 ff.) ταὶ ἀρχαὶ οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι Philol. B 6 (241, 8) τὰ ὁμ. καὶ ὁμόφυλα ἁρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο opp. ἀνόμοια (241, 11). Vgl. ὁμοιότης.

ὁμοιοσχημονεῖν s. ὁμοσχημονεῖν.

ὁμοιοσχήμων. σώματα Leuk. A 10 (345, 26) Demokr. A 128 (372, 23. 28).

ὁμοιοτέλευτον Gorg. A 4 (546, 8) *paria paribus adiuncta et similiter definita* A 32 (551, 20).

ὁμοιότης. μικρὰς ὁμ. ἐρῶσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν Aristot. 45 B 27 (275, 45) — συναγωγόν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιότητος Demokr. B 164 (415, 9) διὰ τὴν ὁμοιότητα (*gleichmäßige Lage*) μένειν (τὴν γῆν) Anaximandr. 26 (16, 36) — Ähnlichkeit d. Kinder Parm. A 54 (113, 6 ff.) Emped. A 81 (167, 6 ff.) vgl. Anaxag. A 111 (312, 34).

ὁμοιοῦν. ὁμοιοῖ καὶ ἀνομοιοῖ Hippokr. 12 C 2 (85, 32) ἀλλήλοις ἔστερκται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτηι Emped. B 22, 5 (181, 18).

ὁμόκαπνος Epim. B 3 (495, 7).

ὁμοκλή. νήκουστος ὁμοκλέων Emped. B 137, 3 (213, 36).

ὁμολογεῖν m. Inf. Herakl. B 50 (69, 13) (τὸ ἕν) διαφερόμενον ἑαυτῶι ὁμολογέει B 51 (69, 15) οὐ ταῦτα ἀλλήλοις ὁμολογεῖ Meliss. B 8 (148, 10) — οὐχ ὁμολογεῖται ὁμολογεόμενα Hippokr. 12 C 1 (83, 29) ὁμολογοῦνται m. Inf. Krit. B 31 (622, 25) τὸ ὁμολογούμενον ἐν τοῖς λόγοις coni. τἀκόλουθον Nausiphan. B 2 (465, 13) *vereinbaren.* ὃ ἂν ἑκὼν ὁμολογήσῃς, ⟨διατήρει⟩ Periandr. 73a 3 (523, 21).

ὁμολογία καὶ εἰρήνη τὸ ἐπὶ ἐκπύρωσιν ἄγον Herakl. A 1 (55, 23).

ὁμομήτωρ. κασιγνήτην Orph. B 2 (473, 32).

ὁμόνοια. ὁμόνοιαν αὔξησεν λογισμὸς εὑρεθείς opp. στάσις Archyt. B 3 (262, 12) ἀπὸ ὁμονοίης τὰ μεγάλα ἔργα Demokr. B 250 (429, 9) ἀντὶ ὁμονοίας εἰς ἔχθραν καὶ ταραχὰς . . . ἀφικέσθαι Thrasym. B 1 (577, 4) λόγος περὶ ὁμονοίας Gorg. B 8a (558, 14) Περὶ ὁμονοίας Tit. Antiph. A 1 (587, 28) B 44a ff. (597, 19 ff.) vgl. 12 A 3b (57, 34).

ὁμόνους. τοὺς πολιήτας ὁμονόους εἶναι Demokr. B 255 (430, 15).

ὁμός. ἱκνεῖσθαι εἰς ὁμόν Parm. B 8, 47 (121, 8) — ὁμῶς Parm. B 6, 7 (117, 20) 8, 49 (121, 10) *itidem* Emped. B 94, 2 (198, 25) καὶ ὁμῶς Archyt. B 4 (263, 9).

ὁμότροπος Hippokr. 12 C 1 (81, 35 ff.).

*ὁμοσχημονεῖν Demokr. A 135 (373, 36).

ὁμοῦ Parm. B 9, 3 (122, 11) νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν B 8, 5 (119, 2) vgl. ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν Anaxag. B 1 (313, 31) vgl. (313, 33) 4 (315, 17) καὶ νῦν

πάντα ὁμοῦ B 6 (316, 15) — ὁ σίδηρος . . . τῶι δακτύλωι κατατρίβεσθαι ὁμοῦ (*in naher Berührung mit dem Finger*) ῥέων Meliss. B 8 (148, **6** vgl. Anm.).

ὁμοφροσύνη Demokr. B 186 (419, **16**).

ὁμόφυλος. ταὶ ἀρχαὶ οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι Philol. B 6 (241, **9**) τὰ ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα (241, **11** vgl. **12**) τὰ ὁμόφυλα μάλιστα ἕκαστον γνωρίζειν Demokr. A 135 (373, 36 vgl. 374, 20) ἐκ πάντων . . τὰ μέγιστα καὶ ὁμόφυλα συνθείς Hippias B 6 (584, **22**).

ὁμόχρως Anaxag. A 92 (310, 20 ff.).

Ὀμφαίη Emped. B 123, 3 (209, **21**).

ὀμφαλός. οὐδὲ . . . γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης Epim. B 11 (496, **20**) ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου (ἀρχά), ⟨σαμαίνει⟩ τὰν φυτοῦ (ἀρχάν) Philol. B 13 (244, **14**. **17**) Ernährung d. ἔμβρυον Emped. A 79 (166, 27) Anaxag. A 110 (312, 31) ὁ. πρῶτον ἐν μήτρηισιν ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης ἐμφύεται Demokr. B 148 (411, **11**) — ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον Epigr. Vit. Herakl. A 1 (56, 30).

ὁμωνυμία Demokr. B 26 (395, 21).

ὁμῶς s. ὁμός.

ὅμως. αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε Xenophan. B 34, 4 (52, 2) ὅμως ἀπέοντα παρέοντα Parm. B 2, 1 (116, 7) τὸ ζῆν ὅμως (ὡς Hdss.) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι Demokr. B 199 (422, 8) ὅμως δέ Diog. B 5 (336, **15**).

ὄναρ. adverb. ὕπαρ καὶ ὄναρ Demokr. B 174 (417, **6**) ὄναρ προστάξαι (Pherekyd.) A 1 (503, 15). Vgl. ὄνειρος.

ὄνειδος Demokr. B 218 (424, **14**) ὀνείδεα Xenophan. B 11, 2 (48, **14**).

ὀνειροκρίτης v. Antiph. A 1 (587, 18) 2 (587, 26) vgl. A 7 (591, 1). Vgl. ὄνειρος.

ὄνειρος. Ὀνείρους ἀγγέλους τῶν θεῶν Homer. 73 B 5 (513, 16) Ὀνείρων νῆσος Lukian 80 A 7 (590, 33) — *non est ex arbitrio somniare* [Epich.] B 55 (98, 10) καὶ τὸ φρονεῖν ἐν τοῖς ὀνείροις ἀλλοῖα παρίσταται κτλ. Emped. B 108 (203, 10 ff. vgl. 7 ff.) τοὺς ὀνείρους κατὰ τὰς τῶν εἰδώλων παραστάσεις Demokr. A 136 (379, 18) vgl. A 137 (379, 20) ὄνειρος διδάσκαλος Epim. B 1 (494, 14) Περὶ κρίσεως ὀνείρων Tit. Antiph. A 1 (587, 18) B 78 ff. (603, 22 ff.) vgl. 13 B 55 (98, 12).

ὀνήιστος. ἄνδρα ἑωυτῶν ὀνήιστον . . . ἡμέων μηδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω Herakl. B 121 (79, **8**) τὰ ὀνήιστα Anaxag. B 4 (315, **13**).

ὄνησις. ὅθεν . . . τὰς ὀνήσεις τῶι ταλαιπώρωι βίωι opp. φόβους Krit. B 25 (621, **17**).

ὀνινάναι. εὐδίης . . ἐξ ἧς πολλὸν ὤνητο Protag. B 9 (540, **3**).

ὄνομα. Χθονίηι ὄνομα ἐγένετο Γῆ Pherekyd. B 1 (507, **20**) Δίκης ὄνομα Herakl. B 23 (66, **1**) ἓν τὸ σοφὸν λέγεσθαι Ζηνὸς ὄνομα B 32 (67, **12**) vgl. τὸ τοῦ Διὸς ὄνομα σύμβολον Pythagor. 55 B 142 (410, 7) ὄνομα opp. πατρίς Krit. B 16, 5 (618, **6**) τοὔνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείωι B 4, 3 (614, **25**) — τῶι . . τόξωι ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος Herakl. B 48 (69, **2**) οὔνομα τροφή, ἔργον δὲ οὐχί Hippokr. 12 C 2 (86, 2) πάντ' ὄνομ' (*bloßer Name*) ἔσται Parm. B 8, 38 (120, **17**) πενίη, πλοῦτος ὀνόματα ἐνδεΐης καὶ κόρου Demokr. B 283 (436, **13**) — ὄνομα κατέθεντο ἐπίσημον Parm. B 19, 3 (125, **9**) τί σοφώτατον; δεύτερος ὁ τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέμενος Pythagor. C 2 (279, 27) διὰ τοῦ θεμένου τὰ ὀνόματα τὴν ψυχὴν ἠινίττετο Pythag. 55 B 26 (395, 11) τὰ ὀνόματα ἀπομιμούμενα τὰ νοερὰ εἴδη, φύσει ἄρα τὰ ὀνόματα (395, 15 ff.) ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἑκάστωι τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν Kratyl. 4 (342, 16) — θέσει τὰ ὀνόματα διὰ τεσσάρων ἐπιχειρημάτων κατεσκεύαζεν Demokr. B 26 (395, 20 ff.) (τὰ ὀνόματα θεῶν) ἀγάλματα φωνήεντα B 142 (410, 5 ff.) vgl. B 26 (395, **14**) τὰ ὀνόματα νομοθετήματα, τὰ δὲ εἴδεα βλαστήματα [φύσιος] Hippokr. 80 B 1 (592, 9 ff.) vgl. Nachtr. — ὀνόματα ἀπομνημονεύειν Hippias A 2 (569, 11) τὰ ὀνόματα μαν-

θάνειν *eine* (fremde) *Sprache erlernen* Dialex. 6, 12 (646, 14 ff.) — grammatisch: ὀνόματα διαιρεῖν Prodik. A 17 (566, 16) 18 (566, 28) vgl. Demokr. B 26 (395, 30) τὰ γένη τῶν ὀνομάτων διαιρεῖν Protag. A 27 (535, 16) vgl. A 28 (535, 20) C 3 (542, 36 ff.) — διπλᾶ ὀνόματα Gorg. B 15 (560, 17) ὀνομάτων ὀρθότης Protag. A 24 (534, **6**) Prodik. A 11 (565, **1**) 16 (565, **36**) — rhetorisch: ἡ ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογία Prodik. A 9 (564, 25) ὀνόματα ποιητικά (ἐκ ποιητικῆς) Gorg. A 1 (544, 12) Hippias A 2 (579, 27) Antiph. B 44[a] (597, 21) opp. τὰ κυριώτατα Krit. A 1 (608, 7). Vgl. γραμμή, λόγος.

ὀνομάζειν. δύο μορφάς Parm. B 8, 53 (121, **14**) (πῦρ) ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἑκάστου Herakl. B 67 (71, **18**) φύσις . . . ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν Emped. B 8, 4 (175, **18**) ὀνόμασται (so!) Parm. B 9, 1 (122, **9**).

ὀνομασία. Ἐθνῶν ὀνομασίαι Tit. Hippias B 1 (583, 28).

ὀνομαστί Krit. B 6 (615, **12**).

ὀνομαστικός. Ὀνομαστικόν Tit. Orph. A 1 (470, 4 vgl. Anm.) vgl. Demokr. A 33 (358, 2) = B 26[a] (395, 33).

ὄνος. ὄνους σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν Herakl. B 9 (63, **7**) ὄνου ἵππον βιασαμένου Demokr. A 151 (380, **48**) ὄνος : νόος Dialex. 5, 12 (645, **9**). Vgl. ἡμίονος.

ὄνυξ. ὅταν ἐν ὄνυχι ὁ πηλὸς γένηται Polykleit. B 1 (229, **15** vgl. Anm.) — Entstehung Emped. A 78 (166, 6) Anaxag. A 45 (303, 15) vgl. B 10 (317, 21) *crementa in sepulturis* Demokr. A 160 (382, 30).

ὀξυβελής. ἥλιος Emped. B 40 (187, **10**) χαῖται B 83, 2 (195, **36**).

ὀξυδερκείη (εὐξύνετος) Demokr. B 119 (407, **25**).

ὀξύθυμος. μὴ (ἐ)πὶ μικροῖς . . αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Epich. Gn. 42 (96, **6**).

ὀξύς. Geschmack. ὀξὺ ἐπ' ὀξὺ ἔβη Emped. B 90, 2 (198, **2**) τῶι ὀξεῖ τὸ γλυκὺ (γνωρίζειν) Anaxag. A 92 (310, 28) ὀξὺς χυλός erkl. Demokr. A 135 (375, **46** ff.) ὃ ἡμῖν γλυκύ, τοῦτο . . . ἑτέροις ὀξύ (375, 39) ὀξεῖς χυμοὺς πολλαχοῦ τῆς γῆς Anaxag. Metrod. v. Ch. 46 A 90 (310, 7) γλῶσσα μουσικὴν μιμεῖται, διαγιγνώσκουσα μὲν τὸ γλυκὺ καὶ τὸ ὀξύ . . . Hippokr. 12 C 1 (84, 32) — Gehör. opp. βαρύς Beispiel d. Gegensätze Herakl. A 22 (61, 19) B 10 (63, 17) Hippokr. 12 C 1 (82, 29. 84, 24) Entstehung d. ὀξύ (ὀξὺς ψόφος, ἄχος, φθόγγος) bei ῥάβδος, φωνή, αὐλός, ῥόμβος, κάλαμος Archyt. B 1 (259, **9**—261, **1**) τὴν ταχεῖαν κίνησιν ὀξεῖαν εἶναι, τὴν βραδεῖαν βαρεῖαν A 19[a] (256, 40) — Ton. δι' ὀξεῖαν (*Quinte*) Philol. B 6 (241, **15**. **17**. **18**. 242, **1**. **2**) ὀξύτατος φθόγγος Archyt. A 16 (255, 17 ff.) ἡ ὀξυτάτη νεάτη ἐν αὐλοῖς Pythagor. B 27 (276, **1**) — Bewegung. κίνησις ὀξεῖα (v. ἥλιος) Anaximen. A 6 (18, 28) ὀξυτέρην κίνησιν ἔχων (ἀήρ) Diog. B 5 (336, **4**) vgl. oben Z. 15. — übertragen. ὀξεῖς φερομένους . . . ὀλίγα ἐπιτελεῖν Emped. A 86 (169, 2) (γυνὴ) ὀξυτέρη πρὸς κακοφραδμοσύνην Demokr. B 273 (434, **1**) — ὄσφρησις ὀξυτάτη Diog. A 19 (331, 16) ἀκούειν, ὁρᾶν ὀξύτατα (331, 20. 25).

ὀξύτης. μεταβολῆς Herakl. B 91 (75, **9**) φορᾶς Metrod. v. Ch. A 15 (451, 48) τῆς τοῦ αἵματος φορᾶς Emped. A 86 (169, 2) δεῖν πολλάκις ὀξύτητος Krit. B 37 (624, **34**).

ὀξυωπεῖν opp. ἀμβλυωπεῖν Emped. A 86 (168, 19 vgl. 170, 5) vgl. A 92 (172, 13) Anaxag. A 92 (310, 22).

ὀξυωπής. γλαῦξ ὀξυωπέστατον ζῶιον Demokr. A 157 (382, 15).

ὀπηδεῖν. Ἀληθείηι ὀπηδεῖ (Πειθώ) Parm. B 4, 4 (116, **22**).

ὅπηι. ὅκη βαίνει Herakl. B 117 (78, **11**) ὅκηι ὑποχωρήσει Meliss. B 7 (146, **10**) ὅπηι ἀταρπός Emped. B 112, 9 (205, **16**) ὅπηι συνέκυρσεν B 59, 2 (190, **19**) ὅπηι φύσις . . ἑκάστωι B 110, 5 (204, **4**) ὅπηι κέ τις . . ἐρείδηι B 12, 3 (176, **29**).

ὄπισθεν opp. ἔμπροσθεν (am Himmel)

Pythagor. B 30 (277, 1) ὄπισθεν τοῦ μηροῦ Diog. B 6 (338, 3).

ὀπίσω. ὀπίσσω Emped. B 100, 25 (201, 14) Emped. (?) B 154, 1 (217, 5).

ὁπλίζειν. ὡπλίσσατο λύχνον Emped. B 84, 1 (196, 29).

ὁπλομαχικός. Ὁπλομαχικόν Tit. Demokr. A 33 (358, 6) = B 28^b (397, 2).

ὅπλον. ἆθλα ποιεῖσθαι τῶν ὅπλων Gorg. A 1 (544, 24).

ὁπόθεν. ξυνόν ἐστιν, ὁππόθεν ἄρξωμαι Parm. B 3, 2 (116, 13) ὁππόθεν ἐξεγένοντο (τ. ἄστρα) B 10, 3 (122, 23).

ὅποι. ἀπέθετο ὅποι δή Antiph. B 54 (600, 14).

ὁποῖος. ὁκοῖος Herakl. B 31 (67, 10) ὁκοίων (attrahiert) B 1 (61, 35) Demokr. B 235 (427, 7) ὁποῖα Anaxag. B 12 (318, 21. 319, 1) ὁποῖοί τινες Protag. B 4 (537, 31) — adverb. ὁκοῖον εἰ Herakl. B 5 (62, 18).

ὀπός. *Saft.* = τὸ ὑγρὸν ἐν τοῖς φυτοῖς Menest. 2 (219, 27) *4 (219, 33) 5 (219, 42) *Feigensaft.* ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν Emped. B 33 (185, 3).

×ὁπόσος. πίνειν ὁπόσον Xenophan. B 1, 17 (45, 5) ὁπόσηι πόρος ἐστὶ νοῆσαι Emped. B 4, 12 (174, 21) ὁπόσα μὲν ... ὁπόσα δέ Thrasym. B 1 (576, 20. 22) — ὁππόσα ... πεφήνασι εἰσοράασθαι Xenophan. B 36 (52, 6) — ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδείς ... Herakl. B 108 (77, 11) ὁκόσον χρόνον Demokr. B 235 (427, 4) — κρατεῖ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει Herakl. B 114 (78, 5) τοσοῦτον αἱρετωτέρη ὁκόσον Demokr. B 251 (429, 14) ὁκόσον χρήιζει B 198 (422, 6) vgl. ὁκόσα χρήιζει B 223 (425, 8) ὁκόσωι μᾶλλον ... τοσούτωι μᾶλλον B 254 (430, 8) *ὁκόσωι βέλτιον B 191 (421, 8) — ὁκόσα ποιοῦσιν Herakl. B 1 (62, 2) ὁρέομεν B 21 (65, 19. 20) θέλουσιν B 110 (77, 16) πάντα ... πλὴν ὁκόσα κακά ... Demokr. B 175 (417, 11) φρονέουσι τοιαῦτα ὁκόσοις ἐγκυρεῦσιν Herakl. B 17 (65, 8).

ὁπόστος. ὁπόστον ⟨ὦν⟩ μέρος Archyt. B 1 (260, 16).

ὁπόταν Kleostr. B 1 (502, 17) Herakl. B 67 (71, 17) 117 (78, 10) ὁπόταν μὲν ... εὖτε δέ Emped. B 100, 6 (200, 20) ὡς ὁπόταν B 23, 1 (181, 25) ὁκόταν Demokr. B 235 (427, 7).

ὁπότε m. Opt. Emped. B 129, 4 (211, 17) Antiph. B 116 (606, 26) ὁππότε μὲν (m. Opt.) ... εὖτε δέ (m. Konj.) Emped. B 100, 23 (201, 12).

ὅπου μὲν ... ὅπου δέ Demokr. B 164 (415, 3. 5).

ὁππόθεν, ὁππότε s. ὁπόθεν, ὁπότε.

ὀπτήρ Antiph. (Rhamn.) B 7 (592, 26).

ὀπύιειν. ὄπυιεν Orph. B 2 (473, 32).

ὅπως. *wie* Herakl. B 1 (62, 1) 51 (69, 14) Emped. B 62, 1 (191, 17) οὔτ᾽ ἐὸν ἔστιν ὅπως εἴη κεν Parm. B 8, 47 (121, 8) m. Fut. οὕτω ὅκως Demokr. B 266 (433, 3) ὅπως Krit. B 40 (626, 3) τὰ κατὰ τὴν πόλιν ... μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅκως ἄξεται εὖ (final?) B 252 (429, 16) ... ἀμηχανίῃσιν, ὅκως ἄν τις μετρίης .. κτήσιος ἐπιμέληται ... B 285 (436, 23) ὅκως ἄν final B 191 (420, 18) οὐ φατὸν οὐδὲ νοητὸν ὅπως οὐκ ἔστι Parm. B 8, 9 (119, 6) ἡ μὲν (ὁδὸς διζήσιος) ὅπως (*daß*) ἔστιν καὶ ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι B 4, 3 (116, 21) — ὅπωσπερ Anaxag. B 6 (316, 14) ὅκωσπερ Herakl. B 1 (62, 2) 29 (66, 18) 44 (68, 17) 51 (69, 15) 67 (71, 17) 79 (73, 22) 90 (75, 5) 114 (78, 3) Demokr. B 259 (431, 9) 288 (437, 10).

ὁρᾶν. θερμὸν ὁρᾶν Emped. B 21, 3 (180, 17) ἐπὶ m. Genet. Demokr. B 164 (415, 1) m. Akkus. ὁκόσα ὁρέομεν (ἐγερθέντες, εὕδοντες, ⟨τεθνηκότες⟩) Herakl. B 21 (65, 19) ὅσα εἴδομεν B 56 (70, 5. 6) ἰδὼν .. χῶρον Emped. B 118 (208, 11) ἀνὴρ ἄνδρα Antiph. B 54 (600, 11) ἰδόντων (ὀλίγον τοῦ παντός) Emped. B 39, 3 (187, 6) — ὀπώπαμεν (γαίηι γαῖαν κτλ.) B 109, 1 (203, 19) — χλωρὸν ἰδέσθαι Xenophan. B 22, 2 (51, 18) θαῦμα ἰδέσθαι Emped. B 35, 17 (186, 10) m. Partizip. im Akkus. ὁρῶμεν Thrasym. B 8 (579, 2) ὁρῶν Protag. B 9 (540, 5) ἴδοις Philol. B 11 (243,

17) ὄψει Emped. B 76, 3 (194, 18) — τούτωι . . . ἴδοιμες . . σαμείωι ὅτι Archyt. B 1 (260, 4) — περὶ τῶν κατὰ μέρος . . . ὀψεῖσθαι (258, 8) — ὀψόμενον Antiph. B 7 (592, 25) passiv. πεῖρας παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἠέρι προσπλάζον Xenophan. B 28, 1 (51, 2).

οὖλος ὁρᾶι . . . ἀκούει (θεός) Xenophan. B 24 (50, 18) vgl. A 32 (41, 19) — (θεὸς) πᾶν . . . ἀκούσεται . . . πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Krit. B 21, 20 (621, 9) (τὸ θερμὸν) πάντα ὁρῆν καὶ ἀκούειν Hippokr. 51 C 3 (341, 16) οἱ θεοὶ οὐχ ὁρῶσι τὰ ἀνθρώπινα Thrasym. B 8 (579. 1) — νοῦς ὁρῆι καὶ νοῦς ἀκούει Epich. Gn. 12 (93, 9) (*anima*) *corpore caeco videt* Hippon (?) B 4 (226, 25) — ει ἡμεῖς ὀρθῶς ὁρῶμεν καὶ ἀκούομεν Meliss. B 8 (147, 13. 17) μήτε ὁρᾶν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν (148, 8) vgl. unten Z. 29. οὐκ ὀρθῶς ἑωρῶμεν (148, 13) δοκεῖ . . . μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἑκάστοτε ὁρωμένου (148, 12) — πάντα τῶι αὐτῶι . . . καὶ ὁρᾶι καὶ ἀκούει Diog. B 5 (336, 16) — μήτε ὁρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν . . . Demokr. B 11 (389, 21) ἕν τι οὐδὲν ⟨ὄν⟩ . . οὔτε ὧν ὄψει ὁρᾶι ⟨ὁ ὁρῶν⟩ μακρότατα οὔτε ὧν γνώμηι γιγνώσκει Antiph. B 1 (591, 17 vgl. Anm.) vgl. 592, 5, oben Z. 20 — ὃ δᾶν (so!) ⟨μὴ⟩ ἴδῃς μὴ λέγε Solon 73a 3 (521, 14) — ἦλθες εἶδες ἀπῆλθες [Demokr.] B 115 (406, 16) — Entstehung des Sehens s. ὄψις.

ὅρασις. τὴν ὅρασιν ψεύδεσθαι Herakl. A 1 (55, 14) B 46 (68, 20) ὅρ. ἀληθινωτέρα ἀκοῆς B 101a (76, 18). Entstehung s. ὄψις.

ὁρατικός. τὸ ὁρατικόν Hipparch. 18 A 48 (112, 27) τὸ τῶν ὀμμάτων ὁρητικόν (Demokr.) C 6 (448, 19).

ὀργανικός. κίνησιν Archyt. A 1 (250, 41) εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν v. Archyt. A 15 (255, 1).

ὄργανον. ὀργάνου τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος Demokr. B 159 (414, 4) (γλῶτταν, χεῖρας) ὀργάνου τάξιν ἔχοντα Theophr. gegen Emped. A 86 (171, 10).

ὀργή. οὐδὲ εἷς μετ' ὀργῆς κατὰ τρόπον βουλεύεται Epich. Gn. 44 (96, 10) καρδίη ὀργῆς τιθηνός (Demokr.) C 6 (448, 29) (ὀργὴν) καθ'-ἑαυτὸν καταπέττειν Pythagor. D 6 (285, 7) ὀργῆς κρατεῖν D 9 (290, 36).

ὀργίζειν. ὀργίσαι δεινὸς . . . καὶ πάλιν ὠργισμένοις ἐπάιδων κηλεῖν Thrasym. 74 A 26 (535, 11) = 78 B 6 (535, 11).

ὀρέγειν. προπόσεις ὀρέγειν ἐπὶ δεξιά Krit. B 6 (615, 16) — ὁππότε ὀρέξαιτο πραπίδεσσιν Emped. B 129, 4 (211, 17) m. Genet. ἀπεόντων ὀρέγονται Demokr. B 202 (422, 14) δηναιότητος B 200 (422, 12) ζωῆς B 205 (423, 1).

ὀρειλεχής. λέοντες Emped. B 127, 1 (210, 11) θηρσί *B 20, 7 (180, 10).

ὄρεξις. ἐλλείψει τροφῆς Parm. Emped. 18 A 50 (112, 33) = 21 A 95 (172, 34 vgl. 38) ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου (172, 36) σμικρὰ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτωι ποιέει Demokr. B 284 (436, 17) χρημάτων ὄρεξις . . . πενίης . . . χαλεπωτέρη· μέζονες ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν B 219 (424, 17. 19) αἱ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις τυφλοῦσιν . . . τὴν ψυχήν B 72 (402, 6) — (καὶ τὸ θῆλυ) ὄρεξιν ἔχει περὶ τὰς χρήσεις A 140 (379, 41).

ὀρεύς. δαμάσαι τὼς ὀρέας Dialex. 2, 10 (639, 1).

ὀρθογώνιος. τρίγωνον Thal. A 1 (3, 32) Pythagoreischer Lehrsatz 45 B 19 (273, 43).

ὀρθοέπεια. Περὶ Ὀρθοεπείης Tit. Demokr. A 33 (358, 1) = B 20a (394, 13) vgl. Protag. A 26 (535, 8). Vgl. ὀρθότης.

ὀρθοπραγεῖν. ὀρθοπραγέων Demokr. B 181 (418, 18).

ὀρθός. ὀρθὸς ἐπί Archyt. A 14 (253, 44 u. ö.) ὀρθὴ γωνία Pythagor. B 19 (273, 44 ff.) 21 (274, 8 ff.) γραμμαί Antiph. B 13 (593, 25 ff.) — ὀρθὰ φρονεόντων opp. ἀξυνέτων Demokr. B 58 (400, 20) ὀρθῶς φρονέειν Archyt. B 1 (258, 5) ὀρθῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπευόν-

των Thrasym. B 1 (576, 21) — οὐκ ὀρθῶς νομίζουσι Anaxag. B 17 (321, 1) ὀρθῶς καλοῖεν (321, 3) (οὐκ) ὀρθῶς ὁρᾶν, ἀκούειν, συνιέναι Meliss. B 8 (147, 13. 17. 148, 13) (οὐκ) ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι (148, 14) τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιεῖν, τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι Antiph. B 60 (602, 3. 4) — Περὶ τῶν οὐκ ὀρθῶς τοῖς ἀνθρώποις πρασσομένων Tit. Protag. A 1 (527, 2) — ὀρθότερον κρίνειεν Antiph. B 58 (601, 22). Vgl. ὀρθότης.

ὀρθοσύνη. ὀρθοσύνηι καὶ πολυφροσύνηι (εὐδαιμονοῦσιν) Demokr. B 40 (399, 8).

ὀρθότης. νόμου ἀκριβείας λόγων ὀρθότητα (προκρίνοντες) Gorg. B 6 (552, 16) ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἑκάστωι τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν Kratyl. 4 (342, 16) ὀνομάτων Protag. A 24 (534, 6) vgl. A 25 (534, 13) C 3 (543, 15) Prodik. A 11 (565, 1) 16 (566, 1) γραμμάτων Hippias A 12 (582, 22).

ὀρθοῦν. . . . τελεότης . . μοχθηρίην ὀρθοῖ Demokr. B 187 (419, 19).

ὄρθωσις (μεγίστη: πόλις) Demokr. B 252 (429, 19).

ὀριγνᾶσθαι. ὀριγνηθῆναι = ἐπιθυμῆσαι Antiph. B 21 (595, 11).

ὁρίζειν. *begrenzen.* κέρδει ὁρίζων ἡ ἡδονῆι Demokr. B 262 (432, 3) χρημάτων ὄρεξις ἣν μὴ ὁρίζηται κόρωι B 219 (424, 18) — ὡρισμένος. λέγει χρόνον ὡς ὡρισμένης τῆς γενέσεως, τῆς οὐσίας, τῆς φθορᾶς Anaximandr. 11 (14, 2) τὴν ὑποκειμένην φύσιν ὡρισμένην (vgl. unten Z. 46) coni. ἄπειρον opp. ἀόριστον Anaximen. A 5 (18, 11) ἀέρα τῶι μὲν μεγέθει ἄπειρον, ταῖς δὲ περὶ αὐτὸν ποιότησιν ὡρισμένον A 7 (18, 24) *quae ex aëre orerentur definita* A 9 (19, 16) τὸ πλῆθος (τῶν πρώτων σωμάτων) ὡρισμένον Ekphant. 1 (265, 32) μὴ ὡρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων Emped. 21 A 35 (159, 37) — ὡρισμένη φύσις (τοῦ γλυκέος, στρυφνοῦ) Theophr. gegen Demokr. A 135 (377, 2) — *definieren.* ὁρίζειν ὡς νομίζειν Ekphant. 1 (265, 29) περὶ τοῦ τί ἐστιν ἤρξαντο λέγειν καὶ ὁρίζεσθαι Pythagor. B 8 (272, 14).

ὁρίζων. μεγάλην εἶναι τὴν περιφέρειαν τὴν ἄνωθεν τοῦ ὁρίζοντος Hippokr. v. Ch. 5 (232, 30).

ὅρκος. ὅρκου πιστοτέραν (φύλασσε καλοκαγαθίαν) Solon 73a 3 (521, 7) (χρόνος) πλατέος παρ' ἐλήλαται ὅρκου Emped. B 30, 3 (184, 20) vgl. χρῆμα πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον ὅρκοις B 115, 2 (207, 8) φόνον (?) ἀπείργει ἱερὰ καὶ . . . ὅρκοι Demokr. B 259 (431, 14) ὅρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκηισιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν . . . B 239 (427, 17) — ὅρκος τῶν θεῶν 1 A 12 (9, 12) (τὸ τιμιώτατον) Orph. B 10 (475, 23) ὅ. μέγιστος: τετράς Pythagor. B 15 (273, 26).

ὁρμᾶν. ὡρμήθησαν γίγνεσθαι Parm. B 11, 3 (123, 7).

ὁρμή. δυάς [Pherekyd.] B 14 (510, 21) Φιλότητος . . . ὁρμή Emped. B 35, 13 (186, 6) ἐπὶ φρένα πίστιος ὁρμή B 114, 3 (206, 4) — ὁρμῆς τοῖς σοφισταῖς ἦρξε Gorg. A 1 (544, 8).

ὁρμίζειν. Κύπριδος ὁρμισθεῖσα . . ἐν λιμένεσσιν (Χθών) Emped. B 98, 3 (199, 23).

ὀρνιθίας. ἄνεμοι Demokr. B 14, 3 (391, 24) 14, 7 (392, 23).

ὀρνιθοκάπηλος Krit. B 70 (629, 9).

ὄρνις. τοὺς ὀ. φύσιν ὁμοίαν ἔχειν τοῖς ἰχθύσι Diog. A 19 (331, 43) ταχεῖαν τὴν ὀχείαν, ἀεὶ τὰ ὠιὰ καὶ τὴν χρόαν αὐτῶν ἐπαλλάττειν Demokr. A 146 (380, 19) ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ὠιοῖς λευκόν Anaxag. B 22 (322, 20).

ὀρνύναι. χρέος ὦρσεν Parm. B 8, 9 (119, 6) βροτείη μῆτις ὄρωρεν Emped. B 2, 9 (173, 26) — (ἄνεμοι) ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι B 111, 4 (204, 15).

ὀρούειν. οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες Demokr. B 228 (426, 1) πικρὸν ἐπὶ πικρὸν ὄρουσεν Emped. B 90, 1 (198, 1).

ὄροβος. *orobum* Herakl. B 4 (62, 11).

ὄρος. οὖρος Διός (= Olympos vgl. Nachtr.) Herakl. B 120 (78, 17) οὔρεα Entstehung (Orph.) B 16 (479, 36).

ὅρος (οὖρος). *Grenze.* ὅρος συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων Demokr. B 188 (420, **1**) dafür οὖρος B 4 (386, **24**) σοφίης ὅρος Anaxarch. B 1 (458, **4**) τὰς λύπας ὅρους κακίας Demokr. A 166 (383, 37) — ἀριθμοὶ αἴτιοι τῶν οὐσιῶν . . . ὡς ὅροι οἷον αἱ στιγμαὶ τῶν μεγεθῶν Euryt. 3 (249, 26) *Definition* Archyt. A 22 (257, 5) *(Zahl)begriff* Archyt. B 2 (261, **14. 17. 20. 23.** 262, **1**) A 17 (255, 44 ff.).

ὅρπηξ. ἀνδρῶν . . . γυναικῶν ἐννυχίους ὅρπηκας ἀνήγαγε . . πῦρ Emped. B 62, 2 (191, **18**).

ὀρρός Emped. A 78 (166, 25) σπερματικός Herakl. A 18 (60, 42).

ὀρσότης (= ὁρμή) Krit. B 41 (626, **9**).

ὀρύσσειν. γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι Herakl. B 22 (65, **21**).

ὀρφναῖος. ὀρφναία νύξ Krit. B 19, 3 (619, **10**).

ὄρχις. (φλέβες) τείνουσαι . . . εἰς τοὺς ὄρχεις Diog. B 6 (339, 4 vgl. **6**) ἐκγόνων κτίσται, πουλυχίτωνες (Demokr.) C 6 (448, 46).

ὄρχησις. ὄρχησιν ὀρχηστὰς (μαθών) Epich. (?) B 3 (91, 8).

ὀρχηστής. ὀρχηστάς Epich. (?) B 3 (91, **8**) οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες Demokr. B 228 (425, **22**).

×ὅς. demonstr. ἃ μὲν ἄδικα, ἃ δὲ δίκαια Herakl. B 102 (76, **21**) relativ. ἣ θέμις ⟨οὐ⟩ καλέουσι Emped. B 9, 5 (176, **2**) ἥν Ἶριν καλέουσι, τοῦτο νέφος πέφυκε Xenophan. B 32 (51, **17**) ὅ τι ἦν τε καὶ ὃ νῦν ⟨ἐστι⟩ οὐδὲν ὅμοιον εἶναι Meliss. B 8 (148, **4**) ὃ τὰς σφαίρας ὁλκάς Philol. B 12 (244, **9**) πάντα ἐστίν (sc. τοῦτο), ὃ ἄν τις νοήσαι Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18) ἐν ὧι *während* Antiph. B 58 (601, **14**) — οὔτ' ἐν ὧι ἐστι τόπωι κινεῖται οὔτ' ἐν ὧι μὴ ἔστι Zenon B 4 (135, **7**) Plural häufig mit Attraktion z. B. ἐξευρόντα ὧν ἀνεπιστάμων ἦσθα Archyt. B 3 (262, **6**) ἐς μάθησιν ὧν χρή Demokr. B 85 (403, **13**) τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον ὧν νόμοι κωλύουσιν B 191 (421, **4**) δόκιμος, ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται B 68 (401, **20. 21**) (λυπεόμενος) χαίρων ἐφ' οἷσιν (οὐκ) ἔχει B 231 (426, **11**) vgl. ἐφ' οἷς B 159 (414, 2) ἔστιν ὧν B 257 (431, **1**) ἔστιν οἷσι Anaxag. B 11 (318, **2**) — folgt ῥα Orph. B 2 (473, **32**) folgt δή Parm. B 6, 4 (117, **17**) Emped. B 11, 2 (176, **19**) 129, 2 (211, **15**) Orph. B 13 (478, **9**) folgt τε Emped. B 46 (188, **23**) ἐφ' ὧι τε B 4, 7 (174, **16**) οἵ τε B 23, 3 (182, **1**) 84, 4 (196, **32**) 111, 3 (204, **14**) 115, 5 (207, **11**) *ἅ τε B 110, 7 (204, **6**). Vgl. ἧι, οὗ, ὅσπερ.

ὅς (= ἑός). ἅ = ἴδια Demokr. B 298 (438, **16**).

ὄσδειν s. ὄζειν.

ὅσιος. ὅσιοι πρὸς τοὺς τοκέας dist. σεμνοί Gorg. B 6 (557, **30**) συμπόσιον τῶν ὁσίων Orph. B 4 (474, 6) ἐκ . . ὁσίων στομάτων Emped. B 4, 2 (174, **11**).

ὁσίη. ὁσίης πλέον εἰπεῖν Emped. B 4, 7 (174, **16**).

ὁσιότης. Περὶ ὁσιότατος Tit. Okkel. 4 (264, 29).

ὀσμᾶσθαι. αἱ ψυχαὶ ὀσμῶνται καθ' Ἅιδην Herakl. B 98 (76, **7**).

ὀσμή. *Geruch.* ὃ ἔστι Gorg. B 4 (556, 5) ῥῖνες ὀδμῆς Hippokr. 12 C 1 (85, 13) πλείστην ἀπὸ τῶν λεπτῶν καὶ κούφων ἀπορρεῖν Emped. A 86 (168, 33 vgl. 170, 34. 40. 45 f.) vgl. B 101 (201, 16 ff.) ὀσμὴ ἀπορροή τις Anaxag. 55 A 135 (375, 7) τὸ λεπτὸν ἀπορρέον ἀπὸ τῶν βαρέων ποιεῖ τὴν ὀδμήν Demokr. (379, **15**) ταῖς ἀναπνοαῖς συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀσμήν Emped. A 94 (172, 29) (τὸν ἐγκέφαλον) εἶναι . . σύμμετρον τῆι ὀσμῆι Diog. A 19 (331, 6 vgl. 19) τὰς ὀσμὰς οὐ . . πρὸς τὰς ὑποκειμένας αἰσθήσεις (ἀποδίδωσι) Demokr. A 133 (373, 16) ὀσμῆι τὴν ὀσμὴν (οὐ κρίνομεν) Theophr. gegen Emped. A 86 (170, 17 ff.) — τρέφεσθαι ἔνια ζῶια ταῖς ὀσμαῖς Pythagor. B 43 (279, 17) — *Geruchsinn.* πνοιῆς τε λελόγχασι πάντα καὶ ὀσμῶν Emped. B 202 (102, 8) ὀδμή zur σκοτίη γνῶσις gehörig Demokr.

B 11 (389, 18) Entstehung s. ὀσφραίνεσθαι.

×ὅσος. ὅσσος neben ὅσος außer Xenophan. Parm. Emped. (*ὅσσα) Demokr. B 278 (435, 10) — ἐξ . . . ὅσσου μήκεος ὄλβου (πεσών) Emped. B 119, 1 (208, 20) πάντα (πάντων) ὅσα (ὅσσα) Xenophan. B 11, 2 (48, 14) 29 (51, 5) Parm. B 8, 39 (120, 18) Emped. B 21, 9 (180, 23) 89 (197, 20) Hippon B 1 (226, 7) Demokr. *B 278 (435, 10) τὰ ἄλλα ὅσα Meliss. B 8 (147, 12) Anaxag. B 4 (315, 9) Diog. B 2 (334, 11) — ὅσσον . . . ὑπεκπροθέοι, τόσον . . ἐπήιει Emped. B 35, 12 (186, 5) ὅσον τε B 42, 3 (187, 29) ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἱκάνοι Parm. B 1, 1 (114, 7) καθ' ὅσον . . . ξυνέκυρσε Emped. B 104 (202, 13) adverb. ὅσον ταναώτερον ἦεν B 84, 5. 11 (196, 38. 197, 3) ὅσσον ἀλλοῖοι . ., τόσον ἀλλοῖα B 108, 1 (203, 11) τοσοῦτον διαφέρει ὅσον Demokr. B 277 (434, 18).

×ὅσπερ. ὅπερ Parm. B 16, 3 (124, 14) vgl. τόπερ Xenophan. B 2, 17 (46, 9) ὅπερ Demokr. B 155 (413, 2) 179 (418, 8) αἵπερ (ὁδοί) Parm. B 4, 2 (116, 20) ἅπερ Xenophan. B 15, 2 (49, 6) Demokr. B 127 (409, 3) ἧιπερ τε *qua via* Emped. B 133, 2 (212, 11).

×ὅστις. ὅστις . . . οὐκ ἐγίνωσκεν (= καίπερ οὐ γνόντα) Herakl. B 57 (70, 8) ὅτις Krit. B 2, 9 (614, 9) ἥτις . . . τῆι τε . . . Emped. B 17, 22 (178, 19) ἅτις Philol. B 11 (243, 4) ὅ τι Herakl. B 85 (74, 13) Meliss. B 1 (143, 5) 2 (144, 2) 8 (148, 7) (ὅ τι ἦν τε καὶ ὃ νῦν) (148, 4) Emped. B 22, 9 (181, 22) Diog. B 5 (335, 23) Antiph. B 29 (596, 9) ὅτου Antiph. B 59 (601, 29) ὅτωι Emped. B 2, 5 (173, 22) Demokr. B 99 (404, 17) B *182 (419, 5) Thrasym. B 1 (577, 9) Antiph. B 54 (600, 25. 27) Krit. B 33 (623, 19) ὅτεωι Herakl. B 15 (65, 2) Demokr. B 100 (404, 19) 277 (434, 13) οἵτινες Herakl. B 5 (62, 19) B 121 (79, 2) ἅσσα Xenophan. B 34, 2 (51, 24) Herakl. B 27 (66, 12) Anaxag. B 12 (319, 1) Demokr. B 3 (386, 15) 18 (394, 2) 255 (430, 15) ὅτων (ὅτω Hdss.) Anaxag. B 12 (319, 12). — Vgl. ὁστισοῦν.

ὁστισοῦν. ὁτουοῦν Antiph. B 60 (602, 3) ὁτιῶν (?) Philol. B 4 (240, 16 Anm.) ὡιτινιῶν . . τρόπωι B 6 (241, 10).

ὀστογενής. ὀστογενές [Emped.] (217, 18 Anm.).

ὀστοῦν Entstehung Hippokr. 12 C 1 (82, 43) Emped. A 78 (166, 7. 12. 23) 86 (171, 4) (ὀστέα λευκά) B 96 (199, 19 vgl. 199, 2 ff.) (τὰ ὀστᾶ παρὰ τοῦ ἄρρενος) Hippon A 13 (224, 41) Anaxag. A 45 (303, 15 ff.) 46 (303, 30 ff.) vgl. B 10 (317, 20) Entstehung d. Gehörs Anaxag. A 92 (310, 30) Demokr. A 135 (374, 32) — (ἀπὸ) ὀστῶν (τὸ σπέρμα) A 141 (379, 38) ὀστέων διπλῶν φύσιες καλύπτουσιν ἐγκέφαλον Demokr. C 6 (448, 17) — *ad aliud noxii homini ex capite ossa plus prodesse, ad alia amici et hospitis* [Demokr.] B 300, 13a (443, 17).

ὀστρεῖον. τίνα τρόπον ἀναπνέουσι Anaxag. A 115 (313, 13).

ὀσφραίνεσθαι, ὄσφρησις. Erklärung Alkm. A 5 (101, 19) 8 (101, 35) 11 (102, 18) Emped. A 86 (168, 32. 170, 19. 34) Anaxag. A 92 (310, 29. 41) Diog. A 19 (331, 5. 16 ff.) ῥώθωνες ὀσφρήσιος ἐπιγνώμονες (Demokr.) C 6 (448, 21). Vgl. ὀσμή.

ὅταν. ὥσπερ ὅταν Emped. B 100, 8 (200, 22) ὅταν Pherekyd. B 5 (509, 20) (γρ. οἷς ἄν) Polykleit. B 1 (229, 15) Archyt. B 3 (262, 20) Diog. B 6 (338, 20) Demokr. B 11 (389, 20) 174 (417, 9) 243 (428, 7) 248 (429, 5) 255 (430, 11) 278 (435, 7) Antiph. B 29 (596, 7) ὅταν . . τις πράγματος κἂν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται Antiph. B 60 (602, 2 vgl. 6).

×ὅτε. *wann, wenn.* m. Indik. Xenophan. B 22, 5 (50, 11) ὅτε . . πρῶτα Emped. B 95, 1 (198, 28) ὅτε δή Antiph. B 73 (603, 10) m. Konj. ὅτε μὲν . . . τότε μέν, εὖτε δὲ . . . δέ Emped. B 9, 1 (175, 20 ff.) B 100, 16. 18 (201, 5. 7) vgl. Nachtr.

m. Optativ Parm. B 1, 8 (114, **14**) — ὡς δ' ὅτε m. aor. gnom. Emped. B 33 (185, **8**) 84, 1 (196, **29**) — *da.* m. Indik. Meliss. B 2 (143, **9**. **13**) 7 (145, **12**) Anaxag. B 6 (316, **10**. **12**) — ὅκκα m. Indik. Archyt. B 1 (259, **13**) m. Konj. (258, **15**. 259, **6**) 2 (261, **14**. **19**. **22**).

(ὅτεος.) *ὁτέη (= ἥτις) Herakl. B 41 (68, **12**). Vgl. τέος.

×ὅτι. *daß.* abhängig von εἰδέναι Herakl. B 104 (77, **2**) Krit. B 44 (626, **26**) γιγνώσκειν Emped. B 89 (197, **20**) Anaxag. B 5 (316, **5**) Demokr. B 6 (388, **6**) πυνθάνεσθαι Krit. B 44 (626, **22** ff.) δηλοῦν B 7 (388, **8**) 10 (389, **1**) δῆλον Zenon B 2 (134, **5**) Philol. B 2 (240, **4**) Archyt. B 1 (260, **10**) Diog. B 8 (339, **20**) Demokr. B 8 (388, **11**) σημεῖον Meliss. B 8 (147, **7**) φανερόν Archyt. B 1 (261, **1**) ταῦτα λέλεκται ... ὅτι Anaxag. B 4 (315, **15**) ἐσκέψαντο ὅτι Archyt. B 1 (258, **14**) ἴδοιμες ἰσχυροτάτωι σαμείωι ὅτι (260, **4**) πείσας ὅτι B 3 (262, **19**) διαφέρειν ὅτι Alkm. B 1[a] (103, **26**) πλέον γα ἢ ὅτι Philol. B 6 (241, **4**) — *weil.* [Anaximen.] B 3 (21, **30**) διὰ τοῦτο ὅτι Alkm. B 2 (103, **29**) οἴμ' ὅτι Emped. B 139, 1 (214, **13**).

×οὐ. κοὐ Parm. B 6, 9 (117, **22**) οὐχί B 8, 11. 40 (119, **8**. 121, **1**) — οὔ τι δέμας ... οὐδὲ νόημα Xenophan. B 23, 2 (50, **16** vgl. Nachtr.) vgl. οὔ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας Herakl. B 5 (62, **18**) οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι Parm. B 1, 26 (115, **8**) — οὐ .. μήποτε Parm. B 7, 1 (118, **1**) ὡς οὐ μή ποτε B 8, 61 (122, **5**) — οὔ oder οὗ (Hom. Ψ 328) Hippias (?) B 20 (586, 3. 8). Vgl. μή. οὐκ ὄν s. ὄν (εἶναι).

οὗ pronomen person. οἱ Xenophan. B 1, 20 (45, 8) 2, 9 (46, 1) Emped. B 42, 1 (187, **27**) Demokr. B 262 (432, **4**) Antiph. B 54 (600, **12**. **20**. **21**) u. ö. μίν s. αὐτός, beachtenswert μίν = αὐτούς Emped. B 115, 6 (207, **12**) σφεῖς s. d.

οὗ *wo* Demokr. B 30 (397, **20**).

οὐδαμός. οὐδαμά Emped. B 17, 6 (178, **3**) = 17, 12 (178, **9**) = 26, 11 (183, **8**) *12, 1 (176, **27**) Meliss. B 1 (143, **7**) — οὐδαμῆι Meliss. B 7 (146, **7**) Diog. B 2 (334, **14**) οὐδαμῶς Philol. B 11 (244, **4**).

οὖδας. ἔνερθε οὔδεος Emped. B 52 (189, **14**) ῥίπτοντες ἐς οὖδας B 128, 7 (211, **1**) ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε B 115, 10 (207, **16**).

×οὐδέ, μηδέ. οὐδέ ποτε Parm. B 8, 12 (119, **9**) Emped. B 16, 1 (177, **17**) vgl. οὐδέποτε. οὐδ' ἔτι (? = οὐκέτι?) B 100, 12 (201, **1**) — μηδὲ εἷς Herakl. B 121 (79, **3**) Demokr. B 99 (404, **17**) οὐδ' ὑφ' ἑνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα B 103 (405, **5**) οὐδὲ ἕν Diog. B 5 (335, **23**. **24**) — οὔτ' ἐπιδερκτὰ ... οὐδ' ἐπακουστὰ οὔτε νόωι περιληπτά Emped. B 2, 7 (173, **24**) — οὐδαμῆι οὔτε ... οὔτε ... οὔτε ... οὐδ' ἂν οὔτε ... οὔτε ... οὔτε Diog. B 2 (334, **16**) — οὔ τι δέμας ... οὐδὲ νόημα (vgl. Nachtr.) Xenophan. B 23, 2 (50, **16**) vgl. οὔ τι .. θεοὺς οὐδ' ἥρωας Herakl. B 5 (62, **19**) — οὐ ... οὐδέ oft z. B. οὐ φρονέουσι οὐδὲ γινώσκουσιν Herakl. B 17 (65, **8**) οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσι B 27 (66, **12**) οὐ κεχώρισται ... οὐδὲ ἀποκέκοπται Anaxag. B 8 (317, 7) οὐκ ἀνιᾶι ... οὐδ' εὐθυμεῖ Demokr. B 279 (435, **18**) μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι ἑτεροῖον Meliss. B 8 (147, **15**) μὴ .. ποδηγετεῖν μηδὲ ὀχεῖν Demokr. B 173 (417, **1**) οὐ φατὸν οὐδὲ νοητόν Parm. B 8, 8 (119, **5**) οὐ ... ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων Emped. B 62, 3 (191, **19**) οὐκ ... ἀρχὴν οὐδὲ τελευτήν Meliss. B 2 (144, **1** vgl. 143, **10**) οὐχ ὁμοῖαι οὐδ' ὁμόφυλοι Philol. B 6 (241, **9**) οὐκ ἐν βοσκήμασιν .. οὐδὲ ἐν χρυσῶι Demokr. B 171 (416, **16**) μὴ θεῶν ... μηδὲ τῆς τύχης Thrasym. B 1 (576, **25**) οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις Emped. B 27[a] (184, **1**) — οὔτις ... οὐδέ τις Xenophan. B 34, 1 (51, **22**) οὐδὲ ... οὐδέ Epim. B 11 (496, **20**) Parm. B 8, 5. 23. 24 (119, **2**. 120, **2**. **3**) Emped. B 13 (176, **31**) fünfmal B 128, 1. 2

(210, 27. 28) μηδὲ ... μηδέ Philol. B 6 (241, 12). Verhältnis zu οὔτε s. d. Vgl. μηδέ.

×οὐδείς, μηδείς. *οὐθέν Philol. B 6 (241, 5) — οὐδὲν ἄλλο ἢ Demokr. B 235 (427, 8) vgl. B 266 (433, 1) οὐδὲν ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος Parm. B 8, 37 (120, 15) διόβλητον οὐδὲν ⟨οἷον μή⟩ Demokr. B 152 (412, 2) — ἐπεὶ οὐδετέρωι μετὰ μηδέν Parm. B 9, 4 (122, 12) — οὐδέν adverbial (κινούμενος) Xenophan. B 26, 1 (50, 22) (ἄξιοι) Herakl. B 58 (70, 12) (ἐοικότων) Anaxag. B 4 (315, 22) (ἐπεδέοντο) Philol. B 6 (241, 11) u. ö. οὐδὲν ἄτοπον m. Inf. Archyt. B 1 (258, 5) m. Komparativ z. B. Zenon B 2 (133, 23. 134, 3) Meliss. B 8 (148, 16) Anaxag. B 5 (316, 4) Demokr. B 187 (419, 20) — Wechsel m. μηδείς: οὐδ' ὑφ' ἑνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα Demokr. B 103 (405, 6) vgl. unten Z. 30.

οἱ ἀνάριθμοι (ἐμοὶ) οὐδείς Herakl. A 1 (56, 27) — τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον φῦν Parm. B 8, 10 (119, 7) ἔστι γὰρ εἶναι, μηδὲν (= τὸ μὴ ἐὸν) δ' οὐκ ἔστιν B 6, 2 (117, 15) τὸ οὐκ ὂν οὐδέν A 28 (109, 47) ἀναγκαῖον πρὶν γενέσθαι εἶναι μηδέν· εἰ τοίνυν μηδὲν ἦν, οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενός Meliss. B 1 (143, 6 ff.) οὐκ ἂν εἴη τό γε μηδέν B 7 (146, 7) vgl. d. Paraphrase (143, 30 ff.) τὸ κενεὸν οὐδέν ἐστιν B 7 (146, 6) vgl. κενός. τὸ οὐδέν (μηδέν) = κενόν, ἄπειρον opp. τὸ δέν Demokr. A 37 (359, 11) 49 (361, 26) μὴ μᾶλλον τὸ δὲν ἢ τὸ μηδὲν εἶναι B 156 (413, 11) — *nihil esse* Zenon A 21 (130, 38. 39) οὐδὲν τῶν ὄντων ἔστιν (κεφάλαιον) Gorg. B 1 (552, 4. 8) 3 (552, 17 ff.) — (τῶι λόγωι) ἕν τι οὐδὲν ⟨ὄν⟩ Antiph. B 1 (591, 17) — μεγέθους μηδενὸς ὄντος, προσγενόμενον δὲ οὐδὲν οἷόν τε εἰς μέγεθος ἐπιδοῦναι Zenon B 2 (133, 23) τὸ προσγενόμενον οὐδὲν ἦν οὐδὲ τὸ ἀπογενόμενον (134, 5 vgl. 3) — οὐδὲν ἄρ' εἰσιν (βροτοί) Emped. B 15, 4 (177, 8) — οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός Demokr. B 7 (388, 9) vgl. B 117 (407, 4) τῶι μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκὲς συνίεμεν B 9 (388, 25) οὐδεὶς . . οὐδὲν οἶδεν Metrod. v. Ch. B 1 (453, 14) — βροτοὶ εἰδότες οὐδέν Parm. B 6, 4 (117, 17) — οὐδὲν χρῆμα s. χρῆμα. Μηδὲν ἄγαν s. ἄγαν, dazu Chilon 1 A 1 (7, 4). Vgl. δέν, τίς, τεός.

οὐδέποτε Demokr. B 209 (423, 13) μηδέποτε [Anaximen.] B 3 (21, 22).

οὐδέτερος. ἐπεὶ οὐδετέρωι (sc. οὐδετέρου) μέτα μηδέν Parm. B 9, 4 (122, 12).

οὐδός. λάινος Parm. B 1, 12 (114, 18).

οὐκέτι Meliss. B 9 (149, 3) Emped. B 17, 31 (179, 8) 112, 4 (205, 11) — μηκέτι Herakl. (?) B 127 (80, 8) Demokr. B 11 (389, 20) 191 (420, 20).

οὐλόμενος Νεῖκος Emped. B 17, 19 (178, 16) θανάτοιο B 8, 2 (175, 16).

οὐλομελίη s. ὁλομέλεια.

οὖλος s. ὅλος.

οὐλοφυής s. ὁλοφυής.

×οὖν. ὦν Xenophan. B 1, 16 (45, 4) Philol. B 6 (241, 11) Demokr. B *173 (417, 2) ἐπεὶ οὖν Emped. B 23, 3 (182, 1) häufig nach μέν z. B. Xenophan. B 34, 1 (51, 22) Meliss. B 8 (147, 7) B 7 (146, 14 vgl. Anm.) Emped. B 102 (202, 8) 103 (202, 11) Archyt. B 1 (258, 13. 16. 259, 7) Anaxag. B 4 (315, 14) Thrasym. B 1 (577, 11. 20) ὄφρα μέν τε . . . τόφρα μὲν οὖν Emped. B 15, 3 (177, 7) nach δέ Parm. B 8, 16 (119, 13) Emped. B 2, 8 (173, 25) Stellung: gewöhnlich an zweiter (dritter) Stelle im Satz; τῶι οὖν τόξωι Herakl. B 48 (69, 2) aber ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν Demokr. B 191 (420, 14) οὐκ ἂν οὖν Meliss. B 7 (146, 6) auffallend οὐ . . ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν ὦν Demokr. B 173 (417, 2).

οὕνεκεν s. ἕνεκα.

οὔποτε Xenophan. B 1, 5 (44, 20) Emped B 145, 2 (215, 22) — οὐ μήποτε Parm. B 7, 1 (118, 1) vgl. B 8, 61 (122, 5).

οὔπω Emped. (?) B 154, 1 (217, 3).

οὐράνιος. πόλος Eurip. 46 A 112 (313, 2) γάλα Parm. B 11, 2 (123, 6) ἥλιον ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανίου γενόμενον Emped. B 44 (188, 10) Αἰτίαι οὐράνιαι Tit. Demokr. A 33 (357, 32) = B 11ᵇ (389, 28) τὰ οὐράνια πάθη Hippias A 11 (581, 25) — γένος οὐράνιον Orph. B 17 (480, 15) — θείω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχά (sc. ἁ δεκάς) Philol. B 11 (243, 5).

Οὐρανογραφίη Tit. Demokr. A 33 (357, 41) = B 14ᵇ (393, 2).

οὐρανός. Οὐρανός: Γῆ Orph. B 8 (475, 10) 13 (478, 3) 17 (480, 14) vgl. B 12 (476, 36 Anm.) 13 (478, 1) 9 (475, 19) Akusil. B 28 (516, 7 ff.) *Caelum* = *Iupiter*, *Terra* = *Iuno* Epich. Enni B 52ᵃ (97, 22) vgl. unten Z. 34. 41, Sp. 451, 20 ff. und Reg. II.

Definition, Entstehung. Περὶ τοῦ οὐρανοῦ Tit. Aristot. 45 B 4 (271, 1) — οὐρανός = ἡ περιφορὰ ἡ ἐξωτάτω τῆς γῆς Anaximen. Parm. 3 A 13 (19, 34) vgl. Archyt. A 24 (257, 15) ὑπὸ (τῶι αἰθέρι) τὸ πυρῶδες ὅπερ κεκλήκαμεν οὐρανόν Parm. A 37 (111, 15) = τὸ ... ὑποσέληνόν τε καὶ περίγειον μέρος Philol. A 16 (237, 23) πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον Parm. A 44 (111, 39) — γενόμενον ἅπαντες εἶναί φασιν Aristot. 12 A 10 (58, 41) Entstehung aus ὠιόν Orph. B 13 (478, 1) ξυμμειγνυμένων ἑτέρων ἑτέροις γένετ' Οὐρανὸς Ὠκεανός τε καὶ Γῆ (Orph.) A 12 (472, 16 vgl. 9) vgl. ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα ... νείκεος ἐξ ὁλοοῖο διέκριθεν B 16 (479, 31) ἄρθμια ... μέρεσσιν ... χθών τε καὶ οὐρανὸς (Element? = ἀήρ?) ἠδὲ θάλασσα ὅσσα ... ἀποπλαχθέντα πέφυκεν Emped. B 22, 2 (181, 15) οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία· ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα ... Eurip. 46 A 62 (305, 39) — φύσιν ἄπειρον ἐξ ἧς ἅπαντας γίνεσθαι τοὺς οὐρανοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς κόσμους Anaximandr. 9 (13, 6) 11 (13, 44) vgl. 10 (13, 30) 11 (14, 4) vgl. Sp. 451, 4 ἐκ θαλάσσης Herakl. B 31 (67, 7) εἰδήσεις .. οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα ἔνθεν ἔφυ τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν ἄστρων Parm. B 10, 5 (122, 25) γενέσθαι ἐκ τοῦ αἰθέρος Emped. A 49 (161, 32 vgl. 23) ἐξ ἀέρος συμπαγέντος A 50 (161, 40 ff.) ἔτι οὐρανὸν ἔκρυπτεν ἀήρ Emped. (?) B 154 (217, 2) ἁρμονία καὶ ἀριθμός Pythagor. B 2 (270, 40 ff.) ἐξ ἀριθμῶν B 9 (272, 22) vgl. B 22 (274, 23 ff. 38 ff.) 27 (276, 2) 35 (277, 42) 38 (279, 1) περιπλεκόμενα (sc. τὰ ἄτομα) ἀλλήλοις ... τὸν οὐρανὸν ἐγέννησε Leuk. A 24 (347, 32. 38) τοὐρανοῦ τοῦδε ... αἰτιῶνται τὸ αὐτόματον Demokr. (?) A 69 (364, 28) — τοῦ κόσμου ... ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινομένου ... τὸν ὅλον οὐρανὸν αὐξηθῆναι Diog. A 9 (329, 44).

Beschaffenheit, Bewegung u. ä. ὁτὲ μὲν οὕτως ὁτὲ δὲ ἄλλως ἔχειν Herakl. Emped. 12 A 10 (58, 43) πύρινος Herakl. Parm. 12 A 10 (58, 47) = 18 A 38 (111, 23) vgl. A 37 (111, 15) τὸ πυρῶδες καὶ τὸ ἀερῶδες ἐν ἑκατέρωι τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα Emped. A 51 (161, 41) κρυσταλλοειδῆ A 1 (153, 37) vgl. A 51 (161, 41) *aeneum aut vitreum aut, ut E. ait, aerem glaciatum* (161, 43) ἐξ οὐρανοῦ πυρὸς ῥυέντος (φθορὰ τοῦ κόσμου) Philol. A 18 (237, 34) ὅλος ὁ οὐρ. ἐκ λίθων Anaxag. A 1 (294, 29) vgl. Sp. 451, 29 — κινεῖσθαι ... τὸν οὐρανὸν ὅλον Alkm. A 12 (102, 27) *caelum stare terram moveri* Hiket. 1 (265, 21) ἐν τῶι ἐσχάτωι οἷον τῶι ἀπλανεῖ οὐρανῶι Archyt. A 24 (257, 15) — ἐπικλιθῆναι τὸν οὐρανόν Archel. A 4 (324, 14) vgl. γῆ, κόσμος. — τὸ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἄπειρον Pythagor. B 28 (276, 20) ἐπεισιέναι τῶι οὐρανῶι ἐκ τοῦ ἀπείρου πνεύματος (τὸ κενόν) B 30 (276, 38) οὐρανὸν ἕνα, ἐπεισάγεσθαι ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνον, πνοήν, τὸ κενόν (276, 43) δεξιόν (= ἀγαθόν), ἀριστερόν (= κακόν) (276, 45 ff.) καθάπερ οὐ ταὐτὸν τὸ τοῦ ζώιου καὶ τοῦ σώματος μέσον, οὕτως ... καὶ περὶ τὸν ὅλον οὐρανόν

B 37 (278, 20) — . . . ἀέρος πυκνότερον ὃ περιέχειν πάντας τοὺς οὐρανοὺς ἄπειρον ὄν Idaios (?) (327, 37) τοὺς ἀπείρους οὐρανοὺς θεούς Anaximandr. 17 (15, 26) vgl. Sp. 449, 45.

Verhältnis zu Gestirnen, Erde. πείρατ' ἔχειν ἄστρων Parm. B 10, 5 (122, 25) (ἥλιος) μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει Emped. B 41 (187, 13) vgl. μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα Orph. B 13 (478, 10) ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέμας Krit. B 25, 33 (621, 21) τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα Pythagor. B 3 (270, 45) vgl. ἀστήρ — ἄνω τὸ πνεῦμα διαμενεῖ κατ' οὐρανόν Epich. Gn. 22 (94, 7) *unum nobis de coelo spiritum* Pherekyd. A 5 (506, 1) — *primus intellexit ostenditque caeli cum terris societatem* v. Demokr. A 17 (354, 36) *facta animalia decidentibus e caelo in terram seminibus* Anaxag. A 113 (313, 7) vgl. (Γαῖα) ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Euripid. 46 A 112 (312, 41) τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι, τουτέστι τὰς σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας Akusil. (Alkaios) B 28 (516, 7 ff.) vgl. Sp. 449, 13 ff. — λίθος ἐξ οὐρανοῦ (ἡλίου) Anaxag. A 1 (294, 12. 28) 10 (296, 15) 11 (296, 21. 29) 12 (296, 33) vgl. Diog. A 12 (330, 7) — ὁρᾶσθαι ἂν ἀκριβῶς, εἰ μύρμηξ ἐν τῶι οὐρανῶι εἴη Demokr. A 122 (372, 7). — Vgl. κόσμος.

οὖρον. οὔρων ἔκκρισις, ἔκχυσις (Demokr.) C 6 (448, 39. 42. 47).

οὖρος s. ὅρος.

οὖς. ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων Herakl. B 107 (77, 8) ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων ἀκριβέστεροι B 101a (76, 18) ἐκδοχεῖα μύθων ὦτα δημιουργὸς ἀνέωιγεν (Demokr.) C 6 (448, 25) — τὸ οὖς ὀρθὸν ἔχει καὶ μέγα Diog. A 19 (331, 22) τελευτῶσι παρὰ τὸ οὖς ἑκάτεραι (φλέβες) B 6 (338, 14) (τὸ χονδρῶδες) ὅπερ φησὶν ἐξηρτῆσθαι ἐντὸς τοῦ ὠτός Emped. A 13 (172, 26) ἦχος A 86 (170, 19) μάλιστα καὶ πλεῖστον διὰ τῶν ὤτων (εἰσιέναι ἀέρα) Demokr. A 135 (374, 26) ἀναπνεῖν τὰς αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Alkm. A 7 (101, 32) Entstehung v. ἀκοή s. d.

οὐσία. *Wesen.* dist. γένεσις, φθορά Anaximandr. 11 (14, 2) τὰ μὴ ὑποπίπτοντα (sc. ταῖς αἰσθήσεσιν) οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἴδεσι τῆς οὐσίας Protag. A 16 (532, 4) οὐσία τὸ ἄπειρον Pythagor. B 28 (276, 18) 29 (276, 36) ἐπιφάνεια γραμμὴ στιγμὴ μονὰς οὐσίαι B 23 (274, 47) dafür φύσεις B 24 (275, 5) εἰ μὴ τὰς οὐσίας καταμάθηις καὶ τὰς οὐσίας κεράσηις dist. εἴδη, γένη [Demokr.] B 300, 18 (444, 36) — οὐσία εἱμαρμένης = λόγος ὁ διὰ οὐσίας τοῦ παντὸς διήκων Herakl. A 8 (58, 34) τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ Philol. B 11 (243, 3 vgl. 12) ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ (οὐσία) = Κρόνος syn. φύσις A 14 (236, 32) vgl. Demokr. A 135 (375, 19. 377, 6. 10) τὴν ἀτόμων οὐσίαν ναστὴν καὶ πλήρη ὑποτιθέμενος Leuk. A 8 (345, 7) — *Grundstoff.* ἀστέρα καὶ . . κόμην ἐκ τῆς πέμπτης γίνεσθαι οὐσίας (*quinta essentia*) (Pythag. u.) Hippokr. v. Ch. 5 (232, 37) — *Vermögen* Krit. B 45 (627, 2).

×οὔτε. allein (?) Parm. B 8, 7 (119, 4) οὐδὲν . . . ἔσται οὔτε (οὐδέ? vgl. S. 134, 4) ἕτερον πρὸς ἕτερον οὐκ ἔσται Zenon B 1 (133, 11) οὔτε . . . ἀλλὰ καί Anaxag. B 3 (314, 16. 17) ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ ἐὼν γίνεται Meliss. B 7 (145, 11) οὐ γηράσεται . . . οὔτε θανεῖται Krit. B 1, 5 (613, 18) vgl. (?) οὔ⟨τε?⟩ πάλαι οὔτε νῦν Demokr. B 175 (417, 12) μὴ πολλὰ πρήσσειν, μήτε ἰδίηι μήτε ξυνῆι, μήτε ἅσσ' ἂν πράσσηι, . . . αἱρεῖσθαι B 3 (386, 15) — οὔτε . . . οὔτε (μήτε . . . μήτε) oft z. B. Herakl. B 56 (70, 6) 93 (75, 18) Parm. B 2, 3. 4 (116, 9. 10) 4, 7. 8 (116, 25. 26) Zenon B 3 (134, 16) Meliss. B 2 (143, 13) Philol. B 2 (204, 2) 4 (240, 17) Anaxag. B 7 (316, 21) 8 (317, 8) Diog. B 2 (334, 14) Demokr. B 40 (399, 7) 59 (401, 1) u. öft. ἄθρει

. . . μήτε . . ἔχων . . . μήτε ἔρυκε Emped. B 4, 10 (174, **19**) μήτε ὁρᾶν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν (Stellung!) Meliss. B 8 (148, 8) οὔτε . . . οὔτε . . . τε Emped. B 62, 7. 8 (191, **23**. **24**) οὔτε (μήτε) dreimal Xenophan. B 30, 2 ff. (51, 8 ff.) Meliss. B 7 (145, **12**) Diog. B 2 (334, **16**. **17**) 5 (336, **14**) Protag. B 4 (537, **30**) fünfmal Meliss. B 7 (145, **4**. **5**) Demokr. B 11 (389, **20** ff.) οὔτ' ἄρ τε . . . οὐδέ Emped. B 17, 30 (179, 7 vgl. Nachtr.) 142, 1 (215, 7) μήτε . . . μηδέ Krit. B 39 (625, **25**) οὔτε . . . οὔτε . . . οὔτε . . . οὐδέ Demokr. B 179 (418, 7) οὔτε . . . οὔτε . . . οὔτε . . . οὐδὲ μέν Xenophan. B 2, 15 (46, 7) οὔτε . . . οὔτε . . . οὔτε . . . οὐδὲ μήν Krit. B 44 (626, **24**) οὔτε . . . οὐδὲ . . . οὔτε Emped. B 2, 7 (173, **24**) οὔτε . . . οὐδὲ μὲν οὐδὲ . . . οὐδέ B 27, 1 (183, **22**).

οὔτις s. τὶς.

οὔτοι Xenophan. B 18, 1 (49, **17**).

×οὗτος. ἄνευ τούτας Philol. B 11 (243, 7) τουτέων Anaxag. B 16 (320, **20**) τουτέοισιν Herakl. B 5 (62, **17**) τούτοισιν Emped. B 98, 1 (199, **31**).

anaphorisch. κρίσις περὶ τούτων ἐν τῶιδε Parm. B 8, 15 (119, **12**) μέγιστον σημεῖον οὗτος ὁ λόγος . . . ἀτὰρ καὶ τάδε σημεῖα Meliss. B 8 (147, 8) πρὸς τούτοις καὶ τάδε Diog. B 4 (335, **13**) aber vgl. Sp. 454, 36; oft vorausgehendes Relativum (Indefinit.) aufnehmend z. B. Herakl. B 55 (69, **23**) 56 (70, **5**. **6**) 72 (72, **21**) (ἧι — ταύτηι adverb.) Emped. B 17, 13 (178, **10**) = 26, 12 (183, 9) Anaxag. B 12 (319, **12**) Demokr. B 61 (401, **5**) 172 (416, **19**) 174 (417, 8) 223 (425, 9) 277 (435, 2) Antiph. B 29 (596, **10**) 58 (601, **13**) ἣν Ἶριν καλέουσι, τοῦτο νέφος πέφυκε Xenophan. B 32, 1 (51, **17**) — ζώει τῶι ἀέρι καὶ τοῦτο αὐτοῖς ψυχή ἐστιν . . . καὶ ἐὰν τοῦτο ἀπαλλαχθῆι . . . Diog. B 4 (335, **15**. **16**) ὅταν τις τὴν παίδευσιν . . ἐναρόσηι, ζῆι τοῦτο Antiph. B 60 (602, 7) πόλις εὖ ἀγομένη . . . ἐν τούτωι πάντα ἔνι Demokr. B 252 (429, **19**) ὅταν . . . προτελεῖν τολμέωσι . . . ἐν τούτωι ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι B 255 (430, **13**) ἐν τούτωι ὁ χρόνος οἴχεται Antiph. B 53a (600, **9**) — αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦτα Emped. B 17, 34 (179, **11**) = 21, 13 (181, 4) = 26, 3 (182, **25**) vgl. B 110, 5 (204, 4) ταὐτά τε ἄλλα τε B 59, 2 (190, **19**) — = αὐτός. εἰ θρηνεῖτε αὐτούς, μηκέτι τούτους ἡγεῖσθε θεούς Herakl. (?) B 127 (80, 9) τῶι σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτωι τέθαπται Philol. B 14 (245, **18**) ἡ μὲν γνησίη (sc. γνῶσις) ἀποκεκριμένη δὲ ταύτης (sc. τῆς σκοτίης) Demokr. B 11 (389, **19**) abundierend. πάντα Ζεὺς μυθεῖται καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε . . . καὶ βασιλεὺς οὗτος τῶν πάντων B 30 (397, **21**. **22**) Stellung. τοῦτο ἐπαυξήσειε τὸ πᾶν τί κε Emped. B 17, 32 (179, 9) ταῦτα ὁ ποιῶν Demokr. B 258 (431, **6**).

deiktisch. τοῦτον ὅς Xenophan. B 1, 19 (45, 7) vgl. Anaxag. B 12 (319, 2) Demokr. B 178 (418, **5**) ἐς τοῦτο ὥστε Herakl. B 108 (77, **12**) vgl. Demokr. B 264 (432, **11**) ἐπὶ τούτωι ὡς B 265 (432, **18**) διὰ τοῦτο ὅτι Alkm. B 2 (103, **29**) vgl. Archyt. B 1 (260, 3) Diog. B 8 (339, **19**) αὐτὸ τοῦτο, πότερον . . . ἤ Metrod. v. Ch. B 1 (453, **14**) anders Anaxag. B 4 (315, **14**) hier das Folgende die Erläuterung des Pronomens vgl. Emped. B 128, 9 (211, 3) 98, 1 (199, **31**) οὐ . . μήποτε τοῦτο δαμῆι εἶναι μὴ ἐόντα Parm. B 7, 1 (118, 1) aber oft οὗτος wie ὅδε gebraucht: τάδε ἐκεῖνα κἀκεῖνα ταῦτα Herakl. B 88 (74, **22**) . . . ταῦτα . . σοι παρέσονται ἄλλα τε . . ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεαι· αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτα Emped. B 110, 3 ff. (204, **2** ff.) τοῖς ἀγάλμασι τουτέοισιν εὔχονται Herakl. B 5 (62, **17**) — τοῦτον καινὸν . . . τὸν λόγον ποιήσομαι Hippias B 6 (584, **22**) vgl. τοῦτο Emped. B 20, 1 (180, 4) κρίσιν ταύτην Meliss. B 7 (146, **13**) τρία ταῦτα Demokr. B 2 (386, **1** vgl. 3). Vgl. ὅδε.

×οὕτω(ς). deiktisch. opp. ἄλλως Em-

ped. B 53 (189, 23) *so sehr* Emped. B 27, 3 (183, 24) οὕτω βαθύν Herakl. B 45 (68, 19) οὕτως οὔτε ... οὔτε *so wenig* Emped. B 2, 7 (173, 24) — ὡς ... οὕτω B 23, 9 (182, 7) [Philol.] B 21 (248, 2) ὥσπερ ... οὕτω Meliss. B 3 (144, 6) Demokr. B 265 (432, 17) 281 (436, 7) ὅκωσπερ ... οὕτω B 259 (431, 10) — οὕτως ὥστε Zenon B 1 (133, 20 vgl. aber 13) Diog. B 2 (334, 17) 3 (335, 6) οὕτω ... ὡς (335, 10) ὅκως Demokr. B 266 (433, 2).

anaphorisch Krit. B 40 (626, 4) vgl. auch Anaxag. B 6 (316, 11) — (καὶ) οὕτως = *itaque* z. B. Parm. B 8, 11 (119, 8) Zenon B 1 (133, 12) 2 (134, 2) 3 (135, 3) Philol. B 6 (242, 1) Anaxag. B 17 (321, 3) οὕτως οὖν Meliss. B 7 (145, 3) 8 (148, 17) οὕτω τοι Parm. B 19, 1 (125, 7).

ὀφθαλμός. κακοὶ μάρτυρες ὀφθαλμοὶ ... βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων Herakl. B 107 (77, 8) ὀφθ. τῶν ὤτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες B 101a (76, 18) πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν ... ᾗπέρ τε μεγίστη πειθοῦς ... ἀμαξιτός Emped. B 133 (212, 10) — Beschreibung des Sehorgans s. ὄψις. γένεσις ὀφθαλμῶν Emped. B 86 (197, 12) Περὶ ὀφθαλμῶν Tit. [Demokr.] B 300, 11 (442, 17) μόνον τὸν λέοντα ἐκπεπταμένοις τίκτεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς A 156 (382, 13) Auge d. γλαύξ A 157 (382, 15) — ὀφθαλμῶν ... στιλβηδόνας τοὺς Διοσκούρους Metrod. v. Ch. A 10 (451, 36) ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἅλληται κτλ. τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἅλληται Antiph. (?) (604, 18 Nachtr.). Vgl. ὄμμα, Sehtheorien s. ὄψις.

(ὄφις). *viperarum morsibus mederi* Demokr.] B 300, 7 (441, 9).

ὄφρα ἦσαν Xenophan. B 3, 1 (46, 17) ὄφρα μὲν βιῶσι ... τόφρα μὲν οὖν εἰσίν Emped. B 15, 2. 3 (177, 6. 7).

ὀφρυόσκιον = ὀφθαλμός [Emped.] (217, 18 Anm.).

ὀχεῖν εὐφόρως (τἀγαθά) Demokr. B 173 (417, 1) — γῆν ἐπ' ἀέρος ὀχουμένην Anaximen. A 7 (18, 41) Anaxag. A 42 (302, 11). Vgl. ὄχημα, ἐποχεῖσθαι.

ὀχετεύειν. ὀχετεύσατε πηγήν Emped. B 4, 2 (174, 11).

ὀχεύς. βαλανωτὸν ὀχῆα Parm. B 1, 16 (114, 22).

ὄχημα. ἀὴρ γῆς ὄχ. Diog. C 2 (341, 5. 7). Vgl. ὀχεῖν.

ὄχθη. Πίσαο παρ' ὄχθας Xenophan. B 2, 21 (46, 13).

ὀχλεῖν coni. opp. τέρπειν Antiph. (?) B 93 (605, 13).

ὄχλησις Entstehung opp. ἡδονή Emped. A 95 (172, 40) ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ... σημαίνουσι Demokr. B 212 (423, 20).

ὀχλολοίδορος v. Herakl. Timon 12 A 1 (55, 4).

ὄχλος (ἄστρων) Krit. B 19, 5 (619, 12).

ὄχος Σικελός Krit. B 2 (614, 3).

ὄψ *Blick* Emped. B 88 (197, 18).

Ὀψαρτυτικά Tit. [Archyt.] (264, 13).

ὀψίγονος. σίδαι Emped. B 80 (195, 12).

ὀψιμαθία Pythagor. D 8 (289, 16. 290, 19).

ὄψις. *Gesicht.* coni. ἀκοή, μάθησις Herakl. B 55 (69, 23) ἀκοὴ ψόφου, ὄψις φανερῶν κτλ. Hippokr. 12 C 1 (85, 13) ὄψις (σκοτίης γνώμης) coni. ἀκοή, ὀδμή, γεῦσις, ψαῦσις Demokr. B 11 (389, 18) μήτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκουήν Emped. B 4, 10 (174, 19) (Πόθος) *δι' ὄψιος ἀμμιμνήισκων* B 64 (192, 16) ὧν ὄψει ὁρᾶι ⟨ὁ ὁρῶν⟩ μακρότατα dist. ὧν γνώμη γιγνώσκει Antiph. B 1 (591, 17) vgl. (592, 4) B 7 (592, 26) οὐ δυνήσεται ἡ ὄψις διακρίνειν τὰς παρὰ μικρὸν μεταβολάς (sc. τῶν χρωμάτων) Anaxag. B 21 (322, 8) χρόα ἀπορροὴ σωμάτων ὄψει σύμμετρος Gorg. B 4 (556, 2 vgl. 555, 35) nach Emped. vgl. 21 A 86 (168, 16) 92 (172, 22 ff.) B 84 (196, 27) vgl. ἀπορροή, χρῶμα — ὄψις τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα Anaxag. B 21a (322, 12) — (= ὀφθαλμός) ἀποσβεσθεὶς ὄψεις Herakl. B 26 (66, 9) vgl. τὰς ὄψεις ἀμαυροῦσθαι Emped. A 86 (169, 23)

Erklärung des Sehens Alkm. A 5 (101, 22) 10 (101, 38ff.) 11 (102, 18) Emped. A 86 (168, 11. 169, 48) 87 (171, 16) 90 (172, 5) 91 (172, 8) B 84 (196, 2ff.) Archyt. A 25 (257, 30) Anaxag. A 92 (310, 20. 37) Kleidem. 2 (327, 4) Diog. A 19 (331, 10. 24) B 5 (336, 16) Leuk. Demokr. 54 A 29 (348, 33) Demokr. A 7 (352, 31) 121 (372, 1) 135 (373, 27. 378, 43) ... ὁρᾶσθαι ἂν ἀκριβῶς εἰ μύρμηξ ἐν τῶι οὐρανῶι εἴη A 122 (372, 7) Sehfähigkeit nachts Emped. A 86 (168, 19. 170, 5) 91 (172, 10) Anaxag. A 92 (310, 22) Diog. A 19 (331, 28) Demokr. A 135 (374, 11ff.) γλαὺξ ὀξυωπέστατον ζῶιον ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον A 157 (382, 15ff.) — ἀνακλωμένης τῆς [ἡμετέρας ὄψεως (Kometerscheinung) Hippokr. v. Ch. 5 (232, 19ff.).

Ausseln. μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου κτλ. Thal. 73a 3 (521, 33) εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν Hippias B 4 (584, 8) ἐν τοῖς ἐσόπτροις ὁ τῆς ὄψεως ... χαρακτὴρ βλέπεται opp. ψυχῆς [Demokr.] B 302 (445, 46).

ὄψον. ὄψοις προσφάτοις (χρῶ) opp. νόμοις παλαιοῖς Periandr. 73a 3 (524, 2) οὔτ᾽ ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ᾽ ἄλλ᾽ οὐδὲ ἓν ἔμψυχον v. Pythagor. E 1 (292, 3).

ὀψονομεῖν Krit. B 60 (628, 20).

ὀψωνεῖν Krit. B 60 (628, 19).

ὀψωνία Krit. B 60 (628, 19).

πάγκακος ὁ εἰς τὰ πονηρὰ χρώμενος (τοῖς ἀγαθοῖς) Anonym. Iambl. 3 (631, 12).

παγκράτιον Xenophan. B 2, 5 (45, 18).

πάγος. ὁ περιέχων Hippokr. 12 C 1 (83, 19) τὸ πῦρ ἐκτρέχειν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα πάγου Emped. A 30 (158, 31).

πάθημα. παθὼν τὸ πάθημα Orph. B 17 (481, 10) τὰ κατὰ τὰν ψυχάν Hipparch. 55 C 7 (449, 15 vgl. 450, 5).

παθητικός. τὸ παθητικόν τε καὶ ὑλικόν = ὁ ὁρατὸς κόσμος opp. τὸ ποιητικὸν καὶ εἰδικόν Pythagor. B 15 (273, 16) παθ. λόγος (?) opp. ἐνεργητικός Anaxag. A 101 (311, 44).

πάθος. εἴρηκε ... περὶ τῶν ἐν κόσμωι συνισταμένων παθῶν v. Herakl. A 1 (55, 12) τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη Pythagor. B 22 (274, 24) τὰ οὐράνια πάθη (κάλλιστα ἐπίστασαι) v. Hippias A 11 (581, 25) τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη Pythagor. B 22 (274, 37ff.) — καθ᾽ ἑαυτὸν καταπέττειν τε καὶ ἰατρεύειν τὸ πάθος Pythagor. D 6 (285, 7) τοῦτο μάλιστα τοιοῦτον εἶναι (sc. πάθος) οἷον μηδαμοῦ ἵστασθαι ἀλλὰ προάγειν εἰς ἄπειρον D 8 (288, 32) vgl. ἐπιθυμία. αἱρέσεως καὶ φυγῆς τὰ πάθη (κριτήριον) Demokr. A 111 (370, 33) = Diotim. 3 (466, 12) opp. φύσις. δόξηι καὶ πάθεσι τοῖς ἡμετέροις (= νόμωι) τὰ αἰσθητά Diog. Leuk. Demokr. 51 A 23 (332, 21) = 54 A 32 (349, 5) πάντα πάθη τῆς αἰσθήσεως ποιῶν (Demokr.), Πλάτων σχεδὸν ἅπαντα πρὸς τὰ πάθη καὶ τὴν αἴσθησιν ἀποδίδωσιν 55 A 135 (375, 12ff. 34. 376, 34ff.) μεταβάλλειν (sc. ἡμᾶς) τῆι κρήσει κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡλικίας (375, 40) τἀναντία (χυλῶν) τὸ αὐτὸ πάθος ποιεῖν ἐνίοτε (376, 25) — ὕπνον σωματικὸν πάθος, οὐ ψυχικόν Anaxag. A 104 (312, 7) — σοφίη ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται Demokr. B 31 (397, 25) — *affectus Prodicus, Hippias, Protagor., Thrasym. (primi tractasse dicuntur)* 74 B 6 (538, 16) vgl. A 26 (535, 9ff.) 77 A 10 (564, 28).

παιάν. ἐχρῶντο ἀπὸ Θρασυμάχου ἀρξάμενοι 78 A 11 (575, 17).

παίγνιον. ἔγραψε παίγνια v. Thrasym. A 1 (573, 15).

παιδεία. θεράπευε παιδείαν Pittak. 73a 3 (522, 18) παιδεία ἕτερος ἥλιος Herakl. (?) B 134 (80, 24) εὐτυχοῦσι κόσμος, ἀτυχοῦσι καταφύγιον Demokr. B 180 (418, 10) »*Bildung*« Protag. B 11 (540, 11) — σχῆμα παιδείας ἐλευθέρου Pythagor. B 1 (269, 44) παιδείας μέγιστον μέρος περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι Protag. A 25 (534, 11) τοὺς παιδείας καὶ λόγων ἴδριας γεγενημένους (Demokr.) C 6 (448, 9)

— τῶι ῥητορικῶι εἴδει τῆς παιδείας δύναμιν . . . καὶ τέχνην ἔδωκε v. Gorg. A 2 (545, 15).

παιδεύειν. τέκνα παιδεύειν Kleobul. 73ª 3 (520, 16) οἷόν τ' εἶναι παιδεύειν ἀνθρώπους v. Gorg. A 8ª (547, 24 vgl. 547, 19) Prodik. A 4 (563, 28) Hippias A 4 (580, 10) ἔξεστιν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαι τοὺς παῖδας . . . Demokr. B 280 (436, 2) πάντων κάκιστον ἡ εὐπετείη παιδεῦσαι τὴν νεότητα B 178 (418, 3) — πεπαίδευται αὐταύτας ὕπο (ἁ φύσις) Epich. B 4 (91, 24) τοῖς πεπαιδευμένοις Herakl. (?) B 134 (80, 24) αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες opp. ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος Demokr. B 185 (419, 15).

παίδευσις. πρῶτον τῶν ἐν ἀνθρώποις παίδευσις . . . ἐν νέωι σώματι ὅταν τις τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόσηι . . . Antiph. B 60 (602, 2. 6) vgl. auch (Protag.) B 11 (540, 12) 12 (540, 16) Περὶ παιδεύσεως ἠθικῆς Tit. [Archyt.] (264, 11). Vgl. παιδεία f.

παιδευτικός. Παιδευτικόν angebliche Schrift d. Pythag. 19 (28, 1).

παιδιά. . . . ἀμειβόμενα ἐν τῆι τοῦ αἰῶνος παιδιῆι Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 42) καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ . . . παιδιᾶς ἡδονῶν Orph. B 5 (474, 12).

παιδίον. μήτηρ τοῦ παιδίου τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι Krit. B 32 (623, 13) διὰ τί ἄφρονα, ὀργίλα, ὀξύρροπα, εὐμετάπτωτα Diog. A 19 (331, 48 ff.). Vgl. παῖς.

παιδίσκη γυμνή Anaxarch. A 9 (456, 42).

παιδοποιία. -ίαν παραιτεῖται Demokr. A 170 (384, 15). Vgl. παῖς, τεκνοποιεῖν.

παιδοτριβίη Hippokr. 12 C 1 (85, 16).

παιδοτροφία. γηροτροφία προσέοικε παιδοτροφίαι Antiph. B 66 (602, 27).

παίζειν τοὺς παῖδας κατ' ἔτος Anaxag. A 1 (295, 5) ὅταν παῖς κλεψύδρηι παίζηισι Emped. B 100, 9 (200, 23) αἰὼν παῖς παίζων Herakl. B 52 (69, 17) b. Luk. 12 C 5 (86, 43).

παῖς. opp. ἀνήρ. (νήπιος ἤκουσε) παῖς πρὸς ἀνδρός Herakl. B 79 (73, 22) ἀνὴρ . . . ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου B 117 (78, 11) παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν Demokr. B 70 (402, 3) αἰὼν παῖς παίζων, πεττεύων· παιδὸς ἡ βασιληίη Herakl. B 52 (69, 17) vgl. Luk. 12 C 5 (86, 43) παίδων ἀθύρματα τὰ ἀνθρώπινα δοξάσματα Herakl. B 70 (72, 17) ὥσπερ ὅταν παῖς *(Mädchen)* κλεψύδρηι παίζηισι Emped. B 100, 8 (200, 22) παῖδες φθεῖρας κατακτείνοντες Herakl. B 56 (70, 4) παῖς (ὁ οἰνοχόος) Krit. B 1 (613, 20) 33 (623, 20) — Erziehung. Περὶ παίδων ἀγωγῆς Tit. [Archyt.] (264, 11) vgl. 45 D 8 (287, 28. 289, 17. 290, 21) Vorschriften (opp. νεανίσκοι, ἄνδρες, πρεσβῦται) Pythagor. D 4 (283, 45 ff.) (τροφή) 8 (287, 28 ff. 288, 2. 289, 12 ff. 290, 20 ff.) ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι (οἱ πρόσθεν) Antiph. B 61 (602, 11) ἔξεστιν οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαι τοὺς παῖδας Demokr. B 280 (436, 2) οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι . . . B 227 (425, 21) ἔξω τί κως ἢ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες οὔτε γράμματ' ἂν μάθοιεν οὔτε μουσικήν . . . B 179 (418, 7) μανθάνειν μωσικὰ καὶ γράμματα (καλόν, αἰσχρόν) Dialex. 2, 10 (638, 27) vgl. 6, 6 (646, 1) Pythagor. D 4 (283, 45).

opp. γονεῖς. ὡς παῖδας τοκεώνων Herakl. B 74 (73, 3) πατέρ' υἱὸς ἑλὼν καὶ μητέρα παῖδες . . . σάρκας ἔδουσιν Emped. B 137, 5 (214, 2) — παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι Herakl. B 20 (65, 16) οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παῖδας κτᾶσθαι, ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς . . . κινδύνους, πολλὰς . . λύπας Demokr. B 276 (434, 9) ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι B 278 (435, 4) ὅτεωι χρήμη τεά ἐστι παῖδα ποιήσασθαι, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι B 277 (434, 14 vgl. 15. 18) παῖδες γενέσθωσαν φροντίδων ἤδη πάντα πλέα Antiph. B 49 (599, 15) vgl. Erziehung oben Z. 13. τοῖς παισὶ

μάλιστα χρὴ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρήματα Demokr. B 279 (435, 13) — Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες Orph. B 8 (475, 10) παῖδες Ἀρίστωνος Krit. (?) B 75 (629, 22).

πάλαι opp. νῦν Demokr. B 175 (417, 11. 12).

παλαίειν. παλαίων Xenophan. B 2, 3 (45, 16).

παλαιός. ψήφισμα coni. ἀίδιον Emped. B 115, 1 (207, 7) χρόνου Thrasym. B 1 (576, 18) θεολόγοι καὶ μάντιες Philol. B 14 (245, 16) φιλίαι παλαιαί opp. νέαι Antiph. B 64 (602, 22) ἀκούειν ἀνάγκη λόγων τῶν παλαιοτέρων Thrasym. B 1 (577, 21).

παλαισμοσύνη. -ην (ἀγαθός) Xenophan. B 2, 16 (46, 8).

παλαίστρα. ἐν παλαίστραι λοῦσθαι (καλόν, αἰσχρόν) Dialex. 2, 3 (637, 13).

παλάμη. *Hand.* Κύπριδος ἐν παλάμῃσι(ν) Emped. B 75, 2 (194, 7) = 95 (198, 28) *Sinneswerkzeug.* ἄθρει *πάσηι παλάμηι B 4, 9 (174, 18) στεινωποὶ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται B 2, 1 (173, 18) dafür *angustos sensus* Cicero 46 A 95 (311, 19).

πάλη. Περὶ πάλης Tit. Protag. A 1 (526, 27) B 8 (538, 26 vgl. Anm.).

παλίγκοτος. παλίγκοτα opp. ἐπιτηδειότατα Antiph. B 49 (598, 21).

πάλιν Herakl. B 88 (74, 22) 91 (75, 10) Zenon B 3 (135, 2) Emped. B 17, 5. 10 (178, 2. 9 vgl. 183, 6) 100, 8. 25 (200, 22. 201, 14) 111, 5 (204, 16) [Philol.] B 21 (248, 11) πάλιν αὖθις Parm. B 3, 2 (116, 13) τότε δ' αὖ πάλιν Emped. B 100, 20 (201, 9).

παλίνορσος Emped. B 35, 1 (185, 27) παλίνορσον (αἷμα) B 100, 23 (201, 12).

παλίντιτος. παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις Emped. B 111, 5 (204, 16).

παλίντονος s. παλίντροπος.

παλίντροπος ἁρμονίη Herakl. B 51 (69, 15 vgl. Anm.) danach παλίντροπος κέλευθος Parm. B 6, 9 (117, 22).

παλμός. ἓν γένος κινήσεως Demokr. A 47 (361, 14).

παμπαν πελέναι ἢ οὐχί Parm. B 8, 11 (119, 8) ἀπέχεσθαι Emped. B 140 (214, 18) ἀπείρων B 28, 1 (184, 3).

παμφανόων. αἰθέρι Emped. B 98, 2 (199, 32).

παναλουργής. φάρεα Xenophan. B 3, 3 (46, 18).

παναπευθής. ἀταρπόν Parm. B 4, 6 (116, 24).

πάνδειλος. δειλοὶ πάνδειλοι Emped. B 141 (214, 31).

πανδέκτειρα κοιλίη (Demokr.) C 6 (448, 36).

πανδοκεῖον Pythagor. D 7 (286, 26).

πανήγυρις. ἐπαινεῖ τοὺς τὰς πανηγύρεις συνάγοντας Gorg. B 7 (558, 6).

παννυχίς. παννυχίδας ἱερὰς ... ἀμφιέπωσιν Krit. B 1 (613, 21).

πανοικεσία. ἐξολέσθαι πανοικεσίαι Antiph. B 108 (606, 12).

πανσέληνος Anaximen. A 18 (20, 22) Pythagor. B 36 (278, 2).

πανσπερμία. φύσιν οἷον πανσπερμίαν πάντων τῶν στοιχείων Leuk. Demokr. 54 A 15 (346, 29) τὴν πανσπερμίαν στοιχεῖα λέγει τῆς ὅλης φύσεως A 28 (348, 22) deutlicher ἄπειρα στοιχεῖα ... ἐκ τῆς πανσπερμίας τῶν σχημάτων Demokr. 46 A 45 (303, 2).

παντάπασι Anaxag. B 12 (319, 8).

πανταχοῦ Antiph. B 58 (601, 19).

παντέλεια τῶν ἀγαθῶν (εὐεστώ) τέλος Diotim. A 1 (466, 5).

παντελής. ἁ δεκάς coni. παντοεργός Philol. B 11 (243, 4) παντελῶς ἥσσων Demokr. B 50 (400, 3) absol. Antiph. B 54 (600, 27).

πάντηι, ἁπάντηι. ἁπάντηι (ἀτάλαντον) Emped. B 17, 19 (178, 16) (θερμόν, λαμπρόν) B 21, 3 (180, 17) πάντηι (ἰσοπαλές) Parm. B 8, 44 (121, 5) — ἁπάντηι (καταθνήισκειν ...) Emped. B 11, 3 (176, 20) πάντηι (πεφύκασται) Xenophan. B 1, 11 (44, 26) (καίοντες) Herakl. B 58 (70, 11) συγγίγνεσθαι (oder ἀήθεα?) Emped. B 22, 8 (181, 21) σκιδνάμενον πάντηι πάντως Parm. B 2, 3 (116, 9) πᾶσι παντᾶ Philol. B 11 (243, 19)

παντοεργός. ἁ δεκάς coni. παντελής Philol. B 11 (243, 5).

πάντοθεν (τετελεσμένον, sc. τὸ ἐόν) Parm. B 8, 43 (121, 4) ἶσον B 8, 49 (121, 10) danach πάντοθεν ἶσος (Σφαῖρος) Emped. B 28, 1 (184, 3) vgl. B 29, 3 (184, 13).

παντοῖος. ἔρωτες Krit. B 15 (617, 2) ἀνέμων Emped. B 84, 3 (196, 31) νούσων B 112, 11 (205, 18) ἰδέῃσιν B 35, 17 (186, 10) ἰδέας Anaxag. B 4 (315, 17) πολλά τε καὶ παντοῖα (315, 6. 13) εἴδεα Emped. B 115, 7 (207, 13) εἰδέων B 167 (416, 7) ἔργων B 129, 3 (211, 16) ἐπέων Demokr. B 21 (394, 15).

πάντοσε τωυτόν Parm. B 8, 57 (122, 1) ἐλαυνόμενοι Emped. B 2, 6 (173, 23).

πάντως Antiph. B 54 (600, 21) εἱμαρμένα πάντως [Herakl.] B 137 (81, 4) πάντως πολλαπλασίως ταχύ Anaxag. B 9 (317, 16) πάντῃ πάντως Parm. B 2, 3 (116, 9) πάντως οὐ(δέ) Antiph. B 54 (600, 24).

πάνυ. ... καὶ πάνυ ἐτάζῃ Demokr. B 266 (433, 3) μὴ πάνυ γηραλέος Xenophan. B 1, 18 (45, 6) καὶ π. ἀγαθοί Demokr. B 266 (433, 1).

παπταίνειν. παπταίνουσα (sc. σελήνη) πρὸς ... Parm. B 15 (124, 10).

×παρά. m. Genet. παρ' ἡμετέρης .. πιστώματα Μούσης Emped. B 5, 2 (175, 5) ⟨τὸ⟩ παρ' αἰθρίης ... σέλας Demokr. B 152 (412, 2) τῆς παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς Krit. B 37 (624, 36) πέμπε παρ(ά) Emped. B 4, 5 (174, 14) nach μανθάνειν Xenophan. B 3, 1 (46, 16) Archyt. B 3 (262, 6. 8) Krit. B 44 (626, 27) ἀκούειν Emped. B 23, 11 (182, 9) πυνθάνεσθαι Thrasym. B 1 (577, 23) λαμβάνειν Archyt. B 3 (262, 16) Demokr. B 125 (408, 19) αἰτεῖσθαι B 234 (426, 17) beim Passiv. (χρόνος) πλατέος παρ' ἐλήλαται ὅρκου Emped. B 30, 3 (184, 20) περικαταλαμβανόμενα παρὰ ... τυπτόμενα Archyt. B 1 (258, 19) m. Dativ. τέμενος πὰρ Πίσαο ῥοῇσι Xenophan. B 2, 3 (45, 16) aber νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας B 2, 21 (46, 13) παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται B 28, 1 (51, 2) sonst B 11, 2 (48, 14) 22, 1 (50, 7) Anaxag. B 4 (315, 11. 12. 15) Diog. B 5 (336, 7) 6 (337, 13. 19) Demokr. B 95 (404, 9) 164 (415, 2) u. ö. — m. Akkus. *längs.* *παρ' ἄκρην ⟨νύσσαν ἐλαυνομένη?⟩ Emped. B 46 (188, 23) nach τείνειν u. ä. Diog. B 6 (337, 11. 14. 338, 5. 14 u. ö.) (*parallel*) Demokr. B 155 (412, 21) παρὰ πάντα τὸν βίον B 159 (413, 29) τὸ εὖ παρὰ μικρὸν ... γίνεται Polykleit. B 2 (229, 26) *hinaus über.* τὸ παρὰ τὸ ὂν οὐκ ὄν· τὸ οὐκ ὂν οὐδέν· ἓν ἄρα τὸ ὄν (Theophr. nach) Parm. A 28 (109, 47) vgl. A 22 (108, 46) 24 (109, 10) γίγνεσθαί τι παρ' αὐτό (= ἄλλο ἢ αὐτό) B 8, 13 (119, 10) παρὰ τὸ ἐπιεικές, χρηστόν Demokr. B 252 (429, 17) δίκην B 258 (431, 5) *νόμον B 262 (432, 3).

πάρα s. παρεῖναι.

παραβάλλειν. παραβάλλοντα τὸν .. βίον πρός ... Demokr. B 191 (421, 6) — τῶι δοθέντι τριγώνωι ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν ... Pythagor. B 20 (274, 4).

παραβολὴ τῶν χωρίων (mathem.) Pythagor. B 20 (274, 4).

παράγγελμα Demokr. B 208 (423, 11).

παραγίγνεσθαι (ἐκ) Antiph. B 49 (599, 2) ταχὺ παραγίνεται καὶ ἰσχυρῶς κτλ. (ἀπό) Archyt. B 1 (259, 8) διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται Demokr. B 108 (405, 17).

παραδιδόναι. παρέδωκαν σαφῆ διάγνωσιν Archyt. B 1 (258, 9).

παραδοξολογία. -ίας ἦρξε v. Gorg. A 1 (544, 9).

παράδοξος. -ως ἐνθυμηθῆναι, ἀπαγγεῖλαι Κριτίου ἀγών Krit. A 1 (608, 13).

παραδύνειν. παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοάν (ψόφους) B 1 (259, 5).

παράθεσις στοιχείων (= κρᾶσις) Anaxag. (Demokr.) 46 A 54 (304, 46).

παραθήκη (= παρακαταθήκη) Hippias B 10 (585, 3).

παραίνεσις. Παραινέσεις δι' ἐπῶν Tit. Pherekyd. (Athen.) A 2 (505, 5).

παραιτεῖσθαι. τοὺς λόγους παραιτητέον Demokr. B 190 (420, 7).
παραιφασίη Mus. B 22 (488, 28).
παρακαταθήκη. παρακαταθήκας ἀπόδος Pittak. 73ª 3 (522, 14) τὸν τὰς π. ἀποδιδόντα, τὸν μὴ ἀποδιδόντα Demokr. B 265 (432, 15). Vgl. παραθήκη.
παρακενοῦν Emped. A 74 (165, 22).
παραλείπειν. παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται Antiph. B 53ª (600, 9).
παραλλαγή. παραλλαγὰς ... τοῖς ποσὶν ἐποίουν Krit. B 36 (624, 25) παραλλαγὰς (τῶν σωμάτων) τρεῖς, μέγεθος σχῆμα δύναμιν Ekphant. 1 (265, 30) παραλλαγὴ τῶν μορίων Leuk. A 36 (349, 19) παραλλαγαὶ τῆς ⟨γῆς⟩ πολυμερείας Emped. A 70 (164, 20) — (τὸ ἡμιτετράγωνον) μίαν ἔχον παραλλαγὴν γραμμῶν καὶ γωνιῶν (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 6).
παράλλαξις s. περιπάλαξις.
παραλλάττειν. γραμμέων συνθέσιος ... οὐδείς .. με παρήλλαξεν [Demokr.] B 299 (439, 15) κόσμους ἀπείρους, οὐ παραλλακτοὺς δέ Xenophan. A 1 (34, 15).
παραλληλόγραμμον. τῶι δοθέντι τριγώνωι ἴσον π. παραβαλεῖν Pythagor. B 20 (274, 2).
παράλληλος Archyt. A 14 (254, 31) Pythagor. B 21 (274, 13) u. ö.
παράλογος. τὰ παραλογώτατα τῆς φύσεως Entstehung Demokr. A 99ª (368, 45).
παραλυκίζειν (θάλασσα) Antiph. B 32 (596, 21 vgl. Anm.).
παράλυσις. παραλύσεις συνέθηκεν (?) v. Mus. A 6 (484, 2).
παραμειγνύναι. παραμεμῖχθαι τῶι πυροειδεῖ τὸ ζοφῶδες Anaxag. A 77 (308, 13) vgl. Parm. B 21 (125, 20).
παράνομος Hipparch. 55 C 7 (449, 14).
παραπαίειν. *παραπεπαικότος τοῦ ἡγεμονικοῦ Diog. A 30 (333, 11).
παράπηγμα Demokr. B 14 (390, 26 vgl. 32).
παραπλήσιος. ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιον Demokr. B 33 (398, 5) (ζῶια) παραπλήσια Diog. B 5 (336, 10) παραπλησίως m. Dat. Herakl. B 56 (70, 2).
παρασκευάζειν. ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην παρασκευάζουσιν Demokr. B 240 (427, 21) παρασκευάζονται ὡς m. Part. Fut. Antiph. B 53ª (600, 8).
παρασκευή. τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γιγνώσκετε Thrasym. (?) (574, 16 Anm.).
παράστασις (εἰδώλων) Demokr. A 136 (379, 18).
παραστάτης. παραστάται ἀπεστραμμένοι Demokr. (Epik.) A 142 (379, 41).
παραστιχίς Vit. Epich. A 3 (87, 27).
παρασφάλλειν. νοῦς παρέσφαλται Krit. B 6, 13 (615, 22).
παρατείνειν. μύρον ... παρατείνει Xenophan. B 1, 3 (44, 18).
παρατιθέναι. τράπεζαν πολυτελέα τύχη παρατίθησιν κτλ. Demokr. B 210 (423, 15) πάρκεινται ἄρτοι Xenophan. B 1, 9 (44, 24).
παρατρέπειν. παρατρέπεσθαι (τὰ χρὴ ἐόντα) opp. ἔρδειν Demokr. B 256 (430, 20).
παράτριψις Demokr. A 93 (367, 36).
παραυτίκα Krit. B 27, 2 (622, 13).
παραφάναι. παρφάμεναι Parm. B 1, 15 (114, 21).
παραφυλάττειν (τὸν φαῦλον) Demokr. B 87 (403, 16).
παραχρῆμα Antiph. B 58 (601, 23. 25) vgl. Krit. B 6 (616, 1).
παραψόγος Euenos 74 A 26 (534, 28).
παραψυχὴ τῶν χαλεπῶν Anonym. Iambl. 7, 7 (634, 12).
παρεγγυᾶν. (φρουρὰν) παρεγγυῶμεν τοῖς .. ἑτέροις Antiph. B 50 (599, 20).
παρεῖναι. opp. συμπαρεῖναι [Demokr.] B 302 (445, 33) ἀεὶ .. θεοὶ παρῆσαν ... τάδε δ' ἀεὶ πάρεσθ' ὁμοῖα κτλ. Epich. B 1 (89, 16. 17) τὸ ἐπιθυμεῖν ἀεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι Demokr. B 235 (427, 6) ὧν τὸ σκῆνος χρήιζει πᾶσι πάρεστιν B 223 (425, 7) τὸ ἔργον ἂν παρῆι, ὀκνεῖ Antiph. B 56 (601, 7) ταὐτά .. σοι ... δι' αἰῶνος παρέσονται Emped. B 110, 3 (204, 2) — ὁρᾶν πάρεστιν Demokr. B

B 20, 2 (180, 5) 103 (202, 11) (τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα) B 38, 2 (186, 21) opp. . οὐδέν Demokr. B 82 (403, 6) ἁπάντων (χεῖρες) Xenophan. B 1, 1 (44, 16) κόσμον τὸν αὐτὸν ἁπάντων Herakl. B 30 (66, 20) ἁπάντων θνητῶν Emped. B 8, 1 (175, 15) ἡγεμὼν καὶ ἄρχων ἁπάντων Philol. (?) B 20 (247, 9) ἁ. χρημάτων Anaxag. B 11 (318, 9) πρὸς ἅπαντας Demokr. B 91 (404, 1).

πᾶς . . τις Protag. B 9 (540, 5) διάκοσμον πάντα φατίζω Parm. B 8, 60 (122, 4) vgl. κόσμον ἅπαντα Emped. B 134, 5 (212, 25) vgl. Sp. 468, 45. πάντ' ἐνιαυτόν *das ganze Jahr hindurch* B 78 (194, 29) κατὰ πᾶσαν ἡμέρην Protag. B 9 (540, 3) ἑνὸς φιλίη opp. ἀξυνέτων πάντων Demokr. B 98 (404, 16) — πᾶν ἄπειρον θεός (*omne quod esset infinitum deum esse*) Xenophan. A 34 (41, 44) prädikativ: (τὸ ἐὸν) ὁμοῦ πᾶν Parm. B 8, 5 (119, 2) vgl. ὁμοῦ. πᾶν ὁμοῖον B 8, 22 (120, 1) vgl. Meliss. B 7 (145, 4) Anaxag. B 12 (319, 10) πᾶν ἔμπλεον ἐόντος Parm. B 8, 24 (120, 3) πᾶν πλέον φάεος καὶ νυκτός B 9, 3 (122, 11) ξυνεχὲς πᾶν B 8, 25 (120, 4) πᾶν ἄσυλον B 8, 48 (121, 9) πᾶν ἐξέστηκεν Emped. B 35, 10 (186, 3) ὅ τι μὴ πᾶν ἔστι Meliss. B 2 (144, 2) οὐκ ἂν πᾶν εἴη B 7 (145, 15) — παντὸς ἐδεῖτο Parm. B 8, 33 (120, 12) καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον Demokr. B 102 (405, 8) ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι Diog. B 5 (335, 22) πάντων κεχωρισμένον Herakl. B 108 (77, 13) ἀξίη Demokr. B 216 (424, 8) κάκιστον B 178 (418, 3) κάκιον (var. lect. χαλεπώτατον) B 78 (402, 18) ἀπορώτατον B 106 (405, 12) οὔτ' ἐκ περαινόντων πάντων (*lauter*) ἐόντα οὔτ' ἐξ ἀπείρων πάντων Philol. B 2 (240, 3) — πάντα . . . μίξιος ἄρχει Parm. B 12, 4 (123, 21) κατὰ πάντα (τα)τὴ (ὁδός) B 1, 3 (114, 9) — ταῦτα πάντα Xenophan. B 2, 10 (46, 2) Emped. B 17, 27 (179, 4) 22, 1 (181, 14) 110, 3 (204, 2) τάδε πάντα B 35, 5 (185, 31) 111, 2 (204, 13) πάντα ὅσα (ὅσσα) Xenophan. B 11 (48, 13) 29 (51, 5) Parm. B 8, 38 (120, 17) Emped. B 21, 9 (180, 23) 89 (197, 20) τἆλλα ὅσα δεῖ πάντα Pherekyd. B 2 (508, 6) ὅσα . . . πάντα Hippon B 1 (226, 8) τοῖς πᾶσι . . . ὅσοι Demokr. B 235 (427, 3) u. ö. Paronomasie: πάντα διὰ πάντων Herakl. B 41 (68, 12) διὰ παντὸς πάντα Parm. B 1, 32 (115, 14) φύσις ἐξαρκεῖ πάντα πᾶσιν Hippokr. 12 C 2 (85, 42) φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντί Parm. B 16, 4 (124, 15) τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντί Philol. B 11 (243, 9) ἐν τοῖς . . . λόγοις πᾶσι παντᾶ καὶ κατὰ τὰς δημιουργίας . . . πάσας (243, 10) ἐν παντὶ πάντα Anaxag. B 6 (316, 11) πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει (316, 12) γνώμην περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει B 12 (318, 15) vgl. B 3 (314, 9) 4 (316, 2) 11 (318, 1) 12 (318, 10) πάντα περὶ παντὸς (κτείνειν) Demokr. B 258 (431, 6) πάντ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ B 296 (438, 9) μὴ πάντα ἐπίστασθαι . . . μὴ πάντων ἀμαθὴς γένηι B 169 (416, 11) φωνεῦντα πᾶν ἔπος κὴν παντὶ δήμωι Anaxarch. B 1 (458, 3) ὃν πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται [Demokr.] B 302 (445, 40) Stellung: τὰ ἐν αἰθέρι πάντα σήματα Parm. B 10, 1 (122, 21) ἄλλο ὅ τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν Meliss. B 8 (148, 7) ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντός Anaxag. B 13 (319, 20) τὰ ἐν αὐτῶι πάντα Philol. B 1 (239, 33) τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα B 2 (239, 35) vgl. (240, 3) — τὸ πάντων νόμιμον Emped. B 135, 1 (213, 17) aber τῶι ξυνῶι πάντων Herakl. B 114 (78, 3) ἐν τῶι παντὶ χρόνωι Meliss. B 7 (145, 10) οἱ πάντες ἄνθρωποι Demokr. B 264 (432, 10) ἐν ὀκτὼ ταῖς πάσῃσιν ἡμέρῃσι Protag. B 9 (540, 2).

Doxographie. τὸ πᾶν. Περὶ τοῦ παντός angebl. Titel eines λόγος d. Herakl. A 1 (54, 43) Tit. [Archyt.] (264, 9) Περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως (γενέσεως) Tit. Okkel. 3 (264, 24. 30. 38. 40. 43) ἡ τοῦ παντὸς ψυχή Herakl.

A 17 (60, 40) ἡ τοῦ παντὸς σφαῖρα Pythag. 32 A 15 (237, 11) ἑστία A 16 (237, 14) 17 (237, 28) — τὸ πᾶν ὕδωρ Anaximandr. (?) 20 A 5 (139; 975ᵇ 23) ἀέρα Anaximen. ebend. τέτταρες κυβικοὶ ἀριθμοί, ἐξ ὧν . . . τὸ πᾶν συνεστάναι Pythagor. B 16 (273, 34) τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται B 17 (273, 36) ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι Anaxag. A 1 (293, 42) τῶν ψυχρῶν καὶ βαρέων ἀποκρινομένων τοῦ παντός A 12 (296, 40) δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι Demokr. B 167 (416, 7) Prädikate. τὸ πᾶν ἔμψυχον, δαιμόνων πλῆρες Thal. A 23 (10, 40) ἀμετάβλητον Anaximandr. 1 (11, 39) Demokr. A 39 (359, 43) πεπερασμένον (πεπεράνθαι) Hippas. 1 (29, 24) Xenophan. A 36 (42, 24) Xenophan. Parm. 18 A 8 (107, 21) = 54 A 8 (345, 1) ἄπειρον Parm. A 25 (109, 25) 27 (109, 38 ff.) Meliss. A 1 (135, 24) τὸ πᾶν ἄπειρον, τὸν κόσμον πεπεράνθαι Meliss. Diog. 20 A 9 (142, 9) = 51 A 10 (330, 1) ἄπειρον Archel. A 1 (323, 25) Demokr. A 1 (343, 1) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 11) ἄπειρον διὰ τὸ μηδαμῶς ὑπό τινος αὐτὸ δεδημιουργῆσθαι Demokr. A 39 (359, 43) ἓν τὸ πᾶν 20 A 5 (139; 975ᵇ 24) vgl. (136; 974ᵃ 11 ff.) Xenophan. A 33 (41, 26) 35 (42, 20) 36 (42, 23) vgl. A 35 (42, 10. 11) Herakl. B 50 (69, 10) Parm. A 7 (107, 13) 23 (109, 3) 25 (109, 25) Xenophan. Parm. A 8 (107, 21) = 54 A 8 (345, 1) Parm. Meliss. 18 A 49 (112, 31) = 20 A 14 (142, 31) Meliss. A 1 (135, 24) 8 (141, 20 ff.) 12 (142, 24) ἓν συμφύντα τὸ πᾶν Emped. B 26, 7 (183, 4) τὸ ἓν καὶ πᾶν θεός Zenon A 30 (132, 38) τὸ ἓν καὶ τὸ πᾶν = οὐσία Meliss. A 6 (141, 12) vgl. *ἓν τῶι λόγωι πᾶν* Antiph. B 1 (591, 16), vgl. τὰ πάντα Sp. 472, 26, πάντα Z. 47, ὅλος, εἷς — Prädikate wie σφαιροειδές, οὐ γενητόν (ἀγένητον), ἀίδιον, ἀκίνητον, (ἀεὶ) ὅμοιον (ἑαυτῶι) Xenophan. A 32 (41, 11) 36 (42, 23) Xenophan. Parm. A 8 (107, 22) = 54 A 8 (345, 1) Parm. A 7 (107, 11 ff.) 22 (108, 43) 23 (109, 3 ff.) 25 (109, 25) 29 (110, 19) Meliss. A 8 (141, 20 ff.) auch ἀναλλοίωτον, πλῆρες A 1 (135, 24) ἀίδιον, ἄπειρον, οὐδὲ κινήσεως μετέχειν Metrod. v. Ch. A 4 (451, 11) (ἔνιοι) προστιθέασι κίνησιν γεννῶντές γε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναί φασιν Pythagor. 45 B 5 (271, 47) νοῦν κινῆσαι τὸ πᾶν Anaxag. A 55 (305, 4) vgl. Archel. A 18 (325, 18) οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν . . οὐδὲ περισσόν Emped. B 13 (176, 31) τοῦ παντὸς δ' οὐδὲν κενεόν B 14 (177, 2) τοῦτο δ' ἐπαυξήσειε τὸ πᾶν τί κε . . .; B 17, 32 (179, 9) τὸ πᾶν κενὸν καὶ πλῆρες Leuk. A 1 (342, 35 vgl. 343, 1 ff.) — *ex his quae videntur nihil esse universo* Parm. 19 A 21 (130, 37) — ὁτιοῦν τῶν μορίων (= τῶν ὁμοιομερῶν) εἶναι ὁμοίως τῶι παντί Anaxag. A 45 (303, 4 vgl. 9) — μελέτα τὸ πᾶν Periandr. 73ª 3 (523, 15) ὀλίγον τοῦ παντὸς ἰδόντων Emped. B 39, 3 (187, 6). Vgl. τὸ ὄν (εἶναι), τὸ ὅλον.

τὰ πάντα. ἐκ Νυκτὸς καὶ Ταρτάρου, ἐξ Ἅιδου καὶ Αἰθέρος κτλ. (Mus.) B 14 (486, 28) ἐξ ἑνὸς . . . εἰς ταὐτὸν ἀναλύεσθαι A 4 (483, 24) τὰ πάντα ἕν (*unum omnia*) Xenophan. A 1 (34, 40) = 33 (41, 42) A 29 (40, 7) 35 (42, 2) 21 A 29 (158, 20) vgl. Sp. 471, 30. 473, 20 ff. τὰ πάντα μένειν αἰωνίως (Theagen.) 2 (511, 21) τὰ πάντα οἰακίζει Κεραυνός Herakl. B 64 (71, 8) πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα B 90 (75, 4) τὴν τῶν πάντων φύσιν ἐκ θερμοῦ, ψυχροῦ, ξηροῦ, ὑγροῦ Zenon A 1 (127, 4) vgl. περὶ φύσιος τῶν ἁπάντων διδάσκεν Dialex. 8, 1 (647, 15) τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται Pythagor. B 17 (273, 36) κινεῖσθαι τὰ πάντα Diog. A 1 (329, 22) τὰ π. ἄπειρα καὶ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν dist. τὸ πᾶν Leuk. A 1 (342, 35) Wechsel mit πάντα s. Sp. 473, 6.

πάντα. *das All* (= τὰ πάντα) Xenophan. B 25 (50, 20) vgl. (?) ἀμφὶ θεῶν

τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων B 34, 2 (51, 23 vgl. Nachtr.) πάντων διατάκτορα Orph. B 13 (477, 22) πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω ... ἀλλὰ πάντα ἴσα ἀεί Anaxag. B 5 (316, 5 ff.) vgl. auch B 1 (313, 33 ff.) Wechsel v. πάντα und τὰ πάντα: ἐν τούτωι πάντα ἔνι ... πάντα σώιζεται ... τὰ πάντα διαφθείρεται Demokr. B 252 (429, 19 ff.) πάντα Ζεὺς μυθεῖται καὶ πάνθ' οὗτος οἶδε ... καὶ βασιλεὺς οὗτος τῶν πάντων (*des Alls?*) B 30 (387, 20 ff.) ἐκ γαίης πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾶι Xenophan. B 27 (50, 25) dafür τὰ πάντα A 33 (41, 30) — πάντα ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ Parm. A 1 (105, 36) γινομένων πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε Herakl. B 1 (61, 33) πάντα κατ' ἔριν B 8 (63, 4) 80 (74, 1) ἐκ πάντων ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα B 10 (64, 2) vgl. τάδε πάντα συνέρχεται ἓν μόνον εἶναι Emped. B 35, 5 (185, 31) ἓν ἀντία πάντων Herakl. B 29 (66, 17) ἓν πάντα B 50 (69, 13) dafür τὸ πᾶν (69, 10) πάντα ἕν Zenon A 22 (130, 44) vgl. *ἓν τῶι λόγωι πᾶν* Antiph. B 1 (591, 16) πάντα ταὐτὰ καὶ οὐ τὰ αὐτὰ Hippokr. 12 C 1 (81, 16) πάντα τρία Ion B 1 (222, 1) — πάντα τὸ πῦρ κρινεῖ Herakl. B 66 (71, 13) ἐκυβέρνησε πάντα διὰ πάντων (γνώμη) B 41 (68, 12) δαίμων ἣ πάντα κυβερνᾶι Parm. B 12, 3 (123, 20) vgl. Anaximandr. (?) 15 (14, 40) Hippokr. 12 C 1 (83, 22) πάντας κυβερνᾶσθαι, πάντων κρατεῖν, πάντα διατιθέναι ... Diog. B 5 (335, 20 ff.) πάντων νοῦς κρατεῖ Anaxag. B 12 (318, 16) (ἑβδομὰς) ἡγεμὼν καὶ ἄρχων ἁπάντων Philol. (?) B 20 (247, 9) πόλεμος πάντων μὲν πατήρ, πάντων δὲ βασιλεύς Herakl. B 53 (69, 19) πάντων ῥιζώματα Emped. B 6, 1 (175, 8) σύνοδος B 17, 4 (178, 1) u. ö. ἐν ἀρχὰ πάντων Philol. B 7 (242, 13) ἐν παντὶ πάντα, πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει Anaxag. B 6 (316, 11. 12) ἐν πᾶσι πολλὰ ἔνεστι (316, 15) vgl. B 11 (318, 1) 12 (318, 6. 10) ὅπωσπερ ἀρχὴν καὶ νῦν πάντα ὁμοῦ (316, 15) vgl. B 1 (313, 33) 4 (315, 17) vgl. χρῆμα. πάντα ἐστίν, ὃ ἄν τις νοήσαι Metrod. v. Ch. B 2 (453, 18) — εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο Herakl. B 7 (63, 1) τὰ ἐόντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα κτλ. Philol. B 2 (239, 35) πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι Diog. B 2 (334, 8) τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον Emped. B 129, 5 (211, 18) vgl. ὄντα (εἶναι) πάντα χρήματα s. χρῆμα. *unum omnium rerum creatorem* Thal. (?) 71 A 5 (505, 34) — ὥρας αἳ πάντα φέρουσι Herakl. B 100 (76, 12) — λόγωι μὲν ἅπαντα, ἔργωι δὲ οὐδὲν ἔρδοντες Demokr. B 82 (403, 6) πάντα λέγειν, μηδὲν ἐθέλειν ἀκούειν B 86 (403, 14).

διὰ πασῶν (συμφωνία) Hippas. 14 (32, 1 ff.) τὸ διὰ πασᾶν διπλόον Philol. B 6 (242, 1) (ἀριθμοὶ) τῆς διὰ πασῶν β̄ καὶ ᾱ Pythagor. 35 A 17 (256, 1) σύμφωνόν ἐστιν ἡ διὰ πασῶν, ὅτι ταύτης τὰ ἀνόμοια ἕν (256, 17. 20) λόγος τοῦ διὰ πασῶν Pythagor. B 18 (273, 41).

πάσχειν. συμφορὰς ⟨πάσχειν⟩ αὐτούς Thrasym. B 1 (576, 24) ἃ πάσχουσιν Demokr. B 191 (420, 18. 421, 8) πάσχοι (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (145, 6) παθεῖν opp. μαθεῖν [Demokr.] B 302 (445, 28) παθεῖν τι Demokr. B 253 (430, 6) ἤν τι πάθηι B 278 (435, 9) παθὼν τὸ πάθημα Orph. B 20 (481, 10) πεπονθότας ... ὅπερ ἀνάγκη ... πάσχειν Thrasym. B 1 (577, 14. 15) πάσχειν εὖ Demokr. B 248 (429, 5) κακῶς B 265 (432, 17) δράσειν .. τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ Antiph. B 58 (601, 18) vgl. ἃ ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα .. αὐτοί (601, 21) δίκην λαχόντος ὧν ὠδύνηται καὶ κακῶς πέπονθεν Demokr. B 159 (413, 30) — τὸ τοῦ κυλίνδρου πεπονθὼς ὁ κῶνος B 155 (413, 1).

πάσχειν u. ποιεῖν διά τινων πόρων Emped. A 87 (171, 15. 20) vgl. Leuk. A 7 (344, 30 ff.) ποιεῖν καὶ πάσχειν ἧι τυγχάνουσιν ἁπτόμενα (344, 26) εἰ μὴ

ἐξ ἑνὸς ἦν ἅπαντα, οὐκ ἂν ἦν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ π. ὑπ' ἀλλήλων Diog. A 7 (329, 29) = A 19 (331, 5) τὸ αὐτὸ καὶ ὅμοιον εἶναι τό τε ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον Demokr. A 63 (363, 44) vgl. A 135 (373, 24) — ὁ αἰθὴρ τὸ ποιοῦν, ἡ γῆ τὸ πάσχον Pherekyd. A 9 (507, 6 vgl. 3).

πατεῖσθαι. βοῶν ἐπάσαντο Emped. (?) B 154b 2 (217, 23).

πατήρ. (τὸ πᾶν) πατέρα υἱόν Herakl. B 50 (69, 12) Πόλεμος πάντων πατήρ B 53 (69, 19) τῶι γεννήσαντι πατέρι καὶ δημιουργῶι [Philol.] B 21 (248, 12) θεῶν πάντων πατρὸς ἐξέφυν Krit. B 16, 6 (618, 7) — μὴ πατρὸς δέχου (vgl. Anm.) τὸ φαῦλον Thal. 73a 3 (522, 2) πατέρα δεῖ αἰδεῖσθαι Kleobul. 73a 3 (520, 11) πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας σφάζει Emped. B 137, 1 (213, 34) πατέρ' υἱὸς ἑλὼν B 137, 5 (214, 2) πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον παράγγελμα Demokr. B 208 (423, 10) Ähnlichkeit d. Kinder Parm. A 54 (113, 7 ff.) Emped. A 81 (167, 16) *utrum ex patris tantummodo semine partus nascatur* Diog A 27 (332, 34) vgl. σπέρμα, φυτεύειν — πατρὸς Ἄκρου [Emped.] B 157, 1 (218, 9).

πάτος. ἐκτὸς πάτου Parm. B 1, 27 (115, 9).

πατρικός. τύπου Demokr. B 228 (426, 4).

πάτριος. πολιτεία Thrasym. B 1 (577, 18) νόμους Demokr. B 259 (431, 12).

πατρὶς ἔθρεψε Γέλα [Emped.] B 156, 2 (218, 5) πατρίδος ἀκροτάτης B 157, 2 (218, 10) πατρὶς.. Ἄργος Krit. B 16, 5 (618, 6) τὴν τῆς πατρίδος αὔξησιν ἐν ὑστέρωι θέμενον v. Kimon Krit. B 52 (628, 7) σὺν πατρίδι (= εἰς πατρίδα) ἔβη Antiph. B 114 (606, 23) — πατρίς: οὐρανός Anaxag. A 1 (293, 30) ψυχῆς ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος Demokr. B 247 (429, 2).

πατροκτονία 55 C 7 (449, 18).

(πατρῷος). *patrimonium* Demokr. B 28 (396, 28).

*πάτωρ Krit. B 15, 4 (617, 5).

παύειν. παύω λόγον Parm. B 8, 50 (121, 11) παύσεις ἀνέμων μένος Emped. B 111, 3 (204, 14) παύοντες τὸ ἄφρον ⟨τῆς ῥώμης⟩ Gorg. B 6 (557, 28) στάσιν ἔπαυσεν Archyt. B 3 (262, 12) τοὺς ἐπισταμένους .. πρὶν ἀδικεῖν *ἔπαυσεν (262, 19) τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει Gorg. B 11 (559, 13) — παύοι μιν ἱκνεῖσθαι Parm. B 8, 46 (121, 7) παῦσαι μηδὲ ῥάπιζε Xenophan. B 7, 4 (47, 22) οὐ παύσεσθε φόνοιο; Emped. B 136, 1 (213, 28).

παῦρος. παῦρον ζωῆς μέρος Emped. B 2, 3 (173, 20).

παφλάζειν. αἰθὴρ παφλάζων Emped. B 100, 7 (200, 21).

πάχος coni. μέγεθος (ὄγκος) Zenon B 1 (133, 7 vgl. 21) εἰ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια (τὸ ὄν) Meliss. B 9 (149, 8).

παχυμερής. τὰ παχυμερῆ Leuk. A 17 (346, 36) μεταβάλλειν τὴν ὑγρότητα ἐπὶ τὸ παχυμερέστερον Hippon A 11 (224, 33) τὸ παχυμερέστατον (τοῦ πυρός) Herakl. A 5 (58, 15).

παχύνειν passiv. v. ἀήρ Anaximen. A 7 (19, 3) 17 (20, 13) Metrod. v. Ch. A 18 (452, 13).

παχύς. τὸ πυκνὸν καὶ παχὺ (= ἀήρ) ψυχρόν opp. λεπτόν Anaxag. A 70 (307, 15) = 55 A 135 (375, 4) vgl. παχύτης. νέφος παχύ Anaximandr. 24 (16, 23) παχύτατα Leuk. A 25 (348, 12) παχεῖα (φλέψ) Diog. B 6 (338, 3. 4) παχύτατον (αἷμα) Diog. B 6 (339, 11).

παχύτης ἀέρος Demokr. A 135 (378, 47).

πεδᾶν. (οὐρανὸν) ἐπέδησεν Ἀνάγκη πείρατ' ἔχειν Parm. B 10, 6 (123, 1) τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὖλον .. ἔμεναι B 8, 37 (120, 16).

πεδαρτᾶν (= νουθετεῖν) Pythagor. B 6 (285, 11). Vgl. πεδάρτασις.

πεδάρτασις (= νουθέτησις) Pythagor. B 9 (290, 38). Vgl. πεδαρτᾶν.

πέδη. δίκη χαλάσασα πέδηισιν Parm. B 8, 14 (119, 11) αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν .. πέδαις Krit. B 20 (619, 20).

πεδίον. ἄτοπον ἐν μεγάλωι πεδίωι ἕνα στάχυν γενηθῆναι Metrod. v. Ch. A 6

(451, 23) auf σελήνη Anaxag. (Demokr.) 46 A 42 (302, 4) 77 (308, 11).

πεζός. πεζὸν μᾶλλον ἢ ποιητικὸν τὸν λόγον v. Parm. A 18 (108, 17) πεζῶι λόγωι πρῶτον συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν Pherekyd. A 2 (504, 28 vgl. 505, 7) τὰ Ἡσιόδου μετήλλαξαν εἰς πεζὸν λόγον v. Eumelos Akusil. A 4 (512, 15).

πειθαρχεῖν. οὐ π. νόμοις Demokr. A 166 (383, 39).

πείθειν. *überreden, überzeugen.* πείθειν τῆι ῥητορικῆι Gorg. A 22 (550, 4) ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν A 26 (550, 24) vgl. Nausiphan. B 2 (464, 17 ff.) πείθειν ... τολμῆι κακῆι Krit. B 15, 6 (617, 7) πεῖσαι B 25, 42 (622, 6) πεῖσαν Parm. B 1, 16 (114, 22) πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος Bias 73a 3 (523, 8) πείσας ὅτι Archyt. B 3 (262, 19) — αὐτὸ μόνον πεισθέντες ὅτωι προσέκυρσεν Emped. B 2, 5 (173, 22) — πεποιθότες m. Inf. Parm. B 8, 39 (120, 18) — πείθεσθαι *folgen.* πείθεσθαι βουλῆι Herakl. B 33 (67, 13) ἀοιδοῖς πείθονται B 104 (77, 1) τοῖσι πειθομένοισι Demokr. B 248 (429, 5). Vgl. πειθώ.

πειθώ. λόγωι πειθὼ (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 12) Πειθοῦς κέλευθος Parm. B 4, 4 (116, 22) vgl. Emped. B 116 (207, 25) μεγίστη πειθοῦς ἁμαξιτός B 133, 3 (212, 12) ἰσχυρότερος ἐς πειθὼ λόγος ... χρυσοῦ Demokr. B 51 (400, 5) κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν ... χρώμενος λόγου πειθοῖ ἤπερ νόμωι καὶ ἀνάγκηι B 181 (418, 14. 16) ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῶι λόγωι καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο Gorg. B 11 (553, 30) (λόγοι) πειθοῖ τινι κακῆι τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν (559, 16) πειθοῦς δημιουργὸς ἡ ῥητορική A 28 (551, 3). Vgl. πείθειν.

πειρᾶν. πειρώμενοι (ἐπέων, ἔργων) Herakl. B 1 (61, 34) passiv. οἱ πειραθέντες φίλοι Demokr. B 100 (404, 20).

πεῖρας s. πέρας.

πείρειν. πεπαρμένοι (ἀμφὶ μόγοισιν) Emped. B 112, 12 (205, 19).

πεῖσμα coni. κλῆμα Demokr. B 148 (411, 12).

πέλαγος ἀναπεπταμένον Hesiod. B 8 (501, 14) παροίδησις πελάγους Thal. A 16 (9, 36) ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει Emped. B 50 (189, 6) αἵματος ἐν πελάγεσσι B 105, 1 (202, 17).

πελάζειν transit. πελάσασθαι Emped. B 133, 1 (212, 10) intrans. ἐὸν ἐόντι πελάζει Parm. B 8, 25 (120, 4).

πέλας. τῶν πέλας ξυμφοραί Demokr. B 293 (438, 1) τοῖς πέλας ἁνδάνειν B 153 (412, 8. 11) δράσειν .. τοὺς πέλας κακῶς Antiph. B 58 (601, 18) πείθειν τοὺς πέλας Krit. B 15, 6 (617, 7) πρὸς τὸς ⟨οὐ⟩ πέλας πορεύου Epich. Gn. 38 (95, 19).

πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταὐτὸν κοὐ ταὐτόν nach Herakl. Parm. B 6, 8 (117, 21) πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι B 8, 18 (119, 15) πάμπαν πελέναι ἢ οὐχί B 8, 11 (119, 18) πελέναι B 8, 45 (121, 6) πέλει Xenophan. B 2, 18 (46, 16) Emped. B 13 (176, 31) πέλοι Parm. B 8, 19 (119, 16) πέλεσθαι Xenophan. B 38, 2 (52, 11) ⟨B 16, 2 (49, 12)⟩ πέλεται Emped. B 81 (195, 29) πέλονται B 21, 7 (180, 21) 110, 7 (204, 6) 146, 2 (215, 27) ἔπλετο B 21, 2 (180, 16) 42, 3 (187, 29) 67 (193, 1) 68 (193, 7) 71, 1 (193, 18) 134, 4 (212, 24).

πέλεκυς. οὐ .. ἀποκέκοπται πελέκει (τὰ ἐν τῶι ἑνὶ κόσμωι) Anaxag. B 8 (317, 8) ... *movetur malleus a fabro ad securis generationem* Demokr. A 164 (383, 15).

πελεμίζειν. πελεμίζετο γυῖα θεοῖο Emped. B 31 (184, 23).

πέλμα. τὰ πέλματα ἀναίσθητα, ὅτι ἄμοιρα ὑγρότητος Hippon A 11 (224, 28).

πέμπειν. σπερχοίατο πέμπειν ... εἰς φάος Parm. B 1, 8 (114, 14) ἵπποι ταί με φέρουσιν ... πέμπον B 1, 2 (114, 8) — πέμπε ... ἅρμα Emped. B 4, 5 (174, 14) πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν Parm. B 12, 5 (123, 22) πέμψας κωλῆν ἐρίφου Xenophan. B 6, 1 (47, 11)

πέμπτος. σῶμα Philol. B 12 (244, 10)

οὐσία (*quinta essentia*) Pythag. Hippokr. v. Ch. 4 (232, 35. 36). Vgl. πέντε.

πένης ὢν πλουσίοις μὴ ἐπιτίμα Bias 73ᵃ 3 (523, 6) οὔτε πλούσιος ⟨ὁ⟩ ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων Demokr. B 283 (436, **14**) οἱ πένητες opp. οἱ δυνάμενοι Archyt. B 3 (262, **15**) — χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ καλῶς φρονεῖν ⟨δὲ⟩ πένητα ποιήσας Antiph. B 54 (600, **29**).

πενητεύειν. ὄμματα . . . πενητεύοντα μετώπων Emped. B 57, 3 (190, **9**).

πένθος. περὶ τὰ πένθη . . . καὶ τὸ σκληρὸν ἀφελὼν καὶ τὸ βαρβαρικόν v. Epim. A 4 (492, 7) τὰ ἑαυτοῦ πένθεα ἐρρωμένως φέροντα (v. Perikl.) Protag. B 9 (540, **5**).

Πενία μήτηρ Εὐμαίου· Demokr. B 24 (395, **8**) π. πλοῦτος ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρου B 283 (436, **13**) σμικρὰ ὀρέξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτωι ποιέει B 284 (436, **17**) χρημάτων ὄρεξις πενίης ἐσχάτης . . χαλεπωτέρη B 219 (424, 18) π. ἐπιεικέως φέρειν B 291 (437, **19**) ἐπὴν ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην μεταπέσωσιν B 101 (405, **2**) ἡ ἐν δημοκρατίηι πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστηισι καλεομένης εὐδαιμονίης . . . αἱρετωτέρη B 251 (429, **12**) σοφῆς πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικον . . . ἔχειν Krit. B 29 (622, **18**) τῶν . . . πενίαν ἑλκομένων λόγων κεκρατηκέναι τέχνηι v. Thrasym. 74 A 26 (535, 9) = 78 B 6 (578, 18 vgl. 24) καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν (v. Archiloch.) Krit. B 44 (626, **28**).

πενταθλεύειν. -εύων Xenophan. B 2, 2 (45, **15**).

πένταθλον Protag. A 10 (529, 27).

πεντάς. ποιότητα καὶ χρῶσιν ἐν πεντάδι Philol. A 12 (235, 9).

πέντε. ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς Xenophan. B 8, 3 (48, **5**) κρηνάων ἄπο πέντε ταμόντα Emped. B 143 (215, **14**) τὰ τᾶς σφαίρας σώματα πέντε Philol. B 12 (244, 8) vgl. τὰ (τῶν ὅλων) μέρη πέντε Aegypt. 60 B 7 (460, 24) — ἁρμονία πέντε ἐπόγδοα καὶ δύο διέσιες Philol. B 6 (242, **2**) ἡ διὰ πέντε συμφωνία Hippas. 13 (31, 40 ff.) vgl. Pythagor. 35 A 17 (256, 6. 18. 20) λόγος (συμφωνίας) διὰ πέντε 45 B 18 (273, 40).

πεντεκαιδεκαπλάσιος. ζῶια τὰ ἐπὶ σελήνης Philol. A 20 (237, 44).

πεντέμυχος (γενεά) Pherekyd. A 8 (506, 32). Vgl. ἄντρον.

πεντέπους Theodor. 4 (233, 13).

πεντηκοντάδραχμος ἐπίδειξις Prodik. A 11 (564, 35) 12 (565, 7).

πέπλος Pherekyd. A 11 (507, **14**) vgl. B 2 (508, 1 Anm.) Ἀθηνᾶς B 5 (509, 21) Πέπλος orph. Schrift 7, 4 (29, 12) 66 A 1 (470, 2).

πεπνῦσθαι. πεπνυμένην (ῥῆσιν) Anaxarch. B 1 (458, **5**).

περαίνειν. intrans. εἰ μὴ ἓν εἴη, περανεῖ πρὸς ἄλλο Meliss. B 5 (144, **13**) vgl. πέρας. ἁ φύσις ἁ ἐν τῶι κόσμωι ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων καὶ ὅλος ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῶι πάντα Philol. B 1 (239, **32**) vgl. B 2 (239, **35** ff.) 6 (241, **7**) A 9 (235, **1**) τὰ μὲν (τῶν ἔργων) ἐκ περαινόντων περαίνοντι, τὰ δ' ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων περαίνοντί τε καὶ οὐ περαίνοντι B 2 (240, **6**) σχίζων τοὺς λόγους . . . τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων B 11 (243, **16**) — περιόδους περαινούσας πρὸς ἀλλήλας καὶ ἔσω καὶ ἔξω Hippokr. 12 C 1 (83, 17 ff.) — πεπερασμένον κατὰ πλῆθος, κατὰ μέγεθος opp. ἄπειρον 3 A **5** (18, 16) πεπερασμένον (= περιττόν) καὶ ἄπειρον: ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 15) 8 (272, 10) vgl. πέρας. τὸ ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου B 7 (272, 4) — εἰ πολλά ἐστι, τὰ αὐτὰ πεπερασμένα καὶ ἄπειρα Zenon B 3 (134, 13) εἰ τοσαῦτά ἐστιν ὅσα ἐστί, πεπερασμένα ἂν εἴη (134, **17**) — πεπερασμένη ἀρχή Thal. Hippas. 1 A 13 (9, 16) πεπερασμένον Hippas. Herakl. 8, 7 (30, 43) = 12 A *5* (58, 8) πεπερασμένον (πεπεράνθαι) τὸ πᾶν Hippas. 1 (29, 23) (Herakl.) 7 (30, 46) Herakl. A 1 (55, 20) Parm. A 8 (107, 22) 23 (109, 8) 20 A 5 (139; 976ᵃ 7) τὸν

κόσμον A 9 (142, 9) τὸ μὲν πᾶν ἄπειρον, τὸν δὲ κόσμον πεπεράνθαι Meliss. Diog. (142, 10 anders Z. 9) = 51 A 10 (330, 1) vgl. Metrod. v. Ch. A 6 (451, 25) τὸν θεόν s. θεός Sp. 279, 30 ff. — ἀδύνατον ἐν πεπερασμένωι χρόνωι ἀπείρων ἅψασθαι Zenon A 22 (130, 41) vgl. A 25 (131, 29 ff.). Vgl. πέρας.

περαιοῦν. τὸ ἀμετάβολον ἀπὸ τᾶς τὸ ὅλον περιεχούσας ψυχᾶς μέχρι σελήνας περαιοῦται [Philol.] B 21 (247, 24).

περᾶν. διὰ παντὸς πάντα περῶντα Parm. B 1, 32 (115, 14).

πέρας (πεῖρας). *Schranke.* μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 26 (120, 5) πείρατος ἐν δεσμοῖσιν B 8, 31 (120, 10) — *Ende.* dist. τελευτή, ἔσχατον Prodik. A 15 (565, 33) τοῦ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἀρχή· εἴη γὰρ ἂν αὐτοῦ πέρας Anaximandr. 15 (14, 37) μηδὲν εἶναι πέρας, εἰ ἀεὶ περαίνειν ἀνάγκη ἕτερον πρὸς ἕτερον (14, 48) vgl. auch Archyt. A 24 (257, 18) εἰ δύο εἴη οὐκ ἂν δύναιτο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα Meliss. B 6 (144, 24) vgl. A 5 (136; 974ᵃ 12 vgl. 139; 975ᵇ 38 ff.) πέρατα τὴν τῆς γενέσεως ἀρχήν τε καὶ τελευτήν (139; 975ᵇ 37) τὸ πέρας περαίνειν ὂν πρὸς τὸ κενόν Meliss. A 8 (142, 4) πέρας καὶ ἄπειρον ἀρχαί Philol. A 9 (234, 45) τὸ ὂν ἐκ πέρατος καὶ ἀπείρου B 2 (240, 9) vgl. Pythagor. B 5 (271, 19) 22 (274, 29) 26 (275, 14) σώματος πέρατα: οὐσίαι B 23 (274, 46) vgl. B 24 (275, 3) vgl. περαίνειν. ἐπεὶ πεῖρας πύματον Parm. B 8, 42 (121, 3) οἱ πάντοθεν ἶσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει B 8, 49 (121, 10) κόσμου πέρας Emped. A 50 (161, 37) πείρατ' ἔχειν ἄστρων (οὐρανόν) B 10, 7 (123, 2) πεῖρας (γαίης) ἄνω — κάτω Xenophan. B 28 (51, 2. 3) — ξυνὸν ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας Herakl. B 103 (76, 23) — ψυχῆς *πείρατα B 45 (68, 18) πείρατα μύθων Emped. B 17, 15 (178, 12) — πέρατα rhetor. Pythagor. E 2 (292, 44).

ˣπερί m. Genet. περὶ τῶνδε λιπόξυλος ... πίστις Emped. B 71, 1 (193, 16) γνώμην περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει Anaxag. B 12 (318, 15) οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός Demokr. B 7 (388, 9) περὶ φύσιος ... ὧδε ἔχει Philol. B 6 (241, 2) κτείνειν πάντα περὶ παντός Demokr. B 258 (431, 6) σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα Emped. B 132, 2 (212, 7) m. Dativ. ἔργα .. περὶ χείλεσι μητίσασθαι B 139, 2 (214, 14) ἀπέλειπε , . ἁπαλῆι περὶ ποίηι (περίποια Hdss.) B 101, 2 (202, 6) τὰ περὶ τοῖς εἴδεσιν . . . Archyt. B 4 (263, 9) περὶρρηγμῖνι (πλάζεται) Emped. B 20, 5 (180, 8) m. Akkus. τοὶ περὶ τὰ μαθήματα Archyt. B 1 (258, 4) περὶ ἀδελφεὰ τὰ ... εἴδεα τὰν ἀναστροφὰν ἔχει (258, 12) αἱ περί τι .. ὀρέξεις Demokr. B 72 (402, 6) *in d. Nähe* Diog. B 6 (337, 17. 339, 1) adverb. σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα Emped. B 38, 4 (187, 2) vgl. περιάγειν, περιελίσσειν. Χρόνος περί τ' ἀενάωι ῥεύματι πλήρης φοιτᾶι ... Krit. B 18, 1 (618, 31).

περιάγειν. (ἥλιος δρόμον) περὶ δ(ὲ) ἤγαγε αὖθις ὀπίσσω Emped. (?) B 154, 1 (217, 5).

περιαγωγή (κόσμων) v. l. περίστασις Anaximandr. — Epikur. 2, 17 (15, 31) u. ö.

περιαλγεῖν. περιαλγῶν τῆι συμφορᾶι Antiph. B 54 (600, 16).

περιβάλλειν *Perioden bilden* 81 A 19 (612, 18) — τεῖχος, σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν Demokr. B 280 (436, 3).

περίγειος. ὑπὸ τῶι οὐρανῶι τὰ περίγεια Parm. A 37 (111, 16) Entstehung Emped. A 49 (161, 33) τὸ ὑποσέληνον καὶ περίγειον μέρος = οὐρανός Philol. A 16 (237, 23).

περιγίγνεσθαι. περιγίνεται (ὁ θεῖος νόμος) Herakl. B 114 (78, 6) πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος Demokr. B 218 (424, 14).

περιγραφὴ τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου Emped. A 50 (161, 37).

περιδινεῖσθαι, περιδίνησις d. κό-

σμος Anaximandr. Anaximen. 3 A 12 (19, 33) d. αἰθήρ Anaxag. A 71 (307, 17).

περίδρομος ἡλίου Emped. A 50 (161, 37). Vgl. δρόμος.

περιεῖναι. θνητῶν περίειμι .. ἀνθρώπων Emped. B 113, 2 (205, 22) ἐκ τοῦ περιεῦντος γενέσθαι (τὴν μουσικήν) Demokr. B 144 (410, 21).

εριελίσσειν. περὶ γαῖαν ἑλίσσεται .. φῶς Emped. B 45 (188, 18) vgl. ἅρματος .. *πέρι χνοίη ἑλίσσεται* B 46 (188, 23).

περιεργάζεσθαι. τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον μίσει Chilon 73a 3 (521, 23).

περιέρχεσθαι. περιέρχεται Krit. B 37 (624, 34).

περιέχειν. (τὸ ἄπειρον) περιέχειν τοὺς κόσμους (ἅπαντα) Anaximandr. 11 (14, 1) 15 (14, 40) τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει Anaximen. B 2 (21, 19) (τὸν οὐρανὸν) τὸ πυρῶδες καὶ ἀερῶδες ... περιέχοντα Emped. A 51 (161, 42) (τὸ πυρῶδες) ὁ ἀὴρ ἐν ἑαυτῶι περιέχων A 52 (162, 11) (τὸν ἥλιον) ὑπὸ τῆς περιεχούσης σφαίρας κωλυόμενον A 58 (162, 37) τὰς τὸ ὅλον περιεχούσας ψυχὰς [Philol.] B 21 (247, 24) — τὸ περιέχον οὐ δηλοῖ Herakl. A 1 (55, 31) τὸ περιέχον λογικὸν (φρενῆρες) A 16 (60, 1. 34) ἡ πρὸς τὸ π. συμφυία (60, 12 ff.) τὸ περιέχον στερεόν Parm. A 37 (111, 7) πῦρ Philol. A 16 (237, 16) τὸ ἀνωτάτω μέρος τοῦ περιέχοντος = ὄλυμπος (237, 20) τὸν χρόνον τὴν σφαῖραν τοῦ περιέχοντος εἶναι Pythagor. B 33 (277, 20) ἀήρ τε καὶ αἰθὴρ ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος καὶ τό γε περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος Anaxag. B 2 (314, 5. 6) ὁ νοῦς ... ἐν τῶι πολλῶι περιέχοντι coni. τὰ προσκριθέντα, τὰ ἀποκεκριμένα B 14 (320, 7) ὅταν εἰς μέγα κενὸν ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀθροισθῆι πολλὰ σώματα . . . Leuk. A 10 (345, 25) ἀσθενέστερον τὸ μεσημβρινὸν τοῦ περιέχοντος Demokr. A 96 (367, 47) πόλος = τὸ περιέχον ἅπαν Krit. B 18 (618, 28 vgl. 619, 2).

περιηγεῖσθαι. pass. κόσμος περιαγεόμενος ἐξ ἀρχιδίου [Philol.] B 21 (247, 22).

περιηγής. μονίηι περιηγέι γαίων (Σφαῖρος) Emped. B 27, 4 (183, 25) = 28, 2 (184, 4).

περικάρδιος. αἷμα Emped. B 105, 3 (202, 19) θερμόν Hippon A 10 (224, 20).

περικαταλαμβάνειν. περικαταλαμβανόμενα Archyt. B 1 (258, 18).

περικλᾶν, περίκλασις v. Atomen Leuk. A 24 (347, 22 ff.).

περίκλισις σελήνης Herakl. A 12 (59, 12) Alkm. A 4 (101, 11) Antiph. B 28 (596, 3).

*περικύκλησις (τοῦ ὄντος) Magier 60 B 6 (459, 36).

περιλαμβάνειν. (πνεῦμα) περιληφθὲν νέφει Anaximandr. 23 (16, 22) vgl. Demokr. A 93 (367, 33) (ἄστρα) περιληφθέντα ὑπὸ ἀέρος Anaximandr. 11 (14, 9) — νόωι περιληπτά Emped. B 2, 8 (173, 25).

περιλύειν τὸ μέτρον Epich. (?) B 6 (92, 13).

περιοδικός. πῦρ Herakl. A 8 (58, 30).

περίοδος. ἄλλοτε ἄλλον γινόμενον (κόσμον) κατά τινας χρόνων περιόδους Anaximen. Herakl. Diog. 3 A 11 (19, 30) γεννᾶσθαι, ἐκπυροῦσθαι κατά τινας περιόδους ἐναλλάξ Herakl. A 1 (55, 21) περιόδου μέτρον τεταγμένης A 8 (58, 35) περίοδος ἡλίου Thal. A 17 (9, 41) — τρισσαὶ τοῦ ἐν τῶι σώματι πυρός Hippokr. 12 C 1 (83, 4. 17) — rhetor. πρῶτος περίοδον κατέδειξε v. Thrasym. A 1 (573, 12).

περιοχή. περιοχαὶ ὑμένων Demokr. A 93 (367, 39).

περιπάλαξις. περιπαλάσσεσθαι (v. Atomen) Leuk. A 15 (346, 23) Demokr. A 58 (362, 44) = B 168 (416, 9) A 135 (376, 13. *16). Vgl. περιπλέκειν.

περιπέλειν. περιπλομένοιο χρόνοιο Emped. B 17, 29 (179, 6) 110, 8 (204, 7) κύκλοιο B 26, 1 (182, 23).

περιπλέκειν. περιπλέκεσθαι (v. Atomen) Leuk. A 10 (345, 27) 14 (346, 15) 24 (347, 32) Demokr. A 37 (359, 18) 49 (361, 30) 57 (362, 32) στεφάναι περιπεπλεγμέναι Parm. A 37 (111, 5). Vgl. περιπάλαξις.

περιπλευμονία Hipparch. 55 C 7 (449, 12).

περίπλοος Plur. (Demokr.) C 6 (448, 32).

περιπολεῖν. περιπολεῖ [Philol.] B 21 (248, 1).

περιρραντήριον. οὐκ εἰς περιρραντήριον ἐμβάπτειν Pythagor. C 4 (280, 34).

περισείειν. *περιέσεισεν ἀνθρώποις φόβους Krit. B 25, 37 (622, 1).

περισσός s. περιττός.

περίστασις v. l. περιαγωγή s. d. περίστασις τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ Oinop. 1 A 17 (9, 40) = 29, 7 (230, 13) — περιστάσεις opp. εὐφροσύναι [Demokr.] B 302 (445, 33).

περιστέλλειν. περιστέλλουσα χιτῶνι (σαρκῶν) Emped. B 126 (210, 6).

περιστερά. περιστεραὶ περιστεραῖς (συναγελάζονται) Demokr. B 164 (414, 23) ξυλίνην πετομένην ἐποίησε v. Archyt. A 10a (253, 17 ff.).

περιστέφειν. ταινίαις περίστεπτος Emped. B 112, 6 (205, 13).

περιστροφὴ (τοῦ ἀέρος) Philol. A 18 (237, 34).

περισφίγγειν. (ἐκ γῆς) ἄγαν περισφιγγομένης ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ Emped. A 49 (161, 31) vgl. B 38 (187, 2).

περισχισμὸς τοῦ σπέρματος Emped. A 81 (167, 5).

περιτείνειν. χιτῶνα .. καὶ ὑμένα περιτείνουσι τῶι κόσμωι v. Leuk. Demokr. 54 A 23 (347, 19).

περιτιθέναι. ἰσχὺν ἑαυτῶι περιτιθέμενον Demokr. B 252 (429, 17) — περιτιθεμένων τῶν γνωμόνων περὶ τὸ ἕν (τῆι μονάδι) Pythagor. B 28 (276, 22. 25) — τὸν περικείμενον αἰθέρα πύρινον Anaxag. A 71 (307, 16).

περιτροπή Demokr. A 8 (353, 28).

περιττός. οὐδέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν .. οὐδὲ περισσόν Emped. B 13 (176, 31) οὐδὲν ἔχων περιττόν (ὁ βίος) coni. μέγα, σεμνόν Antiph. B 51 (599, 24) περιττῶς εἰπεῖν v. Thrasym. A 12 (575, 28) ἡρμήνευε opp. ἐλλιπῶς v. Hippas. A 2 (579, 26) — opp. ἄρτιος. ὁ ἀριθμὸς ἔχει δύο .. ἴδια εἴδη, περισσὸν καὶ ἄρτιον Philol. B 5 (240, 19) Verhältnis zwischen ihnen (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 30 ff.) Pythagor. B 2 (270, 18. 20) περιττὸν καὶ ἄρτιον: ἀρχαί B 5 (271, 14. 20) 22 (274, 30) τὸ ἄρτιον ἄπειρον, τὸ περιττὸν πεπερασμένον B 5 (271, 15) τὸ ἄρτιον ὑπὸ τοῦ περιττοῦ περαινόμενον παρέχειν . . . τὴν ἀπειρίαν B 28 (276, 21 vgl. 30) coni. τὸ εὐθύ, τὸ ἴσον B 27 (276, 8) εὐθύ: ὁμαλόν: περιττόν: λευκόν (276, 14) τοῦ περιττοῦ γένεσιν οὔ φασιν B 26 (275, 16) ὁ περιττὸς (ἀριθμός) opp. ὁ εὐλόγιστος B 27 (275, 19) τῆι μονάδι τῶν ἐφεξῆς περισσῶν γνωμόνων περιτιθεμένων ὁ γινόμενος ἀεὶ τετράγωνος B 28 (276, 25).

περίττωμα. περιττώματα (καρποί) Emped. A 70 (164, 16).

περιττωματικός. (ζῶια) μηδὲν περιττωματικὸν ἀποκρίνοντα Philol. A 20 (237, 45).

περιφέγγεια ἡλιακή Anaxag. A 86 (309, 17).

περιφέρεια. ἐπὶ κύκλου περιφερείας Herakl. B 103 (76, 24) πλευραὶ διὰ σμικρότητα ἐφαρμόσσουσι τῆι τοῦ κύκλου περιφερείαι Antiph. B 13 (594, 7 vgl. 593, 25 ff.) μεγάλην εἶναι τὴν περιφέρειαν τὴν ἄνωθεν τοῦ ὁρίζοντος Hippokr. v. Ch. 5 (232, 30).

περιφέρειν. ὑπὸ τοῦ κύκλου περιφέρεται (ἥλιος) Anaximandr. 21 (16, 12) περιφερούσης αὐτὸν δινήσεως Demokr. A 89 (367, 7) περιφέρεσθαι v. γῆ Philol. A 17 (237, 29) 21 (237, 46).

περιφερής. ἄτομα Leuk. A 24 (347, 27) σχήματα Demokr. A 135 (376, 2 vgl. 367, 7. 17. 377, 30. 378, 17. 31) τὰς συνδέσεις οὐ περιφερεῖς ἀλλὰ προκρόσσας (378, 35) αἱ περιφερεῖς ταῖς περιφερέσιν (εἰς τὸν αὐτὸν τόπον

ωθοῦνται) sc. ψηφῖδες opp. ἐπιμήκεις B 164 (415, 7).

περίφοιτος. ἔργα περίφοιτα σελήνης Parm. B 10, 4 (122, 24).

περιφορά. τὴν ἐξωτάτω τῆς γῆς εἶναι τὸν οὐρανόν Anaximen. Parm. 3 A 13 (19, 35) φόβους, ὀνήσεις ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς (= οὐρανοῦ) Krit. B 25, 31 (621, 19) (τὸ θερμὸν) ἐξεχώρησεν εἰς τὴν ἀνωτάτω περιφορὴν καὶ . . . δοκέει αἰθέρα τοῖς παλαιοῖς εἰρῆσθαι Diog. C 3 (341, 18) (ἥλιον, σελήνην, ἄστρα) λίθους συμπεριληφθέντας ὑπὸ τῆς αἰθέρος περιφορᾶς Anaxag. A 42 (301, 41 vgl. 47) vgl. Leuk. A 24 (347, 37) (ἡλίου) Oinop. 10 (230, 44) ἡλιακή Anaxag. A 90 (310, 2) (γῆς) Emped. A 49 (161, 31) θεῖοι περιφεραί Pythagor. B 2 (270, 15).

περιφύειν. σφαῖραν περιφυῆναι τῶι περὶ τὴν γῆν ἀέρι Anaximandr. 10 (13, 36).

περιχεῖν. ἡ πιμελὴ (τοῖς ἐλάφοις) ἔξωθεν περιχεῖται Demokr. A 153 (381, 23) τὸ περιχεόμενον ὕδωρ τῶι νέφει Anaxag. B 19 (321, 10) τὸν ἀέρα περιχυθῆναι κύκλωι Emped. A 30 (158, 30).

περιχορεύειν Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 42).

περιχωρεῖν. ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλέον περιχωρεῖ καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλέον Anaxag. B 12 (318, 19. 20) ἡ περιχώρησις ἣν νῦν περιχωρέει τὰ ἄστρα κτλ. (319, 3) vgl. περιχωρῆσαι (318, 18) τούτων περιχωρούντων τε καὶ ἀποκρινομένων B 9 (317, 21).

περιχώρησις Anaxag. B 12 (318, 17. 319, 2. 5) 13 (320, 1).

περιώσιος. περιώσια εἰδώς Emped. B 129, 1 (211, 14).

περόνη. περόνησιν ἀρηρότε (ἄξονας) Parm. B 1, 20 (115, 2).

πέταλον. (ἄστρα) πέταλα πύρινα ὥσπερ ζωγραφήματα Anaximen. A 14 (19, 38) πλατὺν ὡς πέταλον τὸν ἥλιον A 15 (20, 5).

πέτρα, πέτρος. Entstehung Emped. A 69 (164, 4. 9) αἰθέρα . . ἀναρπάσαντα πέτρους ἀπὸ τῆς γῆς καὶ καταφλέξαντα τούτους ἠστερωκέναι Anaxag. A 71 (307, 18) ἄστρα πέτρους Demokr. A 85 (366, 31) ἥλιος = πέτρος (μύδρος) διάπυρος s. ἥλιος.

πέττειν ταχὺ τὴν τροφήν (τ. ὄρνιθας) Diog. A 19 (331, 45).

πεττεύειν. παῖς παίζων πεττεύων Herakl. B 52 (69, 17) vgl. C 5 (86, 43).

πεττός. ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν Antiph. B 52 (599, 27).

πεύθεσθαι s. πυνθάνεσθαι.

πεύκη coni. ἐλάτη Menest. 5 (219, 39).

πέψις. τὰς πέψεις τῆς τροφῆς σήψει Emped. A 77 (166, 2) vgl. A 76 (165, 41) (κοιλίη) διοικέουσα τὴν πέψιν (Demokr.) C 6 (448, 36) — πέψις τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου Menest. 7 (220, 10) opp. βλάστησις, αὔξησις (συκαμίνου) 4 (219, 33).

πηγή ὕδατος (θάλασσα) Xenophan. B 30, 1 (51, 8) ἐκ . . ὁσίων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγήν Emped. B 4, 2 (174, 11) θνητῶν . . . πηγήν B 23, 10 (182, 8) παγὰν ἀενάου φύσεως Pythagor. B 15 (273, 28).

πηγνύναι. ἐξ ὧν (Elem.) ὄμματ ἔπηξεν Emped. B 86 (197, 12) passiv. v. ὕδωρ Anaximen. A 7 (19, 5) Herakl. A 1 (55, 26) ἀήρ Emped. A 30 (158, 37) 60 (162, 41) νέφος Anaxag. A 85 (309, 11) Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47) ἥλιος A 4 (451, 17) βόρεια Leuk. A 27 (348, 16) ὅσ' ἔσω . . . πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγεν Emped. B 75, 1 (194, 6) πεπήγασιν ἁρμοσθέντα B 107, 1 (203, 2) ἅλς ἐπάγη B 56 (189, 29) πάγεν (βροτοί) opp. λύθεν B 15, 4 (177, 8).

πήγνυσις [Thal.] B 2 (11, 21).

πῆι Emped. B 4, 9 (174, 18) 17, 33 (179, 10) πῆι πόθεν Parm. B 8, 7 (119, 4).

πήληξ ἄρρεν Protag. A 28 (535, 20).

πηλίκος Xenophan. B 22, 5 (50, 11).

πηλός. εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῶι ἀπονίζοιτο Herakl. B 5 (62, 15) τὸν τύπον ἐν τῶι πηλῶι ξηρανθῆναι Xenophan. A 33 (41, 38) ἡ γῆ κατενεχθεῖσα εἰς τὴν θάλατταν πηλός (41, 40) πηλοί ursprüngl. auf γῆ Emped. (?)

B 154 (217, 8) vgl. πηλοῦν — ὅταν ἐν ὄνυχι ὁ πηλὸς γένηται Polykleit. B 1 (229, 15) παλὸν δεύειν χερσί Dialex. 2, 17 (639, 23).

πηλοῦν. πάντα ἐπηλώθησαν πάλαι Xenophan. A 33 (41, 38). Vgl. πηλός.

πηλώδης. ἀταρπιτός Parm. (?) B 20 (125, 16).

πημαίνειν. τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην Demokr. B 258 (431, 5).

πηροῦν. πηροῦσθαι Erklärung Alkm. A 5 (101, 25) πολλοῖς συμβαίνει πεπηρῶσθαι καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθαι Theophr. gegen Emped. A 86 (170, 38).

πήρωσις. ὁλόκληρος Demokr. B 296 (438, 8).

πιαίνειν. οὐ πιαίνει . . . μυχοὺς πόλεως Xenophan. B 2, 22 (46, 14).

πίθηκος κάλλιστος Herakl. B 82 (74, 7).

πίθος = τῆς ψυχῆς ἐν ὧι αἱ ἐπιθυμίαι Philol. (?) B 14 (245, 3) *cum in dolio cantant* Metrod. v. Ch. A 21 (452, 25).

πικρία (θαλάσσης) dist. ἁλμυρότης Anaxag. A 90 (310, 3).

πικρός. γλυκύ, πικρὸν ἐναντιότητες Alkm. A 3 (101, 1) = 45 B 5 (271, 34) γλυκὺ γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρουσε Emped. B 90, 1 (198, 1) νόμωι πικρόν, νόμωι γλυκύ Demokr. A 49 (361, 18) B 9 (388, 18) 125 (408, 17) σχῆμα A 129 (372, 36) 135 (376, 9) ὃ ἡμῖν γλυκύ, τοῦτ' ἄλλοις πικρόν A 130 (372, 47) 135 (375, 38. 376, 35. 47 ff.) μέλι μήτε γλυκὺ μήτε πικρόν A 134 (373, 18) aber τὸ πικρὸν μοῖραν ἔχειν συνέσεως A 135 (377, 3) — τὸ πικρὸν (ἁλμυρὸν) θαλάττης s. θάλαττα.

πιλεῖν, πίλησις. εἰ μὴ ἔστι μανὸν καὶ πυκνόν, οὐδὲ συνιέναι καὶ πιλεῖσθαι οἷόν τε Xuthos (220, 15) vgl. (εἶναι κενὸν) ὅτι φαίνεται ἔνια συνιόντα καὶ πιλούμενα Leuk. A 19 (347, 7) v. ἀήρ Anaximen. A 6 (18, 25) 7 (18, 38) v. ὑγρόν (?) Xenophan. A 46 (43, 22) νέφος πεπιλημένον A 43 (43, 12) ἀήρ = τῆς πίλησις Parm. A 37 (111, 12) πιληθῆναι ἐκ τῶν ἄλλων τὰ περίγεια Emped. A 49 (161, 33) (θάλατταν) ἱδρῶτα τῆς γῆς . . . διὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον πίλησιν A 66 (163, 25 vgl. 23) ἀπορροίας πιλουμένας (ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου) A 88 (171, 31). Vgl. πιλοῦν.

πίλημα. (τὰ ἄστρα) πιλήματα ἀέρος Anaximandr. 18 (15, 39) πυρός Herakl. Parm. 12 A 11 (59, 1) = 18 A 39 (111, 25).

πίλησις s. πιλεῖν.

πιλίον. ὡσπερεὶ περὶ τὴν ἡμετέραν κεφαλὴν στρέφεται τὸ πιλίον Anaximen. A 7 (18, 47).

πιλοῦν. νέφη πιλοῦσθαι Demokr. A 99 (368, 29).

πιμελή opp. ἰσχὺς τῆς τροφῆς Demokr. A 153 (381, 23).

πιμπλάναι. πίμπλανται ἀφροσύνης καὶ θράσεος Demokr. B 254 (430, 10) πλῆνται θυρέτροις Parm. B 1, 13 (114, 19) πλῆντο πυρός B 12, 1 (123, 18).

πινακοπώλης Krit. B 70 (629, 8).

πίναξ τῆς οἰκουμένης (γεωγραφικός) Anaximandr. 6 (12, 37. 41) γράψαι τι σύμβολον ἐν πίνακι Pythagor. D 7 (286, 30 ff.).

πίνειν. πίνων μὴ πολλὰ λέγε Chilon 73a 3 (521, 18) πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο οἴκαδε κτλ. Xenophan. B 1, 17 (45, 5) vgl. ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν Krit. B 6, 26 (616, 4) πίνουσι τοσοῦτον, ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα . . ἄγειν B 6, 15 (615, 24) vgl. πόσις, πρόποσις. ἡδοναὶ . . . ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν Demokr. B 235 (427, 5) ἐσθίεν, πῖνεν, ἀφροδισιάζεν Dialex. 1, 16 (637, 24) πολλὰ πίνοντα μὴ μεθύειν [Demokr.] B 300, 19 (445, 11) τὴν παρ' αὐτῶι ἕκαστος πίνει Krit. B 33 (623, 20) πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα B 6, 2 (615, 11) αἰνεῖν . . ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνηι Xenophan. B 1. 19 (45, 7) — πίνοντα γλυκὺν οἶνον Xenophan. B 22, 3 (50, 9) πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν Krit. B 34 (623, 28) τὰ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης Hippon B 1 (226, 3 vgl. 5).

πινυτός. μῦθον Mus. B 11 (486, 16).

πίπτειν. ⟨σημήϊα⟩ σκορπίου εἰς ἅλα πίπτει Kleostr. B 1 (502, 19) ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει Emped. B 133, 3 (212, 12) ἀέρος ὄγκος ... πεσὼν ἐπὶ τρήματα B 100, 13 (201, 2) ⟨πεσὼν κατὰ γαῖαν⟩ ἀναστρέφομαι B 119, 2 (208, 21) ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα B 104 (202, 18) πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι Pythagor. C 3 (279, 35).

πιστεύειν. μὴ πᾶσι πίστευε Thal. 73ᵃ 3 (522, 9) μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δοκίμοισι πιστεύειν Demokr. B 67 (401, 18) πιστεύοντες m. Inf. Fut. Archyt. B 3 (262, 17).

πίστις. *Treue.* θεράπευε πίστιν Pittak. 73ᵃ 3 (522, 19) μή σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας Thal. (522, 2) εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς φίλους τῆι πίστει Gorg. B 6 (557, 32) πίστις ἐκ τῆς εὐνομίας Anonym. Iambl. 6 (633, 21) εὐμετάβολον .. τὴν τῆς δόξης πίστιν Gorg. B 11 (559, 9) ... ἐλάττονι πίστει τῶν ἀνέμων δέδεται [Demokr.] B 302 (446, 23) — *Vertrauen.* ὄψιν ἔχων πίστει Emped. B 4, 10 (174, 19) *Glaubwürdigkeit.* γυίων πίστιν ἔρυκε B 4, 13 (174, 22) *Glaube, Überzeugung.* πίστις ἀληθής Parm. B 1, 30 (115, 12) 8, 28 (120, 7) πίστιος ἰσχύς B 8, 12 (119, 9) ὁρμή Emped. B 114, 3 (206, 4) περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἔπλετο πίστις B 71, 1 (193, 16) Πίστις καλεῖται (ἡ δεκάς), ὅτι ... δεκάδι ... πίστιν βεβαίαν ἔχομεν Philol. A 13 (236, 21) *Beweisstück.* παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις (φρήν) Demokr. B 125 (408, 20).

πιστός defin. Herakl. A 16 (60, 23) πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα Parm. B 8, 50 (121, 11).

πίστωμα. παρ' ἡμετέρης .. πιστώματα Μούσης Emped. B 5, 2 (175, 5).

πίστωσις καὶ ἐπιπίστωσις rhetor. Theodor. 74 A 26 (534, 23).

πίσυνος (Νείκεϊ) Emped. B 115, 14 (207, 20).

πιφαύσκειν. πιφαύσκων πείρατα μύθων Emped. B 17, 15 (178, 12).

πίων. σκέλος Xenophan. B 6, 1 (47, 11) μέλιτος B 1, 10 (44, 25) — πίειρα γῆ οὐδενὶ ξυμφέρει φυτῶι Menest. 6 (220, 4).

πλάδη. *Schwammigkeit.* πλάδης τυχόντα Emped. B 75, 2 (194, 7).

πλάζειν. ὁκόσα ἰνδαλμοῖσι διαλλάσσοντα ἀνὰ τὸν ἠέρα πλάζει ἡμέας Demokr. C 5 (448, 3) — κατ' ἀρχὰς πλάζεσθαι τὴν γῆν A 95 (367, 45) πλάζεται ἄνδιχ' ἕκαστα Emped. B 20, 5 (180, 8) ὅσα κυματοειδῶς ... πλάζεται Demokr. B 126 (408, 28) γυμνοὶ ἐπλάζοντο βραχίονες Emped. B 57, 2 (190, 8) τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν Parm. B 8, 28 (120, 7) πλακτὸν νόον B 6, 6 (117, 19). Vgl. πλάττειν.

πλανᾶν. (ὁ γλυκὺς χυλὸς) διαδύνων πλανᾶι τὰ ἄλλα καὶ ὑγραίνει Demokr. A 135 (376, 4) — ὄμματα ... ἐπλανᾶτο Emped. B 57, 3 (190, 9) γυῖα B 58 (190, 11) ἐν ὧι πεπλανημένοι εἰσί Parm. B 8, 54 (121, 15).

πλάνη. βίοτος ... πλάνη Krit. B 15, 8 (617, 9) ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης Demokr. B 148 (411, 12).

πλάνης. Περὶ τῶν πλανήτων Tit. Demokr. A 33 (357, 22) = B 5ᵇ (387, 24) τοὺς ἀπλανεῖς .. συνδεδέσθαι τῶι κρυστάλλωι, τοὺς πλάνητας ἀνεῖσθαι Emped. A 54 (162, 13) πλάνητες = κύνες τῆς Περσεφόνης Pythagor. C 2 (279, 24) Stellung im All Anaximandr. Metrod. v. Ch. 2, 18 (15, 42) Philol. A 16 (237, 18) Demokr. A 40 (360, 17) 86 (366, 33) τοῖς ἀπλανέσιν ἀντιφέρεσθαι Alkm. A 4 (101, 9) *suspicari se plures stellas esse quae currant sed nec numerum illarum posuit nec nomina* Demokr. A 92 (367, 30 vgl. aber Z. 25) (τὸν κομήτην) ἕνα τῶν πλανήτων ἄστρων Pythagor. 30, 5 (232, 13) auch Hippokr. v. Ch. (232, 34) τ. κομήτας σύνοδον πλανητῶν Anaxag. A 1 (294, 6) σύμφασιν Anaxag. Demokr. 46 A 81 (308, 34) vgl. 35 A 92 (367, 25).

πλάξ. πλάκας συμπάντων θαλασσίων Xenophan. A 33 (41, 37) ἡ ἐντὸς τῶν κογχυλίων Demokr. A 135 (377, 28).

πλάσμα. πλάσματα τῶν προτέρων Xenophan. B 1, 22 (45, 10).
πλάστιγξ ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ Krit. B 1 (613, 22).
πλαταγή Archyt. A 2 (251, 10) 10 (253, 14).
πλάτος. ἴση μῆκός τε πλάτος τε (Φιλότης) Emped. B 17, 20 (178, 17) μῆκος πλάτος βάθος = σῶμα Gorg. B 3 (553, 26) ὡς εὐθὺ ἐν μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλόν Pythagor. B 27 (276, 13) ἡ κατὰ πλάτος τέχνη (Demokr.) B 300, 18 (444, 33) — τοῦ ὕψους τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν . . . πλείονα εἶναι τὴν κατὰ τὸ πλάτος διάστασιν Emped. A 50 (161, 35) τὴν γῆν . . . . καὶ τὰ ἄστρα πάντα ἐποχεῖσθαι τωι ἀέρι διὰ πλάτος Anaximen. A 7 (18, 40) vgl. A 20 (20, 34) πλάτος γῆς opp. βάθος Anaximandr. 10 (13, 34) τὸ πλάτος αἴτιον εἶναι τοῦ μένειν (τὴν γῆν) Anaximen. Anaxag. Demokr. 2, 20 (20, 28) vgl. A 6 (18, 26) Anaxag. A 42 (301, 33) δισκοειδῆ τῶι πλάτει (τὴν γῆν) Demokr. A 94 (367, 41).
πλάττειν. (= πλάζειν) ἣν (ὁδὸν) πλάττονται Parm. B 6, 5 (117, 18) *bilden.* τύχης εἴδωλον ἐπλάσαντο Demokr. B 119 (407, 23).
πλατύς. ... ἀνοκωχεύειν τὰ πλατέα τῶν ἐχόντων βαρός opp. τὰ στενά Demokr. A 62 (363, 39) — γῆ πλατύς s. πλάτος. πλατὺν ὡς πέταλον τὸν ἥλιον Anaximen. A 15 (20, 5) πλατέα (σχήματα) Demokr. A 135 (377, 33) — πλατέος παρ' ὅρκου Emped. B 30, 3 (184, 20) πλατέεσσι . . ὅρκοις B 115, 2 (207, 8).
Πλειάς (*Vergiliae*) s. Reg. II Plejaden; dazu ἑπτὰ αἱ πλειάδες Pythagor. B 27 (275, 35. 37) *praecisa olei cariiate fu... ex vergiliarum ortu* Demokr. A 17 (354, 38) χορεύειν ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἕως πλειάδος ἀνατολῆς Hekat. B 5 (459, 29).
πλείων s. πολύς.
πλέκειν. πλέξαντα . . ὠιδάς Krit. B 1, 1 (613, 14) πλεκτοὺς στεφάνους Xenophan. B 1, 2 (44, 17).

πλεονασμός σπέρματος Emped. A 81 (167, 2. 5) ὑγρασίας Diog. A 30 (333, 10).
πλεονεξία opp. ἰσότας Archyt. B 3 (262, 13) πλενεξίη τὸ πάντα λέγειν μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν Demokr. B 86 (403, 14) πλ. verwerflich Anonym. Iambl 6 (632, 23 ff.) βασιλέα, τύραννον ἐξ ἀνομίας, πλεονεξίας 7, 13 (635, 4).
πλέος s. πλέως.
πλεύμων Anaxag. A 105 (312, 15) 'πλεύμονα' καλῶν τὸν Ναυσιφάνην v. Epikur. 62 A 7 (463, 24, 9 (463, 38).
πλευρά mathem. Pythagor. B 19 (273, 44 f.) 21 (274, 7) u. ö. αἱ πλευραὶ (πολυγώνου) διὰ σμικρότητα ἐφαρμόσουσι τῆι τοῦ κύκλου περιφερείαι Antiph. B 13 (594, 5 vgl. 593, 24 ff.).
πλευρόν. σχίζονται . . . ἐπὶ τὸ πλευρόν (φλέβες) Diog. B 6 (338, 8) χολὴν ἀπορραίνειν πρὸς . . . τὰ πλευρά Anaxag. A 105 (312, 15).
πλευρῖτις Hipparch. 55 C 7 (449, 12).
πλέως. πλῆ = πλέη Diog. B 10 (340, 6) τὸ 'πλεῖον' δύο σημαίνειν παρ' Ὁμήρωι Metrod. v. L. 5 (326, 27) — πᾶν πλέον Parm. B 9, 3 (122, 11) πλέων ἐστίν (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (146, 8 vgl. 147, 3) τὸ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῶι πυκνῶι (146, 11) κρίσιν ταύτην χρὴ ποιήσασθαι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω (146, 13 vgl. 147, 1. 2. 3) φροντίδων πάντα πλέα Antiph. B 49 (599, 16).
πληγή. ἀνάγκη = πληγὴ ὕλης coni. ἀντιτυπία, φορά Demokr. A 66 (364, 14) *plaga* A 47 (361, 11) φύσει ἀκίνητα τὰ ἄτομα πληγῆι κινεῖσθαι (361, 13) vgl. Leuk. A 24 (347, 29) κινεῖσθαι τὰ σώματα μήτε ὑπὸ βάρους μήτε πληγῆς, ἀλλ' ὑπὸ θείας δυνάμεως Ekphant. 1 (265, 33) αἱ ἀπὸ τῶν πνευμάτων πληγαί Leuk. A 24 (347, 40) vgl. Metrod. v. Ch. A 15 (451, 46) — πληγῆι (sc. θεοῦ) νέμεται Herakl. B 11 (64, 7) ὑπὸ πληγῆι (κεραυνοῦ Διός) . . πάντ' ἐρρίγα(σιν) Kleanth. heraklitis. 12 C 4 (86, 32) — οὐ δυνατόν ἐστιν ἦμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγᾶς τινων ποτ' ἄλλαλα, Ent-

stehung v. πλαγά Archyt. B 1 (258, 14. 15 ff. vgl. 259, 3. 8. 11) — ἀποσπᾶται πληγῆι τινι μεριζόμενος (ἄνθρωπος) Demokr. B 32 (398, 2).

πλῆθος. (στοιχεῖα) ἀίδια πλήθει καὶ ὀλιγότητι Emped. A 28 (158, 6) — ἄπειρον κατὰ πλῆθος opp. κατὰ μέγεθος 3 A 5 (18, 16) τὸ κατὰ πλῆθος Zenon B 3 (135, 4) vgl. unten Z. 18 ff. 28. 31. 37 — ἓν καὶ πλῆθος : ἀρχαί Pythagor. 14 A 3 (100, 33) = 45 B 5 (271, 21) ἀνάγκη ἢ τὸ ἓν εἶναι ἢ τὸ πλῆθος, ἀδύνατον πλῆθος εἶναι ἐν τοῖς οὖσιν Zenon A 21 (130, 31 ff.) ἄπειρον τὸ πλῆθος τῶν ὄντων : παλαιοὶ σοφισταί 25 A 6 (221, 28) = 76 B 1 (552, 6) ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλῆθος καὶ σμικρότητα Anaxag. B 1 (313, 32) σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος B 4 (315, 21) τὸ . . περιέχον ἄπειρόν ἐστι τὸ πλῆθος B 2 (314, 6) τῶν ἀποκρινομένων μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος B 7 (316, 21) (ἀήρ, αἰθήρ) μέγιστα ἔνεστιν ἐν τοῖς σύμπασι καὶ πλήθει καὶ μεγέθει B 2 (314, 2) ἴσον πλῆθος B 3 (314, 19) ἴσαι μοῖραι . . . πλῆθος B 6 (316, 11) ἴσα πλῆθος (316, 16) τὰ μὲν ἄτομα ἄπειρα τῶι πλήθει, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον τῶι μεγέθει Leuk. Demokr. 54 A 15 (346, 19 ff.) τὰς ἀτόμους ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος Demokr. A 1 (352, 26) σχημάτων ἄπειρον τὸ πλῆθος Leuk. A 8 (345, 4) u. ö. εἶναι τὸ πλῆθος (τῶν πρώτων σωμάτων) ὡρισμένον καὶ οὐκ(?) ἄπειρον Ekphant. 1 (265, 31) (κόσμοι) ἄπειροι κατὰ τὸ πλῆθος Metrod. v. Ch. A 6 (451, 24) vgl. ἄπειρος — ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἑτεροιώσεων Diog. B 5 (336, 15) — τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν Thrasym. B 1 (577, 6).

πληθύειν τὸν Νεῖλον Thal. A 1 (6, 13) 16 (9, 33).

πληκτικός. δύναμις Leuk. A 24 (347, 29).

πλῆκτρον. λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος Skythin. heraklitis. 12 C 3 (86, 17 ff.).

πλημμέλεια. φέρειν πραέως πλημμέλειαν Demokr. B 46 (399, 18).

πλημμελής. ἔρδειν τι πλημμελές Demokr. B 181 (418, 17).

πλημοχόη. πλημοχόας . . . προχέωμεν Krit. B 17 (618, 16).

πλήν m. Genet. Anaxag. B 11 (318, 2) 12 (319, 10) adverb. Demokr. B 175 (417, 11).

πλήρης. Χρόνος περὶ . . ἀενάωι ῥεύματι πλήρης Krit. B 18, 2 (618, 32) — τὸ πλῆρες (u. κενόν) Bedingung der Bewegung, τούτων τὸ μὲν οὐκ ἂν δέξασθαι, τὸ δὲ οὐκ εἶναι οὐδέν Meliss. A 5 (136; 974ᵃ 17), aber τὸ πᾶν πλῆρες A 1 (135, 25) πλῆρες (*plenum*, = ὄν, δέν, ναστόν, στερεόν, σῶμα, ἄτομοι) u. κενόν (*inane*, = οὐκ, μὴ ὄν, οὐδέν) ἀρχαί, στοιχεῖα (τὸ πᾶν u. ä.) Leuk. A 1 (342, 35. 343, 2) 6 (343, 45) (τὴν ἀτόμων οὐσίαν ναστὴν καὶ πλήρη ὑποτιθέμενος) 8 (345, 7 ff.) 10 (345, 24) 11 (345, 30) 12 (345, 36) (τὸ κυρίως ὂν παμπλῆρες ὄν) 7 (344, 23) Demokr. A 38 (359, 33) 40 (360, 8) 44 (360, 41) 45 (360, 43) 51 (362, 3) 60 (363, 18) u. ö. Metrod. v. Ch. A 3 (451, 7) B 1 (453, 12) dafür ἀδιαίρετα A 2 (451, 4) vgl. κενός. τὸ πλῆρες ἀέρος κενὸν εἶναι : οἱ ἄνθρωποι 54 A 19 (346, 47).

πληροῦν. σελήνην ποτὲ πληρουμένην ποτὲ μειουμένην Anaximandr. 11 (14, 11).

πλήρωσις opp. κένωσις Pythagor. D 8 (290, 7. 288, 20).

πλησιάζειν. ἄνθρακες πλησιάσαντες τῶι πυρί Herakl. A 16 (60, 17).

πλησίος. ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίων μικρὰ ἐλαττούμενος Pittak. 73ᵃ 3 (522, 15) — adv. πλησίον που Antiph. B 49 (598, 24) ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον (vgl. πέλας) κακῶς ποιήσων B 58 (601, 12) μὴ κακολόγει τοὺς πλησίον Chilon 73ᵃ 3 (521, 20).

πλίγμα γνῶναι Gorg. B 8 (558, 10).

(πλίνθος). *latere fabricata maceries* Demokr. B 28 (396, 26).

πλοῖον. πλοίων ἀπόστασιν δεικνύναι

Thal. A 20 (10, 22) τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινομένους οἷον ἀστέρας Xenophan. A 39 (42, 42).

πλοκεύς. Handwerk Hippokr. 12 C 1 (84, 39) πλοκεύς = πλοκὰν (μαθών) Epich.(?) B 3 (91, 8).

πλοκή. πλοκὰν (μαθών) Epich(?) B 3 (91, 8).

πλούσιος. οὔτε πλούσιος (ὁ) ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων Demokr. B 283 (436, 14) ἐκ πλουσίου πένης u. umgek. Anonym. Iambl. 3 (631, 19) πένης ὢν πλουσίοις μὴ ἐπιτίμα Bias 73a 3 (513, 7) οἱ πλούσιοι διδόντι τοῖς δεομένοις Archyt. B 3 (262, 16) — ἀνάγκη (τὸν ἀέρα) ἄπειρον εἶναι καὶ πλούσιον διὰ τὸ μηδέποτε ἐκλείπειν [Anaximen.] B 3 (21, 31) σκαιότητα πλουσίαν σύνοικον ἔχειν opp. σοφὴ πενία Krit. B 29 (622, 18).

πλουτεῖν. ῥάιδιον Thal. A 1 (4, 6) 10 (8, 28) μὴ πλούτει κακῶς Thal. A 1 (6, 11) 73a 3 (522, 1) πῶς κακὸν τὸ πλουτεῖν καὶ ὅπως ἀγαθόν Prodik.(?) B 8 (572, 16).

πλοῦτος. πλούτωι φιλίαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 12) ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον (523, 8) — πλοῦτος Ursache d. Verlotterung Herakl. B 125a (Nachtr. z. S. 79, 15) πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρου Demokr. B 283 (436, 13) σμικρὰ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτωι ποιέει B 284 (436, 18) δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα B 77 (402, 15) vgl. πάντα τὰ τοιαῦτα (wie πλοῦτος, δόξα) ἐλάττονι πίστει τῶν ἀνέμων δέδεται [Demokr.] B 302 (446, 22) οὐκ ἔστιν . . ἀσφαλὴς πλούτου πυλεών . . . B 288 (437, 11) ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος opp. αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες Demokr. B 185 (419, 15) χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ καλῶς φρονεῖν (δὲ) πένητα ποιήσας Antiph. B 54 (600, 28) πλ. ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος Demokr. B 218 (424, 18) διηνεκὴς ἐπὶ πᾶσιν . . . πλούτου ἐπιθυμία [Demokr.] B 302 (446, 1) πᾶς ἀνὴρ τοῦ πλούτου ὀρέγεται Anonym. Iambl. 4, 4 (632, 8) θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας Antiph. B 65 (602, 25) πλοῦτον Σκοπάδων Krit. B 8, 1 (616, 14) — μήκιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον Emped. B 129, 2 (211, 15) = 132, 1 (212, 6).

πλυντρίς Menest. 6 (220, 5).

πνεῖν. ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας Antiph. B 49 (598, 18).

πνεῦμα. *Luft.* πνεῦμα (πῦρ, ὑγρόν u. a.) μέρη τῶν ὅλων Aegypt. 60 B 7 (460, 25) = Ζεύς (460, 30) ἐκ τοῦ γόνου (Ζάντος?) πῦρ, πνεῦμα, ὕδωρ Pherekyd. A 8 (506, 31) ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀὴρ περιέχει (λέγεται συνωνύμως ἀὴρ καὶ πνεῦμα) Anaximen. B 2 (21, 18) πνεῦμα Ursache des Gewitters usw. Anaximandr. 23 (16, 22) Anaximen. A 7 (19, 6) Herakl. A 14 (59, 18) (*spiritus*) Diog. A 16 (330, 15 ff.) des Erdbebens (*spiritus*) Anaximandr. 28 (17, 11) Demokr. A 98 (368, 9) ἐξ ἁπλοῦ καὶ μονοειδοῦς ἀέρος καὶ πνεύματος τὰ ζῶια Anaximen. B 2 (21, 20) — ἀσκὸν βαπτίσαι πλήρη πνεύματος Zenon (?) A 18 (130, 2) πνεύματος ἐλλείποντος, ἐμπίπτοντος b. d. Wasseruhr Emped. B 100, 15. 21 (201, 4. 10) τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ πρόσπτωσιν πνεύματος A 93 (172, 25) — (beim) *Atem.* τὸ πνεῦμα τὸ μὲν ἕλκει, τὸ δὲ ὠθεῖ Hippokr. 12 C 1 (84, 15 u. ö.) ἅμα τῶι ἀναπνεῖν ἀνάγοντα τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Alkm. A 5 (101, 19) τὸ ζῶιον ἐπισπᾶται τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ψυχρὸν ὄν, εἶτα ἐκπέμπει κτλ. Philol. A 27 (239, 4 ff.) beim Sprechen, Singen, Flöten Archyt. B 1 (260, 7. 12) ὑπὸ ἰσχυρῶ πν. (260, 2) σφοδρῶι (259, 15) φωνῆς αἴτιον πνεῦμα (Demokr.) C 6 (448, 30 f.) *somnum indigentiam spiritus* Demokr. A 136 (379, 17) — rhetor. πνεύματος ἦρξε v. Gorg. A 1 (544, 9). Vgl. πνευματικός, πνευματώδης.

Wind (πνεύματα). ἀνέμων πνεῦμα Emped. B 84, 4 (196, 32) πνεῦμα (sc. ἀνέμου) τῶι μὲν ῥιγῶντι ψυχρόν, τῶι

δὲ μὴ οὔ Protag. B 1 (536, 25) — τὸ πρῶτον ὑγρὸν διατμίσαι πνεύματα Anaximandr. 27 (16, 42) Entstehung v. πνεύματα Xenophan. A 46 (43, 22) Herakl. A 1 (55, 41) (Anaximandr.) Diog. A 17 (330, 24) Diog. A 9 (329, 45) παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις syn. ἄνεμοι Emped. B 111, 5 (204, 16) ὅταν γένωνται . . . ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις Antiph. B 29 (596, 8 vgl. 11). Vgl. ἀήρ, ἄνεμος.

Hauch = *Seele*. *causam motus aquae spiritum insidentem* Thal. 71 A 5 (505, 32) (*anima*) *principium mundi* Epich. Enni 49 (97, 9) ἐν ὑπάρχειν πνεῦμα τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου διῆκον ψυχῆς τρόπον κτλ. Pythag. Emped. 21 B 136 (213, 22) ψυχή = *spiritus insertus atomis* Demokr. A 103 (369, 32) *unum nobis de coelo spiritum, alterum terrenis seminibus comparatum* Pherekyd. A 5 (506, 1) ἡ ψυχὴ πνεῦμα Xenophan. A 1 (34, 20) γᾶ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω Epich. Gn. 9 (93, 3) κατθανών· ἄνω τὸ πνεῦμα διαμενεῖ κατ' οὐρανόν 22 (94, 7) (*plantam*) *habere spiritum* Anaxag. A 117 (313, 25).

Geist. μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος Demokr. B 18 (394, 3).

πνευματικός. χιόνα ὅταν συμπεριληφθῆι τι τῶι ὑγρῶι πνευματικόν Anaximen. A 17 (20, 15) κοιλία τῆς καρδίας πνευματική Diog. A 20 (332, 11) ὕλη αἱματικὴ καὶ πνευματική Nahrung d. Embryo Emped. A 79 (166, 29) ἡ δύναμις (τοῦ σπέρματος) πνευματική Demokr. A 140 (379, 36).

πνευματοῦν passiv. v. ἀήρ Leuk. A 24 (347, 35).

πνευματώδης. τὸ σπέρμα Diog. B 6 (336, 19) vgl. *spiratione adductus spiritus sanguinem suspendit, semen = sperma sanguinis spiritu collisi* (337, 7. 9).

πνεύμων. ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος Emped. A 94 (172, 28) τὸ θερμὸν . . προχυθέντος τοῦ βρέφους τὸ ψυχρὸν εἰς τὸν πνεύμονα ἐφέλκεσθαι Diog. A 28 (332, 39) θαμιναὶ πνευμόνων σήραγγες . . . φωνῆς αἴτιον πνεῦμα τίκτουσιν (Demokr.) C 6 (448, 30).

πνο(ι)ή. *Wehen*. ἐπεισάγεσθαι (sc. ἐπὶ τὸν οὐρανὸν) ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνον, πνοήν, τὸ κενόν Pythagor. B 30 (276, 43) ⟨πνοιαὶ ἀνέμοιο⟩ Xenophan. B 30, 2 (51, 9) (ἄνεμοι) πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας Emped. B 111, 4 (204, 15) *Atem*. πνοιῆς λελόγχασι πάντα καὶ ὀσμῶν B 102 (202, 8).

ποδάγρα Hipparch. 55 C 7 (449, 12).

ποδεῖον Krit. B 65 (628, 31).

ποδηγετεῖν (τἀγαθά) Demokr. B 173 (417, 1).

ποδιαῖος. μήκει οὐ σύμμετροι τῆι ποδιαίαι (τρίπους, πεντέπους usw.) Theodor. 4 (233, 14).

ποδοχῶν Antiph. B 96 (605, 24).

ποθεῖν. ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἱκέσθαι Emped. B 110, 9 (204, 8) ἀλλήλοισι ποθεῖται B 21, 8 (180, 22) ποθητὸς μᾶλλον ἢ φοβερός [Demokr.] B 302 (445, 39).

πόθεν Emped. B 17, 32 (179, 9) π. οὖν B 14 (177, 2) τίς πόθεν Xenophan. B 22, 4 (50, 10) τῆι πόθεν Parm. B 8, 7 (119, 4) ἄλλοθέν ποθεν Hippon B 1 (226, 6).

Πόθος Emped. B 64 (192, 16) ὁ πόθος οὐ συναπέθανεν Gorg. B 6 (557, 32).

ποία. ἁπαλῆι περὶ ποίηι (πέριποια Hdss.) Emped. B 101, 2 (202, 6).

ποιεῖν. aktiv. dist. πράττειν, ἐργάζεσθαι (Prodik.) A 18 (566, 18 f.) — ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν καὶ λέγειν Herakl. B 73 (73, 1) ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαΐοντας B 112 (77, 20) vgl. τὸ δέον . . . καὶ ποιεῖν ⟨καὶ ἐὰν⟩ Gorg. B 6 (557, 18) ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε Pittak. 73a 3 (522, 11) οὕτω ποιέοντα Herakl. B 5 (62, 17) οὕτω . . κατὰ ἀνθρώπων . . . ποιεῖν Demokr. B 259 (431, 11) κακῶς ποιήσων Antiph. B 58 (601, 12) Demokr. B 265 (432, 18) vgl. Sp. 501, 13 ff. — ποιεῖ

φᾶρος Pherekyd. B 2 (508, 8) σώματ' ἐποίουν Xenophan. B 15, 4 (49, 8) (κόσμον) ἐποίησεν Herakl. B 30 (66, 21) ἄνεμον ἐποίησεν (ὕδωρ) Anaxag. B 19 (321, 11) ποιεῖν ψόφον Archyt. B 1 (259, 1) τὸν γάμον ποιεῦσιν Pherekyd. B 2 (508, 7) παραλλαγὰς ἐποίουν Krit. B 36 (624, 25) — βίην ἡ ταχυτὴς ποιεῖ Anaxag. B 9 (317, 14) ὁμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ Demokr. B 186 (419, 16) μέζονες ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν B 219 (424, 19) — ὅσα νεμεσᾶις τῶι πλησίον, αὐτὸς μὴ ποίει Pittak. 73a 3 (522, 13) ἃ ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα . . αὐτοί Antiph. B 58 (601, 21) ὁκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν Herakl. B 1 (62, 2) μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον Demokr. B 264 (432, 12) μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι B 279 (435, 15) τῶι τὰ δίκαια ποιεῦντι B 266 (433, 5) τὸ κελευόμενον ποιεῖν Antiph. B 61 (602, 12) τοῦτο ποιεῖν Krit. B 37 (624, 33) ταῦτα ὁ ποιῶν Demokr. B 258 (431, 6) τοῦτο ποιοῦντα Antiph. B 54 (600, 15) — (πόλεμος) τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε κτλ. Herakl. B 53 (69, 21) τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι Antiph. B 49 (598, 18) . . . τοῦ καλῶς φρονεῖν πένητα ποιήσας B 54 (600, 29) ποιοῦσιν τὰ οἰκία πολλά τε καὶ μεγάλα Pherekyd. B 2 (508, 4) νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδύ κτλ. Herakl. B 111 (77, 18) θυρέτρων χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν Parm. B 1, 18 (114, 24) οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν Zenon B 2 (133, 23) vgl. ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ Demokr. B 211 (423, 17) βαρὺν ποιήσει τὸν ψόφον Archyt. B 1 (259, 11) ὀξὺν ποιεῖ, βαρὺν τὸν ἆχον (260, 10) ἀτελέας ποιεῖ τὰς πρήξιας Demokr. B 81 (403, 3) ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτωι ποιέει B 284 (436, 18) τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν s. κρείττων, λόγος — m. Inf. ἐποίει διακρίνεσθαι Anaxag. B 13 (320, 2) ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι B 12 (319, 5) — medial. ἆθλα ποιεῖσθαι Gorg. A 1 (544, 24) ὅρκους . . ποιέονται Demokr. B 239 (427, 17) κρίσιν ποιήσασθαι Meliss. B 7 (146, 13) ἑταίρους ποιοῦνται Antiph. B 65 (602, 25) παῖδα ποιήσασθαι (ἐκ τῶν φίλων) Demokr. B 277 (434, 14) ἢν δέ τις ποιῆται ἀπὸ ἑωυτοῦ (434, 19) — ὅταν . . . τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται Antiph. B 60 (602, 3) — καινὸν . . . τὸν λόγον ποιήσομαι Hippias B 6 (584, 23) ἴσον ποιοῦνται τὸ διάστημα Archyt. B 2 (261, 21) Διονύσωι πομπὴν ἐποιοῦντο Herakl. B 15 (64, 23) ἐποιήσατο ἑαυτοῦ σοφίην [Herakl.] B 129 (80, 16) λόγον ποιεῖσθαι (ψυχῆς, σώματος) Demokr. B 187 (419, 18) ποιεῖται (μωμεομένων φλαύρων) B 48 (399, 23) — ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται B 235 (427, 2) εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι τὰς ἡδονὰς ποιοῖτο B 189 (420, 5) — passiv. νομίζον πεποίηται Demokr. B 278 (435, 10) τῶν εὖ πεποιημένων opp. τῶν ἡμαρτημένων B 265 (432, 14).

Doxographie. πάσχειν u. ποιεῖν διά τινων πόρων Emped. A 87 (171, 15. 20) vgl. Leuk. A 7 (344, 30 ff.) ποιεῖν καὶ πάσχειν ἧι τυγχάνουσιν ἁπτόμενα (344, 26) εἰ μὴ ἐξ ἑνὸς ἦν ἅπαντα, οὐκ ἂν ἦν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων Diog. A 7 (329, 29) = A 19 (331, 5) τὸ αὐτὸ καὶ ὅμοιον εἶναι τό τε ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον Demokr. A 63 (363, 44) vgl. A 135 (373, 24) — ὁ αἰθὴρ τὸ ποιοῦν, ἡ γῆ τὸ πάσχον Pherekyd. A 9 (507, 6 vgl. 3) τὸ ποιοῦν αἴτιον ἀναιρῶν opp. ὕλη v. Anaximandr. 14 (14, 32) vgl. B 2 (21, 22) Parm. A 7 (107, 14) Anaxag. A 46 (303, 38), ὕλη, ποιητικός.

ποίημα. διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖν Parm. A 1 (103, 3) ἐμφαίνειν A 48 (112, 29) ποιήματα ἔχων: ἔπη, τραγωιδίας, διθυράμβους opp. καταλογάδην λόγους Hippias A 12 (582, 18).

ποίησις. Περὶ ποιήσιος Tit. Demokr. A 33 (357, 44) = B 16a (393, 20) πολιτεία: ποίησις Emped. A 1 (152, 7).

ποιητής getadelt Herakl. A 23 (61, 24) ἀδονάν, οὔ ποτ' ἀλάθειαν ποιεῦντι Dialex. 2, 28 (641, 2) vgl. 3, 17 (643, 1)

ὅστις ⟨κα⟩ πλεῖστα ἐξαπατῆι οὗτος ἄριστος 3, 10 (612, 6) *negat sine furore quemquam poetam magnum esse posse* Demokr. B 17 (393, 21 ff.), ποιητὴς ἅσσα ἂν γράφηι μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλά B 18 (394, 2) τὰ ὑπὸ τῶν π. λεγόμενα συνιέναι ἅ τε ὀρθῶς πεποίηται καὶ ἃ μή Protag. A 25 (534, 12) ποιητῶν (wie Orpheus, Musaios u. a.) Hippias B 6 (584, 20) πάντες οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν διάθεσιν ἀποδιδόασι τὸ φρονεῖν Theophr. 55 A 135 (377, 15) Περὶ ποιητῶν Tit. angebl. Antiph. A 6 (590, 28).

ποιητικός. δύναμις Emped. A 28 (158, 10) ποιητικὸν καὶ εἰδικόν opp. παθητικὸν καὶ ὑλικόν Pythagor. B 15 (273, 15) — ποιητικῆι ἐπιθέσθαι v. ἑπτὰ σοφοί Anaximen. v. Lamps. 73ª 1 (518, 13) καταφεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα v. Hippias A 2 (579, 27) ἰδέαν τοῦ λόγου (οὐ) καταφεύγουσαν ἐς τὰ ἐκ τῆς ποιητικῆς ὀνόματα v. Krit. A 1 (608, 7) ἀπαγγελία ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι v. Antiph. B 44ª (597, 21) ποιητικὴ φράσις Gorg. A 4 (546, 18) λέξις A 29 (551, 9) ποιητικωτέροις λόγοις λέγων v. Anaximandr. 9 (13, 9).

ποικιλία σχημάτων, μεγεθῶν (Leuk.) A 24 (347, 25).

ποικίλλειν. ἐν αὐτῶι (d. h. τῶι φάρωι) ποικίλλει Γῆν . . . Pherekyd. B 2 (508, 9) γραφέες ἀναθήματα ποικίλλωσι Emped. B 23, 1 (121, 25).

ποίκιλμα. οὐρανοῦ δέμας, Χρόνου καλὸν ποίκιλμα Krit. B 25, 34 (621, 22).

ποικίλος. ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς . . . ταμιεῖον Demokr. B 149 (411, 18) — ἄτομοι Leuk. A 24 (347, 33).

ποινή. τείσουσι ποινήν Mus. B 22 (488, 29) *Poena deus* Demokr. A 76 (365, 31).

ποιός. κατὰ τὴν ποιὰν κίνησιν (Xenophan.) A 39 (42, 43) πάντα μετέχειν ψυχῆς ποιᾶς (Demokr.) A 117 (371, 22) τῶν ζώιων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς κράσεις (Emped.) A 73 (165, 7) τὴν ὑγείαν τὴν σύμμετρον τῶν ποιῶν κρᾶσιν (Alkm.) B 4 (104, 12).

ποιότης ἐν πεντάδι Philol. A 12 (235, 9) (ἀέρα) ταῖς ποιότησιν ὡρισμένον Anaximen. A 6 (18, 23) — τὰς ποιότητας ἐκβάλλει Demokr. B 117 (407, 1) ποιότητες νόμωι A 1 (352, 36) ἐξ ἀποίων τῶν λόγωι θεωρητῶν τὰς αἰσθητὰς γίνεσθαι ποιότητας A 124 (372, 11).

ποιπνύειν. ἰδέα ποιπνύουσα (Κύπρις) Emped. B 73, 2 (193, 26).

πολεμεῖν. μὴ λόγωι ἀλλὰ τοῖς ἔργοις Pythagor. D 9 (291, 1).

πολέμιος. adjekt. πολέμιον (τᾶι φύσει τὸ ψεῦδος) conj. ἐχθρόν opp. οἰκεῖον καὶ σύμφυτον Philol. B 11 (244, 4) περὶ κιναδέων τε καὶ ἑρπετέων . . . τῶν πολεμίων Demokr. B 259 (431, 10) substant. τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νομίζειν Kleobul. 73ª 3 (520, 17) κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν πολέμιον ἐν παντὶ κόσμωι Demokr. B 259 (431, 12) ὁ τῶν πολεμίων κρείσσων opp. τῶν ἡδονῶν B 214 (424, 3) τρόπαια τῶν πολεμίων Gorg. B 6 (557, 26).

πόλεμος. ἀντὶ εἰρήνης ἐν πολέμωι γενέσθαι Thrasym. B 1 (577, 2) τὸ κακὰ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις πορίζον, πόλεμον . . ., καὶ τοῦτο ἀνομοῦσι μᾶλλον ἐπέρχεσθαι κτλ. Anonym. Iambl. 7, 6 (634, 10) ὁ πόλεμος ἔξωθεν μᾶλλον ἐπάγεται 7, 10 (634, 21) ἐν τῶι πολέμωι ἁ νίκα . . . ἀγαθόν, κακόν Dialex. 1, 8 (636, 23) τοὺς πολέμους κατεργάζεσθαι Demokr. B 250 (429, 10) — πόλεμος καὶ ἔρις τὸ ἐπὶ γένεσιν ἄγον Herakl. A 1 (55, 23) πάντων πατήρ, βασιλεύς B 53 (69, 19) τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν B 80 (73, 23) πόλεμος εἰρήνη (θεός) B 67 (71, 15) *Bellum . . . ad deum revocat* Parm. A 37 (111, 20).

πολιήτης s. πολίτης.

πόλις. Singul. . . . ἐν εὐνομίηι πόλις εἴη Xenophan. B 2, 19 (46, 11) νόμωι πόλις (ἰσχυρίζεται) Herakl. B 114 (78, 3) Einteilung Hippodam. 1 (227, 17) 2 (227, 40) πόλις εὖ ἀγομένη μεγίστη ὄρθωσις Demokr. B 252 (429, 18) μυχοὺς πόλεως Xenophan. B 2, 22 (46, 14)

σῖτα δημοσίων κτεάνων ἐκ πόλεως B 2, 9 (46, 1) σμικρὸν πόλει χάρμα ἐπὶ τῶι, εἴ τις ἀεθλεύων νικῶι B 2, 20 (46, 12) ὅλις ἡμύσουσι πόλιν Mus. B 22 (488, 29) ὅσα τὴν πόλιν ἀνιάσει τὸ χωρίον Epim. B 10 (496, 13) ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων Xenophan. (?) B 45 (53, 14) τὴν πόλιν καταλιπεῖν Herakl. B 121 (79, 1) πρόσχωρον πόλιν Krit. B 14 (616, 32) τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν . . . μέγιστα ἡγεῖσθαι Demokr. B 252 (429, 15) τῶν πρεσβυτέρων ὀρθῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπευόντων Thrasym. B 1 (576, 21) ⟨ἑτέρων . . ἀρχόντων⟩ τῆς πόλεως ἀκούειν (576, 23) τὰ μὲν ἀγαθὰ ὀρθῶς διδάσκεν τὴν πόλιν πράσσεν, τὰ δὲ κακά τως κωλύειν Dialex. 8, 6 (647, 25) — πόλις Οἰνοπίωνος Krit. B 2, 7 (614, 7) — Plural. πόλεις Entstehung Protag. C 1 (542, 7 ff.) γένη διήιει πόλεων (?) καὶ ἀποικίας Hippias A 2 (597, 14) πολίων δεσπόζουσι, γυναιξὶ δουλεύουσιν Demokr. B 214 (424, 5) ἀπὸ ὁμονοίης . . . ταῖς πόλεσι τοὺς πολέμους δυνατὸν κατεργάζεσθαι B 250 (429, 10) vgl. (ὁμόνοια) ἐπὶ πόλεις καὶ οἴκους . . . ἐπιπορεύεται Iambl. 80 B 44a (597, 25) τὸ τοῖς τυχοῦσιν ἀρκεῖσθαι . . . ἐν εἰρήνηι καὶ ὁμονοίαι διατηρεῖ τὰς πόλεις Herakl. A 3b (57, 33) νόμοι καὶ τὸ δίκαιον τὸ τὰς πόλεις . . . συνέχον Anonym. Iambl. 3 (631, 24) τοῖς ἀνθρώποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνωικημένας Anaxag. B 4 (315, 10) . . . ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας Hippias B 4 (584, 9).

πολιτεία. οὐ περὶ φύσεως εἶναι τὸ σύγγραμμα ἀλλὰ περὶ πολιτείας v. Herakl. A 1 (56, 20) Φαλέου πολιτεία Phaleas 1 (227, 2 ff.) πρῶτος τῶν μὴ πολιτευομένων ... περὶ πολιτείας εἰπεῖν τῆς ἀρίστης v. Hippodam. 1 (227, 17) Περὶ πολιτείας Tit. [Hippodam.] 1 (227, 38) Protag. A 1 (526, 27) vgl. B 5 (538, 4. 6 (539, 6) Thrasym. B 1 (576, 2) Πολιτεῖαι ἔμμετροι Krit. A 22 (613, 1) (615, 4) Πολιτεία Λακεδαιμονίων B 6 ff. (615, 5 ff.) Ἀθηναίων, Θετταλῶν, Λακεδαιμονίων B 30 ff. (622, 22 ff.) πάντες (sc. οἱ ἑπτὰ φιλόσοφοι) ζηλωταί, ἐρασταί, μαθηταὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας 73a 2 (519, 26) πάτριος πολιτεία Thrasym. B 1 (577, 18).

πολιτεύεσθαι. προαιρήσεσθαι τὸν σοφὸν ῥητορεύειν ἢ π. Nausiphan. B 2 (464, 12) Θεμιστοκλέα πρὶν ἢ ἄρξασθαι πολιτεύεσθαι τρία τάλαντα ἔχειν κτλ. Krit. B 45 (627, 2).

πολίτης. πολίταις τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν Kleobul. 73a 3 (520, 14) vgl. Solon (521, 13) πολιτεία . . . κοινοτάτη τοῖς πολίταις πᾶσιν Thrasym. B 1 (577, 20) δεῖν ἴσας εἶναι τὰς κτήσεις τῶν πολιτῶν Phaleas 1 (227, 5) τὸ . . . τοὺς πολιήτας ὁμονόους εἶναι Demokr. B 255 (430, 15) ποιεῖν ἄνδρας ἀγαθοὺς πολίτας Protag. A 5 (529, 2).

πολιτικός Tit. eines λόγος d. Herakl. A 1 (54, 43) Tit. Antiph. B 72 ff. (603, 6 vgl. Anm.) Πολιτικὸν σύγγραμμα d. (Pythag.) 19 (28, 1) μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ Prodik. B 6 (572, 4) πολιτικός coni. ῥήτωρ Nausiphan. B 1 (464, 7) τὴν πολιτικὴν τέχνην (d. Parm. Meliss. u. a.) μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεσθαι Demokr. B 157 (413, 16) λέγειν τὴν πολιτικὴν τέχνην Protag. A 5 (529, 1) ἡ πολιτικὴ σοφία Entstehung opp. ἡ περὶ τὸν βίον (Protag.) C 1 (541, 28. 542, 13) πολιτικαὶ δεινότητες Nausiphan. B 2 (464, 14) πῶς ἄλλους μὲν ἡγοῖτο πολιτικοὺς ποιεῖν, αὐτὸς δ' οὐ πράττοι τὰ πολιτικά von Sokrat. Antiph. A 3 (590, 5).

πολιτοκοπεῖν Antiph. B 113 (606, 20).

πολλάκι Emped. B 53 (189, 23) πολλάκις Demokr. B 182 (419, 4) Antiph. B 58 (601, 14) Krit. B 34 (623, 27) 37 (624, 33).

πολλαπλάσιος und ὑποπολλαπλάσιος (ἀριθμός) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 37 ff.) πολλαπλασίως ταχὺ Anaxag. B 9 (317, 16).

πολλαπλασίωσις Plur. Pythagor. B 27 (275, 23).

πολλαχῆι Demokr. B 10 (389, 2) 51 (400, 5).
πολλαχῶς Diog. B 2 (334, 14).
Πολογραφίη Tit. Demokr. A 33 (357, 41) = B 15a (393, 13) C 5 (448, 2).
πόλος. παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες Herodot. 2, 4 (12, 26) κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον πόλον Anaxag. A 1 (294, 4) τοὺς μεταβάλλοντας ἀστέρας ὡσεὶ σπινθῆρας ἀφαλλομένους γίνεσθαι ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ πόλου A 42 (302, 7) τῶν ἐκκαιομένων πρὸς τὸν πόλον ὑποχωρούντων (302,8) — πόλον οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν 81 B 18 (618, 27) Ἄρκτοι ... τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Krit. (619, 2) vgl. *animo rotundum percurrisse polum* Archyt. A 3 (251, 18).
πολυαίματος. ἧπαρ Emped. B 150 (216, 9).
πολυγώνιος. σχῆμα Demokr. A 135 (376, 7. 18) — ἀριθμός (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 18).
πολύγωνον beim τετραγωνισμὸς κύκλου Antiph. B 13 (593, 16 ff.).
πολύδηρις. ἔλεγχον Parm. B 1, 36 (115, 18).
πολυειδής. λόγον coni. καινόν Hippias B 6 (584, 22).
πολυθρύλητος. τὰ πολυθρύλητα τέτταρα (sc. στοιχεῖα) [Thal.] B 2 (11, 19).
πολυκαμπής. ὁ ὀξὺς (sc. χυλὸς) τῶι σχήματι πολυκαμπής Demokr. A 135 (375, 46) nicht ὁ ἁλμυρός (376, 12).
πολύκενος. ἀραιώματα Demokr. A 93 (367, 35 vgl. 38. 39).
πολύκλαυτος. ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν .. ὄρπηκας Emped. B 62, 1 (191, 17).
πολυκύμων. πόντος Emped. B 38, 3 (187, 1).
πολύλαλος opp. φιλήκοος Kleobul. 73a 3 (520, 12).
πολύλογος. ἀληθόμυθον χρὴ οὐ πολύλογον Demokr. B 44 (399, 14).
πολυμαθής opp. ἀμαθής Kleobul. 73a 3 (520, 12) πολλοὶ πολυμαθέες νοῦν οὐκ ἔχουσιν Demokr. B 64 (401, 12).
πολυμαθία. πολυμαθίη νόον ἔχειν οὐ διδάσκει Herakl. B 40 (68, 8) πολυμαθείην, κακοτεχνίην [Herakl.] B 129 (80, 16) πολυνοΐην οὐ πολυμαθίην ἀσκέειν χρή Demokr. B 65 (401, 14) πολυμαθία des [Demokr.] B 299 (439, 12) π. κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ βλάπτει Anaxarch. B 1 (458, 1).
πολυμέρεια Emped. A 70 (164, 20).
πολυμιγής. τὸ πολυμιγές Demokr. A 93 (367, 40) πολυμιγέων ἕνωσις Philol. B 10 (242, 19).
πολύμνηστος. Μοῦσα Emped. B 4, 3 (174, 12).
πολύμορφος. πολύμορφον καὶ ἄμορφον (λίθον) [Demokr.] B 300, 18 (444, 30).
πολυνοΐα. πολυνοΐην opp. πολυμαθίην Demokr. B 65 (401, 14).
πολύοζος. πολύοζοι (φλέβες) Diog. B 6 (337, 22).
πολυπαθής. πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον coni. ποικίλον Demokr. B 149 (411, 19).
πολύπειρος. ἔθος Parm. B 1, 34 (115, 16).
πολύπλαγκτος. μελέων Parm. B 16, 1 (124, 12).
πολύποινος. Δίκη Parm. B 1, 14 (114, 20).
πολυπραγμονεῖν. τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα Demokr. B 80 (403, 1).
×πολύς. πολλῶι μᾶλλον Anaxag. B 13 (320, 1) ἧσσον Demokr. B 279 (435, 19) πολὺ ἰσχυροτέρως Herakl. B 114 (78, 8) μᾶλλον Demokr. B 244 (428, 11) λώϊον B 225 (425, 13) διαφέρειν Archyt. B 4 (263, 6) ἐδεῖτο Antiph. B 54 (600, 12) πολλὸν ἀφαυρότερος Xenophan. B 9 (48, 8) γλύσσονα B 38, 1 (52, 10) ψυχρότερος Diog. B 5 (336, 7) χαλεπωτέρη Demokr. B 219 (424, 18) φειδότεροι B 279 (435, 16) ὤνητο Protag. B 9 (540, 3) πολλὰ ὀξυτέρη Demokr. B 273 (434, 1) ἐπὶ πολλόν (*lange*) B 100 (404, 19) κατὰ πολλά Antiph. B 29 (596, 9) ὡς τὰ πολλά (*meistens*) Demokr. (?) A

152 (381, 15) — ἀποκρίνονται ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ περιέχοντος Anaxag. B 2 (314, 5) ἐν τῶι πολλῶι περιέχοντι B 14 (320, 7) — οὐ.. φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί Herakl. B 17 (65, 8) οἱ πολλοί B 2 (62, 6) opp. ὀλίγοι B 104 (77, 2) opp. οἱ ἄριστοι B 29 (66, 18) τὴν ἐν τοῖς πολλοῖσι δόξαν Protag. B 9 (540, 4) — μοῖραι πολλαὶ πολλῶν Anaxag. B 12 (319, 8) πολλά τε καὶ παντοῖα B 4 (315, 5. 12) πολύτροπα ... καὶ πολλὰ (τὰ ζῶια) Diog. B 5 (336, 14) ἄλλα ... πολλά Emped. B 59, 3 (190, 20) B 110, 4 (204, 3) ἄλλαι πολλαί Diog. B 5 (336, 4) εὖ μάλα πολλῶν ἵστορας Herakl. B 35 (67, 16) πολλὰ μάλα Parm. B 8, 3 (118, 40).

τὰ πολλά Entstehung, Vergehen Emped. 20 A 5 (138; 975ᵇ 13 ff.) ἕκαστον τῶν πολλῶν ταὐτὸ ὂν ῥυθμῶι διαφέρειν Demokr. (139; 975ᵇ 26) — τὸ ὂν πολλά τε καὶ ἕν Herakl. Emped. 21 A 29 (158, 22) τῆι μίξει πολλὰ καὶ τῆι διακρίσει, τῆι δὲ φύσει τέτταρα.. ἢ ἕν Emped. 20 A 5 (139; 975ᵇ 15) vgl. Emped. Anaxag. 21 A 46 (161, 2) Sp. 510, 34 ff. ἓν τὸ ὂν καὶ (l. κατὰ) τὸ εἶδος, ἐκ ⟨δὲ⟩ τῆς ἐναργείας πολλά Parm. 19 A 15 (129, 35) vgl. 18 A 24 (109, 13) τὰ αὐτὰ ἓν καὶ πολλά Zenon A 13 (129, 15) τὰ πολλὰ πλῆθος ἑνάδων A 21 (130, 25) ἕκαστον τῶν πολλῶν ἑαυτῶι ταὐτὸν καὶ ἓν B 2 (134, 9) πᾶν τὸ διαιρετὸν πολλά Xenokrat. nach Zenon A 22 (131, 1) — τῶν μὲν αἰσθητῶν ἕκαστον πολλὰ λέγεσθαι, τὴν δὲ στιγμὴν μηδὲ ἓν τιθέναι A 21 (130, 18) — γελοιότερα πάσχοι ἂν ἡ ὑπόθεσις εἰ πολλά ἐστιν ἢ ἡ τοῦ ἓν εἶναι A 12 (129, 9) = 23 (131, 8) οὐ πολλὰ τὰ ὄντα (Beweis) A 15 (129, 26) 21 (130, 25 ff.) B 1 (133, 12 ff.) B 2 (134, 12. 15. 135, 1) Meliss. A 5 (137; 974ᵇ 4 ff. 20 ff.) B 8 (147, 8. 148, 11. 13. 18). Weiteres s. εἷς. (θεὸς) ⟨εἷς⟩ ἐς ἀεὶ διαμένει ... τὰ δὲ .. γινόμενα καὶ φθειρόμενα πολλά [Philol.] B 21 (248, 10) — πολύ opp. οὐδέν Archyt. B 1 (259, 7) πολλοὺς κινδύνους ... ὀλίγα τὰ εὐθηλέοντα Demokr. B 276 (434, 10) ἢν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέῃς, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει B 284 (436, 16) ... χρὴ μὴ πολλὰ πρήσσειν B 3 (386, 14).

πλείων. πλέων λόγος Herakl. B 39 (68, 7) πλείω χρόνον Krit. B 42 (626, 15) τὸ 'πλεῖον' δύο σημαίνειν παρ' Ὁμήρωι Metrod. v. L. (?) 5 (326, 27) τὸ .. πλέον ἐστὶ νόημα Parm. B 16, 4 (124, 15) ἡ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίη Demokr. B 224 (425, 11) vgl. πλειόνων ἐπιθυμέοντι B 191 (420, 20) μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν B 3 (386, 18) ὁσίης πλέον εἰπεῖν Emped. B 4, 7 (174, 16) τὸ αὐτὸ πλέον καὶ ἔλασσον Dialex. 5, 3 (644, 10) — (μὴ) πλέον ἢ Emped. B 4, 10 (174, 19) (πεύσεαι) οὐ πλέον ἠέ B 2, 9 (173, 26) πλέον γα ἢ ὅτι Philol. B 6 (241, 4) οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται Antiph. B 54 (600, 26) ἐπὶ πλέον περιχωρεῖ, περιχωρήσει Anaxag. B 12 (318, 19. 20) εἰς τὸ πλέον ὑπηγεομένης (τῆς τύχης) Demokr. B 3 (386, 18) Plural. πλέονες Demokr. B 242 (428, 3) πλείους ἢ Krit. B 9 (616, 17) τοσαῦτα εἶναι ὅσα ἐστὶ καὶ οὔτε πλείονα αὐτῶν οὔτε ἐλάττονα Zenon B 3 (134, 16) πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν πάντων πλείω εἶναι), ἀλλὰ πάντα ἴσα ἀεί Anaxag. B 5 (316, 6. 7) τοτὲ μὲν ἓν ... ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ ... πλέον' ἐξ ἑνός Emped. B 17, 1. 2 (177, 27 ff.) = 17, 16. 17 (178, 13 f.) ähnl. B 17, 9. 10 (178, 6 f.) = 26, 8. 9 (183, 5 f.) vgl. B 17, 7 (178, 4), εἷς. τὰ μὲν πλέω ἄλλα δ' ἐλάσσω (μείξαντε) B 23, 4 (182, 2) *πλεόνεσσιν ἐλάσσων B 98, 4 (200, 1).

πλεῖστος. πλεῖστον ... διέχουσι Emped. B 22, 6 (181, 19) τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρης Antiph. B 62 (602, 14) διδάσκαλος πλείστων Herakl. B 57 (70, 7) αἱ πλεῖσται (φλέβες) Diog. B 6 (338, 16) ὡς πλεῖστ(α) ἐφθέγξαντο ... ἔργα Xenophan. B 12, 1 (43, 18) πλεῖστα

εἰδέναι Herakl. B 57 (70, 8) ὅτων πλεῖστα ἕνι, ταῦτα . . ἓν ἕκαστόν ἐστι Anaxag. B 12 (319, 12) τὰ πλεῖστα opp. βαιά Demokr. B 119 (407, 24) ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι opp. ἐλάχιστα B 189 (420, 4).
πολύσημος. ὄνομα Demokr. B 26 (395, 30).
πολυσπερής. πολυσπερέων καμασήνων Emped. B 74 (194, 4).
πολυστέφανος. Μεγιστώ Emped. B 123, 2 (209, 20).
πολυσχήμων. ὁμοιομερῆ Anaxag. A 51 (304, 34).
πολυσώματος. πολυσωματωτέρωι πυρί Anaxag. A 84 (309, 4).
πολυτέλεια d. Aegypter Hekat. B 10 (461, 21) τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν d. Perser Krit. B 31 (623, 3).
πολυτελής. τράπεζαν πολυτελέα Demokr. B 210 (423, 14) πολυτελέστατον ἀνάλωμα = χρόνος Antiph. B 77 (603, 21) πολυτελέστατοι οἱ Θετταλοί Krit. B 31 (622, 26).
πολυτίμητος. Ἀφροδίτης Parm. (?) B 20 (125, 17).
πολύτιμος. τὸν ἄτιμον καὶ πολύτιμον (λίθον) [Demokr.] B 300, 18 (444, 30).
πολύτροπος. ἀήρ Diog. B 5 (336, 2) πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἑτεροιώσιος πολύτροπα καὶ τὰ ζῶια (336, 13) πολυτροπώτατος Ὀδυσσεύς Hippias A 10 (581, 23).
πολύφημος. ἐς ὁδὸν πολύφημον Parm. B 1, 2 (114, 8).
πολυφθερής. πολυφθερέων ἀνθρώπων Emped. B 113, 2 (205, 22).
πολύφραστος. ἵπποι Parm. B 1, 4 (114, 10).
πολυφροσύνη. πολυφροσύνηι (εὐδαιμονοῦσιν) coni. ὀρθοσύνηι Demokr. B 40 (399, 8).
πολύχαλκος. ἄξονας Parm. B 1, 18 (114, 24).
πολύχρους. πολύχροα φάρμακα Emped. B 23, 3 (182, 1).
πολυωνυμία Demokr. B 26 (395, 23).
πολυώνυμος. πολυώνυμον καὶ ἀνώνυμον (λίθον) [Demokr.] B 300, 18 (444, 31).
πόμα Krit. B 34 (624, 1).
πομπή. τῶν Παναθηναίων 71 A 5 (509, 21) Διονύσωι πομπὴν ἐποιοῦντο Herakl. B 15 (64, 28).
πομφολυγίζειν Anaxag. A 45 (303, 20).
πονεῖν. ἔξω τί κως ἢ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες Demokr. B 179 (418, 6) πρὸς τὸ φρονεῖν καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς Krit. B 6, 27 (616, 5) ὅταν ὧν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν Demokr. B 243 (428, 7) ἐν ἑκάστηι ἀποτυχίηι τὸ ⟨πονεῖν⟩ πᾶν ὁμοίως ἀνιηρόν (428, 8) ἀεὶ πονεῖν τὸ ζῶιον διὰ τῶν αἰσθήσεων Anaxag. A 94 (311, 9 ff.). Vgl. πόνος.
πονηρεύεσθαι. ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι Herakl. B 125a (Nachtr. z. S. 79, 15).
πονηρία. ποτὶ πονηρὸν ὅπλον ἁ πον. Epich. Gn. 32 (95, 4).
πονηρός. οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄταν ἔχων Epich. B 6 (92, 19) ἐπαινεῖν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν . . πονηροῦ τινος ἤθους Demokr. B 192 (421, 13) ποτὶ πονηρὸν ὅπλον ἁ πονηρία Epich. Gn. 32 (95, 4) πονηρά: χρηστά Protag. A 21a (532, 36).
πόνος. *Arbeit.* πόνος συνεχὴς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ συνηθείηι Demokr. B 241 (428, 1) vgl. οἱ ἑκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην παρασκευάζουσι B 240 (427, 20) ἀπάνευθε πόνοιο Xenophan. B 25 (50, 20) πόνωι ἐγκράτειαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 11) ἀγαθὸν οἱ πόνοι opp. ἡδοναί Pythagor. C 4 (281, 44) vgl. Sp. 513, 5. τῆς ἡσυχίας πάντες οἱ πόνοι ἡδίονες Demokr. B 243 (428, 7) τιμαὶ καὶ ἆθλα . . . μεγάλων πόνων καὶ ἱδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν Antiph. B 49 (599, 4) τῶν πόνων πωλοῦσιν . . . τἀγάθ' οἱ θεοί Epich. Gn. 36 (95, 13) τὰ καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις ἡ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχρὰ ἄνευ πόνων . . καρποῦται Demokr. B 182 (419, 4) τοὺς πόνους διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ μεγάλα κτλ. B 157 (413, 17) vgl. auch

(Protag.) B 12 (540. 16) *Leid(en)*. πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἁπτόμενον πόνον παρέχει (Anaxag.) A 92 (310, 33) πᾶσαν αἴσθησιν μετὰ πόνου A 94 (311, 15) vgl. πονεῖν, λύπη. ἀκολουθοῦσιν (ταῖς ἡδοναῖς) λῦπαι καὶ πόνοι Antiph. B 49 (598, 26).

πόντος. μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Xenophan. B 30, 5 (51, 12 vgl. 10) πόντος πολυκύμων Emped. B 38, 3 (187, 1) αἰθέριον μένος πόντονδε διώκει (sc. τοὺς δαίμονας), πόντος δ' ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε B 115, 9 (207, 15) — Πόντος εὔξεινος: *Pontus in infernum mare assidue fluit rapidus* Diog. A 18 (330, 43). Vgl. θάλασσα.

Πόντος Land s. Reg. II.

πόποι s. ὦ.

πορεία τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου opp. φορά Oinop. 7 (230, 20) ἀνὰ τὴν πορείαν πλάζεται Demokr. B 126 (408, 28).

πορθμός. αὐλοῦ πορθμόν Emped. B 100, 10 (200, 24) πορθμοῦ (χαλκοῦ) coni. πόροιο B 100, 17 (201, 6).

πορίζειν. χρήματα Demokr. B 78 (402, 17).

πόρος. πόροιο (χαλκοῦ) coni. πορθμοῦ Emped. B 100, 17 (201, 6) πόρος νοῆσαι B 4, 12 (174, 21) ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων B 35, 1 (185, 27) — ἡ μίξις τῆι συμμετρίαι τῶν πόρων Emped. A 86 (169, 10 vgl. 13) 87 (171, 20) πάσχειν διά τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιοῦντος κτλ. A 87 (171, 15 ff.) 54 A 7 (344, 30 ff.) πόροι als Terminus Leuk. unbekannt (344, 36) πόροι εἰς οὖς καὶ δι' ὧν αἱ ἀπόρροιαι Emped. Gorg. 21 A 92 (172, 18) = 76 B 4 (555, 33) πόρους αὐλώδεις (ἄστρων) Anaximandr. 11 (14, 9) ἀπιέναι τὸ πῦρ (ἡλίου?) διὰ τῶν πόρων Gorg. B 5 (556, 16) πόροι σιδήρου Demokr. A 165 (383, 23) πόρων συμμετρία Ursache v. παραμένειν τὸ φύλλον Emped. B 77 (194, 22) εὐθύτητες τῶν πόρων (Pflanze) Demokr. A 162 (383, 3) — πυκιναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα Emped. B 100, 3 (200, 17) πόροι ἐν ταῖς ὑστέραις bei ἡμίονες Demokr. A 149 (380, 27).

Psychologisches. πόροι δι' ὧν αἱ αἰσθήσεις Alkm. A 5 (101, 26) παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς ... αἰσθήσεις Parm. Emped. Anaxag. Demokr. Epikur. Herakleid. 18 A 47 (112, 23) κατὰ τὴν διὰ τῶν πλείστων πόρων σύμφυσιν ὁμοιοειδὴς τῶι ὅλωι καθίσταται (ἡ ἐπιξενωθεῖσα τοῖς ἡμετέροις σώμασιν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος μοῖρα) Herakl. A 16 (60, 20) ἐν τοῖς ὕπνοις μυσάντων τῶν αἰσθητικῶν πόρων (60, 12) τῶι ἐναρμόττειν εἰς τοὺς πόρους τοὺς ἑκάστης (sc. αἰσθήσεως) αἰσθάνεσθαι (συμμετρία τῶν πόρων) Emped. A 86 (168, 8 ff. 36. 169, 13 ff. 35) 87 (171, 16 ff.) πότερον οἱ πόροι κενοὶ ἢ πλήρεις; A 86 (169, 18) vgl. A 87 (171, 23 ff.) 54 A 7 (344, 34 ff.) Gesichtssinn. *intimum motum porrigi per oculorum meatus* Herakl. A 16 (16, 38) *duas angustas semitas quae a cerebri sede ad oculorum cavernas meent* Alkm. A 10 (101, 42 vgl. 102, 9) Entstehung v. ὄψις Emped. A 86 (168, 13. 24. 169, 24) 87 (171, 16 ff.) B 84 (196, 24) Entstehung d. Farbe A 92 (172, 23 vgl. d. Vorherg.) vgl. Gorg. B 4 (555, 33) anders Demokr. A 135 (377, 37. 378, 40 ff.) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἴδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα A 77 (365, 36) γεῦσις, ἁφή Emped. A 86 (168, 36. 170, 24) εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται 55 C 1, 29 (447, 26).

πόρπαξ. ἐξαιρεῖ ... τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα Krit. B 37 (624, 32).

πορσύνειν. εἴδεα ... πορσύνουσι Emped. B 23, 5 (182, 3).

πορφύρα. ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους Vit. Herakl. A 1 (57, 3) Περὶ πορφύρας Tit. [Demokr.] B 300, 15 (443, 35) 16 (443, 41) 17 (444, 4).

πορφύρεος s. πορφυροῦς.

πορφυρεύειν. πορφυρευθῆναι τὸ δέρας ἀπὸ τῆς θαλάσσης Akusil. B 29 (516, 12).

πορφυροειδής Demokr. A 135 (378, 16).

πορφυροῦς. πορφύρεον dist. φοινίκεον (Ἶρις) Xenophan. B 32, 2 (51, 18) τὸ πορφυροῦν detin. Demokr. A 135 (378, 9 vgl. 15).

πόσις. πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος γνώμηι τε . . . Krit. B 6, 18 (615, 27) ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας . . λύουσιν εἰς αἰσχροὺς μύθους κτλ. (615, 18) τρόποι πόσεων B 33 (623, 15) ὑπερβεβληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδισίοισιν Demokr. B 235 (427, 8) vgl. ἐπιμελὲς βρώσιός τε καὶ πόσιος καὶ ἀφροδισίων Dialex. 1, 2 (636, 5) vgl. 1, 16 (637, 24).

ποσός. εἰ γὰρ ἕν ἐστιν, ἤτοι ποσόν ἐστιν ἢ συνεχές ἐστιν κτλ. Gorg. B 3 (553, 22).

ποτάγορος s. προσήγορος.

ποταμός. ποταμοὶ κελάδοντες Entstehung (Orph.) B 16 (479, 36) (Ὠκεάνου καὶ Τηθύος) γίνονται τρισχίλιοι ποταμοί, Ἀχελῶιος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος Akusil. B 21 (515, 16) ποταμοί als θεοί Prodik. B 5 (571, 24. 30) πατέρα Ὁμήρωι ποταμὸν εἶναι Krit. B 50 (627, 30) — πόντος γενέτωρ . . . ποταμῶν Xenophan. B 30, 6 (51, 13) vgl. ῥοαὶ ποταμῶν B 30, 4 (51, 11) γῆ ὕβριστο ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτοις Emped. (?) B 154 (217, 8) τὴν θάλασσαν ὑπάρξαι . . . ἀπὸ τῶν καταρρευσάντων ποταμῶν Anaxag. A 42 (301, 36) *niger in fundo fluvii color exstat ab umbra* Emped. B 94, 1 (198, 24) — ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην Herakl. A 1 (55, 19) ποταμῶι οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δὶς τῶι αὐτῶι B 91 (75, 7) vgl. A 6 (58, 24) οὐδ' ἅπαξ Kratyl. 4 (342, 15) ποταμοῖσιν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ Herakl. B 12 (64, 11) ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν B 49a (69, 7).

*ποτέ. καί ποτε Xenophan. B 7, 2 (47, 20) εἴ ποτε Parm. B 8, 20 (119, 17) ἤδη . . . ποτε Emped. B 117, 1 (208, 2) ἄν ποτε Meliss. B 2 (143, 12. 13) οὐκ ἄν ποτε Demokr. B 50 (400, 4) οὐδέ ποτε Parm. B 8, 5. 12 (119, 2. 9) Emped. B 16, 1 (177, 17) τὸ μὴ δῦνόν ποτε Herakl. B 16 (65, 6) οὐ μή ποτε Parm. B 8, 61 (122, 5).

πότερον ἢ Metrod. v. Ch. B 1 (453, 14).

ποτήριον χρυσοῦν d. Sieben Weisen 1 A 1 (4, 35).

πότιμος. θάλασσα . . . ἰχθύσι μὲν πότιμον . . ., ἀνθρώποις δὲ ἄποτον Herakl. B 61 (70, 21) ἐξ Ὠκεανοῦ τὸ πότιμον: φυσικοί (Hippon) 26 B 1 (226, 3) τῶι ἁλμυρῶι τὸ πότιμον γνωρίζειν Anaxag. A 92 (310, 27).

πότμος. καινοῦ πότμου (ἄρχει) coni. καινοῦ δαίμονος Antiph. B 49 (598, 15) δυσδαίμονα πότμον Emped. B 9, 4 (176, 1).

πότνιος. Γαῖα Orph. B 13 (478, 8) Ἥραν Epim. B 2 (494, 24).

πότος. οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις Krit. B 6, 28 (616, 6).

πού. δή *που Hippon B 1 (226, 4) ἔστι που νέων ξύνεσις Demokr. B 183 (419, 8) πλησίον που Antiph. B 49 (598, 24).

πούς. εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου Herakl. B 3 (62, 7) τείνουσιν εἰς . . . τὸν πόδα (αἱ φλέβες) καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Diog. B 6 (338, 6. 7) οὐ πόδες (ἀίσσονται) Emped. B 29, 2 (184, 12) = 134, 3 (212, 23) ταχυτῆτι ποδῶν Xenophan. B 2, 1. 17 (45, 14. 46, 9) ὅσσ' ἀπέλειπε ποδῶν Emped. B 101, 2 (202, 6) τὸ ἴχνιον μοῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν Demokr. B 228 (426, 3) παραλλαγὰς πολλὰς τοῖς ποσὶν ἐποίουν Krit. B 36 (624, 25) παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται Xenophan. B 28, 1 (51, 2) ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι Demokr. B 228 (426, 2).

πρᾶγμα. *Tat.* ὅταν . . τις πράγματος κἂν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται Antiph. B 60 (602, 3) πρᾶγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια Demokr. B 35 (398, 22) *Ding* (vgl. Nachtr. z. S. 669). αὔλησίς τι πρᾶγμα, ἄνθρωπος Epich. (?) B 3

(90, 32) . . , εἴη πολλά τε καὶ κινούμενα εἰς ἄλληλα τὰ πράγματα Meliss. A 5 (137; 974ª 25) u. ö. ἁ ἐστὼ τῶν πραγμάτων Philol. B 6 (241, 3. 6) οὐ . . ἧς δῆλον οὐδενὶ οὐδὲν τῶν πραγμάτων B 11 (243, 10) τοὺς λόγους . . . τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων (243, 15) συναγωγόν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς ἐν τούτοις ὁμοιότητος Demokr. B 164 (415, 8) τὰ ἀνθρωπήια πρήγματα Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 36) ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι opp. ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις Philol. B 11 (243, 18) *Geschäft.* τὰ πράγματα καταμελεῖν Antiph. B 76 (603, 18) opp. ἔργα τῆς ζωῆς Anonym. Iambl. 7, 3 (633, 31 ff.) 7, 7 (634, 15 ff.) *Schwierigkeit.* ἑαυτῶι πολλὰ πράγματα παρέχων Antiph. B 49 (599, 7) *Verhältnis.* τῶν πραγμάτων οὐκ ἀναγκαζόντων ἀγορεύειν Thrasym. B 1 (576, 20) τὴν ἑαυτοῦ ἐν τοιοῖσδε πράγμασιν ἀμηχανίην Protag. B 9 (540, 7) *Vermögen.* πράγματα (ἑαυτοῦ, τῶν φίλων) κατηρίστηκεν Antiph. B 73 (603, 10).

πραγματεία (εἰδέων) Archyt. B 4 (263, 9).

πραγματεύεσθαι ἃ θέλει (ἁ λογιστικά) Archyt. B 4 (263, 7).

πρᾶξις. οὔτε λόγος ἐσθλός φαύλην πρῆξιν ἀμαυρίσκει οὔτε πρῆξις ἀγαθὴ κτλ. Demokr. B 177 (418, 1) τόλμα πρήξιος ἀρχή B 269 (433, 10) πράξει δυναστείαν (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 13) οὐ . . . ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν Antiph. B 57 (601, 10) πρὸ τῶν πράξεων (προβουλεύεσθαι) Demokr. B 66 (401, 17) τὸ ἀεὶ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς πρήξιας B 81 (403, 8) πρήξιας ἀρετῆς coni. ἔργα opp. λόγους B 55 (400, 14) πράξεις opp. γραμμαί [Demokr.] B 302 (445, 41).

πρᾶος (πρᾶιος). τοῖς σεαυτοῦ πρᾶος ἴσθι Solon 73ª 3 (521, 15) τὸ πρᾶιον ἐπιεικές opp. αὐθάδες δίκαιον Gorg. B 6 (557, 14). Vgl. πραΰς.

πραπίς. μνημοσύνην πραπίδων (ἐκτήκει) Krit. B 6, 12 (615, 21) ἀδινῆισιν ὑπὸ πραπίδεσσιν ἐρείσας Emped. B 110, 1 (203, 34) πραπίδων πλοῦτον B 129, 2 (211, 15) = 132, 1 (212, 6) πάσηισιν ὀρέξαιτο πραπίδεσσιν B 129, 4 (211, 17).

πράσινος defin. Demokr. A 135 (378, 15).

πράττειν dist. ποιεῖν (Prodik.) A 18 (566, 18) πράσσει opp. βούλεται Demokr. B 68 (401, 21) τὰ μὲν πρήσσουσιν, οὐκ οἴδασιν u. umgek. Hippokr. 12 C 1 (81, 18) τὰ δίκαια πρήσσειν Xenophan. B 1, 16 (45, 4) μὴ πολλὰ πρήσσειν . . . μήτε ἅσσ' ἂν πράσσηι, ὑπὲρ δύναμιν αἱρεῖσθαι τὴν ἑωυτοῦ Demokr. B 3 (386, 14. 15) οὐ συμφέρον . . . ἄλλα πρήσσειν B 253 (430, 2) πρήσσειν ἀνήκεστον B 191 (421, 4) εὖ λέγειν καὶ . . πράττειν ἃ δεῖ B 2 (386, 4) μηδὲν ἀνάξιον (θεοῦ) πράττειν [Demokr.] B 302 (446, 3) ἔργα μὴ πράσσειν βίαι, λάθραι δ' ἔπρασσον Krit. B 25, 10. 11 (620, 31 f. vgl. 621, 3) μέγα χρῆμά τι πράσσων Emped. B 113, 1 (205, 21) τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων Krit. B 27 (622, 13) τἀναντία πρήσσοντες Demokr. B 234 (426, 19) οἰόμενοι ἐναντία λέγειν . . . τὰ αὐτὰ πράττοντες Thrasym. B 1 (577, 16) — νόει τὸ πραττόμενον Bias 73ª 3 (523, 6) Περὶ τῶν οὐκ ὀρθῶς τοῖς ἀνθρώποις πρασσομένων Tit. Protag. A 1 (527, 3) — intrans. βέλτιον πρήσσει τε καὶ διάγει Demokr. B 191 (421, 9) τῶν φαυλότερον (βίον) πρησσόντων (421, 7) vgl. Hipparch. 55 C 7 (449, 47).

πραΰνεσθαι Kleinias 4 (267, 18).

πραΰς. φέρειν πραέως Demokr. B 46 (399, 18).

πρέπειν. *non convenit* (οὐ πρέπει?) Herakl. (?) B 130 (80, 17) τὸ πρέπον coni. ἁρμόττον Pythagor. B 5 (284, 27) opp. τὸ συμφέρον Gorg. B 6 (557, 22) ἐν πρέποντι χωρίωι Krit. B 25, 39 (622, 3).

πρέσβυς. πρεσβύτερον σέβου Chilon 73ª 3 (521, 22) οἱ πρεσβύτεροι Thrasym. B 1 (577, 22) τῶν πρ. ὀρθῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπευόντων (576, 21) 'Αχε-

λῶιος (τῶν ποταμῶν) πρεσβύτατος Akusil. B 21 (515, 17).
πρηστήρ. *Wirbel-(Glut-)wind.* defin. Anaximandr. 23 (16, 21) Herakl. A 14 (59, 19) Anaxag. A 84 (309, 4) Demokr. A 93 (367, 38) Metrod. v. Ch. A 15 (452, 2) θαλάσσης τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ Herakl. B 31 (67, 4) *Blasebalg.* ὥσπερ διὰ πρηστῆρος αὐλοῦ Anaximandr. 21 (16, 10) 22 (16, 18).
πρίειν Hippokr. 12 C 1 (81, 29. 82, 17).
πρίν adverb. Emped. B 35, 14. 15 (186, 7. 8) καὶ πρίν B 17, 15 (178, 12) ἔμπαλιν ἢ πρίν B 100, 20 (201, 9) — Konjunkt. πρὶν πάγεν B 15, 4 (177, 8) πρὶν ... γένηται Diog. B 5 (336, 12) m. Inf. Präs. Archyt. B 3 (262, 19) Aor. Emped. B 139, 2 (214, 14) Meliss. B 1 (143, 6) Anaxag. B 4 (315, 17).
(πρίων). *serra* Demokr. A 164 (383, 15).
πρὸ τῶν πράξεων (προβουλεύεσθαι) Demokr. B 66 (401, 16).
προάγειν (ἐν ὁδῶι) Chilon 73ᵃ 3 (521, 28).
προαιρεῖν m. Inf. προαιροῦ [Demokr.] B 302 (445, 40) προῃρημένος Demokr. B 96 (404, 12).
προαίρεσις. ἃ δὲ κατὰ προαίρεσιν (εἶναι) opp. ἀνάγκη, εἱμαρμένη, τὸ αὐτόματον Anaxag. A 66 (306, 9).
προβάλλειν. 'προβάλλετε' Gorg. A 1ᵃ (545, 6) vgl. A 19 (549, 14) 20 (549, 25).
πρόβλημα defin., dist. θεώρημα (Zenodot. nach) Oinop. 12 (231, 11) προβλήματα Tit. (?) Demokr. A 33 (358, 13) = B 299ʰ (439, 31).
προβουλεύεσθαι opp. μετανοεῖν Demokr. B 66 (401, 16).
πρόγνωσις. Πρόγνωσις Tit. Demokr. A 33 (358, 4) = B 26ᵇ (396, 2).
προγνωστικός v. Anaxag. A 42 (302, 17) προγνωστικώτατος v. Epim. A 1 (490, 21) Προγνωστικὸν ζωῆς καὶ θανάτου Tit. [Demokr.] B 300, 20 (445, 18).
πρόγονος. τῶν προγόνων (αἱ ὁμοιώσεις) Emped. A 81 (167, 6) vgl. Parm. A 54 (113, 6).

προδιδόναι. *versagen.* προδώσειν Xenophan. B 1, 5 (44, 20).
προδότης. προδόται τῆς ὑγιείης Demokr. B 234 (426, 20).
προεδρία Vit. Herakl. A 1 (57, 3) προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσι Xenophan. B 2, 7 (45, 20).
προειδέναι. προῄιδεσαν Epim. B 10 (496, 13).
προέρχεσθαι. προελθεῖν ἐπί bildl. Demokr. A 151 (381, 2) προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν Antiph. B 49 (598, 13).
προέχειν. *voraussein.* ἀεί τι προέχειν τὸ βραδύτερον Zenon A 26 (131, 39) *davorliegen.* περὶ τοῦ προύχοντος B 1 (133, 8) προέξει αὐτοῦ τι (133, 9).
προθυμεῖσθαι. προθυμέο m. Inf. Demokr. B 169 (416, 11).
πρόθυμος coni. εὐφυής Nausiphan. B 2 (464, 24) προθυμότεροι κτᾶσθαι Demokr. B 279 (435, 16).
προϊέναι. εἰς ἄπειρον (ἥλιον) Xenophan. A 41ᵃ (43, 7).
προΐξ Plur. Phaleas 1 (227, 7).
προκαλεῖν. προκαλεῖσθαι med. Krit. B 6 (615, 16).
πρόκλησις. Plur. v. Kronos u. Ophioneus Pherekyd. B 4 (508, 23).
προκοπή. προκοπῆς ἐγκοπή (οἴησις) [Herakl.] B 131 (80, 19).
προκρίνειν ῥώμην ... σοφίης Xenophan. B 2, 14 (46, 6) τὸ .. ἐπιεικὲς τοῦ .. δικαίου προκρίνοντες Gorg. B 6 (557, 15).
πρόκροσσος. συνδέσεις Demokr. A 135 (378, 35).
προλείπειν. προλιποῦσαι δώματα Parm. B 1, 9 (114, 15).
προμηθείη. θεῶν προμηθείην ἔχειν Xenophan. B 1, 24 (45, 12).
πρόμος. πρόμοι Stadium d. Seelenwanderung Emped. B 146, 2 (215, 27).
προνοεῖν opp. μετανοεῖν Epich. Gn. 41 (26, 4).
πρόνοια syn. εἱμαρμένη, ἀνάγκη, δίκη Parm. Demokr. 18 A 32 (110, 29) (τὸν κόσμον) διοικεῖσθαι ὑπὸ προνοίας Ekphant. 4 (266, 4) vgl. 1 (265, 33) ἐγκλι-

θῆναί πως τὸν κόσμον . . . ἴσως ὑπὸ προνοίας Anaxag. Diog. 46 A 67 (306, 14) Περὶ εἰδώλων ἢ Περὶ προνοίας Tit. Demokr. A 33 (357, 29) = B 10a (389, 3) aber οὐ . . προνοίαι διοικεῖσθαι (τὸν κόσμον) Leuk. Demokr. Epikur. 54 A 22 (347, 16) τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν v. Antiph. B 12 (593, 8).

πρόοδος. πρόοδον νοεῶν Emped. B 84, 1 (196, 29).

προοίμιον Rhetor. 74 A 26 (534, 19), ἐξ ἐπαίνου ἢ ψόγου Gorg. B 7 (558, 4) ἔν τινι τῶν πρ. d. Thrasym. B 4 (578, 7) Δημηγορικὰ προοίμια Tit. Krit. B 43 (626, 16 vgl. 612, 19).

προπέμπειν. προύπεμπε νέεσθαι Parm. B 1, 26 (115, 8).

προπέτεια. ἐπισφαλές Periandr. 73a 3 (523, 15).

προπίνειν. ἐκπώματα προπίνει Krit. B 33 (623, 19) προπιεῖν absol. B 6 (615, 17). Vgl. πρόποσις.

πρόπολος. ἄνευ προπόλου Xenophan. B 1, 18 (45, 6).

πρόποσις. προπόσεις Krit. B 6 (615, 12. 16) αἱ ὑπὲρ τὸ μέτρον (616, 1) ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν B 1 (613, 20).

προρρεῖν. προρέουσι θελυμνά κτλ. (ἐκ . . αἴης) Emped. B 21, 6 (180, 20).

πρόρρησις. τὰ περὶ τὰς προρρήσεις (Pythag.) 71 A 6 (506, 8).

×πρός (ποτί). m. Genet. ἄνθεα τιμῆς πρὸς θνητῶν Emped. B 4, 7 (174, 16) νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος Herakl. B 79 (73, 21) m. Dativ. πέντε πρὸς τοῖς Xenophan. B 8, 3 (48, 5) ἄλλα . . πρὸς τοῖς Emped. B 59, 3 (190, 20) vgl. B 17, 30 (179, 7) πρὸς τούτοις Diog. B 4 (335, 13) m. Akkus. zu. ἀνταυγεῖ πρὸς Ὄλυμπον Emped. B 44 (188, 11) πρὸς κέρδος ἀταρπός B 112, 9 (205, 16) nach ἱκνεῖσθαι B 62, 6 (191, 22) ποτιπίπτειν Archyt. B 1 (259, 8) βλέπειν Demokr. B 96 (404, 11) ὀξύς B 273 (434, 2) — χρῆσθαι B 173 (417, 3) 270 (433, 13) εὐφυής B 56 (400, 17) *gegen.* περανεῖ πρὸς ἄλλο Meliss. B 5 (144, 13) πείρατα πρὸς ἄλληλα B 6 (144, 24) πληγᾶς τινων ποτ' ἄλλαλα Archyt. B 1 (258, 15) *in bezug auf, in Verhältnis zu.* ἐξαπάτηνται πρὸς τὴν γνῶσιν Herakl. B 56 (70, 2) αὔξεται πρὸς ὃ ἂν ἦι ἐλλιπές Herakl.(?) B 126b (80, 4) πρὸς παρεὸν . . . ἀέξεται Emped. B 106 (202, 25) nach διαφέρειν (ποτὶ τὰν σοφίαν) Archyt. B 4 (263, 5) παραβάλλειν Demokr. B 191 (421, 7) ὕποπτος B 91 (404, 1) διαπρεπής B 195 (421, 20) — πρὸς εὐεστοῦν τοῦτο ἔρδειν μᾶλλον ἢ μή B 257 (431, 3) — ἥκω . . . πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Krit. B 16 (618, 10) — ἕτερον πρὸς ἕτερον Zenon B 1 (133, 11) οὐ . . ἧς δῆλον οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὑτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο Philol B 11 (243, 11) πρὸς ἑαυτὸ ἕκαστον Anaxag. B 3 (314, 19) ὁ πρῶτος ποτὶ τὸν δεύτερον κτλ. Archyt. B 2 (261, 19).

προσαγόρευσις Teil d. λόγος Alkidamas 74 A 1 (526, 20).

προσάπτειν. κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρηισι προσάπτων Emped. B 24, 1 (182, 12) τὴν ἀρχὴν τῶι τέλει προσάψαι Alkm. B 2 (103, 30) μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν Demokr. B 3 (386, 19).

προσαρμόζειν. τὸ μὴ προσαρμόσαν(?) Demokr. B 281 (436, 8).

προσαυδᾶν. φάτο καί με προσηύδα Parm. B 1, 23 (115, 5).

προσβολὴ ἡλίου Antiph. B 27 (595, 34) coni. ἀποστάσεις Gorg. A 1 (514, 10).

προσγίγνεσθαι opp. ἀπογίγνεσθαι Zenon B 2 (133, 22. 134, 1. 2) opp. auch ἀπόλλυσθαι Meliss. B 7 (145, 12. 146, 1).

προσδέχεσθαι. προσδέχεται οὐδενός τι Antiph. B 10 (593, 1).

προσδοκᾶν (πάντα) Pythagor. D 6 (285, 5) (ἔκφορα) Antiph. B 60 (602, 6).

προσεδρεύειν. τῆι διανοίαι μὴ προσεδρεύοντα (sc. τοῖς θαυμαζομένοις) Demokr. B 191 (420, 17) τῆι μνήμηι . . . προσεδρεύων (421, 3).

προσεῖναι (ἀνδράσι) opp. ἀπεῖναι Gorg. B 6 (557, 9. 10) καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά Krit. B 7, 2 (616, 11).

προσεοικέναι. προσέοικε Antiph. B 66 (602, 27).
προσέχειν(?) Krit. B 25, 19 (621, 7).
προσήγορος. πάντα ... ποτάγορα ἀλλάλοις Philol. B 11 (243, 13).
προσηνής. ἀνθρώποισι προσηνή Emped. B 130, 1 (211, 21).
πρόσθεν. ὕστερον ἢ πρόσθεν Parm. B 8, 10 (119, 7) τὸ πρόσθεν ἐόν Meliss. B 7 (145, 8 vgl. 145, 11) εἰς τὸ πρόσθεν Antiph. B 49 (598, 13) οἱ πρόσθεν B 61 (602, 10) ἐν τοῖς πρόσθεν Anaxag. B 12 (318, 11) πρόσθεν ἢ m. Inf. Herakl. B 1 (61, 32) 31 (67, 10) πρόσθεν πρίν m. Inf. Emped. B 139, 1 (214, 13) πρόσθε τοῦ καλοῦ Krit. B 15, 7 (617, 8).
πρόσθεσις opp. ἀφαίρεσις Hippokr. 12 C 1 (81, 37) Pythag. 45 B 15 (273, 20). Vgl. προστιθέναι.
προσθλίβειν. προσεθλίβετο ὁ σχηματισμός (Leuk.) A 24 (347, 40).
προσιέναι. πρόσεισι opp. ἄπεισι Herakl. B 91 (75, 11).
προσκέπτειν. προσκέπτεο τὸν λαμβάνοντα μή Demokr. B 93 (404, 5).
προσκοπεύειν. προσκοπευόμενον m. Inf. Demokr. B 92 (404, 3).
προσκρίνειν pass. opp. ἀποκρίνεσθαι Demokr. A 58 (362, 47) νοῦς ... ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις Anaxag. B 14 (320, 7).
προσκρούειν (σώματα) Leuk. A 10 (345, 26).
προσκυρεῖν. ὅτωι προσέκυρσεν Emped. B 2, 5 (173, 22).
προσλάμπειν passiv. (τοὺς ἀπλανεῖς) Metrod. v. Ch. A 9 (451, 35).
προσορᾶν Xenophan. B 2, 6 (45, 19).
προσπίπτειν. τὰ ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθησιν Archyt. B 1 (259, 7) τὰ προσπίπτοντα ἀνθρώπινα νομίζοντες Hipparch. 55 C 6 (449, 48).
προσπλάζειν. ἠέρι προσπλάζον (πεῖρας) Xenophan. B 28, 2 (51, 3).
πρόσπτωσις. πνεύματος τῶι χονδρώδει (Emped.) A 93 (172, 25) vgl. ἀέρος ... προσπίπτοντος Anaxag. A 89 (309, 41).
προστακτικός. Προστακτικός Tit. Protag. A 1 (527, 3).
προστιθέναι. ποτθέμειν ψᾶφον Epich. B 2 (89, 24) προστιθέντες absol. Antiph. B 53 (600, 2) passiv. opp. ἀφαιρεῖσθαι Zenon A 21 (130, 13 ff.). Vgl. πρόσθεσις.
προσφέρειν. ἕτερον προσέφερεν Antiph. B 54 (600, 18).
πρόσφυσις. τῆς κατὰ ἀναπνοὴν προσφύσεως (sc. πρὸς τὸ περιέχον) Herakl. A 16 (60, 13) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν (φλέβες) Diog. B 6 (338, 1).
πρόσχημα τοῦ λόγου 79 A 9 (581, 13).
πρόσχωρος. πόλιν Krit. B 14 (616, 32).
πρόσω Archyt. B 1 (259, 16) εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος Anaxag. B 15 (320, 18) τὰ πόρσω (τρυπήματα) Archyt. B 1 (260, 9).
πρόσωθεν. πόρσωθεν Archyt. B 1 (260, 5).
προσωιδία Hippias(?) B 20 (586, 1 ff.) προσωιδίαι = αἱ πρὸς κιθάραν ᾠιδαί Krit. B 57 (628, 14).
πρόσωπον. οὐκέτι ταὐτό Antiph. B 49 (599, 17) ἀταρβήτοισι προσώποις (v. ἥλιος) Emped. B 44 (188, 11).
προτελεῖν Demokr. B 255 (430, 12).
×πρότερος. τῶν προτέρων Xenophan. B 1, 22 (45, 10) ὀάρων προτέρων Emped. B 21, 1 (180, 15) ἐν προτέροισι (neutr.) B 21, 2 (180, 16) πρότερον adverb. Xenophan. B 5, 1 (47, 7) Emped. B 35, 2 (185, 28) τὰ πρότερον Demokr. A 65 (364, 8) — πρῶτος ἦρξε γάμοιο Orph. B 2 (473, 31) πρᾶτος (πρῶτος) Archyt. B 2 (261, 15. 19. 22) πρώτης (von zweien) ἀφ' ὁδοῦ ταύτης Parm. B 6, 3 (117, 16) πρῶτον .. τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παίδευσις Antiph. B 60 (602, 1) πρῶτοι — πρῶτοι δέ Emped.(?) B 154b (217, 22. 23) ἀπὸ τῶν πρώτων φλεβῶν Diog. B 6 (337, 23 vgl. 339, 7) τὸ μὲν πρᾶτον δυνάμει coni. ὑπερέχον, τὸ δὲ ὕστερον [Philol.] B 21 (248, 4) ... ἀναφύσιος τοῦ πρώτου (*Embryo*) Philol. B 13 (244, 15) πρῶθ' ἥλικά τ' ἀρχήν (Elemente) Emped. B 38, 1 (186,

20) τὰ πρῶτα σώματα Demokr. A 47 (361, 7) vgl. Ekphant. 1 (265, 30) τὰ πρῶτα in d. Zahlen u. Körpern (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 44 ff.) — adverb. πρῶτον Pherekyd. B 2 (506, 13) Herakl. B 31 (67, 3) Emped. B 6, 1 (175, 8) 79 (195, 9) Anaxag. B 12 (318, 18) Demokr. B 84 (403, 10) 148 (411, 11) πρᾶτον Philol. B 7 (242, 10) πρῶτον μέν Xenophan. B 1, 13 (45, 1) Thrasym. B 1 (577, 11. 18) Krit. B 34 (623, 28) πρᾶτον μέν Archyt. B 1 (258, 13) τὸ πρῶτον Herakl. B 1 (61, 32) Meliss. B 8 (147, 14) πρῶτα τύποι .. ἐξανέτελλον Emped. B 62, 4 (191, 20) vgl. ὅτε ξὺμ πρῶτ' ἐφύοντο B 95 (198, 28) πρώτιστον Parm. B 13 (124, 3) πρώτιστα Archyt. B 1 (258, 12).

προτιμᾶν. ταῦτα ἐγὼ προτιμέω Herakl. B 55 (69, 23).

πρότιμος. τόπερ .. πρότιμον ῥώμης Xenophan. B 2, 17 (46, 9).

προτροπή (τροπή? s. d.) = θέσις Demokr. A 125 (372, 14) — προτροπῆι χρώμενος καὶ λόγου πειθοῖ B 181 (418, 14).

πρόφασις Demokr. B 222 (425, 4) τύχης εἴδωλον .. πρόφασιν .. ἀβουλίης B 119 (407, 23).

προφερής. δεῖν φυλάττεσθαι τὸ καλούμενον προφερές Pythagor. D 8 (289, 9. 290, 16).

προφήτης. Αἰγύπτιοι [Demokr.] B 300, 18 (444, 18. 32).

πρόφρων Parm. B 1, 22 (115, 4).

προχεῖν. πλημοχόας ... προχέωμεν Krit. B 17 (618, 17).

πρόχειρος. προχειρότερον Xenophan. B 1, 14 (45, 4).

πρωϊβλαστής erkl. Menest. 5 (219, 42 ff.).

πρωΐκαρπος erklärt Menest. 5 (219, 42 ff.).

πρώτιστος, πρῶτος s. πρότερος.

πτεροβάμων. πτεροβάμοσι κύμβαις Emped. B 20, 7 (180, 10).

πτερόν. πτερὰ πυκνά = τρίχες, φύλλα, λεπίδες Emped. B 82, 1 (195, 31) Entstehung aus τροφή Anaxag. A 45 (303, 16).

πτέρυξ. ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς v. Ἄρκτοι Krit. B 18, 4 (619, 1).

πτηνός. ἀνέμους ὡς τὰ πτηνὰ πέτεσθαι Anaximen. A 19 (20, 26) *cohortales aves* Herakl. B 37 (68, 2).

πτίσσειν. 'πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον ...' Anaxarch. A 1 (454, 18) 13 (457, 15).

πτοεῖν. βλὰξ ... ἐπτοῆσθαι φιλεῖ Herakl. B 87 (74, 18).

πτῶμα opp. κατάβλημα Demokr. B 125 (408, 20).

πτωχομουσοκόλαξ Plur. Gorg. B 15 (560, 18).

πτωχός : μέγας βασιλεύς Dialex. 1, 14 (367, 17. 20).

Πυθικὸς (λόγος) Gorg. A 1 (544, 20) B 9 (558, 19).

πυθιονίκης. πυθιονῖκαι coni. ὀλυμπιονῖκαι Antiph. B 49 (598, 26).

Πύθιος. τῶι τῶν Πυθίων ἀγῶνι Krit. B 51 (628, 3). Vgl. Reg. II.

πυθμήν. πρῶτοι ἀριθμοί = πυθμένες Pythagor. 35 A 17 (255, 41) πυθμὴν ὁ δέκα (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 35) — πυθμένες λόγων Protag. A 1 (526, 18).

πυκάζειν. βωμὸς ἄνθεσι πεπύκασται Xenophan. B 1, 11 (44, 26).

πυκινός. *fest.* δῶμα Xenophan. B 17 (49, 15) Ἁρμονίης πυκινῶι κρύφωι Emped. B 27, 3 (183, 24) *dicht.* πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε (νύξ) Parm. B 8, 59 (122, 3) πυκινὸν ῥόον (ἀέρος) Emped. B 100, 14 (201, 3) *dicht gedrängt.* πυκιναῖς .. ἄλοξιν B 100, 3 (200, 17). Vgl. πυκνός ff.

πυκνάρμων Demokr. A 93 (367, 37).

πυκνός. *fest, dicht.* στεφάνας, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ, τὴν δὲ ἐκ τοῦ πυκνοῦ Parm. A 37 (111, 6) πυκνότερον μῖγμα τοῦ γαλαξίου κύκλου ὅπερ ψυχρόν opp. ἀραιότερον = θερμόν A 43 (111, 36) vgl. τὸ πυκνὸν καὶ παχὺ ψυχρόν (= ἀήρ) opp. τὸ μανὸν καὶ λεπτὸν θερμόν (= αἰθήρ) Anaxag. A 70 (307, 15) =

55 A 135 (375, 4) vgl. unten Z. 12 πυκνὸς ἀήρ opp. μανός (b. ὄσφρησις) A 92 (310, 43 ff.) ὕδατος λεπτότερον, ἀέρος πυκνότερον Idaios (327, 36 ff.) — πυκνὸν καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη Meliss. B 7 (146, 10) τὸ ἀραιόν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ (146, 13 vgl. 12) διὰ τοῦ μανοῦ καὶ πυκνοῦ οἴονται φανερὸν εἶναι ὅτι ἔστι κενόν Xuthos (220, 13 f.) — ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνόν Anaxag. B 12 (319, 6) τὸ πυκνὸν ... καὶ ψυχρὸν ... ἔνθα νῦν ⟨ἡ γῆ⟩ opp. τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμόν ... B 15 (320, 11) vgl. ὅπου συνεκύρησεν τὸ πυκνὸν συστραφῆι ⟨τὴν γῆν⟩ ποιῆσαι opp. ἀραιόν Diog. A 6 (329, 24) σκληρὸν τὸ πυκνόν, μαλακὸν τὸ μανόν Demokr. A 135 (375, 25) — πυρὸς πυκνότερον, ἀέρος λεπτότερον ... ὕδατος λεπτότερον, ἀέρος πυκνότερον Idaios (327, 33 ff.) — ὧν πυκνὰ καὶ κατὰ μικρὰ τεθραυσμένα (κεῖται τὰ στοιχεῖα) opp. ὧν μανὰ καὶ ἀραιά Emped. A 86 (169, 1) μεῖγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνὸν (syn. σκληρὸν) ἐκ μαλακῆς τῆς γονῆς B 92 (198, 8) συναρμόττειν τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς (198, 9) (ζώιων) ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε B 75, 1 (194, 6) πυκνοῦ μετέχειν πλείονος (τὰ ἄρρενα) Parm. A 53 (112, 47) οἰωνῶν πτερὰ πυκνά Emped. B 82, 1 (195, 31) — *dichtgedrängt.* τρήματα πυκνά B 100, 13 (201, 2) — *klug.* πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Krit. B 25, 12 (620, 33). Vgl. πυκινός, πυκνότης ff.

πυκνότης opp. μανότης. ἀέρος Anaximen. A 5 (18, 12. 21) Archel. A 7 (324, 38) vgl. Idaios (327, 39) νέφος πεπηγὸς ὑπὸ πυκνότητος Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47) τῆς ἐπιφανείας Anaxag. A 89 (309, 40) τῶν ζώιων (? vgl. oben Z. 28) Diog. A 30 (333, 10) vgl. auch Hippokr. 12 C 1 (82, 40). Vgl. πυκνός, πυκνοῦν f.

πυκνοῦν. τὸν ἥλιον ... πυκνοῦν τὸν ἀέρα Demokr. A 135 (374, 15) vgl. Anaxag. A 72 (307, 21) passiv. v. ἀήρ opp. ἀραιοῦσθαι Anaximen. A 5 (18, 13) 7 (18, 35 ff. 19, 2) 8 (19, 12) 15 (20, 5) Diog. A 1 (328, 26) (opp. μανοῦσθαι) A 5 (329, 13) vgl. A 6 (329, 23) — Demokr. A 135 (374, 29) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 15) v. νέφος A 17 (452, 8) v. πῦρ Herakl. A 1 (55, 25) 5 (58, 20) v. γῆ Demokr. A 95 (367, 46) v. ὕλη ἐν τῆι γῆι (Leuk.) A 24 (347, 39) v. σίδηρος Demokr. A 135 (375, 29) v. τροφή Emped. A 72 (165, 5) vgl. auch Hippokr. 12 C 1 (82, 38 ff.) συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται Antiph. B 29 (596, 9) ἐπυκνώθη (596, 10). Vgl. πυκνός ff., πύκνωσις.

πύκνωσις ἀέρος opp. μάνωσις Anaximen. A 5 (18, 20) opp. ἀραίωσις A 6 (18, 24) Emped. A 65 (163, 17) Anaxag. A 72 (307, 21) πυρός opp. μάνωσις Hippas. Herakl. 8, 7 (30, 43) = 12 A 5 (58, 9) opp. ἀραίωσις Herakl. A 1 (55, 18) διὰ τὴν π. συναυγασμόν (ἀστέρων) Demokr. A 91 (367, 22).

πύκτης ἀγαθός Xenophan. B 2, 15 (46, 7).

πυκτοσύνη. -σύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων Xenophan. B 2, 4 (45, 17).

πύλη. *Porta vesperis* (am Himmel) Anaxag. B 20 (322, 2) vgl. S. 707, 5 (z. 321, 9) πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἤματος Parm. B 1, 11 (114, 17) ὀχῆα ὤσειε πυλέων ἄπο B 1, 17 (114, 23) ἀμφὶ πύλας ἰσθμοῖο Emped. B 100, 19 (201, 8) — πύλαι : ψυχῶν γενέσεις Pherekyd. B 6 (509, 26).

πυλωρός mediz. (Demokr.) C 6 (448, 44).

πύματος. πεῖρας Parm. B 8, 42 (121, 3) π. κατὰ σῶμα Emped. B 100, 2 (200, 16).

πυνθάνεσθαι (παρὰ τῶν εἰδότων) Thrasym. B 1 (577, 23) πεύσεαι Emped. B 2, 9 (173, 26) πεύσηι ἔργα σελήνης Parm. B 10, 4 (122, 24) φάρμακα Emped. B 111, 2 (204, 13) πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν Mus. B 7 (485, 13) πάντα πυθέσθαι Parm. B 1, 28 (115, 10) ἐπυθόμεθα ὅτι Krit. B 44 (626, 22) — ἐπὶ νούσων παντοίων ἐπύθοντο κλύειν Emped. B 112, 11 (205, 18).

πύον λευκόν Emped. B 68 (193, 7).

πῦρ. ὀνομάζει αἰθέρα ἀντὶ πυρός v. Anaxag. A 73 (307, 35. 37) vgl. A 43 (302, 28) 84 (308, 45) 1 (294, 1) vgl. auch Emped. A 33 (159, 13. 16) Pherekyd. A 9 (507, 2 ff.) αἰθέριον πῦρ Parm. B 8, 56 (121, 17) ἠέριον Hippokr. 12 C 1 (83, 14) καλεῖ τὸ πῦρ Ἥφαιστον, ἥλιον, φλόγα Emped. B 98 (199, 26).

Gott. = Ζεύς Pherekyd. A 9 (507, 2) anders A 8 (506, 31) Emped. A 1 (153, 33) 33 (159, 25) vgl. B 6, 2 (175, 9. 157, 14) u. αἰθήρ. = Ἀπόλλων Ἥλιος Ἥφαιστος (Theagen.) 2 (511, 18. 22) Ἥλιε Πῦρ Orph. B 21 (481, 18 vgl. 482, 4) = Ἥφαιστος Aegypt. 60 B 7 (460, 31 vgl. 45. 47) Emped. B 96, 3 (199, 19) 98, 2 (199, 32 vgl. 26) Prodik. B 5 (571, 28) Ἀρὴς πᾶσαν τὴν ἔμπυρον φύσιν (ὑφίστησι) Philol. A 14 (236, 32) — πῦρ θεός Hippas. Herakl. 8, 8 (31, 1) περιοδικὸν πῦρ ἀίδιον Herakl. A 8 (58, 30) ὁ θεὸς . . . ἀλλοιοῦται ὅκωσπερ ⟨πῦρ⟩, ὁπόταν συμμιγῆι θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἑκάστου B 67 (71, 17) vgl. A 16 (60, 17) Κεραυνός = πῦρ αἰώνιον B 64 (71, 9) πῦρ θερμότατον ὅπερ πάντων κρατεῖ . . . πάντα διὰ παντὸς κυβερνᾶι Hippokr. 12 C 1 (83, 20 ff.) vgl. (ἀήρ) ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περιφορᾶς κρατεῖται Archel. A 1 (323, 20) vgl. A 4 (324, 11) τὸ τῆς μονάδος νοερὸν πῦρ τὸν θεόν Emped.(?) A 31 (158, 44) τὸ ἡγεμονικὸν ἐν τῶι μεσαιτάτωι πυρί, ὅπερ . . . προϋπεβάλετο τῆς τοῦ παντὸς ⟨σφαίρας⟩ ὁ δημιουργὸς θεός Philol. A 17 (237, 31) vgl. πῦρ = Διὸς οἶκος A 16 (237, 14) νοῦν τὸν θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Demokr. A 74 (365, 7).

Element (Kosmologie). πῦρ ἀρχή, στοιχεῖον, φύσις ὑποκειμένη u. ä. Hippas. Herakl. 8, 7 (30, 40 ff.) = 12 A 5 (58, 8 ff.) 50 (327, 44) Herakl. A 1 (55, 17) 26 A 10 (224, 14) ἐκ πυρὸς τὰ πάντα κτλ. Herakl. A 1 (55, 9) danach falsch v. Emped. A 31 (158, 44) (κόσμος) ἦν ἀεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ ἀείζωον Herakl. B 30 (66, 21) vgl. A 14a (59, 24) und unten Z. 38 — πῦρ καὶ γῆν ὑπέθετο v. Parm. 25 A 6 (221, 31) πῦρ καὶ γῆ ἀρχαί, τὸ μὲν ὡς ὕλη, τὸ δὲ ὡς αἴτιον καὶ ποιοῦν Parm. A 7 (107, 15) = A 1 (105, 34) 23 (109, 5) πῦρ (θερμόν) = ὄν opp. γῆ A 24 (109, 15) 55 A 42 (360, 27) πῦρ καὶ γῆ ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος Parm. A 34 (110, 44) vgl. A 37 (111, 6) μορφὰς κατέθεντο δύο : τῆι μὲν φλογὸς αἰθέριον πῦρ, ἤπιον, ἐλαφρόν, ἑωυτῶι τωὐτόν opp. νύξ B 8, 56 (121, 17) vgl. B 12, 1. 2 (123, 18) πῦρ καὶ ἀὴρ ἀρχαί Oinop. 5 (230, 8) πῦρ, γῆ, ἀὴρ τὰ ὄντα Ion A 6 (221, 31) — viertes Element Emped. A 1 (153, 31) (*ignis*) 21 (156, 33) 28 (158, 6) 30 (158, 28) 33 (159, 11 ff.) B 17, 18 (178, 15) 45 A 43 (302, 23) (φύσει καὶ τύχηι) 21 A 48 (161, 9) τῶι πυρὶ τἆλλα πάντα ἀντιτίθησιν A 36 (159, 43) vgl. A 37 (160, 5) πυρὶ αὔξει τὸ πῦρ B 37 (186, 17) = Νεῖκος οὐλόμενον (falsch) B 19 (179, 18) dafür Ἥφαιστος (s. Sp. 529, 17), ἥλιος s. d. vgl. Entstehung d. Menschen, πῦρ im Menschen Sp. 533, 20 — τὰ τᾶς σφαίρας σώματα πέντε . , τὰ ἐν τᾶι σφαίραι πῦρ κτλ. Philol. B 12 (244, 9) vgl. τὰ (τῶν ὅλων) μέρη πέντε . . . πνεῦμα, πῦρ κτλ. Aegypt. 60 B 7 (460, 25) — πυρὸς ἀριθμός Pythagor. B 27 (275, 25) — angebliches μεταξὺ ἀέρος τε καὶ πυρός Anaximandr. 16 (15, 4) d. Diog. A 5 (329, 17) in Wahrheit d. Idaios(?) 50 (327, 33 ff.) — aber: πῦρ nicht Element Meliss. B 8 (147, 10) Diog. B 2 (334, 11) — Kosmologie. ἐκ πυρὸς τὰ ὄντα καὶ πάλιν εἰς πῦρ u. ähnl. Hippas. Herakl. 8, 7 (30, 43) = 12 A 5 (58, 8 ff.) Herakl. A 1 (55, 9. 18) τούτου κατασβεννυμένου κοσμοποιεῖσθαι τὰ πάντα A 5 (58, 14) (κόσμος) = πῦρ ἀείζωον, ἁπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα B 30 (66, 21) τῆς διοικήσεως τῶν ὅλων αἴτιον B 64 (71, 10) πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἁπάντων B 90 (75, 4) vgl. A 1

(55, 18) 5 (58, 10) πυρὸς τροπαὶ θάλασσα, θαλάσσης τὸ ἥμισυ γῆ, τὸ ἥμισυ πρηστήρ u. umgek. B 31 (67, 2 ff.) ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον κτλ. B 76 (73, 7) vgl. A 1 (55, 25 ff.) auch ὕδωρ σβεστικὸν τοῦ πυρός, πῦρ ξηραντικὸν τοῦ ὕδατος (Theagen.) 2 (511, 18) ἐκ πυρὸς ἀὴρ καὶ ἐξ ἀέρος ὕδωρ ... ἐκ λίθου πάλιν πῦρ Anaxag. A 45 (303, 13 vgl. 20) — νυκτιπόλοις ... μαντεύεται τὸ πῦρ Herakl. B 14 (64, 21) πάντα τὸ πῦρ ἐπελθὸν κρινεῖ καὶ καταλήψεται B 66 (71, 13) vgl. B 63 (71, 7) ἑνὶ λόγωι πάντα διεκοσμήσατο τὰ ἐν τῶι σώματι τὸ πῦρ, ἀπομίμησιν τοῦ ὅλου Hippokr. 12 C 1 (83, 8 ff. vgl. 82, 44) — κύκλον πυρὸς ἀποκριθέντα τοῦ κατὰ κόσμον πυρός Anaximandr. 11 (14, 8) — πῦρ αὔξεται ὑπὸ τῶν λαμπρῶν ἀναθυμιάσεων Herakl. A 1 (55, 30) — αἱ στεινότεραι (στεφάναι) πλῆντο πυρὸς ἀκρήτοιο, αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλόγος ... αἶσα Parm. B 12, 1 (123, 18) vgl. δύο ἡμισφαίρια τὸ μὲν καθόλου πυρός (= ἡμέρα), τὸ δὲ μικτὸν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός (= νύξ) Emped. A 30 (158, 32) — πῦρ bei Weltbildung B 17, 18 (178, 15) 20 A 5 (138; 975ᵇ 12) μετὰ τὸν ἀέρα τὸ πῦρ ἐκδραμὸν ... ἄνω ἐκτρέχειν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα πάγου A 30 (158, 30) vgl. A 49 (161, 21. 31) πεφυκέναι ἄνω φέρεσθαι B 53 (189, 17) καρπαλίμως ἀνόπαιον (ἐφέρετο τὸ πῦρ) B 51 (189, 11) vgl. B 62, 2. 6 (191, 18. 22) τὰ κοῦφα τὸν ἄνω τόπον ἐπισχεῖν. ὡς τὸ πῦρ Anaxag. A 1 (294, 1) τὸ πῦρ κουφότατον, ὅτι πλεῖστον ἔχει κενόν Demokr. A 60 (363, 15) ἐκθλιβόμενον ... ἄνω φέρεσθαι καὶ διὰ τοῦτο κοῦφον δοκεῖν A 61 (363, 28) vgl. aber τὸ πῦρ ταπεινότερον (φέρεσθαι) (?) Emped. A 35 (159, 40) vgl. B 52 (189, 14) und Sp. 533, 7 — πῦρ ἐν μέσωι περὶ τὸ κέντρον = ἑστία Philol. A 16 (237, 13. 19) 17 (237, 27 ff.) Pythagor. B 37 (278, 6 ff.) ἕτερον ἀνωτάτω τὸ περιέχον Philol. A 16 (237, 16) φθορὰν τοῦ κόσμου ἐξ οὐρανοῦ πυρὸς ῥυέντος A 18 (237, 33).

Entstehung, Form. Αἰτίαι περὶ πυρὸς καὶ τῶν ἐν πυρί Tit. Demokr. A 33 (357, 33) = B 11ᵉ (390, 2) — Χρόνον ποιῆσαι ἐκ τοῦ γόνου (Ζάντος?) πῦρ, πνεῦμα, ὕδωρ Pherekyd. A 8 (506, 31) anders A 9 (507, 2. 5) Entstehung aus ἀήρ Anaximen. A 5 (18, 13) 7 (18, 37. 43) 8 (19, 14) 9 (19, 18) Archel. A 7 (324, 39) ἐκ πυραμίδος Pythag. 32 A 15 (237, 10) vgl. B 12 (244, 9) aus Atomen Leuk. A 17 (346, 36) 24 (347, 38; unklar Z. 35) Demokr. A 1 (352, 27) — Form d. σφαῖρα Leuk. Demokr. 54 A 15 (346, 27) 28 (348, 21 ff.) 55 A 74 (365, 7) 101 (369, 26) 102 (369, 30) vgl. A 104 (369, 38) πῦρ λεπτομερέστατον καὶ μάλιστα τῶν στοιχείων ἀσώματον, ἔτι δὲ κινεῖταί τε καὶ κινεῖ τὰ ἄλλα πρώτως (Demokr.) A 101 (369, 21. 27) vgl. Sp. 531, 37.

Gestirne, Erde. (ἄστρα) πυρὸς ἔμπλεα Anaximandr. 18 (15, 40) πιλήματα πυρός Herakl. A 11 (59, 1) weiteres s. ἄστρον. ἥλιος καθαρώτατον πῦρ [Anaximandr.] 1 (12, 1) in Wahrheit Anaxag. vgl. τὸ αὐτὸ πῦρ τε καὶ ἥλιον Anaxag. A 73 (307, 27) ἥλιος = κύκλος πλήρης πυρός Anaximandr. 21 (16, 9) πυρὸς ἐκπνοή (16, 14) πυρὸς ἀναπνοὴ ὁ ἥλιος καὶ ὁ γαλαξίας Parm. A 37 (111, 13) *de sole sumptus ignis* (*mens humana*) Epich. Enni 50 (97, 10) ἥλιος = πυρὸς ἄθροισμα μέγα Emped. A 1 (153, 36) (σελήνην) ἀέρα πεπηγότα ὑπὸ πυρός, ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς σφαίρας περιεχόμενον (πάγον ἀέρος) A 60 (162, 42. 44) τὸ ἀποκρυπτόμενον περὶ (τὴν σελήνην) ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὴ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα Antiph. B 27 (595, 35) weiteres s. ἥλιος, σελήνη. (bei ἀστραπή) πῦρ ἐν τοῖς νέφεσιν, ἐμπεριλαμβανόμενον τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων Emped. A 63 (163, 8)

anders Anaxag. A 84 (308, 45) vgl. ἀστραπή — χθόνα Κύπρις . . . θοῶι πυρὶ δῶκε κρατῦναι Emped. B 73, 2 (193, 26) πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὔδεος πυρὰ καίεται B 52 (189, 14) *ignibus, quos multis locis terra opertos tegit, aquam calescere* A 68 (163, 43) vgl. Sp. 531, 33, unten Z. 17 *ignem causam motus (terrae)* Anaxag. A 89 (309, 42) (πῦρ) καῖον τὴν γῆν καὶ συντῆκον γρυπάνιον ποιεῖ Antiph. B 30 (596, 15) vgl. σεισμός. πῦρ ἐν Λιπάραι Xenophan. A 48 (43, 43) — ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις δουλεύει Herakl. A 14ᵃ (59, 29) ἔκκαυσις d. Meeres s. θάλαττα.

Mensch, Seele. (ἀνδρῶν, γυναικῶν) ὄρπηκας ἀνήγαγε κρινόμενον πῦρ Emped. B 62, 2 (191, 18) τοὺς (sc. τύπους) πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἱκέσθαι B 62, 6 (191, 22) — πῦρ im Körper Hippokr. 12 C 1 (82, 35 ff.) τὸ πῦρ ἐκ τοῦ συμμιγέντος κινεομένου τοῦ ὑγροῦ διακοσμεῖται τὸ σῶμα (82, 44 ff.) ἀπομίμησιν τοῦ ὅλου (83, 9) ἐποιήσατο περιόδους τρισσάς (83, 17) *hominis materiam igni simul et umori permixtam* Emped. A 72 (165, 12) vgl. 18 A 51 (112, 37) πῦρ in νεῦρα Emped. A 78 (166, 5) in ὀστᾶ (166, 7) Ἥφαιστος in ὀστέα λευκά B 96, 3 (199, 19) in αἷμα und ἄλλης εἴδεα σαρκός B 98, 2 (199, 32) — (ὀφθαλμὸς) ἔχει πῦρ Alkm. A 5 (101, 23) πυρὸς σέλας αἰθομένοιο ἄψας (= λύχνον) dem des Auges verglichen Emped. B 84, 2 (196, 30) ἐν μήνιγξιν ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ λεπτῆισίν (τ') ὀθόνηισι· λοχάζετο κύκλοπα κούρην B 84, 7 (196, 35) πῦρ ἔξω διίεσκον (μήνιγγες u. ὀθόναι), ὅσον ταναώτερον (als ὕδωρ) ἦεν B 84, 11 (197, 3) φλὸξ ἱλάειρα μινύνθαδίης τύχε γαίης B 85 (197, 7) πυρὶ πῦρ αἴδηλον (ὀπώπαμεν) B 109, 2 (203, 20) vgl. B 84 (196, 2 ff.) A 86 (168, 12 ff. 169, 15. 23. 48 ff.) 91 (172, 7 ff.) τοῖς μὲν τοῦ πυρὸς (πόροις) τὰ λευκά, τοῖς δὲ τοῦ ὕδατος τὰ μέλανα γνωρίζειν A 86 (168, 14 ff.) vgl. 55 A 135 (375, 8) 21 A 91 (172, 12) — φρόνιμον τὸ πῦρ Herakl. B 64 (71, 10) πάντα τὰ μέρη τοῦ πυρὸς(?) τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα 'φρόνησιν ἔχειν . . .' Emped. B 110 (203, 31) πῦρ θερμότατον ἐν τούτωι ψυχή, νόος, φρόνησις, αὔξησις, ὕπνος, ἔγερσις Hippokr. 12 C 1 (83, 10) vgl. νοῦν τὸν θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Demokr. A 74 (365, 7) — ψυχὴ πυρὸς καὶ ὕδατος σύγκρισιν ἔχουσα Hippokr. 12 C 1 (82, 10. vgl. 81, 28) *ex terra et igne animam esse* Parm. A 45 (112, 3) πῦρ ὧι φρονοῦμεν Herakl. 14 A 11 (102, 16) = 21 A 76 (155, 44) *mentis ignis est* Epich. Enni 48 (97, 7) *mens humana = de sole sumptus ignis* 50 (97, 10) πῦρ τι καὶ θερμὸν ψυχή Leuk. Demokr. 54 A 28 (348, 19 ff.) ἐκ πυρός (348, 31) ψυχή = νοῦς = πῦρ Demokr. A 101 (369, 21 ff.) vgl. A 102 (369, 29).

Verschiedenes. τὰ πῦρ ἔχοντα πλεῖστον τῶν ζώιων ἔνυδρα εἶναι Emped. A 73 (165, 16) τὰ ἔγγιστα τοῦ πυρὸς ὄντα τάχιστα ἐκπυρούμενα Menest. 5 (220, 3) λαμπρότατα τὰ πλεῖστον ἔχοντα καὶ λεπτότατον πῦρ, ἐρυθρότερα τὰ παχύτερον καὶ ἔλαττον Demokr. A 135 (377, 46) οἱ ἄνθρακες πλησιάσαντες τῶι πυρὶ κατ' ἀλλοίωσιν διάπυροι Herakl. A 16 (60, 17) ἀλλοιοῦται . . . ὅκωσπερ (πῦρ) ὁπόταν συμμιγῆι θυώμασιν . . . B 67 (71, 17) — ἀπιέναι τὸ πῦρ διὰ τῶν πόρων Gorg. B 5 (556, 16) — πὰρ πυρὶ . . λέγειν Xenophan. B 22, 1 (50, 7) — μαχαίραι πῦρ μὴ σκαλεύειν Pythagor. C 6 (281, 22. 32) — τῶν ἡδυσμάτων ἄριστον τὸ πῦρ [Prodik.] B 10 (573, 5).

πυραμίς. ἐκμετρεῖν Thal. A 1 (4, 12) 21 (10, 24) τὰ δ̄ πυραμίς (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 44 vgl. 47) τετρὰς ἐν πυραμίδος γωνίαις ἢ βάσεσι, ἑξὰς δὲ ἐν πλευραῖς (235, 48) πρώτη, δευτέρα, τρίτη πυραμίς (236, 10 ff.) ἐκ τῆς πυραμίδος τὸ πῦρ Pythag. 32 A 15 (237, 10).

πύργος (Ζηνός) = πῦρ ἐν μέσωι Pythagor. B 31 (278, 31).

πυρεῖος. ἄριστα ἐκ κιττοῦ Menest. 3 (219, 29) τὰ ἐκ τῶν ἐνύδρων 5 (220, 2).

πυρετός. Περὶ πυρετοῦ Tit. Demokr. A 33 (358, 12) = B 299f (439, 28) vgl. [Demokr.] B 300, 10 (442, 14) ὀλίγῳ πυρετῷ ἐπιγενομένῳ ἀνθέων τρόπωι μαραίνοντι Hipparch. 55 C 7 (449, 24).

πυρίδιον. ἐκ μικρῶν πυριδίων ἀθροίζεσθαι τὸν ἥλιον Xenophan. A 32 (41, 15) 33 (41, 28) 40 (42, 45).

πύρινος. οὐρανός Herakl. Parm. 12 A 10 (58, 47) = 18 A 38 (111, 23) τὸ πύρινον (= πυρῶδες) Emped. A 56 (162, 23) ὁ περικείμενος αἰθήρ Anaxag. A 71 (307, 16) τὰ ἄστρα (vgl. d.) Anaximen. A 7 (18, 41) vgl. A 14 (19, 36) Emped. A 53 (162, 10) ἥλιος (vgl. d.) Anaximen. A 15 (20, 4) Parm. Metrod. v. Ch. 18 A 41 (111, 30) σελήνη (vgl. d.) Anaximen. A 16 (20, 9) Parm. A 42 (111, 31) πυρίνην τὴν δύναμιν (τῶν λόγωι θεωρητῶν) Demokr. A 102 (369, 30). Vgl. πυρώδης.

πυρκαϊή. πυρκαϊὴν (σβεννύναι) opp. ὕβριν Herakl. B 43 (68, 15) Plur. Anonym. Iambl. 4 (632, 4).

πυροειδής s. πυρώδης.

πυρός. πυροὶ μετὰ πυρῶν Demokr. B 164 (415, 5).

πυροῦν. ἐρυθραίνεσθαι τὰ πυρούμενα Demokr. A 135 (377, 43 ff.) — τῶν ἀντιθέτων (sc. τοῖς βορείοις) πεπυρωμένων Leuk. A 27 (348, 17) ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων τὰ ἄστρα, τὸν ἥλιον usw. Xenophan. A 38 (42, 39) 40 (42, 45) 44 (43, 16).

πυρρός. ⟨θεούς⟩ Xenophan. B 16, 2 (49, 12).

πυρώδης. στεφάνη Parm. A 37 (111, 9) ἡ ψυχή Parm. Hippas. Herakl. 8, 9 (31, 3) = 18 A 45 (112, 4) vgl. (ψυχὴ) πυρῶδες σύγκριμα ἐκ τῶν λόγωι θεωρητῶν Demokr. A 102 (369, 29) — τὸ πυρῶδες ὑπὸ τῶι αἰθέρι (d. i. οὐρανός) Parm. A 37 (111, 15) τὸν οὐρανὸν ... τὸ πυρῶδες καὶ τὸ ἀερῶδες ἐν ἑκατέρωι τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα Emped. A 51 (161, 41) πύρινα (τὰ ἄστρα) ἐκ τοῦ πυριώδους ὅπερ ὁ ἀὴρ ἐν ἑαυτῶι περιέχων ἐξανέθλιψε A 53 (162, 10) διττοὺς ἡλίους, τό τε ἐν τῶι οὐρανῶι πυρῶδες καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ πυροειδὲς κατὰ τὸ ἐσοπτροειδές Philol. A 19 (237, 39) (τὸ ὕδωρ) καθὸ .. εἰς τὸ ⟨κάτω διὰ τὸ⟩ πυρῶδες συνίσταται, ποιεῖν γῆν Archel. A 1 (323, 19) τὸ πυρῶδες auf σελήνη [Parm.] B 21 (125, 20) Anaxag. A 77 (308, 14) — (τῶν ζώιων) ὅσ' ἂν πυρῶδες ἔχηι τὸ πλέον Emped. A 72 (165, 8) — τὰ γλαυκὰ (ὄμματα) πυρώδη A 91 (172, 12) (γλαὺξ) πολὺ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει Demokr. A 157 (382, 17) — ... ἐκκρινομένου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους Emped. A 88 (171, 32) τὰ πυρούμενα (ἐρυθραίνεσθαι), μέχρις ἂν οὗ ἔχηι τὸ τοῦ(?) πυροειδοῦς Demokr. A 135 (377, 43) τὸ κυανοῦν ἐξ ἰσάτιδος καὶ πυρώδους (378, 17). Vgl. πῦρ ff.

πύρωσις Archel. A 4 (324, 11). Vgl. πῦρ ff.

πωλεῖν. τἀγαθὰ τῶν πόνων Epich. Gn. 36 (95, 13).

πωλεῖσθαι. πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος Emped. B 112, 5 (205, 12).

πῶλος Pythago. D 8 (288, 9) 'ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ' v. Polos 78 A 6 (574, 23).

πώ. οὔτε τί πω Emped. B 62, 7 (191, 23).

×πῶς [Thal.] B 2 (11, 22) Parm. B 11, 1 (123, 5) Emped. B 71, 2 (193, 17) 72 (193, 22) πῶς ἄν Parm. B 8, 19 (119, 16) Meliss. B 7 (145, 13) Anaxag. B 10 (317, 23) Krit. B 32 (623, 10).

πώς. ἔξω τί κως ἤ Demokr. B 179 (418, 6) δεῖ δέ κως οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι ὅκως B 266 (433, 2).

ῥά. ὅς ῥα Orph. B 2 (473, 32) τῆι ῥα Parm. B 1, 20 (115, 2). Vgl. ἄρα.

ῥάβδος. αἰ .. τις ῥάβδον λαβὼν κινοῖ ... Archyt. B 1 (259, 10).

ῥαγδαῖος. ὄμβρου Demokr. A 99 (368, 30).

Ῥαδάμανθυς Epos Epimen. A 1 (490, 10) Drama Krit. B 10. 13 ff. (616, 20. 27).

ῥάιδιος. ῥάιδιον m. Inf. Demokr. B 192 (421, 12) opp. σπάνιον Archyt. B 3 (262, 10) ῥᾶιον m. Inf. Alkm. B 5 (104, 15) ῥᾶιστον ἔθει χρῆσθαι Sieben Weise 45 C 4 (280, 29) — τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος Anaxarch. B 1 (458, 2). Vgl. ῥεῖα.

ῥανίς. Entstehung d. Phaeaken Akusil. B 28 (516, 7).

ῥαπίζειν. παῦσαι μηδὲ ῥάπιζε Xenophan. B 7, 4 (47, 22) ῥαπίζεσθαι pass. Herakl. B 42 (68, 14).

ῥάχις Entstehung d. Form Emped. B 97 (199, 24) *ex medullis profluere semen* Hippon A 12 (224, 35).

ῥαψωιδία. Ῥαψωιδίαι Tit. Orph. B 12 (476, 27).

Ῥέα. τὴν τοῦ τετραγώνου γωνίαν Ῥέας ... ἀποκαλεῖ Philol. A 14 (236, 37 vgl. 48. 237, 5) ἄρκτοι = Ῥέας χεῖρες Pythagor. C 2 (279, 23) Ῥῆ Pherekyd. B 9 (510, 5). Vgl. Reg. II.

ῥεῖ(α) ... λεύσσεσκεν ἕκαστον Emped. B 129, 5 (211, 18).

ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην Herakl. A 1 (55, 19) ἐξ οὐρανοῦ πυρὸς ῥυέντος Philol. A 18 (237, 34) ὁ σίδηρος ... κατατρίβεσθαι .. ῥέων Meliss. B 8 (148, 6) ἀμπέλωι (συμβαίνει) ῥεῖν Kleidem. 6 (327, 25) — ἔργα ῥευστά Emped. B 121, 3 (209, 1).

ῥέπειν v. γῆ Parm. Demokr. 18 A 44 (111, 42).

ῥεῦμα (αἰθέρος) Emped. B 100, 24 (201, 13) περὶ ἀενάωι ῥεύματι πλήρης (Χρόνος) Krit. B 18, 2 (618, 32) ῥεύματα δενδρεόθρεπτα (= ὄμβρος) Emped. B 111, 8 (204, 19) ῥεύματα (= ἀπορροαί, wohl authentisch) A 88 (171, 33).

ῥευματίζεσθαι *an Rheumatismus leiden* Emped. A 94 (172, 30).

ῥευστικός. ῥευστικῶς διακειμένη (ἡ ὑγρὰ φύσις) Leuk. A 24 (347, 41).

ῥευστός s. ῥεῖν.

ῥηγμίν. περὶρρηγμῖνι βίοιο Emped. B 20, 5 (180, 8).

ῥηγνύναι. ῥήγνυσθαι (τὴν γῆν) Anaximen. A 21 (20, 36).

ῥῆμα. Περὶ ῥημάτων Tit. Demokr. A 33 (358, 2) = B 25^{b} (395, 8).

Ῥηνειοεργής Krit. B 35 (624, 14).

ῥῆξις (νέφους) Anaximandr. 23 (16, 23).

ῥῆσις. ἔξω καιροῦ ῥῆσιν ἀείδουσιν Anaxarch. B 1 (458, 5).

ῥητορεύειν προαιρήσεσθαι τὸν σοφὸν ἢ πολιτεύειν Nausiphan. B 2 (464, 12) vgl. B 1 (464, 2).

ῥητορικός. εὑρετὴς ῥητορικῆς opp. διαλεκτική v. Emped. 19 A 1 (126, 21) = 2 (127, 16) 10 (128, 26) = 21 A 1 (150, 47) 5 (154, 29) 19 (156, 12 ff.) vgl. τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε v. Gorg. A 4 (546, 1) ῥητορικῶι εἴδει τῆς παιδείας δύναμίν τε φραστικὴν καὶ τέχνην ἔδωκε A 2 (545, 15) τὸν νῦν τῆς ῥ. τρόπον εἰσηγήσατο v. Thrasym. A 1 (573, 13) — ῥητορική d. φυσικός zukommend Nausiphan. B 1 (464, 1 ff.) vgl. B 2 (465, 18) — ὑπερέχων ἐν ῥητορικῆι v. Gorg. A 3 (545, 26) τῆι ῥ. πείθειν A 22 (550, 5) τῆς ῥ. οὐδέν ἐστιν χειρούργημα, ἀλλὰ πᾶσα ἡ πρᾶξις ... διὰ λόγων A 27 (550, 30) πειθοῦς δημιουργὸς ἡ ῥ. (περὶ τὸ δίκαιόν τε καὶ ἄδικον) A 28 (551, 4. 6) τρίτη ῥ. 76 B 5^{a} (556, 20) — ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν, ἀφορμὰς ῥητορικάς v. Thrasym. A 1 (573, 15) ἡ ἐναγώνιος ῥ. 78 A 13 (575, 24) — ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη v. Antiph. A 6 (590, 27).

ῥήτωρ ἀγαθός Erklärung Emped. A 86 (169, 4) — ἡ τῶν ῥητόρων εἰσαγωγὴ κοπίδων ἀρχηγός Herakl. B 81 (74, 4) ὁ πολιτικὸς καὶ ῥήτωρ opp. φυσικός Nausiphan. B 1 (464, 8) ὁ τοῦ πολιτικοῦ ῥήτορος λόγος opp. ὁ τοῦ σοφοῦ B 2 (465, 20) ῥήτωρ opp. φιλόσοφος (Prodik.) A 10 (564, 32) opp. σοφιστής (Antiph.) A 1 ff. (587, 17 ff.) — ἅπερ ἂν εἰδῶσιν ... μὴ μεταμελησομένους διὰ τὸ συμφερόντως βουλεύεσθαι (sc. οἱ ῥήτορες τοὺς πολλούς) Nausiphan. B 2 (465, 6) — (τρόπον) οὐδεὶς ἂν διατρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο, (νόμον)

δ' ἄνω τε καὶ κάτω λόγοις ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται Krit. B 22, 3 (619, 28) τοὺς διαφερομένους πρὸς ἀλλήλους . . τῶν ῥητόρων . . . ἐν τῶι λέγειν πεπονθότας . . . ὅπερ ἀνάγκη τοὺς ἄνευ γνώμης φιλονικοῦντας πάσχειν Thrasym. B 1 (577, 12) — *omnibus de rebus oratorem optime posse dicere* Gorg. A 26 (550, 27) — ῥήτωρ v. Thrasym. A 14 (575, 36) v. Hippias (?) A 3 (579, 29) vgl. A 6 (580, 23).

ῥιγαλέος. ὄμβρον Emped. B 21, 5 (180, 19).

ῥίζα. τὴν γῆν εἰς τὰς ῥίζας, τὸν δ' αἰθέρα εἰς τοὺς βλαστούς Emped. A 70 (164, 24) ῥίζαι bei εὐθέα und σκολιά Demokr. A 162 (382, 42 ff.) — τῆς κατ' ἀναπνοὴν προσφύσεως σωιζομένης οἱονεί τινος ῥίζης Herakl. A 16 (60, 14) αἰθὴρ . . . μακρῆισι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις Emped. B 54 (189, 25).

ῥιζοπώλης Krit. B 70 (623, 6).

ῥιζοτομία Epim. A 1 (490, 14).

ῥιζοῦν. ἐπ' ἄπειρον ἐρριζῶσθαι τὴν γῆν Xenophan. A 47 (48, 25. 34 ff.).

ῥίζωμα ἔχουσαν (ἀενάου φύσεως, τετρακτύν) Pythagor. B 15 (273, 28) τέσσαρα πάντων ῥιζώματα (4 Elemente) Emped. B 6, 1 (175, 8).

ῥίζωσις. ὀμφαλὸς ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος (ἀρχά) Philol. B 13 (244, 14).

ῥινός. ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα Emped. B 100, 4 (200, 18).

ῥιπή. ῥιπῆισιν . . . ἠελίοιο Emped. B 56 (189, 29) ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς (v. Ἄρκτοι) Krit. B 18, 4 (619, 1).

ῥίπτειν. ῥίπτοντες ἐς οὖδας (σπονδὰς μελιτῶν) Emped. B 128, 7 (211, 1) . . . οὐκ ἀγυμνάστωι φρενὶ ἔρριψεν Krit. B 21, 2 (619, 23).

ῥίς. εἰ πάντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν Herakl. B 7 (63, 1) ὀσφραίνεσθαι ῥισὶν . . . Alkm. A 5 (101, 19) vgl. Kleidem. 2 (327, 5) τὸ ἀερῶδες διὰ τῶν ῥινῶν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροίαις ἀναθλίβοντος (τοῦ αἵματος) Emped. A 74 (165, 27).

ῥοή. ποταμοῦ ῥοῆι ἀπεικάζων τὰ ὄντα Herakl. A 6 (58, 24) ῥοαὶ ποταμῶν Xenophan. B 30, 4 (51, 11) πὰρ Πίσαο ῥοῆισι B 2, 3 (45, 16).

ῥόμβος. τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις Archyt. B 1 (260, 11).

ῥοπή Anaxag. B 10 (317, 27).

ῥοῦς. πυκινὸν ῥόον (ἀέρος) Emped. B 100, 14 (201, 3).

ῥόφημα Anaxarch. A 8 (456, 38).

ῥυθμός (ῥυσμός). *Rhythmus*. Περὶ ῥυθμῶν καὶ μέτρων Tit. [Philol.] B 22 (248, 21) Περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονίης Tit. Demokr. A 33 (357, 44) = B 15c (393, 17) περὶ . . . ῥυθμῶν καὶ ἁρμονιῶν Hippias A 11 (581, 28) 12 (582, 22) (Numerus) *princeps inveniendi* v. Thrasym. 76 A 32 (551, 18) *minuti numeri* 78 A 12 (575, 19) ἐσήγετο ἐς τὰς διαλέξεις . . . ῥυθμούς v. Hippias A 2 (579, 12) — *Form* (= σχῆμα) Leuk. A 6 (344, 4. 13) 28 (348, 24) Demokr. A 38 (359, 35) 44 (360, 41) 125 (372, 14) 20 A 5 (139; 975b 29) Περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσμῶν Tit. Demokr. A 33 (357, 26) = B 5i (388, 3) — τῶι νῦν καθεστῶτι ῥυθμῶι B 266 (432, 20).

ῥυθμοῦν. ῥυσμοῦνται . . . κέρδεσιν Demokr. B 197 (422, 3).

ῥύμβος. ἐν αἰθερίωι ῥύμβωι Krit. B 19, 2 (619, 9).

ῥύμη ἄγνωστος (ἀνέμων) Anaximen. A 19 (20, 26) ῥύμη τῆς περιφορᾶς Emped. A 49 (161, 31).

ῥυπαρία Krit. B 56 (628, 13).

ῥύπος Pythagor. E 1 (292, 26. 30) 3 (293, 7).

ῥύσις. ⟨κατὰ συνεχ⟩ῆ ῥύσιν Herakl. (?) B 126b (80, 6) vgl. ἐν ῥύσει τῶν πραγμάτων Metrod. v. Ch. A 24 (452, 36) — ἄνεμος = ῥύσις ἀέρος Anaximandr. 24 (16, 32).

ῥώθων Plur. (Demokr.) C 6 (448, 21).

ῥώμη. ῥώμης ἀμείνων . . . σοφίη Xenophan. B 2, 11 (46, 3) vgl. B 2, 14 (46, 6) ῥώμης ἔργα B 2, 18 (46, 10) ἀσκήσαντες . . . γνώμην ⟨καὶ ῥώμην⟩ . . . τῶι φρονίμωι τῆς γνώμης παύοντες τὸ

ἄφρον (τῆς ῥώμης) Gorg. B 6 (557, 19. 23).

ῥωννύναι. ἔρρωται coni. χαίρει Demokr. B 174 (417, 7) — ἐρρωμένως φέροντα Protag. B 9 (549, 5) ἐσθίοι Krit. B 32 (632, 12).

σάκος· σακός (σᾶκος?) Dialex. 5, 12 (645, 7 vgl. Anm.).

σαλεύειν. τὴν γῆν σαλεύεσθαι Anaxag. A 42 (302, 12).

σάλος (τῶν φωνῶν) Anaxag. A 74 (307, 46) μάλιστα ζώιων (ἀπιόντα, sc. τὰ εἴδωλα) ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμότητος Demokr. A 77 (365, 38) ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης (ὀμφαλός) B 148 (411, 12).

σανίς. Θρῆισσαι (Orph.) A 7 (471, 19).

σάρκινος ὄζος = ἀκοή Emped. A 86 (168, 30) = B 99 (200, 4).

σαρκοῦν Hippokr. 12 C 2 (85, 32).

σαρκοφαγία (Emped.) B 154 (216, 22 vgl. B 135 ff. (213, 4 ff.) 154^{b} (217, 23) Pythagor. D 8 (288, 44). Vgl. ἔμψυχος.

σαρκοφάγος. ζῶια Demokr. A 157 (382, 16).

σαρκώδης. αἷμα . . . ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν ἐκπίνεται Diog. B 6 (339, 11).

σάρξ. Περὶ σαρκός Tit. Demokr. A 33 (357, 23) = B 5^{1} (387, 27) Entstehung Hippokr. 12 C 1 (83, 7) Emped. A 78 (166, 4) B 96 (199, 2) (αἷμα . . . καὶ ἄλλης εἴδεα σαρκός) B 98, 5 (200, 2) Anaxag. A 45 (303, 15. 22) 46 (303, 31) πῶς . . . σὰρξ ἐκ μὴ σαρκὸς (γένοιτο) B 10 (317, 24) τὰς σάρκας παρὰ τῆς θηλείας opp. τὰ ὀστᾶ Hippon A 13 (224, 41) σαρκῶν σύριγγες Emped. B 100, 2 (200, 16), Entstehung v. νόσοι Philol. A 27 (239, 9 ff.) αἱ ἐν τῆι σαρκὶ ἀγγεῖα (239, 11) (φλέβες) διὰ τῆς σαρκὸς τείνουσιν Diog. B 6 (339, 5) Entstehung von σπέρμα Demokr. A 141 (379, 38) σὰρξ στιφρά b. ὄρνιθες Diog. A 19 (331, 43) — σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι (τὰς ψυχάς, sc. ἡ φύσις) Emped. B 126 (210, 6) φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν B 137, 6 (214, 3) γραμμαί wie σάρκες ἢ ὀστᾶ τοῦ ἀνθρώπου Pythagor. B 25 (275, 8) ἀλγοῦσιν ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι Antiph. B 55 (600, 4) — σαρκὸς ἀνάστασιν λέγει Herakl. B 63 (71, 3).

*σάρμα εἰκῆ κεχυμένον Herakl. B 124 (79, 13).

σατράπης. σατραπῶν κεφαλαί Anaxarch. A 4 (455, 30) vgl. A 1 (454, 14).

σαφήνεια. σαφήνειαν θεοὶ ἔχοντι Alkm. B 1 (103, 23).

σαφής. διάγνωσιν Archyt. B 1 (258, 9) τὸ . . . σαφὲς οὔτις . . . εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ . . . περὶ πάντων Xenophan. B 34 (51, 22) — σαφῶς (*sorgsam?*) Demokr. B 298^{a} (438, 20).

σβεννύναι. σβεννυμένους καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ (τοὺς ἀστέρας) Xenophan. A 38 (42, 40) v. ἥλιος Diog. A 13 (330, 11) vgl. Metrod. v. Ch. A 4 (451, 16) v. σελήνη (φλόξ) Pythagor. B 36 (278, 3) v. διάττοντες Anaxag. A 82 (308, 40) σβέννυνται ἄνθρακες opp. διάπυροι γίνονται Herakl. A 16 (60, 18) — ὕβριν . . σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊὴν B 43 (68, 15). Vgl. σβέσις.

σβέσις (τῶν ἄστρων) opp. ἔξαψις Xenophan. A 38 (42, 41) (ἡλίου) A 41 (43, 1) (σελήνης) A 43 (43, 14) vgl. Metrod. v. Ch. A 4 (451, 19) νεφῶν opp. ἔμπρησις Herakl. A 14 (59, 19) (φωτός?) beim Donner Emped. A 63 (163, 11 vgl. Anm.). Vgl. σβεννύναι.

σεβίζειν. σεβίζομαι passiv. Emped. B 112, 8 (205, 15).

σείειν passiv. v. γῆ Anaximen. A 21 (20, 37).

σειρήν. τετρακτὺς = ἡ ἁρμονία, ἐν ἧι αἱ σειρῆνες Pythagor. C 4 (280, 18).

σεισμός. Prophezeiung Pherekyd. (Pythag.) 71 A 1 (503, 11) vgl. A 6 (506, 9 ff.) Anaximandr. 5^{a} (12, 33) Anaxag. A 10 (296, 16) Entstehung Thal. A 15 (9, 29) Anaximandr. 28 (17, 9) Anaximen. A 7 (19, 8) 21 (20, 35 ff.) Anaxag.

A 1 (294, 9) 42 (302, 10) 89 (309, 32 ff.) Demokr. A 97 (368. 3) 98 (369, 8 ff.) Metrod. v. Ch. A 21 (452, 21) σεισμός = σύνοδος τῶν τεθνεώτων Pythagor. C 2 (279, 28).

σέλας. πυρὸς σέλας αἰθομένοιο Emped. B 84, 2 (196, 30) ⟨τὸ⟩ παρ' αἰθρίης . . ⟨καθαρὸν⟩ σέλας Demokr. B 152 (412, 3).

σεληναίη. σεληναίης κύκλον εὐρύν Emped. B 43 (188, 7) σεληναίη . . . ἔμπεδον τέκμαρ ἔχουσιν (Orph.) B 16 (479, 35).

σελήνη. Göttin. γένος εἰμὶ Σελήνης ἠυκόμοιο Epim. B 2 (494, 22) Μοῖραι = τὰ μέρη τῆς Σελήνης Orph. 66 B 22 (482, 12) vgl. Reg. II — σελήνη = Ἶσις Aegypt. 60 B 6 (460, 1) 7 (460, 16) = Ἄρτεμις (Theagen.) 2 (511, 23) = *Proserpina* Epich. Enni 54 (98, 4) ὑπειλῆφθαι θεόν Prodik. B 5 (571, 24. 30) — Γοργόνιον = σελήνη Orph. B 22 (482, 12) = Ἕκτωρ Metrod. v. L. 4 (326, 24).

Gestirn. Entstehung, Beschreibung. Entstehung Anaximandr. 10 (13, 38) κύκλον . . . ὅμοιον ἁρματείωι ⟨τροχῶι⟩ . . . ἔχοντα μίαν ἐκπνοὴν οἷον πρηστῆρος αὐλόν 22 (16, 15 ff.) Entstehung ἐκ γῆς Anaximen. A 6 (18, 27) πυρίνην A 16 (20, 9) νέφος πεπιλημένον Xenophan. A 43 (43, 12) σκαφοειδής Herakl. A 12 (59, 6 ff.) σιμμιγῆ εἶναι τοῦ τ' ἀέρος καὶ τοῦ πυρός Parm. A 37 (111, 14) πυρίνην A 42 (111, 31) ἐκ τοῦ γαλαξίου ἀποκριθῆναι A 43 (111, 35) ἔργα κύκλωπος . . . περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν B 10, 4 (122, 24) πῶς . . . σελήνη . . . ὡρμήθησαν γίγνεσθαι B 11, 1 (123, 5) — δισκοειδῆ Emped. A 1 (153, 37) 60 (162, 44 ff.) ἀέρα συνεστραμμένον, νεφοειδῆ, πεπηγότα ὑπὸ πυρός κτλ. (162, 41 ff.) vgl. A 30 (158, 36) — σῶμα τῆι μὲν ὑελοειδὲς διαυγές, τῆι δ' ἀφεγγές Ion A. 7 (221, 33) — ὕδωρ σεληνιακόν Philol. A 18 (237, 34) γεώδη τὴν σελήνην . . . περιοικεῖσθαι καθάπερ τὴν παρ' ἡμῖν γῆν ζώιοις καὶ φυτοῖς, μείζοσι ⟨δὲ⟩ καὶ καλλίοσι κτλ. A 20 (237, 42 ff.) — τὴν σελήνην γῆν εἶναι Anaxag. A 35 (300, 14) γηίνην ἔχειν τε ἐν αὐτῆι πεδία καὶ φάραγγας A 42 (302, 4) οἰκήσεις ἔχειν . . . λόφους καὶ φάραγγας A 1 (293, 39) = 11 A 47 (43, 39) vgl. 46 B 4 (315, 11 ff.) ausführliche Beschreibung (Νεμεαῖος λέων) Anaxag. (Demokr.) 46 A 77 (308, 9 ff.) vgl. Epim. B 2 (494, 20) ἥλιον καὶ σελήνην (falsch) καὶ πάντα τὰ ἄστρα λίθους ἐμπύρους A 42 (301, 40) οὐκ εἴησαν αὐτοῦ (Anaxag.) αἱ δόξαι αἵ τε περὶ ἡλίου καὶ σελήνης ἀλλὰ ἀρχαῖαι Demokr. B 5 (387, 18) — κισηροειδὲς ἄναμμα τὴν σελήνην Diog. A 14 (330, 12) — ἐκ . . λείων καὶ περιφερῶν ὄγκων συγκεκρίσθαι Demokr. A 1 (352, 29) vgl. A 39 (359, 47 ff.) ἄγκη ἔχειν καὶ νάπας A 90 (367, 11) vgl. auch ἐξοχὰς γεώδεις Hekat. B 5 (459, 24) — σελήνη = ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου 21 A 55 (162, 16) — ἥλιος καὶ σελήνη : μακάρων νῆσοι Pythagor. C 4 (280, 16) — Größe Thal. A 1 (3, 26) Anaximandr. 11 (14, 13) 22 (16, 15) Parm. A 42 (111, 32) Emped. A 1 (153, 36).

Lage im All. Zahl. τὸ ἅπαν σῶμα τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης ἀπαρτίζεσθαι Aegypt. 60 B 7 (460, 24) Stellung, Verhältnis zu andern Gestirnen Anaximandr. 18 (15, 42) Herakl. A 1 (55, 36) Emped. A 55 (162, 14 ff.) 61 (163, 3) B 46 (188, 14) Philol. A 16 (237, 18) Pythagor. B 37 (278, 24 ff.) vgl. B 36 (277, 48) (ἀντίχθων = σελήνη = αἰθερία γῆ [falsch]) B 37 (278, 36) Anaxag. A 42 (301, 45) Archel. A 4 (324, 13) Leuk. A 1 (342, 38. 343, 19) Demokr. A 39 (360, 16) 86 (366, 33) 88 (366, 45 ff.) ἐκ ταύτης τῆς νήσου (sc. τῶν Ὑπερβορέων) φαίνεσθαι παντελῶς ὀλίγον ἀπέχουσαν τῆς γῆς Hekat. B 5 (459, 23) — σελήνη τά τε ὑπὲρ ταύτην ἀίδια Alkm. A 1 (100, 23) μέχρι σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τοῦ περὶ γῆν τόπου ταθέντα . . . καθαρωτέρου τοῦ ὑπὲρ τὴν σελήνην

... τόπου Herakl. (vgl. 11 A 1 S. 55, 36) Emped. A 62 (163, 5) vgl. τὸ ἀμετάβολον ... μέχρι σελήνας, τὸ μεταβάλλον ἀπὸ τᾶς σελήνας μέχρι τᾶς γᾶς [Philol.] B 21 (247, 24) τὴν κόμην (τοῦ κομήτου) ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς σελήνης τόπου Hippokr. v. Ch. 5 (232, 38) — (τὴν σελήνην) κύκλον ... κείμενον λοξόν Anaximandr. 22 (16, 17) vgl. unten Z. 39 — ἄπειροι σελῆναι Xenophan. A 33 (41, 30) πολλαί A 41ª (43, 4) — τοῖς ἀνθρώποις ... εἶναι καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν Anaxag. B 4 (315, 11) — ἐν τισὶ (sc. κόσμοις) μὴ εἶναι ... σελήνην, ἐν τισὶ δὲ μείζω τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τισὶ πλείω Demokr. A 40 (360, 11).

Bewegung. Bahn. ἔμπεδον τέκμαρ ἔχουσιν ἄστρα σεληναίη τε ... (Orph.) B 16 (479, 35) — (σελήνην) ἐποχεῖσθαι τῶι ἀέρι διὰ πλάτος Anaximen. A 7 (18, 41) μὴ διὰ τοῦ καθαροῦ φέρεσθαι τόπου Herakl. A 1 (55, 36) ἐν θολωτέρωι A 12 (59, 10) — ἑβδομὰς συμβάλλεται κατὰ σελήνην Herakl. (?) B 126ª (79, 22) — κινεῖσθαι τὰ θεῖα πάντα συνεχῶς ἀεί, σελήνην, ἥλιον ... Alkm. A 12 (102, 26) — ἔργα κύκλωπος .. περίφοιτα σελήνης Parm. B 10, 4 (122, 24) αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο B 15 (124, 10) danach ἀθρεῖ ... ἄνακτος ἐναντίον ἁγέα κύκλον Emped. B 47 (188, 26) κυκλοτερὲς περὶ γαῖαν ἑλίσσεται ἀλλότριον φῶς B 45 (188, 13) ἅρματος ὡς πέρι *χνοίη ἑλίσσεται ... B 46 (188, 23 vgl. d. Vorherg.) — κύκλωι περιφέρεσθαι περὶ τὸ πῦρ κατὰ κύκλον λοξὸν (τὴν γῆν) ὁμοιοτρόπως ἡλίωι καὶ σελήνηι Philol. A 21 (237, 48) τῶν τῆς σελήνης (φορῶν ἀριθμός) Pythagor. B 27 (275, 29) τὴν περιχώρησιν .. ἣν νῦν περιχωρέει ... ἡ σελήνη Anaxag. B 12 (319, 4) τὴν εἰς τὸν κόσμον πρόοδον (ἡλίου καὶ σελήνης) ὡς συνημμένην παραδέδωκε A 75 (308, 1) ἥλιον, σελήνην ... λίθους ... συμπεριληφθέντας ὑπὸ τῆς αἰθέρος περιφορᾶς (vgl. Sp. 544, 11) ... σελήνηι σώματα συμπεριφερόμενα A 42 (301, 40 ff.) Kreislauf von Sonne und Mond Demokr. A 88 (366, 37) vgl. auch A 39 (359, 48) κατὰ στάθμην ἱσταμένη (σελήνη) τοῦ φωτίζοντος ὑπολαμβάνεται καὶ δέχεται τὸν ἥλιον A 89ª (367, 9) = 21 B 42 (187, 15) — τροπαί Anaximandr. Diog. 2, 27 (16, 43) = 51 A 17 (330, 24) Anaxag. A 42 (302, 1. 2) vgl. ἥλιος. — *lunam* etc. *stare*, *terram moveri* Hiket. 1 (265, 21).

Licht. Finsternis. ἴδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς Anaximandr. Xenophan. (Berosos) 2, 22 (16, 19) = 11 A 43 (43, 13) τοῦ πυρὸς ὀλίγον μεταλαμβάνειν Leuk. A 1 (343, 21) vgl. Sp. 543, 30. 34 ff. ἰδιοφεγγῆ μέν, τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι Antiph. B 27 (595, 33) — ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι Thal. Pythag. Parm. Emped. Anaxag. Metrod. v. Ch. 18 A 42 (111, 33) = 21 A 60 (162, 47) = 46 A 47 (308, 15) = 57 A 12 (451, 40) Anaximen. A 16 (20, 8) Parm. A 42 (111, 32) Emped. A 30 (158, 37) περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς Parm. B 14 (124, 6) = Emped. B 45 (188, 13) ψευδοφανής nicht Parm. sondern Theophr. 18 B 21 (125, 21) vgl. 46 A 77 (308, 15) (ψευδοφαής) 2, 1 (11, 40) ἀνακλάσει τινὶ τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελήνην γίγνεσθαι τὸν ἐνταῦθα φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς Emped. B 42 (187, 21) αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρύν B 43 (188, 7 vgl. d. Vorherg.) ἀθρεῖ ἄνακτος ἐναντίον ἁγέα κύκλον B 47 (188, 26) ἥλιος ἐντίθησι τῆι σελήνηι τὸ λαμπρόν Anaxag. B 18 (321, 7) vgl. A 18 (297, 40) 42 (301, 46) 76 (308, 5 ff.) 77 (308, 9 ff.) ὑπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἥλιον Demokr. A 89ª (367, 10) = 21 B 42 (187, 15) — ἀσθενέστερον ἔχειν φῶς τοῦ ἡλίου Anaximen. A 18 (20, 23) vgl. Herakl. A 12 (59, 9) Antiph. B 27 (595, 34) ἱλάειρα σελήνη opp. ἥλιος ὀξυβελής Emped. B 40 (187, 10) γλαυκώπιδος .. μήνης B 42, 3 (187, 29)

φέρεσθαι ταῦτα (sc. ἥλιος, σελήνη) μηδέπω τὸ παράπαν ἔχοντα θερμὴν φύσιν μηδὲ μὴν καθόλου λαμπροτάτην κτλ. Demokr. A 39 (360, 1) vgl. οὐδὲ λαμπρὸν οὐδὲ θερμὸν ἀφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς (τὸ τῆς σελήνης φῶς) Emped. B 42 (187, 22) Phasen Orph. B 22 (482,12) Thal. A 19 (10,2) Anaximandr. 11 (14, 11) Anaximen. A 18 (20, 23) Herakl. A 1 (55, 39) Hippokr. 12 C 1 (81, 14) Anaxag. A 77 (308, 17) Finsternis Aegypt. 60 B 6 (460,7) Anaximandr. 22 (16, 20) Anaximen. A 16 (20, 9) Herakl. A 1 (55, 39) (Alkm. Antiph.) 12 A 12 (59, 11) = 14 A 4 (101, 11) = 80 B 28 (596, 1) Emped. B 42 (187, 27 ff. vgl. d. Vorherg.) vgl. B 46 (188, 19 f.) Pythagor. B 36 (277, 48) Anaxag. A 42 (301, 47) 77 (308,18) vgl. A 18 (297, 40) Leuk. A 1 (343, 22 ff.) τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν Demokr. B 161 (414, 15) vgl. ἥλιος Finsternis — νυκτὸς γίνεσθαι τὴν ἶριν ἀπὸ τῆς σελήνης Anaximen. A 18 (20, 22).

Bedeutung. παρέλκει Xenophan. A 42 (43, 11) σελήνης δύναμις (περίοδος πυρός) Hippokr. 12 C 1 (83, 18) ἔργα ... σελήνης Parm. B 10, 4 (122, 24) Zusammenhang m. Menstruation Emped. A 80 (166, 34) als Προγνωστικὸν ζωῆς καὶ θανάτου [Demokr.] B 300, 20 (445, 18).

σεμνολογία v. Krit. A 1 (608, 6).

σεμνός. σεμνόν coni. μέγα, περιττόν Antiph. B 51 (599, 24) σεμνοὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τῶι δικαίωι dist. ὅσιοι Gorg. B 6 (557, 29) ἑρμηνείαν ἁπλῆν καὶ σεμνὴν (παρέχεσθαι) Diog. B 1 (334, 4) vom Stil d. Antiph. A 2 (588,14) B 44a (597, 20) Antiph. Krit. 81 A 19 (612, 16) vgl. A 17 (612, 6).

σεμνότης τοῦ τε βίου καὶ τοῦ σχήματος v. Pythag. Emped. 4, 5 (23, 6) = 21 A 1 (150, 45).

σεμνύνειν. οὐ σεμνύνεται τὸ γράμμα v. Zenon A 12 (129, 2).

σῆμα. *Zeichen.* σήματα (*Merkzeichen*) Parm. B 8, 2. 55 (118, 39. 121, 16) τὰ ἐν αἰθέρι πάντα σήματα (*Sternbilder*) B 10, 2 (122, 22) — *Grab(zeichen).* Ἵππωνος σῆμα [Hippon] B 2 (226, 16) σῶμα = σῆμα Orph. B 3 (473, 33) Philol. B 14 (244, 23) ἁ ψυχὰ ... καθάπερ ἐν σάματι τούτωι (sc. τῶι σώματι) τέθαπται (245, 18).

σημαίνειν. οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει Herakl. B 93 (75, 18) (μορφὰς) ἕκαστον ... σημαίνει Philol. B 5 (240, 21) ⟨σαμαίνει⟩ τὰν .. ἀρχάν B 13 (244, 16) ὕπνοι .. ὄχλησιν ... σημαίνουσι Demokr. B 212 (423, 21).

σημεῖον. μέγιστον Meliss. B 8 (147, 7) ἀτὰρ καὶ τάδε σημεῖα (147, 8) vgl. καὶ τάδε μεγάλα σημεῖα Diog. B 4 (335, 13) ἰσχυροτάτωι σαμείωι Archyt. B 1 (260, 4) — τὰς ἄρκτους ἀθανάτου Μνήμης σημείω Herakl. (?) B 126a (79, 23) Περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης κτλ. Tit. Bolos 55 B 300 (440, 7) — *Sternzeichen.* ʻπρῶτα σημεῖαʼ = αἱ τοῦ σκορπίου πρῶται μοῖραι Parmeniskos (Kleostrat.) 70 B 1 (502, 12 vgl. 18) *(signa) arietis ac sagittarii* Kleostr. B 2 (502, 20) vgl. 2, 5 (12, 30).

σηπεδών. ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβηι ... τότε δὴ τὰ ζῶια συντρέφεται Emped. Archel. 21 A 76 (165, 41) vgl. σῆψις. τῆς σηπεδόνος ἔχεται τὸ δυσωπεῖσθαι ... Demokr. B 1a (385, 11) σηπεδόνες Hipparch. 55 C 7 (449, 13) — εἰ ... ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο ... Antiph. B 15 (594, 34).

σήπειν. σαπὲν ἐν ξύλωι ὕδωρ Emped. B 81 (195, 29).

σηπία (ὄνειρος) Antiph. B 78 (603, 24).

σῆραγξ. πνευμόνων σήραγγες (Demokr.) C 6 (448, 30).

σηψιδακής [Emped.] S. 691 Anm. z. (217, 18).

σῆψις. τὰς πέψεις τῆς τροφῆς σήψει Emped. A 77 (166, 3) vgl A 76 (165, 41) B 81 (195, 24) σήψιες ... Ἄτης ἀν λειμῶνα Emped. B 121, 3 (209, 1).

σιγᾶν ἀδύνατος opp. λέγειν δεινός Epich. Gn. 29 (94, 23) τὸ δέον ἐν τῶι δέοντι

καὶ λέγειν καὶ σιγᾶν Gorg. B 6 (557, **17**) εἰδὼς σίγα Solon 73ª 3 (521, 15) σιγῶντας θαυμάζουσιν Pythagor. 4, 4 (23, 2).
σιγή. σιγῆι κόσμον (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 12) σφραγίζου τοὺς λόγους σιγῆι κτλ. Solon (521, 8) ... σὺν σιγῆι τι βουλεύηις κακόν Krit. B 21, 22 (621, **10**).
σίγμα. τριῶν ὄντων τόπων ἑνὶ ἐφ' ἑκάστου ἐπιφέρεται τὸ σίγμα (bei Ξ Ψ Ζ) Aristot. 45 B 27 (275, 43).
σίδη. ὀψίγονοι Emped. B 80 (195, **12**).
σιδηροπώλης Krit. B 70 (629, **4**).
σίδηρος nur scheinbar existierend Meliss. B 8 (147, **10**) (δοκεῖ) ὁ σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῶι δακτύλωι κατατρίβεσθαι (148, 5) Bearbeitung = Jugenderziehung Hippokr. 12 C 1 (83, 45) τὸν σίδαρον ... συντρίβεσθαι κακόν, ἀγαθόν Dialex. 1, 5 (636, 13) τὸν σίδηρον καὶ τὰ ἄλλα τὰ πυρούμενα Demokr. A 135 (377, 45) σ. σκληρότερος, μόλυβδος βαρύτερος (375, 28) βάψις χαλκοῦ καὶ σιδήρου Antiph. B 40 (597, **5**) — Magnetismus Emped. A 89 (171, 35) Diog. A 33 (333, 25).
σίλλος. Σίλλοι Tit. Xenophan. A 20 (36, 4 ff.) vgl. (48, 9).
σίλφιον Demokr. A 99ª (368, 42).
σιλφιοπώλης Krit. B 70 (629, 6).
σιμός. ⟨θεούς⟩ Xenophan. B 16, 1 (49, **11**).
σιρός Xenophan. B 41 (52, **16**).
Σίσυφος Tit. Krit. B 25 (620, **13**).
σῖτος Bereitung Hippokr. 12 C 1 (84, 42) τοῖς ποσὶ δεύειν Dialex. 2, 17 (639, 23) σίτου ἐπιγραφεῖς Antiph. B 112 (606, **19**) σῖτ(α) δημοσίων κτεάνων Xenophan. B 2, 8 (45, **21**).
σιωπᾶν ἀπέχρη τοῖς νεωτέροισι Thrasym. B 1 (576, **19**).
σιωπή Pythagor. D 6 (285, 12) E 1 (292, 27).
σιωπηλός v. Pythagor. D 1 (282, 4).
σκαιότης. σκαιότητα πλουσίαν opp. σοφὴ πενία Krit. B 29 (622, **18**).
σκαλεύειν (πῦρ) Pythagor. C 6 (281, **22**. **32**).
σκαληνός v. Atomen Demokr. A 37 (359, 22) 135 (376, **11** ff. 377, **36**) vgl. *hamata uncinataque corpora* Nachtr. z. (366, 13). τρίγωνα 1 A 1 (3, 35) (Pythagor.) B 3 (270, 26).
σκάφη. σκάφαι (Gestirnhülsen) Herakl. A 1 (55, 32 ff.). Vgl. σκαφοειδής.
σκαφοειδής. ἥλιος, σελήνη Herakl. A 12 (59, 4 ff.) vgl. Alkm. A 4 (101, 11) Antiph. B 28 (596, 2).
σκελέαι = ἀναξυρίδες Krit. B 38 (625, **12**).
σκέλος. πῖον Xenophan. B 6, 1 (47, **11**) εἰς τὰ σκέλη (φλέβες) Diog. B 6 (337, 13. 338, **1**) σκέλη ... νεύρων ἀσφαλῆ λειτουργίην τελέουσιν (Demokr.) C 6 (448, 48).
σκέπειν. τὸν ἥλιον σκεπόμενον Anaximen. A 7 (18, 48).
σκέπτεσθαι. ἐσκέψαντο ὅτι Archyt. B 1 (258, **13**) σκέψασθε ἐξ ἀρχῆς Thrasym. B 1 (577, **17**).
σκεπτικός v. Zenon, Anaxarch., Pyrrhon 59 A 15 (457, 25).
σκεπτοσύνη. ἀμενθήριστος ἁπάσης σκεπτοσύνης Timon v. Xenophan. A 35 (42, 8).
σκευοπώλης Krit. B 70 (629, 6).
σκεῦος. σκεύους κακῶς ἔχοντος dist. ὀργάνου Demokr. B 159 (414, **5**) σκεύη opp. ἄρρενα, θήλεα Protag. A 27 (535, **17**).
σκηνή. Schrift über Perspektive Demokr. (vgl. 55 B 15ᵇ S. 393, 14) Anaxag. 46 A 39 (300, 28) ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος [Demokr.] B 115 (406, 16).
σκηνογραφία. -ίαι ἀπείκασαν τὰ ὄντα Anaxarch. Monimos 59 A 16 (457, 28).
σκῆνος. τοῦ σκήνους διακεχυμένου Demokr. A 152 (381, **9**) — ὧν τὸ σκῆνος χρήιζει (ἱμείρεται) opp. ἡ τῆς γνώμης κακοθιγίη B 223 (425, **6**. **9**) τὰ σκήνεος (ἀγαθά) opp. ψυχῆς B 37 (399, **2**) σκήνεος μοχθηρίην opp. ψυχῆς τελεότης B 187 (419, **19**) σκήνεος ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ (419, **20**) ἡ τοῦ σκήνεος εὐγένεια opp. ἡ τοῦ ἤθεος εὐτροπίη B 57

(400, 18) οἰκέταισιν ὡς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ B 270 (433, 13) νόσος οἴκου, βίου ὅκωσπερ καὶ σκήνεος B 288 (437, 10).

σκιά = ἐπιπρόσθησις τοῦ λευκοῦ Theophr. gegen Demokr. A 135 (378, 48) *umbrarum rationem invenit* Anaximen. A 14[a] (19, 48) σκιὰ γῆς Anaxag. A 80 (308, 31) *niger in fundo fluvii color exstat ab umbra* Emped. B 94, 1 (198, 24) ἐκμετρῆσαι τὰς πυραμίδας ἐκ τῆς σκιᾶς Thal. A 1 (4, 12) vgl. A 21 (10, 25) μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος Krit. B 26 (622, 10) — λόγος ἔργου σκιή Demokr. B 145 (410, 23).

σκιαγραφεῖν ἄνθρωπον καὶ φυτόν Euryt. 3 (249, 33).

σκιάζειν Demokr. A 135 (377, 37).

σκίασμα τῆς γῆς Anaxag. A 77 (308, 19).

σκιδνάναι. σκίδνησι καὶ πάλιν συνάγει Herakl. B 91 (75, 10) σκιδνάμενον opp. συνιστάμενον Parm. B 2, 3 (116, 9) σκίδνασθαι v. ἀήρ, φωνή Demokr. A 135 (374, 28. 35).

σκιερός. γυίοις Emped. B 61, 4 (191, 18) τὸ σκιερόν auf σελήνη Anaxag. A 77 (308, 14).

σκέλλη Ἐπιμενίδειος Epim. A 6 (493, 5).

σκιόθηρον Anaximandr. 1 (12, 3) vgl. Anaximen. A 14[a] (20, 2).

σκίπων ἀντὶ σκήπτρου Vit. Herakl. A 1 (57, 4).

σκίρτημα. νεοτήσιον Antiph. B 49 (599, 16).

σκληρός. τὸ σκληρὸν μαλθακὸν (γίνεσθαι δοκεῖ) Meliss. B 8 (148, 2) τὸ σκληρὸν τὸ πυκνόν opp. τὸ μαλακόν Demokr. A 135 (375, 24 ff.) μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο μὴ τὰ σκλήρ᾽ ἔχῃς Epich. Gn. 37 (95, 17) τὰ σκληρὰ τῶν λευκῶν opp. τὰ ψαθυρὰ καὶ εὔθρυπτα Demokr. A 135 (377, 28) — σίδηρος σκληρός Meliss. B 8 (148, 5) vgl. σκληρότερον τὸν σίδηρον, βαρύτερον τὸν μόλυβδον Demokr. A 135 (375, 28) σκληροὶ ὀφθαλμοί (373, 32) — σκληρότερος ὁ λόγος d. Krit. B 46 (627, 10) vgl. B 47 (627, 16).

σκολιός. εὐθεῖα καὶ σκολιὴ ὁδός Herakl. B 59 (70, 15). — τὰ εὐθέα τῶν σκολιῶν (Pflanzen) βραχυβιώτερα Demokr. A 162 (382, 39).

σκόπελος. σκοπέλους ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ἐν βάθει τῆς γῆς ἑστάναι Emped. A 69 (164, 9).

σκοπός. (κότταβος) ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα Krit. B 2 (614, 2).

σκόρδον. φαγόντα σκόρδα μὴ ὄζειν [Demokr.] B 300, 19 (445, 3).

σκορπίος 68 B (499, 16 Anm.) ⟨σημήϊα πρῶτα⟩ σκορπίου Kleostrat. B 1 (502, 19 vgl. 13).

σκοτεινός. ἀναθυμίασις Herakl. A 1 (55, 30) ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ τὸ ὑγρὸν πλεονάζον (55, 45) τὸ σκοτεινόν für ζοφερόν (Anaxag.) A 42 (301, 29) vgl. B 15 (320, 11) τὰ σκοτεινά coni. ἀμυδρά Entstehung Leuk. A 14 (346, 6) — Beiname d. Herakl. A 1[a] (56, 40) 3[a] (57, 9) 4 (57, 46) B 10 (63, 21) 19 A 3 (127, 20).

σκότιος. σκοτίη (γνώμη) opp. γνησίη Demokr. B 11 (389, 17. 20) vgl. *sensus tenebricosos* B 165 (415, 19).

σκοτόεις. σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα Emped. B 132, 2 (212, 7).

σκοτομήνη. ἐν ταῖς σκοτομήνῃσιν ὁρᾶι (γλαύξ) Demokr. A 157 (382, 19).

σκότος = Ζεύς, Ἀίδης Hippokr. 12 C 1 (81, 16) (ἀρχαὶ) πῦρ καὶ γῆ ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος Parm. A 34 (110, 44) 37 (111, 7) φῶς καὶ σκότος Pythagor. B 5 (271, 26) = 14 A 8 (100, 34) vgl. Krit. B 19 (619, 15) — κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν Emped. B 121, 4 (209, 2).

σκυλακεία Pythagor. D 8 (289, 37).

σκύλαξ. στυφελιζομένου σκύλακος Xenophan. B 7, 2 (47, 20) εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς . . . μανθάνειν, ἃ δεήσει πράττειν αὐτοὺς τελεωθέντας Pythagor. D 8 (288, 9).

σκυτεύς Hippokr. 12 C 1 (84, 6).

σκυτίς Plur. Bolos 55 B 300, 12 (442, 30).

σκώπτειν. μὴ ἐπιγελᾶν τῶι σκώπτοντι Kleobul. 73a 3 (521, 2).
σμάραγδος. *quemadmodum coctus calculus in smaragdum converteretur* [Demokr.] B 300, 14 (443, 26).
σμικρός s. μικρός.
σμύρνη. σμύρνης ἀκρήτου θυσίαις Emped. B 128, 6 (210, 32).
σολοικισμός Protag. A 28 (535, 18).
σομφός. γλῶσσα Kleidem. 3 (327, 7) τὰ ἐντὸς (τοῦ ὀφθαλμοῦ) Demokr. A 135 (373, 34).
σοῦς = κίνησις τῶν ἄνω φερομένων σωμάτων Demokr. A 62 (363, 42).
σοφία. τίς σοφίηι πρῶτος; Orakel 1 A 1 (4, 20 ff.) ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῶι Ἀπόλλωνι Sieben Weise A 2 (519, 28) ἡ τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν σοφία Pythagor. C 4 (280, 26) ἐν τῶι γήραι σοφίαν (κτῆσαι) opp. ἐν νέοτητι εὐπραξίαν Bias 73a 3 (523, 10 vgl. Anm.) — ἡμετέρη σοφίη (ῥώμης ἀμείνων) Xenophan. B 2, 12 (46, 4) οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης (46, 6) σοφίη ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν Herakl. B 112 (77, 19) ἐποιήσατο ἑαυτοῦ σοφίην v. Pythag. [Herakl.] B 129 (80, 16) σοφίαι προέχειν Ἐπίχαρμον Epigr. [illegible]it. Epich. A 3 (87, 24) σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν Emped. B 4, 8 (174, 17) πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα (ἡ τύχη) πλεῖστα αὐτῆι ὅμοια ποιεῖ Ion B 3 (222, 16) vgl. τοῖς τῆς σοφίης (κέρδεσιν) opp. τοῖς τῆς τύχης Demokr. B 197 (422, 5) περὶ τὰ τεταγμένα τῶν μετεώρων γίνεσθαι τὴν σοφίαν opp. ἀρετή Philol. A 16 (237, 24) ἁ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν ἀλλᾶν τεχνῶν πολὺ διαφέρειν Archyt. B 4 (263, 5) Περὶ σοφίας Tit. [Archyt.] S. 264, 12 — σοφίαι opp. ἐμπειρίαι, μνήμηι, τέχνηι Anaxag. B 21b (322, 16) — σοφίη ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται opp. ἰατρική Demokr. B 31 (397, 24) vgl. C 6 (448, 11) οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἢν μὴ μάθηι τις B 59 (401, 1) σ. ἄθαμβος B 216 (424, 8) ὀλίγη σοφία opp. ἀφροσύνη μεγάλη [Demokr.] B 115 (406, 20) σοφίαν μεγίστην ἡγούμενος τὴν τῶν ἀσόφως καὶ ἠλιθίως παραβαινόντων κατανόησιν Demokr. B 118 (407, 12) Σοφία ἐπεκλήθη v. Demokr. A 2 (353, 4) 18 (354, 45) vgl. 74 A 1 (525, 20) σοφίης ὅρος (καιροῦ μέτρα εἰδέναι) Anaxarch. B 1 (458, 4) οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίηι γνώμην (458, 6) σοφίας τὸ πλέγμα γνῶναι opp. τόλμη Gorg. B 8 (558, 9) σοφίαν ἐξεργάζεσθαι coni. ἀνδρείαν, εὐγλωσσίαν, ἀρετήν Anonym. Iambl. 1 (629, 25) 3 (631, 7) Περὶ τᾶς σοφίας καὶ τᾶς ἀρετᾶς αἰ διδακτόν Dialex. 6, 1 (645, 16) αἰ διαφέρει σοφία ἀμαθίης 5, 7 (644, 21) ... κάλλιστον ἐξεύρημα μνάμα ἐς τὰν σοφίαν τε καὶ ἐς τὸν βίον 9, 1 (648, 15) ὥρα: σοφία Sokrates 80 A 3 (589, 24) σοφία ἔντεχνος, πολιτική (Protag.) C 1 (541, 26. 29 ff.) vgl auch (Protag.) B 12 (540, 17) Plural. σοφίαι ... ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι Antiph. B 49 (599, 1) πολλὰς ἐξευρὼν εἰνὶ λόγοις σοφίας [Arimnestos] 4, 6 (23, 23) ἑπτὰ σοφίαι = μεσότητες? Simos 2 (268, 5 vgl. Anm.).
σόφισμα Protag. A 1 (526, 3).
σοφιστής, σοφιστικὴ τέχνη. Name und Begriff 73b 1 ff. (524, 7 ff.) dazu: σοφιστής Herod. v. Pythag. 4, 2 (22, 25) ἡ τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν σοφία Pythagor. C 4 (280, 26) vgl. 73b 1 (524, 11) φυσιολόγοι = σοφισταί Diog. A 4 (329, 3) παλαιοὶ σοφισταί 25 A 6 (221, 28) = 76 B 1 (552, 6) σοφισταὶ τῶν Ἰνδῶν Demokr. A 16 (354, 28) vgl. Γυμνοσοφιστής — σοφισταὶ ἀρχαῖοι 81 B 47 (627, 17) σοφιστής z. B. v. Protag. A 5 (528, 21. 529, 4) 21a (533, 10) Gorg. A 1 (544, 4) vgl. A 1a (545, 3) 4 (546, 1) 6 (546, 26) 13 (548, 8) (φυσικὸς καὶ σοφιστής) Prodik. A 1 (562, 26) vgl. A 4b (564, 6) B 1 (567, 13) Thrasym. A 1 (573, 11) 9 (575, 1) (σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος) Hippias A 1 (579, 6) 2 (579, 9) 7 (580, 36) B 4 (584, 7) 6 (584, 15) 9 (584, 31) 11 (585, 6) Antiph. A 1 ff. (587, 17 ff.) Krit. A 22 (612,

36) B 50 (627, 28) u. ö. σοφισταὶ ὥσπερ πόρνοι Sokrat. 80 A 3 (589, 29) Lehrer d. σοφία u. ἀρετά Dialex. 6, 3 ff. (645, 22 ff.).

σοφιστικός. λόγοι σοφιστικοί, σοφιστικώτατος Antiph. B 44ᵃ (597, 18) σοφιστική s. σοφιστής.

σοφός. ἀνὴρ σοφός Emped. B 15, 1 (177, 5) πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Krit. B 25, 12 (620, 33) ἀνδρὶ σοφῶι πᾶσα γῆ βατή Demokr. B 247 (429, 1) τέκτονος σοφοῦ (Χρόνου) Krit. B 25, 34 (621, 22) τὸ εἶναι ἀπὸ νοῦ τοῦ ἑαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφοῦ opp. τὸ ὀνομάζεσθαι (Demokr.) B 26 (395, 17) — εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ τἆλλα σοφή (Θαργηλία) Hippias B 4 (584, 9) σοφῆς πενίας . . σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον . . . ἔχειν; Krit. B 29 (622, 18) — ἓν τὸ σοφὸν μοῦνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα Herakl. B 32 (67, 11) σοφόν ἐστι πάντων κεχωρισμένον (d. i. θεός) B 108 (77, 13) τὸ σοφόν ἐστιν οὐ καθ' ἓν μόνον Epich. B 4 (91, 18) τὸ σοφὸν ἁ φύσις τόδ' οἶδεν ὡς ἔχει (91, 23) αἴ τι κα ζατῆις σοφόν Gn. 27 (94, 18) ἓν τὸ σοφόν m. Inf. Herakl. B 41 (68, 11) ebenso σοφόν ἐστιν B 50 (69, 13) παντοίων μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων (v. Pythag.) Emped. B 129, 3 (211, 16) — Ὅμηρος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος πάντων Herakl. B 56 (70, 3) ὁ ἀπατηθεὶς σοφώτερος τοῦ μὴ ἀπατηθέντος Gorg. B 23 (561, 24) σοφωτέρωι εἴκειν κόσμιον Demokr. B 47 (399, 20) — ἄνθρωπος σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος Herakl. B 83 (74, 9) σοφώτατος Νέστωρ (b. Homer) Hippias A 10 (581, 22) αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη Herakl. B 118 (78, 13) σοφώτατον χρόνος Thal. A 1 (5, 46) ἀριθμός Pythagor. C 2 (279, 27) 4 (280, 18) δεύτερον ὁ τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέμενος (280, 19) σοφώτατον τῶν παρ' ἡμῖν ἰατρική (280, 20).

ὁ σοφός, οἱ σοφοί. λέγω σοφόν, ὃς ἄν τινι ἡμῶν, ὧι φαίνεται καὶ ἔστι κακά, μεταβάλλων ποιήσηι ἀγαθὰ φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι Protag. A 21ᵃ (532, 34) τοὺς σοφοὺς . . . κατὰ μὲν σώματα ἰατρούς, κατὰ δὲ φυτὰ γεωργούς (533, 2) Περὶ τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως Tit. Demokr. A 33 (357, 14) = B 0ᵇ (384, 28) — ἀνεύρετος ὁ σοφός Emped. 11 A 1 (34, 22) anders 21 A 20 (156, 28) σοφὸν εἶναι δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν Xenophan. A 1 (34, 28) ἐλευθερίως ζῆν (χρὴ τὸν σοφόν) Demokr. A 166 (383, 40) προαιρήσεσθαι τὸν σοφὸν ῥητορεύειν ἢ πολιτεύεσθαι Nausiphan. B 2 (464, 12) ⟨ὁτιοῦν⟩ δυνήσεσθαι πείθειν τοὺς ἀκούοντας τὸν φυσικὸν (vgl. d.) καὶ σοφόν (464, 17 ff.) Unterschied zwischen λόγος σοφοῦ u. πολιτικοῦ ῥήτορος (465, 20 ff.) — τῶν σοφῶν τὰς ψυχὰς θεοὺς γίνεσθαι Emped. B 146 (215, 24 ff.) vgl. B 147 (216, 1) πλείους αἰσθήσεις (τῶν πέντε) περὶ τὰ ἄλογα ζῶια, τοὺς σοφούς, τοὺς θεούς Demokr. A 116 (371, 20) — ταὐτὰ . . . τοὶ σοφοὶ καὶ τοὶ ἀμαθεῖς Dialex. 5, 1 (644, 5) = 5, 6 (644, 18 vgl. d. Folg.) τοὶ ἐν τᾶι Ἑλλάδι γενόμενοι σοφοὶ ἄνδρες (d. i. σοφισταί) 6, 3 ff. (645, 22 ff.) — οἱ ἑπτὰ σοφοί s. Reg. II Weise (S. 862) οὔτε σοφοὶ οὔτε φιλόσοφοι 73ᵃ 1 (518, 15) σοφὸς πρῶτος v. Thal. A 1 (3, 7) 2 (7, 1) 3 (7, 7) 11 (8, 48) u. ö. Χίλων σοφός Krit. B 7, 1 (616, 10) ἕβδομος Periandr. usw. oder Epim. A 4 (492, 1) B 1 (493, 31) Zeitbestimmung auch Epim. B 2 (491, 9) Pherekyd. A 2 (504, 24) πάντες τοὺς σοφοὺς (Archiloch. Pythag. Anaxag.) θαυμάζουσι 4, 5 (23, 8) Πυθαγόρης ὁ σοφός Ion (?) B 4 (222, 30) vgl. Sp. 555, 31. Vgl. σοφιστής.

σπᾶν θεῖον λόγον δι' ἀναπνοῆς Herakl. A 16 (60, 10).

σπάνιος Herakl. B 69 (72, 14 vgl. Anm.) σπάνιον m. Inf. opp. ῥάιδιον Archyt. B 3 (262, 9) τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα Demokr. B 232 (426, 13).

σπάνις τοῦ Παρμενιδείου συγγράμματος Vit. Parm. A 21 (108, 36).

σπείρειν καιρός Orph. B 22 (482, 17) σπόρου ὥρα Demokr. B 14,7 (392, 6) σπείρειν ἅμα Πλειάσι Kleidem. 5 (327, 17) τοὺς περὶ τροπὰς σπόρους ἐπισφαλεῖς (327, 19) — αἰσχρῶς ἔσπειρας, κακῶς ἐθέρισας Gorg. B 16 (560, 22).

σπένδειν κατὰ τὸ οὖς τῆς κύλικος Pythagor. C 4 (280, 38) σπείσαντας καὶ εὐξαμένους κτλ. Xenophan. B 1, 15 (45, 3).

σπέος. ἐν σπεάτεσσί τεοις καταλείβεται ὕδωρ Xenophan. B 37 (52, 8) (*niger color*) *cavernosis spectatur in antris* Emped. B 94, 2 (198, 25).

σπέρμα. allgemein. πάντων τὰ σπέρματα ὑγρά (Thal.) A 12 (9, 8) 13 (9, 19) vgl. Hippon A 3 (223, 30) τὸ ὑγρὸν σπέρμα τῆς διακοσμήσεως Herakl. B 31 (67, 6) anders A 8 (58, 35) τοῦ ἑνὸς συσταθέντος εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων ... εἴτ' ἐκ σπέρματος (Pythagor.) B 26 (275, 13) σπέρματα πάντων χρημάτων (d. i. ὁμοιομερῆ) Anaxag. B 4 (315, 6) σπερμάτων ἀπείρων πλῆθος οὐδὲν ἐοικότων ἀλλήλοις (315, 21) vgl. A 43 (302, 26) 117 (313, 19) — οὐ .. ὅ τι ἔτυχεν ἐκ τοῦ σπέρματος ἑκάστου γίγνεται (Demokr.) A 69 (364, 33) — μίτος = σπέρμα Orph. B 22 (482, 11) τὴν 'ἐκροὴν' ἐπὶ τοῦ σπέρματος ἐκδεχόμενοι b. Pherekyd. B 7 (509, 35).

Mensch. Tier. αἰδοῖον σπέρματος καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος (ἀρχά) Philol. B 13 (244, 15) — τὸ σπέρμα ἐξ ὑγροῦ Hippon A 3 (223, 30) θερμόν Philol. A 27 (238, 46) vgl. Emped. A 81 (167, 7 ff.) = ἀφρὸς τοῦ αἵματος Diog. A 24 (332, 23) vgl. B 6 (336, 18 ff. 339, 10 ff.) = *spuma sanguinis spiritu collisi* (337, 9) σῶμα, ψυχῆς ἀπόσπασμα Leuk. Zenon 54 A 35 (349, 18) καὶ τὴν δύναμιν σῶμα, πνευματικὴ γάρ Straton Demokr. A 140 (379, 35) ἐγκεφάλου μέρος Alkm. A 13 (102, 33 ff.) *ex medullis profluere semen* Hippon A 12 (224, 35) dagegen auch Anaxag. Demokr. 14 A 13 (102, 35) ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων καὶ τῶν κυριωτάτων μερῶν Demokr. A 141 (379, 37) (Praxagor. Hippokr.) B 124 (408, 10) ἀπὸ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου Platon Diokl. (408, 8) φέρειν σπέρμα πρῶτον ἄρχεται τὸ ἄρρεν ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς δὶς ἑπτὰ τετελεσμένοις (Alkm.) A 15 (102, 47) vgl. Herakl. A 18 (60, 42) weiblicher Same Alkm. Parm. (vgl. 18 A 54 S. 113, 6 ff.) Emped. Anaxag. Epikur. 14 A 13 (102, 40) Demokr. Epikur. 54 A 142 (379, 40) vgl. Hippon 14 A 13 (102, 39) 26 A 13 (224, 38) dagegen Anaxag. (102, 39) 46 A 107 (312, 23 also falsch A 111 S. 312, 34) Diog. (102, 38) = 51 A 27 (332, 34) Entstehung d. Geschlechts Alkm. A 14 (102, 45) Anaxag. Parm. A 53 (113, 48 ff.) Emped. A 81 (167, 12 ff. anders 166, 38 ff.) Hippon A 14 (224, 43 ff.) Anaxag. A 107 (312, 21) Entstehung v. δίδυμα, τρίδυμα Emped. A 81 (167, 4 ff.) Hippon A 18 (225, 19) v. Androgynen (*si virtutes permixto semine pugnent*) Parm. B 18 (125, 2 vgl. 124, 25 ff.) v. τέρατα Emped. A 81 (167, 1) Ähnlichkeit d. Kinder Emped. A 81 (167, 6 ff.) Anaxag. A 111 (312, 34) vgl. γονεῖς — ἐκ φαύλης ... καὶ ταραχώδους κράσεως μοχθηρὰ γίνεσθαι τὰ σπέρματα Pythagor. D 8 (289, 33) — Sterilität d. ἡμίονος s. d. Vgl. γόνος.

Pflanze. Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν Tit. Demokr. A 33 (357, 33) = B 11ˢ (390, 4) τὰ φυτὰ μέλλοντα σπέρμα φέρειν ἀνθεῖν Alkm. A 15 (103, 1) τῆι γῆι οἷον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσηι, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα Antiph. B 60 (602, 5) ἐπὶ τῶν κοσκινευομένων σπερμάτων Demokr. B 164 (415, 2).

σπερματικός. ὀρρός Herakl. A 18 (60, 42) ἐπερεθισμὸς τοῦ σπερματικοῦ κινήματος Emped. A 72 (165, 6).

σπερματίς. σπερματίτιδες Diog. B 6 (339, 10) A 24 (332, 25) *seminales viae* B 6 (337, 8).

σπερματοπώλης Krit. B 70 (629, 7).

σπερμολόγος Krit. B 70 (629, 7).

σπέρχεσθαι. σπερχοίατο πέμπειν Parm. B 1, 8 (114, 14).

σπήλαιον = κόσμος (Pherekyd.) B 6 (509, 30) vgl. ἄντρον. *speluncarum sub terra pendentium vastitas habet aera suum* . . . Metrod. v. Ch. A 21 (452, 27).

σπινθήρ. τοὺς μεταβαίνοντας ἀστέρας ὡσεὶ σπινθῆρας ἀφαλλομένους γίνεσθαι Anaxag. A 42 (302, 6) vgl. A 82 (308, 40).

σπινθηρίζειν Metrod. v. Ch. A 14 (451, 44).

σπλάγχνον. *διασσηθέντος ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο Emped. B 5, 3 (175, 6) παντάμορφα σπλάγχνων γένη (Demokr.) C 6 (449, 3) σπλάγχνα bei ἄναιμα: ἄδηλα Demokr. A 148 (380, 23).

σπλήν = Διόνυσος Metrod. v. L. 4 (326, 25) εἰς τὸν σπλῆνα (φλέβες τείνουσι) Diog. B 6 (337, 25) βλαβερὸς σώματος ἀνθρωπίνου καὶ ἀνωφελὴς ἔνοικος (Demokr.) C 6 (448, 35 vgl. 40).

σπληνῖτις Diog. B 6 (337, 20. 338, 19 ff.).

σπογγιά. ὥσπερ σπογγιᾶι τῶι σώματι ὅλωι τρέφεσθαι (τὰ ἔμβρυα) Alkm. A 17 (103, 12) τοὺς χυμοὺς ἑλκομένους ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὸ ἡγεμονικὸν καθάπερ ἀπὸ σπογγιᾶς Diog. A 22 (332, 18).

σπονδή. ξουθῶν σπονδὰς μελίτων Emped. B 128, 7 (211, 1) σπονδὰς ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων Pythagor. C 6 (281, 45) vgl. σπένδειν. — σπονδαί coni. ἱερά, ὅρκοι Demokr. B 259 (431, 14).

⟨σπόρος⟩ (Δήμητρος) Orph. B 15 (478, 17). Vgl. σπείρειν.

σπουδαιόμυθος Demokr. B 104 (405, 7).

σπουδαῖος. φίλος [Demokr.] B 302 (445, 32) ἀνήρ (446, 6) σπουδαῖα μελέτα Solon 73a 3 (521, 9).

σπουδή. παρασκευάζονται πολλῆι σπουδῆι ὡς Antiph. B 53a (600, 8) σπουδῆι . . . ἐγκονοῦντα Krit. B 16, 1 (618, 1) σπουδὴν διαφθείρειν γέλωτι, γέλωτα σπουδῆι Gorg. B 12 (559, 21).

σπουδογέλοιος ein gew. Herakleitos 12 A 1 (56, 37).

σταγών. Entstehung d. Phaeaken Akusil. B 28 (516, 7).

στάδιον. οὐκ ἐνδέχεται τὸ στάδιον διελθεῖν Zenon A 25 (131, 36) vgl. A 28 (132, 1 ff.).

στάθμη. κατὰ στάθμην ἱσταμένη (sc. ἡ σελήνη) τοῦ φωτίζοντος κτλ. Demokr. 21 A 42 (187, 15) = 55 A 89a (367, 9) — στάθμη βίου Diodot. 12 A 1 (56, 7).

στάθμησις Nausiphan. B 2 (465, 16).

σταθμός *Gewicht* Demokr. A 135 (375, 21) μέτρα καὶ σταθμὰ εἰσηγήσασθαι v. Pythag. 12 (25, 26).

στασιάζειν coni. ὑβρίζειν Thrasym. B 1 (577, 6).

στάσιμος. στασιμώτερος (ἀήρ) opp. ὀξυτέρην κίνησιν ἔχων Diog. B 5 (336, 3).

στάσις. *Stillstand.* syn. ἠρεμία Herakl. A 6 (58, 25) — *Aufruhr.* οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις . . ἐν μελέεσσιν Emped. B 27a (184, 1) στάσις ἐμφύλιος Demokr. B 249 (429, 7) φθόνος στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται B 245 (428, 20) στάσιν μὲν ἔπαυσεν, ὁμόνοιαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὑρεθείς Archyt. B 3 (262, 12) (διέπειν) στάσιας σφεδανάς, τοῖσ᾽ οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι Xenophan. B 1, 23 (45, 11) ὅστις μύθοις ἔργ᾽ ἀπαλλάσσει κακὰ μάχας τ᾽ ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eurip. nach Xenophan. C 2, 26 (54, 7) — τὴν γενομένην στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν v. Pythag. 7 (23, 43).

στασιώτης τοῦ ὅλου v. Parm. (Platon u. Aristot.) A 26 (109, 31 ff.).

στάχυς. ἄτοπον ἐν μεγάλωι πεδίωι ἕνα στάχυν γενηθῆναι Metrod. v. Ch. A 6 (451, 23).

στεγάζειν. *στεγάσαι φρένος . . εἴσω Emped. B 3 (174, 5).

στέγειν σέλας Demokr. B 152 (412, 3).

στεινωπός. παλάμαι Emped. B 2, 1 (173, 18).

στείχειν. λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος Krit. B 25, 35 (621, 23).

στενός. τὰ στενὰ διαπίπτειν (im Wasser) Demokr. A 62 (363, 39) αἱ στεινό-

τεραι (στεφάναι) Parm. B 12, 1 (123, 18). Vgl. πόρος.
στέργειν. ἔστερκται . . Ἀφροδίτηι Emped. B 22, 5 (181, 18).
στερεός. (ἐπίπεδον πέρας καὶ ἔσχατον) τοῦ στερεοῦ, τὸ στερεὸν φύσις Pythagor. B 24 (275, 4) τρίτη ἐπιφάνεια, τέταρτον στερεόν (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 20) στερεὰ σχήματα = μαθηματικά Pythag. 32 A 15 (237, 9) γραμμικοί, ἐπίπεδοι, στερεοὶ ἀριθμοί (Speusipp. nach) Philol. (235, 19. 43 ff. 236, 9) vgl. περὶ τὰ στερεά Theodor. 4 (233, 17) — τὰ στερεά (= ἄτομα) opp. ἐπίπεδα Leuk. A 7 (344, 32 ff.) Demokr. A 60 (363, 6) τὸ στερεόν (= πλῆρες) = τὸ ὄν opp. κενόν A 45 (360, 43) vgl. στερρότης — τὸ περιέχον στερεόν (*Firmament*) Parm. A 37 (111, 8) τὸ μεσαίτατον πασῶν (στεφανῶν) στερεόν (111, 9) — τὰ στερεά im Ohr Emped. A 86 (168, 32).
στερεοῦν pass. v. Embryo Hippokr. 12 C 1 (82, 38).
στέρεσθαι μηδενός Antiph. B 54 (600, 25).
στερεωπός. στερεωπά coni. θέλυμνα Emped. B 21, 6 (180, 20).
στερρότης d. Atome Demokr. A 1 (352, 29) *soliditas* A 56 (362, 25).
στεφάνη. στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας ἐπαλλήλους κτλ. Parm. A 37 (111, 5 ff. 17) vgl. B 12, 1 ff. (123, 18 ff.).
στέφανος. στέφανον μὴ τίλλειν Pythagor. C 6 (281, 37) πλεκτοὺς ἀμφιτιθεῖ στεφάνους Xenophan. B 1, 2 (44, 17) Sternbild Epim. B 25 (498, 17) ἱμέρτου ἐπέβαν στεφάνου Orph. B 18 (480, 27).
στεφανοῦν. στεφανοῖ (ὁ λόγος) opp. καλεῖ Gorg. B 8 (558, 11) Κλεινίου υἱὸν . . στεφανώσω . . . Krit. B 4 (614, 23).
στέφος. στέφεσιν θαλείοις (περίστεπτος) Emped. B 112, 6 (205, 13).
στῆθος. 'μὴ τῶι κιβωτῶι, ἀλλὰ τῶι στήθει' Oinop. 4 (230, 7) ἀμηχανίη ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον Parm. B 6, 6 (117, 18) — διὰ τῶν στηθῶν (φλέβες διατείνουσιν) Diog. B 6 (337, 18) Brust Sitz d. Seele (Emped.) Protag. u. a. 74 A 18 (532, 9).
(στήκειν). ἔστηκε Emped. B 35, 8 (186, 1 vgl. Anm.).
στήλη. ἐξ αὐτομάτου στήλη τις διαρρήγνυται [Demokr.] B 300, 18 (444, 11) Ἀκικάρου στήλη B 299 (439, 9).
στήμων. στήμονες = αὔλακες Orph. B 22 (482, 10).
στηρίζειν. . . . κρύφωι ἐστήρικται Σφαῖρος Emped. B 27, 3 (183, 24).
στιβαρός. ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν Emped. B 82, 2 (195, 32).
στιβάς coni. μᾶζα Demokr. B 246 (428, 22).
στιγμὴ καὶ μονὰς οὐδαμῶς (ποιήσουσι μεῖζον) Zenon A 21 (130, 17) τὴν στιγμὴν μηδὲ ἓν τιθέναι opp. τὰ αἰσθητά (130, 19) τὴν στιγμὴν ὡς τὸ ἓν λέγει (130, 21) τὸ ᾱ στιγμή (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 43 vgl. 47) πρώτη ἀρχὴ εἰς μέγεθος (236, 19) τετρὰς ἐν στιγμῆς καὶ γραμμῆς διαστήμασι καὶ πέρασι (236, 1) στιγμὴ οὐσία Pythagor. B 23 (274, 47) vgl. B 24 (275, 4) ἅπτεται τοῦ κανόνος οὐ κατὰ στιγμὴν ὁ κύκλος (Protag.) B 7 (538, 25).
στίζεσθαι Dialex. 2, 13 (639, 5).
στίλβειν. τὸ στίλβον Demokr. A 135 (378, 18) ὁρᾶν τῶι στίλβοντι Alkm. A 5 (101, 23).
στιλβηδών Plur. Metrod. v. Ch. A 10 (451, 37).
στιφρός. σάρξ Diog. A 19 (331, 43).
στιχοποιία Vit. Parm. A 16 (108, 9).
στλεγγίς Hippias A 12 (582, 12).
στοιχεῖον. κατὰ στοιχεῖον ἅπτεσθαι (Petron) 6 (28, 30) — Verhältnis zu ἀρχή s. d. — Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ζεὺς στοιχείων διακοσμήσεις (bei Homer) Metrod. v. L. 3 (326, 16) vgl. πᾶσι τοῖς στοιχείοις (d. i. θεοῖς), ἐξ ὧν τὸ πᾶν συνέστηκεν, ὑπάρχειν ἐναντίωσιν κτλ. (Theagen.) 2 (511, 19) — τὰ . . . πολυθρύλητα τέτταρα ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναί φαμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν [Thal.] B 2 (11, 19)

στοιχεῖον (τῶν ὄντων) sehr oft, z. B. τὸ ἄπειρον Anaximandr. 1 (11, 38) 9 (13, 3) 11 (14, 3) ἓν μὲν ἄπειρον δὲ τῶι μεγέθει Anaximandr. Anaximen. A 5 (18, 19) ἀήρ Anaximen. Idaios Himeraios Diog. Archel. 50 (327, 29) Diog. A 1 (328, 25) πῦρ Herakl. A 1 (55, 17) 5 (58, 22) πυρὸς μὲν πυκνότερον ἀέρος δὲ λεπτότερον κτλ. τὸ πρῶτον στοιχεῖον Idaios(?) 50 (327, 31 ff.) vgl. Diog. A 5 (329, 17) πῦρ καὶ γῆ Parm. A 1 (105, 33) τέσσαρα Aegypt. 60 B 6 (459, 44) vgl. aber B 7 (460, 24) Xenophan.(?) A 1 (34, 15) Emped. A 1 (153, 31) (*res*) A 21 (156, 32) (*elementa*) A 24 (157, 19) (τὰ σωματικὰ στοιχεῖα, opp. αἱ κυρίως ἀρχαί) A 28 (158, 6) 30 (158, 28 ff.) 32 (159, 6) 33 (159, 10 ff.) 34 ff. (159, 33 ff.) 40 (160, 19) (τὰ καλούμενα στοιχεῖα) 46 (161, 6) 52 (162, 3 ff.) 78 (166, 4 ff.) 86 (168, 42 ff.) 46 A 43 (302, 23) vgl. bes. 21 B 6 ff. (175, 8 ff.) 17 (177, 27 ff.) 21 ff. (180, 15 ff.) u. ö. λέγει τὰ στοιχεῖα θεούς (s. d.) A 32 (159, 6) u. ö. ἀγένητα : στοιχεῖα B 7 (175, 11) στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων ὁμοιομερῆ, στοιχεῖα στοιχείων A 43 (160, 33 ff.) — περὶ τῶν πέντε σχημάτων, ἃ τοῖς κοσμικοῖς ἀποδίδοται στοιχείοις (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 19) τὸ ἀνωτάτω μέρος τοῦ περιέχοντος, ἐν ὧι τὴν εἰλικρίνειαν εἶναι τῶν στοιχείων Philol. A 16 (237, 20) — τὰ ὁμοιομερῆ στοιχεῖα Anaxag. A 43 (302, 25) ἄπειρα Anaxag. Demokr. 46 A 45 (303, 1 ff.) τὰς κράσεις κατὰ παράθεσιν τῶν στοιχείων A 54 (304, 46) δύο στοιχεῖα Anaxag.(?) A 61 (305, 30) ὑπέθετο στοιχεῖα τὰς ἀτόμους Leuk. A 8 (345, 3) τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενόν A 12 (345, 36) πανσπερμία Leuk. Demokr. 54 A 28 (348, 22) τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἄτομοι καὶ κενόν A 32 (349, 6) vgl. 55 A 37 (359, 15) 125 (372, 12) u. ö. *elementa habere animas* A 164 (383, 12) — αἴτια αἱ ἄτομοι ἢ τὰ στοιχεῖα Metrod. v. Ch. A 6 (451, 27) — τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ὑπέλαβον εἶναι Pythagor. B 4 (270, 39) τοῦ ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον καὶ περιττόν B 5 (271, 14) τὰ ἐξ (ἀριθμῶν, συμμετριῶν) σύνθετα στοιχεῖα, καλούμενα γεωμετρικά B 15 (273, 13) ὡς ἐν ὕλης εἴδει τὰ στοιχεῖα τάττειν Aristot. v. Pythagor. 45 B 5 (271, 39) — τῶν παλαιῶν καὶ πλείω λεγόντων τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως (271, 41) — Στοιχεῖα (mathem.) Tit. Hippokr. v. Ch. 1 (231, 25) = 45 B 1 (270, 6) vgl. Euclides Reg. I S. 763. Vgl. ἀρχή, ὄν (εἶναι).

στοιχειώδης. ὑγρόν Thal. A 23 (10, 41).

στοῖχος. δεῖ μετρεῖσθαι τῶι A τὸν στοῖχον ἐφ' οὗ ΑΒΓ κτλ. Pythagor. B 27 (275, 24).

στόλος. λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν Emped. B 17, 26 (179, 3).

στόμα διαλέκτου Hippokr. 12 C 1 (85, 13) τὸ ἐκ τῶ στόματος φερόμενον πνεῦμα Archyt. B 1 (260, 6) τὰ ἐγγὺς τῶ στόματος τρυπήματα (260, 7) μαινομένωι στόματι (v. Σίβυλλα) Herakl. B 92 (75, 13) ἐκ δ' ὁσίων στομάτων .. ὀχετεύσατε πηγήν Emped. B 4, 2 (174, 11) διὰ πολλῶν γλώσσης . . . ἐκκέχυται στομάτων B 39, 3 (187, 6) — χειλέων ἁφὴ στόματι περιπτυσσομένη (Demokr.) C 6 (448, 22) ἐν ταῖς μήτραις τὸ παιδίον στόματι ἐσθίει Alkm. A 17 (103, 14) vgl. Demokr. Epik. 55 A 144 (380, 9).

στόμιον (ἄστρων) Anaximandr. 18 (15, 40) (κύκλου ἡλίου) 21 (16, 10. 14) (σελήνης) (16, 20) ἐπὶ στομίοις (συρίγγων) Emped. B 100, 3 (200, 17).

στοναχή. ἔκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε coni. ἐρίδων Emped. B 124, 2 (209, 26).

στοργή. στοργὴν στοργῆι (ὀπώπαμεν) Emped. B 109, 3 (203, 21).

στραγγουρία Hipparch. 55 C 7 (449, 12).

στρατεία. μυθοποιεῖν στρατείαν στρατείαι παρατατομένην v. Pherekyd. B 4 (508, 21) ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν Krit. B 34 (623, 26) οὐκ ἔχων ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν (sc. ἐξαιρεῖν τὸν πόρπακα) B 37 (624, 33).

στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας Hippias B 4 (584, 9).
στρατηγία. πολλῶν ἔμπειρον στρατηγιῶν (Λυκοῦργον) Hippias B 11 (585, 7).
στρατιώτης. ⟨στρατιώτηι⟩ . . ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν Krit. B 34 (623, 27).
στρατιωτικός. ἔκπωμα Krit. B 34 (623, 27).
στρέφειν. ἄνω στρεφομένων τῶν σκαφῶν Herakl. A 1 (55, 39) vgl. στροφή A 12 (59, 5. 12) 14 A 4 (101, 11) 80 B 28 (596, 3).
στρογγύλος. σχῆμα (τῆς γῆς) γυρόν, στρογγύλον Anaximandr. 11 (14, 6) Parm. A 44 (111, 39) vgl. γῆ — στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις (τὰ νοήματα) Thrasym. A 3 (574, 6) vgl. A 12 (575, 19) 13 (575, 28).
στροφάλιγξ. . . . ἐν μέσηι Φιλότης στροφάλιγγι γένηται Emped. B 35, 4 (185, 30).
στροφή s. στρέφειν.
στρυφνός (χυλός) erkl. Demokr. A 129 (372, 32) 135 (376, 6 vgl. 375, 39. 377, 1). Vgl. στύφειν.
στυγεῖν. στυγέει . . ᾿Ανάγκην Emped. B 116 (207, 27) στυγέουσι B 115, 12 (207, 18) τὸ ζῆν . . στυγέοντες Demokr. B 199 (422, 8).
στυγερός. τυραννίης Xenophan. B 3, 2 (46, 17) στυγεροῖο τόκου Parm. B 12, 4 (123, 21).
στύειν ὅτε θέλεις [Demokr.] B 300, 19 (445, 15).
στυππειοπώλης Krit. B 70 (629, 4).
στυπτηρία Demokr. A 99a (368, 42).
στύφειν Demokr. A 130 (372, 41).
στυφελίζειν. στυφελιζομένου σκύλακος Xenophan. B 7, 2 (47, 20).
×σύ. ἐν τῶι σοι παύω . . λόγον Parm. B 8, 50 (121, 11) πόσα τοι Xenophan. B 22, 4 (50, 10) δή τοι Parm. B 4, 6 (116, 24) δέ τοι Emped. B 8, 1 (175, 15) γάρ τοι B 17, 14 (178, 11) ἄγε τοι B 38, 1 (186, 20) u. ö. τοὶ Demokr. B 125 (408, 20) 284 (436, 17) u. ö. — *σύ γ(ε) Emped. B 110, 6 (204, 5) σέ γε B 4, 6 (174, 15) — ὑμῖν B 112, 4 (205, 11). Vgl. σός
συγγένεια. ἣν ἀπὸ συγγενείας τῶν Πυθαγορείων v. Philol. 4, 17 (27, 31) συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται (ἡ ὁμόνοια) Iambl. 80 B 44a (597, 27).
συγγενής. (ὁ κόσμος) εἷς ὑπὸ ἑνὸς τῶ συγγενέος . . . κυβερνώμενος [Philol.] B 21 (247, 19) συγγενεῖς opp. δεσπόται Kleobul. 73a 3 (521, 1) φίλοι οὐ πάντες οἱ ξυγγενέες κτλ. Demokr. B 107 (405, 13) ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθρη opp. τῶν ὀθνείων B 90 (403, 22) οἱ συγγενεῖς opp. οἱ ἔχθροι Dialex. 1, 13 (637, 14 ff.) — τὰ συγγενῆ φέρεσθαι πρὸς ἄλληλα Anaxag. A 41 (301, 7) Demokr. A 38 (359, 36) τὰ συγγενῆ μάλιστα ποιεῖ τὴν ἡδονήν Emped. A 86 (169, 43) μὴ συγγενῆ = ἑτερογενῆ (169, 25).
συγγίγνεσθαι. πάντηι συγγίγνεσθαι ἀήθεα Emped. B 22, 8 (181, 21) (γυναικί) Vorschriften Pythagor. D 8 (289, 22. 290, 25).
συγγιγνώσκειν. συγγιγνώσκεσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετές Demokr. B 253 (430, 6).
συγγνώμων ἀλλήλοισι opp. ἀγνώμων Hippokr. 12 C 1 (82, 4).
συγγονή: σύστασις Demokr. B 137 (409, 21).
σύγγραμμα. Stil d. Herakl. A 1 (55, 14 ff.).
συγγραφή. συγγραφῆς ἀρχηγάς v. Pherekyd. A 2 (504, 27. 505, 7. 9) ἐν τῆιδε τῆι συγγραφῆι Diog. B 4 (335, 16) ἐν συγγραφαῖς τὰ μὲν Ἕλλησι τὰ δὲ βαρβάροις (εἴρηται) opp. ποιηταί Hippias B 6 (584, 21) ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφάς [Herakl.] B 129 (80, 15).
συγκαίειν. τὸ συγκεκαυμένον . . . ἐν τοῖς χυμοῖς coni. τὸ ὑπερωπτημένον (= φλέγμα) Prodik. B 4 (571, 2).
συγκεῖσθαι s. συντιθέναι.
συγκεραννύναι. τὰ . . . τέτταρα (sc. στοιχεῖα) . . . πρὸς ἄλληλα συγκεράννυται [Thal.] B 2 (11, 22) ἔσω γῆς συγκραθέντων μεριῶν (sc. τῶν στοιχείων) Emped. A 78 (166, 8).

συγκλείειν. τὰ ἀνόμοια . . . ἁρμονίαι συγκεκλεῖσθαι Philol. B 6 (241, **13**).

συγκρατεῖν. ἡ ψυχὴ συγκρατεῖ ἡμᾶς Anaximen. B 1 (21, 17).

σύγκρασις. ἡ ἐν τοῖς μορίοις τοῦ αἵματος σύγκρασις Emped. A 86 (171, 9).

σύγκριμα. ἀνωμαλότης συγκρίματος (b. σελήνη) Anaxag. A 77 (308, 12) σύγκριμα ἀνώμαλον (b. βροντή) Demokr. A 92 (367, 33) πολυκενώτερα (b. πρηστήρ) (367, 39) — τὰς ἀτόμους πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν A 1 (352, 27) vgl. τά τε ἄλλα συγκρίματα . . ποιεῖ (sc. τὰ ἄτομα) καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα κτλ. A 49 (361, 32) ψυχή = πυρῶδες σύγκριμα A 102 (369, 29) τὰ (ἐκ τῶν στοιχείων) συγκρίματα κεχρῶσθαι A 125 (372, 13).

συγκρίνειν. ἐκ μικροτέρων ὄγκων τὰ στοιχεῖα συγκρίνει v. Emped. A 43 (160, 35) τὸ Νεῖκος συγκρίνει opp. διακρίνειν Emped. A 37 (159, 46) vgl. aber Z. 29. διακρίνει καὶ συγκρίνει εἰς ἄλληλα (sc. τὰ ἄτομα) Demokr. A 49 (361, 31) passiv. opp. διακρίνεσθαι v. στοιχεῖα u. ä. Epich. Gn. 9 (93, 2) Emped. 20 A 5 (140; 976b 23. 26) durch Φιλία 21 A 1 (153, 32) 28 (158, 10) vgl. A 86 (170, 30) durch Νεῖκος A 37 (159, 48) γίνεσθαι ἐξ ἑνὸς καὶ συγκεκριμένου (τὸν οὐρανόν) A 42 (160, 32) λόγος, καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διῃρημένα ὑπὸ τοῦ Νείκους B 131 (211, 25) — ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις Anaxag. B 4 (315, 6) — τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοιούτων λείων . . . ὄγκων συγκεκρίσθαι Demokr. A 38 (352, 30) συγκρινομένων (τῶν σφαιροειδῶν σχημάτων d. i. ψυχή) ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἐκθλίβοντος A 106 (370, 7). Vgl. σύγκρισις, διακρίνειν.

σύγκρισις. τὰ . . τέτταρα (sc. στοιχεῖα) . . . πρὸς σύγκρισιν . . . συγκεράννυται coni. πήγνυσιν, σύστασιν [Thal.] B 2 (11, **21**) συγκρίσεις μὲν καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ φθορὰς οὐ κυρίως Emped. Anaxag. Demokr. 21 A 44 (160, 42) vgl. Anaxag. A 41 (301, 1) 43 (302, 21) Leuk. Demokr. 54 A 9 (345, 16) 55 A 37 (359, 28) (στοιχεῖα) μεταβάλλοντα κατὰ τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν Emped. A 28 (158, 7) vgl. A 42 (160, 30) 85 (168, 1) 95 (172, 37) τῶν σχημάτων ἕκαστον εἰς ἑτέραν ἐγκοσμούμενον σύγκρισιν ἄλλην ποιεῖν διάθεσιν Demokr. A 38 (359, 37) ἐὰν αἱ συγκρ. ὦσι μείζους ὁμοίων ὄντων τῶν σχημάτων μᾶλλον ἐρυθρὸν εἶναι A 135 (377, 40) δεῖν μικρὰς τοῦ χλωροῦ τὰς συγκρίσεις εἶναι (378, 7) — τὸ ἄλογον καθ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον A 105 (369, 45) ἀμειψιρυσμεῖν = ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν B 139 (409, 24). Vgl. διάκρισις, συγκρίνειν.

σύγκρουσις. ἀστραπὴν σύγκρουσιν νεφῶν Demokr. A 93 (367, 34) σύγκρουσις ἀτόμων A 50 (361, 43) *concursiones* A 56 (362, 26).

συγκύρειν. συνέκυρσε Emped. B 53 (189, **23**) 59, 2 (190, **19**) 98, 1 (199, **31**) ξυνέκυρσε B 104 (202, **18**).

συγχαλᾶν. ἀπαντιάζοντα αὐτὰ αὐτοῖς συγχαλᾶντα Archyt. B 1 (258, **17**).

συγχωρεῖν. τὸ πυκνὸν καὶ διερὸν . . . ἐνθάδε συνεχώρησεν Anaxag. B 15 (320, **12**) — ἀλογιστίη μὴ ξυγχωρέειν ταῖσι . . . ἀνάγκαις Demokr. B 289 (437, **13**).

συζευγνύναι. ἁ ψυχὰ τῶι σώματι συνέζευκται Philol. B 14 (245, **17**).

συκάμινος: βλάστησις, πέψις Menestor 4 (219, 31).

συκῆ. ψωριᾶν Kleidem. 6 (327, 24).

σῦκον. γλύσσονα Xenophan. B 38, 2 (52, **11**).

συλλαβή. περὶ δυνάμεως συλλαβῶν Hippias A 11 (581, 28) d. ἔπος Pythagor. B 27 (275, 47) — συλλαβά *Quarte* Philol. B 6 (241, **14. 18. 19.** 242, **3**).

σύλληψις. συλλάψιες var. lect. für συνάψιες Herakl. B 10 (64, **1**) — ἡ κατὰ τὴν σύλληψιν φαντασία τῆς γυναικός Emped. A 81 (167, 9).

συλλογή ἐς τὴν ξυλλογὴν (τοῦ καθ' ἡμέραν βίου) Antiph. B 49 (599, **8** vgl. **14**).
συλλογισμός Nausiphan. B 2 (464, 15) coni. ἐπαγωγή (465, 23).
σύλλογος. (ἡ ὁμόνοια) ἀφορμηθεῖσα ἐπὶ ... κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους Iambl. 80 B 44a (597, 26).
συμβαίνειν. συμβαίνει m. Inf. Meliss. B 8 (148, 8) ὥσπερ ἐπὶ βελῶν Archyt. B 1 (259, **15**) τοῖς ῥόμβοις ... τὸ αὐτὸ συμβαίνει (260, 12) ... ἐπιθυμέοντι συμβαίνηι m. Inf. Demokr. B 191 (420, **20**) τωὐτὸ ... ταῖς φωναῖς συμβήσεται m. Inf. Archyt. B 1 (260, **1**) — σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι Emped. B 21, 8 (180, **22**).
συμβάλλειν. περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλώμεθα Herakl. B 47 (69, **1**) — συμβάλλεται ἑβδομάς (*wird zusammengerechnet*) Herakl. (?) B 126a (79, **21**).
σύμβολον (χειμῶνος) Anaxag. B 19 (321, **10**) γράψαι τι σύμβολον ἐν πίνακι Pythagor. D 7 (286, 30 vgl. d. Folg.) Συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησις Tit. Anaximandr. (νεώτερος) 45 C 6 (281, 21).
συμβουλεύειν μηδὲν παρὰ τὸ βέλτιστον τῶι συμβουλευομένωι Pythagor. C 4 (280, 44).
συμβουλευτικός. λόγοι Thrasym. A 1 (573, 14) vgl. A 13 (575, 30).
συμβουλὴ ἱερόν Pythagor. C 4 (280, 44).
συμμαχεῖν. συμμαχεῖ τύχη Krit. B 21, 3 (619, **24**).
συμμειγνύναι, συμμίσγειν. συμμίσγειν = ἕνα ἐξ ἀμφοτέρων ἀριθμὸν λαβεῖν Pythagor. 35 A 17 (256, 15) med. Hippokr. 12 C 1 (81, 21) διακρίνεται ἅμα δὲ καὶ συμμίσγεται (82, 25. 26) συμμίσγεταί τε καὶ διακρίνεται Anaxag. B 17 (321, **2**) γίνεσθαι = συμμίσγεσθαι (321, **4**) τὰ συμμισγόμενα coni. ἀπο-, διακρινόμενα B 12 (318, **20**) τὰ συμμεμειγμένα (318, **12**) — ὕδωρ οἴνωι συμμειγνύμενον Krit. B 1 (613, **19**) ὁπόταν συμμιγῆι (πῦρ) θυώμασιν Herakl. B 67 (71, **17**). Vgl. σύμμιξις.
συμμένειν (v. Atomen) Leuk. A 1 (343, 9) *14 (346, **16**) Demokr. A 37 (359, **21**. **24**) ἐν κρυμῶι .. συμμένει opp. ἐκπτύεται A 152 (381, **14**).
συμμετρία. τὴν τῆς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας φύσιν Hippas. 8, 4 (30, 10) ἡ τάξις καὶ συμμετρία καλὴ καὶ σύμφορος opp. ἀταξία, ἀσυμμετρία Pythagor. D 4 (284, 3) 8 (288, 3) coni. ἀταραξία Demokr. A 167 (383, **44**) vgl. εὐθυμίη ... βίου συμμετρίηι B 191 (420, **10**) — συμμετρία θερμοῦ καὶ ψυχροῦ Parm. A 46 (112, 13) τῶν πόρων Parm. Emped. Anaxag. Demokr. ... 18 A 47 (112, 23) Emped. A 86 (169, 10. 13 ff. 34) B 77 (194, 22) συμμετρία σχημάτων, μεγεθῶν, θέσεων, τάξεων Leuk. A 14 (346, 16) ἀρχὰς ... τὰς συμμετρίας τὰς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς Pythagor. B 15 (273, 12) vgl. ἁρμονία. συμμετρία πάντων τῶν μορίων Polykleit. A 3 (228, 32. 37) τῆς κράσεως (Entstehung des Geschlechtsunterschieds) Emped. A 70 (164, 14) — συμμετρίας Antiph. B 106 (606, **6**). Vgl. σύμμετρος.
σύμμετρος. πόροι σύμμετροι Emped. A 87 (171, 20) 89 (172, 1) v. λίθος u. σίδηρος (171, 36. 41) χρόα ἀπορροὴ σωμάτων ὄψει σύμμετρος (Emped.) A 91 (172, 22) Gorg. B 4 (556, 2) vgl. 21 B 84 (196, 24 ff.) (ἀέρα) σύμμετρον τῆι ὀσμῆι Diog. A 19 (331, 6) συμμέτρου οὔσης τῆς ὀσμῆς τῶι ἀέρι πρὸς τὴν κρᾶσιν (331, 19) εἴ τις εἴη τῆι κράσει σύμμετρος (331, 8) τὴν ὑγείαν τὴν σύμμετρον τῶν ποιῶν κρᾶσιν Alkm. B 4 (104, 12) ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῶι αἵματι θερμοῦ συμμέτρωι Emped. A 85 (167, 46) συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κρῆσιν Demokr. A 135 (374, 43) ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν Krit. B 6, 26 (616, 4) — μήκει οὐ σύμμετροι τῆι ποδιαίαι (Vierecke) Theodor. 4 (233, 13) — οἰκείου τῆι φύσει τῶν ἐμμελῶν ὄντος τοῦ συμμέτρου τῶν ὑπεροχῶν Archyt. A 16 (255, 11). Vgl. συμμετρία.

συμμιγής. (= μικτός) στεφάναι Parm. A 37 (111, 9).

σύμμιξις πάντων χρημάτων Anaxag. B 4 (315, 18). Vgl. συμμειγνύναι.

συμπάθεια. Περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν Tit. Bolos 55 B 300 (440, 2 ff.).

συμπαθής. συμπαθέα πάντα Hippokr. 12 C 2 (86, 3).

συμπαρεῖναι : παρεῖναι [Demokr.] B 302 (445, 34).

σύμπας κόσμος Demokr. B 247 (429, 2) τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης Anaxag. B 12 (318, 17) τὸ . . ξύμπαν εἰπεῖν Diog. B 2 (334, 8) σύμπαντα Demokr. B 11 (389, 18) — ἐν τῶι σύμπαντι . . . ἐνεῖναι πάντα χρήματα Anaxag. B 4 (316, 2) dafür ἐν τοῖς σύμπασι B 1 (314, 2) περὶ τῶν ξυμξάντων Demokr. B 165 (415, 27) αἰδοῖον τὰν ξυναπάντων (ἀρχάν) Philol. B 13 (244, 18). Vgl. πᾶς.

συμπεριάγειν τὰ ἄστρα (v. ἀήρ) Leuk. A 24 (347, 36).

συμπεριέλκειν passiv. (v. ἀνταύγεια = ἥλιος) Emped. A 56 (162, 23).

συμπεριλαμβάνειν τὰ ἄστρα (v. ἀήρ) Leuk. A 24 (347, 36) passiv. v. ἥλιος u. a. Anaxag. A 42 (301, 40) ὅταν συμπεριληφθῆι τι τῶι ὑγρῶι πνευματικόν Anaximen. A 17 (20, 15).

συμπεριφέρειν. passiv. φύσεις γεώδεις τοῖς ἄστροις Anaximen. A 7 (18, 45) vgl. A 14 (19, 37) Anaxag. A 42 (301, 42).

συμπηγνύναι. . . . συμπήγνυται γῆ Anaxag. B 16 (320, 20) ἐκ τῆς γῆς λίθοι συμπήγνυνται (320, 22) ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς τὴν γῆν συμπαγῆναι Xenophan. A 37 (43, 34) τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀέρος συμπαγέντος Emped. A 51 (161, 40) ἀνθρώπους συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶια Anaxag. B 4 (315, 8).

συμπίπτειν. τῶν ξυμπιπτόντων Antiph. B 29 (596, 10) συμπίπτεσκον Emped. B 59, 2 (190, 19) συμπίπτει m. Inf. Archyt. B 2 (261, 17) ὄκκα τὰ φερόμενα . . . συμπέτηι B 1 (258, 16).

συμπλέκειν. συμπλέκεσθαι τὰ ὁμοιοσχήμονα Leuk. A 10 (345, 26) vgl. Demokr. A 43 (360, 31) χιτῶνα . . . περιτείνουσι τῶι κόσμωι διὰ τῶν ἀγκιστροειδῶν ἀτόμων συμπεπλεγμένον Leuk. Demokr. 54 A 23 (347, 20). Vgl. συμπλοκή, περιπάλαξις, περιπλέκειν.

συμπλοκή (opp. ἀποτομή) Leuk. A 1 (343, 4 Anm.) 15 (346, 22) Demokr. A 43 (360, 31) = περιπάλαξις A 135 (376, 13). Vgl. συμπλέκειν.

σύμπνοια coni. σύρροια Hippokr. 12 C 2 (86, 3).

συμπόσιον τῶν ὁσίων Orph. B 4 (474, 5) συμποσίων ἐρέθισμα Krit. B 1 (613, 16).

σύμπτωμα (Zenodot. nach) Oinop. 12 (231, 10) ἔοικε συμπτώμασι Aristot. 45 B 27 (276, 11) *Unglücksfälle* Hipparch. 55 C 7 (449, 21. 450, 1).

συμφέρειν. *zusammentragen, -führen.* τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν Anaxag. B 4 (315, 13) — intr. τὸ ἀντίξουν συμφέρον Herakl. B 8 (63, 3) vgl. Hippokr. 12 C 1 (84, 22) συμφερόμενον διαφερόμενον Herakl. B 10 (64, 1) danach C 5 (86, 43) — *nützen.* ἡδὺ μηδὲν ἀποδέχεσθαι ἢν μὴ συμφέρηι Demokr. B 74 (402, 10) τὸ συμφέρον καὶ ὠφέλιμον opp. τὸ καλὸν καὶ εὔσχημον Pythagor. D 8 (288, 17) νόμος περὶ τῶν εὑρισκόντων τι τῆι πόλει συμφέρον Hippodam. 1 (227, 31) τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει Demokr. B 237 (427, 14) φίλοι . . . οἱ ξυμφωνέοντες περὶ τοῦ ξυμφέροντος B 107 (405, 14) τὸ δίκαιον = τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον Thrasym. A 10 (575, 16) αὐθάδεις πρὸς τὸ συμφέρον opp. τὸ πρέπον Gorg. B 6 (557, 22) πειστικόν ἐστι τὸ γινώσκειν, πόθεν ἥκει τὸ συμφέρον Nausiphan. B 2 (465, 1) οὐ συμφέρον m. Inf. Demokr. B 253 (430, 1).

συμφορά. ἡ τοῦ ὅλου Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 39) νηπίοισιν . . . ξυμφορὴ γίνεται διδάσκαλος Demokr. B 76 (402, 13) ἀδικίης δεῖμα ξυμφορῆς τέρμα B 215 (424, 7) τί χρὴ τῆι συμφορᾶι χρῆσθαι; Antiph. B 49 (598, 17) περιαλγῶν τῆι συμφορᾶι B 54 (600, 16) ἀπωλο-

φύρετο τὴν συμφοράν (600, **19**) οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί Demokr. B 293 (438, 1) ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελᾶν B 107a (405, **16**) τὸ ἐν ξυμφορῆισιν φρονεῖν ἃ δεῖ B 42 (399, **11**) τὰς . . . συμφορὰς ⟨πάσχειν⟩ αὐτούς Thrasym. B 1 (576, **23**) πολλοὺς . . . ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς Antiph. B 58 (601, **20**) φίλοι . . . τὰς συμφορὰς ἐλαφροτέρας ποιοῦσιν [Demokr.] B 302 (445, 37).

σύμφορος. προσίζει τὸ σύμφορον τῶι συμφόρωι opp. ἀσύμφορον Hippokr. 12 C 1 (82, 5) σύμφορα διάφορα (83, 26) ζῶια σύμφορα opp. ἀσύμφορα (83, 11) ὅρος συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων Demokr. B 188 (420, 1) vgl. B 4 (386, 24).

σύμφρασις var. lect. Philol. B 10 (242, **20**).

συμφρόνησις. δίχα φρονεόντων συμφρόνησις Philol. B 10 (242, **20**).

συμφύειν. συμφυομένων τῶν μερῶν (b. γένεσις τῶν ζώιων) Emped. A 72 (165, 3) ξὺμ . . ἐφύοντο Emped. B 95, 1 (198, 28) ἓν συμφύντα (Elemente) τὸ πᾶν B 26, 7 (183, 4).

συμφυής. τὸν θεὸν συμφυῆ τοῖς πᾶσιν Xenophan. A 35 (42, 20).

συμφυΐα. ἡ πρὸς τὸ περιέχον Herakl. A 16 (60, 13).

συμφύρειν. (βιοτὴν) πολλῆισι κηρσὶ συμπεφυρμένην Demokr. B 285 (436, **23**).

σύμφυσις opp. χωρισμός Herakl. A 16 (60, 20) coni. τάξις Demokr. A 135 (378, 33).

σύμφυτος. σύμφυτον coni. οἰκεῖον opp. πολέμιον καὶ ἐχθρόν Philol. B 11 (244, **6**).

συμφωνεῖν. οἱ ξυμφωνέοντες περὶ . . . Demokr. B 107 (405, **14**) συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους Ion (?) B 5 (223, 6).

συμφωνία (τῶν τεττάρων δίσκων) Hippas. 12 (31, 23 ff.) τρεῖς ἁρμονίης Hippokr. 12 C 1 (82, 26) οἱ τῶν τριῶν συμφωνιῶν λόγοι Pythagor. B 18 (273, 40) 35 A 17 (255, 39 ff.) vgl. aber 45 B 27 (275, 44) τὸν λόγον τῶν συμφωνιῶν ἐν ἀριθμοῖς εἶναι Archyt. A 19c (256, 39) τὸ κατὰ τὸν λόγον ἀκόλουθον διασώιζειν οὐκ ἐν ταῖς σ. μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν τετραχόρδων διαιρέσεσιν A 16 (255, 9) ἑνὸς φθόγγου γίνεσθαι κατὰ τὰς συμφωνίας τὴν ἀντίληψιν τῆι ἀκοῆι A 18 (256, 23) — Ξ Ψ Ζ συμφωνίαι Pythagor. B 27 (275, 39 vgl. d. Folg.).

σύμφωνος opp. διάφωνος Hippokr. 12 C 1 (84, 34) 2 (86, 7) τοὺς συμφώνους μᾶλλον (sc. λόγους) ἐπιδεικνύναι βουλόμενοι Pythagor. 35 A 17 (255, 40) ἐφ' ὧν τὰ ἀνόμοια ἐλάσσονα ἦι, ἐκεῖνα . . . συμφωνότερα (256, 18).

×σύν. ξὺν νόωι λέγοντας Herakl. B 114 (78, 2) ἐπαΐοι ξὺν νόωι Demokr. B 35 (398, **22**) χρῆσις ξὺν νόωι, ξὺν ἀνοίηι B 282 (436, **9. 10**) σὺν πατρίδι ἔθη = εἰς τὴν πατρίδα (?) Antiph. B 114 (606, **23**) — σὺν δέ τε Mus. B 11 (486, **17**) σὺν δ' ἔθη Emped. B 21, 8 (180, **22**) ξὺμ πρῶτ' ἐφύοντο B 95 (198, 28).

συνάγειν. συνάγει opp. σκίδνησι Herakl. B 91 (75, **10**) coni. συσπᾶν v. χυλός Demokr. A 135 (375, 48).

συναγελάζειν. ζῶια . . ζώιοις συναγελάζεται Demokr. B 164 (414, 23).

συναγωγή (χρημάτων) Demokr. B 222 (425, 4) Συναγωγή Tit. Hippias B 4 (584, 7).

συναγωγός. συναγωγόν τι ἐχούσης τῶν πραγμάτων τῆς . . ὁμοιότητος Demokr. B 164 (415, 8).

συναδικεῖν. μὴ ξυναδικέειν Demokr. B 38 (399, 4).

συναθροίζειν. πυριδίων τῶν συναθροιζομένων ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως συναθροιζόντων δὲ τὸν ἥλιον Xenophan. A 40 (42, 46. 47) εἰς τὸ αὐτὸ πολλὰ σώματα συνηθροίσθη Leuk. A 24 (347, 24). Vgl. συναθροισμός.

συναθροισμός. κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι v. Emped. Anaxag. Demokr. . . . 21 A 44 (160, 42) κατὰ τὸ ποσὸν ἐκ συναθροισμοῦ (160, 44).

συνάιδειν. συνᾶιδον διᾶιδον Herakl. B 10 (64, 2).
συνακολουθία. κατὰ συνακολουθίαν τᾶς . . φύσιος [Philol.] B 21 (248, 8).
συναλίζειν passiv. Demokr. A 93 (367, 36).
συνάλλαγμα. περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλλασσόμεθα Archyt. B 3 (262, 14).
συνανατιθέναι (φορτίον) opp. συγκαθαιρεῖν Pythagor. C 4 (280, 36).
συνάορος ἡνιόχοισι Parm. B 1, 24 (115, 6).
συνάπας s. σύμπας.
συναποθνήισκειν. συναπέθανεν Gorg. B 6 (557, 33).
συναρμόττειν (-όζειν) Emped. B 92 (198, 8) συναρμοσθέντ(α) Ἀφροδίτηι B 71, 4 (193, 19) ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὅ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῶι συναρμόχθη Philol. B 2 (240, 5).
συναρτᾶν. συνηρτῆσθαι τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Alkm. A 5 (101, 25).
συναυγασμός (ἀστέρων) Anaxag. Demokr. 46 A 81 (308, 37) Demokr. A 91 (367, 22).
συναύξειν. συναύξει (ἕξιν κακίης) Demokr. B 184 (419, 13).
σύναψις. κατὰ μικρὸν ἡ σύναψις (b. ψαθυρά) Demokr. A 135 (377, 32) συνάψιες ὅλα καὶ οὐχ ὅλα κτλ. Herakl. B 10 (64, 1).
συνδεῖν. τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῶι κρυστάλλωι Emped. A 54 (162, 12).
σύνδεσις Plur. v. Atomen Demokr. A 135 (378, 34).
συνεδρεύειν v. Pythagor. 4, 16 (26, 39).
συνέδριον. ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια Pythagor. 4, 16 (27, 16).
συνείδησις. συνειδήσει τῆς . . . κακοπραγμοσύνης Demokr. B 297 (438, 12).
συνειλεῖν passiv. Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41).
συνεῖναι. οἵωι τις ἂν . . . συνῆι, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτόν Antiph. B 62 (602, 15) χαῖρε καὶ σύνισθι Pherekyd. B 1 (508, 12) τὸν συνόντα (sc. τῆι γυναικὶ) μὴ ἀδικεῖν Epich. Gn. 35 (95, 12).
συνείρειν. συνειρόμενος λόγος coni. μακρός Nausiphan. B 2 (465, 28).
συνεισκρίνειν passiv. v. ὀδμή Emped. A 94 (172, 28).
συνεργός. συνεργοὺς τῶν ἐν τῶι κόσμωι γινομένων coni. ἐργάτας Herakl. B 75 (73, 6).
συνέρχεσθαι. συνέρχεται ἓν μόνον εἶναι Emped. B 35, 5 (185, 31) συνερχόμεν(α) εἰς ἓν ἅπαντα B 17, 7 (178, 4) = 20, 2 (180, 5) ~ 26, 5 (183, 2) τῶν συνερχομένων B 36 (186, 15).
σύνεσις coni. κράτος, τύχη Ion B 1 (222, 3) νέων ξύνεσις opp. γερόντων ἀξυνεσίη Demokr. B 183 (419, 8) δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος B 77 (402, 15) συνέσει τε καὶ ἐπιστήμηι ὀρθοπραγέων B 181 (418, 18) — (τὸ πικρὸν) μοῖραν ἔχειν συνέσεως (= αἰσθήσεως) A 135 (377, 4).
συνετός. ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων Demokr. B 98 (404, 15).
συνέχειν. ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει Demokr. B 179 (418, 8) οὐδέ τι . . ., τό κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι (sc. τὸ ἐόν) Parm. B 8, 23 (120, 2) intrans. εἰς ἣν (sc. φλέβα) αἱ πλεῖσται . . . συνέχουσιν Diog. B 6 (338, 16).
συνεχής. ὁ κόσμος εἷς ἐὼν καὶ συνεχής [Philol.] B 21 (247, 21) vgl. unten Z. 37 ff. πόνος συνεχής Demokr. B 241 (428. 1) ὁμιλίη B 184 (419, 12) ἐν τοῖς χρήμασι . . . τὸ συνεχές (?) Demokr. B 281 (436, 8) — ἕν, συνεχὲς (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 6 (119, 3) ξυνεχὲς πᾶν B 8, 25 (120, 4) εἰ ἕν ἐστιν (τὸ ὄν), ἤτοι ποσόν ἐστιν ἢ συνεχές ἐστιν ἢ μέγεθος . . ἢ σῶμα Gorg. B 3 (553, 22) τῆι ἁφῆι συνεχὲς τὸ ἄπειρον Anaxag. Demokr. 46 A 45 (303, 3) εἶναι μὴ συνεχὲς (τὸ πᾶν σῶμα) Leuk. Demokr. 54 A 19 (347, 1 vgl. 3) — (γάλα) . . . συνεχῶν ἀστέρων συμφωτιζομένων ἀλλήλοις Demokr. A 91 (367, 22).
συνήθεια. προελθεῖν ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς

. . συνήθειαν Demokr. A 151 (381, 2) πόνος . . ἐλαφρότερος . . συνηθείηι B 241 (428, 2).

σύνθεσις opp. ἐπιπρόσθησις Meliss. A 5 (137; 974a 26) ἁρμονία κρᾶσις καὶ σύνθεσις ἐναντίων Philol. A 23 (238, 7) γραμμέων συνθέσιος μετὰ ἀποδείξεως [Demokr.] B 299 (439, 15).

σύνθετος s. συντιθέναι.

συνθήκη. ἐπιμελὴς κατὰ τὴν συνθήκην v. Antiph. A 2 (588, 19).

σύνθραυσις (Entstehung v. βρονταί) Metrod. v. Ch. A 15 (451, 47).

συνιέναι. φαίνεται ἔνια συνιόντα καὶ πιλούμενα Leuk. A 19 (347, 7) συνίμεν ἀνδρί, γυναικί Dialex. 2, 4 (638, 14ff.) θυγατρί, ματρί, ἀδελφᾶι 2, 5 (639, 16).

συνιέναι coni. ὁρᾶν, ἀκούειν Meliss. B 8 (147, 17) dist. μανθάνειν Prodik. A 16 (566, 7) ξυνίησι opp. αἰσθάνεται Alkm. B 1a (103, 26. 27) οὐδὲν ἀτρεκὲς συνίεμεν Demokr. B 9 (388, 25) οἷον ἕκαστον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν B 10 (389, 2) οὐ ξυνιᾶσιν ὅκως Herakl. B 51 (69, 14) ὡς Demokr. B 293 (438, 1) ξυνιᾶσι τιμώμενοι B 95 (404, 10).

συνιζάναι v. αἷμα Diog. A 19 (331, 32).

συνιστάναι. οὔτε σκιδνάμενον ... οὔτε συνιστάμενον (τὸ ἐόν) Parm. B 2, 4 (116, 10) συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα Emped. B 35, 6 (185, 32) . . . ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων Philol. B 6 (241, 7) μετὰ τὸ συστῆναι τὸν κόσμον Anaxag. Diog. 46 A 67 (306, 12) ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἐμψυχίας συστῆναι τὸν κόσμον Archel. A 14 (325, 10) u. ö. (ἀὴρ) πυκνούμενος καὶ συνιστάμενος ὕδωρ . . . γίνεται Anaximen. A 8 (19, 3) vgl. ἀὴρ συνεστώς A 7 (19, 8) πυκνούμενον τὸ πῦρ ἐξυγραίνεσθαι συνιστάμενόν τε γίνεσθαι ὕδωρ Herakl. A 1 (55, 25) τοὺς ἀστέρας συνίστασθαι Anaximen. A 7 (18, 44) περὶ θαλάττης πῶς συνέστη Anaxag. A 90 (310, 1) Metrod. v. Ch. A 19 (452, 16) Antiph. B 32 (596, 18) u. ö. . . . συνίστασθαι τὰ νέφη Metrod. v. Ch. A 16 (452, 4) ἀπορροίας Emped. A 88 (171, 31) εἴδωλα Leuk. A 31 (349, 2) οὔτε φυτὸν . . . φῦναι οὔτε ζῷιον . . . γενέσθαι . ., εἰ μὴ οὕτω συνίστατο ὥστε ταὐτὸ εἶναι Diog. B 2 (334, 17) εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς . . . συνίσταται 55 C 1 (447, 27) ἐρώει . . τὸν ἐν τῶι θώρηκί σου συνιστάμενον θυμόν Demokr. (?) B 298a (438, 20).

συνοδεύειν ἡλίωι (v. σελήνη) Thal. Anaxag. A 77 (308, 18). Vgl. σύνοδος.

σύνοδος (πάντων) Emped. B 17, 4 (178, 1) τῶν ἀτόμων Leuk. A 24 (347, 28) (σελήνης) Pythagor. B 36 (278, 3) ἀστέρων Anaxag. Demokr. 46 A 81 (308, 37) vgl. συνοδεύειν. Περὶ συνόδων Tit. [Demokr.] B 306 (446, 46) — σεισμός: σύνοδος τῶν τεθνεώτων Pythagor. C 2 (279, 28). Vgl. συνοδεύειν.

συνοικεῖν. πόλεις συνωικημένας Anaxag. B 4 (315, 10).

σύνοικος. σύνοικον . . ἐν δόμοις ἔχειν (πενίαν, σκαιότητα) Krit. B 29 (622, 19).

συνορᾶν. συνιδεῖν τὸ μέλλον, τὸ γενόμενον Pittak. 73a 3 (522, 16).

συνουσία. *Beischlaf.* ξυνουσίη Demokr. B 32 (398, 1) συνουσίης ὑπουργόν C 6 (448, 47).

συνοχή. συνοχὴ καὶ μέτρον φύσεως (ἑστία) Philol. A 16 (237, 15) ἀριθμὸν τῆς τῶν κοσμικῶν . . διαμονῆς . . . αὐτογενῆ συνοχήν [Philol.] B 23 (249, 3).

σύνταγμα. ἐν τοῖς ὑπολειπομένοις συντάγμασι v. Demokr. B 13 (390, 24).

συντήκειν. (πῦρ) συντῆκον (τὴν γῆν) γρυπάνιον ποιεῖ Antiph. B 30 (596, 15).

συντιθέναι. ἐκ πάντων . . τὰ μέγιστα καὶ ὁμόφυλα συνθείς Hippias B 6 (584, 22) vgl. A 12 (582, 20) ἡ . . ψυχὴ ἐκ τετράδος σύγκειται Pythag. 45 B 15 (273, 29) τὸν σίδηρον ἀνωμάλως συγκεῖσθαι, τὸν μόλυβδον ὁμαλῶς Demokr. A 135 (375, 29. 31) τὸν γλυκὺν (χυλὸν) ἐκ περιφερῶν συγκεῖσθαι σχημάτων (376, 2) u. ö. — ὁ κῶνος ἐξ ἴσων συγκείμενος . . . κύκλων B 155 (413, 2) — σύνθετοι (ἀριθμοί) opp. ἀσύνθετοι (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235,

33 ff.) σύνθετα στοιχεῖα Pythag. 45 B 15 (273, 13).
συντομία λόγων Gorg. 74 A 26 (534, 33). Vgl. συστρέφειν.
σύντομος. συντομωτάτη ὁδός Herakl. (?) B 134 (80, 26).
σύριγξ. *Röhre*. σαρκῶν σύριγγες Emped. B 100, 2 (200, 16) (am Tor) ἄξονας ἐν σύριγξιν .. εἰλίξασαι Parm. B 1, 19 (115, 1) *Flöte*. εὑρεῖν Μαρσύαν Metrod. v. Ch. B 3 (453, 20) ἵ⟨ει⟩ σύριγγος αὐτήν Parm. B 1, 6 (114, 12).
σύρμα. ὄνους σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον Herakl. B 9 (63, 7).
συρματοπώλης Krit. B 70 (629, 4).
συρρεῖν. ὅταν εἰς μέγα κενὸν ... πολλὰ σώματα .. συρρυῆι Leuk. A 10 (345, 26) ὑγραινόμενα ... συρρεῖν εἰς τὴν κοιλίαν Demokr. A 135 (376, 5 vgl. 8).
σύρροια μία, σύμπνοια μία Hippokr. 12 C 2 (86, 3).
σῦς. σύες ἐπὶ φορυτῶι μαργαίνουσιν Demokr. B 147 (411, 8). Vgl. ὗς.
συσπᾶν καὶ συνάγειν (τὸν ὀξὺν χυλόν) Demokr. A 135 (375, 48).
σύστασις. σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων coni. σύγκρισιν, πήγνυσιν [Thal.] B 2 (11, 21) τὴν τῶν κοσμικῶν σχημάτων σύστασιν ἀνεῦρεν v. Pythag. 6a (23,30).
συστέλλειν. τὸ συστελλόμενον (τῆς ὕλης) coni. πυκνούμενον Anaximen. B 1 (21, 4) (πῦρ) εἰς αὐτὸ συστελλόμενον Herakl. A 5 (58, 15) ἀὴρ συστελλόμενος Demokr. A 135 (373, 29).
σύστημα. νεφῶν .. συστήματα Xenophan. A 44 (43, 16) σύστημα d. Pythagor. Vit. Epich. A 4 (87, 32).
συστοιχία Pythagor. B 5 (271, 17) 6 (272, 2) vgl. 14 A 3 (100, 32).
σύστομος. ἐς τὰ σύστομα τῶν τευχέων ... ἐγχεῖται Archyt. B 1 (259, 6).
συστρέφειν. συστρέφεται τὸ ὕδωρ coni. πυκνοῦται Antiph. B 29 (596, 9) συνεστράφη (596, 10) ἀὴρ συνεστραμμένος Emped. A 60 (162, 41) — ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα ... λέξις Thrasym. A 3 (574, 5) *concisus* v. Thrasym. A 12 (575, 19).
συστροφή (ἀνέμων) Herakl. A 14 (59, 17) ὅπου συνεκύρησεν τὸ πυκνὸν συστροφῆι ⟨τὴν γῆν⟩ ποιῆσαι Diog. A 6 (329, 26).
σφαγή. διὰ τῶν σφαγῶν (φλέβες) Diog. B 6 (337, 14. 338, 10. 17).
σφάζειν s. σφάττειν.
σφαῖρα. ἡ ἐκ τῶν δώδεκα πενταγώνων Hippas. 4 (30, 2) τῶν σχημάτων τὸ κάλλιστον σφαῖραν εἶναι τῶν στερεῶν Pythagor. C 3 (280, 2) Περὶ ψαύσιος κύκλου καὶ σφαίρης Tit. Demokr. A 33 (357, 37) = B 11[1] (390, 10).

Σφαῖρα Tit. Mus. A 4 (483, 24) Ἐμπεδοκλέους [Emped.] B 161 (218, 21) [Demokr.] B 300, 20 (445, 18) ἔγραψε Σφαῖραν v. Anaximandr. 2 (12, 19) κατεσκεύασε 1 (12, 6) erfand Atlas 2, 5 (12, 31) vgl. unten Z. 39 — φλογὸς σφαῖραν περιφυῆναι τῶι περὶ τὴν γῆν ἀέρι Anaximandr. 10 (13, 36) (τὸ ἐὸν) εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκωι Parm. B 8, 43 (121, 4) τὸ πρᾶτον ἁρμοσθὲν ... ἐν τῶι μέσωι τᾶς σφαίρας ἑστία καλεῖται Philol. B 7 (242, 11) τὰ τᾶς σφαίρας σώματα πέντε B 12 (244, 8 vgl. Anm.) τὰ ἐν τᾶι σφαίραι ... καὶ ὁ τᾶς σφαίρας ὁλκάς (244, 9) ἐκ τοῦ δωδεκαέδρου τὴν τοῦ παντὸς σφαῖραν Pythag. 45 A 15 (237, 12) τὸν χρόνον τὴν σφαῖραν τοῦ περιέχοντος εἶναι B 33 (277, 20) (ἥλιον) ὑπὸ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σφαίρας κωλυόμενον Emped. A 58 (162, 37) — ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τῶν σφαιρῶν, ἐφ' ὧν ἕκαστος βέβηκε, φέρεσθαι (τοὺς ἀστέρας) Anaximandr. 18 (15, 43) ⟨μετὰ τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν⟩ τοὺς ε̅ πλανήτας Philol. A 16 (237, 17) Ἄτλας = ἡ ἀπλανὴς σφαῖρα(?) Krit. B 18, 5 (619, 2) σφαῖρα ἀστρολογική Gorg. A 17 (548, 29) vgl. oben Z. 17 — τῶι πυρὶ τὴν σφαῖραν ἀπέδωκαν Leuk. Demokr. 54 A 15 (346, 27) κινουμένας τὰς ἀδιαιρέτους σφαίρας (d. i. τὴν ψυχήν) Demokr. A 104 (369, 38). Vgl. σφαιροειδής, σφαιρικός.
σφαιρικός. περὶ σφαιρικᾶς (σαφῆ διάγνωσιν) coni. γαμετρίας, ἀριθμῶν, μω-

σικάς Archyt. B 1 (258, 10) — λόγωι θεωρητων σφαιρικὰς . . ἐχόντων τὰς ἰδέας Demokr. A 102 (369. 30). Vgl. σφαῖρα, σφαιροειδής.

σφαιροειδής. θεός Xenophan. A 1 (34, 17) 28 (37; 977ᵇ 1 ff.) 33 (41, 27) 35 (42, 20) vgl. A 31 (41, 4. 6) τὸ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον σφαιροειδές = θεός Parm. A 31 (110, 27) νοῦν τὸν θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Demokr. A 74 (365, 7) τὸ πᾶν Xenophan. A 36 (42, 24) Parm. A 7 (107, 13) 23 (109, 4) τὸ ἕν Emped. A 32 (159, 4) τὸν κόσμον Aegypt. 60 B 6 (460, 6) Leuk. Demokr. 54 A 22 (347, 15) σφαιροειδῆ ὑπὸ θείας δυνάμεως γεγονέναι Ekphant. 1 (265, 34) πρῶτος τὴν γῆν ἀπέφαινε σφαιροειδῆ Parm. A 1 (105, 33) σφαιροειδὲς σχῆμα = πῦρ (θερμόν), νοῦς Leuk. A 28 (348, 23) Demokr. A 74 (365, 7) 101 (369, 26) 106 (370, 7) 135 (376, 33) vgl. ψυχή. Vgl. σφαῖρα, σφαιρικός.

Σφαῖρος ἄποιος Entstehung Emped. A 41 (160, 24) 52 (162, 2) vgl. A 32 (159, 7) Ἁρμονίης πυκινῶι κρύφωι ἐστήρικται Σφαῖρος κυκλοτερὴς μονίηι περιηγέι γαίων B 27, 4 (183, 25) = 28, 2 (184, 4) πάντοθεν ἶσος καὶ πάμπαν ἀπείρων B 28, 1 (184, 3) σφαῖρος ἔην καὶ ⟨πάντοθεν⟩ ἶσος ἑαυτῶι B 29, 3 (184, 13) πελεμίζετο γυῖα θεοῖο B 31 (184, 23) vgl. B 30 (184, 18).

σφαλερός. τεκνοτροφίη σφαλερόν Demokr. B 275 (434, 6).

σφάλλειν. (ἀνὴρ) σφαλλόμενος Herakl. B 117 (78, 11).

σφάττειν, σφάζειν. πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας σφάζει Emped. B 137, 2 (213, 35) σφάξας B 137, 4 (214, 1).

σφεδανός. στάσιας *σφεδανάς Xenophan. B 1, 23 (45, 11).

×σφεῖς (kontrahiert) Demokr. B 29ᵃ (397, 15) σφῶν αὐτῶν Emped. B 110, 9 (204, 8) Anaxag. B 21ᵇ (322, 17) Antiph. B 49 (598, 25) σφισιν Emped. B 17, 11 (178, 8) = 26, 10 (183, 7) 108, 1 (203, 11) σφίσι B 22, 9 (181, 22) σφιν Parm. B 1, 16 (114, 22) Emped. B 11, 1 (176, 18) 15, 3 (177, 7) 30, 3 (184, 20) 100, 3 (200, 17) Demokr. B 127 (409, 2) σφᾶς = αὐτάς Parm. B 1, 12 (114, 18) εἰ γάρ κέν σφ(ε) (die Lehren?) . . . ἐποπτεύσῃς Emped. B 110, 1 (203, 34) αἰθέριον μὲν γάρ σφε μένος . . διώκει B 115, 9 (207, 15) — φὶν s. d., μὶν s. αὐτός.

×σφέτερος. ἐσθῆτα Xenophan. B 14, 2 (49, 3) δέμας Emped. B 37 (186, 18) θεοὺς ⟨σφετέρους⟩ Xenophan. B 16, 1 (49, 11) κατὰ σφετέρας δυνάμεις Parm. B 9, 2 (122, 10) οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας Demokr. B 280 (436, 2).

σφίγγειν. αἰθὴρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα Emped. B 38, 4 (187, 2).

σφοδρός. διὰ τὰν ἰσχὺν τὰν σφοδράν (v. πνεῦμα) Archyt. B 1 (260, 8) σφοδρὸν (πνεῦμα) opp. ἀσθενές (260, 18) vgl. (259, 14) σφοδραὶ ὀρέξεις Demokr. B 72 (402, 6) — σφοδρότερον πιληθὲν (τὸ πῦρ) Herakl. A 5 (58, 20).

σφραγίζειν. σφραγίζου τοὺς λόγους σιγῆι, τὴν σιγὴν καιρῶι Solon 73ᵃ 3 (521, 7).

σφραγίς. *utebatur anulo ⟨ut⟩ signaret cera molli quae esset expertus* v. [Demokr.] B 300, 2 (440, 12) σφραγὶς ἡμετέρης γλώττης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται Krit. B 5, 3 (615, 3) — dist. δακτύλιος Hippias A 12 (582, 12).

(σφύρα). *malleus* Demokr. A 164 (383, 15).

σχέδιος λόγος v. Gorg. A 1ᵃ (545, 4) vgl. A 1 (544, 13).

σχέδυνος. σχεδύνην Φιλότητα Emped. B 19 (179, 21).

σχέτλιος. σχέτλι' ἔργα βορᾶς Emped. B 139, 2 (214, 14).

σχῆμα. mathem. σχήματα (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 3) τῶν σχημάτων τὸ κάλλιστον σφαῖραν εἶναι τῶν στερεῶν, τῶν δ' ἐπιπέδων κύκλον Pythagor. C 3 (280, 1) πέντε σχημάτων ὄντων στερεῶν ἅπερ καλεῖται καὶ μαθηματικά . . . Pythag. 32 A 15 (237, 9) — παραλλαγὰς (τῶν πρώτων ἀδιαιρέ-

των) τρεῖς ὑπάρχειν, μέγεθος σχῆμα δύναμιν, ἐξ ὧν τὰ αἰσθητὰ γίνεσθαι Ekphant. 1 (265, 31) μέγεθός τε καὶ σχῆμα Demokr. A 47 (361, 5) τρίτον βάρος προσέθηκεν Epikur. (361, 6) — σχῆμα (ῥυσμός s. d.) coni. θέσις τάξις Leuk. A 6 (344, 3 ff. 13) vgl. A 14 (346, 2. 13) 15 (346, 25) 24 (347, 25) 32 (349, 7) 55 A 38 (359, 35) 45 (360, 44) 125 (372, 15) 135 (375, 15) τὸ σχῆμα καθ' αὑτό ἐστιν Theophr. gegen Demokr. A 135 (376, 39) Mannigfaltigkeit d. σχήματα (τὰ ὁμοιομερῆ πολυσχήμονα) Anaxag. A 51 (304, 34) (ἐκ τῆς πανσπερμίας τῶν σχημάτων sc. ἄπειρα ποιεῖ τὰ στοιχεῖα) Demokr. 46 A 45 (303, 2) Leuk. A 1 (343, 5) 7 (344, 40) 8 (345, 4) 9 (344, 18) 11 (345, 31) Demokr. A 37 (359, 14) 38 (359, 41) 45 (360, 45) Ursache d. αἴσθησις A 119 (371, 41) 131 (373, 5) 135 (375, 43. 376, 35 ff.) 163 (383, 7) Erklärung d. χυμοί A 99ᵃ (368, 47) 126 (372, 18) 129 (372, 31 ff.) 131 (373, 1 ff.) 135 (375, 46 ff.) d. χρώματα A 125 (372, 12 ff.) 126 (372, 17) 135 (377, 25 ff.) οὐδὲ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ φύσιν ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ σχῆμα μεταπῖπτον ἐργάζεσθαι καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλοίωσιν (375, 35) τῶν σχημάτων εὐκινητότατον τὸ σφαιροειδές A 101 (369, 26) vgl. σφαῖρα, ψυχή. — τὴν τῶν κοσμικῶν σχημάτων σύστασιν ἀνεῦρεν v. Pythag. 6ᵃ (23, 30) περὶ τῶν πέντε σχημάτων ἃ τοῖς κοσμικοῖς ἀποδίδοται στοιχείοις (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 19) ὁ κόσμος συνέστη περικεκλασμένωι σχήματι ἐσχηματισμένος (Leuk.) A 24 (347, 22) σχῆμα κόσμου, ἡλίου, σελήνης, γῆς usw. s. d. — μορφὴ ἀνθρώπου = σχῆμα καὶ χρῶμα Demokr. B 165 (415, 23) — διὰ ἑπτὰ σχημάτων (Vokale) ἡ γνῶσις. δι' ἑπτὰ σχημάτων καὶ αἱ αἰσθήσεις ἀνθρώπωι Hippokr. 12 C 1 (85, 12) — σχῆμα Κλαζομένιον Antiph. B 114 (606, 21) — σχῆμα λόγων opp. διανοήσεις Nausiphan. B 2 (465, 22).

σχηματίζειν. μόνον τῶι σχηματίσαι διαφέρειν τὸν τοῦ σοφοῦ λόγον καὶ τὸν τοῦ πολιτικοῦ ῥήτορος Nausiphan. B 2 (465, 19) — κόσμος περικεκλασμένωι σχήματι ἐσχηματισμένος (Leuk.) A 24 (347, 22).

σχηματισμὸς (σελήνης) Herakl. A 1 (55, 40) σχηματισμοὶ λέξεως Gorg. A 4 (546, 6).

σχίζειν. σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἑκάστους τῶν πραγμάτων Philol. B 11 (243, 14) — σχίζεται . . ἄκρα (τῶν φλεβῶν) Diog. B 6 (337, **20**) σχίζονται (338, **1**. **8**. **11**) — σχιστοὺς λειμῶνας . . . Ἀφροδίτης Emped. B 66 (192, **27**).

σχίσμα. *schisma* defin. Philol. B 6 (242, 8).

σχισμὸς (νέφους) Metrod. v. Ch. A 15 (451, 48).

σχοῖνος Menest. 5 (219, 37).

σώιζειν. φύσεις, μορφὰς σώιζοντι [Philol.] B 21 (248, **11**) τούτου (sc. πόλις εὖ ἀγομένη) σωιζομένου πάντα σώιζεται opp. διαφθείρεσθαι Demokr. B 252 (429, **19**. **20**).

σῶιος. ὃ ἂν αὐτῶι καὶ σῶιον ἦν Antiph. B 54 (600, **18**).

σῶμα. allgemein. εἰ ἕν ἐστιν, ἤτοι ποσόν ἐστιν . . . ἢ μέγεθός ἐστιν ἢ σῶμά ἐστιν Gorg. B 3 (553, 22) σῶμα μῆκος πλάτος βάθος ἕξει (553, 26) — μηδὲν σῶμα . . . κινεῖσθαι εἰ μή τις προώσειεν ἢ καθελκύσειε Metrod. v. Ch. A 21 (452, 21) κινεῖσθαι τὰ σώματα τῆι τοῦ βάρους πληγῆι Epikur. 55 A 47 (361, 7) — ἀέρα ἀρχὴν τῶν ἁπλῶν σωμάτων Anaximen. A 4 (18, 8) Entstehung v. ἡ τῶν συνθέτων σωμάτων φύσις Emped. A 34 (159, 33) εἱστήκει κατ' ἀρχὰς τὰ σώματα νοῦς δὲ αὐτὰ διεκόσμησε Anaxag. A 48 (304, 13) — χρόα ἀπορροὴ σωμάτων Gorg. B 4 (556, **1**) — σώματ' ἐποίουν (θεῶν) Xenophan. B **15**, 4 (49, **8**).

Prinzip. δύο γενήσεται τὸ ὄν, τόπος τε καὶ σῶμα Gorg. B 3 (553, 6) vgl. Sp. 585, 15. δεῖ σῶμα μὴ ἔχειν (sc. τὸ ὄν) Meliss. B 9 (149, **2**) vgl. A 5 (139; 976ᵃ 19 ff.) — σώματος πέρατα : οὐσίαι Pythagor. B 23 (274, 46) vgl. B

24 (275, 3) — σῶμα τὸ ὑποκείμενον (Idaios) (328, 4 ff.) αἰθέριον σῶμα Herakl. A 8 (58, 34) (ἀὴρ) ἀίδιον καὶ ἀθάνατον σῶμα Diog. B 7 (339, 17) — τὰ πρῶτα ἀδιαίρετα εἶναι σώματα Ekphant. 1 (265, 30 ff.) 2 (265, 38) — δέν (vgl. d.) = σῶμα (d. i. ἄτομοι) Demokr. A 156 (413, 11) τὸ ἐλάχιστον σῶμα B 141 (409, 28) σώματα (πρῶτα, ἁπλᾶ) = ἄτομοι Leuk. A 1 (343, 5) (*corpuscula*) A 11 (345, 32) 15 (346, 26) 16 (346, 31. 33) (ἄτομα σώματα) A 24 (347, 23) Demokr. A 47 (361, 7) 49 (361, 28 ff.) (*corpora*) (366, 13 Nachtr.) u. ö. Vgl. ἄτομος.

Kosmos. ἤτοι σῶμα ἢ τόπος τὸ ἐκτός Archyt. A 24 (257, 17) vgl. oben Sp. 584, 44. τὰ τᾶς σφαίρας σώματα πέντε Philol. B 12 (244, 8) δέκα σώματα θεῖα A 16 (237, 17) τῶν σωμάτων τὰ μὲν βαρέα τὸν κάτω τόπον ... τὰ δὲ κοῦφα τὸν ἄνω ἐπισχεῖν Anaxag. A 1 (293, 43) γεώδη σώματα συμπεριφερόμενα τοῖς ἄστροις Anaximen. A 14 (19, 36) vgl. Anaxag. A 42 (301, 41) 77 (308, 21).

Mensch. Verhältnis zu ψυχή. *animam . . . vitam esse corporis* Pherekyd. A 5 (506, 1) *longe aliud anima, aliud corpus* . . . [Hippon] B 4 (226, 24) σῶμα ποιοῦντι τὴν ψυχήν v. Demokr. A 135 (374, 47) *corporis atque animi primordia alternis variare membra* A 108 (370, 24) κινεῖσθαι ὑπὸ τῆς ψυχῆς (τὸ σῶμα) A 104 (369, 34) 104ᵃ (369, 40) ἐν ὅλωι τῶι σώματι (εἶναι τὴν διάνοιαν) A 107 (370, 19) τὸ ἄλογον καθ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον A 105 (369, 45) τῶι ἄλλωι σώματι (außer ὄμμασιν) μεταδιδόναι τῆς αἰσθήσεως A 135 (374, 17 ff. vgl. 38) (συνίεμεν) μεταπῖπτον . . κατὰ . . σώματος διαθήκην B 9 (388, 26) — σῆμα τῆς ψυχῆς (τὸ σῶμα) Orph. B 3 (473, 33) 32 B 14 (244, 23) ἁ ψυχὰ τῶι σώματι συνέζευκται Philol. B 14 (245, 17 vgl. 10) *anima inditur corpori, diligitur corpus ab anima* [Philol.] B 22 (248, 22 ff.) τὴν τυχοῦσαν ψυχὴν εἰς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα Pythagor. B 39 (279, 7) Seele: Körper = Spinne: Netz Herakl. B 67ᵃ (72, 3) ἀμφιβρότην χθόνα = τὸ τῆς ψυχῆς περικείμενον Emped. B 148 (216, 6) — εὖ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχήν Kleobul. 73ᵃ 3 (520, 11) *si felicitas esset in delectationibus corporis* Herakl. B 4 (62, 10) οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν . ., ἀλλ' ὀρθοσύνηι Demokr. B 40 (399, 7) ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι B 187 (419, 18) ἰατρικὴ σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίη ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται B 31 (397, 24) vgl. C 6 (448, 11) τοῦ σώματος αὐτῆι (sc. τῆι ψυχῆι) δίκην λαχόντος B 159 (413, 29) τὰ μὲν ἀπώλεσε (sc. ἡ ψυχὴ) τοῦ σώματος ... καὶ ἐξέλυσε . . . τὰ δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε (414, 2) ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ... σημαίνουσι B 212 (423, 19) — opp. νοῦς. καθαρὸν ἂν τὸν νοῦν ἔχηις, ἅπαν τὸ σῶμα καθαρὸς εἶ Epich. Gn. 26 (94, 16) σώματος κάλλος ζωιῶδες, ἢν μὴ νοῦς ὑπῆι Demokr. B 105 (405, 9) — opp. γνώμη. ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον . . . Antiph. B 2 (592, 14) μήτε ἃ τῶι ἄλλωι σώματι αἰσθάνεται μηδὲ ἃ τῆι γνώμηι γιγνώσκει Krit. B 39 (625, 26) — (πόθος) ἀθάνατος οὐκ ἐν ἀθανάτοις σώμασιν Gorg. B 6 (557, 33) Physiologisches. Entstehung v. *bene condita corpora* Parm. B 18, 3 (125, 1) *permixto in corpore* (125, 3) γυῖα τὰ σῶμα λέλογχε Emped. B 20, 3 (180, 6) συνεστάναι τὰ ἡμέτερα σώματα ἐκ θερμοῦ Philol. A 27 (238, 45) σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται Emped. B 100, 2 (200, 16) καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν Diog. B 6 (337, 15) δεξαμεναί = ἐν τῶι σώματι φλέβες Demokr. B 135 (409, 18) ὁ ἐγκέφαλος φρουρέει τὴν ἄκρην τοῦ σώματος C 6 (448, 16) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἴδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα A 77 (365, 36) Körperpflege. οἱ Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος opp. οἱ Πυθαγορισταί 45

E (291, 33) προσεῖχον τὰ σώματα ὡς ἂν ⟨ἀεὶ⟩ ἐπὶ τῶν αὐτῶν διακέηται Pythagor. D 6 (285, 1) τεῖχός τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν (τῶν παιδῶν) Demokr. B 280 (436, 4) ἐν νέωι σώματι ὅταν τις τὴν παίδευσιν γενναῖαν ἐναρόσηι Antiph. B 60 (602, 6) εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον ⟨ἐπιμελὲς ὂν⟩ οἷον ἐγὼ ἐμαυτῶι B 49 (599, 5. 10) ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος (599, 7) δισσῶν σωμάτων (599, 13) σῶμα ἀμαυρότερον τεύχουσι Krit. B 6, 10 (615, 19) πόσις σώματι . . ὠφέλιμος B 6, 18 (615, 27) οἰνῶσαι σῶμα (616, 6) πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος B 32 (623, 11) εἰ ὁ φυτεύων . . . ταλαιπωροίη τὸ σῶμα καὶ ἡ μήτηρ . . . ἰσχύοι τὸ σῶμα (623, 12. 13) — ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα. ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα v. Hippias A 12 (582, 10).

σωματικός. εἰ μέγεθος (τὸ ὄν), σωματικόν, τοῦτο γὰρ πάντηι ὄν Zenon A 21 (130, 15) τὰς . . μονάδας πρῶτος ἀπεφήνατο σωματικάς v. Ekphant. 2 (265, 39) τὰς σωματικὰς (ἀρχὰς) ἀπείρους ποιήσας v. Anaxag. A 41 (300, 44 vgl. 15) — σωματικὸν τὸ πάθος (sc. ὕπνος), οὐ ψυχικόν A 103 (312, 7).

σωματοποιεῖν passiv. Demokr. A 93 (367, 40).

σωματοῦν. (ὁ ἀριθμὸς) σωματῶν (πάντα) Philol. B 11 (243, 14).

Σωπή (= Σιωπή) Emped. B 123, 3 (209, 21).

σωρεύειν. τὸ σωρευόμενον μέγεθος [Emped.] B 159 (218, 16).

σωτηρία. βίου σωτηρίη Demokr. B 43 (399, 13) τεῖχος . . καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι (χρήμασι, σώμασιν) B 280 (436, 3).

σωτήριος. ὕδωρ opp. ὀλέθριον Herakl. B 61 (70, 21) Σωτήρια Tit. Orph. A 1 (469, 17).

σωφρονεῖν. οὐ σωφρονεῖ Antiph. B 58 (601, 18) οἱ ἀξύνετοι δυστυχέοντες σωφρονέουσι Demokr. B 54 (400, 13) μετὰ . . τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονοῦμεν opp. ἐμάνημεν Thrasym. B 1 (577, 7) τοῖς δοκίμοισι πιστεύειν . . . σωφρονέοντος opp. εὔηθες Demokr. B 67 (401, 19) πενίην ἐπιεικῶς φέρειν σωφρονέοντος B 291 (437, 20) σωφρονοῦντες = μαινόμενοι Dialex. 5, 1 (644, 5 ff.).

σωφρονής. σωφρονέστερος Antiph. B 58 (601, 13).

σωφρονίζειν Thrasym. B 1 (577, 8).

σωφροσύνη. πρὸς . . . τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην Krit. B 6, 31 (615, 22) θεράπευε σωφροσύνην Pittak. 73a 3 (522, 19) διὰ λόγων τε καὶ ἔργων ἠσκεῖτο περὶ σωφροσύνης Pythagor. D 8 (289, 47) αὐταρκέα (τράπεζαν) σωφροσύνη (παρατίθησιν) Demokr. B 210 (423, 15) σ. τὰ τερπνὰ ἀέξει B 211 (423, 16) πατρὸς σωφροσύνη B 208 (423, 10) γήραος σωφροσύνη ἄνθος B 294 (438, 4) (πράγματα) ὑπὲρ . . . σωφροσύνης coni. δόξης u. a. Antiph. B 49 (599, 9 vgl. 14) σωφροσύνην ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλος ὀρθότερόν τις κρίνειεν ἢ . . . B 58 (601, 22) αἱ διαφέρει μανία σωφροσύνης Dialex. 5, 7 (644, 20).

σώφρων defin. Antiph. B 59 (601, 29) σώφρονος γυναικὸς ἀρετά Epich. Gn. 35 (95, 12).

ταινία. ταινίαις περίστεπτος Emped. B 112, 6 (205, 13).

τακτικός. Τακτικόν Tit. Demokr. A 33 (358, 6) = B 28b (397, 2).

ταλαιπωρεῖν. ταλαιπωρεῖ Demokr. B 278 (435, 7) τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι B 297 (438, 14) . . . ἀμέτρητα ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοισι ταλαιπωρέηι B 285 (437, 2) εἰ ὁ φυτεύων . . . ταλαιπωροίη τὸ σῶμα Krit. B 32 (623, 12) ταλαιπωροῦντες . . . ἥδονται Antiph. B 53 (600, 2) τῶν ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους θεωρέειν Demokr. B 191 (420, 17).

ταλαιπωρία. ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίης Demokr. B 223 (425, 7 vgl. 8).

ταλαίπωρος. τῶι ταλαιπώρωι βίωι Krit.

B 25, 30 (621, 18) ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον Demokr. B 243 (428, 9).
τάλαντον βαρύτερον τῆς μνᾶς κτλ. Dialex. 5, 4 (644, 11 Bereicherung d. Themistokl., Kleon Krit. B 45 (627, 1).
ταλάντωσις = βάρος Antiph. B 42 (597, 9).
τάλας. τάλαινα φρήν Demokr. B 125 (408, 19).
ταμιεῖον (κακῶν) coni. θησαύρισμα Demokr. B 149 (411, 19).
ταμίης. ἁλὸς ταμίαι Krit. B 2 (614, 12).
τάμνειν s. τέμνειν.
ταναός. ταναώτερον (φῶς) Emped. B 84, 5 (196, 33) (πῦρ) B 84, 11 (197, 3).
ταναῶπις. Ἡλιόπη Emped. B 122, 1 (209, 9).
τανύπεπλος. Εὐδώρη Hesiod. B 5 (500, 5).
τάξις (= διαθιγή) coni. σχῆμα, θέσις Leuk. A 6 (344, 4; 9 (345, 14 ff.) 14 (346, 3. 13) 32 (349, 7) Demokr. A 38 (359, 36) 45 (360, 44) 125 (372, 14) 135 (375, 15. 377, 34. 378, 1 vgl. 376, 5. 378, 33) — νοῦν αἴτιον . . . τῆς τάξεως πάσης Anaxag. A 58 (305, 12) — κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν Anaximandr. 9 (13, 9) τάξιν τινὰ καὶ χρόνον ὡρισμένον τῆς τοῦ κόσμου μεταβολῆς Herakl. A 5 (58, 11) τάξις ἀστέρων Pythagor. B 35 (277, 42. 44) Demokr. A 86 (366, 32) vgl. Anaximandr. 19 (16, 46 ff.) vgl. auch τὸ πῦρ ἑστίας περὶ τὰ κέντρα τάξιν ἐπέχον Philol. A 16 (237, 19) τὰ κουφότατα τὴν ἄνω τάξιν λαβόντα τὸν ἥλιον ἀποτελέσαι Diog. A 6 (329, 25) — λύρα δεκαβάμονα τάξιν ἔχοισα ... Ion (?) B 5 (223, 5) πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν, ἡ τῶν φαρμάκων τάξις Gorg. B 11 (559, 11).
ταπεινοῦν. τὰ νότια ταπεινωθῆναι Emped. A 58 (162, 36).
ταράττειν Demokr. A 135 (376, 4) ταράσσειν τὴν ψυχὴν φυλάσσου Demokr. (?) B 298ᵇ (439, 1).
ταραχὴ κινήσεως, sc. τοῦ σπέρματος) Emped. A 81 (167, 2) τὴν ταραχὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ (αἰτιᾶται) Demokr. A 135 (379, 3) — ἡ . . πολιτεία ταραχὴν αὐτοῖς παρέχει Thrasym. B 1 (577, 18) ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι Demokr. B 297 (438, 13) εἰς . . . ταραχὰς . . . ἀφικέσθαι Thrasym. B 1 (577, 5).
ταραχώδης. ἀπόρροιαι coni. νωθεῖς Demokr. A 135 (377, 38).
ταρσός. σχίζεται . . . ἐπὶ τὸν ταρσὸν (φλέψ) Diog. B 6 (337, 22) ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι (338, 6) — *Augenlid* (Demokr.) C 6 (448, 21).
ταρτάριος. ἡ ταρταρίη μοῖρα Pherekyd. B 5 (509, 18).
Τάρταρος s. Reg. II.
τάττειν. φακοὶ μετὰ φακῶν τάσσονται Demokr. B 164 (415, 4) ὁ βίος εὖ τέτακται syn. εὔτακτος B 61 (401, 6) — ἀνωτάτω πάντων τὸν ἥλιον τετάχθαι κτλ. Anaximandr. 18 (15, 41) vgl. 45 A 16 (237, 22) περιόδου μέτρον τεταγμένης Herakl. A 8 (58, 35) περὶ τὰ τεταγμένα τῶν μετεώρων γίνεσθαι τὴν σοφίαν Philol. A 16 (237, 24 — τεταγμένως Pythagor. B 36 (278, 2).
ταῦρος. σκέλος . . πῖον ταύρου λαρινοῦ Xenophan. B 6, 2 (47, 12) ταύρων . . φόνοις οὐ δεύετο βωμός Emped. B 128, 8 (211, 2) τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον Akusil. B 15 (514, 20) θύουσι ταῦρον μέλανα (in Smyrna) Metrod. v. Ch. B 6 (453, 32) — ἄκερωι ταῦροι Demokr. A 155 (381, 44).
ταύτηι Emped. B 17, 13 (178, 10) = 26, 12 (183, 9).
ταφή. πῶς δεῖ καταθάπτεσθαι Pythagor. C 4 (281, 5) *in melle servarent* Demokr. A 161 (382, 35).
τάφος. Γῦπες ἔμψυχοι (ζῶντες) τάφοι Gorg. B 5ᵃ (557, 2. 556, 27).
τάχος (μεταβολῆς) coni. ὀξύτης Herakl. B 91 (75, 9) διὰ ταχέος . . . παροίχεται Demokr. B 235 (427, 7) μὴ ἴσωι τάχει (φερόμενα) Archyt. B 1 (258, 18).
ταχύς. κίνησις opp. βραδέα Archyt. B 1 (260, 10) πάντως πολλαπλασίως ταχύ ἐστι Anaxag. B 9 (317, 16) ταχύ adverb. Archyt. B 1 (259, 8. 12) τάχιον κινέονται opp. βράδιον B 1 (261, 1) τὸ

τάχιστον opp. τὸ βραδύτατον im 'Αχιλλεὺς λόγος Zenon A 26 (131, 38).
ταχυτής. ... ἀποκρινομένων ὑπὸ βίης τε καὶ ταχυτῆτος. βίην δὲ ἡ ταχυτὴς ποιεῖ. ἡ δὲ ταχυτὴς αὐτῶν οὐδενὶ ἔοικε .. τὴν ταχυτῆτα ... Anaxag. B 9 (317, 13 ff.) περὶ τᾶς τῶν ἄστρων ταχυτᾶτος Archyt. B 1 (258, 8) ταχυτῆτι ποδῶν Xenophan. B 2, 1. 17 (45, 14. 46, 9).
ταχύχειρ Krit. B 55 (628, 12).
×τὲ Konjunkt. *ἦ τ(ε) Mus. B 22, 3 (488, 29) αὖτίς τε Herakl. B 40 (68, 10) ἐκεῖνόν τε γάρ B 56 (70, 3) ζώειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν B 20 (65, 15) ἐθρέφθη ἐς τιμάς τ' ἀνόρουσε Emped. B 30, 2 (184, 19) γιγνώσκειν τε χρή Demokr. B 6 (388, 6) — τὲ ... τὲ häufig bei Emped. z. B. μίξις τε διάλλαξίς τε B 8, 3 (175, 17) μῆκός τε πλάτος τε B 17, 20 (178, 17) τίκτει τ' ὀλέκει τε B 17, 4 (178, 1) κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε B 76, 2 (194, 17) ταὐτά τε ... ἄλλα τε B 59, 2. 3 (190, 19. 20) 110, 3. 4 (204, 2. 3) ἔκ τε .. ἔκ τε ... B 124, 2 (209, 26) ὅ τε σίδηρος ... κατατρίβεσθαι ... ἐξ ὕδατός τε γῆ ... γίνεσθαι Meliss. B 8 (148, 5 ff.) τὲ ... καί (τὲ καί) sehr oft namentl. b. Emped. Demokr. — ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν, εἶμέν τε καὶ οὐκ εἶμεν Herakl. B 49ᵃ (69, 7) περαίνοντί τε καὶ οὐ περαίνοντι Philol. B 2 (240, 7) vgl. B 1 (239, 32) 2 (240, 1. 4) ἀήρ τε καὶ αἰθήρ Anaxag. B 1 (313, 34) 2 (314, 4) πολλά τε καὶ παντοῖα B 4 (315, 5. 12) ἄνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν Emped. B 26, 4 (183, 1) ἀνθρώπους τε ... καὶ τὰ ἄλλα ζῶια Anaxag. B 4 (315, 8) μάντεις τε καὶ ὑμνοπόλοι καί ... Emped. B 146, 1 (215, 26) θεολόγοι τε καὶ μάντιες Philol. B 14 (245, 16) πλεονεξία τε .. οὐκ ἔστι ... καὶ ἰσότας ἔστιν Archyt. B 3 (262, 13) ὑπέρ τε δύναμιν ... καὶ φύσιν Demokr. B 3 (386, 15) μεταπῖπτον κατά τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων ... B 9 (388, 25) aber ἐπί τε τῶν ... καὶ ἐπὶ τῶν ... B 164 (415, 1) παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας καὶ τεῖχός τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν B 280 (436, 2. 3) καὶ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀίδιόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ πολλὰ εἰδός Diog. B 8 (339, 21) τὲ ... τὲ ... καί (... ἠδέ) Parm. B 11, 2 (123, 6) Emped. B 21, 9 (180, 23) τὲ ... τὲ καί B 22, 7 (181, 20) 98, 2 (199, 32) u. ö. τὲ ... καί τε B 12, 1. 2 (176, 27. 28) τὲ ... καὶ ... τὲ B 121, 3 (209, 1) καί τε ... καί τε B 129, 6 (211, 19) τὲ καὶ ... καὶ ... καί B 146, 1. 2 (215, 26. 27) τὲ ... τὲ ... καὶ ... τὲ καί B 123, 1. 3 (209, 19. 21) τὲ καὶ ... τὲ B 71, 2 (193, 17) τὲ ... τὲ καὶ ... καί B 123, 1 (209, 19) τὲ ... τὲ καὶ ... καί τε B 21, 11. 12 (181, 2. 3) 23, 7. 8 (182, 5. 6) τὲ ... ἠδέ u. ä. s. ἠδέ — τὲ dreimal Parm. B 8, 29 (120, 8) viermal Emped. B 122, 3 (209, 11) vgl. B 154ᵃ (217, 20).

δέ τε Mus. B 11 (486, 17) Xenophan. B 24 (50, 18) Emped. B 35, 7 (185, 33) = 35, 16 (186, 9) 109, 3 (203, 21) ἵπποι μέν τε .. βόες δέ τε Xenophan. B 15, 3 (49, 7) τὰ μέν τε ... τὰ δέ τε Emped. B 35, 11 (186, 4) ὄφρα μέν τε(?) ... τόφρα μὲν οὖν ... δέ B 15, 2 (177, 6) οὔτε ... οὔτε .. τὲ B 62, 8 (191, 24) οὔτ' ἄρ τε ... οὐδέ Emped. B 17, 30 (179, 7 vgl. Nachtr.) 142, 1 (215, 7) οὐ ... οὐδέ τε B 27ᵃ (184, 1).
×τὲ Indefinit. ἥ τε Emped. B 46 (188, 23) ἐφ' ὧι τε B 4, 7 (174, 16) τῆι τε B 105, 2 (202, 18) οἵ τε B 84, 4 (196, 32) 111, 3 (204, 14) 115, 5 (207, 11) *ἅ τε B 110, 7 (204, 6) τά τε B 2, 2 (173, 19) 111, 8 (204, 19) ἧιπερ τε B 133, 2 (212, 11) ὅσον τε Parm. B 1, 1 (114, 13) Emped. B 42, 3 (187, 29) ἐπεί τε B 73, 1 (193, 25) οἷόν τε εἶναι s. οἷος.
τέγγειν. δακρύοις τέγγει κρούνωμα Emped. B 6, 3 (175, 10).
τέγεος. Διὸς τέγεοι δόμοι Emped. B 142, 1 (215, 7).

τέγος (Ἑκάτης)? Emped. B 142, 2 (215, 8).
τεθηπέναι. τεθηπώς Emped. B 17, 21 (178, 18) τεθηπότες Parm. B 6, 7 (117, 20).
τείνειν. τείνει (φλέψ) Diog. B 6 (338, 8) τείνουσι (337, 11. 24. 338, 2. 5. 17. 18. 339, 2. 5) τείνουσαι (338, 1. 10. 339, 3) τὸ ... νόμιμον διὰ ... αἰθέρος ἠνεκέως τέταται ... Emped. B 135, 2 (213, 18) σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται B 100. 2 (200, 16) ὁδὸς ἣ κατὰ πάντα ⟨τα⟩τῇ φέρει Parm. B 1, 3 (114, 9).
τεῖχος. τὸ περιέχον πάσας (sc. στεφάνας) τείχους δίκην στερεόν Parm. A 37 (111, 8) ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος (μάχεσθαι) Herakl. B 44 (68, 17) τεῖχός τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι Demokr. B 280 (436, 3) τὰ πρὸ τῶν τειχῶν χώματα A 135 (378, 36).
τεκμαίρειν med. opp. σαφήνειαν ἔχειν Alkm. B 1 (103, 24).
τέκμαρ ἐναργές Mus. B 7 (485, 14) dieselbe Stelle im Vers Apollon. Rhod. 66 B 16 (479, 34).
τεκμήριον Rhetor. 74 A 26 (534, 22).
τέκνον. τέκνα παιδεύειν Kleobul. 73a 3 (520, 16) οἵους ἂν ἐράνους ἐνέγκῃς ... αὐτὸς ... παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου Thal. 73a 3 (522, 4) πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα Demokr. B 208 (423, 10) ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγή B 222 (425, 3) πολλοὶ τὰ ἴδια τέκνα κατέσφαξαν Hipparch. 55 C 7 (449, 18) Tod (449, 36 ff.) τέκνα ἀποδύρεσθαι Thrasym. B 4 (578, 24) Ähnlichkeit mit Eltern s. γονεῖς. Vgl. παῖς.
τεκνοποιεῖσθαι, τεκνοποιία. δεῖ τεκνοποιεῖσθαι Pythagor. C 4 (280, 32. 281, 6) χρυσὸν ἐχούσῃ μὴ πλησιάζειν ἐπὶ τεκνοποιίαι (280, 37) πρόνοιαν ποιεῖσθαι τοὺς τεκνοποιουμένους τῶν ἐσομένων ἐκγόνων D 8 (289, 28 ff. vgl. 290, 15) vgl. auch Krit. B 32 (623, 19 ff.).
τεκνοτροφίη σφαλερόν Demokr. B 275 (434, 6). Vgl. παῖς.

τεκταίνειν. ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο Demokr. B 21 (394, 16).
τεκτονική Nausiphan. B 1 (464, 3).
τέκτων Handwerk Hippokr. 12 C 1 (82, 16. 84, 13) *faber* Demokr. A 164 (383, 15) — Χρόνου ... τέκτονος σοφοῦ Krit. B 25, 34 (621, 22) ψευδῶν τέκτονας Herakl. B 28 (66, 15).
τελέθειν. τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ... Emped. B 65, 1 (192, 20).
τελεῖν. *vollenden.* ἔργα τελεῖν ... Xenophan. B 15, 2 (49, 6) ἄρθμια ἔργα τελοῦσι Emped. B 17, 23 (178, 20) μύθων .. τελέειν ἀτραπόν B 24, 2 (182, 13) τετελεσμένον .. πάντοθεν (τὸ ἐόν) Parm. B 8, 42 (121, 3) τετελεσμένον εἰπών Xenophan. B 34, 3 (52, 1) — *aufwenden.* τὰ τελεύμενα opp. τὰ ἐπικτώμενα Demokr. B 279 (435, 18) τελεσθῆναι = ἀναλωθῆναι Antiph. B 82 (604, 21).
τελείειν. τελειομένοιο χρόνοιο Emped. B 30, 2 (184, 19).
τέλειος ⟨ἀριθμὸς⟩ (τὰ δέκα) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 26) τὸ τέλειον ἀγαθὸν opp. τὸ μέλλον Demokr. B 295 (438, 6) τελείοις ἐν λιμένεσσιν (Κύπριδος) Emped. B 98, 3 (199, 33).
τελειότης. ἄρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους τῆς τελειότητος περὶ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα Herakl. A 18 (60, 41) ψυχῆς τελεότης Demokr. B 187 (419, 19).
τελειοῦν passiv. opp. διαρθροῦσθαι Emped. A 83 (167, 36).
τελεστικός. τελεστικωτάτην τῶν ὄντων (τὴν δεκάδα) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 22).
τελετή Plur. Mus. A 6 (484, 2) Orph. A 11 (472, 5) 15 (473, 19) vgl. A 16 (473, 22) B 5 (474, 13) 14 (478, 12) 15a (478, 27) Tit. A 1 (469, 15) τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις Archyt. B 1 (260, 11) τελετὰς τῶν γεωργίας καλῶν ἐξάπτει Prodik. B 5 (572, 1).
τελευτᾶν. τελευτᾶι (φλέψ) Diog. B 6 (338, 11) τελευτῶσι (338, 13. 339, 5) εἰς γῆν πάντα τελευτᾶι Xenophan. B

27 (50, 25) εἰς πῦρ Herakl. Hippas. 12 A 5 (58, 14) τελευτᾶι ἐς κενοδοξίαν Demokr. B 238 (427, 15) τάδε (= κόσμος) τελευτήσουσι τραφέντα Parm. B 19, 2 (125, 8) ἐτελεύτησε . . ἄν ποτε γενόμενον (τὸ ὄν) opp ἤρξατο Meliss. B 2 (143, 13. 14) — τὸν τετελευτηκότα μακάριζε Chilon 73ª 3 (521, 22).

τελευτή dist. πέρας, ἔσχατον Prodik. A 15 (565, 38) ἡ αὐτὴ τελευτὴ καὶ ἀρχή Hippokr. 12 C 2 (85, 36) (τὸ ὄν) ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτήν Meliss. B 2 (143, 10 vgl. 12. 144, 1) vgl. A 5 (136; 974ª 10 ff.) ἀρχήν, τελευτήν, μέσα τῶν ὄντων ἔχων (Ζεύς) Orph. B 6 (474, 20 vgl. 29) τελευτή, μέσον, ἀρχὴ τὸν ἀριθμὸν ἔχει τὸν τοῦ παντός = τὸν τῆς τριάδος Pythagor. B 17 (273, 36) — ὅταν πράγματος . . . τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι Antiph. B 60 (602, 4) — θανάτοιο τελευτή Emped. B 8, 2 (175, 16) περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν . . χρόνου Demokr. B 297 (438, 15).

τέλος. τὴν ἀρχὴν τῶι τέλει προσάψαι Alkm. B 2 (103, 29) πρότερον εἰς τὸ ἥμισυ δεῖν ἀφικέσθαι τὸ φερόμενον ἢ πρὸς τὸ τέλος Zenon A 25 (131, 26) ἀρχήν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε ἀίδιον οὔτε ἄπειρον Meliss. B 4 (144, 9) τύχη τέλεος κυρίη opp. πρήξιος ἀρχή Demokr. B 269 (433, 11) — εἰς τέλος *zuletzt* Emped. B 146, 1 (215, 26) — ἓν τέλος τῶν πάντων Demokr. A 166 (383, 36) — τέλος : ἡ χαρὰ ἐπὶ καλοῖς Leuk. (?) A 37 (349, 23) ἡ ἀληθινὴ τῆς ψυχῆς Lykos ebend. εὐθυμία (vgl. d.) Demokr. A 1 (352, 32) (= εὐεστώ) B 4 (386, 22 vgl. 9) αὐτάρκεια Hekat. (386, 26) = 60 A 4 (458, 32) (Hippias) A 1 (579, 7) ψυχαγωγία Apollodor. (386, 27) = 61 A 1 (462, 25) ἀναταπληξία Nausiphan. (386, 28) = 62 B 3 (465, 41) εὐδαιμονία Anaxarch. A 14 (357, 24) παντέλεια τῶν ἀγαθῶν Diotim. A 1 (466, 5) τὸ συγγενικὸν τέλος . . ἥδεσθαι καὶ μὴ ἀλγεῖν Nausiphan. B 2 (464, 29).

Τελχίς Entstehung Armenidas 18 B 24 (126, 2).

τέμενος Διός Xenophon. B 2, 2 (45, 15) τεμένη Aegypt. 60 B 6 (460, 5).

τέμνειν (τάμνειν). dist. διαιρεῖν Gorg. B 3 (553, 24) ἡ μάχαιρα τέμνει [Demokr.] B 302 (446, 7) *neque corporibus finem esse secandi (concedit)* Anaxag. A 44 (302, 44) δίχα τέμνειν beim τετραγωνισμός Antiph. B 13 (593, 24 ff.) τέμνοντες, καίοντες (ἰατροί) Herakl. B 58 (70, 11) ὁ ἀξίας τὰς μεγίστας τάμνων (*verteilend*) Demokr. B 263 (432, 6) κρηνάων ἄπο . . ταμόντ' (ἐν) ἀτειρέι χαλκῶι Emped. B 143 (215, 14) εἰ κῶνος τέμνοιτο . . . ἐπιπέδοις Demokr. B 155 (412, 21) εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι Emped. B 100, 5 (200, 19).

τενθρηνιώδης. τὸ τενθρ. bei ἄκερωι ταῦροι Demokr. A 155 (381, 44).

τεός (= τὶς). εἰδέων *τεὰ πραγματεία Archyt. B 4 (263, 9) *χρήμη τεά* ἐστι Demokr. B 277 (434, 13) οὔ τεον Parm. B 8, 46 (121, 7) γάρ τευ Meliss. B 7 (146, 1) ὅταν τευ Demokr. B 174 (417, 9) *τεύ μοι B 277 (434, 14) ἀπό του σμικροῦ Anaxag. B 12 (318, 18) ἀλλά τεωι (318, 9 vgl. 10) σπεάτεσσί τεοις Xenophan. B 37 (52, 8).

τέρας. τέρατα Entstehung Emped. A 81 (167, 1) Demokr. A 146 (380, 15).

τέρασμα Plur. Emped. B 60 (190, 24).

τερατοποιία Pythag. 6ª (23, 36).

τερατοσκόπος v. Antiph. A 1 (587, 16) 2 (587, 26) 5 (590, 20).

τέρην. αἷμα Emped. B 100, 6. 22 (200, 20. 201, 11) δέμας (ὕδατος) B 100, 11 (200, 25).

τέρθρον. ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα Emped. B 100, 4 (200, 18).

τέρμα (ἀδικίης) Demokr. B 215 (424, 7) ἠοῦς καὶ ἑσπέρας τέρματα Herakl. B 120 (78, 17) ἐπ' ἔσχατα τέρματα κύκλου Emped. B 35, 10 (186, 8).

τέρπειν dist. ὀχλεῖν Antiph. (?) B 93 (605, 13) τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα . . μάλιστα τέρπει Demokr. B 232 (426, 13) τέ(ρποι) ἄν Emped. B 142, 2 (215, 8)

τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν οἱ δὲ ἔτερψαν Gorg. B 11 (559, **14**) (αἱ προπόσεις) τέρψασαι λυποῦσι Krit. B 6, 24 (616, **2**) οὐ τερπόμενοι βιοτῆι Demokr. B 200 (422, **10**) δηναιότητι (422, **13**).

τερπνός. τὰ τερπνά Demokr. B 211 (423, **16**) τερπνοτάτην ... Ὑγίειαν Krit. B 6, 21 (615, **30**).

τέρψις dist. χαρά, εὐφροσύνη Prodik. A 19 (566, **31** vgl. Anm.) ψυχῆισι τέρψιν (d. i. γένεσιν) ἢ θάνατον ὑγρῆισι γενέσθαι Herakl. B 77 (73, **14**) τέρψις ἀτερψίη τωὐτό Herakl. b. Luk. 12 C 5 (86, 41) τέρψις καὶ ἀτερπίη (ἀτερψίη) οὖρος (τῶν συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων) Demokr. B 4 (386, **24**) 188 (420, **1**) τέρψις βραχεῖα B 235 (427, **9**) λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος Orph. B 5ᵃ (474, **18**) εὐθυμίη μετριότητι τέρψιος Demokr. B 191 (420, **10**) αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλά B 194 (421, **17**) αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας λαμβάνειν B 146 (410, **26**).

τετραγωνίζειν (τὸν ἰσόπλευρον, ἐπίπεδον ἀριθμόν) Theodor. 4 (233, 15) τετραγωνίζουσαι γραμμαί Hippias (?) B 21 (586, 16. 17).

τετραγωνισμὸς μηνίσκου Hippokr. v. Ch. 1 (231, 24) = 45 B 1 (270, 4) 30, 3 (231, 40 ff.) διὰ τῶν τμημάτων = διὰ τῶν μηνίσκων (231, 38 ff.) κύκλου 2 (231, 33) 5 (232, 34) Anaxag. A 38 (300, 26) Antiph. B 13 (593, 13 ff.).

τετράγωνος. τῆι μονάδι τῶν ἐφεξῆς περισσῶν γνωμόνων περιτιθεμένων ὁ γινόμενος ἀεὶ τετράγωνος Pythagor. B 28 (276, 25) ἀριθμοί 45 B 27 (275, 30) — τετράγωνον καὶ ἑτερόμηκες: ἀρχαί Pythagor. B 5 (271, 28) Asymmetrie Theodor. 4 (233, 12 ff. vgl. Anm.) γωνία Göttern heilig Philol. A 14 (236, 37. 48 f.) pythagor. Lehrsatz 45 B 19 (273, 44 ff.) τετράγωνον beim τετραγωνισμὸς κύκλου Antiph. B 13 (593, 22 ff.).

τετραίνειν. χοάνηισι δίαντα τετρήατο (ὀθόναι) Emped. B 84, 9 (197, 1) τέτρηνται ἄλοξιν ... τέρθρα διαμπερές B 100, 3 (200, **17**).

τετρακτύς. μέγιστος ὅρκος, ὑγιείας ἀρχή (δέκα) Philol. A 11 (235, 5) vgl. Pythag. 34, 4 (250, 15) (Archyt.) A 26 (257, 35) 45 B 15 (273, 27) τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον = ἁρμονία C 4 (280, 17). Vgl. τετράς.

τετράς. τὸ μαθηματικὸν μέγεθος τριχῆι διαστὰν ⟨ἐν⟩ τετράδι (Speusipp. nach) Philol. A 12 (235, 8) τετρὰς ἐν πυραμίδος γωνίαις ἢ βάσεσι A 13 (235, 48) ἐν στιγμῆς καὶ γραμμῆς διαστήμασι καὶ πέρασι (236, 1) ἡ τετάρτη πυραμίς (236, 17) Bedeutung d. τετράς (= τετρακτύς) Pythagor. B 15 (273, 20 ff.) vgl. B 16 (273, 33).

τετράχορδος. διαιρέσεις τῶν τετραχόρδων Archyt. A 16 (255, 10 ff.).

τέτταρες. τέτταρας Αἰθί⟨οπας⟩ Mus. B 13 (486, 24) τὰ πολυθρύλητα τέτταρα (sc. στοιχεῖα) [Thal.] B 2 (11, **19**) τέσσαρα ... ῥιζώματα Emped. B 6, 1 (175, 8) μέρη B 96, 3 (199, **19**) στοιχεῖα s. d. τὰ $\bar{δ}$ πυραμίς (Speusipp. nach Philol. A 13 (235, 44 vgl. d. Folg.) — διὰ τέσσαρα ... σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι Ion (?) B 5 (223, 7) ἡ διὰ τεσσάρων συμφωνία Hippas. 13 (31, 40 ff.) Pythagor. 35 A 17 (256, 3. 18 ff.) B 18 (273, 40).

τεύχειν. δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται Xenophan. B 34, 4 (52, **2**) ἀργαλέη ... τέτυκται ἀνδράσι (ἀληθείη) Emped. B 114, 2 (206, **3**).

τεῦχος. τὰ σύστομα τῶν τευχέων Archyt. B 1 (259, **6**).

τέφρα. *cinere* Herakl. B 37 (68, **2**) δέχεται ὕδωρ Leuk. A 19 (347, 8) τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλιζόμενα Metrod. v. Ch. A 19 (452, 17).

τέχνη opp. ἰσχύς Mus. B 4 (485, **1**) opp. τεχνικός Epich. (?) B 3 (91, **10**) opp. σοφίη Demokr. B 59 (401, **1**) τέχνηι dist. ἐμπειρίαι, μνήμηι, σοφίαι Anaxag. B 21ᵇ (322, **17**) μηδὲν εἶναι μήτε τέχνην ἄνευ μελέτης μήτε μελέτην ἄνευ τέχνης Protag. B 10 (540, **9**) δοκεῖ ... τὸ μὲν σύμπαν τέχνη εἶναι οὐδεμία οὐκ ἐοῦσα Hippokr. 80 B 1 (591, 20 vgl.

592, 7) θεράπευε τέχνην Pittakos 73a 3 (522, 20) — δηλώσω τέχνας φανερὰς ἀνθρώπου παθήμασιν ὁμοίας ἐούσας Hippokr. 12 C 1 (83, 34 ff.) τέχναις ἁπάσαις συνέπεται θεῖος λόγος . . . οὐ γὰρ ἄνθρωπος τέχναν τιν᾽ εὗρεν, ὁ δὲ θεὸς τοπάν [Epich.] B 57 (99, 2) . . . πῶς οὐ . . . ἠναγκάσαμεν, ἅν χ᾽ ἕκαστος λάχηι τέχναν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἃν ἐπίσταται; Dialex. 7, 3 (647, 1) — Γλαύκου τέχνη 8, 12 (31, 18) (γραφέες) ἀμφὶ τέχνης . . . εὖ δεδαῶτε Emped. B 23, 2 (181, 26) *solus hominum artem ipsam fecisse artis opere* v. Polykleit. A 2 (228, 23) περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν opp. μαθηματικά, ἐγκύκλιοι λόγοι u. a. v. Demokr. A 1 (351, 4) περὶ πάλης καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν Protag. B 8 (539, 2) — τὰς τέχνας πεφευγότας . . . ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας, λογισμούς τε καὶ ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν καὶ μουσικὴν διδάσκοντες v. Hippias 74 A 5 (528, 28) ἁ λογιστικὰ . . . τῶν . . ἀλλᾶν τεχνῶν . . . διαφέρειν ἀτὰρ καὶ τᾶς γεωμετρικᾶς . . . Archyt. B 4 (263, 6) τὴν πολιτικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεσθαι Demokr. B 157 (413, 17) Τέχνη ἰατρική Bolos 55 B 300, 1 (440, 8) ἱερά [Archel.] B 2 (325, 39) . . . τὴν κατὰ πλάτος σοι γράφω τέχνην [Demokr.] B 300, 18 (444, 34) — rhetorisch. λόγος τέχνηι γραφείς, οὐκ ἀληθείαι λεχθείς Gorg. B 11 (559, 7) αὐτὸς ηὑρηκέναι ὧν δεῖ λόγων τέχνην Prodik. 74 A 26 (534, 35) = 77 A 20 (567, 4) λόγων τέχνην μὴ διδάσκειν Krit. A 4 (610, 2) ἐπίστασθαι Dialex. 5, 1 (647, 15 ff.) τέχνη κατὰ λόγους Anonym. Iambl. 2 (630, 29) ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν v. Thrasym. A 1 (573, 15) τέχναι ῥητορικαί Pythagor. D 1 (282, 38) Gorg. A 4 (546, 1) Τέχνη ἐριστικῶν Tit. Protag. A 1 (526, 26) B 6 (538, 10) Τέχνη Tit. Gorg. A 3 (545, 26) (559, 18 vgl. d. Verweise) vgl. A 2 (545, 16) 8 (547, 20) 14 (548, 13) 20 (549, 22) B 14 (560, 4. 9) u. ö. Μεγάλη Τέχνη Tit. Thrasym. A (578, 1 ff.) *Thrasym. et Gorgias qui . . primi traduntur arte quadam verba vinxisse* 78 A 12 (575, 20) τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο v. Antiph. A 6 (590, 22).

τέχνημα Erfindung Anonym. Iambl. 6 (632, 29).

τεχνικός opp. τέχνα Epich. B 4 (91, 10) κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικὰς πάσας coni. μουσικά Philol. B 11 (243, 20) Τεχνικά (Tit.) Demokr. A 33 (358, 3) = (396, 1).

τεχνίτης ἀγαθός Erklärung Emped. A 86 (169, 4) τῆι ὕληι τὸν τεχνίτην προσεζευξεν v. Anaxag. A 46 (303, 41).

τεχνογραφικός. λόγοι Thrasym. A 13 (575, 29).

τεχνογράφος. ῥήτωρ (Parm.) A 1 (106, 16).

τεχνολογία Pythagor. D 5 (284, 24).

τῆι *dort(hin)* Parm. B 1, 4. 20 (114, 10. 115, 2) 8, 23 (120, 2) τῆι . . . τῆι B 8, 48 (121, 9) τῆι ἢ τῆι B 8, 45 (121, 6) τῆι μὲν . . . τῆι δέ Emped. B 61, 3. 4 (191, 12. 13) τῆι μέν . . . τἀντία Parm. B 8, 56 (121, 17) ἧι μὲν . . . τῆι μὲν — ἡ δὲ . . . ταύτηι δέ Emped. B 17, 9 (178, 6 ff.) = 26, 8 (183, 5 ff.) *τῆι γε . . ὅπηι B 12, 3 (176, 29) τῆι τε *wo ja* B 105, 2 (202, 18).

τῆιδε Emped. B 103 (202, 11).

τήκειν. (τὴν γλῶτταν) τήκειν (τοὺς χυμοὺς) τῆι θερμότητι Alkm. A 5 (101, 21) τῶν λεπτοτάτων ἐν ἀέρι . . . τηκομένων Anaximandr. 24 (16, 33).

τῆλε μάλα Parm. B 8, 28 (120, 7).

τηλεθάειν. ἄστεα τηλεθάοντα Emped. B 112, 7 (205, 14).

τῆμος Hesiod. B 3 (499, 24).

τηρεῖν. ὅρκους . . . οὐ τηρέουσιν Demokr. B 239 (427, 18).

τίειν. μετὰ πᾶσι τετιμένος Emped. B 112, 5 (205, 12).

τιθέναι. νύκτα γαῖα τίθησιν Emped. B 48 (188, 31) ψυχὴν . . . ἀμείνω τιθησιν Demokr. B 187 (419, 21) θήσεις ἐξ ὄμβροιο . . . αὐχμόν κτλ. Emped. B 111, 6. 7 (204, 17. 18) ἐκ . . . ζωῶν ἐτί-

θει νεκρά B 125 (209, 28) αὐλοῦ πορθμὸν ἐπ' εὐειδεῖ χερὶ θεῖσα B 100, 10 (200, 24) οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίηι γνώμην Anaxarch. B 1 (458, 5) σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων Parm. B 8, 55 (121, 16).

τιθήνησις πολυχρόνιος (ἀνθρώπου) Anaximandr. 10 (13, 40).

τιθηνὸς ὀργῆς (καρδίη) (Demokr.) C 6 (448, 29).

τίκτειν. τρία . . τίκτει Mus. B 3 (484, 26) *septimo mense parere mulierem posse* Emped. A 83 (167, 42) — πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέκει τε (sc. γένεσιν) B 17, 4 (178, 1) (εὐπετείη) τίκτει τὰς ἡδονάς Demokr. B 178 (418, 5) (ἡδοναὶ) τίκτουσιν ἀηδίας B 71 (402, 5) (Χρόνος) τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Krit. B 18, 2 (618, 32).

τιμᾶν. τούτωι σε τιμῶ Pherekyd. B 2 (508, 12) ἀρηιφάτους .. τιμῶσι Herakl. B 24 (66, 3) χρῆσθαι (sc. τοῖς χρήμασιν) ὡς τιμῶιτο Gorg. B 20 (561, 13) ξυνιᾶσι τιμώμενοι Demokr. B 95 (404, 10) τετίμηται μάλιστα (Ἀχελῶιος) Akusil. B 21 (515, 17).

τιμή. *Ehre.* εὐδόξοιο . . . ἄνθεα τιμῆς Emped. B 4, 6 (174, 15) τιμαὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους καταδουλοῦνται Herakl. (?) B 132 (80, 21) θεοὶ . . . τιμῆισι φέριστοι Emped. B 21, 12 (181, 3) = 146, 3 (215, 28) ~ 23, 8 (182, 6) τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται Demokr. B 95 (404, 9) τιμαὶ καὶ ἆθλα . . . μεγάλων πόνων . . . εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν Antiph. B 49 (599, 2) — *Ehrenstellung* (*Amt*). ἐξ οἵης τιμῆς . . . ⟨πεσών⟩ Emped. B 119, 1 (208, 20) τιμῆς ἄλλης ἄλλο (Element) μέδει B 17, 28 (179, 5) vgl. ἐς τιμὰς ἀνόρουσε (Νεῖκος) B 30, 2 (184, 19) οἱ κακοὶ ἰόντες ἐς τὰς τιμάς Demokr. B 254 (430, 8).

τίμιος. τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν Xenophan. B 6, 2 (47, 12) τίμιον = ἔντιμον Antiph. B 94 (605, 21) τιμιωτάτη (σοφίη) Demokr. B 216 (424, 9).

τιμωρεῖν (ἀδικουμένοισι) Demokr. B 261 (431, 19) ὑβριζόμενος τιμωροῦ Chilon 73a 3 (521, 30).

τιμωρία b. διαβολία Hippias B 17 (585, 26) διά τινας τιμωρίας ἁ ψυχὰ τῶι σώματι συνέζευκται Philol. B 14 (245, 17).

τίνειν. τείσουσι ποινήν Mus. B 22 (488, 29) τεισάσθην Orph. B 13 (478, 10).

×τίς. τίς πόθεν εἶς Xenophan. B 22, 4 (50, 10) τοῦτο δ' ἐπαυξήσειε τὸ πᾶν τί Emped. B 17, 32 (179, 9) τί χρὴ διανοεῖσθαι τὰς . . . ἐπιφανείας Demokr. B 155 (412, 21) τί *warum* Emped. B 113, 1 (205, 21) ἵνα τί θρηνεῖτε αὐτούς; Herakl. (?) B 127 (80, 8).

×τὶς. πᾶς . . τις Protag. B 9 (540, 5) ὁποῖοί τινες B 4 (537, 31) ἄλλα τις αἰτία [Philol.] B 21 (247, 17) μέγα χρῆμά τι Emped. B 113, 1 (205, 21) σμικρὸν ἄν τι . . χάρμα Xenophan. B 2, 20 (46, 12) — αἱ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις Demokr. B 72 (402, 6) τὸ . . τινι μόνωι προσπῖπτον opp. τὸ κοινῆι πᾶσι φαινόμενον Herakl. A 16 (60, 23) — καὶ οὔτις Demokr. B 116 (406, 27) οὔτις ἀνήρ Xenophan. B 34, 1 (51, 22) οὔ τις . . . θνητὸς ἀνήρ Emped. B 17, 25 (179, 2) οὐδέ τις Xenophan. B 34, 1 (51, 22) Emped. B 8, 2 (175, 16) 128, 1 (210, 27) οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων Herakl. B 30 (66, 20) — οὔτι μάχας διέπειν Xenophan. B 1, 21 (45, 9) οὔ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας Herakl. B 5 (62, 18) οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε Parm. B 1, 26 (115, 8) οὔτε τί πω . . . δέμας ἐμφαίνοντας οὔτε . . . Emped. B 62, 7 (191, 23) οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι βαιότερον Parm. B 8, 44 (121, 5) μήτε τι ὄψιν ἔχων πίστει . . . μήτε τι . . . πίστιν ἔρυκε Emped. B 4, 10. 12 (174, 19. 21) οὐδέ τι . . . οὐδέ B 13 (176, 31) οὐδέ τι τῆι μᾶλλον . . . οὐδέ τι χειρότερον Parm. B 8, 23. 24 (120, 2. 3) ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω τίθησιν Demokr. B 187 (419, 20) μηδέν τι μᾶλλον . . . αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν . . . B 264 (432, 8. 9). Vgl. τεός. Stellung: sehr häufig an zweiter Stelle im Satze

bezw. hinter der Negation, ἄν, γάρ, δέ u. ä.; z. B. nach εἰ Xenophan. B 2, 21 (46, **13**) Herakl. B 5 (62, **15**. **16**. **18**) Emped. B 21, 2 (180, **16**) Diog. B 3 (335, **9**) Demokr. B 35 (398, **21**) 173 (417, **3**) 189 (420, **5**) 233 (426, **14**) u. ö. nach εἴτε Xenophan. B 2, 5 (45, **18**) εὖτε Emped. B 115, 3 (207, **9**) ἐάν Demokr. B 278 (435, **9**) ὅταν Diog. B 6 (338, **20**) nach δέ Epim. B 11 (496, **21**) Emped. B 71, 1 (193, **16**) 129, 1 (211, **14**) Demokr. B 277 (434, **19**) u. ö. γάρ Meliss. B 7 (145, **5**) Archyt. B 1 (259, **10**) Protag. B 9 (540, **5**) u. ö. ὅσα τις ἄν Demokr. B 143 (410, **14**) nach ἄν Xenophan. B 2, 20 (46, **12**) Herakl. B 16 (65, **6**) Demokr. B 285 (436, **23**) Metrod. v. Ch. B 2 (453, **18**) vgl. Emped. B 12, 3 (176, **29**) Archyt. B 1 (260, **14**) u. ö. vgl. oben Z. 8 — ὡς οὐ μή ποτέ τις . . βροτῶν Parm. B 8, 61 (122, **5**) — τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον Demokr. B 191 (421, **4**). Vgl. Stellung v. ἄν.

τίσις. δίκην καὶ τίσιν διδόναι Anaximandr. 9 (13, **8**).

τιταίνειν. ἅρμα τιταίνουσαι Parm. B 1, 5 (114, **11**).

Τιτὰν . . αἰθήρ Emped. B 38, 4 (187, **2**). Vgl. Reg. II.

Τιτανογραφία (?) Mus. B 1 (484, 17 vgl. Anm.)

τιτρᾶν. ἐν τῆι ἀκοῆι τέτρηται βραχύ ... Diog. A 19 (331, 21).

τμῆμα. τὸ ὑπὲρ τῆς γῆς τμῆμα τοῦ κύκλου Hippokr. v. Ch. 5 (232, 26) τετραγωνισμὸς (κύκλου) διὰ τῶν τμημάτων (= διὰ τῶν μηνίσκων) 3 (231, 38 ff.) vgl. 80 B 13 (593, 13) ἴσων οὐσῶν (sc. τῶν ἐπιφανειῶν) ἴσα τμήματα ἔσται (v. κῶνος) Demokr. B 155 (412, **25** vgl. **22**).

τόθι . . . ἴξομαι Parm. B 3, 2 (116, **13**).

τοὶ. δή τοι Parm. B 4, 6 (116, **24**) vgl. σύ. οὔτω τοι B 19, 1 (125, **7**) δέ τοι Krit. B 32 (623, **10**) φειδώ τοι . . . Demokr. B 229 (426, **6**) οὔτοι Xenophan. B 18, 1 (49, **17**).

τοιγαροῦν Gorg. B **6** (557, **32**).

τοιγάρτοι Emped. B 145, 1 (215, **21**).

τοίνυν Meliss. B 7 (147, **2**) 8 (148, **13**) εἰ τοίνυν B 1 (143, **7**) 7 (145, **8**. 147, **3**) ὅτε τοίνυν B 2 (143, **9**) ἐπεὶ τοίνυν Philol. B 2 (240, **2**) οὐ τοίνυν Meliss. B 8 (148, **9**).

τοῖος. κατὰ τὰν τοίαν ὑπεροχάν Archyt. B 2 (261, **15**) ⟨τοῖοι⟩ (261, **22**) τοίων Emped. B 124, 2 (209, **26**).

×τοιόσδε. πλάδης τοιῇσδε Emped. B 75, 2 (194, **7**) τὰ τοιάδε Demokr. B 173 (417, **2**) τῶν τοιῶνδε B 197 (422, **4**) ἐν τοιοῖσδε πράγμασιν Protag. B 9 (540, **7**).

×τοιοῦτος. παῖς τοιοῦτος οἷον Demokr. B 277 (434, **15**) τοιοῦτον εἶναι B 182 (419, **5**) οἵωι τις ἂν . . συνῆι, τοιοῦτον . . γενέσθαι καὶ αὐτόν Antiph. B 62 (602, **14**) τοιαύτη (φύσις) Demokr. B 278 (435, **9**) τᾶι τοιαύται ἁρμονίαι *οἵαι Philol. B **6** (241, **13**) τοιοῦτον neutr. Zenon B **1** (133, **10**) aufgen. durch οἷόν περ Meliss. B 8 (147, **14**. 148, **15**) σῶμα ἕτερον τοιοῦτον ⟨ἐπιμελὲς ὂν⟩ οἷον ἐγὼ ἐμαυτῶι Antiph. B 49 (599, **5**) μηδὲν μᾶλλον τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον εἶναι Demokr. A 38 (359. **42**) ἔχειν τι τοιοῦτον, ὡς μηδὲν ἔτι τοιοῦτον ἔσται Thrasym. B 1 (577, **10**) τὸ μὲν . . τοιοῦτον . . . τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον . . . Demokr. B 261 (431, **20**. **21**) τοιαῦτα Xenophan. B 22, 1 (50, **7**) τοιαῦθ' οἷόν περ . . . B 15, 5 (49, **9**) Meliss. B 8 (147, **8**. 148, **18**) τοιαῦτα (τοσαῦτα?) ὁκόσοις ἐγκυρεῦσιν Herakl. B 17 (65, **8**) ὡς Emped. B 15, 1 (177, **5**) πάντα τὰ τοιαῦτα Demokr. B 174 (417, **8**) τοιούτων ὁκοίων Herakl. B 1 (61, **34**).

τοῖχος. περιχρίειν τὸν τοῖχον ἀσβέστωι κτλ. Euryt. 3 (249, 33).

τοκὰς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ Emped. B 67, 1 (193, **1**).

τοκεύς. ὅσιοι πρὸς τοὺς τοκέας opp. θεοί Gorg. B 6 (557, **30**).

τοκεών. ὡς παῖδας τοκεώνων Herakl. B 74 (73, **3**).

τόκος. δαίμων στυγεροῖο τόκου . . . ἄρχει coni. μίξιος Parm. B 12, 4 (123, 21) δανεῖσαι ἐπὶ τόκωι Antiph. B 54 (600, 12).

τόλμα ἀριθμός Pythagor. B 22 (274, 40) δυάς [Pherekyd.] B 14 (510, 20) τόλμα πρήξιος ἀρχή Demokr. B 269 (433, 10) opp. λογισμός, εὔνοια [Demokr.] B 302 (445, 43) τόλμης καὶ σοφίας (δεῖται) Gorg. B 8 (558, 8) τόλμηι ἀνδρείαν (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 13) πείθειν . . . τόλμηι κακῆι Krit. B 15, 6 (617, 7).

τολμᾶν. ὅταν . . . προτελεῖν τολμέωσι Demokr. B 255 (430, 12).

τομή. ἡ ἐπ᾽ ἄπειρον Zenon B 2 (134, 8) μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομήν Demokr. A 48 (361, 16) vgl. ἀδιαίρετος. τὴν ἐπ᾽ ἄπειρον τ. ἀναιρεῖν, ἣν ὑπόθεσιν ὁ γεωμέτρης λαμβάνει (Antiph.) B 13 (594, 19) τομὴ τοῦ ἡμικυλίνδρου Archyt. A 1 (250, 41).

τόνος. κεραυνὸς ὁ τῆς ἀστραπῆς τόνος Emped. A 63 (163, 12) — τόνος ἀμφ᾽ ἀρετῆς coni. μνημοσύνη Xenophan. B 1, 20 (45, 8) *tonum dividere temptavit* v. Philol. A 26 (238, 24 ff.) vgl. B 6 (242, 6 ff.) — πρὶν μέν σ᾽ ἑπτάτονον ψάλλον (sc. τὴν λύραν) Ion (?) B 5 (223, 7).

τόξος. ἁρμονίη ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης Herakl. B 51 (69, 15) τῶι . . τόξωι ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος B 48 (69, 2) — ἐς λατάγων τόξα Krit. B 2 (614, 2).

τοξότης Sternbild Demokr. B 14, 3 (391, 14) 14, 8 (392, 47) *sagittarius* Kleostrat. B 2 (502, 21).

τόπος μέγιστον Thal. A 1 (5, 44) (τὸ πᾶν) οὐκ ἔχον τόπον ἐν ἑαυτῶι Parm. A 23 (109, 8) εἰ ἔστι τι τόπος, ἐν τίνι ἔσται; Zenon A 24 (131, 12) εἰ πᾶν τὸ ὂν ἐν τόπωι, δῆλον ὅτι καὶ τοῦ τόπου τόπος ἔσται, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον πρόεισιν (131, 15) πᾶν τὸ ὂν ποῦ, εἰ δὲ ὁ τόπος τῶν ὄντων, ποῦ ἂν εἴη; (131, 18) τόπος = τὸ ἐν ὧι σῶμά ἐστιν ἢ δύναιτ᾽ ἂν εἶναι Archyt. A 24 (257, 20) σῶμα ἢ τόπος τὸ ἐκτός (257, 17 ff.) δύο γενήσεται τὸ ὄν, τόπος τε καὶ σῶμα (ἄτοπον) Gorg. B 3 (553, 6 ff.) καὶ ἔξω τοῦ κόσμου (κενὸν εἶναι), ὅπερ δῆλον ὅτι τόπος μὲν οὐκ ἂν εἴη, αὐτὸ δὲ καθ᾽ αὑτὸ ὑφέστηκε Metrod. v. Ch. A 8 (451, 32) τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀορίστου δυάδος οἷον τόπος καὶ κενὸν ἄπειρον 33, 2 (249, 21) — τὸ κινούμενον οὔτ᾽ ἐν ὧι ἔστι τόπωι κινεῖται οὔτ᾽ ἐν ὧι μὴ ἔστι Zenon B 4 (135, 8) τόπον ἀλλάσσειν (unmöglich) Parm. B 8, 41 (121, 2) — πνεῦμα διὰ . . μακρῷ (μείονος) τόπω ἐκφέρεται Archyt. B 1 (260, 17) εἰς τὸν αὐτὸν τόπον . . . ὠθοῦνται Demokr. B 164 (415, 7) ὑπερβάλλων εἰς τοὺς τόπους τούτους Diog. B 6 (339, 12) — *primi communis locos tractasse dicuntur* v. Protag. Gorg. 74 B 6 (538, 15 vgl. 13).

τορός. τορῶς ταῦτ᾽ ἴσθι Emped. B 23, 11 (182, 9).

×τόσος. *τόσον Emped. B 21, 14 (181, 5) ὅσσον aufnehmend B 35, 12 (186, 5) 108, 1 (203, 11) τόσσον ὅσον B 42, 3 (187, 29) *τόσσα ὅσα B 71, 4 (193, 19).

×τοσοῦτος. ἐς τοσοῦτον χρόνον . . . ὥστε Thrasym. B 1 (576, 22) τοσαύτην φυλακὴν ὥστε Demokr. B 3 (386, 16) ὁκόσωι . . . τοσούτωι B 254 (430, 9) τοσοῦτον ὁκόσον Herakl. B 114 (78, 5) Demokr. B 251 (429, 13) ὅσον B 277 (434, 17) τοσαῦτα ὅσα Zenon B 3 (134, 15. 16).

×τότε Xenophan. B 8, 3 (48, 5) Emped. B 73, 1 (193, 25) 84, 7 (196, 35) Pherekyd. B 2 (508, 8) τότε δή Emped. B 4, 8 (174, 17) (Kleostr.) B 1 (502, 18) τότε δ᾽ αὖ Emped. B 100, 20 (201, 9) ὅτε μὲν . . . τότε μὲν B 9, 3 (175, 22).

τοτέ. τοτὲ . . . πολλάκι δέ Emped. B 53 (189, 28) τοτὲ μὲν . . . τοτὲ δ᾽ αὖ B 17, 1 (177, 27) = 17, 16 (178, 13).

τοὔνεκεν Xenophan. B 2, 19 (46, 11).

τόφρα. ὄφρα μέν τε . . . τόφρα μὲν οὖν Emped. B 15, 3 (177, 7).

τραγικός. ἀπόκρισις (Gorg.) B 4 (556, 6).

τραγωιδία παρασχοῦσα ἀπάτην Gorg. B 23 (561, 20) vgl. Dialex. 3, 10 (642, 6) τραγωιδίαι coni. μέλη u. a. Ion 1 ff.

(220, 30 ff.) coni. ἔπη, διθύραμβοι Hippias A 12 (582, 18) τραγωιδίας συνθεῖναι v. Antiph. (Rhamn.) A 9 (591, 9).

τραγωιδοποιία. ἀπάτη Dialex. 3, 10 (642, 6).

τράνωμα. ὑπὲρ τρανώματι γλώσσης Emped. B 4, 11 (174, 20).

τράπεζα. γεραρή Xenophan. B 1, 9 (44, 24) Ῥηνειοργής Krit. B 35 (624, 14) πολυτελέα, αὐταρκέα Demokr. B 210 (423, 14. 15) — *mensa Pythagorea* 35 A 26 (257, 34).

τραπεζοειδής. γῆ Anaximen. A 20 (20, 27).

τραῦμα. τραύματα ἔχοντα ἐν τῶι ἔμπροσθεν τελευτῆσαι ἀγαθόν Pythagor. C 4 (280, 47).

τράχηλος. φλὲψ ἐν τῶι τραχήλωι Diog. B 6 (338, 14).

τραχὺς ὢν ἥσυχον σεαυτὸν πάρεχε Chilon 73a 3 (521, 25) — *aspera corpora* Demokr. (366, 13 Nachtr.) τὸ μὲν ἁλμυρὸν τραχὺ τὸ δὲ περιφερὲς λεῖον A 135 (376, 15 vgl. 375, 48) τὸν αὐτὸν (χυμὸν) ἔχειν λείου καὶ τραχέος . . . (376, 22) ὃ . . ἂν μὴ τραχὺ . . . τὸ τοιοῦτον πᾶν λαμπρὸν εἶναι (377, 26 vgl. 36) ὅσα λευκὰ τῶν τραχέων (378, 34) — λέξις τραχεῖα, λεία 80 B 93 (605, 15 Anm.).

τραχύτης. ὅταν . . ἡ ἀναπνοὴ βαρεῖα γένηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι (b. ὀσμή) Emped. A 94 (172, 29) — τῆι τραχύτητι θερμαίνειν (sc. τὸν δριμὺν χυλόν) Demokr. A 135 (376, 18) — (κῶνον λαμβάνοντα) τραχύτητας coni. ἀποχαράξεις B 155 (412, 25).

τρεῖς. μέσαι . . . *τρὶς Archyt. B 2 (261, 12) vgl. 45 B 27 (275, 39 ff.) τρεῖς ὅροι (261, 14) τρία τὰ ὄντα (Pherekyd.) 21 A 29 (158, 15 vgl. d. Verweise) πάντα τρία καὶ οὐδὲν πλέον ἢ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν Ion B 1 (222, 1 vgl. Anm.) vgl. A 6 (221, 30) τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται Pythagor. B 17 (273, 36) vgl. auch Demokr. A 33 (357, 15) τριαγμός, τριάς — τὰ τρία τρίγωνον (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 44) b. Dreieck (236, 8) Pyramide (236, 16) — ἐκ τοῦ φρονεῖν τρία Demokr. B 2 (385, 27. 386, 3) vgl. A 33 (357, 15) τρία τίκτει Mus. B 3 (484, 26) ἐπόγδοα Philol. B 6 (242, 2).

τρέπειν vgl. τροπή.

τρέφειν. τρέφει ἕκαστον (sc. τῶν ζώιων) ὡς δύναται (sc. τὰ ἔκγονα) Demokr. B 278 (435, 7) τὰ τρέφοντα καὶ ὠφελοῦντα θεοὺς νενομίσθαι Prodik. B 5 (571, 15 ff.) Παυσανίην . . . πατρὶς ἔθρεψε Γέλα [Emped.] B 156, 2 (218, 5) — αἱ τοῦ τρέφοντος ἐδάφους (διαφοραί) Emped. A 70 (164, 22) — ἐξ οὗ ἐστιν ἕκαστα, τούτωι καὶ τρέφεσθαι πέφυκε (Thal. Hippon) 1 A 13 (9, 20) πᾶν ὑπὸ ὁμοίου τρέφεσθαι Anaxag. A 45 (303, 12) vgl. τροφή. τρέφεσθαι τοὺς ἀστέρας ἀπὸ τῆς . . . ἀναθυμιάσεως Herakl. A 11 (59, 2) — δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος τρέφεσθαι (τὰ ἔμβρυα) Alkm. A 17 (103, 11) διὰ τοῦ στόματος τρέφεσθαι Demokr. A 144 (380, 8. 10) ἐν ὧι τὸ ἔμβρυον αὔξάνεταί τε καὶ τρέφεται Antiph. B 36 (596, 30) — τρέφονται . . . οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἑνὸς τοῦ θείου Herakl. B 114 (78, 4) μέγα Νεῖκος . . ἐθρέφθη Emped. B 30, 1 (184, 18) *θρεφθεῖσα διέπτη (sc. γένεσις) B 17, 5 (178, 2) τάδε (= κόσμος) τελευτήσουσι τραφέντα Parm. B 19, 2 (125, 8) *τεθραμμένη (sc. καρδίη) Emped. B 105, 1 (202, 17). Vgl. τροφή.

τρῆμα. ἐπὶ τρήματα πυκνά Emped. B 100, 13 (201, 2).

Τριαγμός (Τριαγμοί) Tit. Ion A 1 (220, 31. 33) 2 (221, 11. 40 ff.) vgl. Orph. A 1 (469, 9).

τριάς. ὁ τοῦ παντὸς ἀριθμός = ὁ τῆς τριάδος Pythagor. B 17 (273, 37) τριάδες (Orph.) B 12 (476, 32 ff.) — ἑνὸς ἑκάστου ἀρετὴ τριάς Ion B 1 (222, 3) ἡ τρίτη (πυραμὶς) τριάδι (ἔοικε) Philol. A 13 (236, 14 ff.) Μεναιχμείους κωνοτομεῖν τριάδας 35 A 15 (254, 39).

τριγωνοειδής. σχῆμα (κόσμου) Petron 6 (28, 22). Vgl. τρίγωνον.

τρίγωνον. τὰ τρία τρίγωνον (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 44 vgl. 47) οὐ προσῆκον γραμμαῖς ὁρίζεσθαι Pythagor. B 25 (275, 7) τὴν τοῦ τριγώνου γωνίαν τέτταρσιν ἀνέθηκεν θεοῖς Philol. A 14 (236, 30 ff.) — σκαληνὰ τρίγωνα (Euphorbos) 1 A 1 (3, 35) 45 B 3 (270, 26) ἰσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῆι βάσει γωνίαι ἴσαι Thal. A 20 (10, 16) ὀρθογώνιον κύκλου καταγράψαι A 1 (3, 32) Pythagor. Lehrsatz 45 B 19 (273, 43) τῶι δοθέντι τριγώνωι ἴσον παραλληλόγραμμον παραβαλεῖν κτλ. B 20 (274, 2) Satz v. Außenwinkel, Summe d. Dreieckswinkel = 2R B 21 (274, 6) ἰσόπλευρον, ἡμιτετράγωνον, τὸ τοῦ ἰσοπλεύρου ἥμισυ τὸ καὶ ἡμιτρίγωνον (Speusipp. nach) Philol. A 13 (236, 4 ff.) Berechnungen d. rechtwinkl. u. stumpfwinkl. Dreiecks Archyt. (?) A 26 (257, 33) ἰσόπλευρον beim τετραγωνισμὸς κύκλου Antiph. B 13 (594, 15) — Gestalt d. Kosmos 54 A 24 (348, 1) vgl. τριγωνοειδής.

τρίδυμος. τρίδυμα Entstehung Emped. A 81 (167, 4).

τρίοδος. συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους Ion (?) B 5 (223, 6).

τριπόλιον Mus. B 19 (487, 22).

τρίπους d. Sieben Weisen 1 A 1 (4, 15 ff.) — τῆς τρίποδος πέρι (sc. δυνάμεως) ἔγραφεν v. Theodor. 4 (233, 13) — Τρίπους Tit. Nausiphan. A 6 (463, 13 vgl. 41 ff.) Andron 71 A 6 (506, 7).

τρὶς .. μυρίας ὥρας Emped. B 115, 6 (207, 12).

τρισχίλιοι ποταμοί Akusil. B 21 (515, 16).

Τριτογένεια Tit. Demokr. A 33 (357, 15) = B 1b (385, 25) 2 (385, 26 ff.).

τρίτος. ὅρος Archyt. B 2 (261, 16 ff.) τρίτα (μέσα) (261, 13) τρίτη ἡμέρα τῶι γάμωι Pherekyd. B 2 (508, 7) τρίτον ἦμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα Kleostrat. B 1 (502, 17) τρίτον (εἶδος ἀριθμοῦ) Philol. B 5 (240, 19) — τρίτα opp. νεάτα, ὑπάτα B 6 (241, 17 ff.).

τρίχες = φύλλα, πτερά, λεπίδες Emped. B 82 (195, 31). Vgl. θρίξ.

τριχοτομεῖν Hippias (?) B 21 (586, 15).

τρόμος (γῆς) Anaxag. A 89 (309, 41).

τρόπαιον. τὸ καλὸν Μαραθῶνι Krit. B 2 (614, 15) τὰ κατὰ τῶν βαρβάρων τρ. ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους Gorg. A 1 (544, 34) τρόπαια ἐστήσαντο τῶν πολεμίων B 6 (557, 26).

τροπή (= θέσις) Leuk. A 6 (344, 5) Demokr. A 38 (359, 35) 44 (360, 41) τροπῆι χρωματίζεσθαι A 123 (372, 9) vgl. θέσις — ἀέρος τροπή Aegypt. 60 B 6 (460, 8) πυρὸς τροπαί Herakl. B 31 (67, 2) — ἐκλείπειν (τ. σελήνην) κατὰ τὰς τροπὰς τοῦ τροχοῦ Anaximandr. 22 (16, 18) τροπαὶ ἡλίου, σελήνης, ἄστρων 70 A 1 (501, 28) Thal. A 1 (3, 20. 24) 3 (7, 8) 17 (9, 41) 19 (10, 2) 11 B 19 (49, 19) Anaximandr. 1 (12, 5) 2 (12, 17) 4 (12, 25) 27 (16, 43) Anaximen. A 15 (20, 6) Emped. A 58 (162, 37) Meton 29, 9 (230, 30) Anaxag. A 42 (302, 1. 2) 72 (307, 22) Diog. A 9 (329, 45) 17 (330, 24) Demokr. A 89 (367, 7) Περὶ τροπῆς Tit. (Thal.) A 1 (3, 18) = B (11, 23) θερινή Metrod. v. Ch. A 18 (452, 14) θεριναί Hippokr. v. Ch. 5 (232, 28) χειμεριναί Demokr. B 14, 2 (391, 5 f.) vgl. 3 (391, 21) (*bruma*) B 14, 4 (391, 32) 8 (392, 38) τοὺς περὶ τροπὰς σπόρους ἐπισφαλεῖς Kleidem. 5 (327, 19) ποῖος ... ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς .. ἐστι χρησιμώτατος 55 C 1 (447, 16) — τροπαί rhetor. Gorg. A 2 (545, 16). Vgl. τροπικός.

τροπικός. τὰ κατὰ τὸν θερινὸν τροπικόν Emped. A 50 (161, 38) τροπικοὶ κύκλοι A 58 (162, 38) ἐν τῶι μεταξὺ τόπωι τῶν τροπικῶν Hippokr. v. Ch. 5 (232, 23) — τροπικὴ φράσις Gorg. A 4 (546, 18).

τρόπις. τρόπεως δίκην προϋπεβάλετο (τὸ πῦρ) τῆς τοῦ παντὸς ⟨σφαίρας⟩ ὁ θεός Philol. A 17 (237, 32).

τρόπος. *Art und Weise.* τρόπον ἴδιον (φιλαργυρίης) Demokr. B 222 (425, 4) τρόποι .. ἀέρος καὶ νοήσιος Diog. B 5 (336, 1) νέοισιν ὑμνήσας τρόποις Krit.

B 4 (614, 24) — Πυθαγόρειος τρόπος Pythag. 10 (25, 17) τρόπος (*Stil*) Κριτίου 81 B 47 (627, 16) *Charakter*. φύλασσε τρόπου καλοκαγαθίαν Solon 73ª 3 (521, 6) τρόπωι γενναιότητα (ἕξεις) Bias (523, 11) τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθὸς (κακός) Epich. Gn. 17 (93, 19) τρόπος εὔτακτος : βίος εὖ τέτακται Demokr. B 61 (401, 5) τρόπος χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Krit. B 22, 1 (619, 26) οἵωι τις ἂν . . . συνῆι, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους Antiph. B 62 (602, 16) — κατὰ τρόπον *wie sich's gebührt*. Epich. Gn. 44 (96, 10).

τροφὴ (κόσμου) Philol. A 18 (237, 35) — τροφὴ πᾶσα χυλώδης Thal. A 13 (9, 20) (ὕδωρ) ὄχημα τροφῆς αἴτιον γινόμενον πᾶσι τοῖς τρεφομένοις Emped. A 33 (159, 27 ff.) τροφὴ μία καὶ πολλαί . . . τροφὴ τὸ τρέφον, τὸ οἷον (sc. τρέφειν), τὸ μέλλον (sc. τρ.) Hippokr. 12 C 2 (85, 31 ff.) τροφὴ ἀνθρώπου C 1 (82, 19) τὰς πέψεις τῆς τροφῆς σήψει Emped. A 77 (166, 2) vgl. A 76 (165, 41) 77 (165, 46) vgl. σῆψις. τροφῆς τῆς αὐτῆς προσφερομένης . . . πολλὰ καὶ ἀνόμοια γίνεται Anaxag. A 45 (303, 14) vgl. A 46 (303, 29 ff.) verschiedene Wirkung d. τροφαί (Demokr.) A 163 (383, 6) ἐλλείψει τροφῆς τὴν ὄρεξιν Parm. Emped. 18 A 50 (112, 33) = 21 A 95 (172, 34) (ὁ φάρυγξ) τροφὴν προπέμπει (Demokr.) C 6 (448, 29) μεταβάλλον εἰς τροφήν (αἷμα sc. ἧπαρ) (448, 32) — πυκνωθείσης τῆς τροφῆς (Entstehung v. ζῶια) Emped. A 72 (165, 5) — (τὰ ἄλλα ζῶια) τροφὴν ὑγροτέραν προσφέρεσθαι Diog. A 19 (331, 43) τροφή d. ὄρνιθες (331, 45) — (τὰ ἔμβρυα) ἀναλαμβάνειν ὥσπερ σπογγιᾶι τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς θρεπτικά Alkm. A 17 (103, 11) εἰ ἡ γονὴ κρατήσειεν, ἄρρεν, εἰ δ' ἡ τροφή, θῆλυ Hippon (?) A 14 (224, 47) — ὑπερβολή, ἔνδεια (ἀρχαὶ τῶν νόσων) Philol. A 27 (239, 18) τὴν τροφὴν τεταγμένως προσφέρεσθαι Pythagor. D 4 (284, 3) 8 (288, 2 vgl. 18 ff. 289, 13. 30) αὐταρκείηι τροφῆς σμικρὴ νύξ (?) Demokr. B 209 (423, 12 vgl. Anm.) ἡ ὑγιεινὴ (τροφὴ ἡδεῖα) vgl. ἄλειμμα [Demokr.] B 302 (446, 14) — ὡραίη τροφὴ καὶ φύσις (διδάσκει φρονεῖν) opp. χρόνος Demokr. B 183 (419, 10). Vgl. τρέφειν.

τροχοειδής. ἄστρα Anaximandr. 18 (15, 39). Vgl. τροχός.

τροχός. τροχὸν γαίας τε καμίνου τ' ἔκγονον Krit. B 2 (614, 13) τροχοῦ δίκην περιδινεῖσθαι τὸν κόσμον (Anaximandr.) 3 A 12 (19, 32) Herakleid. Pont. Ekphant. 38, 5 (266, 6) (ἥλιον) ἁρματείωι τροχῶι παραπλήσιον Anaximandr. 21 (16. 9) (σελήνην) 22 (16, 16).

τρύξ. τὴν γῆν τρύγα τοῦ ὕδατος, τὸν ἥλιον τοῦ ἀέρος Metrod. v. Ch. A 20 (452, 19).

τρύπημα. τρυπήματα d. αὐλός Archyt. B 1 (260, 8).

τρυφερός. τρυφερωτάτη ἕδρα Krit. B 2, 5 (614, 5).

τρυφή Vit. Emped. A 1 (151, 29 ff.) ἐζηλωκόσι τὴν (τῶν Περσῶν) τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν Krit. B 31 (623, 3).

Τρωικός Tit. Hippias A 1 (579, 16) B (584, 11) Τρωικά Tit. Metrod. v. Ch. B 3 (453, 20) 4 (453, 23). Vgl. Troja Reg. II.

τυγχάνειν. εἰ καὶ . . . τύχοι . . εἰπών Xenophan. B 34, 3 (52, 1) εἰ . . τύχοι . . . γενομένη Antiph. B 49 (598, 16) τυχὸν ἴσως Epich. Gn. 38 (95, 20) m. Genet. ὅταν ὧν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν Demokr. B 243 (428, 7) φλὸξ . . . τύχε γαίης Emped. B 85 (197, 7) εὐλόγχων τυχεῖν εἰδώλων Demokr. B 166 (415, 31) ἣν ἑνὸς μούνου ⟨μὴ⟩ τύχωσι καταφερόμενοι . . . χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἑνός B 228 (426, 1. 2) τὸ εἶναι ἀφανὲς μὴ τυχὸν τοῦ δοκεῖν κτλ. Gorg. B 26 (561, 34 vgl. 35) πλάδης . . . τυχόντα Emped. B 75, 2 (194, 7).

τύλη Protag. A 1 (526, 12).

τύμβος var. lect. [Emped.] B 157, 2 (218, 11).

τυμπανοειδής. γῆ Leuk. A 26 (348, 14).

(577, 6) ὑβριζόμενος τιμωροῦ Chilon 73a 3 (521, 30) γῆ . . ὕβριστο (ποταμῶν ἐκβολαῖς) Emped. (?) B 154, 3 (217, 7).

ὕβρις. *Überhebung.* Ὕβρεως βωμός Epim. A 7 (493, 13) ὕβριν χρὴ σβεννύναι Herakl. B 43 (68, 15) (δίκη) ὕβριν δοῦλον ἔχηι Krit. B 25, 7 (620, 28) ὕβρις κακοῦργος οὖσα δικαιοτέρα τῆς διαβολῆς Hippias B 17 (585, 27) *Schande.* οὐχ ὕβρις πίνειν . . . Xenophan. B 1, 17 (45, 5) ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις . . . ἐσχάτη Demokr. B 111 (406, 3).

ὑβριστής v. Archiloch. Krit. B 44 (626, 27) ὑβρισταὶ εἰς τοὺς ὑβριστάς Gorg. B 6 (557, 23).

ὑγιαίνειν ἄριστον Epich. Gn. 19 (93, 28) d. ὑγρότης bedingt Hippon A 11 (224, 26. 30 ff.) τὸ ὑγιαῖνον opp. τὸ κάμνον (Theophr. gegen) Demokr. A 135 (376, 44) γιγνώσκουσιν . . . εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῆι γνώμηι Krit. B 39 (625, 27) v. αἴσθησις Emped. A 86 (170, 37) τὸ ὑγιαῖνον (ἄλειμμα) [Demokr.] B 302 (446, 14).

ὑγίεια. τὴν τερπνοτάτην . . θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν Krit. B 6, 21 (615, 30) — νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδύ Herakl. B 111 (77, 18) Definition Alkm. B 4 (104, 4 ff.) Diog. A 19 (331, 33) τετρακτὺς ὑγιείας ἀρχή Philol. A 11 (235, 7) ἐν ἑβδομάδι A 12 (235, 10) = ἡ τοῦ εἴδους διαμονή opp. νόσος Pythagor. C 3 (280, 3) ὑγιείην εὐχῆισι . . . αἰτέονται . . τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν Demokr. B 234 (426, 17) προδόται τῆς ὑγείης (426, 20) ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται . . εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον Antiph. B 2 (592, 14) πράγματα ὑπὲρ . . τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος B 49 (599, 7 vgl. 13).

ὑγιεινός. τροφή [Demokr.] B 302 (446, 15).

ὑγιής. τὸ ἕν coni. ἄνοσον Meliss. A 5 (137; 974a 19) (χρῆμα ἀλγέον) οὐδὲ ἔχει ἴσην δύναμιν τῶι ὑγιεῖ B 7 (145, 17) οὐδ᾽ ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγῆσαι δύναιτο, ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο τὸ ὑγιές (146, 2) — μηδὲν ὑγιὲς . . . λέγοντι Krit. B 15, 5 (617, 6).

ὑγραίνειν. οὔτε ὑγραίνεσθαι οὔτε ξηραίνεσθαι (τὰ ἄτομα) Demokr. A 49 (361, 38) (ὁ γλυκὺς χυμὸς) ὑγραίνει, ὑγραινόμενα δὲ καὶ ἐκ τῆς τάξεως κινούμενα συρρεῖν εἰς τὴν κοιλίαν A 135 (376, 4).

ὑγρασία. πρώτη Anaximandr. 27 (17, 7) ἡ ἐν τοῖς βρέφεσιν Emped. A 74 (165, 21) πλεονασμῶι τῆς ὑγρασίας μήτε διανοεῖσθαι μήτε αἰσθάνεσθαι Diog. A 30 (333, 10). Vgl. ὑγρός, ὑγρότης.

ὑγρός. Element. Kosmos. τὸ ὑγρόν Prinzip Thal. A 13 (9, 19 ff.) 2, 12 (14, 21) Hippon A 6 (223, 36) vgl. ὕδωρ. *umor* Thal. 2, 17 (15, 18) διήκειν διὰ τοῦ στοιχειώδους ὑγροῦ δύναμιν θείαν 1 A 1 (10, 41) vgl. 71 A 5 (505, 31) τὸ ξηρὸν τῶι ὑγρῶι μάχεσθαι (Theagen.) 2 (511, 17) . . . τὸ ξηρόν, τὸ ὑγρόν (μέρη τῶν ὅλων) Aegypt. 60 B 7 (460, 25) = Ὠκεάνη, τροφὴ μήτηρ (460, 34) γεγενῆσθαι τὴν τῶν πάντων φύσιν ἐκ . . . ξηροῦ καὶ ὑγροῦ Zenon A 1 (127, 4) ὑγρὸν καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν (τὰ ὄντα) Archel. (?) 21 A 29 (158, 17) δύο αἰτίας τῆς γενέσεως, θερμὸν καὶ ὑγρόν 41 A 1 (323, 16) vgl. τὸ θερμὸν τῶι ὑγρῶι ζῆι (Thal. Hippon) 1 A 13 (9, 19) vgl. ὕδωρ, ψυχρός. ὑγρὸν αὐαίνεται Herakl. B 126 (79, 17) *humori* (*miscet*, sc. *natura*) *aritudinem* Epich. Enni 51 (97, 16) Κρόνος πᾶσαν ὑφίστησι τὴν ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν οὐσίαν Philol. A 14 (236, 32) Διόνυσος τὴν ὑγρὰν καὶ θερμὴν ἐπιτροπεύει γένεσιν (236, 33) σχεδύνην Φιλότητα (= τὸ ὑγρόν) Emped. B 19 (179, 19) — ὑγρὸν αὔξεται ὑπὸ τῶν σκοτεινῶν ἀναθυμιάσεων Herakl. A 1 (55, 31) ὑγρὰ ἀναθυμίασις Xenophan. A 40 (42, 47) ὑγρὰ φύσις Entstehung Leuk. A 24 (347, 41) ἐνίους κόσμους ἐρήμους παντὸς ὑγροῦ Demokr. A 40 (360, 15) τὸ πρῶτον ὑγρόν Anaximandr. 27 (16, 41) ⟨Antiph.⟩ B 32 (596, 19) vgl. ὑγρασία, ὑγρότης ff. ἐν ὑγρῶι γενηθῆναι τὰ

πρῶτα ζῶια Anaximandr. 30 (17, 18) τ. γῆν τῶι χρόνωι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ λύεσθαι Xenophan. A 33 (41, 34) τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὑγρά Anaxag. A 42 (301, 34) *sicca ab humidis sumunt* (sc. *humorem in tellure*) Diog. A 18 (330, 38 ff.) τὸ ὑργὸν πλεονάζον χειμῶνα ἀπεργάζεσθαι Herakl. A 1 (55, 45) — τὸ ὕδωρ ὑγρόν 2, 16 (15, 15) ὑγρὸς ὄμβρος Krit. B 25, 36 (621, 24) ἀήρ Emped. B 38, 3 (187, 1) Antiph. B 26 (595, 30) ὑγρότερος (ἀήρ) Diog. B 5 (336, 3).

Psychologisches. Physiologisches. ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων Herakl. B 117 (78, 11) ψυχῇσιν τέρψιν ἢ θάνατον ὑγρῇσι γενέσθαι B 77 (73, 14) ψυχαὶ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιῶνται B 12 (64, 13) τὰ παιδία ἄφρονα, πολὺ γὰρ ἔχειν τὸ ὑγρόν Diog. A 19 (332, 1) — Wahrnehmung v. τὰ ὑγρά Kleidem. 2 (327, 8) — τρέφεσθαι τὰ ζῶια διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ *ὑγροῦ Emped. A 77 (165, 47) τὰ ὑπέρπυρα (ζῶια) τὴν φύσιν ἄγειν εἰς τὸ ὑγρόν A 73 (165, 19) = 22, 5 (219, 35) ⟨τὰ⟩ ἔντερα πιέσας τὸ ὑγρὸν ἐξερᾶν Herakl. A 1 (54, 32) μεταβάλλειν τὴν ὑγρότητα ἢ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὑγρὸν ἢ ... Hippon A 11 (224, 32) τῶι ὑγρῶι ... τῶι ἐν τῆι γλώττηι ... διακρίνεσθαι τοὺς χυμούς Alkm. A 9 (101, 36) σπέρμα ἐξ ὑγροῦ Hippon A 3 (223, 30) vgl. τὰ σπέρματα πάντων ὑγρά (Thal. Hippon) 1 A 13 (9, 19) ὄμματα ὑγρά Demokr. A 135 (373, 31) — ὁποία ἡ μίξις καὶ πέψις τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου, τοιοῦτον καὶ τὸν χυμόν Menest. 7 (220, 10). Vgl. ὑγρασία, ὑγρότης ff.

ὑγρότης. πρώτη Anaximandr. Diog. 2, 27 (16, 46 ff.) = 51 A 17 (330, 22 ff.) d. κομήτης Hippokr. v. Ch. 5 (232, 20. 24 ff.) ἐν ἡμῖν, καθ' ἣν καὶ αἰσθανόμεθα καὶ ἧι ζῶμεν Hippon A 11 (224, 25) ἡ ὑγρότης ἀφαιρεῖται τὸν νοῦν Diog. A 19 (331, 40) ὑγρότητα ἔχειν δεῖν τὸν ὀφθαλμόν Demokr. A 135 (374, 18). Vgl. ὑγρασία, ὑγρός, ὕδωρ.

ὑδαρής 45 B 27 (275, 21).

ὑδατοθρέμμων. ἰχθῦς Emped. B 21, 11 (181, 2) Akkus. B 23, 7 (182, 5).

ὑδατώδης. ἀναφορά Metrod. v. Ch. A 16 (452, 3) ἀναθυμίασις A 18 (452, 11). Vgl. ὑγρός.

ὕδερος Vit. Herakl. A 1 (54, 27).

ὑδρομέλαθρος. ἰχθύσιν Emped. B 20, 6 (180, 9).

ὑδροσκοπικός. Ὑδροσκοπικόν Tit. [Demokr.] B 300, 8 (441, 36).

Ὑδροχόος (Sternbild) Demokr. B 14, 3 (391, 18).

ὑδρωπιᾶν Vit. Herakl. A 1ª (56, 41).

ὕδωρ. über ὕδωρ und ὔδωρ vgl. *Poet. philosoph.* S. 260.

Gott. ὕδωρ = Ποσειδῶν, Σκάμανδρος (Homer.) Theagen. 2 (511, 18. 23) Ποσειδῶν Prodik. B 5 (571, 28) Νῆστις s. unten Z. 35 und Sp. 620, 35.

Element. b. Aegypt. Homer Thal. 1 A 11 (8, 39) Homer 66 B 13 (477, 27) Thal. A 1 (4, 8) 3 (7, 11) 12 (9, 4) (auch Hippon) 13 (9, 17) = 26 A 4 (327, 43) 1 A 23 (10, 43) [B 2] (11, 20) 2, 17 (15, 18) 71 A 5 (505, 30) vgl. ὑγρός. Thal. Hippon 50 (327, 43) Anaximandr. (falsch) 20 A 5 (139; 975ᵇ 23) (ὕδωρ = ψυχρόν) Hippon 21 A 4 (154, 24) vgl. 26 A 6 (223, 37) 8 (224, 5) 14 (224, 14 ff.) ὕδωρ καὶ πῦρ A 3 (223, 27) 5 (223, 35) vgl. ψυχρός. ὕδωρ καὶ γῆ Orph. B 13 (477, 5 ff. vgl. 28) γῆ καὶ ὕδωρ πάντα Xenophan. B 29 (51, 5) *aqua terra anima sol principia* Epich. Enni 49 (97, 9) viertes Element (= Νῆστις) Emped. A 1 (153, 31. 33) (*imbris*) A 21 (156, 33) 28 (158, 6) 30 (158, 28) 33 (159, 11 ff.) 37 (160, 6) (φύσει καὶ τύχηι) A 48 (161, 9) B 6 (175, 10) 17, 18 (178, 15) ὕδατος, γαίης, αἰθέρος, ἠελίου κιρναμένων B 71, 2 (193, 17) ὄμβρος s. d. ὕδωρ im Menschen s. Sp. 620, 30 ff. τὰ ἐν τᾶι σφαίραι (σώματα) πῦρ, ὕδωρ, γᾶ, ἀήρ Philol. B 12 (244, 9) ὕδωρ für ὑγρόν Archel. A 1 (323, 15. 18) 4 (324, 7) πρῶτον στοιχεῖον ὕδατος λεπτότερον, ἀέρος πυκνότερον κτλ. Idaios (?) (327, 36 ff.) — ὕδατος ἀριθμός Pythagor.

45 B 27 (275, 25) — dagegen ὕδωρ nicht Elem. Meliss. B 8 (147, **10** vgl. 148, 7) Diog. B 2 (334, **11**).

Entstehung (Kosmologie). Meteora. ἐκ τοῦ γόνου (Ζάντος?) πῦρ, πνεῦμα, ὕδωρ Pherekyd. A 8 (506, 31) aus ἀήρ (aus ὕδωρ γῆ) Anaximen. A 5 (18, 14) 7 (18, 38. 19, 4) 9 (19, 17) vgl. (Anaxag.) A 45 (303, 13 anders 20) Archel. A 7 (324, 39) Metrod. v. Ch. A 4 (451, 15) ὕδωρ ζῆι τὸν ἀέρος θάνατον, γῆ τὸν ὕδατος Herakl. B 76 (73, 8 ff.) vgl. ὕδατι θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται B 36 (67, **19**) πῦρ γίνεσθαι ὕδωρ, πηγνύμενον τὸ ὕδωρ εἰς γῆν τρέπεσθαι A 1 (55, 26) τὴν γῆν χεῖσθαι ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ γίνεσθαι (55, 27) vgl. A 5 (58, 16 ff.) ἐκ τῶν νεφελῶν ὕδωρ ἀποκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ Anaxag. B 16 (320, **21**) τηκόμενον τὸ ὕδωρ ποιεῖν γῆν Archel. A 1 (323, 18) vgl. A 4 (324, 8) anders A 7 (324, 39) τὴν γῆν τρύγα τοῦ ὕδατος Metrod. v. Ch. A 20 (452, 20) (ἐκ γῆς) ἄγαν περισφιγγομένης . . . ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ Emped. A 49 (161, 32) ὕδωρ μεῖγμα πυρὸς καὶ γῆς Parm. A 35 (110, 46) — ὕδωρ σβεστικὸν τοῦ πυρός, πῦρ ξηραντικὸν τοῦ ὕδατος (Theagen.) A 2 (511, 18) — ἐκ τοῦ εἰκοσαέδρου τὸ ὕδωρ Pythag. 32 A 15 (237, 11) — aus Atomen Leuk. A 15 (346, 28) 17 (346, 36) Demokr. A 1 (352, 27) — τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος Thal. A 12 (9, 4) ὕδωρ καὶ ἀέρα τὸν μέσον (τόπον ἐπισχεῖν) Anaxag. A 1 (294, 1) vgl. Archel. A 4 (324, 7) ὕδατα αἰτιώμενον (εἰς τὸ διακοσμεῖν) v. Anaxag. A 47 (304, 7) ὕδωρ σεληνιακὸν (φθορά, τροφὴ τοῦ κόσμου) Philol. A 18 (237, 34) — Entstehung v. κομήτης Hippokr. v. Ch. 5 (232, 20 ff.) χάλαζαν γίνεσθαι, ὅταν τὸ ὕδωρ παγῆι Anaximen. A 7 (19, 5) 17 (20, 14) συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται Antiph. B 29 (596, 9) vgl. χάλαζα. τὸ περιχεόμενον ὕδωρ τῶι νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον Anaxag. B 19 (321, **10**) ὄμβριον ὕδωρ Xenophan. B 30, 4 (51, **11**) vgl. Demokr. A 97 (368, 4) ἐπισημαίνειν ὕδατι B 14, 3 (391, 15 ff.) vgl. 7 (392, 13 ff.) ὕδωρ ἑῶιον (392, 31).

Erde. *ignibus quos multis locis terra opertos tegit aquam calescere* Emped. A 68 (163, 46) κατὰ τὴν θερίνην ὥραν τὰ ὕδατα κατὰ τὴν γῆν ψυχρά, τοῦ δὲ χειμῶνος θερμά Oinop. 11 (230, 47) *aqua illo incumbit, quo vis caloris et terrae aestuantis arcessit* Diog. A 18 (330, 41) Entstehung v. σεισμός Demokr. A 97 (368, 3) 98 (368, 9) — πηγὴ θάλασσα ὕδατος Xenophan. B 30, 1 (51, 8) τὰ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστίν Hippon B 1 (226, 8 ff.) ἡ θάλασσα βαθυτέρα ἐστὶ τῶν ὑδάτων (226, 7) θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαρώτατον Herakl. B 61 (70, **20**) — ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ B 12 (64, **12**) ἐνὶ σπεάτεσσι καταλείβεται ὕδωρ Xenophan. B 37 (52, 8) ὕδωρ βαθὺ χρήσιμον, κακόν Demokr. B 172 (416, **20**) ψυχρὸν ὕδωρ (Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης) Orph. B 17 (480, 12 ff.).

Mensch. Pflanze. γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα Xenophan. B 33 (51, **20**) τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον . . ὕδατός τε καὶ εἴδεος αἶσαν ἔχοντες Emped. B 62, 5 (191, **21**) *hominis materiam igni simul et umori permixtam* A 72 (165, 13) vgl. 18 A 51 (112, 37) ὕδωρ in σάρξ, νεῦρα, ὀστᾶ, αἷμα 21 A 78 (166, 5 ff.) (Νήστιδος αἴγλη) B 96 (199, 2 ff. **18**) (ὄμβρος) B 98, 2 (199, **32**) in ὀφθαλμός Alkm. A 5 (101, 22) (μήνιγγες) ὕδατος βένθος ἀπέστεγον ἀμφιναέντος Emped. B 84, 10 (197, **2**) ὕδατι . . ὕδωρ ὀπώπαμεν B 109, 1 (203, **19**) vgl. A 86 (168, 12 ff. 23 ff.) 87 (171, 17) τοῖς τοῦ ὕδατος (πόροις) τὰ μέλανα γνωρίζειν A 86 (168, 15. 170, 2) vgl. A 91 (172, 12) ὕδατος τὸ μέλαν, πυρὸς τὸ λευκόν 55 A 135 (375, 8) vgl. ὕδωρ φύσει μέλαν Anaxag. A 98 (311, 28) ὕδωρ ὧι ὁρῶμεν Demokr. A 121 (372, 1) vgl. A 135 (373, 31 ff. 374, 18 ff.) —

ψυχῆισιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι ... ἐξ ὕδατος ψυχή Herakl. B 36 (67, 19) ψυχὴ ὕδωρ Hippon A 3 (223, 30) ἐξ ὕδατος A 10 (224, 8) ὕδωρ γονοποιόν (224, 22) — ὄχημα τροφῆς Emped. A 33 (159, 27) ἐν αὐτῶι ἔχειν τὰ γένη τῶν χυμῶν ἀναίσθητα διὰ μικρότητα A 94 (172, 32) ἐν τῶι ὕδατι ξύλον, φλοιός, καρπός Anaxag. A 45 (303, 17) vgl. A 46 (303, 30 ff.) σπέρματα συγκαταφερόμενα τῶι ὕδατι γεννᾶν τὰ φυτά A 117 (313, 19) — ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ, γλυκύ, καθαρόν Xenophan. B 1, 7 (44, 28) ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ B 5, 2 (47, 8) ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνωι συμμειγνύμενον ... παῖς διαπομπεύηι Krit. B 1 (613, 19) ποτήριον ὕδατος Pythagor. E 1 (292, 12) vgl. E 3 (293, 11) ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν Krit. B 34 (623, 28) vgl. Sp. 620, 15.

Verschiedenes. σαπὲν ἐν ξύλωι ὕδωρ = οἶνος Emped. B 81 (195, 29) (ὕδωρ) οἴνωι ... ἐνάρθμιον .. ἐλαίωι οὐκ ἐθέλει (sc. μείγνυσθαι) B 91 (198, 4) vgl. A 86 (169, 10) ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας B 34 (185, 9) ὕδωρ d. Klepsydra B 100, 16 (201, 5) αἴσιμον B 100, 15. 21 (201, 4. 10) ὕδατος .. τέρεν δέμας ἀργυφέοιο B 100, 11 (200, 25) vgl. Anaxag. A 69 (306, 25 ff.) Schwimmen von Metallplättchen u. ä. Demokr. A 62 (363, 38).

ὑελοειδής. σῶμα (σελήνη) Ion A 7 (221, 33). Vgl. ὑαλοειδής.

ὑετία Demokr. B 14, 3 (391, 18 ff.).

ὑετός Entstehung Aegypt. 60 B 6 (460, 8) Anaximandr. 11 (14, 18) Herakl. A 1 (55, 41) (*imber*) Epich. Enni 53 (97, 25) πάντων μέτρα ἔχειν ... καὶ ὑετῶν καὶ ἀνέμων ... Diog. B 3 (335, 8). Vgl. ὄμβρος.

ὑικός. ὑικὸν πάσχειν v. Krit. A 4 (609, 31).

υἱός. (τὸ πᾶν) πατέρα υἱόν Herakl. B 50 (69, 12) πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας σφάζει Emped. B 137, 1 (213, 34) πατέρ' υἱὸς ἑλὼν B 137, 5 (214, 2) 'ἤιδειν θνητὸν γεννήσας' Anaxag. A 32 (299, 44) vgl. A 1 (294, 39) ὁ γαμβροῦ ἐπιτυχὼν εὗρεν υἱόν Demokr. (?) B 272 (433, 17) — Πειρίθου υἱός Alkm. B 1 (103, 22) Ἐνιποῦς τῆς δούλης (v. Archiloch.) Krit. B 44 (626, 22) Ἀγχίτου υἱέ Emped. B 1 (173, 9) υἱόν [Emped.] B 156, 1 (218, 4) τῶν υἱέων νεηνίων ὄντων καὶ καλῶν ... ἀποθανόντων νηπενθέως ἀνέτλη (v. Perikl.) Protag. B 9 (540, 1).

ὕλη. ὕδωρ Orph. B 13 (477, 5) opp. τὸ ποιοῦν αἴτιον (Anaximandr.) 14 (14, 31) vgl. (Anaximen.) B 2 (21, 21) (Parm.) A 7 (107, 15) 23 (109, 5), unten Z. 24. ἀρχὴν μὲν εἶναι τὴν ὕλην, εἶτα τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐξ αὐτῆς διακριθῆναι Aegypt. 60 B 6 (459, 44) τὸ μὲν ἓν τὴν ἀνάγκην, ὕλην δὲ αὐτῆς τὰ τέτταρα στοιχεῖα, εἴδη δὲ τὸ Νεῖκος κ. τὴν Φιλίαν Emped. A 32 (159, 5, vgl. A 37 (160, 3) ἀργὴ ὕλη opp. κόσμος A 47 (161, 8) ἄλλο τὴν ὕλην καλεῖν ὡς ῥευστήν v. Pythag. 35 A 13 (253, 37) vgl. auch τὴν ὕλην ῥευστὴν εἶναι Protag. A 14 (531, 14) ὕλη opp. νοῦς Anaxag. A 1 (293, 17) 2 (295, 18) 42 (301, 24) 46 (303, 38 ff.) *materiam infinitam* A 49 (304, 27) μίξις τῆς ὕλης (Anaxag.) Archel. A 4 (324, 4) δύνασθαι τὴν ὕλην ... πάντα εἶναι ὅσα πᾶσι φαίνεται Protag. A 14 (531, 19) — τὸ θεώρημα ζητεῖ, τί ἐστι τὸ σύμπτωμα τὸ κατηγορούμενον τῆς ἐν αὐτῶι ὕλης (Zenodot. nach) Oinop. 12 (231, 11).

ὑλίζειν. τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλιζόμενα Metrod. v. Ch. A 19 (452, 17).

ὑλικός. τὸ παθητικὸν καὶ ὑλικόν = ὁ ὁρατὸς κόσμος Pythag. 45 B 15 (273, 16) ὑλικαὶ ἀρχαί Anaxag. A 41 (301, 12) 42 (301, 25).

ὑμεῖς s. σύ.

ὑμήν d. κόσμος Leuk. A 1 (343, 10) 23 (347, 19) περιοχαὶ ὑμένων Demokr. A 93 (367, 39) — ὑμένες νευρώδεις (ἐγκέφαλος) C 6 (448, 17).

ὑμνεῖν. θεόν Xenophan. B 1, 13 (45, 1) ὕμνεον ἄισμα Herakl. B 15 (65, 1) νέοισιν ὑμνήσας τρόποις Krit. B 4 (614, 24).

ὑμνοπόλος. ὑμνοπόλοι Stadium d. Seelenwanderung Emped. B 146, 1 (215, 26).

ὕμνος. Ὕμνοι Tit. Orph. A 1 (470, 6) B 6ᵃ (474, 32) 15ᵃ (478, 24) ὕμνος περὶ Διονύσου Mus. B 19ᵃ (487, 27) ἐς Δήμητρα (488, 4) vgl. A 5 (483, 34) ὕμνοι opp. θρῆνοι Gorg. A 1 (544, 34) ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων Emped. B 35, 1 (185, 27).

ὑπακούειν. τοῖς ἰσχυρῶς φερομένοις (βέλεσι) μᾶλλον ὑπακούει ὁ ἀήρ Archyt. B 1 (259, 18).

ὑπαλλαγή rhetor. Gorg. A 2 (545, 17).

ὕπαρ καὶ ὄναρ Demokr. B 174 (417, 6).

ὑπάρχειν. ἔτι χ' ὑπάρχοι κῆνο τὸ μέτρον; Epich. B 2 (90, 2) μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων Philol. B 6 (241, 6) ἀρχαὶ ὑπᾶρχον οὐχ ὁμοῖαι . . . ἔσσαι (241, 8) τὰ ὑπάρχοντα coni. τὰ παρεόντα Demokr. B 191 (420, 19).

ὕπατος. ἀπὸ ὑπάτας ἐς μέσσαν συλλαβά, ἀπὸ τρίτας ἐς ὑπάταν δι' ὀξειᾶν Philol. B 6 (241, 16. 18).

ὑπάτυφος v. Xenophan. Timon 11 A 35 (42, 13 vgl. 17).

ὑπεῖναι. ἢν μὴ νοῦς ὑπῆι Demokr. B 105 (405, 10).

ὑπεκθεῖν. ὑπεκθέει . . ὕδωρ Emped. B 100, 21 (201, 10).

ὑπεκπροθεῖν. ὑπεκπροθέοι Emped. B 35, 12 (186, 5).

ὑπεναντίος ὁ τρόπος Hippokr. 12 C 1 (83, 27) μεσότης syn. ἁρμονική Hippas. 15 (32, 11) Archyt. B 2 (261, 18) ὄμβροι καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις Antiph. B 29 (596, 8).

ὑπένερθε Emped. B 26, 7 (183, 4).

ˣὑπέρ. (μάχεσθαι) ὑπὲρ τοῦ νόμου Herakl. B 44 (68, 16) πράγματα . . ὑπὲρ . . τῆς ὑγιείας κτλ. Antiph. B 49 (599, 7 ff.) δόξαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ Krit. B 44 (626, 21) — ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης Emped. B 4, 11 (174, 20) ὑ. δύναμιν . . . καὶ φύσιν Demokr. B 3 (386, 15).

ὑπερβαίνειν. ὑπερβήσεται μέτρα Herakl. B 94 (75, 19).

ὑπερβάλλειν. εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον Demokr. B 233 (426, 14) ὑπερβεβληκότες τὸν καιρόν B 235 (427, 2) — intrans. ὑπερβάλλον (αἷμα) εἰς τόπους τούτους . . . Diog. B 6 (339, 11) — κατὰ τὸ ὑπερβάλλον (sc. στοιχεῖον) ἡ γνῶσις Parm. A 46 (112, 11) τὰ ὑπερβάλλοντα opp. τὰ ἐλλείποντα Demokr. B 191 (420, 11) — Ὑπερβάλλοντες (λόγοι) Tit. Thrasym. B 7 (578, 27).

ὑπέρβασις rhetor. Gorg. A 2 (545, 17).

ὑπερβολὴ θερμότητος, ψυχρότητος Alkm. B 4 (104, 8) ὑπερβολαὶ καυμάτων, ψύξιος Hipparch. 55 C 7 (449, 19. 20) τῶν αἰσθητῶν Diog. A 92 (310, 34) διὰ τὰν ὑπερβολὰν τοῦ μεγέθους Archyt. B 1 (259, 4) — absol. ὑπερβολή opp. ἔλλειψις Demokr. B 102 (405, 3) — τὴν ὑπερβολὴν (sc. τοῦ κομήτου) ἐπὶ μικρόν Pythagor. 30, 5 (332, 14) coni. παραβολή, ἔλλειψις Pythagor. B 20 (274, 5).

ὑπερδεδιέναι. ὑπερδέδοικε Demokr. B 278 (435, 8).

ὑπερέχειν Archyt. B 2 (261, 15 ff.) πρᾶτόν τε δυνάμει καὶ ὑπερέχον [Philol.] B 21 (248, 4).

ὕπερθε Krit. B 25, 31 (621, 19).

ὑπέρθυρον Parm. B 1, 12 (114, 18).

ὑπεριέναι. ἠέλιος . . ὑπεριέμενος (γαῖαν) Xenophan. B 31 (51, 15).

ὑπερομβρία Plur. opp. αὐχμοί Anaximen. A 21 (20, 37).

ὑπεροπτᾶν. ὑπερωπτημένον Prodik. B 4 (571, 3).

ὑπεροχή = διάστημα Philol. A 25 (238, 21) κατὰ . . ὑπεροχὰν ἀνὰ λόγον Archyt. B 2 (261, 15) vgl. οἰκείου τῆι φύσει τῶν ἐμμελῶν τοῦ συμμέτρου τῶν ὑπεροχῶν A 16 (255, 11) θεός = τοῦ μεγίστου τῶν ἀριθμῶν ἡ παρὰ τὸν ἐγγυτάτω ὑπεροχή Opsim. 4 (250, 14).

ὑπέρπυρος. τὰ ὑπέρπυρα (ζῶια) τὴν φύσιν ἄγειν εἰς τὸ ὑγρόν Emped. A 73 (165, 18). Authentisch? vgl. ὑπέρφλοιος.

ὑπέρτατος. χρωτὸς ὑπέρτατα Emped. B 76, 3 (194, 18).

ὑπέρυθρος Demokr. A 135 (378, 5).

ὑπέρφλοιος. μῆλα Emped. B 80 (195, 12).
ὑπέχειν. τῆς ... κακίας αὐτὸς ὑποσχήσει τὰς αἰτίας Thrasym. B 1 (576, 28).
ὑπηρετεῖν. ὑπηρετήσει m. Dativ. Gorg. B 21 (561, 16).
ὑπηρέτης (ἰσχύος) Krit. B 25, 2 (620, 23).
ὕπνος. Erklärung Xenophan. A 51 (44, 6) Hippokr. 12 C 1 (83, 21) Alkm. A 18 (103, 16) Emped. A 85 (167, 46. 168, 2) Anaxag. A 103 (312, 7) Diog. A 29 (332, 42) Leuk. A 34 (349, 14) Demokr. A 136 (379, 17) ἡμερήσιοι ὕπνοι Demokr. B 212 (423, 19) ἐν ὕπνοις ληθαῖοι Herakl. A 16 (60, 11) ἐν τοῖς ὕπνοις ἧττον φρονεῖν Diog. A 19 (331, 39) (πόσις) πρὸς .. ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα Krit. B 6, 20 (615, 29) ἀνάπαυμα κακῶν Anonym. Iambl. 7, 5 (634, 1) vgl. aber 7, 11 (634, 25) διδασκαλία θανάτου Anaxag. A 34 (300, 9) 'ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τἀδελφῶι' Gorg. A 15 (548, 22) — ὕπνον αὐτῶι διηγεῖτο μακρὸν καὶ ὄνειρον διδάσκαλον v. Epim. B 1 (494, 13) 'Ἀντιφῶν ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκριτὴς ταύτης παρὰ τοῦ Ὕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς 80 A 7 (591, 2) — ὁκόσα εὕδοντες (ὁρέομεν) ὕπνος dist. θάνατος Herakl. B 21 (65, 20) *videbar somniare* Epich. Enni 47 (97, 5) εἴδωλα ποιεῖν τὰς κατὰ ὕπνον ὄψεις Demokr. A 77 (365, 36) ἀπείκασαν τὰ ὄντα τοῖς κατὰ ὕπνους ... προσπίπτουσι v. Anaxarch. A 16 (457, 28).
ὑπνοῦν opp. ἐγρηγορέναι (διάθεσις) Protag. A 14 (531, 24).
×ὑπό m. Genet. *infolge.* ὑπὸ σμικρότητος Anaxag. B 1 (313, 34) πλήθεος Diog. B 5 (336, 15) ἀφαυρότητος Anaxag. B 21 (322, 4) ἀνάγκης Leuk. B 2 (350, 6) ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε Emped. B 23, 2 (181, 26) oft beim Passiv. z. B. Herakl. B 114 (78, 5) 117 (78, 10) Philol. B 6 (241, 5) Archyt. B 1 (260, 1. 8) Anaxag. B 9 (337, 13) Diog. B 5 (335, 20) Demokr. B 49 (400, 1) 108 (405, 5) u. ö. m. Dativ. ἀδινῆισιν ὑπὸ πραπίδεσσιν ἐρείσας Emped. B 110, 1 (203, 34) m. Akkus. ἠλύθομεν τόδ' ὑπ' ἄντρον Emped. B 120 (208, 24) (διατείνειν) ὑπὸ τὴν μασχάλην Diog. B 6 (337, 18 vgl. 338, 18 ff.) μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται Demokr. B 266 (433, 4) — ὑπ' αὐτήν ἐστιν ἀταρπιτός Parm. (?) B 20 (125, 15) ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῆι Diog. B 6 (338, 20) ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες Antiph. B 47 (598, 5).
ὑποβολή (κόσμου) Demokr. A 39 (360, 3).
ὑποδεικνύναι. οὔτοι ... πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν Xenophan. B 18, 1 (49, 17).
ὑποδεῖν. τὸν δεξιὸν ὑποδεῖσθαι πρότερον Pythagor. C 4 (280, 33).
ὑποδέχεσθαι. καί με θεὰ .. ὑπεδέξατο Parm. B 1, 22 (115, 4).
ὑποδήλωσις Euenos 74 A 26 (534, 27).
ὑπόδημα. αὐτὸς σκυτοτομῆσαι v. Hippias A 12 (582, 13) ἄριστα Λακωνικά Krit. B 34 (623, 24) κατατρίβεσθαι καὶ διαρρήγνυσθαι κακόν, ἀγαθόν Dialex. 1, 5 (636, 16).
ὑποδρομὴ σελήνης Thal. A 3 (7, 3).
ὑπόδυσις ἀέρος Anaxag. A 89 (309, 40).
ὑπόθεσις 19 A 12 (129, 9) = 23 (131, 8) (γεωμέτρου) 80 B 13 (594, 19).
ὑποθήκη. 'Υποθῆκαι Tit. Mus. A 1 (483, 2) Demokr. B 119 (407, 16 vgl. Anm.).
ὑποκεῖσθαι s. ὑποτιθέναι.
ὑποκριτικός. ὑποκριτικὴ ἐξαπατᾶι εἰδότας Hippokr. 12 C 1 (85, 25) περὶ αὐτῆς εἰπεῖν v. Thrasym. B 5 (578, 15).
ὑπόκυρτος. ἥλιος Herakl. A 12 (59, 4). Vgl. κυρτός.
ὑπολαμβάνειν. ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασι, ἃ δὲ δίκαια Herakl. (?) B 102 (76, 21). Vgl. ὑπόληψις.
ὑπολείπειν. *zurücklassen.* ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρόν Krit. B 34 (624, 2) ὑπολείπεσθαι v. Kometen Hippokr. v. Ch. 5 (232, 20 ff.) οὐ .. ὑπολείπεται ἐλπὶς ἐπικουρίης Demokr. B 287 (437, 8) — *ausgehen.* μὴ ὑπολείπειν γένεσιν καὶ φθοράν Anaximandr. 15 (14, 46) vgl. ἐλλείπειν, ἐπιλείπειν. οὐχ ὑπολείπει

αὐτὸν ὁ λόγος v. Gorg. B 17 (560, 26). ὑπέλιπον οὐ πώποκα (θεοί) Epich. B 1 (89, 16).
ὑπόληψις coni. δόξα Pythagor. D 8 (287, 16 ff.).
ὑπομένειν. τὸν κίνδυνον ὑπομεῖναι Gorg. B 8 (558, 9).
ὑπόμνημα. Ὑπομνήματα ἠθικά Tit. Demokr. A 33 (357, 18) = B 4ᵇ (387, 1) κατ' ἰδίαν τεταγμένα B] (459, 4 ff.) = (358, 8).
ὑπομονή. τὴν τῶν ἀκουσίων (sc. πόνων) ὑπομονήν Demokr. B 240 (427, 21).
ὑποπολλαπλάσιος u. πολλαπλάσιος (ἀριθμός) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 37 ff.).
ὑπόπτερος δρῦς Pherekyd. B 2 (508, 1).
ὕποπτος πρὸς ἅπαντας Demokr. B 91 (404, 1).
ὑπόστασις τοῦ ὑγροῦ 21 A 77 (165, 46) γῆν ὑπόστασιν καὶ τρύγα τοῦ ὕδατος Metrod. v. Ch. A 20 (452, 19) νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν Antiph. B 9 (592, 33).
ὑπόστεγος. ἄντρον Emped. B 120 (208, 24).
ὑποστροφὴ πλήξεως Anaxag. A 106 (312, 19).
ὑποτάττειν. οἱ ὑποτεταγμένοι opp. καιροί, ἐναντίοι [Demokr.] B 302 (445, 44).
ὑποτεκμαίρειν (Thrasym.) A 4 (574, 14).
ὑποτιθέναι. ὑποτίθεσθαι (στοιχεῖον) 50 (327, 35 ff.) u. ö. εὔκολον τὸ ἄλλωι ὑποθέσθαι Thal. A 1 (6, 4) φύσις ὑποκειμένη Anaximen. A 5 (18, 11) (Herakl. Hippas.) 8, 7 (30, 45) = 12 A 5 (58, 10) τὸ ὑποκείμενον (Anaximandr.) 9 (13, 11) κατὰ τὸ ὑποκείμενον διορίζειν 55 A 135 (277, 20) u. ö.
ὑποτρώγειν. ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους Xenophan. B 22, 3 (50, 9).
ὑπουργεῖν Demokr. B 255 (430, 12) τὰ δίκαια Gorg. B 21 (561, 15).
ὑποφήτης. Διὸς . . ὑποφῆται (Epim.) B 21 (497, 21).
ὑποχωρεῖν. ὑποχωρῆσαι . . οὐκ ἔχει οὐδαμῆι (τὸ ὄν) Meliss. B 7 (146, 7 vgl. 8, 10).

ὗς. πολύγονος Demokr. A 151 (380, 41) πεινῶσα Antiph. A 8 (591, 4) ὕες βορβόρωι ἥδονται Clem. Strom. I, 2 p. 4, 8 St. = Herakl. B 37 (68, 2) vgl. B 13 (64, 16). Vgl. σῦς.
ὑστέρα. ταῖς γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας (τελευτῶσιν φλέβες) Diog. B 6 (339, 7) αἱ φλέβες οἷον ῥίζαι πρὸς τὴν ὑστέραν συνάπτουσι Aristot. 55 A 144 (380, 4) Geschlechtsunterschied Emped. A 81 (166, 39 ff.) Anaxag. A 107 (312, 24) (σπέρμα) ἐκτὸς πίπτειν τῆς ὑστέρας Hippon A 13 (224, 40) Ernährung d. Embryo Demokr. A 144 (380, 7) Entstehung v. τέρατα A 146 (380, 17). Vgl. μήτρα.
ὕστερος. ὕστερον coni. καθυπερεχόμενον opp. πρᾶτον [Philol.] B 21 (248, 4) ὑστέρωι χρόνωι Antiph. B 54 (600, 15) — ὕστερον ἢ πρόσθεν Parm. B 8, 10 (119, 7).
ὑφαιρεῖν. ὑφείλετο Antiph. B 54 (600, 15).
ὑφαντικός. ἀράχνης ἐν ὑφαντικῆι (μαθηταί) Demokr. B 154 (412, 16).
ὑφηγεῖσθαι. τῆς τύχης . . . εἰς τὸ πλέον ὑπηγεομένης Demokr. B 3 (386, 18).
ὑφιστάναι. *ὑφισταμένοιο φάεσσι (sc. ἡλίου) Emped. B 48 (188, 31) ὑφίστασθαι v. γῆ Anaxag. A 42 (301, 30) Archel. A 4 (324, 9) Leuk. A 17 (346, 36).
ὑψηλός. γῆ, κοσμός s. d. — τῆι λέξει v. Antiph. A 2 (588, 16).
ὕψος. ἠέρος ἄπλετον ὕψος Emped. B 17, 18 (178, 15) ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν A 50 (161, 34) ἀναπηδήσαντες εἰς ὕψος Krit. B 36 (624, 24).
ὑψοῦν. τὰ βόρεια ὑψωθῆναι Emped. A 58 (162, 36).

φαγέδαινα Demokr. B 281 (436, 7).
φαέθων. ἠελίου Emped. B 115, 11 (207, 17).
φαίνειν. intrans. (Ἀρκτοφύλαξ φαίνων) Kleostrat. B 1 (502, 18) ὁππόσα θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράασθαι Xeno-

phan. B 36 (53, 6) — med. *in die Erscheinung treten.* ἀμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι Kleostrat. B 1 (502, 19) φαίνονται . . . μεγάλαι (φλέβες) Diog. B 6 (338, 10 vgl. 18) ὅσα φαίνεται ἐν τῶιδε τῶι κόσμωι ἐόντα B 2 (334, 11) *sich zeigen.* ἄπειρα φανέονται Philol. B 2 (240, 8) φανεῖται τὸ τοῦ κυλίνδρου πεπονθὼς ὁ κῶνος Demokr. B 155 (413, 1) *(er)-scheinen.* ξένα φαίνεται Herakl. B 72 (72, 22) ὀξέα Archyt. B 1 (259, 9) ὅπως τὰ παρεόντα σοι . . . μεγάλα καὶ ζηλωτὰ φαίνηται Demokr. B 191 (420, 19) κύων κυνὶ κάλλιστον εἶμεν φαίνεται Epich. B 5 (92, 4) *offenbar sein.* κρείσσων . . . φανεῖται B 181 (418, 14) φαίνεται . . . ἐόντα Philol. B 2 (240, 2).

Doxographie. φαινόμενος ἥλιος opp. ἀρχέτυπος Emped. A 56 (162, 20) — τὸ κοινῆι πᾶσι φαινόμενον πιστόν Herakl. A 16 (60, 22) — (οὐδὲν τῶν φαινομένων εἶναι τῶι παντί) Parm. 19 A 21 (130, 37) — ὄψις τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα Anaxag. B 21 (322, 13) danach τῆς τῶν ἀδήλων καταλήψεως τὰ φαινόμενα (κριτήριον) Demokr. A 111 (370, 32) = Diotim. 3 (466, 8) ἐν τῶι φαίνεσθαι τἀληθές, ἐναντία δὲ καὶ ἄπειρα τὰ φαινόμενα Leuk. A 9 (345, 17) vgl. Demokr. A 101 (369, 19) 112 (370, 40) 113 (370, 47 ff.) aber πάντα ἀνῃρήκασι τὰ φαινόμενα A 110 (370, 28) ὁτὲ μὲν ἀναιρεῖ τὰ φαινόμενα ταῖς αἰσθήσεσι καὶ τούτων λέγει μηδὲν φαίνεσθαι κατ᾽ ἀλήθειαν . . . B 9 (388, 15) τὰ φαινόμενα διέλαβε B 125 (408, 16) μὴ ταὐτὰ πᾶσι φαίνεσθαι τοῖς ζώιοις A 135 (375, 38 vgl. aber 376, 40) εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (χυμὸς) ὁμοίως φαίνεται A 130 (372, 45) — οἷα μὲν ἂν ἐμοὶ φαίνηται τὰ πράγματα εἶναι, τοιαῦτα μὲν ἔστιν ἐμοί . . . Protag. A 13 (531, 4) vgl. B 1 (536, 26 ff.) τίθησι τὰ φαινόμενα ἑκάστωι μόνα A 14 (531, 13) — ἐκ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν . . . προαχθέντες v. Thal. Hippon. 1 A 13 (9, 18) = 26 A 4 (223, 32) ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις (Aristot.) 18 A 24 (109, 12) — Φαινόμενα Tit. 70 A 3 (502, 5).

φακός. φακοὶ μετὰ φακῶν Demokr. B 164 (415, 4).

φαλακρός Demokr. A 68 (364, 26).

φάναι. ἐγώ φημι Meliss. B 8 (147, 9) οὔποτέ φησι Xenophan. B 1, 5 (44, 20) ὅς φησι Antiph. B 48 (598, 10) φαμεν Meliss. B 8 (147, 16) φασίν Xenophan. B 7, 3 (47, 21) Pherekyd. B 2 (508, 12) Meliss. B 8 (147, 12) Demokr. ⟨B 30⟩ (397, 20) φάντες Herakl. B 121 (79, 3) ἔφαν Archyt. B 1 (258, 15) — φάσθαι Xenophan. B 7, 3 (47, 21) coni. νοεῖν Parm. B 8, 8 (119, 5) φαμένοις Meliss. B 8 (148, 10) φάτο Mus. B 11 (486, 16) coni. προσηύδα Parm. B 1, 23 (115, 5) φατόν coni. νοητόν B 8, 8 (119, 5).

φανερός. φανερῆς (ἁρμονίης) opp. ἀφανής Herakl. B 54 (69, 22) προεδρίην Xenophan. B 2, 7 (45, 20) φανερὸν ὅτι Archyt. B 1 (261, 2) γνῶσιν τῶν φανερῶν Herakl. B 56 (70, 2) ἐκ τῶν φανερῶν τὰ ἀφανέα σκέπτεσθαι οὐκ ἐπίστανται Hippokr. 12 C 1 (83, 23) τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου Solon 73a 3 (521, 15) φανερῶς opp. λάθρηι Demokr. B 181 (418, 17).

φανός. χρόα Parm. B 8, 41 (121, 2).

φαντασία. ἀπάτη φαντασίας Timon v. Parm. A 1 (106, 8) — κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὰ πάντα Leuk. A 33 (349, 10) πᾶσα οὐκ ἀληθής Demokr. Platon 55 A 8 (353, 27) = 114 (371, 11) gegen Protag. vgl. 74 A 15 (531, 31) B 1 (536, 8. 27 ff.) πᾶσαν φαντασίαν καὶ δόξαν ψεύδεσθαι Xeniad. (543, 24) Entstehung d. φαντασία Demokr. A 125 (372, 15) 135 (375, 34) ἡ διάθεσις αἰτία τῆς φαντασίας (375, 41) — φωτίζεσθαι πρὸς τὴν φαντασίαν (syn. πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν) 12 A 12 (59, 9) τῆι κατὰ τὴν σύλληψιν φαντασίαι τῆς γυναικός Emped. A 81 (167, 9) κατοπτρική Pythagor. B 37c (278, 46) νυκτεριναί Emped. B 108 (203, 8) εἰδώλων φαντασίαι (Demokr.) A 118 (371, 27) διανοητικαί (371, 28).

φαντασμός. Μέλισσον... παύρων (φαντασμῶν) ... ἥσσω Timon 19 A 1 (126, 16).

φάος s. φῶς.

φάραγξ. φάραγγες auf σελήνη Anaxag. Demokr. 46 A 77 (308, 11) Anaxag. A 42 (302, 4).

φαρμακεία. ἄριστον, φλαῦρον Hippokr. 12 C 2 (85, 45) τὰ περὶ τὰς φαρμακείας ἧττον δοκιμάζειν Pythagor. D 1 (282, 11).

φαρμακεύειν. πειθοῖ ... τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν Gorg. B 11 (559, 16).

φάρμακον. πολύχροα (d. Maler) Emped. B 23, 3 (182, 1) — φάρμακα ... κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ B 111, 1 (204, 12) ἡ τῶν φαρμάκων τάξις Gorg. B 11 (559, 11 f.).

φαρμακοπώλης Krit. B 70 (629, 7).

φᾶρος. μέγα τε καὶ καλόν Pherekyd. B 2 (508, 8 vgl. 2. 15) παναλουργέα φάρεα Xenophan. B 3, 3 (46, 18).

φάρυγξ (Demokr.) C 6 (448, 27).

φάσις Teil des Logos coni. ἀπόφασις Alkidam. 74 A 1 (526, 19).

φάσκειν. ἔφασκον Xenophan. B 38, 1 (52, 10).

φατίζειν. φατίζω (διάκοσμον) Parm. B 8, 60 (122, 4) ἐν ὧι πεφατισμένον ἐστίν B 8, 35 (120, 14).

φάτις *Sprichwort* Herakl. B 34 (67, 15).

φαῦλος. τὸν φαῦλον παραφυλάττειν δεῖ Demokr. B 87 (403, 16) φαύλην πρῆξιν opp. λόγος ἐσθλός B 177 (417, 20) μὴ πατρὸς δέχου τὸ φαῦλον Thales 73a 3 (522, 3 vgl. Anm.) φαῦλον ... μήτε λέξηις μήτ' ἐργάσηι Demokr. B 244 (428, 10) φαύλων ὁμιλίη B 184 (419, 12) φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον B 190 (420, 6) τῶν φαυλότερον (βίον) πρησσόντων B 191 (421, 7).

φείδεσθαι. φειδόμενον ἀποθανεῖν opp. ζῶντα ἐνδεῖσθαι Periandr. 73a 3 (523, 18) οἱ φειδόμενοι coni. ἐργαζόμενοι, ταλαιπωροῦντες Antiph. B 53 (600, 2) ψυχῆς φείδεσθαι Anonym. Iambl. 4 (631, 18 ff. 632, 18).

φειδός. πολλὸν φειδότεροι ἐς τὰ χρήματα Demokr. B 279 (435, 16).

φειδώ coni. λιμός Demokr. B 229 (426, 6).

φειδωλός. τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ Demokr. B 228 (426, 5) οἱ φειδωλοί B 227 (425, 19) οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες B 228 (425, 21).

φέρε δή Antiph. B 49 (598, 13. 20. 599, 20).

φέρειν. *tragen, bringen.* (ὁδὸς) φέρει εἰδότα φῶτα Parm. B 1, 3 (114, 9) Ἶρις ... ἄνεμον φέρει Emped. B 50 (189, 6) κέρδεα ζημίαν .. φέρει Demokr. B 220 (424, 21) φέρομεν opp. ἀπολείπομεν Herakl. B 56 (70, 6) (ὧραι) πάντα φέρουσι B 100 (76, 12) ἵπποι ταί με φέρουσιν Parm. B 1, 1 (114, 7) vgl. B 1, 25 (115, 7) φέρον B 1, 4 (114, 10) ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων Xenophan. (?) B 45 (53, 14) φέρων ἀπέθετο (sc. τὸ ἀργύριον) Antiph. B 54 (600, 14) *ertragen.* φέρειν πραέως πλημμέλειαν Demokr. B 46 (399, 18) πενίην ἐπιεικέως B 291 (437, 19) πένθεα ἐρρωμένως φέροντα Protag. B 9 (540, 6) — passiv. ἡ οἰστὸς φερομένη ἕστηκεν Zenon A 27 (131, 42 ff.) ἀεὶ τὸ φερόμενον ἐν τῶι νῦν (131, 46) τὰ αὐτὰ μένοντα καὶ φερόμενα A 13 (129, 10) τὰ φερόμενα ... συμπέτηι Archyt. B 1 (258, 16) τὰ ἀντίαν φορὰν φερόμενα (258, 17) ὁμοίως (258, 18) v. βέλη (259, 16. 17) φωνή (260, 2) πνεῦμα (260, 7) εἰς ἔργα *αἰεὶ φερόμενος* δίκαια Demokr. B 174 (417, 5) φερόμην Parm. B 1, 4 (114, 10).

φερέσβιος. Ἥρη Emped. B 6, 2 (175, 9).

φέριστος. φέριστε Xenophan. B 22, 4 (50, 10) τιμῆισι φέριστοι Emped. B 21, 12 (181, 3) = 146, 3 (215, 28) vgl. B 23, 8 (182, 6).

φεύγειν. φεύγοντες διώκουσιν Demokr. B 203 (422, 17) τὼς πολεμίως φεύγεν αἰσχρόν, τὼς ἀνταγωνιστὰς καλόν Dialex. 2, 7 (638, 21) φυγών opp. λαθών Gorg. B 6 (557, 12).

φήλωμα Plur. Antiph. B 71 (603, 4).

φήμη. τοιαύτην ἑαυτῶι φήμην (ἀπολιπών) Krit. B 44 (626, 30).
φθέγγεσθαι τῶι κοίλωι (τὸ κενὸν τῶν ὤτων) Alkm. A 5 (101, 18) σφοδρῶι τῶι πνεύματι φθεγγόμενοι Archyt. B 1 (259, 15) ὀξὺ φθεγξεῖται (260, 16) φθεγξαμένω μέγα, μικκόν (260, 5) vgl. unten Z. 12. φθεγξαμένης (ψυχῆς) Xenophan. B 7, 5 (47, 23) — ἀγέλαστα φθέγγεσθαι Herakl. B 92 (75, 15) ἐφθέγξαντο θεῶν .. ἔργα Xenophan. B 12, 1 (48, 18) χρῄζομές τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὀξύ Archyt. B 1 (259, 14).
φθείρ. φθεῖρας κατακτείνοντες Herakl. B 56 (70, 4).
φθείρειν. τὸ ἐναντίον φθείρει καὶ κωλύει Emped. A 86 (170, 9) med. opp. γίγνεσθαι. εἰς τὸ ἄπειρον πάντα φθείρεσθαι Anaximandr. 14 (14, 28) οὐδὲν γίνεται οὐδὲ φθείρεται Xenophan. A 33 (41, 25) Meliss. Parm. 18 A 24 (109, 19) εἴτε ἐφθείροντο .. οὐκέτ᾽ ἂν ἦσαν (Elemente) Emped. B 17, 31 (179, 8) διαλλαττομένων καὶ διακρινομένων φθείρεσθαι 20 A 5 (139; 975^b 14) vgl. Demokr. A 58 (362, 47) οὐδὲ γίνεται οὐδὲ φθείρεταί τι τῶν ὁμοιομερῶν Anaxag. B 5 (316, 3) ἀπορώτατον πῶς ... δύναταί τι ... φθείρεσθαι εἰς τὸ μὴ ὂν A 46 (303, 29) εἰς τὸ μὴ ὂν πᾶν τὸ φθειρόμενον φθείρεσθαι Xeniad. (543, 26) γινόμενα καὶ φθειρόμενα πολλά opp. ὁ ⟨εἷς⟩ [Philol.] B 21 (248, 10). Vgl. φθορά, ἀπολλύναι, διακρίνειν — γίγνεσθαι.

πᾶν τὸ γινόμενον φθαρτόν Xenophan. A 1 (34, 20) πάντα φθαρτὰ ἐν δυνάμει Meliss. A 12 (142, 25) ἅπαντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων Emped. A 52 (162, 8) φθαρτὴν (κίνησιν) τοῖς φθαρτοῖς Herakl. A 6 (58, 27) κόσμος φθαρτός (φθείρεσθαι) s. κόσμος.
Φθιμένη opp. Φυσώ Emped. B 123, 1 (209, 19).
φθίνειν. φθίνει εἰς ἄλληλα (Elemente) Emped. B 26, 2 (182, 24) αὐξάνεσθαι καὶ φθίνειν ... ἀποκρινομένων τῶν πρώτων σωμάτων Demokr. A 58 (362, 47) μειοῦσθαι καὶ φθίνειν (τὰ ζῶια) διὰ τὴν ἔκλειψιν (τοῦ ὑγροῦ, θερμοῦ) opp. αὔξεσθαι, τρέφεσθαι Emped. A 76 (165, 47). Vgl. φθίσις.
φθινοπωρινός. διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν Demokr. A 77 (365, 32).
φθίσις διὰ τὴν ἀπορροήν Emped. A 86 (170, 26). Vgl. φθίνειν.
φθόγγος. ἑνὸς φθόγγου κατὰ τὰς συμφωνίας τὴν ἀντίληψιν Archyt. A 18 (256, 22) τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται B 1 (261, 1).
φθονεῖν. ὁ φθονέων ἑωυτὸν ... λυπέει Demokr. B 88 (403, 18) — φθονοῦ μᾶλλον ἢ οἰκτίρου Thal. 73^a 3 (522, 8 vgl. Anm.) (ὁ) μὴ φθονούμενος opp. ἐλεεῖν Epich. Gn. 34 (95, 8 f.).
φθονερός. διπλᾶ οἱ φθονεροὶ κακοῦνται Hippias B 16 (585, 21).
φθόνος coni. ψεῦδος (τὰς τῶ ἀπείρω ... φύσιός ἐστι) Philol. B 11 (244, 3) στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται Demokr. B 245 (428, 20) ἕλκος ἀληθείας [Demokr.] B 302 (446, 21) coni. ζῆλον, δυσμενίην Demokr. B 191 (421, 11) φυγὼν τὸν ἀνθρώπινον φθόνον opp. λαθὼν τὴν θείαν νέμεσιν Gorg. B 6 (557, 12) φθόνος δι᾽ ὃν τὰ μὲν οὐκ αὔξουσιν ... τὰ δὲ καταψεύδονται Anonym. Iambl. 2 (630, 14 ff.) δύο φθόνοι: δίκαιος, ἄδικος Hippias B 16 (585, 20).
φθορά. ὧν ἡ γένεσίς ἐστι τοῖς οὖσι, καὶ τὴν φθορὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι Anaximandr. 9 (13, 7) αἰτία τῆς τοῦ παντὸς γενέσεώς τε καὶ φθορᾶς 10 (13, 30) ἐξ ἀπείρου αἰῶνος (13, 32) χρόνος ὡς ὡρισμένης τῆς γενέσεως ... καὶ τῆς φθορᾶς 11 (14, 2) μὴ ὑπολείπειν 15 (14, 46) φθορὰ κατὰ μέρος, τὰ πάντα μένειν αἰωνίως (Theagen.) 2 (511, 21) λόγοι, οἵτινες οὐκ ἀναιρήσουσιν οὔτε γένεσιν οὔτε φθοράν Leuk. A 7 (344, 20) Entstehung (344, 26. 32) (Demokr.) 9 (345, 16) Demokr. A 37 (359, 29) φθορὴ πᾶσιν ἀπ᾽ ἀλλήλων τῶι μέζονι

ἀπὸ τοῦ μείονος κτλ. Hippokr. 12 C 1 (81, 23) τὰ ⟨ἐν⟩ φθορῆι ὄντα [Philol.] B 21 (248, 10) — ἀνεῖλον γένεσιν καὶ φθοράν v. Parm. Meliss. 18 A 25 (109, 18) 29 (110, 18) vgl. 20 B (143, 29) γενέσεις καὶ φθορὰς οὐ κυρίως (εἰσάγουσι) v. Emped. Anaxag. Demokr. 21 A 44 (160, 43) vgl. διάκρισις. — νικέουσι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίη φθορή Demokr. B 249 (429, 8).

φιάλη d. Sieben Weisen 1 A 1 (4, 24. 43) χρυσότυπος Krit. B 2 (614, 8) μύρον ἐν φιάληι Xenophan. B 1, 3 (44, 18).

φιλάνθρωπος Epich. Gn. 31 (95, 2).

φιλαργυρία. φιλαργυρίης τρόπον Demokr. B 222 (425, 4).

φιλεῖν. *lieben.* οὐδ' ὑφ' ἑνὸς φιλέεσθαι δοκέει μοι ὁ φιλέων μηδένα Demokr. B 103 (405, 5. 6) *pflegen* (m. Inf.) φιλεῖ B 87 (74, 18) vgl. B 123 (79, 8) Demokr. B 179 (418, 9) 191 (420, 11) φιλέουσι B 228 (426, 5) vgl. B 14, 3 (391, 10. 15. 29).

φιληδονία. κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληδονίαις Demokr. B 159 (414, 4).

φιλήκοος opp. πολύλαλος Kleobul. 73a 3 (520, 12).

φιλία. im κόσμος Pherekyd. B 3 (508, 18) Φιλία opp. Νεῖκος Emped. 14 A 3 (101, 6) 21 A 1 (153, 31) 28—32 (158, 8 ff.) 37—41 (159, 46 ff.) 52 (161, 46 ff.) 86 (170, 29) B 16 (177, 14 ff.) (Φιλίη) B 18 (179, 16) 20 (180, 20) 22 (181, 10) 27 (183, 20) 29 (184, 6 ff.) 35 (185, 11 ff.) 96 (199, 4) 131 (211, 25) 25 A 6 (221, 30) u. ö. vgl. Ἁρμονία, Ἀφροδίτη, Γηθοσύνη, Φιλότης, στοργή. — πλούτωι φιλίαν (ἕξεις) Bias 73a 3 (523, 12) Vorschriften Pythagor. D 7 (285, 30) (ἀληθινή) D 9 (290, 30 ff.) ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων Demokr. B 98 (404, 15) οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφυέες B 109 (405, 19) ἐπιτηδειότατος πρὸς φιλίαν [Demokr.] B 302 (446, 11) ὁμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ Demokr. B 186 (419, 16) ἄριστον ὂν κτῆμα τὴν φιλίαν κλέπτουσιν Hippias B 17 (585, 27) αἱ νέαι φ. ἀναγκαῖαι, αἱ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι Antiph. B 64 (602, 21) τὰς φιλίας (?) opp. τὰς συμφοράς [Demokr.] B 302 (445, 37 vgl. Nachtr.).

φιλοβάρβιτος. Ἀνακρείοντα Krit. B 1 (613, 17).

φιλοκαλία ἀληθής Pythagor. D 10 (291, 13).

φιλόκαλος. εἰρήνης Gorg. B 6 (557, 29).

φιλολόγος Plur. 71 A 1 (504, 9).

φιλομεμφής. οἱ φιλομεμφέες Demokr. B 109 (405, 19).

φιλομετάβολος. γένεσις Philol. A 16 (237, 23).

φιλονικεῖν. (μὴ) φιλονικέοντα παρὰ τὸ ἐπιεικές Demokr. B 252 (429, 16) ἄνευ γνώμας φιλονικοῦντας Thrasym. B 1 (577, 14).

φιλονικία. φιλονικίη . . ἀνόητος Demokr. B 237 (427, 12).

φιλοπότης. (μὴ) φιλοπότην κληθῆναι Antiph. B 76 (603, 17).

φίλος. φίλου ἀνέρος Xenophan. B 7, 4 (47, 22) φίλον (ἄνδρα φυλάξασθαι) opp. ἐχθρόν Alkm. B 5 (104, 15) υἱόν Emped. B 137, 1 (213, 34) φίλην ἐπὶ γένναν ἱκέσθαι B 110, 9 (204, 8) φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν B 137, 6 (214, 8) φίλα γυῖα B 115, 3 (207, 9) φίλα φρονέουσι B 17, 23 (178, 20).

ὁ φίλος. 'ἐπεί ῥά νύ οἱ φίλος ἦεν' (Theagen.) 3 (511, 31) λοιδοροῦ ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος Periandr. 73a 3 (524, 1) φίλον κακῶς μὴ λέγε Pittak. (522, 15) vgl. Sp. 637, 31 ff. ὅτωι μηδὲ εἷς ἔστι χρηστὸς φίλος Demokr. B 99 (404, 18) ἐν εὐτυχίηι φίλον εὑρεῖν εὔπορον opp. ἐν δυστυχίηι B 106 (405, 11) vgl. B 101 (405, 1) τὸν σπουδαῖον φίλον πρὸς τὰς εὐφροσύνας κληθέντα δεῖ παρεῖναι opp. πρὸς τὰς περιστάσεις [Demokr.] B 302 (445, 32) vgl. unten Z. 47 ff. αὑτῶι μὲν ἀξιώσει τὰ δίκαια τὸν φίλον ὑπουργεῖν κτλ. Gorg. B 21 (561, 15) — ὦ φίλοι Emped. B 112, 1 (205, 8) 114, 1 (206, 2) ἐπὶ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας

ταχέως Chilon 73ᵃ 3 (521, 21) φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο Thal. (521, 32) 1 A 1 (6, 9) φίλους μὴ ταχὺ κτῶ κτλ. Solon 73ᵃ 3 (521, 9) φίλους εὐσέβει (521, 14) vgl. εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς φίλους τῆι πίστει Gorg. B 6 (557, 32) εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχοῦσι ὁ αὐτὸς ἴσθι Periandr. 73ᵃ 3 (523, 20) — οἱ σπουδαῖοι καὶ προσωτάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσὶν ἀλλήλοις Pythagor. D 7 (286, 23) πολλοὶ δοκέοντες εἶναι οὐκ εἰσί κτλ. Demokr. B 97 (404, 13) οἱ πειραθέντες φίλοι B 100 (404, 20) φίλοι οὐ πάντες οἱ ξυγγενέες B 107 (405, 13) ἐκτρέπονται πολλοὶ τοὺς φίλους B 101 (405, 1) ἐκ τῶν φίλων (παῖδα ποιήσασθαι) B 277 (434, 14) οἱ ἀληθινοὶ φίλοι τὰς φιλίας (l. εὐπραξίας vgl. Nachtr.) ἡδείας . . . ποιοῦσιν [Demokr.] B 302 (445, 37) τὸ μὴ δύνασθαι βοηθεῖν τοῖς φίλοις ἀπορίας . . . τεκμήριον (445, 36) ἡ διαβολὴ χωρίζει φίλους (446, 7) Tod d. Freunde Hipparch. 55 C 7 (449, 36 ff.) — πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν Antiph. B 73 (603, 11) τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων Krit. B 27, 1 (622, 12) πολλοὶ ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν Antiph. B 65 (602, 24) τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι B 49 (598, 17) ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε v. Archiloch. Krit. B 44 (626, 25) τὼς φίλως εὖ ποιὲν καλόν, τὼς δὲ ἐχθρὼς αἰσχρόν κτλ. Dialex. 2, 7 (638, 20 ff.).

φιλοσοφία. ἀρχή, ὄνομα 73ᵇ 1 (524, 7) Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίας Tit. Hekat. B (459, 32) ἀρχηγός v. Thal. A 12 (9, 3) πρῶτος φιλοσοφίαν τούτωι τῶι ῥήματι προσαγορεύσας v. Pythag. 45 B 15 (273, 11) '*quidnam philosophia praestaret*' Zenon A 19 (130, 5) »Über die Philosophie« Tit. [Demokr.] B 305 (446, 43) ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος Hipparch. 55 C 7 (450, 7) τὰ ἐκ φιλοσοφίας καλὰ καὶ σεμνά (450, 12) φιλοσοφίας ἥρων v. Prodik. A 4ᵃ (564, 3) φιλοσοφία d. Sokrat. Antiph. A 3 (588, 28 ff.).

φιλόσοφος. adjekt. μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ Prodik. B 6 (572, 4) φιλοσόφους ἄνδρας Herakl. B 35 (67, 17) φιλοσόφων λόγων ἁμίλλας Gorg. B 11 (559, 7) φιλοσόφως λακωνίζειν v. Thal. usw. Platon 73ᵃ 2 (519, 21) substant. οὔτε σοφοὶ οὔτε φιλόσοφοι v. Sieben Weisen 73ᵃ 1 (518, 15) Πρὸς τοὺς φιλοσόφους Tit. Zenon A 2 (127, 15) Περὶ τῶν φιλοσόφων Damon Kyr. 73ᵃ 1 (518, 12) φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικός v. Zenon A 4 (127, 27) σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος v. Hippias A 1 (579, 6) ἰδιώτης ἐν φιλοσόφοις u. umgek. v. Krit. A 3 (609, 3).

φιλοτεκνία Thal. A 1 (4, 2).

Φιλότης (opp. Νεῖκος) ἴση μῆκός τε πλάτος τε . . . ἥτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις . . . Emped. B 17, 20 (178, 17) ἐπεὶ . . . ἐν . . μέσηι Φιλότης στροφάλιγγι γένηται, ἐν τῆι δὴ τάδε πάντα συνέρχεται B 35, 4 (185, 30) ἠπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἄμβροτος ὁρμή B 35, 13 (186, 6) ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα B 17, 7 (178, 4) = 20, 2 (180, 5) (εἰς ἕνα κόσμον) 26, 5 (183, 2) σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι B 21, 8 (180, 22) τὸ ἱμερτὸν ἧκεν ἐπὶ τὴν φύσιν ἐκ προνοίας Φιλότητος ἐγγενομένης (Hesiod. Parm.) Emped. B 27 (183, 18) μελλούσης ἐπικρατεῖν, ἔτι δὲ τὰ ἄμικτα καὶ μονόγυια δηλούσης B 59 (190, 16) vgl. B 57 (190, 5) 58 (190, 10) 61 (190, 29) κατὰ μεῖζον ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων (d. i. Νεῖκος u. Φιλότης) B 59, 1 (190, 18) σχεδύνην Φιλότητα (τὸ ὑγρόν) B 19 (179, 21) vgl. Ἁρμονία, Ἀφροδίτη, Κύπρις, στοργή, Φιλία. — οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὔτε θανεῖται Krit. B 1 (613, 18) φιλότητας παρέχεται coni. ὀδύνας (γυνή) Antiph. B 49 (599, 12).

φιλοτιμία. Περὶ φιλοτιμίας Tit. Protag. A 1 (527, 1) φιλοτιμίαι coni. ζῆλοι, δυναστεῖαι Anonym. Iambl. 4 (632, 10).

φιλοφροσύνη δεδήει Emped. B 130, 2

(211, 22) εἰς φιλοφροσύνην γλῶσσαν (ἄγειν) Krit. B 6, 17 (615, 26).
φιλοχρηματεῖν Antiph. B 103 (606, 1) Anonym. Iambl. 4 (632, 1).
φιλοψυχία Anonym. Iambl. 4 (631, 31) 5 (632, 15).
φὶν = αὐτοῖς Emped. B 22, 3 (181, 16).
φλαῦρος. οἱ φλαῦροι Demokr. B 239 (427, 18) μωμεομένων φλαύρων opp. ὁ ἀγαθός B 48 (399, 22) φλαῦρα (πρά-γματα) opp. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια B 35 (398, 22) ἐπὶ φλαύροισι (ἔργοις) opp. καλοῖς B 63 (401, 10).
φλεβίον. ἐμπλάττειν τὰ φλεβία (τὸν στρυφνὸν χυμόν) Demokr. A 135 (376, 8) φλεβία μανά (im Gehirn) Diog. A 19 (331, 7) κενά (im Auge) Demokr. A 135 (374, 31).
φλεβοπαλίη = ἀρτηριῶν κίνησις Demokr. B 120 (407, 27).
φλέγμα Entstehung Philol. A 27 (239, 11) ἀπὸ τοῦ φλέγειν (239, 16) θερμὸν τῆι φύσει (239, 14) φλεγμονὴ ἀπὸ τοῦ αἴτιον εἶναι τὸ φλέγμα Demokr. A 159 (382, 24) φλ. = τὸ . . . ὑπερωπτημένον ἐν τοῖς χυμοῖς Prodik. B 4 (571, 4).
φλεγμαίνειν. τὰ φλεγμαίνοντα μετοχῆι τοῦ φλέγματος φλεγμαίνει Philol. A 27 (239, 16).
φλεγμασία Diog. A 19 (331, 12).
φλεγμονή erkl. Demokr. A 159 (382, 23).
φλέψ. φλέβες Entstehung aus ἄρτος Anaxag. A 45 (303, 15) 46 (303, 30) vgl. B 10 (317, 21) αἱ φλέβες ἐν τῶι ἀνθρώπωι ὧδ' ἔχουσιν Diog. B 6 (337, 10 ff.) vgl. (337, 15. 24. 338, 9. 14. 339, 7) δεξαμεναί = ἐν τῶι σώματι φλέβες Demokr. B 135 (409, 19) λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα Emped. B 100, 1 (200, 15 vgl. 9 ff.) φλέβες κοῖλαι Hippokr. 12 C 1 (83, 5) vgl. 55 C 6 (448, 32) *venae* (= φλέβες σπερματικαί) Parm. B 18, 2 (124, 30) ἀπορραίνειν πρὸς . . . τὰς φλέβας (sc. τὴν χολήν) Anaxag. A 105 (312, 15) φλέβες d. Auges Diog. A 19 (331, 12. 25) Ohres (331, 20) Demokr. A 135 (374, 31) ἁπάσας ἀνήκειν εἰς τὴν γλῶτταν Diog. A 19 (331, 35) vgl. A 22 (332, 17) d. Embryo Demokr. A 152 (381, 16) d. ἔλαφοι A 153 (381, 19 ff.) βόες A 154 (381, 40) ταῦροι ἄκερῳ A 155 (381, 47 ff.).
φλογοειδής Demokr. A 135 (378, 19).
φλογοῦν. ἀναθυμίασιν φλογωθεῖσαν ἐν τῶι κύκλωι τοῦ ἡλίου Herakl. A 1 (55, 43).
φλοιός. σφαῖραν περιφυῆναι τῶι περὶ τὴν γῆν ἀέρι ὡς τῶι δένδρωι φλοιόν Anaximandr. 10 (13, 37) οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ . . . ὕδωρ Emped. B 81 (195, 29) ζῶια φλοιοῖς περιεχόμενα Anaximandr. 30 (17, 18).
φλόξ. Element (= πῦρ). φλὸξ ἱλάειρα Emped. B 85 (197, 7) φλογὸς αἶσα Parm. B 12, 2 (123, 19) vgl. φλογὸς πῦρ αἰθέριον B 8, 56 (121, 17) — διὰ τί τὸ τῆς φλογὸς σχῆμα πυραμοειδές; Demokr. A 73 (365, 4) ἐκ μεγάλων σχημάτων A 135 (377, 44) — φλογὸς σφαῖραν περιφυῆναι Anaximandr. 10 (13, 36) λαμπροτάτην τὴν τοῦ ἡλίου φλόγα Herakl. A 1 (55, 34) (τὰ ἄστρα) ἐκπνέοντα φλόγας Anaximandr. 18 (15, 40) τὰς ἀναθυμιάσεις ἀποτελεῖν φλόγας Herakl. A 1 (55, 33).
φοβεῖν. ἐφόβησαν opp. εἰς θάρσος κατέστησαν (λόγοι) Gorg. B 11 (559, 15) — ὅπως σε αἰσχύνωνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται Chilon 73ª 3 (521, 26) ὃν πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται [Demokr.] B 302 (445, 40).
φοβερός opp. ποθητός [Demokr.] B 302 (445, 39).
φόβος κολακείην ἐργάζεται Demokr. B 268 (433, 8) φόβωι εὐσέβειαν (ἕξεις) Bias 73ª 3 (523, 12) διὰ φόβον opp. διὰ τὸ δέον Demokr. B 41 (399, 9) ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι B 297 (438, 14) θεοὺς ἐνταῦθ', ὅθεν περ . . τοὺς φόβους . . . καὶ τὰς ὀνήσεις Krit. B 25, 29 (621, 17) περιέσεισεν ἀνθρώποις φόβους B 25, 37 (622, 1).
φοινίκεος. Ἶρις = νέφος πορφύρεον, φοινίκεον, χλωρόν Xenophan. B 32, 2 (51, 17). Vgl. φοινικοῦς.

ἀτρεμήσηι ὁ ἐγκέφαλος χρόνον, τοσοῦτον .. φρονεῖ ἄνθρωπος Hippokr. nach Alkm. (102, 21) φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν Parm. B 16, 3 (124, 14) τοῖς ὁμοίοις Emped. A 86 (168, 39) καὶ ἐν ἀλλοιώσει καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου (171, 1) τούτοις (Elem.) φρονέουσι καὶ ἥδοντ' ἠδ' ἀνιῶνται B 107, 2 (203, 3) ὅσσον ἀλλοῖοι μετέφυν, τόσον . . . καὶ τὸ φρονεῖν (im Traum) ἀλλοῖα παρίσταται B 108, 2 (203, 12) φρονεῖν γίνεται συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κρῆσιν Demokr. A 135 (374, 42 ff.) vgl. (377, 14) — ξυνὸν πᾶσι τὸ φρονέειν Herakl. B 113 (78, 1) πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἑωυτοὺς καὶ φρονεῖν (σωφρονεῖν Hdss.) B 116 (78, 9) ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἅπαντα Emped. B 103 (202, 11) vgl. A 86 (170, 48) τὰ φυτὰ .... ἀφηιρῆσθαι τὸ φρονεῖν Diog. A 19 (331, 47) — τὸ φρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη Herakl. B 112 (77, 19) φρονεῖν δόξεις Epich. Gn. 38 (95, 20) δεινὸν ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῆι φρονεῖν Krit. B 28 (622, 16) ἐκ τοῦ φρονεῖν τρία Demokr. B 2 (385, 27 vgl. 386, 3) χρόνος οὐ διδάσκει φρονεῖν ἀλλ' ὡραίη τροφὴ καὶ φύσις B 183 (419, 9) ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν . . . εἶναι δυνατούς Krit. B 6, 26 (616, 4) m. Adverb. ὀρθῶς . . . φρονέειν Archyt. B 1 (258, 6) vgl. unten Z. 48 παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι Demokr. B 95 (404, 9) τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν συμμαχεῖ τύχη Krit. B 21, 3 (619, 24) τοῦ καλῶς φρονεῖν πένητα ποιήσας (θεός) Antiph. B 54 (600, 29) (δαίμων) φρονῶν ἄγαν Krit. B 25, 18 (621, 6 vgl. 12) δίχα φρονεόντων συμφρόνησις = ἁρμονία Philol. B 10 (242, 20) m. Objekt. οὐ .. φρονέουσι τοιαῦτα ὁκόσοις ἐγκυρεῦσιν Herakl. B 17 (65, 7) κἂν λάθραι . . . φρονῶσί ⟨τι⟩ opp. πράσσειν, λέγειν Krit. B 25, 15 (621, 3) φίλα φρονέουσι Emped. B 17, 23 (178, 20) φρονεῖν ἃ δεῖ Demokr. B 42 (399, 11) νέα ἐφ' ἡμέρηι φρονέοντες B 158 (413, 22) ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων B 58 (400, 20) ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας Antiph. B 49 (598, 18) — εἰ τὰ φρονούμενα οὐκ ἔστιν ὄντα, τὸ ὂν οὐ φρονεῖται κτλ. Gorg. B 3 (554, 4 ff.). Vgl. φρόνησις.

φρόνησις. *Denken.* φρόνησις = αἴσθησις Emped. A 86 (168, 40. 170, 47) Demokr. A 112 (370, 39) vgl. φρονεῖν. (ἐν τῶι θερμοτάτωι πυρὶ) ψυχή, νόος, φρόνησις Hippokr. 12 C 1 (83, 21) vgl. φρόνιμος. μεταβάλλοντας τὴν ἕξιν μεταβάλλειν τὴν φρόνησιν Emped. B 106 (202, 23) vgl. (νοῦσος) φρόνησιν ἐς συμπαθείην ἄγουσα (Demokr.) C 6 (448, 14) πάντα . . . φρόνησιν ἔχειν καὶ νώματος αἶσαν Emped. B 110, 10 (204, 9) — (θεὸν) σύμπαντα εἶναι νοῦν καὶ φρόνησιν Xenophan. A 1 (34, 19) φρόνησις = Ἀθηνᾶ (Theagen.) 2 (511, 25) Τριτογένεια Demokr. B 2 (385, 27) τοῦ λόγου ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν Herakl. B 2 (62, 6) — *Besonnenheit.* θεράπευε φρόνησιν Pittak. 73a 3 (522, 19) ἀγάπα Bias (523, 5) φρονήσιος ἔργον opp. ἀναλγησίης Demokr. B 193 (421, 14) βαιὰ φρονήσει τύχη μάχεται B 119 (407, 24) ἀντεχόμενοι φρονήσιος καὶ σωφροσύνας Hipparch. 55 C 7 (450, 8).

φρόνιμος. τὸ πῦρ Herakl. B 64 (71, 10) vgl. φρόνησις. τῶι φρονίμωι τῆς γνώμης παύοντες τὸ ἄφρον ⟨τῆς ῥώμης⟩ Gorg. B 6 (557, 22) φρονιμώτατοι erkl. Emped. A 86 (168, 45).

φροντίζειν Antiph. B 54 (600, 22).

φροντίς. *Gedanke.* μελέτας . . . διὰ φροντίδος ἐλθεῖν Emped. B 131, 2 (212, 2) φροντίσι κόσμον . . . καταΐσσουσα θοῇσιν B 134, 5 (212, 25) *Sorge.* τῶι οὐχὶ τούτου φροντίς Krit. B 15, 3 (617, 4) ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστὴν καὶ φροντίδος κέκτηται Demokr. B 275 (434, 7) ἐνιαυτοὶ βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδα Xenophan. B 8, 2 (48, 4) πραγμάτων φροντίδα ἀηδεστάτην εἶναι, ἔργων ἡδίστην Anonym. Iambl. B 7, 4 (633, 34 vgl. d. Vorherg.) φροντίδων πάντα πλέα Antiph. B 49 (599, 15).

φρουρά. ὥσπερ ἐν φρουρᾶι πάντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ περιειλῆφθαι Philol. B 15 (245, 19. 27) vgl. κόσμος φρουρά (Pherekyd.) B 6 (509, 29) τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾶι Antiph. B 50 (599, 19).

Φρύγιος λόγος Tit. Demokr. A 33 (358, 11) = B 299e (439, 24). Vgl. Reg. II.

φυγάς coni. ἀλήτης Emped. B 115, 13 (207, 19).

φυγή. κεχρῆσθαι τῆι περὶ τοὺς φόνους φυγῆι καὶ τῶν φονευόντων v. Pythag. 9 (24, 40) αἱρέσεως καὶ φυγῆς τὰ πάθη (κριτήριον) Demokr. A 111 (370, 33) = Diotim. 3 (466, 11) — φυγῆς ἄξια ἢ δεσμῶν Demokr. B 262 (432, 1).

φύειν. τὴν γῆν αὐτοῖσιν φύειν πολλά τε καὶ παντοῖα Anaxag. B 4 (315, 12) φύλλα φύει . . ἄρουρα Mus. B 5 (485, 4) φύει opp. ἀποφθίνει (485, 5) χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι Xenophan. B 38, 1 (52, 10) — φύεσθαι Emped. B 17, 9 (178, 6) = 26, 8 (183, 5) B 61, 1 (191, 10) φύεται (κακὰ ἐξ ἀγαθῶν) Demokr. B 173 (416, 24) γίνοντ' ἠδὲ φύονται Xenophan. B 29 (51, 5) ⟨φύοιντο⟩ B 30, 2 (51, 9) φυομένους παντοῖα . . . εἴδεα Emped. B 115, 7 (207, 18) τὰ φυόμενα χλωρὰ τὸ πρῶτον εἶναι Demokr. A 135 (378, 21) ἐφύοντο Emped. B 35, 14 (186, 7) ξὺμ πρῶτ' ἐφύοντο B 95 (198, 28) φῦν (= φῦναι) Parm. B 8, 10 (119, 7) φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φῦναι Diog. B 2 (334, 17) φῦναι πρῶτον δεῖν καὶ τοῦτο μὲν τῆι τύχηι ἀποδεδόσθαι Anonym. Iambl. 1 (630, 2) οὐρανόν, ἔνθεν ἔφυ Parm. B 10, 6 (123, 1) ἔφυ τάδε B 19, 1 (125, 7) — (Ἶρις) νέφος . . . πέφυκε Xenophan. B 22, 1 (51, 17) πέφυκεν Emped. B 22, 3 (181, 16) καλῶς πεφύκειν Epich. B 5 (92, 3) φυτόν s. d.

φυλακή (Διός) Pythagor. B 37 (278, 16) τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν ὥστε Demokr. B 3 (386, 17).

φύλαξ (χρημάτων) Epich. Gn. 45 (96, 16) φύλακα διανοίης ἐγκέφαλον (Demokr.) C 6 (448, 18 vgl. 21) φύλακας γίνεσθαι ἐγερτὶ ζώντων καὶ νεκρῶν Herakl. B 63 (71, 6).

φυλάττειν. εὐσέβειαν φυλάσσειν Kleobul. 73a 3 (520, 14) δοκέοντα . . . γινώσκει, φυλάσσει (?) Herakl. B 28 (66, 14) φυλάσσουσι (sc. τὴν ταρταρίην μοῖραν) . . . Pherekyd. B 5 (509, 18) — φυλάσσου m. Inf. Demokr. (?) B 298a (439, 1) ἐχθρὸν φυλάξασθαι Alkm. B 5 (104, 15) ἀδικίην Demokr. B 193 (421, 15).

φυλλοβολεῖν erkl. Menest. 5 (220, 1). Vgl. φυλλορροεῖν.

φυλλοβόλος. φυλλοβόλα opp. ἀείφυλλα erkl. Hippon A 19 (225, 25).

φύλλον. φύλλα Mus. B 5 (485, 4) = τρίχες, πτερά, λεπίδες Emped. B 82, 1 (195, 31) δάφνης . . φύλλων ἄπο . . ἔχεσθαι B 140 (214, 18) — παραμένειν τὸ φύλλον erkl. Emped. B 77 (194, 22).

φυλλορροεῖν erkl. Emped. A 70 (164, 18) vgl. B 77 (194, 21) ἄρχεται τὰ δένδρα Demokr. B 14, 3 (391, 10). Vgl. φυλλοβολεῖν.

φῦλον (ἀνθρώπων) coni. γενεή Mus. B 5 (485, 6) vgl. φῦλ' ἀνθρώπων Hesiod. B 5 (500, 6) φῦλον . . . καμασήνων Emped. B 74 (194, 4) ἄκριτα φῦλα Parm. B 6, 7 (117, 20).

φυσιᾶν. ἀσκοὶ πεφυσιαμένοι Epich. Gn. 10 (93, 5).

φυσικός. ⟨τὸν φυσικὸν τὴν ῥητορικὴν ἕξιν ἔχειν⟩ Nausiphan. B 1 (464, 1 ff.) δυνήσεσθαι πείθειν τοὺς ἀκούοντας τὸν φυσικὸν καὶ σοφόν B 2 (464, 17 ff. vgl. 465, 3) φυσικός v. Thal. A 7 (8, 2) Anaximen. A 3 (18, 5) Herakl. A 16 (60, 35) Zenon A 4 (127, 27) Emped. A 23 (157, 42) Archel. A 1 (323, 12) 2 (323, 29) Prodik. A 1 (562, 26) οἱ φυσικοί 13 A 4 (87, 35) φυσικὸς λόγος v. Alkm. A 1 (100, 22) 2 (100, 27) ὕμνοι v. Parm. Emped. 18 A 20 (108, 27) = 21 A 23 (157, 9) φυσικὴ θεωρία Thal. A 1 (3, 11) φιλοσοφία (Anaxag.) 47 A 1 (323, 11 f.) στάθμησις Nausiphan. B 2 (465, 15) *multas res organicas et gnomonicas*

... *inventas reliquerunt* v. Philol. Archyt. 32 A 6 (234, 26) τὸ φυσικόν coni. ἠθικόν Archel. A 6 (324, 34) τὰ φυσικά coni. ἠθικά Demokr. A 1 (351, 3) vgl. unten Z. 10. Φυσικὸν σύγγραμμα d. (Pythag.) 19 (27, 45) Φυσικά Tit. Orph. A 1 (470, 7) vgl. Brotin. 7, 4 (29, 13) Emped. A 23 (157, 28) B 8 (175, 14) Anaxag. B 1 (313, 31) 17 (320, 24) 22 (322, 19) Demokr. A 33 (357, 20) = B (387, 3) Φυσικὰ δυναμερά Tit. Bolos 55 B 300 (440, 2 ff.) Φυσικὰ καὶ μυστικά Tit. [Demokr.] B 300, 15 (443, 31) 18 (444, 9) περὶ τῶν φυσικῶν opp. περὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν 18 A 14 (108, 1) οὐ φυσικῶς (λέγουσι) opp. μεταφυσικῶς v. Parm. Meliss. 18 A 24 (109, 21) — φυσικῶς κινεῖσθαι Metrod. v. Ch. A 21 (452, 23) — φυσικωτάτην καὶ τελεστικωτάτην τῶν ὄντων (τὴν δεκάδα) (Speusipp. nach) Philol. A 13 (235, 22). Vgl. φύσις.

φυσιολογεῖν v. Aegypt. 60 B 6 (460, 9) Epich. A 3 (87, 26) Alkm. A 1 (100, 20) ὀρθῶς φ. Nausiphan. B 2 (465, 37) ἡ τραγωιδία φυσιολογοῦσα 81 B 18 (618, 26) *Fisiologumenon* Tit. [Demokr.] B 301 (445, 23). Vgl. φυσιολογία.

φυσιολογία δι' ἐπῶν v. Parm. A 2 (106, 20) v. Anaxag. 4, 5 (23, 7) Archel. A 2 (323, 29) συνέταξε Φυσιολογίαν (323, 31).

φυσιολογικός. ὕμνος v. Parm. Emped. 18 A 20 (108, 31) = 21 A 23 (157, 15). Vgl. φυσικός.

φυσιολόγος Nausiphan. B 2 (465, 9) οἱ παλαιοὶ τῶν φυσιολόγων 22, 7 (220, 9) πρὸς φυσιολόγους Diog. A 4 (329, 2).

φυσιοποιεῖν. *φυσιοποιεῖ Demokr. B 33 (398, 6).

φύσις *Entstehung* opp. θανάτοιο τελευτή Emped. B 8, 1. 4 (175, 15. 18) διέσπασται μελέων φύσις B 63 (192, 11) φύσεις coni. συγγενείας Iambl. 80 B 44ª (597, 26).

Natur(kraft, -anlage) (natura creatrix). Φύσις Emped. B 27 (183, 12) φύσις ὥσπερ δυάς (Διόσκορος) [Epimen.] B 26 (498, 26) ἀνάγκη φύσιος (= Ζεύς) Eurip. 12 A 1 (60, 8) 51 C 2 (341, 9) — φύσις mit ἰητρική verglichen Hippokr. 12 C 1 (84, 11) 21 A 71 (164, 43 ff.) mit διδαχή Demokr. B 33 (398, 5) φύσις ἐξαρκεῖ πάντα πᾶσιν Hippokr. 12 C 2 (85, 42) τὸ δὲ σοφὸν ἁ φύσις οἶδε μόνα· πεπαίδευται γὰρ αὐταύτας ὕπο Epich. B 4 (91, 24) ἀλλάσσει ἡ φ. ἅπαντα καὶ μετοικίζει Emped. B 126 (210, 2) vgl. Sp. 652, 12. φύσις αὐτάρκης, τύχη ... ἀβέβαιος Demokr. B 176 (417, 16) τὰ ὑπὸ φύσιος καὶ τύχας παρεόντα C 7 (449, 31) — ποιότητα καὶ χρῶσιν ἐπιδειξομένης τῆς φύσεως ἐν πεντάδι κτλ. Philol. A 12 (235, 9) φύσιν ἢ νοῦν ἤ τι τοιοῦτον εἶναι τὸ αἴτιον (τῶν ζώιων, φυτῶν) Demokr. (?) A 69 (364, 32) ἄδικον τὸ ἐναντίον τῆς φύσεως A 166 (383, 38) vgl. aber A 57 (362, 37) und unten Z. 40. φύσις τῆι φύσει τέρπεται κτλ. Ostanes 55 B 300, 17 (444, 6) 18 (444, 15) ... φύσιος ὕπο δεδημιούργηται (Demokr.) C 6 (448, 48) τὸν φυσικὸν ... γινώσκειν ὃ βούλεται ἡ φύσις Nausiphan. B 2 (465, 4) πᾶς ὁ φύσεως ἐντός (= ὁ φυσικός) 55 C 1, 34 (447, 31) — κἀκείνων κἀμοῦ πάλαι ἡ φύσις κατεψηφίσατο Anaxag. A 1 (294, 38) — φύσεως κατηγορία Periandr. 73ª 3 (523, 16) συνοχὴ καὶ μέτρον φύσεως = ἑστία Philol. A 16 (237, 15 vgl. 16) παγὰν ἀενάου φύσεως Pythagor. B 15 (273, 28) θαυμαστὰ καὶ παραλογώτατα τῆς φύσεως Demokr. A 99ª (368, 45) μηδὲν βέβαιον ὑπάρχειν τῆι φύσει Meliss. A 12 (142, 24) (κόσμος) φύσει διαπνεόμενος καὶ περιαγεόμενος [Philol.] B 21 (247, 21) φύσει τινὶ ἀλόγωι διοικεῖσθαι τὸν κόσμον Leuk. Demokr. 54 A 22 (347, 17) vgl. Nachtr. zu (366, 13) — κατὰ συνακολουθίαν (sc. τῶι θεῶι) τὰς μεταβλατικὰς φύσιος [Philol.] B 21 (248, 8) — ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης Demokr. B 278 (435, 4) κατὰ φύσιν (435, 6) ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαΐοντας Herakl. B 112 (77, 20) κατὰ

φύσιν, παρὰ φύσιν Protag. A 14 (531, 21) κατὰ φύσιν (ἡρμήνευε) v. Hippias A 2 (579, 26) — τὸ τῆς φύσεως ἐλλιπὲς διορθοῦσθαι καλοκαγαθίαι Bias 73a 3 (523, 1) εὐπαίδευτος τὴν φύσιν Thal. A 1 (6, 9) φύσιν ἔχειν ἄριστον, δεύτερον δὲ ⟨μανθάνειν⟩ Epich. Gn. 40 (96, 2) ἔστι δέ τι καὶ φύσις, ἃι δή τις μὴ μαθὼν . . . ἱκανὸς ἐγένετο Dialex. 6, 11 (646, 9) ὡραίη τροφὴ καὶ φύσις (διδάσκει φρονεῖν) opp. χρόνος Demokr. B 183 (419, 10) μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλέονα δωρεῖται Epich. Gn. 33 (95, 6) ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί Krit. B 9 (616, 17) πλέονες ἐξ ἀσκήσιος . . . ἢ ἀπὸ φύσιος Demokr. B 242 (428, 4) φύσεως καὶ ἀσκήσεως διδασκαλία δεῖται Protag. B 3 (537, 19) μελέτη πολυχρονίη = φύσις (720) Anm. z. (398, 3) — ἡ φύσις *(Instinkt)* . . πάντων . . ὅσσα ψυχὴν ἔχει Demokr. B 278 (435, 9) ἀπὸ φύσιος (435, 4) φύσει τὸ ἄρχειν οἰκήιον τῶι κρέσσονι B 267 (433, 6) ὅτωι μεγάλη ἐστὶ *τῆι φύσι* κακεστώ B 182 (419, 5) ὑπὲρ . . δύναμιν . . τὴν ἑωυτοῦ καὶ φύσιν B 3 (386, 16) κατὰ φύσιν ἕποιτο B 277 (434, 17) αἱ παρὰ φύσιν ἐπιθυμίαι Hipparch 55 C 7 (449, 16) vgl. Sp. 648, 46 ff. 652, 10 ff. — Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης Demokr. B 20 (394, 15) — καὶ φύσεις καὶ μορφὰς σώιζοντι [Philol.] B 21 (248, 11).

Wesen (*rerum natura*, οὐσία, ὄν). φύσις κρύπτεσθαι φιλεῖ Herakl. B 122 (79, 7) ἁ φύσις . . . ἁρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων Philol. B 1 (239, 31) περὶ φύσιος καὶ ἁρμονίας ὧδε ἔχει· ἁ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων . . . καὶ αὐτὰ μὰν ἁ φύσις . . . B 6 (241, 8) περὶ φύσεως γράψαι v. Pherekyd. A 1 (503, 6) διελέχθη v. Thal. A 1 (3, 28) vgl. B 1 (11, 4) Tit. Anaximandr. 2 (12, 19) vgl. 7 (12, 44) Xenophan. B (50, 12 ff.) Herakl. A 1 (54, 42. 56, 6) B (61, 29 ff.) Meliss. Parm. Emped. Alkm. Gorg. Prodik. 14 A 2 (100, 29) = 20 A 4 (136, 23) 77 B 3 (570, 32) Parm. Meliss. 18 A 14 (107, 47) B (113, 24 ff.) Parm. Emped. 18 A 9 (107, 26) = 21 A 1 (150, 39) Zenon A 2 (127, 15) B (133, 2 ff.) vgl. A 4 (127, 31) Emped. A 1 (153, 39) 2 (154, 8) 72 (164, 33) B (173, 5 ff.) u. ö. Philol. A 1 (234, 1) (Περὶ φύσιος) B (239, 27 ff.) vgl. bes. B 6 (241, 2) Timaios 1a (265, 8) Diog. A 4 (329, 1. 5) 5 (329, 15) B (333, 38 ff.) Demokr. A 33 (357, 23 vgl. 30) = B 5c (387, 25) Metrod. v. Ch. B (453, 4 ff.) Prodik. B (570, 30 ff.) *De rerum natura* Demokr. B 300, 2 (440, 10) Prodik. Thrasym. Protag. B 3 (570, 36) = 78 A 8 (575, 6) Περὶ φύσεως ἢ περὶ τοῦ ὄντος Meliss. A 4 (136, 21) B (143, 2 ff.) Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἢ περὶ φύσεως Gorg. B (552, 2 ff. vgl. 555, 24) Περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως Okkel. 3 ff. (264, 24 ff.) τὴν τῶν πάντων φύσιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ κτλ. Zenon A 1 (127, 4) ἀέρα Diog. A 5 (329, 12) vgl. Sp. 651, 23. περὶ φύσιος τῶν ἁπάντων Dialex. 8, 1 (647, 15 ff.) πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα (sc. νοῦν) Krit. B 19, 2 (619, 9) θεωρητικὸς τῆς τῶν ὅλων φύσεως (λόγος) Pythagor. 32 A 29 (239, 24) περὶ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς διαγνόντες Archyt. B 1 (258, 6) Περὶ φύσεως κόσμου Tit. Demokr. A 2 (353, 6) 31 (357, 3) B 5c (387, 25) (ἡλίου) Thal. A 3 (7, 9) ἔργα σελήνης καὶ φύσιν Parm. B 10, 5 (122, 25) τῶν ἄστρων Anaximen. A 14 (19, 36) αἰθερίαν φύσιν (*des Äthers Wesen*) Parm. B 10, 1 (122, 21) — φύσις ἀνδρῶν Epich. Gn. 10 (93, 5) ἀνθρώπου Hippokr. 12 C 1 (81, 31) Περὶ ἀνθρώπου φύσιος Diog. A 4 (329, 4) vgl. B (333, 41) Demokr. A 33 (387, 23) = B 5d (387, 27) vgl. C 6 (448, 7 ff.) Περὶ φύσεως ἀνθρώπου Prodik. B 4 (571, 2) φύσις . . ἑκάστου Emped. B 110, 5 (204, 4) ἁμῶν τᾶι φύσει . . . γινώσκεσθαι Archyt. B 1 (259, 2) θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες Demokr. B 297 (438, 11) — ἕτερον . . τῆι ἰδίαι φύσει Diog. B 2 (334, 13)

τὴν τῶν σωμάτων φύσιν Gorg. B 11 (559, 12) μελέων φύσις Parm. B 16, 3 (124, 14) vgl. Emped. B 63 (192, 11) περὶ φύσεως ἔρωτος ἢ ἐρώτων (?) Krit. B 42 (626, 10) ἡ τῶν αἰσθητῶν φύσις syn. οὐσία opp. πάθος Demokr. A 135 (375, 11 ff. 33 ff. 377, 8 u. ö.) — ά φύσις (ά) τῶ ἀριθμῶ Philol. B 11 (243, 8. 244, 1 vgl. 244, 5) τὰν τῶ ἀριθμῶ φύσιν καὶ δύναμιν (243, 18) vgl. Pythagor. B 15 (273, 17) τᾶς τῶ ἀπείρω καὶ ἀνοήτω καὶ ἀλόγω φύσιος Philol. B 11 (244, 3) κατὰ γνώμονος φύσιν (243, 14) τῶν συνθέτων σωμάτων φύσις Emped. A 34 (159, 33) σχημάτων φύσις Leuk. A 19 (346, 43) — φύσις ἄπειρος (ἀρχή) Anaximandr. 9 (13, 5) ἀπείρου 10 (13, 43) μία ἀόριστος 9 (13, 24) μία ἡ ὑποκειμένη Anaximen. A 5 (18, 10) μία φύσις πάντα καὶ οὐ μία Hippokr. 12 C 2 (85, 43) φύσιν μίαν (ἐκ τῶν ἀτόμων) κατ' ἀλήθειαν οὐδ' ἡντιναοῦν γεννᾶι Demokr. A 37 (359, 19) φύσις = ἄτομα Demokr. A 58 (362, 41. 42) B 168 (416, 9) vgl. unten Z. 44. ἔμπυρος φύσις (syn. οὐσία) Philol. A 14 (236, 32) Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ζεὺς φύσεως ὑποστάσεις καὶ στοιχείων διακοσμήσεις Metrod. v. L. 3 (326, 16) — φύσιν θείαν φορῶν Krit. B 25, 19 (621, 7) — γεώδεις φύσεις ἐν τῶι τόπωι τῶν ἀστέρων Anaximen. A 7 (18, 44) στιγμή, γραμμή, ἐπίπεδον, στερεὸν φύσεις Pythagor. B 24 (275, 5) — νόμος καὶ φύσις οὐχ ὁμολογεῖται ὁμολογεόμενα Hippokr. 12 C 1 (83, 28) νόμον ἄνθρωποι ἔθεσαν . . ., φύσιν δὲ πάντων θεοὶ διεκόσμησαν (83, 30) φύσει καὶ οὐ νόμωι Philol. B 9 (242, 16) τὸ αἰσχρὸν οὐ φύσει ἀλλὰ νόμωι Archel. A 1 (323, 17) = 2 (323, 32) οἱ μὲν ἄλλοι φύσει τὰ αἰσθητά, νόμωι Leuk. Demokr. Diog. 51 A 23 (332, 19) = 54 A 32 (349, 4) ποιότητες νόμωι, φύσει δ' ἀτόμους καὶ κενόν Demokr. A 1 (352, 36) vgl. A 135 (375, 11 ff.) νόμος. οὐ πλάσματι κενῶι καὶ νόμωι ἀλλὰ τῆι των πραγμάτων φύσει Nausiphan. B 2 (465, 11) . . . πολίτας φύσει, οὐ νόμωι (Hippias) C 1 (586, 21) τὸ ὅμοιον τῶι ὁμοίωι φύσει συγγενές, ὁ δὲ νόμος τύραννος (586, 22) vgl. auch Anonym. Iambl. 6 (633, 1) — φύσει τὰ ὀνόματα Pythag., θέσει Demokr. B 26 (395, 19) — φύσει καὶ τύχηι πάντα εἶναι, τέχνηι δὲ οὐδέν Emped. A 48 (161, 9 ff.) φύσει opp. μίξει καὶ διακρίσει 20 A 5 (139; 975b 15) — κατὰ φύσιν ἑκάστου Hippokr. 12 C 2 (85, 32) διαιρέων ἕκαστον κατὰ φύσιν Herakl. B 1 (61, 85) μεταλλάσσειν κατὰ φύσιν Epich. B 2 (90, 5) vgl. Sp. 648, 46 ff. 649, 27 ff.

φυσίωμα. ψυχὰν μεστὰν πολλῶν καὶ φαύλων φυσιωμάτων Hipparch. 55 C 7 (450, 5).

Φυσώ opp. Φθιμένη Emped. B 123, 1 (209, 10).

φυτεύειν. ὁ φυτεύων coni. μήτηρ Krit. B 32 (623, 11).

φυτόν opp. ζῶιον Diog. B 2 (334, 16) φυτοῦ opp. ἀνθρώπου, ζώιου Philol. B 13 (244, 17) φυτὸν ζῶιον ἔγγειον Anaxag. Demokr. Plat. 46 A 116 (313, 16) vgl. A 117 (313, 22) συνεστάναι (τὰ φυτὰ) ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ζώιοις, ὅσωι δὲ θολερωτέρων . . . τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ ζῶια εἶναι Kleidem. 3 (327, 11) τὸ καλὸν καὶ τέλειον ἐκ (τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώιων) ἐν τοῖς ἐκ (τῶν ἀρχῶν) Pythagor. B 11 (272, 35) ἀφομοιῶν τοῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν ⟨ζώιων καὶ⟩ φυτῶν Euryt. 3 (249, 29) τὴν ψυχὴν παντοῖα εἴδη ζώιων καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι Emped. A 1 (153, 38) σελήνην περιοικεῖσθαι ζώιοις καὶ φυτοῖς μείζοσι καὶ καλλίοσι Philol. A 20 (237, 43) — *desiderio (plantas) moveri, sentire* etc. Emped. Anaxag. 21 A 70 (164, 31) = 46 A 117 (313, 21) λογικὰ τυγχάνειν φυτά Emped. B 110 (203, 33) *intellectum intellegentiamque habere* Anaxag. Demokr. 21 A 70 (164, 34) = 46 A 117 (313, 24) *habere spiritum* Anaxag. (313, 25) τὰ φυτὰ παντελῶς ἀφῃρῆσθαι τὸ φρονεῖν Diog. A 19 (331, 47) — Entstehung, Wachs-

tum Emped. A 70 (164, 12 ff.) 72 (165, 1) *sexus* A 70 (164, 33 ff.) vgl. Menest. 2—6 (219, 26 ff.) σπέρματα ... συγκαταφερόμενα τῶι ὕδατι γεννᾶν τὰ φυτά Anaxag. A 117 (313, 19) τὰ ψυχρὰ τοῦ θέρους, τὰ θερμὰ τοῦ χειμῶνος βλαστάνειν Kleidem. 4 (327, 14) τὸν ἀέρα γεννᾶν τὰ φυτά Diog. A 32 (333, 20) Αἰτίαι περὶ σπερμάτων κ. φυτῶν κ. καρπῶν Demokr. A 33 (357, 34) = B 11g (390, 4) εὐθέα, σκολιά A 162 (382, 39) *volumen de effectu herbarum* v. [Pythag. Demokr.] B 300, 6 (440, 41 vgl. 46) *aglaophotis herba*, *marmaritis* B 300, 2 (440, 16) θανάσιμον φυτόν, γλυκύτατον B 300, 4 (440, 35).

φώκη. τύποι φωκῶν (φυκῶν *Gomperz*) Xenophan. A 33 (41, 36).

φωνεῖν. τὸν ῥηιδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος Anaxarch. B 1 (458, 3).

φωνή (Χθονίης) Mus. B 11 (486, 16) δαιμόνων (in χαλκός) Pythagor. C 2 (279, 25) τῶν κρειττόνων (ὁ ἐμπίπτων τοῖς ὠσὶν ἦχος) (279, 30) (Σίβυλλα) ἐξικνεῖται τῆι φωνῆι Herakl. B 92 (75, 15) φωνήν τε δέμας τε (ἔχειν) Xenophan. B 14, 2 (49, 3) — Entstehung (ὀξέαι, βαρέαι) Archyt. B 1 (260, 1 ff. vgl. 19) (φωνά d. κάλαμος) (260, 15) Anaxag. A 106 (312, 18) 55 A 135 (375, 6) Archel. A 1 (323, 23) (σῶμα) Demokr. A 127 (372, 21) 128 (372, 22 ff.) 135 (374, 28) C 6 (448, 31) Gorg. B 4 (556, 5) ἀνάκλασις bei ἠχώ Demokr. A 135 (374, 7) ὅταν ὁ ἀὴρ ὑπὸ τῆς φωνῆς κινηθεὶς ἠχῆι ἐντός Emped. A 86 (168, 29) Αἰτίαι περὶ φωνῶν Tit. Demokr. A 33 (357, 33) = B 11f (390, 3).

φωνήεις. ἀγάλματα φωνήεντα Demokr. B 142 (410, 5) ἑπτὰ φωνήεντα Pythagor. B 27 (275, 35).

φώς. εἰδότα φῶτα Parm. B 1, 3 (114, 9) φῶτ᾽ Ἀσκληπιάδην [Emped.] B 156, 2 (218, 5) κατὰ φῶτα opp. θηρῶν, θάμνων, οἰωνῶν Emped. B 9, 1 (175, 20) φῶτας [Emped.] B 156, 4 (218, 7).

φῶς. φάος (= Ζεύς, Ἀίδης) opp. σκότος Hippokr. 12 C 1 (81, 16) φῶς καὶ σκότος: ἀρχαί Pythagor. 14 A 3 (100, 34) = 45 B 5 (271, 26) πῦρ καὶ γῆ ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος Parm. A 34 (110, 44) vgl. A 37 (111, 6) πάντα φάος καὶ νὺξ ὀνόμασται B 9, 1 (122, 9) πᾶν πλέον ... φάεος καὶ νυκτός B 9, 3 (122, 11) ὂν (sc. τὸν νοῦν?) περὶ μὲν φῶς περὶ δ᾽ ὀρφναία νὺξ ... ἀμφιχορεύει Krit. B 19, 3 (619, 10 vgl. 14) — φῶς ἐν ἑβδομάδι Philol. A 12 (235, 10) Bewegung (σῶμα) Emped. A 57 (162, 27 ff.) νυκτιφαὲς ... ἀλλότριον φῶς (d. i. σελήνη) Parm. B 14 (124, 6) danach Emped. B 45 (188, 13) φῶς ἡλίου, σελήνης s. d. *visum grande insolitumque caelo lumen* Anaxag. A 83 (308, 42) τῶι πλήθει καὶ μεγέθει τοῦ φωτὸς τὸν κεραυνόν A 84 (309, 3) — πέμπειν εἰς φάος Parm. B 1, 10 (114, 16) ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς Antiph. B 50 (599, 20) μὴ λέγειν ἄνευ φωτός Pythagor. C 4 (280, 37) φῶς αἰσθητόν, νοητόν Herakl. B 16 (65, 5) τὸ ἐκτὸς φῶς Emped. A 86 (168, 20 ff.) τὸ φῶς συναίτιον τῆς ἐμφάσεως Anaxag. A 92 (310, 23) ἀπὸ τοῦ φωτὸς ποιεῖν τὸ λευκόν (Demokr.) A 135 (378, 46) φῶς (τὸ ἐν τοῖς λαμπτῆρσι, mit dem d. Auges verglichen) Emped. A 86 (168, 13. 20 ff. 170, 7) 91 (172, 10) B 84, 5 (196, 33) φάος ἅπτεται ἑαυτῶι ἀποθανών Herakl. B 26 (66, 7) — ὑφισταμένοιο (sc. ἠλίοιο) φάεσσι Emped. B 48 (188, 31).

Φωσφόρος. Parm. A 1 (106, 11 vgl. Anm.) Demokr. A 86 (366, 33).

φωτίζειν v. ἥλιος Herakl. A 1 (55, 38) passiv. A 12 (59, 9) 18 A 42 (111, 33) u. ö.

χαίρειν. χαίρει coni. ἔρρωται Demokr. B 174 (417, 6) χαῖρε Parm. B 1, 26 (115, 8) καὶ σύνισθι Pherekyd. B 2 (508, 12) χαίρετε Emped. B 112, 4 (205, 11) — βορβόρωι χαίρειν Herakl. B 13 (64, 15) χαίρων ἐφ᾽ οἷσιν ἔχει

χαριστικός Demokr. B 96 (404, 11).
χάρμα. σμικρόν Xenophan. B 2, 20 (46, 12).
χάσμα Parm. B 1, 18 (114, 24) εἰς χθόνιον χάσμα Krit. B 17 (618, 17).
χεῖλος. χειλέων ἀφή (Demokr.) C 6 (448, 22) ἔργα.. περὶ χείλεσι μητίσασθαι Emped. B 139, 2 (214, 14).
χειμερινός. τροπικός Emped. A 50 (161, 39) τροπαί Demokr. B 14, 2 (391, 4 ff.) *brumae dies* B 14, 4 (391, 32) ἐπισημασίαι (Anaximen.) A 14 (19, 44).
χειμέριος. χειμερίην διὰ νύκτα Emped. B 84, 2 (196, 30) χειμέριαι Πελειάδες Hesiod. B 2 (499, 22) ἄνεμοι, ἀήρ Demokr. B 14, 3 (391, 10 ff.).
χειμών. *Winter.* χειμὼν θέρος (θεός) Herakl. B 67 (71, 15) Entstehung A 1 (55, 45) Emped. A 65 (163, 16) Diog. C 2 (340, 37) χειμῶνος καὶ θέρους (μέτρα εἶναι) Diog. B 3 (335, 7) χειμῶνος ἐν ὥρηι Xenophan. B 22, 1 (50, 7) τοῦ χειμῶνος τὰ ὕδατα κατὰ τὴν γῆν θερμά Oinop. 11 (230, 47 ff.) *talem hiemem qualis brumae dies* Demokr. B 14, 4 (391, 31) *Sturm.* (Ἶρις) χειμῶνος σύμβολον Anaxag. B 19 (321, 10) χειμών Demokr. B 14, 3 (391, 19) 14, 7 (392, 8 ff.).
χεῖν. χεῖτο Emped. B 35, 7 (185, 33) = 35, 16 (186, 9) ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι B 65, 1 (192, 20) κατὰ γυῖα κέχυνται B 2, 1 (173, 18) σάρμα εἰκῆ κεχυμένον Herakl. B 124 (79, 13).
χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει Epich. Gn. 30 (94, 25) Λυδὴ χεὶρ .. Ἀσιατογενής Krit. B 6 (615, 15) διὰ χειρὸς ἔχοντες Demokr. B 279 (435, 15) χεῖρα χειρὶ ἕλεν Parm. B 1, 22 (115, 4) ... χειρὶ μεθῆι Emped. B 100, 20 (201, 9) ἐπ' εὐειδεῖ χερί B 100, 10 (200, 24) μηδὲ τὴν χεῖρα κινεῖν Chilon 73a 3 (521, 29) ἐκτείνειν ... εἰς τὸ ἔξω Archyt. A 24 (257, 16) (φλέβες) εἰς ἑκατέραν τὴν χεῖρα Diog. B 6 (337, 19) ἐπὶ τὴν ἄλλην χεῖρα καὶ δακτύλους (337, 23) — ἄρκτοι Ῥέας χεῖρες Pythagor. C 2 (279, 28) χεῖρες (καθαραί) Xenophan. B 1, 1 (44, 16) γράψαι χείρεσσι B 15, 2 (49, 6) χερσί(ν) Parm. B 1, 10 (114, 16) Emped. B 23, 3 (182, 1) χερσὶ λαβεῖν ἧιπέρ τε μεγίστη πειθοῦς ... ἀμαξιτός B 133, 2 (212, 11) εἰ χεῖρας ἔχον βόες Xenophan. B 15, 1 (49, 5) κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι Emped. B 141 (214, 31) (φλέβες) εἰς τὰς χεῖρας Diog. B 6 (338, 6. 18) ἀνατείναντες τὰς χεῖρας Demokr. B 30 (397, 19) — ἐν ταῖς χερσὶ ... τὴν κρᾶσιν (sc. τῶν στοιχείων) οὖσαν (bei τεχνῖται ἀγαθοί) Emped. A 86 (169, 5 vgl. 171, 10).
χειρόκμητος. Χειρόκμητα (?) Tit. [Demokr.] B 299h (439, 30) 300 (440, 2 ff. m. Anm.).
χειρονομεῖν (Thrasym.) B 4 (578, 12).
χειρούργημα Gorg. A 27 (550, 30. 34).
χείρων. χειρότερον (ἐόν) opp. μᾶλλον Parm. B 8, 24 (120, 3).
χελιδὼν ἀφανίζεται Demokr. B 14, 4 (392, 3) χελιδόνος (μαθηταὶ) ἐν οἰκοδομίαι B 154 (412, 17) 'αἰσχρόν γ' ὦ Φιλομήλα' Gorg. A 23 (550, 8) μηδὲ χελιδόνας ἐν οἰκίαι δέχεσθαι Pythagor. C 6 (281, 39).
χελύνειον Demokr. C 6 (448, 24).
χέλυς. λιθορρίνων χελύων Emped. B 76, 2 (194, 17).
χελώνη Demokr. A 68 (364, 27).
χερείων. ἄρχεσθαι ὑπὸ χερείονος Demokr. B 49 (400, 1).
χερνιβα, χερνικα (?): in Wahrheit Χειρόκμητα (?) Tit. Demokr. A 33 (358, 13) = B 299h (439, 30 vgl. Anm.).
χθὲς αὔριον Skythin. heraklitis. 12 C 3 (86, 26).
χθόνιος. εἰς χθόνιον χάσμα Krit. B 17 (618, 16) χθονία βασίλεια Orph. B 18 (480, 28) χθονίων βασίλεια (480, 21) 19 (480, 33) Ἅιδης τὴν χθονίαν ὅλην συνέχει ζωήν Philol. A 14 (236, 33) Χθονίη s. Reg. II.
χθών. Element (= γῆ) Emped. B 22, 2 (181, 15) αὔξει ... σφέτερον δέμας B 37 (186, 18) χθὼν ἐπίηρος B 96, 1 (199, 17) Χθών B 98, 1 (199, 31) ἀμφιβρότην χθόνα = τὸ τὴν ψυχὴν περι-

κείμενον σῶμα B 148 (216, 7) χθόνα Κύπρις . . . πυρὶ δῶκε κρατῦναι B 73, 1 (193, 25) χθόνα χριωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν B 76, 3 (194, 18) — . . . τύποι χθονὸς ἐξανέτελλον Emped. B 62, 4 (191, 20) πόντος . . ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε B 115, 10 (207, 16) vgl. (206, 25 ff.) ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων Hesiod. B 5 (500, 6) αἰθὴρ . . . κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις B 54 (189, 25). Vgl. Reg. II.

χίλιοι (Kolophonier) Xenophan. B 3, 4 (46, 19).

Χιουργής. κλίνη Krit. B 35 (624, 14).

χιτών. ἀργής (Orph.) B 12 (476, 34) d. κόσμος Leuk. Demokr. 54 A 23 (347, 19) σαρκῶν ἀλλογνῶτι . . χιτῶνι Emped. B 126 (210, 6) ὁ ἔξω χιτών (d. Auges) Demokr. A 135 (373, 33) vgl. C 6 (448, 19) (d. Ohres) A 135 (374, 31) ὄρχεις πουλυχίτωνες ἐόντες C 6 (448, 46).

χιτωνίσκος Hippias A 12 (582, 14).

χιών Entstehung Anaximen. A 7 (19, 5) 17 (20, 15) Anaxag. A 85 (309, 10) bei Νείλου ἀνάβασις A 91 (310, 11) Demokr. A 99 (368, 27) μέλαινα Anaxag. A 97 (311, 23 f.).

χλιαρός. γλῶσσα Alkm. A 5 (101, 20) vgl. A 9 (101, 36).

χλούνης Xenophan. (?) B 43 (53, 1).

χλωρός. Grundfarbe Demokr. A 135 (377, 48. 379, 5) in den Mischfarben (378, 6 ff.) χλωρὸν εὐαγές (378, 20) vgl. ὠχρός. Ἶρις νέφος πορφύρεον, φοινίκεον, χλωρόν Xenophan. B 32 (51, 18) χλωρὸν . . . μέλι B 38 (52, 10) χολή (Demokr.) C 6 (448, 33) — χλωρὰ πράγματα Gorg. B 16 (560, 21).

*χνοίη (ἅρματος) Emped. B 46 (188, 23) ἐν χνοίῃσιν Parm. B 1, 6 (114, 12).

χοάνη. χοάνῃσι δίαντα τετρήατο θεσπεσίῃσιν Emped. B 84, 9 (197, 1).

χόανος. εὐστέρνοις χοάνοισι Emped. B 96, 1 (199, 17).

χοῖνιξ. μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθέζεσθαι Pythagor. C 6 (281, 36).

χολή. = Ἀπόλλων Metrod. v. L. 4 (326, 25) ἰχῶρα τῆς σαρκός, μὴ τετάχθαι ἐπὶ τῶι ἥπατι Philol. A 27 (239, 12) μὴ εἶναι ἐν ἡμῖν ἢ ἄχρειον A 28 (239, 21) αἰτίαν τῶν ὀξέων νοσημάτων Anaxag. A 105 (312, 14) ζῶια ἀνατέμνω χολῆς διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν (Demokr.) C 3 (447, 39) χολὴ χλωρὴ πρὸς ἥπατι μένουσα κτλ. C 6 (448, 33).

χονδρώδης. τὸ χονδρῶδες (im Ohr) Emped. A 93 (172, 26).

χορδά. ἑπτὰ χορδαὶ ἡ ἁρμονίαι Pythagor. B 27 (275, 35) ἐνδεκάχορδε λύρα Ion (?) B 5 (223, 5).

χορδοπώλης Krit. B 67 (628, 35).

χορεύειν. (περὶ τὸ μέσον) δέκα σώματα θεῖα χορεύειν Philol. A 16 (237, 17).

χορηγεῖν v. κοιλίη (Demokr.) C 6 (448, 36 vgl. 31).

χορηγία. χορηγίη ξυνή (?) Demokr. B 282 (436, 11).

χόριον Antiph. B 36 (596, 31).

χορός. θήλεις Krit. B 1, 8 (613, 21).

(χόρτος). *parum prudenter facere qui hortis exstruant munimenta* Demokr. B 28 (396, 25).

χοῦν. πορθμοῦ χωσθέντος Emped. B 100, 17 (201, 6).

χρεία πρὸς ἕτερον Pythagor. D 5 (284, 6) ἔν τινι χρείαι Krit. B 2 (614, 9).

χρεόν s. χρῆναι.

χρέος *Verpflichtung* Parm. B 8, 9 (119, 6).

χρεὼ . . σε πυθέσθαι Parm. B 1, 28 (115, 10).

χρεών s. χρῆναι.

χρήιζειν. τὸ χρῆιζον οἶδεν, ὁκόσον χρήιζει, ὁ δὲ χρήιζων οὐ γινώσκει Demokr. B 198 (422, 6. 7) m. Genet. χρήιζει B 223 (425, 6. 9) m. Inf. χρήιζω Krit. B 15, 10 (617, 9) χρήιζομες Archyt. B 1 (259, 14).

χρῆμα. *Spruch* (= τὸ κεχρημένον) Emped. B 115, 1 (207, 7) — *Ding.* μέγα χρῆμά τι B 113, 1 (205, 21) χρῆμα ἀλγέον Meliss. B 7 (145, 16) οὐδὲν χρῆμα Anaxag. B 17 (321, 1) Leuk. B 2 (350, 5) μηδενὸς χρήματος Anaxag. B 12 (318, 12) οὐδενὶ χρήματι B 9 (317, 15) 12 (318, 7) τί χρῆμα Krit.

B 16, 1 (618, 1) παρὰ χρῆμα opp. εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Krit. B 6, 23 (616, 1) πάντα χρήματα Anaxag. B 1 (313, 32) 4 (316, 2) πάντων χρημάτων (315, 7. 19) 12 (318, 9. 14) ἀπὸ ἐόντων χρημάτων B 17 (321, 2) τῶν νῦν ἐόντων χρ. B 9 (317, 15) τὰ καλὰ χρήματα Demokr. B 182 (419, 2) — *unum omnium rerum creatorem* (Thal.) 71 A 5 (505, 34) πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος Protag. B 1 (536, 11. 17. 537, 1) vgl. A 14 (531, 10) — πάντα καὶ χρήματα καὶ θεράποντας καὶ θεραπαίνας Pherekyd. B 2 (508, 5) — χρημάτων = πράγματος, προσώπου, λόγου Antiph. B 117 (606, 28) *Ware*. χρυσοῦ χρήματα (ἀνταμοιβὴ) καὶ χρημάτων χρυσός Herakl. B 90 (75, 5) *Vermögen*. χρήματα κοινά Anonym. Iambl. 7, 1 (633, 23) σπάνια ἐὰν καὶ πολλὰ ἦι 7, 8 (634, 17) χρημάτων ἥσσων Demokr. B 50 (400, 3) κρείσσων Anonym. Iambl. 4 (631, 27 vgl. d. Folg.) πάτωρ Krit. B 15, 3 (617, 4) ὄρεξις Demokr. B 219 (424, 17) συναγωγή B 222 (425, 3) χρῆσις B 282 (436, 9) vgl. unten Z. 37. 45. ἀποβολαί Hipparch. 55 C 7 (449, 36 ff.) πλοῦτον opp. τοῦ καλῶς φρονεῖν πένητα Antiph. B 54 (600, 28) οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν Demokr. B 40 (399, 7) τεῖχος . . . περιβαλέσθαι τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν B 280 (436, 3) ἐν τοῖς χρήμασι τὸ μὴ προσαρμόσαν . . . (?) B 281 (436, 7) εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος opp. ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος B 286 (437, 4) χρῆσθαι τοῖς χρήμασι ἀγαθόν, κακόν Prodik. (?) B 8 (572, 15 ff.) χρήματα πορίζειν Demokr. B 78 (402, 17) δατεῖσθαι B 279 (435, 14) φειδότεροι ἐς τὰ χρήματα (435, 16) χαλεπὸν χρήματα συναγείρεσθαι, χαλεπώτερον φυλακὴν τούτοις περιθεῖναι Anaxarch. B 2 (458, 8) κτᾶσθαι ὡς χρῷτο, χρῆσθαι ὡς τιμῷτο v. Kimon Gorg. B 20 (561, 13) χρήματα οὐ λαμβάνεις (Sokrat.), ἃ κτωμένους εὐφραίνει, κεκτημένους . . . ἥδιον ποιεῖ ζῆν Antiph. A 3 (588, 33 vgl. 589, 17) διδόναι, συλλέγειν Anonym. Iambl. 3 (631, 15 ff.) διαλαγχάνειν Antiph. (?) B 116 (606, 27) οὐχ εὕρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος B 54 (600, 16).

χρηματισμός Anonym. Iambl. 4 (632, 10 ff.).

*χρήμη m. Inf. Demokr. B 277 (434, 13).

*χρῆναι m. Inf. Demokr. B 276 (434, 9) χρή m. Inf. Xenophan. B 1, 15 (46, 1) 22, 1 (50, 7) Herakl. B 35 (67, 16) 42 (66, 15) 44 (68, 13) 80 (73, 23) 114 (78, 2) Parm. B 6, 1 (117, 14) Meliss. B 3 (144, 6) 7 (146, 13) 8 (147, 9. 14. 148, 18) Anaxag. B 4 (315, 5. 316, 2) 5 (316, 5) Demokr. B 3 (386, 14) 6 (388, 6) 39 (399, 5) 44 (399, 14) 65 (401, 15) 155 (421, 21) 192 (412, 13) 258 (431, 5) 261 (431, 20) 265 (432, 16) 279 (435, 13) Anaxarch. B 1 (458, 3) χρῆν m. Inf. Parm. B 1, 32 (115, 14) ὧν χρή Demokr. B 85 (403, 13) τὰ χρὴ ἐόντα Demokr. B 174 (417, 8) 256 (430, 19) — γένεσις, φθορὰ κατὰ τὸ χρεών Anaximandr. 9 (13, 7) γινόμενα πάντα κατ᾽ ἔριν καὶ χρεών (?) Herakl. B 80 (74, 2) m. Inf. χρεών ἐστι Parm. B 4, 5 (116, 28 vgl. Anm.) 8, 11. 54 (119, 8. 121, 15) χρεὼν εἶναι Diog. B 1 (334, 2) Demokr. B 259 (431, 11) χρεών B 84 (403, 10) 92 (404, 3) 191 (421, 5. 6) 207 (423, 8) 225 (425, 13) 285 (436, 21) χρειών B 55 (400, 15) χρεόν ἐστι Parm. B 8, 45 (121, 6) — οὐκ ἔχρησε τῶι δεομένωι Antiph. B 54 (600, 17).

χρῆσθαι. χρεώμενα (?) Herakl. B 80 (74, 2) — χρῶνται Anaxag. B 4 (315, 14) κτᾶσθαι ὡς χρῷτο, χρῆσθαι ὡς τιμῷτο Gorg. B 20 (561, 13) τὸν χρώμενον ἀφειδῶς Demokr. B 159 (414, 5) χρώμενοι ἀλγοῦσιν Antiph. B 53 (600, 4) ὁποῖοι ἄν τινες . . ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα Prodik. B 8 (572, 21) — m. Dativ. χρῆσθαι (*vorlieb nehmen*) Demokr. B 277 (435, 2) (συμφορᾶι) Antiph. B 49 (598, 17) χρώ-

μεθα Anaxag. B 21[b] (322, 17) χρώμενος Demokr. B 181 (418, 14) χρωμένους Thrasym. B 8 (579, 8) χρῶ Demokr. B 270 (433, 13) ἐχρῶ Antiph. B 54 (600, 24) μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται (600, 25. 26) — τοῖς ἀγαθοῖσιν ... χρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ κακὰ ... *ἀλκῆι Demokr. B 173 (417, 3) διδασκάλωι χρείωνται (?) ὁμίλωι Herakl. B 104 (77, 2) — μαντοσυνέων κεχρημένοι (*bedürfend*) Emped. B 112, 10 (205, 17).

χρήσιμος. ὕδωρ εἰς πολλὰ χρήσιμον opp. κακόν Demokr. B 172 (416, 21) χρημάτων χρῆσις ... χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι B 282 (436, 10) χρησιμώτατα (ἱμάτια) Krit. B 34 (623, 25).

χρῆσις. χρημάτων Demokr. B 282 (436, 9).

χρησμός. Χρησμοί Tit. Orph. A 1 (469, 14) Mus. 66 A 1[b] (470, 16) 67 B 20[a] (488, 9) 21 (488, 18) vgl. 66 A 11 (472, 6) *Oracula* Epimen. B 1 (494, 5. 6).

χρησμοσύνη (opp. κόρος) = διακόσμησις Herakl. B 65 (71, 11).

χρηστός. φίλος Demokr. B 99 (404, 18) τοῖς χρηστοῖσιν B 253 (430, 1) ἐπὶ τό γε χρηστοὺς εἶναι Krit. B 63 (628, 28) φειδώ, λιμὸς χρηστή Demokr. B 229 (426, 7) τοῖσ' οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι Xenophan. B 1, 23 (45, 11) οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστι Demokr. B 235 (427, 8) παρὰ τὸ χρηστόν B 252 (429, 18) χρηστά opp. πονηρά Protag. A 21[a] (532, 36).

χρῖμα. χρίμασι δευόμενοι Xenophan. B 3, 6 (46, 21).

χρίμπτειν. τόπους εἰς τούσδε χρίμπτηι Krit. B 16, 4 (618, 4).

χροιά (χρόα). χροιή Anaxag. B 4 (315, 18) Demokr. B 125 (408, 17) = B 9 (388, 19) A 49 (361, 17) ἑτεροιώσιες ... ἡδονῆς καὶ χροιῆς Diog. B 5 (336, 5) vgl. ἰδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονάς Anaxag. B 4 (315, 7) vgl. εἴδη ... χροιά τε θνητῶν Emped. B 71 (193, 18) ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν v. Pythagor. B 42 (279, 15) Doxographie s. χρῶμα.

χρόνος opp. τροφή, φύσις Demokr. B 183 (419, 9) παραλειπόμενος οἴχεται Antiph. B 53[a] (600, 9) ὁ διὰ μέσου B 58 (601, 15) ὁ παρελθὼν Thrasym. B 1 (577, 1) ἦν χρόνος ὅτε Krit. B 25, 1 (620, 22) περιπλομένοιο χρόνοιο Emped. B 17, 29 (179, 6) 110, 8 (204, 7) τελειομένοιο χρόνοιο B 30, 2 (184, 19) φυομένους .. διὰ χρόνου B 115, 7 (207, 18) μετασχεῖν ἐκείνου τοῦ χρόνου ἡνίκα Thrasym. B 1 (576, 18) *Tempori parere* (?) Sieben Weise 73[a] 2 (520, 5 Anm.) χρόνωι ζητοῦντες Xenophan. B 18, 2 (49, 18) ἐν τῶι παντὶ χρόνωι Meliss. B 7 (145, 10) ὑστέρωι χρόνωι Antiph. B 54 (600, 15) ὡς πολὺν ζήσων χρόνον χὡς ὀλίγον Epich. Gn. 24 (94, 12) πολὺν χρόνον ἀποθνήισκειν Demokr. B 160 (414, 12) πλείω (ἀνιᾶσθαι) Krit. B 42 (626, 15) εἰς τοσοῦτον χρόνον ... ὥστε Thrasym. B 1 (576, 22 vgl. 577, 3) εἰς τὸν ἅπαντα (?) χρόνον opp. παρὰ χρῆμα Krit. B 6, 24 (616, 2) ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ... Demokr. B 235 (427, 5) τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ... περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν χρόνου B 297 (438, 13. 15) τὸν χρόνον ... ἀργόν, ἐργάσιμον γίγνεσθαι Anonym. Iambl. 7, 3 (633, 30).

Doxographisches. Χρόνος s. Reg. II. — τὸν χρόνον συγκεῖσθαι ἐκ τῶν νῦν Zenon A 27 (131, 43) ἴσον χρόνον τῶι διπλασίωι τὸν ἥμισυν A 28 (132, 3 ff.) — ἐπεισάγεσθαι ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνον, πνοήν, τὸ κενόν Pythagor. B 30 (276, 43) χρόνος = ἡ τοῦ ὅλου κίνησις, σφαῖρα B 33 (277, 19) πότερον γίνεται ἢ οὔ B 34 (277, 21) ἀγένητος Demokr. A 71 (364, 44) ἡμεροειδὲς καὶ νυκτοειδὲς φάντασμα A 72 (365, 2) νόημα ἢ μέτρον opp. ὑπόστασις Antiph. B 9 (592, 33) ἀκάμας Χρόνος ... τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Krit. B 18 (618, 31) χρόνος πάντων ὕστατον καὶ πρῶτον Skythin. 12 C 3 (86, 23) — χρόνου μέρη διώρισε v. Protag. A 1 (526, 2)

— χρόνος σοφώτατον Thal. A 1 (5, 46) vgl. 16 (105, 15 ff.) ἀμαθέστατος Paron (105, 16) πολυτελέστατον ἀνάλωμα Antiph. B 77 (603, 21) μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει Krit. B 26 (622, 10) — χρόνος ἄπειρος Anaximandr. 15 (14, 44) λέγει χρόνον ὡς ὡρισμένης τῆς γενέσεως καὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φθορᾶς 11 (14, 1) κατὰ τὴν τοῦ χρόνου τάξιν 9 (13, 8) χρόνος ὡρισμένος τῆς τοῦ κόσμου μεταβολῆς Hippas. 1 (29, 23) coni. τάξις Herakl. A 5 (58, 11) οὐ κατὰ χρόνον γενητὸν τὸν κόσμον, ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν A 10 (58, 46) οὐρανοῦ δέμας, Χρόνου καλὸν ποίκιλμα Krit. B 25, 34 (621, 22) γῆ ὄργανον χρόνου Pythagor. B 37 (278, 33).

χρυσίον ἐργάζονται Hippokr. 12 C 1 (84, 41).

χρυσοειδής. (χρῶμα) Demokr. A 135 (378, 3).

χρυσός nur scheinbar existierend Meliss. B 8 (147, 10) (δοκεῖ) κατατρίβεσθαι (148, 6) χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσὸς (ἀνταμοιβή) Herakl. B 90 (75, 5) ἰσχυρότερος ἐς πειθὼ λόγος ... χρυσοῦ Demokr. B 51 (400, 6) Περὶ χρυσοῦ Tit. [Demokr.] B 300, 15 (443, 34) vgl. 16 (443, 41) 17 (444, 3) 18 (444, 26 ff.) 19 (444, 41 ff.) εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῶι Demokr. B 171 (416, 16) σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν Herakl. B 9 (63, 8) χρυσὸν οἱ διζήμενοι B 22 (65, 21) ἐκ τῶν ψηγμάτων τὸν χρυσὸν συνεστάναι Anaxag. A 1 (293, 41).

χρυσότυπος. φιάλη Krit. B 2, 8 (614, 8).

χρυσοῦς. χρυσέη Ἀφροδίτη Epim. B 19 (497, 10) τὰ χαλκᾶ χρυσᾶ ποιῆσαι φαίνεσθαι [Demokr.] B 300, 19 (444, 45).

χρυσοχόης Dialex. 7, 3 (646, 27).

χρῶμα καὶ σχῆμα = μορφή Demokr. B 165 (415, 23) τοῦ ἑνὸς συσταθέντος εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιᾶς ... (Pythagor.) B 26 (275, 13) ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν B 42 (279, 15) — Definition, Zahl Emped. A 86 (168, 14 ff.) 92 (172, 22 ff.) = Gorg. B 4 (556, 1) vgl. auch B 28 (562, 5) Emped. Anaxag. 55 A 135 (375, 7) vgl. auch 21 B 71 (193, 18) — Anaxag. A 92 (311, 3) B 10 (317, 25) (ἡ παρὰ μικρὸν τῶν χρωμάτων ἐξαλλαγή) B 21 (322, 6) Leuk. Demokr. A 29 (348, 43) 125 (372, 16) 126 (372, 17) 135 (377, 25 — 379, 12) (τὸ κάλλιστον χρῶμα) (378, 7) (ἄπειρα) (378, 23) Περὶ χροῶν Tit. Demokr. A 33 (357, 26) = B 5h (588, 2) — Subjektivität Parm. B 8, 41 (121, 2) Demokr. A 57 (362, 37) χροιὰν οὔ φησιν εἶναι A 123 (372, 9) φύσει μηδὲν χρῶμα A 125 (372, 12) A 49 (361, 20 ff.) τὰ πρὸς τὴν φαντασίαν χρώματα (372, 16) vgl. 54 A 29 (348, 43) νόμωι χροιή Demokr. B 125 (408, 17) = 9 (388, 19) A 49 (361, 17) τὰς χρόας οὐ πρὸς τὰς ὑποκειμένας αἰσθήσεις ἀποδίδωσι A 133 (373, 16) ἐκ τῆς τοῦ χρώματος ὑποπτώσεως ὁ κατὰ τοῦ χρώματος (λόγος) Gorg. B 3 (555, 8) ὡς εὐθὺ ἐν μήκει ... ἐν χρόαι τὸ λευκόν Pythagor. B 27 (276, 14) — *niger in fundo fluvii color* Emped. B 94 (198, 24) χρῶμα ἀνθρώπου Demokr. B 165 (415, 23) ἀπὸ τοῦ χρώματος ... τοῦ νοσήματος (ἐπικράτεια) διαγινώσκεται Diog. A 29a (332, 44). Vgl. χρόα, ὄψις.

χρωματίζειν. τροπῆι χρωματίζεσθαι Demokr. A 123 (372, 9).

χρωματικός. τὸ χρωματικὸν γένος (διαίρεσις) Archyt. A 16 (255, 12 ff.).

χρώς. χρωτός Emped. B 76, 3 (194, 18) βροτέωι χροΐ B 100, 17 (201, 6) 'χρῶι δῆλα' Pherekyd. A 1 (504, 9) διά τε χρόα φανὸν ἀμείβειν Parm. B 8, 41 (121, 2) ἐρυθρό-, πυρρό-, μελανό-, λευκόχρους Diog. A 29a (333, 3 ff.).

χρῶσις ἐν πεντάδι Philol. A 12 (235, 9).

χυλός. ἐκ τῆς τοῦ χυλοῦ ἐγκυρήσεως ἐγγίνεται ὁ κατὰ ταύτης τῆς ποιότητος ἐκφερόμενος λόγος Gorg. B 3 (555, 7) — αὐτόματοι καὶ οὐκ αὐτόματοι Hippokr. 12 C 2 (85, 39) ποιεῖν τοὺς χυλοὺς διὰ τὰ σχήματα Demokr. A 99a (368, 47) ausführliche Darstellung A 135

(375, 44 ff.) ἄπειροι (378, 23). Vgl. χυμός.

χυμός. *Saft.* εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς ὁμαλῶς . . . συνίσταται 55 C 1, 30 (447, 27) — τῶν φαρμάκων ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει Gorg. B 11 (559, 12) τὸ συγκεκαυμένον καὶ οἷον ὑπερωπτημένον ἐν τοῖς χυμοῖς = φλέγμα Prodik. B 4 (571, 8) — ἡ πολλὴ ἐπίρροια τῶν χυμῶν τροφὴ τῆς εὐγενοῦς βλάστης τοῖς κέρασιν (bei Ἀράβιοι βόες) Demokr. A 155 (382, 3) — *Geschmack.* τὰς διαφορὰς τῶν χυμῶν ⟨παρὰ⟩ παραλλαγὰς τῆς ⟨γῆς⟩ πολυμερείας κτλ. Emped. A 70 (164, 19) ἐν αὐτῶι τὸ ὕδωρ ἔχειν τὰ γένη τῶν χυμῶν ἀναίσθητα διὰ μικρότητα A 94 (172, 32) ἄπειροι, abhängig v. μίξις u. πέψις τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου Menest. 7 (220, 9 ff.) χυμοί in γῆ Anaxag. Metrod. v. Ch. 46 A 90 (310, 6) — . . . τῶι χλιαρῶι τῶι ἐν τῆι γλώττηι . . . διακρίνεσθαι τοὺς χυμούς Alkm. A 9 (101, 37) τῆι γλώσσηι τοὺς χυμοὺς (αἰσθάνεσθαι) Kleidem. 2 (327, 6) διαχεῖσθαι Diog. A 22 (332, 18) Περὶ χυμῶν Tit. Demokr. A 33 (357, 26) = B 5[5] (388, 1) εἰς τὰ σχήματα ἀνάγει τοὺς χυμούς Demokr. A 126 (372, 18) vgl. A 129 (372, 31) 132 (373, 7) 135 (375, 38 ff. 46 ff.) πρὸς τὴν γεῦσιν ἀποδίδωσι A 133 (373, 15) εἰ . . μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς ὁμοίως φαίνεται A 130 (372, 45) vgl. πικρός. — χυμῶν παντοῖαι μίξεις Pythagor. D 8 (288, 46). Vgl. χυλός. γλῶττα.

χυλώδης. τροφὴ πᾶσα Theophr. 1 A 13 (9, 20).

χυτροπώλης Krit. B 70 (629, 7).

χῶμα. τὰ πρὸ τῶν τειχῶν Demokr. A 135 (378, 36).

χώρα Einteilung Hippodam. 1 (227, 20) Entstehung v. Krankheit Alkm. B 4 (104, 11) ἐν πολυκένοις χώραις Demokr. A 93 (367, 39).

χωρεῖν. *gehen.* πάντα χωρεῖ Herakl. A 5 (58, 23) vgl. C 1 (81, 13) τὴν γῆν εἰς τὴν θάλασσαν χωρεῖν Xenophan. A 32 (41, 15) — *fassen.* εἰ . . . χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται Meliss. B 7 (146, 14 vgl. 147, 1) χωρῆσαι (Leuk.) A 24 (347, 42).

χωρίζειν. χωρίζεται τῆς πρὸς τὸ περιέχον συμφυίας ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς Herakl. A 16 (60, 12) χωρισθῆναι Anaxag. B 6 (316, 18) οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῶι ἑνὶ κόσμωι οὐδὲ ἀποκέκοπται B 8 (317, 7) πάντων κεχωρισμένον (*d. Absolute*) Herakl. B 108 (77, 18).

χωρίον Antiph. B 54 (600, 23).

χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων (ἔθεντο) Parm. B 8, 56 (121, 17) σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἑκάστους Philol. B 11 (243, 14) οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι Anaxag. B 6 (316, 12) — χωρὶς τούτων Krit. B 34 (623, 23).

χωρισμός opp. σύμφυσις Herakl. A 16 (60, 19).

χῶρος. ἀσυνήθεα Emped. B 118 (208, 11) ἀτερπέα B 121, 1 (208, 88).

Ψ συμφωνία (ἐπιφέρεται τὸ σίγμα) Aristot. 45 B 27 (275, 39 ff.).

ψαθυρός. ψαθυρὰ καὶ εὔθρυπτα τῶν λευκῶν opp. σκληρά Demokr. A 135 (377, 29).

ψακάς. Βρομίου ψακάδεσσιν Krit. B 1, 10 (613, 23).

ψαῦσις zur σκοτίη γνῶσις gehörig Demokr. B 11 (389, 18) ἐν τῆι ψαύσει αἰσθάνεσθαι (389, 22).

ψαφαρός Demokr. A 135 (376, 16).

ψέγειν opp. ἐπαινεῖν Demokr. B 192 (421, 13) ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν τὸν αὐτόν Protag. A 21 (532, 28) *rem augere laudando vituperandoque rursus adfligere* Gorg. A 25 (550, 22).

ψεύδειν. ψεύδεσθαι defin. opp. ἀληθεύειν Herakl. A 16 (60, 30) μὴ ψεύδου ἀλλ' ἀλήθευε Solon 73a 3 (521, 8) ψεύδεσθαι (τὼς γονέας) δίκαιον, ἄδικον Dialex. 3, 2 (641, 8). Vgl. ψευδής.

ψευδής. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγωι Krit. B 25, 26 (621, 14) ψευδεῖς

τὰς αἰσθήσεις Pythagor. Emped. Xenophan. 11 A 49 (44, 2) Parm. Meliss. 18 A 49 (112, 31 f.) Anaxag. Demokr. 46 A 96 (311, 20) Metrod. v. Ch. Protag. Platon 57 A 22 (452, 30) u. ö. vgl. αἴσθησις. ψευδῆ πάντα, πᾶσαν φαντασίαν καὶ δόξαν ψεύδεσθαι Xeniad. (543, 24).

ψευδογράφημα Aristot. v. Hippokr. v. Ch. 3 (231, 36).

ψευδομαρτυρεῖν, -μάρτυς Krit. B 61 (628, 21 ff.).

ψεῦδος coni. φθόνος (τᾶς τῶ ἀπείρω... φύσιος) Philol. B 11 (244, 3) οὐδαμῶς ἐς ἀριθμὸν ἐπιπνεῖ (244, 4 vgl. 1. 5) Περὶ ἀλαθέος καὶ ψεύδεος (δισσοὶ λόγοι) Dialex. 4 (643, 3 ff.) ψευδῶν τέκτονας Herakl. B 28 (66, 15) ψευδῶν καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾶι θεός Aischyl. 83, 3, 12 (642, 15) ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστέοντες χρόνου Demokr. B 297 (438, 14).

ψευδοφανής (σελήνη) nicht Parm. sondern Theophr. 18 B 21 (125, 21) vgl. 46 A 77 (308, 15).

ψεύστης λόγος opp. ἀλαθής Dialex. 4 (643, 5 ff.) ψεῦσται Epim. B 1 (493, 30).

ψῆγμα. ἐκ τῶν ψηγμάτων λεγομένων τὸν χρυσὸν συνεστάναι Anaxag. A 1 (293, 41).

ψηφίς. ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς κυματωγαῖς ψηφίδων Demokr. B 164 (415, 8 vgl. 6). Vgl. ψῆφος.

ψήφισμα παλαιόν (θεῶν) Emped. B 115, 1 (207, 7).

ψῆφος. ποτθέμειν ψᾶφον πότ' ἀριθμόν Epich. B 2 (89, 24) διατιθέναι ψήφους Euryt. 2 (249, 16) ἀφομοιοῦν τοῖς ψήφοις τὰς μορφάς 3 (249, 29 ff.) αἱ ὅμοιαι κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους Demokr. A 128 (372, 26) vgl. ψηφίς — *quemadmodum decoctus calculus in smaragdum converteretur* [Demokr.] B 300, 14 (443, 26) — übertragen. ψήφωι opp. αὐτοχειρίηι, κελεύων Demokr. B 260 (431, 17).

ψιμύθιον Dialex. 2, 6 (638, 19).

ψόγος Xenophan. B 11, 2 (48, 14).

ψοφεῖν Theophr. 21 A 86 (170, 33) ψοφεῖ τῆς κέγχρου ὁτιοῦν μέρος Zenon A 29 (132, 26 ff.). Vgl. ψόφος.

ψόφος Entstehung Archyt. B 1 (258, 14 ff.) πολλοὺς... οὐκ εἶναι ἁμῶν τᾶι φύσει οἵους τε γινώσκεσθαι (259, 1) οὐ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν τὼς μεγάλως (259, 5) βαρύν, ὀξύν (259, 12) τὴν ἀκοὴν ἀπὸ τῶν ἔσωθεν ψόφων Emped. A 86 (168, 29 vgl. 170, 31 ff.) οὐ ψόφωι τὸν ψόφον (κρίνομεν) gegen ihn Theophr. (170, 17) διικνεῖσθαι τὸν ψ. ἄχρι τοῦ ἐγκεφάλου Anaxag. A 92 (310, 30 f.) κατὰ πᾶν τὸ σῶμα εἰσιέναι Demokr. A 135 (374, 37) ψόφον ἄναρθρον Diog. A 19 (331, 24) — ψόφος (βροντῆς) Anaximandr. 23 (16, 24) vgl. Anaxag. A 84 (309, 2), βροντή. (τῶν ἄστρων) Pythagor. B 35 (277, 32) (τῆς κέγχρου) Zenon A 29 (132, 29).

ψύξις opp. θερμασία Anaximen. A 7 (19, 9) Hippokr. 12 C 2 (85, 37) opp. ἐκπύρωσις, εὐκρασία Anaxag. A 67 (306, 15) ὑπερβολαὶ ψύξεως opp. καυμάτων Hipparch. 55 C 7 (449, 20) ψύξις (κατάψυξις) τῆς ἀναπνοῆς Hippon A 10 (224, 12. 18 ff.).

ψυχαγωγία τέλος Apollodor. 55 B 4 (386, 27) = 61, 1 (462, 25).

ψύχειν. τὸ ὁμοίως θερμὸν καὶ ψυχρὸν οὔτε θερμαίνειν οὔτε ψύχειν Anaxag. A 92 (310, 26) θερμὸν ψύχεται Herakl. B 126 (79, 17) οὔτε θερμαίνεσθαί τι (τῶν ἀτόμων) οὔτε ψύχεσθαι Demokr. A 49 (361, 38) χιόνος τηκομένης, ψυχομένης Anaxag. A 91 (310, 11).

ψυχή. I. *Leben.* φιλοψυχοῦσιν, ὅτι τοῦτο ἡ ζωή ἐστιν, ἡ ψυχή, ταύτης οὖν φείδονται κτλ. Anonym. Iambl. 4 (631, 28 ff.) περὶ φιλοψυχίας 5 (632, 15).

II. *Seele.* Περὶ ψυχῆς Tit. [Pythag.] 19 (28, 6) [Philol.] B 21 (247, 14) [Archyt.] (264, 12) Demokr. A 33 (357, 25) = 5[ef] (387, 29).

Kosmos. Lebewesen. τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου... φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων Orph. B 11 (475, 34) ἀρχή

Herakl. nach Aristot. 12 A 15 (59,35) vgl. Diog. A 20 (332,8) ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ ἀναθυμίασις Herakl. A 15 (59, 37) ἡ τοῦ παντός A 17 (60, 40) ἓν ὑπάρχειν πνεῦμα τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου διῆκον ψυχῆς τρόπον Pythag. Emped. B 136 (213, 23) τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν θεόν Diog. Kleanth. Oinop. 6 (230, 10) = 51 A 8 (329, 37) τὸ ἀμετάβολον ἀπὸ τᾶς τὸ ὅλον περιεχούσας ψυχᾶς μέχρι σελήνας [Philol.] B 21 (247, 24) τὸ μὲν νῷ καὶ ψυχᾶς ἀνάκωμα (korrupt) πᾶν (248, 3) κινεῖσθαι τὰ (πρῶτα) σώματα . . . ὑπὸ θείας δυνάμεως ἣν νοῦν καὶ ψυχὴν προσαγορεύει Ekphant. 1 (265, 33) πάντα, καὶ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ σῶμα, ἡ ψυχὴ διακοσμεῖται Hippokr. 12 C 1 (81, 26) — τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς Thal. A 1 (3, 30) ψυχὴ τῆς μαγνήτιδος A 22 (10, 38) *elementa habere animas, animam esse in lapide* Demokr. A 164 (383, 12) vgl. Emped. B 109 (203, 16) πάντα ψυχῶν πλήρη Herakl. A 1 (55, 11) πάντα μετέχειν ψυχῆς ποιᾶς καὶ τὰ νεκρά Demokr. A 117 (371, 22) (πνεῦμα = ψυχή) τὸ ἑνοῦν ἡμᾶς πρὸς (τὰ ἄλογα τῶν ζώιων) Pythag. Emped. B 136 (213, 23) πάντων τῶν ζώιων ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό Diog. B 5 (336, 6) ἡ ἐν τοῖς ζώιοις Herakl. A 15 (59, 37) ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ζῶια ὅσα ψυχὴν ἔχει Anaxag. B 4 (315, 9) vgl. B 12 (318, 16) πάντων ὅσσα ψυχὴν ἔχει Demokr. B 278 (435, 10) — ἐπώιζει καὶ ποιεῖ ψυχὰν ἔχειν Epich. B 4 (91, 22).

Mensch. Begriff der Seele. ψυχή = νοῦς Parm. A 1 (105, 36) Parm. Emped. Demokr. 18 A 45 (112, 6) = 21 A 96 (172, 42) Demokr. A 1 (352, 30) 101 (369, 18. 24) 106 (370, 10) 113 (370, 44 ff.) = νοῦς? Anaxag. A 100 (311, 32 ff.) (ἀὴρ) ψυχή ἐστι καὶ νόησις Diog. B 4 (335, 15) vgl. A 20 (332, 9) ψυχὴ καὶ νοῦς Pythagor. B 4 (270, 36) vgl. Hippokr. 12 C 1 (83, 21) Ekphant. 1 (265, 33) [Philol.] B 21 (248, 3) ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὔξων Herakl. B 115 (78, 7) ψυχῆς πείρατα οὐκ ἂν ἐξεύροιο . . . οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει B 45 (68, 18) ἐγκέφαλος νόου καρδία ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος (ἀρχά) Philol. B 13 (244, 14) ὅσα γε ψυχὴν ἔχει . . . πάντων νοῦς κρατεῖ Anaxag. B 12 (318, 16) διὰ τοῦ θεμένου τὰ ὀνόματα τὴν ψυχὴν ᾐνίττετο, ἥτις ἀπὸ νοῦ μὲν ὑπέστη κτλ. Pythag. 55 B 26 (395, 11) ψυχή = νοῦς, ἐπιστήμη, δόξα, αἴσθησις 45 B 15 (273, 29) Περὶ νοῦ + Περὶ αἰσθησίων = Περὶ ψυχῆς Tit. Demokr. A 33 (357, 25) vgl. Sp. 671, 41. διμερῆ τὴν ψυχήν Epikur. (falsch von) Demokr. A 105 (369, 43) ἀμερῆ (369, 47) φρονεῖν γίνεται συμμέτρως ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κρῆσιν opp. μεταλλάττειν A 135 (374, 43) vgl. unten Sp. 673, 42 — ψυχή = αἰσθητικὴ ἀναθυμίασις Zenon (Herakl.) B 12 (64, 9) καττὰν ψυχὰν ἁρμόζων αἰσθήσει πάντα (ὁ ἀριθμός) Philol. B 11 (243, 12) μηδὲν εἶναι ψυχὴν παρὰ τὰς αἰσθήσεις Protag. A 1 (525, 25) αἱ αἰσθήσεις opp. ἡ ψυχή (Demokr.) A 135 (374, 40).

Verhältnis zum Körper. Seelenstoff. *longe aliud anima, aliud corpus* Hippon (?) B 4 (226, 24) *animam esse vitam corporis* Pherekyd. A 5 (506, 1) καὶ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ σῶμα ἡ ψυχὴ διακοσμεῖται Hippokr. 12 C 1 (81, 26) ψυχὴ σῶμα Demokr. A 102 (369, 30) 104a (369, 41) 135 (374, 47) *corporis atque animi primordia alternis nectere membra* A 108 (370, 24) vgl. Sp. 673, 20 ff. Spinne : Netz = Seele : Körper Herakl. B 67a (72, 8 ff.) — δαίμων 'σαρκῶν . . περιστέλλουσα χιτῶνι' . . . τὰς ψυχάς Emped. B 126 (210, 5) ἁ ψυχὰ τῶι σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτωι τέθαπται Philol. B 14 (245, 17 vgl. 244, 20 ff.) *diligitur corpus ab anima, quia sine eo non potest uti sensibus* [Philol.] B 22 (248, 24) vgl. Sp. 674, 32. 675, 45. νοῦσος . . . ψυχὴν ἀμαυροῖ (Demokr.) C 6 (448, 14) — ψυχὴ πνεῦμα Xenophan. A 1

(34, 20) ἀήρ Anaximen. B 2 (21, 17) Diog. A 20 (332, 7) B 5 (336, 6) ἀερώδης Anaximen. Anaximandr. Anaxag. Archel. 2, 29 (17, 17) = 46 A 93 (311, 5) 47 A 17 (325, 15) ἀερία Anaximen. A 23 (20, 43) vgl. auch ψυχὴν ... φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων Orph. B 11 (475, 34) = τὰ ἐν τῶι ἀέρι ξύσματα Pythagor. B 40 (279, 9) ἐν τῶι ἀέρι πολὺν ἀριθμὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἃ καλεῖ νοῦν καὶ ψυχήν Demokr. A 106 (370, 10) — πυρώδης Parm. Hippas. Herakl. 8, 8 (31, 3) = 18 A 45 (112, 4) θερμόν (ζῆν παρὰ τὸ ζεῖν) Herakl. 26 A 10 (224, 15 ff.) *scintilla stellaris essentiae* 12 A 15 (59, 36) αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη B 118 (78, 13) *terra corpus, mentis ignis* Epich. Enni 48 (97, 7) *ex terra et igne* Parm. A 45 (112, 3) πῦρ τι καὶ θερμόν (ἐκ πυρός), τὰ σφαιροειδῆ Leuk. Demokr. 54 A 28 (348, 19 ff.) vgl. Demokr. A 1 (352, 30) 57 (362, 37) 101 (369, 21 ff.) (πυρῶδες σύγκριμα) A 102 (369, 29) 104 (369, 38) 106 (370, 7) 108 (370, 24) *spiritum insertum atomis* A 103 (369, 32) — πυρὸς καὶ ὕδατος σύγκριμα ἔχουσα Hippokr. 12 C 1 (82, 10) *ex terra et aqua* Xenophan. A 50 (44, 4) ψυχαὶ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιῶνται Herakl. B 12 (64, 13 vgl. 9) vgl. A 15 (59, 35 ff.) ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῆι ... ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχει B 117 (78, 12) ψυχὴν κεκλῆσθαι ἐκ τοῦ ψυχροῦ Hippon A 10 (224, 15 vgl. 9 ff.) ὕδωρ A 3 (223, 29) γονοποιόν A 10 (224, 22) ἐξ ὕδατος (224, 8) κρᾶμα ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ κατὰ μηδενὸς τούτων ἐπικράτησιν Zenon A 1 (127, 5) λόγος τῆς μίξεως τῶν στοιχείων Emped. A 78 (166, 18 ff.) vgl. B 109 (203, 15), Sp. 674, 7. ἁρμονία Philol. A 23 (238, 4) Echekrat. 4 (266, 35) οἱ μὲν ἁρμονίαν εἶναι, οἱ δ' ἔχειν Pythagor. B 41 (279, 12) *anima inditur corpori per ... immortalem eandemque incorporalem convenientiam* (Philol.) B 22 (248, 22) ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ ἑνός 33, 2 (249, 22) ἀριθμῶν πάθος Pythagor. B 4 (270, 36) ἐκ τετράδος σύγκειται B 15 (273, 29).

Sitz. Bewegung. ἀνθρώπου ψυχὴ ἐν ἀνθρώπωι αὔξεται Hippokr. 12 C 1 (82, 6) ψυχὴ ἐν τῶι θερμοτάτωι πυρί (83, 21) vgl. Sp. 673, 12 ff. = αἷμα Emped. A 4 (154, 26) Krit. A 23 (613, 3. 6) vgl. αἷμα. ψυχή = ἐγκέφαλος Hippon A 3 (223, 29) vgl. d., ἡγεμονικός. καρδία ψυχῆς καὶ αἰσθήσιος (ἀρχά) Philol. B 13 (244, 14) in der Brust Protagor. Apollod. Chrysipp. 74 A 18 (532, 9) ἐν τῶι παντὶ αἰσθανομένωι σώματι Demokr. A 104[a] (369, 41) vgl. A 105 (369, 45) 107 (370, 19) 108 (370, 24) — ψυχὴ κινητικόν τι Thal. A 22 (10, 38) ἀεὶ κινουμένη Alkm. A 12 (102, 25) αὐτοκίνητος κατ' ἀίδιον κίνησιν (102, 31) κινεῖσθαι συνεχῶς ὡς τὸν ἥλιον A 1 (100, 25) ψυχὴν τὴν κινοῦσαν Anaxag. A 99 (311, 30) γινώσκειν καὶ κινεῖν τὴν ψυχήν (= ἀέρα) Diog. A 20 (332, 9) τὴν ψυχὴν τὸ παρέχον τὴν κίνησιν Leuk. Demokr. 54 A 28 (348, 25) vgl. 55 A 101 (369, 25) 103—105 (369, 33 ff.) vgl. auch νῶ καὶ ψυχῆς ἀνάκωμα (korrupt) = τὸ ἀεικίνατον [Philol.] B 21 (248, 3) κινεῖσθαι τὰ (πρῶτα) σώματα ὑπὸ (νοῦ καὶ ψυχῆς) Ekphant. 1 (265, 33).

Tod. Seelenwanderung. ψυχῆισιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι ... ἐξ ὕδατος δὲ ψυχὴ (γίνεται) Herakl. B 36 (67, 18) ψυχῆισι τέρψιν καὶ (vgl. Nachtr.) θάνατον ὑγρῆισι γενέσθαι, ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων θάνατον u. umgek. B 77 (73, 14 ff.) αἱ ψυχαὶ ὀσμῶνται καθ' Ἅιδην B 98 (76, 7) — χαλκῶι ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας Emped. B 138 (214, 6) — ψυχῆς θάνατον τὸν διαχωρισμόν Anaxag. A 103 (312, 7) φθαρτὴν (τὴν ψυχὴν) τῶι σώματι συνδιαφθειρομένην Demokr. Epikur. 55 A 109 (370, 26) πλεονασμὸν (τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ) τὸν θάνατον Leuk. A 34 (349, 15) (τὴν ἀναπνοὴν) κωλύειν ἐκθλίβεσθαι τὴν ψυχήν Demokr. A 106 (370, 4 ff.) —

τῆς ψυχῆς οἱ περὶ τὸν μυελὸν ἔμενον ἔτι δεσμοὶ κατερριζωμένοι (bei ἀναβιοῦντες) B 1 (385, 6) Unsterblichkeit der Seele (ἀθάνατος, ἄφθαρτος u. ä.) Pherekyd. A 5 (505, 24. 35) Thal. A 1 (3, 23) 2 (7, 1) Pythag. 1 (22, 9) (Zalmoxis) 2 (22, 19 ff.) Hippas. 10 (31, 7) Alkm. A 1 (100, 25) 12 (102, 25. 31) Pythag. Anaxag. Diog. 46 A 93 (311, 7) = 51 A 20 (332, 13) *animo divinitatem dedit* v. Alkm. A 12 (102, 28 ff.) θείας τὰς ψυχάς Emped. A 32 (159, 8) — ψυχῶν γενέσεις καὶ ἀπογενέσεις (allegorisch) Pherekyd. B 6 (509, 27) ὁπόταμ ψυχὴ προλίπηι φάος ἀελίοιο Orph. B 20 (481, 8) ἔρωτα . . . καὶ τὰς ψυχὰς πέμπειν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ ἀειδές, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν Parm. B 13 (124, 1) — ἐξιοῦσαν εἰς τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν ἀναχωρεῖν εἰς τὸ ὁμογενές Herakl. A 17 (60, 40) vgl. auch Orph. B 11 (475, 34) γᾶ μὲν εἰς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω Epich. Gn. 9 (93, 3) κατθανών· ἄνω τὸ πνεῦμα διαμενεῖ κατ' οὐρανόν Gn. 22 (94, 7) (*anima*) *postquam morte deducta est, agit in mundo incorporalem vitam* [Philol.] B 22 (248, 26) φθίμενος ψυχῆι τερπνὸν ἔχει βίοτον nach Pythag. Ion (?) B 4 (222, 29) — λόγος ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελε καιρὸν καὶ πάλιν εἰσήιει v. Epimen. A 2 (491, 7) — Seelenwanderung Aegypt. 60 B 6 (460, 8) 4, 1 (22, 9) von Pythag. (φίλου ἀνέρος ψυχή im Hunde) Xenophan. B 7, 5 (47, 23) (Pherekyd.) B 8 (510, 2) Pythag. 1 (22, 9) (Zalmoxis) 2 (22, 19 ff.) 9, 2 (33, 12) 21 A 31 (159, 1) B 129 (211, 19) Emped. A 1 (153, 37) 31 (159, 1) B 115—120 (206, 6—208, 26) 126—127 (210, 1 ff.) 146 (215, 24) C 1 (218, 25 ff.) 2 (219, 17 ff.) Pythagor. B 39 (279, 6) C 4 (280, 48) vgl. auch Philol. B 14 (244, 23 ff.) Hippokr. 12 C 1 (81, 36).

Ethisches. εὖ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχήν Kleobul. 73a 3 (520, 12) — ὅ τι ἂν θέληι (ὁ θυμός), ψυχῆς ὠνεῖται Herakl. B 85 (74, 14) ψυχαὶ ἀρηίφατοι καθαρώτεραι ἢ ἐνὶ νούσοις [Herakl.] B 136 (81, 1) — καλόν τε κἀγαθὸν ψυχᾶι διδῶι Epich. Gn. 45 (96, 14) θείους τοὺς μετέχοντας (τῶν ψυχῶν) καθαροὺς καθαρῶς Emped. A 32 (159, 8) (*furorem*) *alium ex animi purgamento fieri* A 98 (173, 1) ἐπανόρθωσις Pythagor. D 1 (282, 16) κάθαρσις (282, 44) vgl. Demokr. B 31 (397, 24) ἐπιθυμίαι D 8 (288, 20 ff. 290, 7) τῆς ψυχῆς τοῦτο ἐν ὧι αἱ ἐπιθυμίαι 32 B 14 (244, 23 ff.) — ἰατρικὴ σώματος νόσους ἀκέεται, σοφίη ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται Demokr. B 31 (397, 24) vgl. C 6 (448, 11) 45 D 1 (282, 44) ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἱρεόμενος τὰ θειότερα αἱρέεται opp. τὰ σκήνεος B 37 (399, 1) ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι, ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης σκήνεος μοχθηρίην ὀρθοῖ nicht umgek. B 187 (419, 18 ff.) ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς (τὸ σῶμα), ἐφ' οἷς τὰ μὲν ἀπώλεσε τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις κτλ. B 159 (414, 2) εὐδαιμονίη ψυχῆς καὶ κακοδαιμονίη B 170 (416, 13) ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος B 171 (416, 16) vgl. A 167 (383, 42) τοῦτον νόμον τῆι ψυχῆι καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον B 264 (432, 11) αἱ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις τυφλοῦσιν εἰς τἆλλα τὴν ψυχήν B 72 (402, 7) . . . μεγάλας κινήσιας ἐμποιεῖν τῆι ψυχῆι. αἱ ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὔθυμοι B 191 (420, 12 ff.) κακοπαθεῖν τῆι ψυχῆι (421, 1) λύπην ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῶι ἔκκρουε B 290 (437, 15) ταράσσειν τὴν ψυχὴν φυλάσσου Demokr. (?) B 298a (439, 1) — ψυχῆς ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος B 247 (429, 2) ψυχῆς χαρακτήρ opp. τῆς ὄψεως [Demokr.] B 302 (445, 47) — τῶν κατὰ ψυχὴν κινημάτων καὶ βουλευμάτων ⟨ἐν⟩ ἑκάστωι καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀναλαμβάνοντα συνεφέλκεσθαι (τὰ εἴδωλα) (Demokr.) A 77 (365, 41) πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἄθεσμα, κακὰ . . . ἐκ τῶν κατὰ τὴν

ψυχὰν παθημάτων Hipparch. 55 C 7 (449, 15 vgl. 34. 450, 5) — ἔμπορος περὶ τὰ τῆς ψυχῆς μαθήματα 73b 2 (525, 1) 'Bildung in der Seele' Protag. B 11 (540, 12) ἀσκῆσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας Gorg. A 8 (547, 19) ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῶι λόγωι καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ... B 11 (559, 1) πειθοῖ τινι κακῆι τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν (559, 16) ἡ τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν (559, 10).

Verschiedenes. νοῦσος ... ψυχὴν ἀμαυροῖ (Demokr.) C 6 (448, 14) ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην (ἀργίην, ἀπαιδευσίην) σημαίνουσι Demokr. B 212 (423, 20) — γλῶσσα ψυχῆς ἄγγελος (Demokr.) C 6 (448, 26) ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων Herakl. B 107 (77, 9).

ψυχικός. πάθος opp. σωματικόν Anaxag. A 103 (312, 7) τὸ ψυχικὸν θερμόν Leuk. A 34 (349, 15).

ψυχοπομπός. αἱ ψυχοπομποὶ δυνάμεις Emped. B 120 (208, 24).

ψῦχος. *frigori miscet calorem* Epich. Enni 51 (97, 16) *ex imbre frigus* 53 (98, 1) τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ψύχεος ἀντιάσαντα Emped. B 65, 2 (192, 21).

ψυχρομιγής. ψυχρομιγές auf σελήνη Anaxag. A 77 (308, 12).

ψυχρός. Begriff. τὸ συστελλόμενον καὶ πυκνούμενον ψυχρόν Anaximen. B 1 (21, 5) τὸ πυκνὸν καὶ παχὺ Anaxag. A 70 (307, 14) = 55 A 135 (375, 4) τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται Herakl. B 126 (79, 16) τὸ θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι, τὸ ψυχρὸν θερμόν Meliss. B 8 (148, 1) οὐδὲ ἀποκέκοπται ... οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ Anaxag. B 8 (317, 8) τὸ θερμὸν ψύχεσθαι καὶ τοῦτο θερμαίνεσθαι πάλιν Diog. A 7 (329, 30) τῶι θερμῶι τὸ ψυχρὸν (γνωρίζειν) Anaxag. A 92 (310, 27) ψυχρὸν οὐθὲν ἔσται μὴ αἰσθανόμενον Protag. A 17 (532, 5) — τὸ ψυχρὸν ὡρίσατό πως Demokr. A 36 (359, 6) νόμωι ψυχρόν, νόμωι θερμόν B 117 (407, 2) vgl. B 9 (338, 19) (Diog. Sextus) ψυχρόν fehlt B 125 (408, 17) A 49 (361, 17) (Galen.) τοῦ ψυχροῦ οὐ φύσιν ὑπάρχειν A 135 (375, 35) dagegen (377, 8) θερμὸν καὶ ψυχρὸν πρὸς τὴν αἴσθησιν (376, 32) ἐπὶ τὰς ἀτόμους ἀνέβη, ὁμοίως καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα A 120 (371, 43) ⟨διορίσαι⟩ τοῖς σχήμασιν A 135 (376, 29) vgl. Leuk. A 14 (346, 5 ff.).

Element. θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἀρχαί 55 A 135 (377, 8) τὸ θερμὸν τῶι ψυχρῶι μάχεσθαι (Theagen.) 2 (511, 17) τὸ ἐκ τοῦ ἀιδίου γόνιμον θερμοῦ τε καὶ ψυχροῦ ... ἀποκριθῆναι Anaximandr. 10 (13, 35) τὰ κυριώτατα τῆς γενέσεως Anaximen. A 7 (18, 40) θερμὸν καὶ ψ., ἐξ ὧν τὰ πάντα Parm. A 1 (105, 36) vgl. A 35 (110, 47) Zenon A 1 (127, 4) Hippon A 3 (223, 27) 10 (224, 14) Archel. A 4 (324, 6 f.) 8 (324, 41) 21 A 29 (158, 18) vgl. ὑγρός, ὕδωρ. ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων ... καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψ. Anaxag. B 4 (315, 20) — Κρόνος πᾶσαν ὑφίστησι τὴν ὑγρὰν καὶ ψυχρὰν οὐσίαν Philol. A 14 (236, 32) — (ἀὴρ) ψυχρότερος Diog. B 5 (336, 2. 7).

Kosmos. Mensch. ἀποκρίνεται ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν Anaxag. B 12 (319, 6) vgl. A 12 (296, 39) τὸ ... ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν ἐνθάδε συνεχώρησεν, ἔνθα νῦν ⟨ἡ γῆ⟩ B 15 (320, 11) vgl. Archel. A 1 (323, 18) ἀποκρίνεσθαι ἀπ' ἀλλήλων τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψ. A 4 (324, 6) — Entstehung v. γῆ, θάλαττα s. d. λίθοι συμπήγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ Anaxag. B 16 (320, 22) — τὰ ὕδατα θερμά, ψυχρά Oinop. A 11 (230, 48) ψυχρὸν ὕδωρ Xenophan. B 1, 8 (44, 23) Orph. B 17 (480, 13. 17) ... ταῦτα ἐκείνων ψυχρότερα ... Anaxarch. A 3 (455, 20 ff.) ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβηι, τότε δὴ τὰ ζῶια συντρέφεται Emped. Archel. 21 A 76 (165, 41) ψυχή = (ἀὴρ) τοῦ παρὰ τῶι ἡλίωι

πολλὸν ψυχρότερος Diog. B 5 (336, 6 vgl. 2) Entstehung v. διάνοια Parm. A 46 (112,12) τῆι γλώσσηι τὸ ψυχρὸν (αἰσθάνεσθαι) Kleidem. 2 (327, 7) — ἀμέτοχα (τὰ ἡμέτερα σώματα) ψυχροῦ Philol. A 27 (238, 46 ff.) τὸ ζῶιον ἐπισπᾶται τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ψυχρὸν ὄν (239, 5) — τὰ εἰς ψυχρὰν (ἐλθόντα ὑστέραν) θήλεα κτλ. Emped. A 81 (166, 39 ff. 167, 16 ff.) vgl. B 65 (192, 21) 67,1 (193, 1) vgl. θερμός. — ψυχρὰ τρώγοντα κατακαίεσθαι [Demokr.] B 300, 19 (445, 8) — τὰ ψυχρά im Stil b. Gorg. B 15 (560, 16) 16 (560, 20). Vgl. ψυχρότης, θερμός.

ψυχρότης. οὐχ ἡ ψ. μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον Diog. A 7 (329, 30) Entstehung v. νόσοι Alkm. B 4 (104, 8) Hippon A 11 (224, 31) ψυχρότης τῆς ὑστέρας Emped. A 81 (166, 45) — ἐπανισοῖ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἡ τῆς φύσεως (τῶν πεζῶν) θερμότης Parm. A 52 (112, 41) ψυχρότης der Pflanzen Menest. 4 (219, 32) 5 (219, 36 ff.). Vgl. ψῦχος, ψυχρός.

ψύχωσις ἐν ἑξάδι Philol. A 12 (235, 10).

ψωριᾶν v. συκῆ Kleidem. 6 (327, 24).

ὢ πόποι, ὢ . . . *ὢ . . . Emped. B 124, 1 (209, 25) ὦ φίλοι B 112, 1 (205, 8) 114, 1 (206, 2).

Ὠγηνός s. Reg. II Okeanos.

ὠγύγιος. πῦρ Emped. B 84, 7 (196, 35).

ὧδε so Parm. B 1, 23 (115, 5) Emped. B 100, 1 (200, 15) 102 (202, 8) ἔχει Philol. B 6 (241, 2) Demokr. B 257 (431, 2) ἔχουσιν Diog. B 6 (337, 10) *hierher* Emped. B 2, 8 (173, 25) vgl. B 119, 2 (208, 21).

ὠδίς. ὠδῖνάς ⟨τ'⟩ ὀδύνας ⟨τε⟩ Emped. (?) B 154ᵃ (217, 20).

ὠθεῖν. ἀέρα εἰς τὰ στέρνα Diog. A 29 (332, 41) vgl. Anaximen. A 7 (19, 3) . . . ὀχῆα . . ὤσειε πυλέων ἄπο Parm. B 1, 17 (114, 28) ὠθοῦνται (ψηφῖδες) Demokr. B 164 (415, 7) ἅλς . . ῥιπῆισιν ἐωσμένος ἠελίοιο Emped. B 56 (189, 29) — ὠσάμεναι κράτων ἄπο καλύπτρας Parm. B 1, 10 (114, 16).

ὠιδή. τῶν λιγυρῶν . . . ἐν ὠιδῆι (μαθηταί) Demokr. B 154 (412, 18) γυναικείων μελέων . . . ὠιδάς Krit. B 1 (613, 14).

Ὠιοθυτικὰ ἢ Ὠιοσκοπικά Tit. Orph. A 1 (470, 5).

ὠιόν Orph. B 12 (476, 32 ff. vgl. 36 Anm.) 13 (477, 17. 32) vgl. A 12 (472, 10) Epim. B 5 (495, 15) — ὠιῶι παραπλησίως τὸν κόσμον κεῖσθαι Emped. A 50 (161, 36) — τὸ λευκόν = γάλα Alkm. A 16 (103, 8) ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ὠιοῖς λευκόν Anaxag. B 22 (322, 20) — ὠιὸν ὅμοιον μήλωι γενέσθαι [Demokr.] B 300, 9 (444, 47).

Ὠιοσκοπικά s. Ὠιοθυτικά.

ὠιοτοκεῖν. ὠιοτοκεῖ . . δένδρεα . . ἐλαίας Emped. B 79 (195, 9).

Ὠκεανός. Ὠκεανοῦ περίπλους Tit. Demokr. A 33 (358, 11) = B 299ᵇ (439, 20) — τὰς φαντασίας (τῶν διατρεχόντων) ἀναφερομένας ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ . . . ἀποσβέννυσθαι Mus. B 17 (487, 9). Weiteres s. Reg. II.

ὠκύμορος. ὠκύμοροι Emped. B 2, 4 (173, 21).

ὠκύπλανος. ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Krit. B 18, 4 (619, 1).

ὠκύς. Ἠελίοιο ὠκέα γυῖα Emped. B 27, 1 (183, 22).

ὠμοπλάτη. (φλέβες) ὑπὸ τὴν ὠμοπλάτην τείνουσι Diog. B 6 (338, 18).

ὦμος. βραχίονες εὔνιδες ὤμων Emped. B 57, 2 (190, 8).

ὦν s. οὖν.

ὠνεῖν. ψυχῆς ὠνεῖται Herakl. B 85 (74, 14).

ὥρα. χειμῶνος ἐν ὥρηι Xenophan. B 22, 1 (50, 7) λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος Orph. B 5ᵃ (474, 17) συμπαρέπεσθαι τῆι τοῦ καιροῦ φύσει τὴν ὀνομαζομένην ὥραν coni. τὸ πρέπον, ἁρμόττον Pythagor. D 5 (284, 27) πᾶσαν ὥρην,

πᾶσαν χώρην Hippokr. 12 C 1 (81, 17) πᾶσαν ὥραν Demokr. B 191 (421, 3) — τὰς ὥρας εὑρεῖν v. Thal. A 1 (4, 9) *temporum ambitus* A 19 (9, 46) διάγνωσις ὡρῶν Anaximandr. 2 (12, 25) — τριμερέσιν ὥραις ἀοράτωι κινήσει τὴν περίοδον ἀπαρτιζούσαις, ἐαρινῆι, θερινῆι, χειμερινῆι Aegypt. 60 B 7 (460, 18) ὧραι ἔτειοι Herakl. A 1 (55, 41) ὧραι καὶ ἀριθμός Pythagor. B 27 (276, 9) ὑπὲρ ὡρῶν καὶ κράσεως τοῦ περιέχοντος λόγων ὄντων Anaxarch. A 3 (455, 20) κατὰ λόγον ὡρέων Herakl. (?) B 126[a] (79, 20) ὥρας αἳ πάντα φέρουσι Herakl. B 100 (76, 12) καρποφόροισιν ... καλυκοστεφάνοισιν Ὥραις Emped. (?) B 154, 3 (217, 7) τρὶς .. μυρίας ὥρας ... ἀλάλησθαι B 115, 6 (207, 12) — Ὧραι Tit. Prodik. B (567, 7 ff.).

ὡραῖος. ὡραίη τροφὴ καὶ φύσις Demokr. B 183 (419, 10).

Ὠρίων (Sternbild) Hesiod. B 7 (500, 27) 8 (501, 15) Demokr. B 14, 3 (391, 29).

ὡρολογεῖον Anaximandr. 2 (12, 17) *horologium sciothericon* Anaximen. A 14[a] (20, 2). Vgl. ὡροσκοπεῖον.

ὡροσκοπεῖον Anaximandr. 1 (12, 5). Vgl. ὡρολογεῖον.

×**ὡς.** *so.* ὥς Emped. B 43 (188, 7) 84, 7 (196, 29) 90, 1 (198, 1) ὡς δ' αὔτως B 20, 6 (180, 9) 22, 4 (181, 17) 100, 16. 22 (201, 5. 11) 137, 5 (214, 2) ὡς δ' αὔτως ... ὥς Mus. B 5 (485, 4. 6) — *wie.* ὡς ... τώς Parm. B 16, 1 (124, 12) ὡς ... ὥς δέ Emped. B 84, 1. 7 (196, 29. 35) ὡς ... οὕτω(ς) B 23, 1 (181, 25) [Philol.] B 21 (248, 1) οὕτω .. ὡς Diog. B 3 (335, 10) ὁμοίως ὡς Anaxag. B 12 (318, 13) — ὡς Emped. B 17, 15 (178, 12) 39, 2 (187, 5) 46 (188, 23) u. ö. ὡς δ' ὅτε B 33 (185, 3) 84, 1 (196, 29) τότε B 73, 1 (193, 25) (*z. Beispiel*) Demokr. B 164 (414, 23) ὡς πλεῖστα Demokr. B 189 (420, 4) vgl. Xenophan. B 12, 1 (48, 18) ὡς τὰ πολλά Demokr. (?) A 152 (381, 15) ὧς ἄνυστον κάλλιστα Diog. B 3 (335, 10) ὡς δύναται Demokr. B 278 (435, 8) — *als.* ὡς ἀνθρώποις Alkm. B 1 (103, 24) ὡς μέρεσι (χρῶ) Demokr. B 270 (433, 12) ἑωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει B 88 (403, 18) ὡς m. Partic. *als ob.* ζώουσιν ... ὡς .. ἔχοντες Herakl. B 2 (62, 6) ὅτι οἱ μεταμέλει .... ὡς .. οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον Antiph. B 54 (600, 21) ... ὠθοῦνται ... ὡς ἂν συναγωγόν τι ἐχούσης .. τῆς ... ὁμοιότητος Demokr. B 164 (415, 8) — *daß.* ἡ μὲν (διζήσιος ὁδὸς) ὅπως ἔστιν καὶ ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι ... ἡ δὲ ὡς ... Parm. B 4, 3. 5 (116, 21 ff.) μῦθος, σήματα ὡς B 8, 2. 3 (118, 39. 40) μέτρον ὡς Protag. B 1 (536, 12) nach ἀναφαίνειν Xenophan. B 1, 20 (45, 8) μανθάνειν Parm. B 1, 31 (115, 13) εἰδέναι B 10, 6 (123, 1) γιγνώσκειν Emped. B 5, 2 (175, 5) μαντεύεσθαι B 15, 1 (177, 5) μαρτυρεῖσθαι Philol. B 14 (245, 17) ξυνιέναι Demokr. B 293 (438, 1) final. πεῖσαν ... ὡς ... ὤσειε Parm. B 1, 16 (114, 22) φατίζω ὡς οὐ μὴ ... παρελάσσηι B 8, 61 (122, 5) m. Partic. Futur. Demokr. B 227 (425, 20) 265 (432, 18).

ὡσανεί [Thal.] B 2 (11, 20).

ὡσεί Emped. B 113, 1 (205, 21).

ὡσαύτως Demokr. B 164 (414, 24) [Philol.] B 21 (248, 9).

×**ὥσπερ** Xenophan. B 2, 11 (46, 3) 3, 4 (46, 19) 8, 16 (119, 13) 100, 8 (200, 22) 112, 5 (205, 12) Herakl. B 73 (73, 1) 124 (79, 13) 128 (80, 12) vgl. ὅκωσπερ. ὥσπερ παρ' ἡμῖν Anaxag. B 4 (315, 10. 12) ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ... B 12 (318, 11) m. Partic. Demokr. B 159 (414, 4) ὥσπερ — οὕτω(ς) Meliss. B 3 (144, 5) Demokr. B 265 (432, 17) 281 (436, 6).

×**ὥστε** m. Indik. Meliss. B 8 (148, 8) ὥστε δῆλον Archyt. B 1 (260, 9) m. Infin. οὕτω(ς) ὥστε Emped. B 100, 4 (200, 18) Diog. B 2 (334, 18) 3 (335, 7) ἐς τοῦτο ὥστε Herakl. B 108 (77, 12) τοῦτον νόμον ὥστε Demokr. B 264 (432, 12) κέκριται τὴν μὲν (sc. ὁδὸν)

ἐᾶν, τὴν δὲ ὥστε πέλειν . . . Parm. B 8, 18 (119, 15) τοσαύτην φυλακὴν ὥστε Demokr. B 3 (386, 17) μικρά, μεγάλα ὥστε Zenon B 1 (133, 13. 14) διαφέρει μέγα μὲν οὔ, ἀλλ' ὥστε Diog. B 5 (336, 10).

ὠφελεῖν. ὠφελεῖ opp. βλάπτει Anaxarch. B 1 (458, 1. 2) ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔρις ὠφελεῖ . . . μὴ βλάπτουσα [Demokr.] B 302 (446, 8) μὴ ὠφελεῖν μηδένα Antiph. B 54 (600, 13) τὰ ὠφελοῦντα θεοὺς νενομίσθαι Prodik. B 5 (571, 16 ff.).

ὠφέλησις opp. βλάβη Diog. B 2 (334, 15).

ὠχρός Grundfarbe Emped. A 92 (172, 24) Demokr. A 125 (372, 16 vgl. Anm.) vgl. χλωρός. τὸ ὠχρόν im Ei Aristot. 14 A 16 (103, 8).

